

Vol. 42771
1990

శ్రీః
అశ్వాత్తరియవడిక శేషరణమ్.
ఇ య త్వా
ప్రపన్నజనకూటస్థరాన నమశ్శాస్త్రరథిచ్చయేత
తిరువాళిరియమ్.

ఇంద్రగ్రంథమ్
పెరియవాచ్చప్పిచ్చైయగుళిచ్చయేత వ్యాఖ్యానత్తుడనుమ్,
అరుమ్మదత్తుడనుమ్,
శ్రీమాన్-కరాలపాటి-అశ్వాత్తరియలవర్కశేషుతిన
అన్భ్రాతినద తాత్పర్యజ్ఞకుడనుమ్,
తర్కతీర్థరాన - శ్రీమాన్ - శిష్టపెనుమాళ్ కొవిల్
మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాటుమ్,
శ్రీమాన్-కరాలపాటి-అశ్వాత్తరియ అవర్కశాలుమ్,
సి - మున్దుక్కుష్టనాయుడు అవర్కశాలుమ్,
నానాదేశానీతానెకశ్రీకోశజ్ఞభిన్ సజాయత్తినాల్
పరికోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభై యారాల్
శ్రీపరాబ్దుశతదినవవతారాది ౫౦౦౮-వతు సంవత్సరమాస
శోభకృత్ సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్
శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్
అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శేయ్యపట్టణు
విజయచేతరామ్.

శ్రీమతేరామనుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడు).

ఇ య త్పా తి రు వా శి రి య మ్.

ఈగ్రంథము నాఱుయిరదిస్యప్రబంధములో 3-వ ఆయిరమైన ఇయత్పాలో ౬-వ ప్రబంధము. ఇందులో పాశురములు ౭; ఇది యశారేద్దవసారము. దీనిని ప్రసాదించిన వారు విక్టోరుకభగవత్కటాక్షులబుజ్జాననైభవముఃలప్రసన్నజనమీటస్థులైననమ్మాళ్వార్లు. వీరిప్రభావము, ఈసభలో నచ్చొత్తిన తిరువిరుత్తముయొక్క పీఠికలోను, దీనికవ్యాఖ్యానము ప్రసాదించిన పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళైయొక్క ప్రభావము, ఈసభలో నచ్చొత్తయిన తనిళ్ళోకపీఠికలోను విభదముగ వాయయిషియన్నవి.

ఇట్లు,

క రాలపాటి-ఆళ్వారయ్య.

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

తనిళ్ళోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	౩	౪	౦
భారతాదితనిళ్ళోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫	౦
రామచరమణ్ణోకమ్ ,, ,,	...	౦	౩	౦
ముతలేతిరువందాతి ,, అరుమ్మదప్రతిపదసహితము	...	౧	౩	౦
ఇరణ్డామ్తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦
మూణ్డామ్తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉపై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౪	౮	౦
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మదసహితము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬	౦
కాణ్డిల్యవిఃప్రపరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨	౦

యమకరత్నాకరము దుష్కరణ్ణోకటిప్పటి అచ్చనుచున్నవి.

ఇట్లు,

క రాలపాటి-ఆళ్వారయ్య.

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరువిరుత్తమ్, తిరువాళిరియమ్, పెరియ తిరువనాతి

పా శు ర ద్ద ల్లి న్ అ ట్ట వ లై.

పాశురద్యం.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సజ్జెల్లి	పాశురద్యం.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సజ్జెల్లి
అ			ఇ		
అకమ్ శివన	పె-తి	౬౯	ఇశ్శిల్లె	పె-తి	౩౦
అడర్ పాన్	,"	౭౦	ఇశ్శెమిన్దల్	తి-వి	౩౧
అడియల్	,"	౭౧	ఇన్దమ్ పోయ్	,"	౭౬
అడైక్కలత్తు	తి-వి	౮౬	ఇప్పొశుమ్	పె-తి	౮౭
అకువో	పె-తి	౯౭	ఇయల్వాయిన	తి-వి	౧౪
అమైక్కుమ్	,"	౩౮	ఇరుక్కార్	,"	౬౪
అయర్ ప్పాయ్	,"	౮౩	ఇరునాల్వార్	పె-తి	౧౦
ఆరియన	తి-వి	౧౧	ఇరుళ్	తి-వి	౧౭
ఆరుకుమ్	పె-తి	౮	ఇవైయన్జే	పె-తి	౩
ఆరుళార్	తి-వి	౩౩	ఇళై ప్పాయ్	,"	౨౩
ఆనయ మెన	పె-తి	౪౩	ఇళైముత్తయన్	,"	౬౧
ఆవనామివనామ్	,"	౩౬	ఇళైయో	తి-వి	౬౨
ఆక్కుమ్	,"	౩౧	ఇనితెన్దు	పె-తి	౭౧
ఆత్తైక్కుమ్	తి-వి	౫౨	ఇన్నన్న	తి-వి	౨౯
ఆళప్పయమ్	,"	౫౯	ఈ		
ఆణ్డే	పె-తి	౨౮	ఈర్క్కవేలుమ్	,"	౧౪
ఆన్నమ్	తి-వి	౩౦	ఈనచ్చల్	,"	౯౯
ఆ			ఉ		
ఆమాలు	పె-తి	౩౭	ఉణర	పె-తి	౨౯
ఆరాకుళ్	,"	౨౫	ఉణ్ణాట్టు	,"	౭౯

పాశురణ్.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సంఖ్య.	పాశురణ్.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సంఖ్య.
ఉణ్ణాతు	తి-వి	౬౬	కా		
ఉరైక్కిలార్	పె-తి	౭౭	కాణప్పకిల్	పె-తి	౨౦
ఉలకు	తి-వా	౨	కాణ్ణినకళుమ్	తి-వి	౮
ఉలాకిన	తి-వి	౭౫	కారికైయార్	,,	౧౯
ఉచ్చిలుమ్	పె-తి	౭౬	కారేన్ శిరుళ్	,,	౬౯
ఉఱుక్కిన	తి-వి	౮౧	కార్ కలన్ద	పె-తి	౮౬
ఉఱుక్కిన			కాలే	,,	౨౭
ఉఱుక్కిన	,,	౭౧	కాలైవెయ్యొఱు	తి-వి	౯౩
ఉఱుక్కిన	తి-వా	౪	కావియుమ్	,,	౬౭
ఎ			కు		
ఎత్తోర్	తి-వి	౨౫	కుళుల్ కోవలర్	,,	౩
ఎమక్కియామ్	పె-తి	౪౮	కుఱిప్పిల్	తి-వా	౩
ఎరికొళ్	తి-వి	౮౨	కొ		
ఎఱువరుమ్	,,	౯౭	కొడుక్కొల్	తి-వి	౩౭
ఎఱుమొరునాళ్	పె-తి	౭౪	కొట్టల్ తాన్	పె-తి	౪౯
ఎఱుమపున్	తి-వి	౪౧	కొమ్పార్	తి-వి	౨౨
ఎన్నెల్	పె-తి	౪	కొ		
ఒ			కొలప్పకల్	,,	౪౦
ఒఱ్ఱుతల్	తి-వి	౫౦	కా		
ఒఱ్ఱు	పె-తి	౫౩	కాయల్	పె-తి	౧౪
ఒ			కి		
ఒఱ్ఱ ఉలకినకు	తి-వా	౬	కిత్తెక్కిన్దకు	తి-వి	౩౪
క			కిన్నోట్టి	,,	౨౦
కడమాయినకళ్	తి-వి	౩౮	కి		
కడల్ కొణ్ణు	,,	౧౮	కిరరకాణ్ణు	,,	౮౦
కణ్ణుమ్	,,	౪౩	కిరాల్	పె-తి	౧౬
కయలా	,,	౧౫	కు		
కలన్ద	పె-తి	౬౫	కురుజుటి	తి-వి	౯౧
కలుమ్	,,	౬౮	కు		
కల్లఱలమ్	తి-వి	౫౮	కుట్టాయ	పె-తి	౬౬
కన్ శిరుప్పి	,,	౬౫	కుట్టు	తి-వి	౨౧

உதவி.

పాశురబ్బళ్.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సంఖ్య	పాశురబ్బళ్.	గ్రంథ నామమ్	పాశుర సంఖ్య
కూర్మకన్	తి-వి	౭౨	తు		
కూర్మకన్	పె-తి	౧౭	తుజ్జా	తి-వి	౯౮
కెక్కర్	తి-వా	౧	తుజ్జానాళ్	పె-తి	౭౮
కెక్కర్	తి-వి	౨	తుజ్జానెడుమ్	తి-వి	౩౬
కెక్కర్	పె-తి	౨౧	తె		
కెక్కర్	తి-వి	౨౭	తెరిన్దుజ్జు	పె-తి	౮౨
కెక్కర్	తి-వి	౨౮	తెయిల్ న్నల్లార్ కళ్	తి-వి	౮౪
కెక్కర్	పె-తి	౧౯	నలియమ్	,,	౭౮
కెక్కర్	తి-వి	౭	నల్లార్	,,	౧౦౦
కెక్కర్			నల్లార్ మతి	తి-వా	౭
కెక్కర్	పె-తి	౮౫	నా		
కెక్కర్	తి-వి	౬	నాల్	పె-తి	౧౧
కెక్కర్	,,	౨౮	నానిలమ్	తి-వి	౭౬
కెక్కర్	పె-తి	౩౨	నాన్ కూలుమ్	పె-తి	౪౬
కెక్కర్	తి-వి	౯౦	ని		
కెక్కర్	,,	౭౪	నిజముయర్	తి-వి	౪౪
కెక్కర్	,,	౪	నిన్దెత్తిత్తెల్లమ్	పె-తి	౪౭
కెక్కర్	,,	౧౩	నిన్దెత్తిత్తెల్లమ్	,,	౩౫
కెక్కర్	పె-తి	౧౮	నీయన్	,,	౧౨
కెక్కర్	,,	౨౪	నీల త్తడవర్ మేల్	తి-వి	౩౯
కెక్కర్	తి-వి	౭౭	నుమ్కొడియోమ్	పె-తి	౯
కెక్కర్	,,	౯	నెలికాట్టి	,,	౬
కెక్కర్	,,	౪౭	ప		
కెక్కర్	,,	౮౮	పకలిరా	,,	౮౧
కెక్కర్	,,	౮౯	పన్దుమ్ పలపల	తి-వి	౪౯
కెక్కర్	,,	౮౯	పరనామ్	పె-తి	౬౪

పాశురము.	గ్రంథ సామము	పాశుర సంఖ్య	పాశురము.	గ్రంథ సామము	పాశుర సంఖ్య
పలపల	తి-వి	౧౬	మరుక్కోతమ్	పె-తి	౫౫
పనిప్పియత్తావ్	,,	౫	మలర్ పే	తి-వి	౬౮
పాడుత్తాన్	పె-తి	౪౨	మలైక్కొట్టు	,,	౫౧౧
పార్వోర్	,,	౧౫	మనమాళుమ్	పె-తి	౫౧౧
పాళాబ్	,,	౩౪	మా	,,	౫౯
పార్వాయ్	తి-వి	౩౫	మాడే	,,	౫౯
పిరిబ్బొబ్బ	పె-తి	౫౦	మాణిక్కమ్	తి-వి	౮౫
పిన్నైక్క	,,	౩౯	మాణ్ పావిత్తు	పె-తి	౫౨
పిలిప్పియప్ప	,,	౮౦	మాముతలడి	తి-వా	౫
పిన్మరుక్కమ్	,,	౬౩	మాయోన్	తి-వి	౧౦
పుకట్టోమ్	,,	౨	మారే	పె-తి	౫౮
పులమ్మక్క	తి-వి	౫౩	మీ	,,	౬౨
పులమ్మమ్	,,	౮౭	మీనెన్నమ్	,,	౬౨
పులియమ్	పె-తి	౭౫	ము	,,	౭౨
పునమో	తి-వి	౨౩	ముతలామ్	,,	౧
పునైయమ్	పె-తి	౭౩	ముయ్యన్	,,	౬౦
పెరుక్కొలార్	,,	౪౫	ములైయో	తి-వి	౪౮
పెన్మళాయ్	పె-తి	౫	మే	,,	౪౮
పేణలమ్	తి-వి	౯౨	మెలియలక్క	,,	౩౩
పేర్కొత్తు	,,	౧౨	మే	,,	౩౩
పేర్బొబ్బ	పె-తి	౬౦	మేకబ్బో	,,	౩౩
పాయప్పి	తి-వి	౧	మేప్పడి	,,	౯౫
పాడునెక్కమ్	,,	౪౬	యో	,,	౨౬
			యోతానుమొన్న	పె-తి	౩౩
			యోతానుమొరాక్క	తి-వి	౯౫
			యోమే	పె-తి	౭
			యోనుమ్	,,	౨౬
			పక్కక్కెర్	,,	౪౪
			పణబుమ్	తి-వి	౯౬

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పీల్చైలోకిమ్ జీయరరులిచ్చెయ్త
తిరువాళిరియ త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికె.—(కాశినియోర్ తామ్వాళ్ళు) తిరువాళిరియమాకిఱ దివ్యప్రబంధ దర్శి
యాయ్ దేశికరాయరుక్మిణవరై నిర్మలమాన హృదయత్తిరేవైత్తు విస్తృతియిన్ట కేఱ
నిరస్తరమబ్జళాశాసనమ్ పణ్ణువో మెన్దిఱతు.

అరళాళప్పెరుమా శెప్పెరుమానార్ అరులిచ్చెయ్త తనియన్.

కాశినియోర్ తామ్వాళ్ళుక్కలియుకి త్తేవన్దతిత్తు,
ఆళిరియప్పానతనాలరుమత్తై నూల్ విరిత్తానై,
త్తేళికనై ప్పరాజ్ఞుశనై త్తికట్టే నకుళత్తారానై,
మాశడై యామనత్తువై త్తుమఱవామల్ వాళ్ళ త్తుతుమే.

అర్థము.—కాశినియోర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, వాళ్ళు - ఉజ్జీవించు
నట్లు, కలియుకత్తే - కలియుగమందు, వన్ద - (పరమపదమునుండి) వచ్చి, ఉత్తిత్తు - ఆవ
తరించి, ఆళిరియప్పా అతనార్ - ఆళిరియప్పా ఆనెడు ఛన్దస్సుచేత, అరు - తెలిసికొ
నుటకళకృపైన, మత్తై నూల్ - వేదకాస్త్రమును, విరిత్తానై - విస్తరింపఁజేసినవారును,
త్తేళికనై - ఆచార్యులును, తికట్టే - విలసిల్లుచున్న, వకుళత్తారానై - పొగడమాలను గల
వారునైన, పరాజ్ఞుశనై - నమ్మాళ్వార్లను, మాశు అడైయా - అహంకారమమకార
రూపదోషములేని, మనత్తు - మనస్సునందు, వైత్తు - ఉంచి, మఱవామల్ - మఱువకుండ,
వాళ్ళత్తుతుమే - మబ్జళాశాసనము చేసెదము.

తాత్పర్యము.—అజ్ఞానలైన మనుష్యులుకూడ నుజ్జీవించునట్లు, పాపభూయివృ
ద్ధి మైన కలియుగమందవతరించి వేదార్థములను తిరువాళిరియమనెడు ప్రబంధముఖముగఁ
బ్రకాశింపించిన ఆచార్యులై, వకుళమాలలబ్బుతులైన నమ్మాళ్వార్లను, మననిర్మలా
స్తకరణమందు ధ్యానించి యెల్లప్పుడును మంగళాశాసనము చేయుదమురండు అని జను
లను బిలుచుచున్నారు.

వ్యా.—(కాశినియోర్ తామ్వాళ్ళు) కణ్ణతుక్కుమేల్ ఒన్ద తియాతభూమియలు
జ్ఞాన మనుష్యుల్ ఉజ్జీవిక్కు (కలియుకత్తేవన్దతిత్తు) (౧) “కతాపునస్థిపాపరతాభిభూతే -

భక్తా త్తనా-సఉద్భభూవ" ఎన్నిజపడియే జ్ఞానత్తుక్కు అడైవిల్లాత కలికాలత్తిరే యుగవర్ణ
క్రమావతార మెన్నులామ్మడి అట్ల వార్ అవతరి త్తరుళినారాయన్ యు. (వస్తుతిత్తు) లోకా
స్తర త్తిరే నిస్తుమ్ ఇక్కేవస్తు ఉతిత్తారెన్ను మతు తోన్ యిజుతు. (౧) "మున్నే వస్తుతిత్తు"
ఎన్నుమాపోలే (౨) *వకుళభూవణభాస్కరోదయమితే. మేలే "వకుళత్తారానై" ఎన్నితే
యిరుక్కిజుతు.

అవతరిత్తు చెయ్ తకార్యమిన్న తెన్నిజుతుమేల్ (ఆళిరియప్పావతనార్ అరు
మత్తెనుల్ విరిత్తానై) ఎన్దు. తమిళుక్కు అనేకమపాక్కో ఉజ్జాయిరుక్కువుమ్ ఆళి
రియప్పావారేయాయ్ యు తిరువాళిరియమ్ తెయ్ తరుళినతు. అరుమత్తెనుల్ విరిక్కు
యావతు. ఆరియవేవమాకిళి కాస్తైత్తై విస్తృతమాక్కి అతువేనిరూపకమామ్మడియాన
వరై. అరుమత్తెనులై (౩) *వర్ణయిత్తు నూలాక్కినవరై. (తేళిక్ నెప్ప రాజుకన్దై) వేదార్థదర్శి
యాన పరాజ్ఞుశ దేశికనై. (తిక్కన్ వకుళత్తారానై) విళిక్కినిట్టిజుతిరుమకిత్తే మాలెయ్ జిరు
మార్పిలేయ్ డైయనరై. (౪) *తద్దైవత్తారానై" ఎన్నుమాపోలే (౫) "తామమతుళివోవకు
ళమా" ఎన్నుక్కడవతిత్తే.

(మాశ డైయానునత్తువైత్తు) (౬) "మాశ్చీరార్ మనత్తుళానై" ఎన్దుమ్, (౭) "తెళిద్ద
వెళి శివైయకమిక్కడియా తే" ఎన్దుమ్ నిర్లమానమనస్సిలేవైత్తు (౮) "వణ్ణురు కైక్కోనారు
మనమ్మడైకుడివీల్ శీరుదనార్" ఎన్నుమ్మడి సహృదయమాకవైత్తు. పరమహంసరాక్షయాలే
మానసపద్మాసనతేయితే యిరుప్పతు. (వకుళత్తారానై) మాశ డైయానునత్తువైత్తు (౯) "నా
టక్కుమత్తు మకిత్తే మాలెమాన్వనక మాణ్ శడకోపన్" ఎన్నుమ్మడియాన అట్ల వారై (౧౦)
"శడకోపనైచ్చి నైయ్ శే పెయ్ తట్కినైయ్ పెరియనశీర్" ఎన్నుమ్మడి శుభాక్ర
యమాక భావిత్తు భక్తిపణ్ణివైత్తు.

(మణవామల్ వాళ్ళత్తుకుమ్) విస్తృతియిన్టిక్కే ఇవ్విరుప్పుక్కు నిరస్తరమ్మజ్జళా
శాసనమ్ పణ్ణువోమ్. అవరుమ్ (౧౧) "ఉళ్ళి తోణూళ్ళియోవాతు వాళ్ళియ వెన్దుయామ్
తొమ్మివైయ్ తోలో" ఎన్దారితే. ఇత్తార - అట్ల వార్ దివ్యమజ్జళేవిగ్రహమే శుభా
క్రయమెన్నుమ్ తైయమ్ మజ్జళాశాసన విషయమెన్నుమ్ తైయమ్ శొల్లిన్దోయిన్ యు.

తిరువాళియ త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ మున్దీరేన్ యు.

విల్లైలోకమ్ జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

(౧) ఉపదేశరత్తనమాలై-౧.

(౨) శబ్దకోపాద్ధకమ్.

(౩) తిరువాయ్-౪౫-౧౦.

(౪)

(౫)

(౬) తిరుమాలై-౨౨.

(౭) తిరువాయ్-౧-౨-౪.

(౮)

(౯) తిరువాయ్-౪-౧౦-౧౦.

(౧౦) ఇరామానుజనూ-౧౮.

(౧౧) తిరువాళి-౪.

ప్రతి.

అథ్వాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్బితై యరులిచ్చెయ్త

తిరువాళిరియ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

తిరువిరుత్తతిల్, సర్వేశ్వరనుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళైక్కాట్టిక్కొడుక్కణ్ణు, అవనుడైయ నిత్యవిభూతియోగ త్రైయుమ్లీళావిభూతియోగ త్రైయుమునన్దిత్తు, కి(అన్ద)నిత్యవిభూతియు లుళ్ళార్ నిరతిశయానుభవమే యాత్రైయాయరుక్కిఅపడియైయుమ్, అతుణ్డఱుక్కైక్కిడాసరిగ్యత్తైయుడైయ రాయరుక్కిఅపడియైయుమ్, ఇవ్వరుకుళ్ళార్ కర్తవరత్తన్ద్రాయ్, ఇతిరవిషయజ్జలిలే ప్రవణరాయ్, తణ్ణితానదేహయాత్రైయే భోగమాయరుక్కిఅపడియైయు మనుస

§ కుణ్డలితపదమ్ క్వాచిత్కమ్.

స్థితుః భా) తాక్కలిలేళిలర్ డివిక్క. ఒరువకుత్తై యడివిక్కప్పక్కార్, తాకుత్తైయై యనుసన్నిత్తు వెఱుక్కుమాపోలే, సర్వేశ్వరనోడొక్క నిత్యానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవర్ కళోడొక్క త్తమక్కు ప్రాప్తియుణ్డా యరు క్కచ్చెయ్ తే, తామ్ ఆత్తైయిత్తినిరుక్కిఱపడియైయు మనుసన్నిత్తు, “ఇతుక్కడిదేహసమ్మనమ్” ఎన్ఱుచార్ త్తు, ఇత్తైక్కట్టిత్తుక్కొళ్ళలామ్ ఎఱి తమ్మక్కలాన్ఱుమ్ కాగామల్, ఇన్ఱ ప్రకృతిప్రాకృతజ్జళోపై సమ్మ న్ఱై యఱుత్తు త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱు అవన్ఱురువడికళితే తమ్మడై యదన్ఱైయై విణ్ణిప్పమ్ శెయ్ తార్.

ఇతు పిన్ఱై, ముతత్పాట్టుక్కు క్కరుత్తన్ఱోవెన్నిల్; ముతలి లేయుమ్ ఇప్పాశురత్తై యరుళిచ్చెయ్ తు, ముడివిలేయుమ్ (౧) “అఱు న్దార్ పిఱప్పామ్ పొల్లాపరువినై” ఎన్ఱు, ఉపక్రమోపసంహారజ్జళో ఏక రూపమాయరుక్తైయాలే-ఇప్పబన్ఱుత్తుక్కు త్తాత్పర్యమతువే. తామ్ నిన్ఱై తపోతే తమ్మడైయ సవేషితమ్ కిడై యామైయాలే పిఱన్ఱవార్ తా మైయై ఆవిష్కరిత్తపడి నదువిల్ పాట్టుక్కళడైయ. సర్వేశ్వరను క్కు ఇవరవేషితమ్ శడక్కనచ్చెయ్యప్పోకాతు; అతుక్కడి-శరతల్ప త్రిలేడన్ఱభీష్టరైక్కొణ్ణు నాట్టుక్కు చ్చిఱితువెళిచ్చిఱవైప్పణ్ణిక్కొడు త్తాత్పోలే, ఇవరైయిదువిత్తు చ్చిఱబన్ఱజ్జళైప్రవర్తిప్పిత్తు సంసారత్తై త్తిరుత్తనిన్ఱై త్తవనాకైయాలే. ఇజ్జేవై క్కలామ్బడియల్ల ఇవరుడైయ త్వరై. “ఇవర్ తామ్ నిర్భవమ్ పణ్ణుకిఱుమ్ అవ్వరుకేపోయ్ సమ్మడై యగుణానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కాకవిఱే, ఇవై తన్ఱై (ఇజ్జే) అనుభవిప్పి ప్పోమెన్ఱు పార్ త్తు, త్తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికల్లై కాట్టిక్కొడుక్క, దేహత్తినుడైయతన్ఱైయైయనుసన్నిప్పతఱుమున్ఱు ॥ కాట్టిక్కొడుత్తు ఇవైయేయాకిలుమ్, “అవ్వరుకేపో యనుభవిప్ప

తుమ్ ఓరనుభవములు" ఎన్నుతోబోతవడి ఒరువై శద్యతైప్పిఱప్పిక్క, అవన్ శ్రిలే అన్యపర రాయనుభవిక్కిఱార్. స్వరూపరూపగుణజ్ఞుని తై అడైపు; స్వరూప తైవిట్టు రూప త్రిలేయిట్టిన్దు అనుభవిక్కివేణుమెన్నితా రాయబోలు; తామ్ తువక్కుణ్డిరుప్పతు మితిలేయాకై యాలే. ఇనిఇవ్వ స్తుతానేర్ కొడునేరే యనుభవిక్కివొణ్ణాతవడి ముక త్రిలే అలైయె ట్టికై యాలే కిణ్ణక త్రిలేయిట్టివార్ మితప్పక్కొణ్ణిట్టియుమాపోలే, "ఉప మానముఖ త్తాలేయిట్టిన్దునుభవిక్కివేణుమ్" ఎన్దుపార్ త్తార్, సర్వథా సామ్యమిల్లాతతొరువన్దువాకై యాలే భగవద్విషయత్తుక్కు ఉపమాన మాక చొల్లలావతు తానిలై, ఆనాలుమ్. అల్ప సామ్యముళ్ళతోవైప్పోదే యిట్టియ వేణుమితే; ఒరుమరకతగిరియైయాయబోలు ఉపమానమాక చొల్లుకిఱతు, అతిన్బక్కల్ నేర్ కొడునేరే కొళ్ళలావతోన్దిల్లామై యాలే అతుత నై శిక్షిత్తుక్కుణ్ణిట్టికిఱార్. స్వరూప తైవిట్టు రూప తై ప్పోదేనవోపాతి రూపన్దనై యుమ్విట్టు ఉపమాన త్రిలేయిట్టిన్దు, అతు తనక్కు ఒప్పనై తేడి యెడుత్తుప్పేళుకిఱార్.

శ్లోకం మాముకిలుడుత్తుమిక్కు శెఱ్ఱుడర్
ప్పరితిశూడి, అఱ్ఱుడర్ మతియమ్ పూణ్డు,
పలశుడర్ || పునైన్దు పవళిచ్చెవ్వామ్,
తిక్కన శుమ్ శోతి మరతకక్కున్దమ్,
కడలోకై మిశై క్కణ్ణ శరత్తుపోల్,
వీతక వాడై ముడిపూణ్ ముతలా,
మేతకుపల్ కలనణ్దు, శోతి
వాయపుమ్ కణ్ణపుమ్ శివప్ప, మీతిట్టు
ప్పచై మేనిమికప్పకై ప్పు,
నచ్చువిన్దై క్కవర్ తలైయరవినమలియేటి,

తిరువాళిరియమ్, ౧-పా, శక్కర్.

ఎటికడల్ నడువుళితిరుయాలమర్ న్దు,
శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్,
తెయ్ వక్కుఱ్ఱాళ్ళ కై తొళిక్కిడన్దు,
తామరై మున్దితని పెరునాయక,
మూవులకళన్ద శేవడియోయే.

అర్థము.—శక్కర్ - ఎఱ్ఱని, మా - గొప్ప, ముకిల్ - మేఘమును, ఉడుత్తు - నడుమునంగు కట్టుకొని, మిక్కి - మిక్కిలి, తెమ్ - ఎఱ్ఱని, శుడర్ - తేజస్సుగల, పరితి - నూర్చుని, శూడి - ముడుచుకొని, ఆమ్ - అందమైన (చల్లనైన), శుడర్ - కాన్తిగల, మలియమ్ చప్పుని, పూణ్ణ - ధరించి, పల - ఆనేకములైన, శుడర్ - (నత్తత్రాది) తేజస్సులను, పునైన్దు - ధరించి, పవళమ్ - పగడమువలె, తెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - ప్రదేశములుగలదై, తిక్కల్ - విలసిల్లుచున్న, పశుమ్ శోతి - ఆకు పచ్చవర్ణముగలదైన, మరతకమ్మన్దుమ్ - మరకతమణిమయమైన పర్వతము, కడలోన్ - సముద్రమున కధిపతియైన వరుణునియొక్క, కైమితై - చేతిమీద, కణ్ణళర్వత్తుపోల్ - నిద్రించునట్లు, పీతకవాడై - పీతామ్బరము, ముడి - కిరిటము. పూణ్ - కంఠి, ముతలా - (ఇవి) మొదలైన, మే - ఆమరి, తకు - తగియున్న, పల్కలన్ - ఆనేకాభరణములను, అణిన్దు - అలంకరించికొని, శోతి - ఉజ్జ్వలమైన, వాయవుమ్ - అధరమును, కణ్ణవుమ్ - సేత్రములును, శివప్ప - ఎఱ్ఱనైయుండునట్లును, మిత్తిట్టు - పైపడి, పచ్చెప్పేని - ఆకు పచ్చవర్ణము, పక్కెప్ప - స్పర్ధచేయునట్లును, నచ్చు - (శత్రువులకు) విషమైన, వినై - వ్యాపారములు కలవాడును, కవర్ - అధోముఖముగనున్న, తలై - శిరస్సులు కలవాడునైన, అరవు - ఆదిశేషుడనై, అమలి - శయ్యమీద, వీటి - ఎక్కి, ఎటి - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ నడువుళ్ - సముద్రముయొక్కనడుము, అతిరుయిల్ - జగద్రక్షణ చిహ్నమైనది యోగనిద్రను, అమర్ న్దు - అమరి (పొది), శివన్ - రుద్రుడు, అయన్ - బ్రహ్మ, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడు, ఇవర్ ముతల్ - వీరు మొదలైన, అనైత్తోర్ - సకలమైన, తెయ్ వమ్ - దేవతలయొక్క, కుఱ్ఱాళ్ళ - సమూహములు, కైతొళి - సేవించునట్లు, కిడన్దు - సప్తభింబినవాడవై, తామరై ఉన్ది - నాభీకమలము కలవాడవై, తని - అద్వితీయుడవై, పెరు-సర్వాధికుడనైన, నాణుక! - ఓ! స్వామీ! మూవులకు-మూడులోకములను, అశన్ద - కొలిచిన, శే-సుందరములైన, అడియోయే! - శ్రీపాదములు కలవాడా! ౧,

తాత్పర్యము.— అవతారిక.— తిరువిరు త్తమందు, సర్వేశ్వరుని సాక్షాత్కరించి యనుభవించవలయునని యాశించిన యాత్మాత్మల మనోరథము పూర్ణమగునట్లు సర్వేశ్వ

రుండు తనస్వరూపరూపగుణవిభాతులను ఆత్మార్థకుఁ బ్రకాశింపజేయ నాదివ్యమంగళ విగ్రహమును నేవించి యనుభవించి పరవశులై తామనుభవించిన ప్రకారమును ప్రసాదించుచున్నారు.

తనతిరుమేనుసేందుఁ బవ్వలించిన నీయొక్క సౌందర్యము నేకాగ్రచిత్తుడై యన పరతమనుభవించుచున్న ఆదిశేషుడ నెడి శయ్యమీదఁ బవ్వలించి, నీవు సృజించిన జగత్తును బాధించిన మధుకైటభాద్యసురులను సంహరించి, ఇంకను జగద్రక్షణోపాయ చింతచేయుచు, సకలజగత్కారణుడవైన నిన్నాశ్రయించి తమకొఱఁతలను దీర్చుకొనుటకై బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సకలదేవతలు నాశ్రయించునట్లు క్షీరాబ్ధిలోఁ బవ్వలించిన అద్వితీయుడవై, ఆపరిచ్ఛిన్నవైభవుడవై, నిన్నుబొంది యాశ్రయింపనివారుగూడ నీయొక్క శ్రీపాదస్పర్శముచే నుజ్జీవించునట్లు త్రివిక్రముడై సకలలోకములను గొలిచిన సులభుడవైన ఓ! స్వామీ! స్ఫురత్కీర్తీటాడ్గదహరకణ్డికాపీతామ్బరాద్యనేక దివ్యాలక్ష్మీరాలజ్యోతుడవై, అత్యుజ్జ్వలమైన పగడమువంటి అధరము, నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవములకలవాడవై, ఆ దివ్యావయవ దివ్యాభరణ శోభనణుపవలయునని స్పర్థచేయునట్లు అంతట వ్యాపించిన శ్యామవర్ణముకలవాడవైన నీయొక్క దివ్యవిగ్రహము, ఎఱ్ఱనిమేఘములచే నావరింపబడిన నితమ్బప్రదేశములను, చంద్రామూర్తులను ధరించిన శిఖరములను, ఎఱ్ఱనిపగడపుతీరగెలుగల ఆయాప్రదేశములనుగలదై, సముద్రమధ్యమందమరియున్న మరకత మణిమయ పర్వతమువలె నామందఱకనుఁబడుచున్నది.

వ్యా.—అన.—ముతత్వాట్టు. (శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు)
అనై కణ్డార్ “అనై అనై” ఎన్ను చూపోలే అనుభవజనితప్రీతి ఉళ్ళ
డణ్డాపైయా లే యేత్తుకితార్.

(శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు) శ్యామమాననిలత్తున్నుప్పరభాగమాన శివస్వైయుడైతాయ్, కొడుక్కుమ్ కొయ్ శకముమ్వై త్తుడుక్కులామ్మ డియాన అళవై యుడైతాయ్, సౌకుమార్యత్తుక్కుచ్చేర్ న్దుకుళిర్ నిరుక్కి అ ముక్కిలై అరైయిలే పూత్తాత్పోలే యుడుత్తు. (మిక్క శెళ్ళు డర్ పరితిశూడి) (౧) “దివిసూర్యసహస్రస్యభవేద్యుగపదుద్ధితా” ఎన్దు కొల్లకిటనడియే “సహస్రకరణా” ఎన్దుత్పోలే ఒరుసశ్చై యుణ్ణితే అది

త్యనుక్కు; ఆప్పడిపరిచ్చిన్న కిరణనన్ది క్కే అనేకమాయరమ్ కిరణజ్జ
 యుడైయానారు ఆదిత్యవస్తుతిత్తాత్పొలేయాయ్, తిరువభిషే
 కమిరుప్పతు. మికవుమ్ శివనిరుస్తుళ్ళ కిరణజ్జభుళ్ళుభరిధియైచ్చుడి.
 (ఆళ్ళాడర్ మలియమ్ పూణ్ణ) తన్నుడైయ స్వాభావికమాయరుస్తుళ్ళ
 ప్రతాపత్తాలే ఒరువర్ కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతపడియరుక్కిఱ ఆదిత్యనై
 ప్పొలన్ది క్కే, శీతలమాన కిరణజ్జలై యుడైయనాయ్, కుత్తైతల్, నిత్తై
 తల్, మఱువుణ్ణాతలిన్ది క్కే, వై త్తకన్ వాక్తాతే కణ్ణుకొడ్డరుక్క వేణ్ణ
 మ్మడియాన వ్వుడై యుడైయ చన్ద్రనై ప్పూణ్ణ. (పలశుడర్ పునైన్దు) పల
 సక్రతాదికలై యుమ్ పూణ్ణ. (పవళచ్చెవ్వాయ్) పవళమాకియ వాయై
 యుముడైతాయ్. ఉపమేయ త్తిల్ వన్దాల్. పవళమ్బాలే శివస్తాధర డై
 యుడైయనాయ్ ఎన్టాకిఱతు; ఇఱు, పవళమ్బాలే శివస్త ఇడజ్జలై యుడై
 తాయ్ ఎన్టాకిఱతు. (తిక్కన్ పశుమ్ శొతిమరతకకున్దమ్ కడలోకై మి
 శై క్కణ్ణాళర్ వతుపోల్) తనక్కి-వ్వరుకుళ్ళవై యెల్లామ్ కీఠొమ్మడిమ్మకై
 త్తుడజ్జలమా కానిన్దుళ్ళ శ్యామమానతేజస్సై యుడైతైన మరకతగిరి
 యాసతు, కడలుక్కధిపతియాన వరుణుడైయ తిరైక్కైయిలే కణ్ణ
 శర్ వతుపోల్. “శాయవతుపోల్” ఎన్న వమైన్దిరుక్క ఉపమాన త్తిలుమ్
 కూళి ఆదరాతిశయత్తాలే “కణ్ణాళర్వతుపోల్” ఎన్గిటార్. తిరుమలైన
 మ్బి, ఎమ్మెరుమానారుక్కు ఒరువరై యుడైయాళమ్ శొల్లుకిఱవిడ త్తిలే,
 “పొన్నా లేతోడుపణ్ణినాల్ ఇడవొణ్ణాతపడియాన కాన్దైయుడైయరా
 యిరుక్కు మవరై యజ్జిన్దుభుక్తై యుడై?” ఎన్టారామ్.

(పీతక వాడై) “శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు” ఎన్గిఱతు. (ముడి) “మి
 క్కశెణ్ణుడర్ ప్పరితిహుడి” ఎన్గిఱతు. (పూణ్) “అణ్ణుడ ర్తతియమ్ పూ
 ణ్ణ” ఎన్గిఱతు. ఇవై తొడక్కమాన. (మేతకుపల్ కలసణిన్దు) “పలశుడర్
 పునైన్దు” ఎన్గిఱత్తై. (మేతకు) స్వరూపమెన్ను మ్మడియా యిరుక్కై. మేవి
 త్తకుతియాసవెన్టుమామ్. కీఠ్ చొన్నవై ముతలాక త్తనక్కు త్తకుతియా

యరుస్తుశ్చపలవాభరణజ్జలే యుమణిస్తు. అవవిభూతియైప్పరిచ్చేదిక్కి-
లుమ్ పరిచ్చేదిక్కిప్పా కాతాయరుక్కై. భాష్యకారర్ అనకకీభూషణ
జ్జలే యరుళిచ్చెయ్తు, పిన్నెయుమ్ ఆదిశబ్దతాలే తలైక్కట్టుమా-
పోలే, “సంజ్ఞాన” ఎనుతలైక్కట్టుకితార్. (౧) “నూపురాద్యపరిమితది-
వ్యభూషణ” స్మరితే. (శోతివాయువుమకణ్ణువుమశివప్ప) దృష్టాన్తతిలే
ఒత్తైచ్చొల్లి, ఇగ్గయిరజ్జైచ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; అతుక్కా కవిత్తేశివన్ద
ఇదజ్జళెవ్వుతు. (మీతిట్టు) కీథ్ చొచ్చన్న వన్ద్రూలుమ్ అవన్ద్రై నరుక్కుకి
తన్నాలుమ్ ఒత్తై యొస్తుస్సరితు శ్యామమాననిటమ్ మికవుముజ్జ్వల
మాకి. అవన్ద్రైయదైయనెరుక్క ఉళ్ళేయిట్టుక్కొళ్ళ ప్పార్ ప్పతాన
వన్ద్రై యుమభీత్తుప్రసరిక్క.

(సచ్చుచినై) (౨) “వాయస్థమతుకైడపరుమ్వయిటురుకిమాణ్డార్”
ఎనిటపడియే తనియిడత్తిలుమ్ ఎతిరికళాయవరువారుమ్ ముడియూ
మృడియాన సచ్చుత్త్రైత్తిలై యుడైతాయరుక్కై. (కవర్తలై) పల
తలైకలై యుడైతాయ. స్వస్సర్కతాలే పడైత్తెన్టుమామ్. ప్రజై
యైమడియిలేవైత్తిరుక్కుమ్తాయైప్పోలే. పెరియపెరుమాలై మడియిలే
వైత్తిరుక్కుమ్తాయ్తానామ్. అసన్దాథ్ వా, తిరుక్కోట్టియూరుక్కు
నడనవిడత్తిలే భట్టైక్కణ్ణు, అవర్ తిరుమేనియిలే యిప్పడిశెయ్తా
నామ్; “ఆణ్డాళుక్కుమున్దుటవొరుప్పిళ్ళైయుణ్డాయ్ అవనైయిక్క,
“అజ్జనేశెయ్యవొణ్డాతు, ఇన్కడివిక్కవేణుమ్” ఎన్దు. ఎమ్మెరుమానార్,
పెరియపిరాట్టియూరుక్కునీరాట్టి “మజ్జణీర్ కుడిత్తప్పిళ్ళైయూకపళర్క్క
వేణుమ్” ఎన్దు కాట్టిక్కొడుత్తరుళినారాయన్ద్రుభట్టరై; అన్దవాసనై
యాలే “పెరియపిరాట్టియార్తక్క” ఎన్దు కాణ్ భట్టరై అన్దవాన్ద్ర్
వాశొల్లువతు. (అరవినమలియేటి) నాన్ద్రమ్, కుళిర్ త్తి, మెన్దైకలై

† (పా) గుణజ్జై. (౧) గద్యప్రయమ్. (౨) మాన్దామితరువనాతి-౨౬.

‡ భట్టరై ఎన్దపదమ్ ప్రాచీనకోశజ్ఞలిలిల్.

యుడైయనాన తిరువనన్దాన్ వానాకిఱ పడుక్కైయిలేయేటి. పడుక్కైయిలేయేఱుకిఱవితు తన్నేతాకవిరుక్కైయా లే, నమ్మెరుమాళాఱుకాల్ శివికైయై సాదరమాకప్పార్ త్తేటి యరుళున్మాపోలే. పెరియ ఆరవారత్తోడే యాయీదో శ్రేణియ గుళుపతు. అమలి - పడుక్కై.

(ఎటికడల్ నడుపుళో) స్వసన్నిధానతాలే యలై యేటికిఱకడలిలే. (అటితుయిలవర్ న్దు) అటివేవడివాక పుడైతైయిరున్దుళ్ళ నిద్రైయిలేపారున్ది. అల్లా తార్ కుముతల్ తన్ని లేబన్దుమ్ తోదోదోతేన్దొరుణ్డిరుక్కుమ్; చత్తురాదికరణజ్జళాలే పదార్థవర్ణనమృణ్ణిప్పోతుపోక్కుమవర్ కళో, అక్కణ్ తన్నైయుమ్ శెమ్బులిత్తాల్ ఉల్పోడు పుటమ్బొడువాళియఱ ఇరుణ్డిరుక్కుమ్; ఇవన్దున్దిరుక్కణ్ణో శెమ్బులిత్తాల్ ప్రకాశముళ్ళేయుత్తైన్దిరుక్కుమ్ తన్నై. జగద్రక్షణచి నైవణ్ణతల్, ధ్యేయవస్తు తనక్కు పుటమ్బిల్లమైయాలే స్వానుస్థానమృణ్ణతల్, తిరువనన్దాన్ వాన్దేలే శాయ్న్దరుళినాల్ ఇరుక్కుమ్మడి. (శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్ తెయ్ వక్కుదొజ్గళో కై తొళి) నాట్టుక్కాశ్రయణియరాక ప్రసిద్ధరానవర్ కళో తాజ్గళో భగ్నాభిమానరాయ్ త్రొదొనిట్పర్ కళో. బ్రహ్మాదికళో తొడక్కమాక అనేకదేవతాసమూహమానతు తజ్గళిఱుమాపై పొక్కిట్టు, శాయ్న్దరుళిన పట్రికిలేతోదోదు ఎఱుత్తువాజ్గినిట్పర్ కళో.

ఇవర్ కలిప్పడి తొదొనిన్దాల్ అవ్ శెయ్ వతెన్దొన్దిల్; (కిడన్దు) కడలిలేయిన్దొన్దుక్కు త్తిరళోకళో వికృతమాజ్కాట్టిల్ అక్కిడలుక్కొరువాళిపిఱవతిత్తో, ఏకరూపమాక చ్చాయ్న్దరుళుమాయీదోదు; 'శిలర్ తొదొనిట్పర్ క్కిడన్దోమ్' ఎన్దిఱ తాఱుక్కుమ్ పిఱవాతాయీదోదు ఐశ్వర్యచ్చెరుక్కాలే. ఇవర్ క్కిరణ్ణమ్ స్వరూపాన్ద్రతమాయీదోదు. (తామరై యున్ది) సకలజగదుత్పత్తికారణమానతిరునాభికమలతైయుడై

యనాయ్. ఇప్పడి యిరుప్పారప్పరుకారేనుముడ్డోవెన్నిల్. (తనిప్పెరునాయక) ఇత్తాల్-అప్పరుకిల్లై యెన్నుమిడతై చొచ్చెట్టికొటతు. అప్పరుకిల్లైయాకిల్ తన్నోడొక్కచొల్లలావారుడ్డోవెన్నిల్; (తని) అద్వితీయనాయక. పుటప్పేయుమశిలరై నాయకరాక చొల్లక్కడవతు, †అతు బొపచారికమ్. (౧) 'దుద్రంసమాశితాదేవాగుద్రోబ్రహ్మణమాశితః | బ్రహ్మణామామాశితోరాజన్నాహంకభిదుపాశితః' ఎన్డాటోలే ఆపేక్షికమాన విశ్వర్యతైయుడైయరాయితే ఇవర్కళిరుప్పతు. ఇప్పరుకుళ్ళార్క్కెల్లామ్ తా నిర్వాహకనాయరుక్కిటవోపాతి, తనక్కవ్యరుకొరునిర్వాహకనైయుడైయ నల్లాత అద్వితీయపరచేవతై. నిమిత్తోపాదాన సహకారికభుమ్తానేయై. (మూవులకళిన్ద) తన్నక్కల్ వన్దనుభవిక్కమాట్టాతార్క్కు అవర్కళిరున్దవిడత్తిలేశెన్దనుభవిప్పిక్కుమ్. (శేపడియోయే) ఇల్లున్దవిల్లువై మీట్టురక్షియాతే ఘాతకనానానేయాకిలుమ్, విడవొణ్ణాతపడియాయ్దు తిరువడికళిభోగ్యతైయిరుక్కిటపడి. కణ్ణభివర్దువల్లుకైయుమ్, గుణజ్జలైయుమ్, వేణ్డెప్పాట్టైయుమనుభవిత్తార్.

అరుమ్బుదవిళక్కమ్.

ప్రవేశే, సంసారత్తిలే రుచియల్ల వివర్క్కు చేహసంబన్దతై అతా తిరుప్పావెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కెతార్ (సంసారతై) ఇత్తాడి.

మతత్కాట్టు.—(శెక్కర్) అనుభవిక్కితారాకిల్ నేరకొడునేర అనుభవియమర్ ద్విష్టాన్దముఖేన అనుభవిప్పానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కెతార్ (మున్దొప్పన్దన్ద) ఇత్తాడి. తిరుప్పీతామ్మరత్తుక్కు చ్చివప్పొల్లుకై యెట్టియ మేఘసామ్యమ్ శొల్లువా

† అతువన్దపదమ్కావచిత్కమ్.

(౧) విష్ణుధర్మమ్

ఈయరుమ్బుదము ఈపెరియవాచ్చాన్బిల్లై వ్యాఖ్యానమునకరుమ్బుదము కాదు. ఇది ఏవ్యాఖ్యానమునకరుమ్బుదమో, అటువంటి వేటొక వ్యాఖ్యానము దొఱకలేదు. అయినను ఎవరికైనను ఈయరుమ్బుదమునకు అనుగుణమైన వ్యాఖ్యానము చిక్కినయెడల వారికి ఈయరుమ్బుదముపయోగపడునని ఇచ్చటచేర్చి అచ్చువేయబడినది.

నెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ముకిల్) ఇత్యాది. “పరితి” ఆదిత్యన్. శివస్తతిరు
 పళిషేకత్తుక్కు మధ్యాహ్న ఆదిత్యనై దృష్టవత్తు శొల్లామావెన్న అరుళిచ్చెయ్ కి
 తార్ (బాలసూర్యసుక్కు) ఇత్యాది. (మేతకు) మే - మేనిక్కు. తకు - తక్కిరు
 క్కైయాతల్. నావైక దేవేనామగ్రహణమెన్నిఱన్యాయత్రాల్ “మే” ఎన్నిఱకు, మేని
 ఎన్నాయ్ అకు తక్కిరుక్కైయాతల్. “మే, ఎన్ను మేన్నెయాయ్ మేమ్మడాతల్.
 (నచ్చువిన్న) వినైయెన్ను క్రియైయాయ్, నచ్చులే నలికైయెచ్చొల్లుకిఱకు. పలతలైకళో
 వేణ్ణువానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఏత్తుక్కు) ఇత్యాది. ఇప్పడిప్పట్టవనై ఆశ్ర
 యియుళ్ళో శెన్ఱు క్రియాపదవిన్ఱిక్కు యిరుప్పానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వినై
 యాల్) ఇత్యాది. ౧.

ఉలకుపడై త్తుణ్ణువెదై, అత్తైక్కల్
 శుడర్ పూన్దామరై శూడుతఱ్కు, అవావా
 రుయిరురుకియుక్కు, నేరియకాత
 లన్నిలిన్బిన్బెఱల్, అముత
 వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పవిట్టు, ఒరువోరు
 ట్కునైవోరనై క, తిరువొడుమరువియ
 వియత్తై, నూయాప్పెరువిఱలులక
 మూన్ఱి నొడునల్వొడువెఱినుమ్,
 కొళ్ళొణ్ణుమో తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పే. ౨.

అర్థము. — ఉలకు - లోకములను, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్ణు - మ్రింగిన,
 ఎన్నై - నాకుస్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, అత్తై - శబ్దించుచున్న, (వీరకడియములు
 గల), కత్తుల్ - తిరువడికళనియెడి, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, పూ-అందమైన, తామరై -
 తామరపువ్వునును, శూడుతఱ్కు - శిరస్సునధరించుకొనుటకైన, అవా-ఆశచేత, అర్ -
 పూర్ణమైన, ఉయిర్ - ఆత్మ, ఉరుకి-కరగి, ఉక్కు - శిథిలమై, నేరియ-సంభవించిన,
 కాతల్ - భక్తియందలియు, అన్నిల్ - (పరమభక్తివల్లనైన) ప్రీతియందలియు, ఇన్బు-
 సుఖముయొక్క, ఈ - భోగ్యతయందలి, తేఱల్ - వైలక్షణ్యమునెడి, అముతవెళ్ళ
 త్తానామ్ - అమృతప్రవాహమునందుమునిగియుండుటయనియెడి, శిఱప్ప-ఆధిక్యమును,
 విట్టు - విడిచి, ఒరు - ఒక (అల్పమైన), పారుట్టు - పురుషార్థమునకు, అనైవోర్ -

అల్లాడెడివారు, అత్తైక - అల్లాడెడిని. తిరువొడు - విశ్వరూపుడొడ, మరువియ - అమరియన్న, ఇయత్తై - స్థితితోడను, చాయా - నశంపని, పెరు - అధికమైన, విటల్ - బలముతోడను, శీలకమ్మూన్బి నొడు - మూడులూకములతోడను, సల్పిడు - విలక్షణపురుషార్థమైకమోక్షమును, పెరినుమ్ - లభించినను, తెళ్ళియోర్ - జ్ఞానవంతులయొక్క, కుటీప్ప - ఉద్దేశ్యము, కొళ్ళతు - (వానిని) పొందుటకు, ఎల్లుమో? - తలచునా?.

౨.

తాత్పర్యము.-ఆవతారిక.-ఇట్లు, పరమవిలక్షణమైన సర్వేశ్వరుని సలక్షణమైన సర్వాంగ సౌందర్యమునందు పరభక్తి పరజ్ఞానపరమభక్తులను బరిపూర్ణముగఁ జేయుట సకలపురుషార్థములలో నగ్రగణ్యమని సాదించుచున్నాడు.

సకలచరాచరంబులను నద్వారకముగను సద్వారకముగను తనదివ్యసంకల్పముచే సృజించి, వానికి సంభవించెడి మహదాపత్తైన ప్రళయమందుఁ దనగర్భమందుఁబెట్టికొని రక్షించెడి సర్వేశ్వరుని సర్వస్థాత్పరత్వమును, ఇట్లు పరాత్పరుఁడైయును తనపరత్వము నించుకైనను బాటించక హీనులలో నిహీనుఁడైన దాసునిగఁగూర్చించిన సౌలభ్యమును, అత్యుజ్జ్వలమై యాశ్చర్యకారకముగ వీరకడియములనుధరించి కమల కుసుమమువలె సుకుమారమైన పదయుగ సౌకుమార్యంబును ననుసంధించి తద్గతచిత్తులై తత్పాదకమలంబులచే దమశిరంబునలంకరింపఁగోరి తత్త్వణంతదలభముచే శిథిలహృదయులై ఆకోరిక పెరిగిపెరిగి పరభక్తియై పిమ్మట పరజ్ఞానమై తుదకు పరమభక్తియై తద్రసామృతసాగరమగునై సకలసాంసారిక సంతాపములను బోగొట్టుకొని మహదానందభరితులైయుండుటను విడిచి కొండజ్ఞానులు ధర్మార్థకామమోక్షములలో నొకటినిబొంది యంతటఁ దృప్తిబొందుదురు; వారినివిడుపుండు; సారాసారవివేకచతురులైనజ్ఞానులు ఆపురుషార్థములు కష్టసాధ్యమనియు, వానిలోధర్మార్థకామములు అల్పస్థిరములనియు, కైవల్యము పరిచ్ఛిన్న సుఖకరమనియు, భగవత్ప్రీతికొదోషములులేకున్నను నీశరీరమతోబొందుట యసాధ్యమనియు వానినివిడిచి యీశరీరమందే యనుభవించదగినదై ఆపరిచ్ఛిన్నమై శాశ్వతమై మహాదానందకరమైన భక్తిరసమునే నిరంతరమనుభవించుచుందురు.

౩.

వ్యా.-అవ.-ఇరణ్డామ్బట్టు.(౧)“ఆదిత్యవర్ణంతమస్కపరస్తాత్” ఎన్దుకొణ్ణోఁ అన్దధ్యేయమాకచ్చిల్లకిఱవవనుడై యవిగ్రహవైలక్షణ్యమ్ శొన్నార్ ముతత్పాటిల్. అన్దధ్యేయవస్తువికాపక్కల్ పిఱక్కుమ్? భక్తి తొడజ్జి ప్రాప్యాన్తగతచూయిరుక్కయాలే తద్విషయభక్తియేయమై

(౧) పురుషసూక్తమ్. ౩ అన్దవ్వుతుక్కాచ్చిత్తమ్. ౧ (సా) వస్తువినుడైయ.

యుమెన్గిటతు ఇరణ్ణామ్బుట్టిల్. ముతత్వాట్టిల్, వడివల్లకుమ్, మేన్దై
యుమ్, నీరైయుమ్ శొల్లిన్దు; అవై కర్తజ్జానజ్జభుడై యస్థానేయాన్
నిజ్జు, అనన్తరమ్ పిఱక్కుమ్ పరభక్తిపరజ్జానపరమభక్తికలైప్పెటుమ్
పేన్దుక్కుచ్చరుకిల్లాత ప్రాప్యజ్జళెన్దితార్. జ్ఞానకర్తజ్జళినుడై యస్థాన
త్తిల్, అవనుడై యవడివల్లకుమ్ మేన్దైయుమ్ నీరైయుమాక, అనన్తరమ్
పిఱక్కుమ్ పరభక్త్యానికలై యితే ఉద్దేశ్యమాకచ్చొల్లిన్దు; అనజ్ఞాన
కర్తజ్జళినుడై యస్థానత్తిలే నిఱ్ఱిఱవన్దు యనుభాషిక్కితార్. (ఉల
కుపడైత్తుణ్వెన్ది యతైక్కల్ శుడర్ పున్దామరై) ఎన్గిటవివ్యళవితే.

(ఉలకుపడైత్తుణ) (౧) “బహుస్యామ్” ఎన్గిట సజ్కల్పమా
త్రతాలే స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుక్కులై యుముణ్డాక్కి, ఉణ్డానవివన్దు
క్కు ప్రళయాపత్తువర, ఇవన్దు శ్రైయడైయ వయిన్ద్రీలేవైత్తు, రక్షిత్తు
ప్పణ్ణిన వ్యాపారతాలే కణ్ణభివన్దు మేన్దై శొల్లికిటతు. (ఎన్దై) స్వామి
త్వేపయుక్తమానమేన్దై యెయుడై యనాయున్దువైత్తు, ఎత్తనై నేనున్
తప్పై త్తానినై తిరున్దవడియాలే, తప్పై విషయాకరి త్రవత్రాల్ వన్ద నీరై
శొల్లికితార్. “మూపులః శన్ద” ఇతినుడై య వెల్లెతామాకనినై తిరు
క్కితార్. (అతైక్కలిత్వాది) ధ్వనియానిష్టుళ్ళ పీరక్కళులై యుడై
త్తాయ్ అత్యుజ్జ్వలమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాయురుక్కిట తిరువడి
కలై, ఇత్తాల్-అళుకు శొల్లికిటతు. (తామరై శూడుతఱ్కు) తామరై పోలే
యిరుక్కిట తిరువడికళెన్ద వాతే (౨) “కదాపునః” ఎన్న వేణ్డియిరుక్కు
మితే. (శూడుతఱ్కు వావారుయిర్) అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తై అను
సన్ధిత్తాల్ అవన్బక్కల్ రుచిపణ్ణియల్లతు నిల్లానితేచేతన. (శూడుత
ఱ్కు వావారుయిర్) శూడుత్తై యిలే అవావియిరుక్కిట, ఆరుయిర్-అత్తై

ప్పడుకిఱత్త వస్తు. (ఉరుకియుక్క) ఆ త్తలైయిల్ వైలక్ష్యైయై యను సన్నితవాతో అచ్చేద్యమాన ఆత్తవస్తు, ద్రవద్రవ్యమాయ్, ఓరవయవి యాక్కి కాణవొణ్ణాతపడియుకు త్తతాయ్దు.

(నేరియకాతల్) అన్దావావానతు విలక్షణమాయరుప్పత్తోరు సజ్జితైయుమ్ పిఱప్పిత్తతు; (౧) 'సజ్జాత్పజ్జాయ తేకామః' అన్ద సజ్జన్దానోరు అన్ద పిఱప్పిత్తతు. (౨) "ధ్రువానుస్సృతిః" ఇత్యాదికలైనినైక్కిఱతు. విషయమ్ గుణాధకవిషయమాకై యాలే అన్ద అన్దిలే ఓరిన్బుణ్ణ-ఇనియై; అత్తెన్బుట్టతు? అతుతానినితాయరుక్కుమితే. దుఃఖాత్తకమాన విషయత్తెప్పల్లీ వన్దతన్దిక్కి, (౩) 'సుసుఖంకర్తవ్యయమ్' ఎన్ని అపడియే స్తరవ్య విషయత్తినుడైయ రస్యత్తయాలే ఇతుతానేరిసిక్కుమితే. అతుతానన్బొలవెన్నిల్; (ఈన్ తేఱల్) అమృతసముద్రత్తిల్ కడైన్ద అమృతమ్బాలే భోగ్యమాయరుక్కుమ్ విషయత్తినుడైయ వైలక్ష్యైతాలే. అతుతా (౪) 'అనన్దమయః' ఎన్నిఱ విషయత్తెప్పల్లీపరుకై యాలే యెరురససాగరమాయరుక్కుమితే; విలక్షణవిషయమాకై యాలు మివనుడైయ రువియాలుమ్ ఒరుకడలిలే ఏకాకి విఘ్నాన్దాతోలే యరుక్కుమితే.

(అముతవెళ్ళత్తానామ్) ఇన్ద వెళ్ళత్తిలే యుళనాకై యాకిఱ. (శిఱప్పవిట్టు) పరమభక్తియైయుడై యనాకై యాకిఱితే ఐశ్వర్యమ్; అత్తై విట్టు. (ఒరుపారుట్టు) ఇత్తైవిట్టాలినిప్పెఱనినైప్పతు ఇవ్వరుకేళిలవై యితే; అవై యాకిఱన - ధర్మార్థకామమోక్షబ్ధిత్పొల్లుకిఱవై యితే. అన్ద తైయొణ్ణాకనినైత్తిర త అనాదరమ్తోల్లొరుపదార్థమెన్దితార్. (అన్దై వోరకైక) అవై తానితుపోలే సులభమాయరాతు. యత్తిత్తు

న (పా) మజ్జితాయ్దు.

(౧) గీతై. ౨-౬౨.

(౨) ఛాన్దోగ్యమ్-౭-౨౬.

(౩) గీతై-౬-౨.

(౪) తైత్తిరియమ్-అనన్ద-౫.

పైటవేణ్డుమతాయ్, పెన్ద్రగ్రాల్ ప్రయోజనమల్పమాయరుక్కుమ్.
అవన్దుక్కాళైప్పడువారజ్జనే క్లేశప్పడుక. (౧) “క్లేశోధికతరస్తేషామ్”
ఎన్నిటపడియే. నిరూపిత్రాల్ దురిఖాత్తకమెన్డాలుమ్ నాట్టిలే శిల
పురుషర్ కళ్ అవన్ద్రై పిరుమ్బానిన్దార్ కళేయెన్న; అతిపుకేడర్ పడి
యో నామ్ శొల్లుకీటతు; బుద్ధిమాన్గలివన్ద్రైస్తీకరిప్ప తాకమనోరథిప్పా
ర్ కళో? (తిరువొడు ఇత్యాది) విశ్వర్యమ్ నిలైనిన్దు అతుతానే యాలై
యాయరుప్పతు, ఇత్తాలుమ్ ఫలమిన్దైయితే భోక్తాపుక్కు శక్తివై కి
ల్యమున్డాకిల్, అవను మొగునాళు మొట్టియాలేమిడుక్కైయుడైయనా
వతు, విశ్వర్యన్దాన్ చాదేశికమావతన్దిక్కే త్రైలోక్యముమ్ విషయ
మావతు, ఇత్తోడే అడుత్త. (నల్వీడు పెరినుమ్) నల్వీడెన్దు-ఉత్తమపురు
షార్ కై చొన్దెల్లకైయాలే, నడువిల్ కై వల్యపురుషార్ కై చొన్దెల్ల
గ్రాకీటతు. ఇతుతాన్ పెరిక్కడవతెన్దిరుక్కై యన్దిక్కే ఇతిలేతోళ్
మాటుమ్బడియానాలుమ్. (కొళ్వైన్దుమో) ఇవైస్తీకరిక్కడవతాన
మనోరథసమయ త్తిలే తానున్దో? విశ్వర్యమ్ అస్థిరమాకైయాలే కట్టి
యున్దుతు, అత్తలాభమ్ పరిచ్చిన్నమాకైయాలే కట్టియున్దుతు, భగవత్పు
రుషార్ కమ్ అకైప్పట్టడడమై యొట్టియ వేటోరుడమ్మకొన్దు. పోయను
భవిక్కుమతాకైయాలే కట్టియున్దుతు, అప్పుడమ్మోడే యిరుక్కుచ్చె
య్ తే పెరిక్కడవతాన పరభక్త్యాదికళోడివై ॥ యొవ్వాతేనిట్కిట
విడమ్ విచారవిషయమో? ఆనాలుమ్ శిలపేర్ సనై యానిట్కిటార్ కళే
యెన్నిల్; (తెల్మియోర్ కుటిప్ప-ఎన్దుమో) సారాసారవివేకమ్బణ్ణియ
రుప్పార్ క్కు మనోరథత్తుక్కువిషయమల్ల; సారాసారవివేకజ్జర్ నల్ల
తుక్కుమ్ తీయతుక్కుమ్ తామిట్టుప్పిఱ్డిరుప్పర్ కళ్. (౨) “సారాసార
వివేకజ్ఞాః గరియాంసః” (౩) “కుడుమాళై” ఇత్యాది.

(౧) గీతై.౧౨-౫.

॥ (పా) ఒవ్వైతెప్ప విడమ్.

(౨) వే-సం.

(౩) తిరుచ్చప్పవరుత్తమ్-౧౦౮.

అగు.—ఇరణ్డామ్బట్టు.—(ఉలకు) తదర్థమనితాక - “అముతవేళ్ళత్తానామ్
 శిలప్ప” ఎన్టైక్కెర్నాన్తమ్ శొల్లుకైయాలేతచ్చేపై తైకరసనాయరుక్కై.. “అత్తొక్కల్”
 ఎన్టై - శిల్పియానిట్టై వీరక్కల్లైచ్చొల్లి, అతు అత్తెతర్ కాక్ వే నిరమ్మక్కొన్తు
 బయత్తుక్కొట్టతొక్కైయాలే సాశిల్యమెన్నిటతు. అన్దఅదర త్రిప్పిటక్కైయాలే, అతు-
 అన్దకైక్కొర్కొనివేళత్తాలే ద్రవీభూతమాయరుక్కొట వాత్తావితే ఉణ్డానభక్త్యజ్జుర
 మాన సజ్జమెన్ట పడి ఆక, అత్తావుమ్, అతిలేయుణ్డానపరివాకిల భక్తియుమ్, ఇప్పడి
 ముద్రేనభక్తియాలే శిథిలమాకానిట్టై అకరణజ్జై సుఖత్తైవైక్కొమ్విషయద్దశెన్నిటతు.
 ఇన్దకరణశైథిల్యత్తాలేపిన్ద అనన్దత్తాలే “ఈన్ తేఱల్ అముతవేళ్ళమ్” ఎన్నిటను. ఇట్లు
 ఇన్బుశబ్దత్తాలే కరణశైథిల్యమ్ శొల్లుకిటతు. ఇత్తెయరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (అతావతిప్పరువు)
 ఇత్యాది. అన్దవిషయానుభవసమఖమానతు కరణశైథిల్యావస్థయాలే పిన్దసమఖమ్, భగవ
 ద్విషయ త్రిలుమ్ తద్విషయకరణశైథిల్యమే సుఖమాయరుక్కుమెన్ట పడి అన్టక్కై “ఈన్”
 ఎన్ తైక్కోడ్రే మాట్టి “ఇన్బు” ఎన్ తై మేలేమాట్టి, అత్తావిలుమ్ సజ్జత్రిలుమ్ “ఈన్” -
 పిన్ద, “ఇన్దత్తేటలముతవేళ్ళమ్” ఎన్టై - ఇప్పడిమున్టవిధమానభక్తియిలుణ్డానసమఖ
 మాకిటఅముత వేళ్ళమెన్నుతల్, ఇత్తెయరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (ఇన్బెన్నిటపదత్తై) ఇత్యాది.
 ఇట్లు - ఇన్బుశబ్దత్తాలే ఇరున్దపడియే సుఖమ్. ఇత్తాల్, భక్తియిలుణ్డానసమఖవేళ్ళమెన్ట
 పడి. తామరకూడుతొట్టుత్తిడజ్జై ఇన్బుళివాక్కైక్కొర్కొనివేళముద్రయ అత్తావుక్కు
 భగవద్విషయ భక్త్యనన్దయిలుణ్డాన అనన్దసాగరత్తైచ్చొల్లుకిటతెన్ట ఫలితమ్. భర్తా
 ధాదికరుమిరుక్కైతిలే సత్తైయుణ్డాకైయావతెన్నెన్ అరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (అత్తా
 వుక్కు) ఇత్యాదివాక్యవ్వయత్తాలే. (౧) “నిన్దో వేత్తొన్మొవిప్పన్” ఎన్టై విముఖ
 త్తయిమ్ అభిముఖరాక్కనిన్దెక్కిటవర్ దుఃఖపుడవమైయుమ్మెన్ట కైవిన్మొడుమోవె
 న్న అరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (చేతనరాయ్) ఇత్యాది. “నల్వీడు” ఎన్టై న్నావరమానభగవత్ప్రీతి
 పక్షత్తిల్ “మాయాపెరువిఱల్” ఎన్టై వల్లత్తై చొల్లుకిటతు. “తెళ్ళియార్ కుటిప్ప”
 అపన్ విషయమానభక్తియిలుణ్డాన అనన్దత్తై విట్టుఇవద్రై ఎన్టై మోవెన్టక్రియై. ౨.

కుటిప్పిల్ కొణ్డనెటిప్పడ, ఉలకమ్

మూన్టడక్ విణ్డొత్తై ముపుక్కున్దై

మెయ్ పెఱినిదాయ తెయ్ వమ్, మూపరిల్

ముతల్వనాకిచ్చుడర్విశ్శకలత్తు,

వరైపురై తరైపారు పెరువరై వెరువుట,

ఉరుమురలొలిమలిసలికడప్పడవర
 పరశుడల్ తడవరై శుక్రన్ శ్రియ, తనిమా
 తైయన్ తడియవర్ క్కినినామాళాకవే
 ఇనై యుక్కిల్, ఊత్తితోఱూత్తియోవాతే.

3.

అర్థము. — మాన్యుకలకమ్ - మాఁడులొకములును, నెతిప్పడ - మంచిమార్గము నందుచునట్లు, కుటిప్పిల్ కొట్టు - తిరువుళ్ళబట్టి, ఉడవ - (ఆమాఁడులొకములు) ఏకమై, వణజు - ఆశ్రయించునట్లు, తోన్ - ప్రసన్నమైన, పుకల్ - కీర్తిగలవాఁడును, ఆనై - ఆజ్ఞను, మెయ్ పెఱ - యథార్థముగ, నడాయ - నడపించువాఁడును, తెయ్ వమ్మా వరిల్ - (బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల నెడి) తీర్థమార్గులలో, ముతల్వనాకి - శ్రేష్ఠుఁడును, శుడర్ - తేజస్సు, విళజు - ప్రకాశించుచున్న, అకలత్తు - వక్షస్థలముకలవాఁడును, వరైపురై - పర్వతముతో సమానమై, పారు - కొట్టుచున్న, తిరై - అలలు, పెరువరై - గొప్పపర్వతములు, వెరువుళు - భయముఁజెందునట్లు, ఉరుముళిరల్ - పిడుగువలె గర్జించుచున్న, ఒలి - ఘోషము, మలి - సమృద్ధమై, నళిర్ - చల్లనైన, కడల్ - సముద్రమును, పడమ్ - ఫణములుగల, అరవు - సర్పములకు, అరశు - రాజైనవాసుకి యొక్క, ఉడవ్ - శరీరమును, తడమ్ - విశాలమైన, వర్ - (మందర) పర్వతమునందు, శుక్రన్ శ్రియ - చుట్టిచిలికనవాఁడును, తని - అద్వితీయుఁడును, మాతెయ్ వమ్ - పర దేవతయు నైన సర్వేశ్వరునికి, అడియవర్ క్కు - దాసులైన శ్రీవైష్ణవులకు, ఇని - ఇకమీఁద, నామ్ - మనము, ఊత్తితోఱూత్తి - ప్రతికల్పములందును, ఓవాతు - ఎడతెగక, ఆళాక - దాసులమగునట్లు, ఇనై యుక్కిల్? - సంభవించునా?

3.

తాత్పర్యము. — అపతారిక. ఈపాశురమందు, భాగవతులవిషయమై భక్తిచేయుటయేస్మరూపాను రూపమని ప్రసాదించుచున్నారు.

సకలప్రాణులును సన్మార్గమునొంది యజ్ఞవింపవలయునని మొదట సంకల్పించి, పిమ్మట తనయప్రతిహతసంకల్పము చేపీనినిసృజించి, సృష్టమైనపీనినిదనయాజ్ఞ చేనమోఘము గఁచిపాలించి, బ్రహ్మరుద్రాదిసకలప్రాణులును ఉచ్చసీచవిభాగములేకతన్న నాశ్రయించునట్లు యశః ప్రభకలవాడై, బ్రహ్మగుద్రేంద్రులకు నిర్వాహకుడై, అద్వితీయపర దేవతయై యున్న పరమపురుషుఁడు, దేవతలకన్యతముననుగ్రహించుటకై క్షీరార్ధవమందు మందగమనెడుకవ్వమును నాటి, సర్పరాజైనవాసుకియనెడు త్రాటినిజుట్టి, ఆకాలమందాసముద్రమందు పర్వతములవలెనత్కున్నతిములైలేచి యలలు పిడుగులవలెగర్జించుచు కొట్టునట్లును, ఆశబ్దములకుభయపడికులపర్వతములు కూడఁబలించునట్లును చిలికినప్పుడు, ఆశ్రత

వత్సలుడైన యతనిదివ్యచేష్టితములందీడుపడిన శ్రీవైష్ణవులకు స్వరూపానురూప ముగఁ
గై జూర్యముఁజేయక నాకింతకాలమువ్యర్థమైపోయినది. ఇఁకమీఁద నైనను నాశీ)వైష్ణవు
లను తనతోపాటిసాధారణులని తలంచిచెడిపోకుండు, సర్వకాలములందును వారికే
దాస్యముచేసియుజ్జీవింపటయనెడు మహాపురుషార్థమును లభించునట్లు పరమపురుషుఁడు
కృపఁజేయునాయని భాగవతశేషత్వదౌర్లభ్యమును వక్కాణించిరి. 3.

వ్యా.—అవ.—మూన్టామ్బట్టు. (కుటిప్పిలిత్యాది) ముత
లిట్టిరణ్ణుపాట్టిల్, అటల్ ముతత్పాట్టిల్, అవఁవడివల్లకై పేళి
అనుభవితార్; ఇవన్జనై ప్పెల్లనుభవిత్తుక్కొణ్డీరుక్కు- మిరుప్పిల్
అవఁవిషయమాకప్పణ్ణుమ్ భక్తియేయినతెన్టా రిరణ్ణామ్బట్టిల్; ఇప్పా
ట్టిల్, భక్తిపణ్ణుప్పడుమ్ విషయత్తుక్కు ఎల్లై ఏవ్వుళవెన్నిల్; అవఁ
తోడజ్జి తదీయ శేషపర్యస్తమాక వెన్ఱిఱతు.

(కుటిప్పిల్కొణ్డు నెఱిప్పడ ఉలకమ్ మూన్టడఁవణ్ణుతోన్టు
పుకగ్రాణై పెయ్ వెఱనదాయ తెయ్నవమ్ మూవరిల్ ముతల్వన్) ఎన్టు
ఇవనోడే అన్వయిత్తల్. (నెఱిప్పడ - కుటిప్పిల్కొణ్డు) (౧) “బహు
స్యామ్” ఎన్టుపజ్జుల్పిక్కిఱపడియే యరుమ్బుమ్బడితిరువుళ్ళుత్తిలేకొణ్డు.
స్వవ్యతిరిక్త సమస్తవస్తుక్కుళమ్ నెఱిప్పడుమ్బడియాక - వభిప్పడుమ్బ
డియాక త్తిరువుళ్ళుత్తిలేకొణ్డుఎన్టుమామ్. ఇప్పడి నెఱిప్పడువార్ శిల
రాయ్ శిలరన్ఱిక్కేయిరుక్కైయన్ఱిక్కే (ఉలకమూన్టు) తనైయొట్టి
న్దారడైయత్తనైయూశ్రయిక్కుమ్బడియాక. అతుతన్నిల్ అన్యోన్య
మాశ్రయిప్పారుమ్ ఆశ్రయణీయరుమూకిఱ వైషమ్య ముణ్డేయాకిలుమ్
తన్నళవిలేవన్దాల్ ఎల్లారుమొక్క కూడి త్తిరువడికిలిలే ఆశ్రయిక్కు
మ్బడిక్కిడాక. (ఉడఁవణ్ణు) తనిత్తాసపోతాయిల్లు అనాన్తరవిష
యముళ్ళతు; ఇవన్ఱిక్కల్ ఎల్లారుజ్జూడత్తిరువడికిలిలేఆశ్రయిప్పొకళి.

ఇత్తాల్వన్ద ప్రసిద్ధికిడన్ద విడమ్ తెరియారపడియొరు మూలైయిలే
యడగ్గిడిక్కుమోవెన్నిల్; (తోన్టుపుకగ్ర్) శ్రుతి ప్రసిద్ధమ్.(ఆడై

మెయ్ వెఱనడాయ) ఆళ్ళైయైప్పత్తుమ్మత్తైక నడత్తా నిత్తానుమాయ్.
(తెయ్ వమ్ మూవరిల్ ముతల్వనాకి) అన్ఱి క్కే, ఇవర్ కళోమ్ తన్నోడు
సమానరాయ్, అవనో! ఈశ్వరన్, ఇవర్ కళో! ఈశ్వరన్ కళో" ఎన్ఱుకన్ఱా
రొక్కు ఇవర్ కళో పక్కలిలేయుమ్ ఈశ్వరత్వ శఙ్కై పణ్ణమ్మడియితో
తానివర్ కళుక్కు కొడుత్తువైక్కుమ్ తరమ్. ఆకై యాలే, (నడాయ
తెయ్ వమ్ మూవర్) ఎన్ఱు ఇవర్ కళోడే అన్ఱయిక్కవుమామ్. (మూవ
రిల్ ముతల్వనాకి) తన్నై యొట్టివ విరువరళవిల్ అవర్ కళుడైయ శరీ
రత్తుక్కుమ్ అత్తావుక్కుమ్ నియామకనాయ్, తన్న శరీవిల్ అసాధారణ
విగ్రహత్తోడేనిన్ఱు అతుక్కు నియామకనాయ్. అన్ఱి క్కే, ఇన్ఱైనై యుమ్
కూట్టి మూవరెన్నవుమామ్. (శుడర్విశఙ్కలత్తు) ఆభరణశోభైయై
యుడైత్తాన పిరుమార్వైయుడైయనాయ్. అన్ఱి క్కే, చన్ద్ర సూర్యర్
కళాలే విశఙ్కనిన్ఱుళ్ళ ఆకాశత్తిల్ పాత్తీరుమ్బడియాక వెన్నుతల్.

(వరై పురైయి త్యాది) అవన్ ఆశితార్థమాక చెయ్యుమ్ శెయల్
కళిల్ ఇతోన్ఱు మమైయాతో? ఇవనే ఆశయణీయ నెన్ను మిడత్తుక్కు.
వరై పురై తిరై-మలై యోడొ త్తతిరై. అన్ఱై మలై యుమ్ మలై యుమ్
తాక్కినాత్తోలే తన్నిన్ఱొ పారుకిఱపోతు. (వెరువరై వెరువుఱ) కుల
పర్వతఙ్గళో నడుగ్గ. (ఉరుమురలాలిమలి) అప్పోతురుము ఇడిత్తాత్తోలే
యిరుక్కిఱధ్వనియానతుమిక్. (నళిర్ కడల్) పోటియైక్కుడైయ చెయ్
తేయుమ్ అవనుడైయ : టాత్తమాత్రత్తాలే కిడల్ కుళిర్ న్దపడి. కుము
తాతపడి నడుగ్గవెన్ను తల్. (వడవరవరశు) ఒరు చేతననైచ్చున్ఱొ కిక్కుడై
య చెయ్ తేయుమ్ ఒరునలివిట్టి క్కే యిరుక్కైయిల్ స్వస్వర్నత్తా
ల్వన్ద ప్రీతిక్కుప్పొక్కువిట్టు ప్పడ వైవిరిక్కిఱ, అరవరశున్ఱునానుకి,
అలినుడైయ, ఉడలైచ్చున్ఱొ. (తడవరై) కడలై క్కణ్ శెఱియిట్టా
త్తోలే యిరుక్కుమ్ మన్దరపర్వతత్తై కొడుపుక్కు. (శుక్రన్ఱొయ)
కడల్ కలగ్గి క్కీన్ఱొ మన్దొన్ఱు మేల్లైన్ఱొ అమృతమ్ పడుమళవుమ్

శెల్ల. తొట్టార్ శెల్లమ్ “నాన్ కడై న్దే” ఎన్ఱు శొల్లలామ్మడి తానే శున్ఱునువరుమ్మడియాక వాయ్దన్ఱు కొడుపుక్కు వై త్తనొయ్ ప్పమ్. (తనిమా త్తైయ్ పమ్) అద్వితీయపరదేవతై.

ఇప్పడి, అద్వితీయపరదేవతైక్కాళాకవో ఆశైప్పదుకిఱతెన్నిల్; (అడియవర్ కుక్కు) ప్రయోజనాన్తర పరరాన దేవతై కళుక్కాక త్తన్నుడైయ ఉడమ్మనోవ క్కుడలై క్కుడై న్దమ్మత తైక్కొడుత్త మహాపకార త్తైయనుసన్ధిత్తు అవన్ నీరైయిలేతోద్రు ఎఱ్ఱుతిక్కొడుత్తిరుక్కుమ్ శీవైష్ణవర్ కళుక్కు. (ఇనినామ్) ఆత్త స పై యుళ్ళవన్ఱు తొడగ్గిభాగవతశేషమాయ్ పోరువతు ప్రాప్తమాయ్ నుక్కు, కర్తతైలే “నాన్” ఎన్ఱుమ్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱుమ్ పోన్దోమ్, ఇని శేషిత్తకాలమాకిలు మివ్వన్ఱు భాగవతశేషమెన్ను మిడతై అవన్ కాట్ట అవన్ ప్రసాదతైలే కణ్డనామ్. అవర్ కళోడో ప్పూణాయ్ † ఒక్కవోవెన్నిల్; (ఆళాక) శేష భూతరాక. అవర్ కళుక్కుమాళాయ్, “నాన్ ఎనక్కు” ఎన్ఱురుక్కు మిరుప్పమ్ కలన్ద శెల్లవో వెన్నిల్; (ఆళాకవే) ఆళాన్దర మన్ఱిక్కే శేష త్వమేవడివాక. (ఇశై యుజ్గొల్) అవన్* (౧) ఆళో పార్ త్తుట్టితరువానాకై యాలే ఇవ్వర్ త్తలనపై ఇప్పోతాక ఇశై విక్కవేణ్డా, ఇవర్ “ఎప్పోతో!” ఎన్ఱుప్రార్థిక్కితాంకైయాలే ఇవర్ క్కిశై వుణ్డా, “ఇశై యుజ్గొల్” ఎన్ఱు సెన్నెన్నిల్; భాగవతశేషత్వమాకై యాకిఱతు కూడువ తొన్ఱల్లామె యాలే కూడాతవర్థి మిజ్జనే కూడవద్రో? వెన్ఱిటార్. ఇతుతాన్ శిలకాలమాయ్ క్కుట్టియవొణ్డాతు; (ఊట్టితోలూట్టి) కల్పన్దోలుమా కవేణుమ్. అతుతన్నిలుమ్, (ఒవాతే) ఒరుక్షణము మిడై విడాతే యాక వేణుమ్. అవాత్తసమస్తకామనాయ్ శ్రియఃపతియాయ్* ఆయ ర్వణు మమరర్ క శతపతియాన సర్వేశ్వరన్ సంసారికళుడైయ రక్షణత్తుక్కాక త్తన్నై ప్పేణాతే ఇజ్జేవన్దవతరి త్తవిడత్తు, దుష్ప్రకృతికళాన

† (సా) ఒత్తితరమాకవో.

(౧) నాన్ఱుకన్ తిరువనాతి-౬౦.

శిశుపాలాదికల్ అతుపాటుక్కుమాట్టామే ముడిస్తుపోనాట్పోలే, ఇప్పోతు, భాగవత్ కళభుడైయ పెరుమైయటియాజే, “ఇవర్ కళుమ్ నమ్మోడొక్క అన్న పానాదికళాలే ధరియూనిన్టార్ కల్, ఆకిల్ నమ్మి త్కాట్టిల్ వాళియెన్?” ఎన్టుసజాతీయబుద్ధిపణ్ణి, సంసారిక శసర్థప్పడుకిఱ పడి. * (కణ్ణు), అవతరి త్తసర్వేశ్వరక ఇతరసజాతీయనామ్మిత్తే ఇవర్ కళుమ్ సంసారికళోడు సజాతీయరావతు. 3.

అరు. - మూవ్తామ్మట్టు. - (కుటిప్పిల్) ఈశ్వరాజ్ఞయై సృష్టిసంహార వ్యాపారజ్ఞాలే బ్రహ్మద్రాదికళుమ్ నడతువర్ కల్తెనపడి. ఒరుపడి ఆళాకక్కి డైక్కుమోవెన్నామల్ “ఇశైయన్గోల్” ఎన్నానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇశైయన్గోల్) ఇత్యాది. ఓవాలే ఇశైయక్కుడుమో వెన్టపడి. 3.

డోబ్రితోఱూఱ్రియోవాతువాళియ
వెన్టుయామ్ తొళువిశైయన్గోల్,
యావకై యులకముమ్ యావరుమిల్లా,
మేల్వరున్ పెరుమ్పాళి కాలత్తు, ఇరుమ్ పొరు
త్కెల్లామరుమ్ పెఱల్ తనివిత్తు, ఒరుతా
నాకి పైయ్ వనాన్తుక్కొమ్ముముత్తై
యీన్టు, ముక్కణ్ణీనొడు తేవుపలనుతలి,
మూవులకిమేవిత్తై తవున్ది,
మూయక్కడవుల్ మూముతలడియే.

అర్థము. - యావకై ఉలకముమ్ - సకలలోకములును, యావరుమ్ - సమస్త ప్రాణులును, ఇల్లా - లేకుండునట్లు, మేల్ - మునుపు, వరుమ్ - వచ్చిన (కడచిపోయిన), పెరుమ్ - దీర్ఘమై, పాళి - (జగత్తు) నశించియున్న, కాలత్తు - (ప్రళయ) కాలమందు, ఇరుమ్ - విశాల (అసంఖ్యేయ) ములైన, పొరుత్కెల్లామ్ - సకలాత్మలకును, పెఱల్ అరుమ్ - పొందుటకశక్తుడై, తని - అద్వితీయుడై (నిమిత్తాంతరహాస్యం), ఒరు - సహాయ (సహకార్యవ్ర) ములేనివాడై, విత్తు - విత్తనముగ (ఉపాదానకారణముగ), తాన్ ఆకి - తానేయియినవాడై, నాన్తుక్ తేయ్ వమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మదేవుడనెడు,

* కణ్ణు ఎన్నుతు ప్రక్షిప్తమ్ ఆనన్దితమ్.

కొట్టా - పూర్ణ (శక్తియుక్త) మైన, ముత్తై - అంకురమును, ముక్కణ్ - త్రిశోక్తుఁ
డైన, ఈశనోడు - రుద్రునితోఁగూడ, పలతేవు - అనేక దేవతలను, ఈన్దు - సృజించి,
నుతలి - (వీరినిసృష్టిసంహారయోగ్యులుగ) సజ్జల్పించి, మూవులకమ్ - మూడులోకము
లను, విత్తైత్త - సృజించిన, ఉన్ది - నాభికలవాఁడై, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడై,
కడవుల్ - పరదేవతయై, మాముతల్ - పరమకారణభూతుఁడైనపురుషోత్తమనియొక్క,
అడి - శ్రీపాదములను, ఊళ్ళితోఱూళ్ళి - ప్రతికల్పములందును, ఓవాతు - ఎడతెగక,
వాళ్ళియ - నిరుపద్రవముగ నుండవలయును, ఎన్దు - అని, యామ్ - మనము, తొళ్ళి -
ఆశ్రయించుటకు (మంగళాశాసనముచేయుటకు), ఇన్దైయన్దోల్? - సంభవించునా? ర.

తాత్పర్యము.—అవతారిక. — ఈపాశురమందు పరాత్పరుఁడైన పరమపురుషునికి
మంగళాశాసనముచేయుటయే చేతనులకు స్వరూపానురూపమనియొనరిచ్చుచున్నారు.

అవాన్తరప్రళయమువలెకాకుండ పాతాళాదిసత్యలోకాగమైన చతుర్దశభువన
ములును, వాటితోనున్న బ్రహ్మాదిసకలప్రాణులును నశించియిదిగ్భూమియున్న మహాప్రళ
యమునుగలుగఁజేసి, పిదపసృష్టికాలమందు ఈజగత్తునకు ఉపాదాననిమిత్తసహకారియ
నెడుత్రివిధకారణములునుతానేయియి, ముండఱ తన నాభికమలమునుండి బ్రహ్మామును,
దానియందు అణ్డాన్దర్విర్దిసకలలోకములనును సృష్టయైన బ్రహ్మను, వానిద్వారా రుద్రాది
సకలదేవతలను సృజించి, వారివారికనుగుణమైన శక్తినినిచ్చి, ఆత్మాశ్చర్యశక్తియుక్తుఁడై,
తనయనుగ్రహమునక పాత్రులైనసాసారులకప్రాప్యఁడై, పరమకారణుఁడై, పరదేవతయైన
పరమపురుషుని చరణారవిందమును మంగళాశాసనముఁ జేయకఁగడచినకాలమువలె కా
నుండనికమిఁగదనైనను “ ఈశ్రీపాదములనన్తకల్పములందు నిరుపద్రవముగ నుండవల
యును” అనిసర్వకాలములందు నాశ్రీపాదములకుమంగళాశాసనముచేసిడి మహాభాగ్యము
సంభవించునాయనిమంగళాశాసనపరతను ప్రార్థించుచున్నారు. ర.

అవ.—నాలామ్బాట్టు. (ఊళ్ళితోఱూళ్ళి) కీళ్ళితొప్పిల్, భక్తి
పణ్ణమ్ విషయత్తుక్కైల్లై ఎన్వళ వెన్నిల్; సర్వేశ్వరత్తోడగ్గి, తదీయ
శేషత్వపర్యంతమాక అనుసన్ధిక్కైయ్టెత్తు; అప్పడిప్పట్ట వనుసన్ధానతై
యుడైయరానార్ పరిమాలుమ్ పరిమాల్ మిరుక్కుమ్బడి యెన్నె
న్నిల్, (ఊళ్ళితోఱూళ్ళియో వాతువాళ్ళియ వెన్దు) ౧, “అడియోమో
దుమ్నిన్నోదుమ్వీరివిన్దియాయీరమ్పల్లాణ్డ” ఎన్దాయీల్ శీరుప్పతు. వెరి
యాళ్ వార్, “పల్లాణ్డ” ఎన్దు-ఆణ్డాక్కి, అతుత్తన్నైప్పలవాక్కి, ఆయి

రమాక్కీ, అతుతన్నైక్కోడియాకప్పెరుక్కీ మజ్జళాశాసన మ్బణ్ణుకి
తూర్. ఇవరవ్వళవమైయామల్ ముతలిలేకల్పైశి వివక్షిత్తు అతుతన్నై
మేల్ మేలెనప్పెరుక్కుకితార్.

వ్యా.— (ఉత్తరీణ్మాళి) కల్పన్దోలుమ్ కల్పన్దోలుమ్. అతు
తూర్ నిత్యాగ్ని హోత్రమాక వొణ్ణాతు. (ఓవాతు) ఒరుక్షణము మిడై
విడతే. ఇత్తాల్ - మేలెల్లామ్ కూడి చెయ్యప్పవమతెన్నెన్నిల్ ;
“వాళియ” ఎన్ను మిత్తనై. సర్వేశ్వరనుడైయ శేషిత్వత్రైయుక్రమిత్తు
తదీయ శేషత్వ త్తళవుమ్ శెల్లవనుసనిత్తు, అన్ద శేషత్వ కాస్తాప్రాప్తియై
క్కొణ్ణు అవన్తిరువడికళుక్కు. మజ్జళాశాసన మ్బణ్ణుకిటతు నిత్యమాయ
చెల్లవేణుమ్. (యామ్) (౧) “ ఆయురాశాస్తే ” ఎన్ఱకన్డ త
డైయ ఎనక్కెన్ఱుపోన్ద నామ్. ఇప్పోతు అతుతవిర్న్దు. (తొమ్)
తొమ్మైయ యాకిటతు - మజ్జళాశాసన మ్బణ్ణుకై యాయున్దొమ్. (ఇన్దై యు
జ్గోల్) ఎనక్కెన్ఱుపోన్ద వతుతవిర్న్దు ఉనక్కెన్దైయ యాకిటతు నెడువాళి
యితే, కూడాత విప్పేన్దొడే కూడువార్క్కు. ఇప్పడి ప్రాధిక్కి
అతు అవనుడైయ ఎన్దచెయ్యలై అనుసనిత్తోవెన్నిల్ ; (యావక్తైయ
త్యాడి)మున్నే ఉళ్ళితోరు వన్ఱువుక్కొరుగుణాధాన మ్బణ్ణిసవళ వన్ఱిక్కే
ముతలిలే యళ్ళిన్దొడిన్దవన్ఱువై అడితోడజ్జి ఉణ్డాక్కి సమక్కుప్పణ్ణిస
మ హూపకారత్తుక్కు. (యావక్తై యులకముమ్) ఇజ్జనిట్ట మూన్ఱులోక
ముమ్ అళ్ళిన్ద మేలే యొరులోకమ్ కుడివాజ్గక్కడవతాయ్ అవ్వరుక్కొన్ఱు
కుడియరుక్క క్కుడవతా యిరుప్పతోరు ప్రళయమున్డితే, అప్పడియన్ఱి
క్కే, ఎవ్వకై ప్పట్ట లోకజ్గళుమ్. అన్ఱిక్కే, (యావరుమిల్లా) ఎల్లారు
మొక్కలయిక్క చెయ్యతే మూర్కణ్డేయాదికళ్ “నిత్యత్వమ్” ఎన్ఱలై
వారుమున్డితే. అజ్జను మొరువరిన్ఱిక్కే. (మేల్వరుమ్) మేలెన్ఱతు-పణ్డె
నపడి. వరుమ్ ఎన్ఱతు-పోనవెన్ఱపడి. పణ్డపొన. (పెరుమ్బాళి కాలత్తు)

కర్కశ్ ఉవర్ తనైయై ఉవర్ కళియ నీర్ నిలుత్తుమాహాలే విత్తై
కైక్కు, ఇవర్ త్రిసుడైయ దుర్వాసనైయై యత్తైక్కాక ఒరుబ్రహ్మ
వినుడైయ ఆయుస్సి తనై యమ్ అత్తి తిట్టువైక్కుమాయిల్లు.

(ఇరుమ్ పారుక్కెల్లామ్) దేవమనుష్యాది రూపమాయ్ అస
భ్యయమాయ్ అచిత్సంస్కృతజ్ఞభూమాన జీవవస్తుక భుక్తెల్లామ్. (అరుమ్
పెఱల్) ఇవ్వళవిల్వస్తు ముకశ్శాట్టువానాదువనై క్కిడైయాతిథే అకై
యాల్ పెఱుతక్కరియ. (తనివిత్తైరుతానాకి) నిమిత్తోపాదాన సహ
కారికారణత్రయముమ్ తాసేమాయ్. “ఎత్తు” ఎనైయాలే-కారణ వస్తు
వెనై. “తని” ఎనైయాలే-(౧) “ఏకోహవై” ఎత్తు అద్వితీయ నై. అన్బియే,
“ఎజ్జళై ఉడ్డాక్క వేణుమ్” ఎన్దు అపేక్షిక్కెక్కు ఒరువరుమిలైఎనై. “ఒరు”
ఎనైయాలే. ఇతరుక్కు సహకారిక భోదువరుమిలైయెనై. (తానాకి) కార్య
రూపమాన ప్రపంచుత్తుక్కెల్లామ్ వేణుమ్ కారణగణమెల్లామ్ తాసే
యాయ్. ఇప్పడి అణ్డసృష్టియళవున్ తాసే ఉడ్డాక్కి ఇవ్వరుకుళ్ళవల్లై
ఉడ్డాక్కుకైక్కాక, క్కొయిలుక్కు శ్రీమధురకవిదాసరై నిర్వా
హకరాక విట్టాత్పాలే, బ్రహ్మవై ఇప్పాలుళ్ళ సృష్టిక్కాక ఉడ్డా
క్కినాక. (తెయ్ వినాన్దుకక) ఇతరవిసజాతీయనాన చతుర్ముఖనాకె.
(క్కొయిముళైయొన్దు) ఇవ్వరుకిల్ కార్యవర్తయైయడైయ ఉడ్డాక్కుకై
క్కిడాన శక్తియైయడైయ బ్రహ్మవై సృష్టిన్దు. అవనారువనుమేమూన్దు
కార్యమశైయ్యమాట్టాసే; అనుక్కాక. (ముక్కిశనిత్తాది) సంహార
క్షమనాన రుద్రనోడకూడ మల్లును కార్యత్తుక్కు వేణుమ్ దేవతై
కళోపలరైయు ముణ్డాక్కి. ఇవ్వరుమ్ తేవైక్కెల్లామవన్ పణ్ణిన వ్యాపార
మన్నుల్ల; (నుతలి) (౨) “బహుస్యామ్” ఎన్దు సజ్జల్పిత్తు. నుతలి
యెన్దుతు - కరుతియెన్దు పడి.

(మూవులకమ్ విత్తై త్తవున్ది) కీఱుమ్ మేలుమ్ నడువుమాన
 లోక్కై యుణ్డాక్కిన్దు తిరువున్దియాయ్దన్దు; అవనై యొఱ్ఱియవే,
 తానే ఇవై యడైయ ఉణాక్కిన్దురాయ్దన్దు తిరువున్ది. తిరువున్దియల్ నిన్దొ
 రుపద్దమాయ్, అతడియాకవాయ్దన్దు లీలావిభూతియడైయ ఉణ్డా
 క్కిన్దు. (మాయక్కడవుళ్) ఆశ్చర్య శక్తియు క్తనాన పరదేవతై.
 (మాముతల్) పరమకారణమాన మాయక్కడవుళ్ళెన్నుతల్, మాయ
 క్కడవుళ్ళానవనుడైయ మాముతలడియెన్నుతల్, ఆశ్చర్య శక్తియు
 క్తనాన పరమకారుణికనానవనుడైయ పిరువడియెన్నుతల్, మాయ
 క్కడవుళ్ళెన్ను అవనుడైయ పరమప్రాప్యమాన తిరువడిక ఱెన్నుతల్.
 (ఆడి - వాఱ్ఱియి వెన్దు యామ్తోవిన్దై యుజ్జొల్) (౧) “ ఉక్ శేవడి
 శెవ్వితిరుక్కాప్ప ” ఎన్దిఱువడియే. ర॥

అను.— నాలామ్మట.— “ఇత్తైయన్దొల్” ఎన్దు సంశయమెన్నెన్ను ఆరుళి
 చెప్పయ్కిఱార్ (పెరుతమ్మరియ) ఇత్యాది పారుళ్ - పదార్థమాయ్, ఇరుమ్పారుళ్ -
 చేతనాచేతనజ్ఞళ్. “ మాముతల్ ” లోకత్తిలే ఒన్దు మల్లైయతాకమాట్టాతు, త్రివిధ
 కారణముమ్ తానేయాకైయారే (అద్వితీయమ్) ఎన్దిఱువడి. సతలుకై - సున్దుకైయాయ్,
 తన్నిలుణ్డాక్కి ఎన్దు పడి.

మాముతలడిప్పోత్తు కవిత్తై శ్లర్ త్తి
 మన్దుఱుతుమ్కప్పడుత్తు, బణ్ శుడరడిప్పో
 తొన్దువిణ్ శెలీఱ, నాన్దుకప్పత్తేళ్
 నాడువియన్దువప్ప, వానవర్ ముత్తైముత్తై
 వఱ్ఱిపడ నెఱీఱ, తామరైక్కాడు
 మలర్ క్కణ్ణొడుకనివాయుడై యత్తు
 మ్మాయ్, ఇరునాయితాయ్ రమ్మలర్ సన్దు,
 కణ్ణుకక్కావు పట్టులవన్న,

ముడితోళాయీరమ్ తత్తై త్త,

* నెడియోయ్క్కల్ల తుమడియతోవులకే.

అర్థము. — మాముళల్ - పెద్ద (సకలకారణవస్తువులను) కారణభూతుడవైన నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములనియెడి, ఒప్ప - ఒక, పోతు - పుష్పమును, కవిత్తై - ఆధోముఖముగజేసి, అల్ త్తి - విస్తరింపించి, మణ్ ముత్తుతుమ్ - భూమినన్నింటిని, అకప్పడుత్తు, అక్రమించి, ఒణ్ - సుందరమైన, శుడర్ - తేజస్సుకలదై, పోతు - పుష్పమువంటిదైన, ఒప్ప - మఱియొక, అడి - శ్రీపాదమును, నాన్తుకన్ - చతుర్ముఖుడనెడు, పుత్తేళ్ - దేవతయొక్క, నాడు - లోకము, వియన్దు - ఆశ్చర్యపడి, ఉవప్ప - సంతోషించునట్లును, వానవర్ - దేవతలు, నెటిఇ - సవార్లమును, ముత్తై - ఘోషించుచున్న, ముత్తై - శాస్త్రములందు (చెప్పబడుచున్న), పట్టి - సవార్లమందు, పడ - ప్రవేశించునట్లును, విణ్ - ఆకాశమును, శెలీఇ - నడిపించి వ్యాపింపజేసియు, తామరైక్కాడు - పద్మవనము, మలర్ - వికసించినట్లున్న, కణ్ణాడు - నేత్రములతోగూడ, కని - పండువలెనున్న, వాయ్ శిడైయతుమాయ్ - తిరుప్పవళమునుగలవాడవును, ఇరు - విళాలములై (అనంతకరణములుగల), ఆయిరమ్ నాయిలు - వేయిసూర్యులు, మలర్ న్దన్న - ఉదయించినట్లున్న. ముడి - కిరీటములను, పళ్ళు - ఆనేకములైన, కణ్ణుకక్కావుఅన్న - కల్పవనమువలెనున్న, తత్తై త్త - పెత్తగియున్న, ఆయిరమ్తోళ్ - వేయి భుజములుకలవాడవును, నెడియోయ్క్కల్ల అల్లతు - సర్వాధికుడవునైన నిన్నుడప్పు మఱియొకనికి, ఉలతు - లోకము, అడియతో? - దాస్యమునొందునా? ౫

తాత్పర్యము — ఆవతారిక. ఈపాశురమందు, మంగళాశాసనమునకు నీవేవిషయము, వేటొకడు విషయముకాదు అని శ్రీమన్నారాయణునిగుఱించి విన్నవించుచున్నారు.

నీవుమొదట సకలజగత్తును సృజించి, ఇంద్రుని వానికిరక్షకునిగా నేర్పించితివి. మఱియొకప్పుడు ఆంధ్రునియొక్కరక్తమునుమహాబలికైకొనగా, ఇంద్రుడుతనయొక్కరక్తమును దానుగాపాడుకొననశక్తుడై నిన్ను శరణముపొందెను. అప్పుడునీవు వాచునుండవై యనతరించి ముఱుగలని మూడడుగులస్థలము యాచించి, వాడిచ్చిపంపెటినే, పెరిగి త్రివిక్రముడవై, తామరవంటి నేత్రములు, గొండపండువంటి యశరము, అనంతకరణములుగల ఆనేకాదిత్యులుదయించునట్లు అత్యుజ్జ్వలమైవకిరీటము, మాంసలత్నవర్తులత్వ సకలాభీష్టప్రదత్వాదిగుణములచేగల్పపృథ్విములతో నొప్పియున్న వేయిభుజములు ఇవి మొదలగుదివ్యావయవ దివ్యాభరణములకలవాడవై, తనశ్రీపాదములక్రిందనున్న ప్రజలు

* నెడియోయ్క్కల్ల తుమడియతోన్దుపాత్తరమ్.

భారముచేత బాధపడకుండునట్లు వారిశిరంబులందు పుష్పముంచినట్లు అలిసుకుమార
మైన ఒకశ్రీపాదమును భూమినంతట వ్యాపింపజేసి గూక్రమించియు, మఱియొక
శ్రీపాదమును ఆకాశమందు బ్రహ్మలోకమువఱకు పోవునట్లుపైకెత్తి, అచ్చట బ్రహ్మలోక
వాసులు ఈయద్భుతసౌఖ్యమునుజూచి గూర్చిర్యపడి ప్రీతులై యోశ్రయించునట్లును,
తక్కినదేవతలను యథాశాస్త్రముగ నాశ్రయించునట్లును ఆకాశమంతట వ్యాపింపజేసి
ఊర్ధ్వలోకముల నాక్రమించియు, ఇట్లువశపఱచికొనఁజిన భూమ్యంతరిక్షస్వర్గోకముల
నాశ్రితుఁడైన యింద్రునికిచ్చిన మహాపాతకారకుడవును, సంపాదకుడవునునైన నీవుం
డఁగా, లోకులందఱు నీకే దాసులై స్వరూపానురూపముగ మంగళాశాసనముచేయు
దురే కాని మఱియొకనికి దాస్యపడి మంగళాశాసనముచేయరు. ౫.

అవ. — విన్దానూబట్టు. (మాముళల్దియిశ్యాది) “ మాముళ
లడియే-వాఱ్ఱియవెన్టుయామ్తోచ్చివిశై గుుజ్జోల్ ” ఎన్టార్ కీఱ్ఱ; నమక్కు-
మజ్జళాశాసనమ్బుణ్ణి ప్పక్కఉమక్కు- క్కురుత్తైన్నిన్నిల్; ఉఱిజ్జుకిఱ
ప్రజై క్కు- త్తానటిన్దపడి హితపెపార్ క్కుమ్ తామైప్పోలే, నీపణ్ణిపడిప
కారమఱిక్తై క్కు-బరువరువిన్ద యేయిరుక్కు, అఱ్ఱిన్దకిన్దపవ్దత్తై యడైయ
ఉడ్డాక్కి, † ఉడ్డాక్కినవర్దుక్కు- క్కావలాక దిక్పలాదికత్తై అడైత్తు
విట్టవన న్దరమ్, శిఱియై త్తైప్పెరియతు నలియాతపడి నీ నాట్టుక్కు-
క్కావలాకనిఱుత్తిన ఇన్ద్రో, † బరు ఆసురప్రకృతియానమహాబలికైయిలే
రాజ్యత్తైప్పటికొడుత్తు క్కు- పిశైయ, “ ముతలిలే ఇవర్దత్తయ్దాక్కి-
నోమ్, అన న్దరమాక ఇవర్దుక్కు- క్కావలాక దిక్పలాదికత్తైక్కైయ
డైప్పాక్కినోమ్; ఆకిల్ ఇని అవైపట్టతు పడుకిఱన ” ఎన్టు కై వాఱ్ఱియ
రాతే శ్రియై పతియాన ఉన్దై యఱ్ఱిత్తు ఇరప్పాళనాక్కికొడుత్తు
ఇట్టువళన్దై యొక్కొన్దు ఇరన్దు ఇన్ద్రో కార్యమ్ శెయ్తు తలై క్కుట్టిన
శెయ్లొనైన్దు మనుసన్దిత్తాల్ ఉనక్కున్ది క్కే-మర్దత్తైయార్ కో? మజ్జ
భాశాసన్మపణ్ణిపకుప్పళు ఎన్టు ఇన్ద్రప్రసజ్జ త్తిలేతిరువులక శన్దపడి ప్రస్తు
తమాక అత్తైప్పేళి అనుభవిక్కితార్.

† (పా) ఉడ్డానవర్దుక్కు.

† బరుఎన్దుతుక్కావిత్కమ్.

‡ (పా) అడుప్పకు.

వ్యా. — (మాముతలడిప్పోత్తోస్తుకవిత్ తలర్ త్తి)(౧) [నిష్ట
 తోర్ పాతమ్ నిలమ్ పుతైప్ప విత్యాది] తిరువులకళన్దరుభవతాః నిష్టపోతు
 నిష్ట తిరువడి, అన్నిలై యిల్, (౨) “బణ్ణి తియిల్ పునలురువి ఒరుకాల్
 నిన్పు ” ఎన్నిటపడియే ఆవరణజలత్తుక్కుట్టుట్టైయడైయ త్తక్ కీర్
 యిట్టుక్కొణ్ణతు; పళర్ న్దతితుత్తోళ్ వ్యాపిత్తు దిక్కుక్కలై అళన్దుకొణ్ణతు.
 (౧) [అన్దుకరుమాణియామ్] శ్రియగ్గపతియాననీ “ఉణ్ణ ” ఎన్నిట
 పోతోడ, “ఇలై” ఎన్దు మటు త్తపోతోడువాళియట ప్రీతియోడేసోమ్బడి
 గూన ఇరప్పి లేతకణేటిసవడివై యుడైయైయాయ్ కొణ్ణ ఇరన్దు ఉన్ పడి
 ఒరువర్ కుమ్ పెరియాతపడి మనైన్దువర్ క్కి అవనే! నిశ్చయల్
 శెయ్ తన్దు-ఇన్ద్రనారువయడైయ నవేషీతమ్ శెయ్ కైక్కన్ది త్తే; “ఆరేను
 మాక త్తన్దురువడికళిలే తలై శాయ్ త్తార్ కాక త్తన్నైయభీయమాటి
 యుమ్ కార్యమ్ శెయ్ వానాగుఱ్ సర్వేశ్వరన్ ” ఎన్దు ఉన్ పడియైయను
 సన్దిత్తు, ఆశ్రితర్ మార్విలే కైవై త్తుటన్దుకై కాక చెప్పయ్ తశెయలితే
 యితు. కీర్ త్తొన్న పడియే, “మాముతలడిప్పోతు” ఎన్దు-కరవ కారణ
 మానవనుడైయ తిరువడియెన్ను తల్, అన్దిక్కే “మాముతలడిప్పోతు”
 ఎన్దు తిరువడితనక్కేయాయ్, శేషభూతరడైయ వన్దు శేరువతు తిరువడి
 కళిలే యాకై యా లే అవర్ కళుక్కుప్పరమప్రాప్య గూన తిరువడియెన్ను
 తల్. “అడిప్పోతు” ఎన్దు తు-అడియాకిట శెవ్విప్పు వెన్దు పడి, “(అడి-
 తిరువడి) తిరువడియాకిట శెవ్విప్పువై. (కవిత్ తలర్ త్తి) తిరువడి
 మైప్పరప్పి యెల్లావర్ త్తై యుమళన్దుకొళ్ళుకిటవిడత్తిల్, శితినుతిన్
 తలై యిలే పెరియతిరున్దాల్ శితియతు నెరుక్కుణ్ణక్కడవళు, అప్పడియే
 తిరువడియిన్ కీర్ త్తప్పట్టవదార్థళే నెరుక్కుణ్ణిలైయోవెన్నిల్; ఒరు
 శెవ్విత్తామైప్పువై క్కవిత్ తలర్ త్తినాల్ అతినుళ్ళల్లి కుళ్ళ నెరు

(౧) ఇరణ్డామ్ ౬౦.

(౨) తిరునెడు-౫.

క(పా) శెయ్యుమొరుసర్వేశ్వరన్. “ నుణ్ణలితమ్ క్వాచిత్కమ్.

క్కితే తిరువడియోక్కిర్ పుట్టపదార్థజుక్కుళ్ళుతు. (౧) “ఒణ్ణితి”
 ఎన్నక్కడవతిత్తే. (మణ్ణుతుమకిప్పడుత్తు) (౧) “పునలురువి”
 ఎన్నిటవడియే ఆవరణజలత్తుక్కుళ్ళుకప్పట్టతడైయత్తొ కీఠేయిట్టుక్కొణ్ణు.
 ఇతువాకిలి త్తిరువడి శెయ్తతు, మన్తై త్తిరువడిశెయ్తశెన్నెన్నిల్;
 (ఒణ్ శుడరడి) (౧) “ఒరుకాలుమ్ కామరుశీర్” ఎన్ఱుతోడజ్జి
 మేల్ శొల్లొణ్ణిటవడియే, మేలుళ్ళలోకజ్జశ్చడైయశ్చన్దుక్కొణ్ణు. (ఒణ్
 శుడరడిశ్చొత్తు) మనుష్యుకశెల్లార్ కుముళ్ళదుర్నానన్ ఇన్ద్రాదిక
 లిలోగొరువర్ కు ముణ్డాయరుక్కుమ్; అప్పడిప్పట్టవర్ కళై యడైయ
 భగ్నాభిమానరాక్కిక్కొళ్ కై యాలేవన్దపుకరై యుడైతాయరుక్కె.
 అభికియశుడరై యుడైయ శెవ్విప్పువాకిట ఒరుతిరువడి. (విణ్
 శెలీఞ) విణ్ణై యడైయ వ్యాపి త్తతు. ఎవ్వళవిలేశెన్ద శెన్నిల్: (నాన్దుక
 ప్పత్తేల్ నాడువియన్దువప్ప) చతుర్థునాకిట దేవతైయినుడైయ లోక
 మానతు ఇన్ద్రైక్కణ్ణు వియప్పతుమ్ శెయ్తతు. “అన్నీరైయేటిచ్చాయాశ
 తోరు మేడుతేడిప్పొన్దమానోమ్, నీరై యిన్ద్రేవన్దేటువతే! ఇతోరా
 శ్చర్యమిందపడియే” ఎన్ఱు విన్దయప్పడువతుమ్ శెయ్తతు. తిరువడి
 కళుక్కాకాతారిలై యాకాతే. “అవనుళనాక” నామ్, “అలోమ్” ఎన్ఱుఆక
 లప్పార్ త్తాలున్ అకలవిరక్కిన్ఱిక్కేయిందతు. ఇతోరు అలభ్యలాభమింద
 పడియే!” ఎన్ఱు డికప్పతుమ్ శెయ్తతు. అవ్వళవిల్ బ్రహ్మశెయ్తశెన్నె
 న్నిల్; (౨) [కుణ్డొణ్ణు నాన్దుకకణ్డొకై నీర్ పెయ్తు] నిన్దె విన్ఱిక్కే
 యరుక్క త్తిరువడి కై యిలేవన్దపదవాతే అలభ్యలాభత్తాలే తడునూటి
 చ్చున్ద్రోలేపార్ త్తా, అవ్వళవిలే భర్తతత్త్వమ్ శెక్కిన్ఱు నీరాయ్
 కుణ్డొకైయిలే పుక్కిరున్దతు, అన్దొణ్ణు తిరువడికై విళక్కినాక.

(౧) తిరునెడు-౫.

(౨) నాన్దుకన్ తిరు-౯.

శి అవుణనుశ్చైన్ద్రతియమ్ కడన్దన్దమితా పోకియిరువిశుమ్మి నాడుపోయొన్దు
 ఎన్ఱుతువనైయిల్ ప్రతీక ధారణమ్ శిలశ్శజ్జలిల్.

అవ్వళవిల్ “ఇతునమక్కు నల్లవిడమ్” ఎన్టు శివత్తన్ లైయెనుడుత్తా.
 (1) “పావనార్థంజటామధ్యేదధారశిరసాహరః” ఎన్టుతన్నుడై య శుద్ధ్య
 ర్థమాక జటైయి లేధరిత్తా. (1) [యోగ్యోఽస్మీ త్యపధారణాత్] తిరువడి
 కళుక్కు యోగ్యరల్లా తరిలైయెన్టు పార్త్తా; (2) “వన్దాయుతానధ
 బహున్న ముమోచతథాహరః” ఎన్టిపడియే, నల్పురక్కు వన్దాల్ పడు
 వారిలైయితే. కిడైయాతతు కిడై త్తవాతే “విడే” ఎన్టు తలైయిలే
 వైత్తు తిరువడికలై కట్టిక్కొండ్లు నెడుక్కాలమ్నిన్టా. (2) [శతుముక్క
 కైయిల్ శతుస్వయత్తాళిల్ శబ్దరత్తా శడైయినిల్ తణ్ణి] ఎన్టి తేగ్గైక్కు
 పరలాలుక్కొల్లుపతు. మున్దుఱబ్రహ్మవిక్తైయిలేయిరున్టు, పిన్నై సర్వే
 శ్వరన్దిరువడికళి లేతణ్ణి, అన న్దరమ్, రుద్రన్దైయిలేవన్టు విఘ్నైత్తు, ఇత్తాల్
 బ్రహ్మత్తా పెన్ద్రు తెన్నెన్నిల్; 3 [తవమ్ శెయ్తునాన్తుక నే పెన్ద్రుత్తా]
 తవన్సుపణ్ణినారిల్ తవగిఫలమ్ పెన్ద్రుత్తా చతుర్భుజనే. పెన్ద్రుఫలమ్
 తెన్నిల్; (3) [తరణినిమిర్ న్దశప్ప నీట్టియపాత్తా తమ్ శివన్దత్తైయ
 నైత్తు మారక్కఱువినాన్] అనేకమ్కైకలై ప్పడై త్తతాలుళ్ళు ప్రయో
 జనమ్ పెఱుమ్పడి తిరువడికలై విళక్క పెన్ద్రుత్తా. (4) [కుత్తైక్కొడ్డ
 త్యాది] తన్నుడై యపఱున్దైయెమున్నిట్టుక్కొండ్లు, కుడ్డైకనీర్ పెయ్తు
 వేదత్తిల్ అన్యపరమాన వాక్యజ్జైక్కొండ్లు మజ్జళాశాసనమ్బణ్ణి; (5)
 [కత్తైక్కొడ్డవి త్యాది] “ఇవత్ అవివేకత్తాలే విశ్చైవతటియామే అనర్థరూప
 జ్జళాయరుక్కు-మవోత్తై చ్చుయ్యనిన్టా, ఇనియిజ్జనోత్త అమజ్జళజ్జళో
 వారాత్తోయి వేణుమ్” ఎన్టు విషమన్ద్రజైకళోమేలే “వినీతనాక వేణుమ్”
 ఎను తీర్థత్తైక్కొండ్లు పళిక్కుమాపోతే రుద్ర జటైయిలే విఘ్నమ్బడి
 క్కఱువినాన్.

ఇతువాకిలవత్ శెయిల్, అవ్వలలోక త్తిలుళ్ళ దేవత్తైకళో శెయ్త
 తేన్నెన్నిల్; (వానవర్ ముత్తైముత్తైవళిపడ సెటి) దేవర్కళో సెటి
 (1) ఈశ్వరసంహితై. (2) పెరియాళ్వార్ తిరు-8-2-3. (3) ఇరవ్వామ్ తిరు-25.
 (4) నాన్దుకన్ తిరు-4. 5 (పా) అవన్లోక త్తిలుళ్ళ.

పట్టు భగవత్సమాశ్రయణమృణ్మృడియై చొచ్చిల్లఁగిఁ జొన్నగ్గలిగి
 వల్లియే తిరళి తిరళాకపాశ్రయిక్క. తిరువణుక్క తిరువాశిరిల్ తిరళి
 తిరళాకప్పక్క. తిరువడిత్తుమాపోలే, సమారాధనవిధియిస్తుడియే
 పల్లెపట్టాశ్రయిక్క. అవ్వళవిలవణశెయ్తతెన్నెన్నిల్; (తామరై
 కాడిత్యాది) ఆరెనుమాక త్తనిరువడికలిలే తలైయైవైత్తాల్, అదిత్య
 సన్నిధియల్ తామరైపోలే తిరుక్కణ్ శెన్వి పెలుమాయీల్. తామ
 రైక్కాడలర్ న్దాత్పోలే యిరుక్కిఁజ్జిరుక్కణ్ణోడ కనిన్దవాయైయుము
 డైత్తాయిరుప్పతుమాయ్. (ఇరునాయితాయరమ్ మలర్ న్దన్న) నామిఱ్ఱు
 కాణ్ణిఁజ్జి అదిత్యపోలన్దిక్కే, అనేకి మాయరమ్ కిరణ్ణలైయుమ్
 కీర్తొచ్చొన్న పిశేషణ్ణలైయుముడై యరాయరుప్పార్ ఆయిరమాదిశ్యార్
 కళ శేర ఉత్తైత్తాత్పోలేమాయ్.

(కట్పికిక్క-పుపట్టలవన్న) పలవాన కట్పికిచ్చొలై పోలేయు
 మాయ్. ఇప్పడి యిరుక్కిఁజ్జెన్నెన్నిల్; (ముడితోళాయరమ్ తత్తైత్త)
 నాయితాయరమ్ మలర్ న్దాత్పోలే యిరుక్కిఁజ్జు తిరువభిషేకమ్; పల
 వకైప్పట్ట కట్పికిచ్చొలైపోలే యిరుక్కిఁజ్జు అనేకి మాయరమాయ్
 ప్పనైత్త తిరుత్తోళికళే. (నెడియోయ్ కుక్క) ఇప్పడి, తన్నెయ్యళియ
 మాటియిరన్ద అవణకార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టచ్చెయ్ తేయుమ్,
 తన్నె విశ్వసిన్దు ఉడ నేకిడన్దవన్దుడియవిత్తొత్తవనైప్పోలే ఆనుతపిత్తు
 “మహాబలిపోల్వార్ నలివతఱ్ఱుమ్ న్నే ముత్తోలి నోక్కప్పెమ్మో
 లోమ్, పటికొడుత్తోమ్, పిత్వాడరానోమ్” ఎన్దునోక్కలజ్జత్తుబన్దుమ్
 శెయ్య తానాయ్ త్తక కుత్తయై నిన్దైత్తిరుక్కు మవనాయీల్.
 (నెడియోయ్ క్కల్లతుమడియతోవులకే) ఇప్పడి సర్వరక్షకనాన ఉన్నై
 యొళియజగత్తుమన్దుమ్ శిలర్ కాఱ్కీఠ్తేకిడన్దతో? శిలర్ కాఱ్కీఠ్తే

¶ “శిలర్” ఇత్యాది “అడుక్కుమో” ఎన్నుమళిపుక్కుమ్ “మజ్జశాస
 నమ్ పణ్ణ” ఎన్దుపాఠాన్తరమ్.

కిడనపర్ కలిలే శిలర్ కు మజ్గళా శాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కుమో? ఎల్లారై
యుమా శ్రయిప్పిత్తు కొళ్ళుకిఆవర్ కళ తలై మేలే కాల వై త్తపునక్కు
మజ్గళా శాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కుమో? ఉక్ కాలిక్ కీర్ తుక్తై యుణ్ణుకిడ
క్కిఆవర్ కళుక్కు మజ్గళా శాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కు మో? శొల్లిక్కాల్.

అను.- విద్యామ్బట్టు.- (మామతల్) ముతెలెన్దు - నామా న్యేనకారణమ్ శొల్లు
క్తయారే, మహచ్చెన్దుతలై ఉళ్ళీవనకారణ మెన్గిఱను. పోకవిట్టెన్దు వమైయూతో, “శెలీ
ఇ” ఎన్నానెన్నెన్దు, అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవ్వవలొకమ్) ఇత్యాది. “ఉవప్ప” - అల
భ్యూభితలై ఉకక్కవెన్నుతల్, నీక్తైయినారే ఉకక్కవెన్నుతల్. “వళీపడు నెటిఇ”
నెటియారే వళీపడు. వళీపడుక్తై-అడిమై శెయ్ కై. “ఇరు నాయులు” ఇరుమై - పెరుమై
యాయ్, ఇద్దరిత్యలై వ్యావర్తిక్కిఱను. మునియూరముమ్ పలతోళ్ళొకళుమ్. “అద
యతో”-ఉలకు, శేషమో? ఇప్పడ యవనై క్కేన్దు సెన్నెన్దు అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇద్ద
లొకమ్) ఇత్యాది.

౫.

ఓబఉలకినతియల్వే, ఈన్తోలిరుక్క
నాణేనీరాట్టి, ప్పడై త్తిడన్దుణ్ణుమిల్
న్దుళన్దు, తేర్ న్దులకళిక్కుముతత్తెరుమ్
కిడపుళోనిత్తు, స్పడై ప్పలతానటి
తెయ్ వమ్ పేణుతల్, తనాతు
పుణ్ణటివాణై పోరున్దుక్కాట్టి,
కొల్వనముతల వల్లనముయలున్,
ఇనైయ శెయ్ కైయిన్బుళున్బళి,
త్తోన్దామాయప్పిఱవి ముళోనీజ్జా,
ప్పన్దామాయ త్తళున్దుమానళిర్ నే.

అర్థము.-ఉలకు - లొకములను, పడైత్తు - (మొదట) స్పృశించి, ఇడన్దు -
(వరాహవతారమందు అణ్ణభిత్తిలొనుండి) విడతీసి, ఉణ్ణు - (ప్రళయకాలమందు) ఆర
గించి, ఉమిల్ న్దు - (అవాన్తరస్పృషియందు) బయలుపడించి, అళన్దు - (క్రివిక్రమావతా
రమందు) శాలించి, తేర్ న్దు - (రక్షణోపాయములను) యొచించి, అళిక్కుమ్ - రక్షిం

చుచున్న, ముతల్ - పరమకారణభూతుడై, పెరుమకడవుల్ - పరదేవతయైన శ్రీమ
న్నారాయణుడు, సిఱ్ఱ - (అశ్రయజీయుడై) ఉండ, (వానివదలి), పుడై - (విభూతి)
ప్రకరణమందు (చెప్పబడినవై), పల - అనేకవిధములై, తాన్ - (అశ్రయించుచున్న)
తాను, అఱి - ఎఱిగిన, తెయవమ్ - దేవతలైన కొండలను, పేరుతల్ - ఆదరించుట,
తనాతు - తనయొక్క, పుల్ - తుద్రమైన, అఱివు - బుద్ధిని, ఆఱై - పెద్దలయొక్క
(హృదయమందు), పొరుప్ప - పడునట్లు, కాట్టి - ప్రకాశింపించి, ఈన్తో - కనిన
తల్లి, ఇరుక్క, ఉండ (దానినాదరించి), మడై - (అచేతనమైన) బొమ్మను, నీరాట్టి - పరి
చర్యచేసి (కొనియాడినట్లున్నది), తెయ్కై - (అదేవతల) కృత్యము, కొల్వనములలా -
హింసమొదలగు, అల్లన - నిషిద్ధకర్తములను, మయలుమ్ - (చేయుటకు) యత్నించుట
యనెడి, ఇనైయ - ఈవిధమైనది. అలి - (అదేవతలిచ్చెడి) ఫలము, తున్ను - దుఃఖము
తోఁగూడిన, ఇన్బు - సుఖము. (గృహక నాదేవతలనాశ్రయించుట), తొల్ ఆనాదయై,
మా - గొప్పదై, (అనివర్తనీయమై), మాయమ్ - అచ్చర్యకర్తమైన, పిఱవియుల్ - సంసా
రమునుండి, నీడ్గొ - పోకుండ (ముక్తుండుకాకుండ), పల్ - అనేకవిధములై, మా -
గొప్పవై (నిష్కరింపించుటకశక్యమై), మాయత్తు - మోహజనకంబులైన శబ్దాదివిషయ
ములందు, నళిన్ద - చక్కగా (దుఃఖించుచు), అళిన్దమా - మునిగియుండుటకు
చేతువగును. ఉలకినతు - లోకముయొక్క, ఇయల్వ - స్వభావము, ఓబ! - ఏమా
శ్చర్యము!

తాత్పర్యము.—అవతారిక.—ఈపాశురమందు, సర్వశేషియైన పరమోదారుడైన
సర్వేశ్వరుని కేసర్వకాలమును మంగళాశాసనముచేయుట ప్రాప్తమైయుండ, దానినివదలి
స్వర్గముగఁబ్రొద్దుపుచ్చుచు పరమసంధి వించిన యాయనర్థమునుజూచియునుతపించుటకుఁ
గూడఁవెఱుంగనివారై చెడిపోవుచున్న సంసారులనుజూచి యాత్మార్థముభేదించుచున్నారు.

సంసారులు మహాప్రళయమందుఁ దామొకపురుషార్థమునులభింప నయోగ్యులై
యుండి, వీరినుద్ధరింప సంకల్పించి ప్రథమసృష్టిలో సర్వేశ్వరుండు వీరికి కరణకీర
ములను జ్ఞానమును నొసంగెను; వెనుక నొకప్పుడు ప్రళయార్ణవమందు మునిగిపోయిన
యీభూమినివరూపరూపుడై యుద్ధరించెను; ఇఁకమీఁద నేవిధమైన యాపత్తులొండు
నట్లు ప్రళయమునకుఁ బూర్వమే వీనినిఁ దనయుదరపందుంచి రక్షించెను; మఱియు నివి
తనయుదరమందిలుకుపడి క్షేపింపకుండ సృష్టికాలమందు బలులుపఱిచెను; మధ్యకాల
మందు దుష్టులకైకొని బాంధవఁ ద్రివిక్రముడై యనతిరించి వారిని నిరసించి వీనినిరక్షిం
చెను; ఇఁక వీనికేవిపత్తుసంధించుచునోయని యోచించి వీనికిఁగానలసిన సువిధానముల
నమర్చెను; ఇట్లు పరమోదారుడై, శాస్త్రమందు శ్రేయవస్తువై చెప్పబడిన, పరమకారణ

భూతుడై, అద్వితీయ పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణుడుండ, వీరువానిని యుపేక్షించి, తమవలె సంసారులై, క్రూరకర్మనిషిధాచరణైక సంకుష్టులై, అతిక్షుద్రఫలప్రదలై, భగవద్విభూతియందొక మూలలో నణగియున్న రుద్రాది క్షుద్రదేవతలను బరదేవతలనుగాభిమించి తమయొక్క జ్ఞానహీనతను ప్రాజ్ఞులెఱుంగునట్లు అదేవతలనాశ్రయించుచున్న సంసారులవ్యాపారములు, తనను అశిక్షేతపడి కనిన తల్లివిషయముం దుపకారస్ఫుతాలేక దానినుపేక్షించి, ఆచేతనమై యప్రయోజకమైన యొకబొమ్మను గొనియాడునట్లున్నచై, అనాదియైన యీసంసారమందలి మోహజనకంగాలైన శబ్దాదివిషయముల నాశపడి యగాధమైన యడుగులో నగలబడి యుట్టడుటకై యనుష్ఠించినవిగానుండును. ౬.

అవ. — ఆతామ్బాట్టు (ఓబడిలకు) ఇవర్నోన్నియడైయ సత్తైయై సార్థమాకి ఉపాదానమ్మణ్ణి సృష్టిత్తు, సృష్టిత్తవన న్తరమ్, “ ఇనిమేల్ అవై పట్టతుపడుకిఱన ” ఎన్దిరాతే శిటియత్తై క్కెప్పిరియతునల్లిదు మహాబలిపోల్వార్ వరున్దితాళ్ళినాటోలే యపహరిక్కు, శ్రియఃపసియానతత్తైపారాతే తన్నైయత్తిత్తురక్షి త్తశెయ్యలై అనుసన్ధిత్తు, చేతనరాయిరుప్పార్కు, ఇవనుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణి వర్తిక్కు-విఠే శెయ్యవడుప్ప తేన్టార్ కీర్త్. “ ఇవర్ కళ తాజ్జళే చేతనరానవిన్బు ఇతిలే యొరుప్పడాతోట్టెవర్ కళో? ” ఎన్దు తాకిరై ప్పార్ తార్, అవర్ కళ వరున్దిక్కై విడువతివనారువనై యుమేయాయ్, విరుచ్చుకైక్కు మివనై యొత్తిన్దవై యాకవమైన్దు, “ నాన్ ” ఎన్దుమ్, “ ఎన్నతు ” ఎన్దుమ్ భగవద్వ్యతిరిక్తరై రక్షకరాక త్తేడియుమ్ పోరుకిఱ పడియొక్కణ్ణ ఇతిరున్దపడియో ! (౧), “ ఏకస్మిన్నప్యతిక్రాన్తే ముహూర్తే ధ్యానవర్జితే దస్యభిర్ముషేతే నేవ యుక్తమూక్రన్దితుంభృశమ్ ” ఎన్దిఱపడియో భగవద్ధ్యానత్తుక్కు విచ్ఛేదమ్ పిఱ్ణదాల్ అనుక్కుప్పరిహారమాక త్తిరునామసజ్జీర్తనమ్ పణ్ణుకై, శీరియధనమ్ అపహృతమానాల్ ఎల్లారుమఱియక్కుప్పిడుమూపోలే కీర్త్ ప్పిఱ్ద విచ్ఛేదత్తుక్కు క్కూప్పిడ క్కడవతిఠే; అప్పడి తజ్జలిహువుక్కు క్కూప్పిడ వేణ్ణియరుక్కు, అవర్ కళ అతుతానుమఱియాతే

యిరుక్క, అవర్ కల్లివుపాటుక్కమాట్టామే తాముమ్, “ఓఓ” ఎన్ఱు
కూప్పిడుకితార్.

వ్యా — (ఓఓ) ఇరున్దారిరున్దవిడక్కలిలే శెవిన్పడుమ్బడి కూప్పి
డుకితార్. (ఓఓ ఉలకినతియల్వే) ఒరువిభూతియాక త్తెన్నెయను
భవిక్కిఱ అనుభవత్తుక్కు ఇచ్చేదమిన్ఱిక్కే శెల్లకితాప్పోలే ఇతోరు
విభూతి తన్నుక్కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణుమ్బడివైప్పతే! ఇతోరులోక త్తి
నుడైయస్సభావమే! నీరిజ్జనే “ఓఓ” ఎన్ఱిట్టు నెడువాళిపడ కూప్పిడు
కైక్కు లోకమాకత్తా శెయ్ తతెన్నెన్నిల్; *ఈన్ఱొళిరుక్కమడై
నీరాట్టియిరానిన్దార్ కళ. ఉత్పత్తిక్కుమున్నె ఉన్ఱాక్కుకైక్కు సాధ
నానుష్ఠానమ్ పణ్ణి, పిన్నై గర్భత్తిలేధరిత్తు, ప్రసవవేదనై అనుభవిత్తు,
అనన్తరమ్ తణ్ణియతరైయిలే యిట్టుక్కొడుపణ్ణునోక్కినాల్. అఱివుపి
ఱన్ఱ, పణ్ణినవుప కార్ తైప్పరిక్కుమళవానవాణ్ణే, అన్ఱై పిట్టు, ఒరు ఉప
కారముమ్ పణ్ణివుమఱియాతే ఇవన్ పణ్ణిన ఉపకార్ తై స్తరిక్కువుమఱి
యాతే ఇరుప్పతో రచిత్పదార్థంజైక్కొన్ఱాడువారైప్పోలే, ఎకుత్తెనమ
యైపిట్టు అప్రాప్త విషయతై ఆదరియానిన్దార్ కళ.

నీర్ “ఈన్ఱోళి” ఎన్ఱు-తాయాకనినైక్కిఱతుతానారైయెన్నిల్;
(పన్ఱై తిడన్ఱుణ్ణుమిన్ఱ్ఱళన్ఱు తేర్న్ఱులకిళిక్కుమ్ ముతల్ పెరుమ్ కడ
వుళి) ఇవై యడన్ఱులుమ్ భోగమోక్షశూన్యమాయ్, తమోభూతమాయ్
అచిత్కల్పమాయ్ పిన్ఱు కిడక్కిఱపో తివన్ఱ్ఱినుడైయ దళైయైక్కిన్ఱు,
“వియో!” ఎన్ఱిరజ్జే, (౧) “ఒహుస్సామ్” ఎన్ఱుస్పష్టిత్తు, స్పష్టమాన
వనన్తరమ్ ప్రళయజ్ఞోళ్య, నీరుక్కుమ్ శేన్ఱ్ఱుక్కుమితాయాత మహా
వరాహమాయ్ ఎడుత్తు, తిరియ ప్రళయమ్ ఎరుమెన్ఱు ముత్తోలి
వయిన్ఱ్ఱేలేవైత్తు, ఉళ్యేకిడన్ఱుతళరాతపడి వెలినాడు కాణవుమిన్ఱ్ఱు ఎన్ఱై
నడన్ఱుమీట్టు, ఇప్పడి సర్వవిధరక్షణగ్గళై యుమ్ పణ్ణిచ్చెయ్ తే, పిన్నై

యుమ్, తన్నై విశ్వసిత్తు అరుకేడిన్దవనై మదితడవినవనైప్పోలే అను
శపిత్తు బన్దుమ్ శెయ్యాతానాయ్ మేల్ మేలెన రక్షణోపాయశ్శెచ్చిన్ది
త్తు, ఒరువరై ఇరువరైయన్దిక్కే వరైయాతే యెల్లారైయుమొక్క రక్షి
క్కిట అద్వితీయపరదేవతైయానవన్. “ఆరోపరువార్” ఎన్దు (౧) “ఆశ
యాయదివా గామః” ఎన్నిటపడియే అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిన్దు. ఇప్పు
పకారజ్జులై పుణ్ణిన్ శ్రీలనాకిలుమ్ ఆశ్రయిక్కైక్కుముట్టుప్పొలుక్కుమ్
అద్వితీయపరదేవతై ఇవనల్లతిన్దై. యయాతి, సాధనానుస్థానమ్ పణ్ణి
స్వర్గత్తిలే ఇన్ద్రనోడు అర్ధాసనత్తిలే యిరుక్కుచ్చెయ్ తే, “కర్త భూమి
యిల్ పుణ్యకృత్తుక్కళార్?” ఎన్దు అవనై క్కేట్టక్కు, ఒరుదేవతైమున్నే
పాయ్ శొల్లిన్ద్రాకవాణ్ణానెన్దు “నాన్ పత్తిత్తకాలత్తిల్ ఎన్నైయె
ల్లార్ క్కుమ్ మేలాకచ్చొల్లువర్కళ” ఎన్న, “ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయ్
ధ్వంస” ఎన్దు భూమియిలేవిల్లుమ్బడి శపిత్తానెన్దు. ఇన్దిడైభట్టర్
వాశిత్తు పోన్దకాలత్తిలే, “ఇన్ద్రా తన్నైయాశ్రయిత్తు పెన్ద్ర
ఉత్కర్ష మాయరుక్కు, అర్ధాసనత్తిలేయరున్దు పొలుక్కుమాట్టామే
‘ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయ్’ ఎన్దు ఒరువ్యాజతైయిట్టు త్తల్ళినానాయి
రున్దు”; “ఇతుతాన్ వేదోపబృంహణార్థమాక ప్రస్ఫుత్తమానమహా
భారతత్తిలే ఎవ్వర్థత్తినున్దైయ విశదమాక ఋషియైమినిన్”
ఎన్దు క్కేట్టక్కు; “తాన్, తన్నోడొక్క ఉత్కర్షతైక్కొడుక్కనల్లతువున్,
అత్తైప్పొలుక్కునల్లతువున్, పరదేవతైయానవిన్దు ఆశ్రయిక్కుప్పడుమ
తువున్ పరదేవతై; అల్లాతార్ ఆశ్రయణీయరల్లరెన్ను మిడముమ్
ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్ తార్. అవనై విట్టాల్ శురు
క్కుమొట్టియ అవనోడుతోళ్ తీన్దియాయరుప్పారై ఆశ్రయిక్కుప్పెట్
లునూమిఱ్ఱే? (పున్దైప్పలతానటి తెయ్ పమ్ పేణుతల్) ఒరువున్దైకలిలే-
అర్థవాదిత్తు అవనున్దైయవిభూతియై ప్పే శుకేవిడత్తిలే, అవనున్దైయ

ఉత్కర్షత్తుక్కాక ఇన్వర్ కేళిలర్ కు చ్చిలమిచుక్కుమ్ శొల్లుమే, అత్తై
 కొండ్లు కిడన్దవిడమటియామే ఒతుజ్జిక్కి డన్దవన్దై యాయ్ న్నాదరి
 ప్పతు. అతుతన్నిలుమ్, ఒరు దేవతైయే ఇవనుదైయ సర్వావేక్షితజ్జై
 యుమ్ కొడుక్కుమాట్టాతే. ఒరువనాయ్ పరమపురుషార్థక్షణమో
 డైత్తొక్కొడుక్కితానన్దే. అతు వేడ్డిల్. (౧) “గతిమిచ్చేజ్జనార్దనాత్”
 ఎన్నక్కడవతిత్తే. ఆక, “విభూతికామనాకిల్ ఇన్నానైప్పన్ మువాన్,
 పుత్త్రకామనాకిల్ ఇన్నానైప్పన్ మువాన్, పశుకామనాకిల్ ఇన్నానై
 ప్పన్ మువాన్” ఎన్దుఇజ్జ నేటొన్దుకొండువరాయ్ ప్పలరాయరుక్కుమ్.
 (తానటితైయవమ్) ప్రమాణప్రసిద్ధమాయరుప్పతొన్దనే; రజోగుణ
 త్తాలుమ్ తమోగుణత్తాలుమ్ మిక్కిలక్కిట తానటిన్దతైయవతైయా
 య్ మువాన్ మువాన్. (పేరుతల్) అవైతనక్కెన్న ఒరుఉత్కర్షమిల్లా
 మైయాలే, ముత్తైత్తలైయనై “పనియరుక్కులన్” ఎన్దుక విచాడువా
 రైప్పాలే, అశ్రయిక్కిటవివనుక్కే భరమాయ్ ము ఆదేవతైకళుక్కు
 ఈశ్వరత్వమ్ సమ్పాదిత్తుక్కొండుక్కెయుమ్. (తనాతు) ఇవన్ శొన్న
 పోతాక అవై యాదరణీయజ్జథాకీఱనవుమల్ల; ఇవన్దానక్లే శిలమెథానాకి
 తానుమల్లన్; ఇత్తాల్ ఫలిత్తతాయ్ ముత్తు. విశేషజ్జర్ కుత్తన్నటివి
 ట్టుత్తైవై ప్రకాశిప్పితానామిత్తనై. (తనాతుపుల్లటివాన్దైభాగున్దక్కట్టి)
 తన్నుదైయజ్జానత్తి అల్పతైయై విశేషజ్జర్ కుత్తేమమ్మడి తెరి
 విప్పిత్తు. ఫలమ్ పెఱుమ్మాతు పరదేవతైయై ఆశ్రయత్తుప్పెఱవేణుమే,
 ఆశ్రయిక్కుమిడత్తిల్ (౨) “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దుమ్. (౩) “తమేన
 విద్వానమృతఇహభవతినాన్యపన్థా” ఎన్దుమ్ ఉచాసన వాక్యజ్జలి
 త్పొన్న పడియే కారణవస్తువై ఉచాసీక్కిటత్తిత్తే. (కొల్వనముతలావల్ల
 నముయలుమివై యశెయ్ కై) “అత్తైయటుత్తుత్తా, ప్రజైయైయటుత్తుత్తా”

(౧) బ్రహ్మపురాణమ్.

¶ పనియరుక్కులన్ - కుళిర్ న్దుమ్ పరన్దుమిరుక్కిటమయిర్ ముడియైయైయన్.

(౨) బృహదారణ్యమ్-౪-౪-౫.

(౩) పురుషసూక్తమ్.

ఎన్నసళిలవుమ్, నిషిద్ధద్రవ్యజ్ఞైక్కొణ్ణు పరిమాటవేణు వసళిలవుమ్
ఇవై యాయీదు శెయల్ కళి. ఆశ్రయణజ్ఞో తా నే నరకమాయుడువై.
ఇప్పడియాశ్రయిత్తు పెఱుమ్ ఫలత్తైప్పార్ త్తాల్ అతు పెఱుమతిల్
వెత్తాతోళ్ళికై నన్దాయుక్కుమ్. (ఇన్నుతున్నళి) సుఖదుగ్గిమిశ్రమాన
ఫలత్తై యాయీదు తరువతు. నిష్కృష్ట సుఖమానమోక్షమవల్ దుక్కి
లైయే.

ఆక, శెయ్ త తాయీదు నైన్నిల్ ; తన్నోడొ త్తిరుప్పానారువ
నాయ్ భవోపకరణభూతనాయ్ నిత్యసంసారియాయుర్ ప్పానారువనై
ఆశ్రయిత్తు ఫలమ్ పెఱుప్పార్ త్త ఇతు తా నిత్యసంసారియాకై క్కు
కృషిపణ్ణినాయీదు. (తొన్దామాయప్పి అవియుళ్ సీక్కావి త్యాది) పత్తై
య తాయ్ కారణమాయుక్కి అమామాయముణ్ణు-ఇమ్మయై. “ఇతు
ఒరువరాల్ కడక్కవొణ్ణాతు” ఎన్ఱు అవ్ ఇరుళిచ్చెయ్ త ప్రకృతి;
ఇప్పకృతినమ్మనభివన్దన జన్మజ్ఞిలేళుక్కు మీళవిరక్తికే పలవకై ప్ప
ట్టిరుక్కి అమామాయముణ్ణు-శబ్దాదివిషయజ్ఞో, అవల్ శ్రీలే. (నళిర్ న్దు
అఱున్దమా) ఎదు త్తతనై యుమ్ కిడియన్దున్దానిన్దన. (ఉలకినతియల్వే)
వను త్తవిషయత్తైప్పోల్ నిష్కృష్ట సుఖత్తైప్పెఱుప్పార్ తే, చేతనర్
అప్రాప్తవిషయత్తై ఆశ్రయిత్తు అనర్థత్తైప్పెఱుప్పార్ ప్ప తే! ఇతెన్న పదు
కొలై! ఎన్ఱితార్.

౬.

అరు.- అతామ్మట్టు. - (ఓఓ) “ఈన్ఱోళ్”-ఈన్ద నో-నెరియ-కట్టియ, అనేక
కాలమనొన్ద అవళుడైయ ప్రసవవేదనైయాల్ వన్దశ్రమమకట్టియ. “పుడైప్పొతానఱి”-
పుడైయన్ఱు-గుడైయాయ్, ప్రసిద్ధప్రమాణజ్ఞో పలవల్ శ్రీలుమ్ క్రితిపాదిక్కి ప్పడువతామ
తన్దిక్కేయ్యుట్టియ ప్రామాణిక్ నాలువేరున్ద న్దైయిలే అజివరితానత్తుద్రదేవతైయై.
“నళిరుక్”-దుఱిక్తై. “నళిర్ న్దున్దమా - ఓఓఉలకినతియల్వే” ఎన్ఱుక్రియై.

౬.

(పా) తనైయళవుమున్దానిన్దన.

నళిర్ తిచ్చజై యనుమ్ నాన్తుక్కడవుళుమ్,
 తళిరోళియిమైయవర్ తలై వనుముతలా,
 యావనై యులకముమ్ యావరుమకప్పడ,
 నిలనీర్ తీకాల్ శుడరిరువిశుమ్ముమ్,
 మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్ శిఱితుడన్తయళ్ళ,
 ఒరుపారుళో పుఱప్పాడిన్తిముఱ్ఱువతు
 మకప్పడక్కరన్దు, ఓరాలిలై చేర్న్ద వెమ్
 పెరుమామాయనై యల్లతు,
 ఒరుమా తెయ్ వమ్ మన్ ముడైయ మోయామే.

తీరువాళిరియమ్ మున్ శ్రీత్తు.

అఘ్రార్ తీరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—నళిర్ - చల్లనైన, మతి - చంద్రునిగల, శడైయనుమ్ - జటనుధరించినరుద్రుడును, నాన్తుక్కడవుళుమ్ - చతుర్ముఖుడైన బ్రహ్మజేవుడును, తళిర్ - (నీలమైన) చిగురుయొక్క, ఒళి - కాన్తిగలవాడై, ఇమైయవర్ - దేవతలకు, తలైవనుమ్ముతలా - రాజైన ఇంద్రిుడు మొదలగు, యావనై ఉలకముమ్ - సమస్తలోకములును, యావరుమ్ ఆకప్పడ - సకలప్రాణులతోగూడ, నిలమ్ - భూమియు, నీర్ - జలమును, తీ - అగ్నియు, కాల్ - వాయువును, శుడర్ - (చిరకాలస్థాయిత్వప్రసిద్ధియనెడు) తేజస్సుచేత, ఇరు - వ్యాప్తిపైను, విశుమ్ముమ్ - ఆకాశమును, మలర్ - వికసించిన, శుడర్ - కిరణములుగల చంద్రసూర్యులును, పిఱవుమ్ - తక్కినవస్తువులును, ఉడన్ - ఏకకాలమందు, శిఱితు - (ఉదరమందు) ఏకదేశమందు, మయళ్ళ - భ్రమించునట్లు (వసించునట్లు), ఒరుపారుళో - ఒకవస్తువును, పుఱప్పాడుఇన్తి - వెలపడకుండ, ముఱ్ఱువతుమ్ - సమస్తవస్తువులును, ఆకప్పడ - లోపలనిలబడునట్లు, కరన్దు - (భుజించి - ఉదరమందు)వాచి, ఓర్ అలిలై - ఒకవటదళముమీద, శేర్న్ద - పవ్యళించినవాడై, ఎమ్ - మనకుస్థావియై, పెరు - గొప్పవాడై, మా అపరిచ్ఛిన్నమైన, మాయనై అల్లతు - ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుడైన శ్రీమన్నారాయణునిదప్ప, మన్ ము-వేత్తైన, మా - గొప్ప (కోద్రదమైన), ఒరు తెయ్ వమ్ - ఒక దేవతను, యామ్ - మనము, ఉడై యమో? - (అశ్రయణీయుముగా) కలవారమా? ౭.

తాత్పర్యము.—అవతారిక. ఈ పాశురమందు, ఈసంసారబలవలెమనమును వివరమున నరమందుదగులుకొని యనర్థపడక మొదటిమంచి వివరమున నరవిముఖులమై, భగవత్సేవాశ్రయజైక పరులమైతిమేయని తమకు భగవద్విషయమందున్న యభినివేశమునుజూచి హృష్యులగుచున్నారు.

లోనులు తనను “వీడుసుఖి” అని భ్రమించి గౌరవించుటకై నన్నుని శిరస్సునధరించి, తపోలక్ష్మణమైన జటనుధరించిన రుద్రుడును, సృష్టికర్త కామందు నియమింపబడిన బ్రహ్మయు, తక్కిన దేవతలును, వారికధిపతియైన యింద్రుడును, పాతాళాది సత్యలోకానమైన చతుర్దశభువనములును, వానిలోనున్న సకలపాణులును, పక్షిభూతములును, చంద్రసూర్యులును, ఇవియన్నియుఁ దనయందరమందేకదేశమందఁగునట్లు ప్రళయకాలమందన్నింటిని యారగించి యొకపటదళమందుఁ బవ్వళించిన యత్యాశ్చర్యశక్తియు క్షుద్రై, పరాత్పరుడైన శ్రీమన్నారాయణునివలె మనకాశ్రయఁజేయమైన వేటొక దేవతలేదు. ఇదిమనకులభించిన మహాభాగ్యగుని యిందులోనే యాడువడి యానందించుచున్నారు.

2.

అవ.—వీధామ్బాట్టు. (నల్గిరీమతి) “చేతనరెల్లారుక్కుమ్ శెయ్యవడుప్పట్రు - అవనుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుకైయాయరుక్క, ఇతిర దేవతైకళై యాశ్రయిత్తుసంసారమ్ వర్ధిక్కుమ్బడిపణ్ణానిత్పర్కళి, ఇతెన్నపడుకొలై. ఇవ్వనర్థమ్ ఎన్నాల్ పొటుక్కప్పొకిఱిత్తై” ఎన్టార్ కీర్త్తి, “అల్లాతార్, శెయ్తపడి శెయ్కితార్ కళి, నామ్మున్దుఱి మున్న * మివ్వర్థైప్పెన్ద్రోమే” ఎన్ట ఉకక్కితారితిల్. నాట్టార్ కణ్డార్ కాలిలేకునిన్దు తిరియానిఱ్కు, నమక్కుమున్దుఱిమున్నమ్ దేవతాన్తరస్పర్శున్ది క్కే యరుక్కప్పెన్ద్రోమే, ఇన్దలాభమే అమైయాతో? వెన్దు స్వలాభమైప్పేళియినియ రాకితార్ .“అవనర్వపదార్థజ్జైయుమ్ వయిల్దోలేవైత్తు నోక్కుకిఱపోతు నమ్మాడొక్క అవనయిల్దోలే

* (పా) ఇవ్వనర్థమైత్తప్పెన్ద్రోమే.

పుక్కువృక్షపృట్టవర్కళిలే శిలరై ఆశ్రయిత్తు ఫలత్తుక్కు అవర్కళి
 కై పార్ తిరుక్కైయాకిట ఇప్పవైయిన్దిక్కేయ్యోయి ప్పెన్ద్ర వితువే
 యమైయాతో?" వెన్ఱు ప్రీతరాయ్, అల్లాతప్రబంధగల్లై యన్దాతియాక్కి
 కొంఱుపోన్దవివర్, ఇత్తై అన్దాతియాక్కుమాట్టాతే ఉకప్పక్కితుక్కు
 మేన్ఱుడ ఇల్లామైయాలే ఇవ్వనుభవత్తోడే తలైక్కట్టుకితార్. "నళిర్ తి
 చ్చుడైయనుమ్" ఎన్ఱుతోడగ్గి.

యావకై యులకముమ్ యావరుమకప్పడవాయిన్ద్రవనున్దాతు,
 తన్నోడొక్క చ్చిత్రైయిరున్దవర్కళిలే శిలరై యాశ్రయిత్తు ప్పెలువ
 తోరు ఫలమున్దో?(సళిర్ తిచ్చుడైయనుమ్) సాధక వేషమేతోన్ద్ర జ్జై
 మైధరిత్తుకొంఱిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, దుగ్గానత్తాలే "నుఖప్రథానన్"
 ఎన్ఱుతోన్ద్రుమ్మడి త్తైత్తామడలైక్కిటి త్తలైయిలే వైప్పారైప్పోలే
 కుళిన్దచన్ద్రినై జ్జైయిలేధరి త్తరుద్రనుమ్. (నాన్దుకక్కడవుళుమ్)
 అవన్ఱనక్కు జ్ఞాడ జనకినాయ్ సృష్టిక్కుఱుప్పాక నాలుముక త్తైయుడై
 యనాయిరుక్కిట చతుర్దుఖనాకిట తెయ్ వముమ్. ఇవర్ కళిరువరు మిరన్ఱు
 కార్యత్తుక్కు క్కడవరాయ్ అధికారికళాయిత్తే యిరుప్పతు; కుశ
 వనై యుమ్ పుటమడక్కిమైయుమ్పోలే. (తళిరొలియి త్యాది) భోగ
 ప్రపణనాకై యాలే అప్పరన్నుక్కళై మెయ్క్కొట్టుకొంఱు వడివై
 ప్పేణిడేవర్ కళుక్కుని ర్వాహకనాయిరుక్కిట ఇన్ద్రన్ తోడక్కమాక ఎవ్వ
 కైప్పట్ట లోకజ్జళైయుమ్ అవ్వరలోకజ్జలిలున్దాన ఎల్లాచ్చేతనరై యుమ్
 తప్పాతే. (నిలసీరి త్యాది) అవర్ కళెల్లార్ క్కుమ్ కారణమాయిరుక్కిట
 భూతపచ్చకముమ్. "శుడరిరువిశుమ్బుమ్" ఎన్ఱు తు-ఉన్దామిడత్తిల్ మన్ద్రై
 నాలుక్కుమున్నే ఉన్దామ తాకైయాలమ్, అట్టియుమిడత్తిల్ ఇవై యన్ద్ర
 న్దాలుమ్ తాళితితుకాలమ్ నిన్ఱు అట్టియుమతాకైయాలమ్ వన్దపు!

రైప్పల్. (మలర్ శుడరి త్యాది) చన్ద్రసూర్యర్ కభమ్ మల్లుముళ్ళు
 మనుష్యాదిక భుమ్ ఇవై యడైయ. (శితితుడల్ మయన్) శితియ తాయ్
 కొండ్డుడ నేమయన్. శిల పేరుక్కిడచ్చొల్లి, ఉణ్బార్ పలగుణ్డానాల్
 శోలుమట్ట మామాపోలే, రత్త్యమాయ్ కొండ్లు నానా వాయ్ ప్పకుకిఱ
 పదార్థగళళవుపడుమ్బడియాక వాయ్ మల్లు త్తైవయన్ శ్రీవే వైక్కిఱ
 పోతు కణ్డ పారిప్పి పెరుమై. ఇవై యడన్ అల్పమాయ్ కొండ్లు ఒన్టు
 ఒన్టై విడాతే తన్చక్కలి లేకలశ. అన్టి క్కే. “శితితుడల్ మయన్” ఎన్టు
 పాతమాయ్, ఓరాలన్దలిరున్ శ్శడజ్జినవడివి లేకలశ. (ఉడల్, ఉడల్)
 ఎన్టిఱవిడ త్తిలే నకరలకరన్దభుక్కురు విరోధమిల్లై. (ఒరుపారుట్టుఱ
 ప్పాడిన్టి ముల్లువతుమకప్పడ) ఒరుపదార్థముమ్ పిటికఱిర్ పడాతపడి
 ఎల్లావత్తైయుమ్. (కరన్డు) ప్రళయమ్ వన్డాల్ మున్బుత్తైక్కాట్టిలుమ్
 వయిత్తై ఇలైత్తుక్కాట్టలామ్బడి ఒరువికృతియిన్టి క్కే యిరుక్కై.
 (ఓరాలిలై చేర్వన్ద వెమ్మెరుమామాయనై యల్లత్తు) ఇవత్తైయుప్పడి
 వయిత్తై శ్రీలేవైత్తు త్తైముక్కిల్ విరియాతే పవనాయరుప్పతోరు అల్ద
 లిరిలే కణ్ణళర్ న్దరుళిననమ్మడైయ ఆశ్చర్యశ క్తియు క్తనై యొళియ. (౧)
 [చాలన్దనతురువాయ్ ఏల్లులకుణ్డు] (౨) “యశోదాన్దనన్దయమత్యన్దం
 విముగ్ధమ్” ఎన్నున్బడి ముగ్ధమానవడివై యుడైయనాయ్ సకలలోక
 జ్జలైయుమ్ వయిత్తై శ్రీలేవైత్తు. [ఆలిలై యిన్టే లన్టు నీవళర్ న్దతుమెయ్యో
 స్సర్] (౩) “ఆలిమేలోరిశన్దలిరిల్ కణ్ణళర్ న్దవీశ” ఎన్టిఱపడియే
 ముక్కిల్ విరియాత అల్దన్దలిరిలే ధరిక్కైక్కు ఒరుయశోదాదికల్లిన్టి క్కే

(౧) ముతల్ తిరువ-౨౯.

(౨)

(౩) తిరుమొట్టి-౨-౧౦-౧.

యరుక్క, నీకన్యభర్త వరులినవి నైఁమెయ్" ఎన్టు ఆప్తతమ రాన ఋషిక
 శ్రేష్టుతానిన్టార్ కళి. (౧) "కథన్వయం శిశుశ్చే తేలో కేనాశముపాగతే ।
 శాఖాయాంపటపృక్షస్య పల్లవేతుశుచిస్తితః" ఎన్టాయ్లోనినర్ కశ్రేష్టుతు
 కిటపాశురమ్. [అలన్టువేలై నీరుళ్యతో విణ్ణిలో మణ్ణిలో] అవ్వోల్
 తా అన్టుమణ్ణైక్కరైత్తుప్పాకట్టజల త్తిలేయుళ్యతో? నిరాలమ్మన
 మాన ఆకాశ త్తిలేయుళ్యతో? అన్టిక్కే, కార్యకారిమ్మకులైన్టు కరన్టు
 కిడక్కిట మణ్ణిలేయుళ్యతో? [శోలై శూన్ మన్డడుత్తాయ్ శొల్లు] పరు
 వమ్ నిరమ్బువతమ్మమున్నే ఏముపిరాయ త్తిలే ఒరుపడిప్పడమలైయై
 ధరిత్తుక్కొణ్డు నిన్డ నీశొల్లు. ఇతువుమొరు ఆశ్చర్యమితే. ఇతువుమ్
 శొల్లువేణుమ్, అతువుమ్ శొల్లువేణుమ్. ఇవై మూన్టుమ్ విన్డనుమాయి
 రుప్పన శిల అఘటితజ్జళాయరున్డన. "అవ్ పిన్డై యివర్ కళుక్కు
 చొన్న ఉత్తర మేతు?" ఎన్టు భట్టరైక్కేటక్కు, "అవన్టానుమ్ అత్త్ర్ వా
 ర్వన్డల్ కేటక్కుడవోమ్" ఎన్టు నిన్డై త్తిరున్డ కాణుమ్" ఎన్న; పిన్డై
 యుమ్, "నీసర్వాధారభూతనామి త్తనై పోక్కి, ఉన్డై యొళియ
 ప్పటమ్మే యొన్టుక్కొన్టు ఆధారమాక పల్లతోన్టున్డో?" ఎన్టు అవ్
 సర్వాధారభూతనాయరుక్కిటపడియైక్కణ్డు 'ఇతో రాశ్చర్యమే!' ఎన్టు
 విన్డితరాకితార్" ఎన్టు అగుళిచ్చెయ్ తార్. ఇప్పడిప్పట్ట ఆశ్చర్యయో
 గ జైచ్చొల్లుకిటతు- (పెరుమామాయన్) ఎన్టు. అవనై యొళియ ప్పట
 మ్మే కాలే కాణిత్తెయ్ వముడై యోమో? నామ్, మున్డజ 'రక్షకనాకి
 తే' ఎన్టుపచ్చెయిడువిత్తుక్కొణ్డుశిలనాళో కభిన్డవాతేతకవడివై క్కాట్టి
 "నానుమున్డై స్సోలేసాధకకాణ్" ఎన్టుశొల్లు * అవనై విట్టాతోస్సేలే,
 ఎదుత్తుక్కభిక్తైక్కుత్తానొరుదేవతైయున్డో? నమక్కు. మార్కుణ్డే

మనై “రక్షిక్కిఱ్ఱేన్” ఎన్ఱుళొల్లి ప్పచ్చెచ్చియిడువిత్తుక్కొట్టు, అనన్తరమ్ జడైయైక్కాట్టి, “నానుమున్నై పోలేసాధక, బరుతలైయైప్పన్ శ్రీక్కాణిరుప్పతు. ‘ఎన్నైయాశ్రయియుజ్జోళి’ ఎన్ఱు పిఱ్ఱుక్కుచ్చొల్లుమ్ వారైయై, మెయ్” ఎన్ఱువిశ్వసిత్తిరుక్కుమ్మడి భగ్నిత్తామాకాతే. పోరు; ఉనక్కు ఆశ్రయణీయథలక్కాట్ట” ఎన్ఱుకొడుపోమ్ సర్వేశ్వరనైక్కాట్టిక్కొడుత్తానితే (౧) “[[బ్రహ్మణం¹ నీలకణ్ఠాచ్చయాశ్చాన్యాదేవతాస్త్యతాః|ప్రతిబుధానసేవస్తేయస్తాత్పరిమితంఫలమ్|బ్రహ్మవైయుమ్ రుద్రనైయుమ్ ఎల్లాదేవతైఃకలైయుమ్ అతిపుడైయరాయరుప్పార్ ఆశ్రయియార్ కళి. అతుక్కుడియెన్నెన్నిల్; పరమపుగుసార్థలక్షణమోక్షత్తిలేయివనుక్కు అపేత్తైయుణ్డానాల్ అవర్ కళి అతుకొడుక్కునూట్టార్ కళి అవర్ కళుక్కు మోక్షప్రదత్వమిల్లామైయాలే. ఇనియివ్వుకే శిలవల్లైయితేకొడుప్పతు; అవై అల్పఫలమితే. అవై అవర్ ఇవనుక్కుక్కొడుక్కువుమామ్, ఇవనవనుక్కుక్కొడుక్కువుమాయిత్తేయిరుప్పతు. (౨) “స్కన్దరుద్రమహేంద్రాద్వాగ్ ప్రతిషిద్ధాస్తుపూజనే, (3) “తిరువడితన్నామమఱిన్ఱుమ్మిఱ్ఱొన్ఱామాన్దర్” ఎన్నక్కడవతితే. భక్తావిన్వక్కులాసుకూల్యమన్ శ్రీరుక్కు, భక్తిన్తరపరిగ్రహమ్మణ్ణాతోళిక్కైయితే వివళవనుక్కాకైయాకిఱతు. భగవత్సాన్పివణ్ణాక్రమత్తిలే పిఱక్కువుమామ్. ఇవనుక్కు మున్ఱుఱవేణువతు దేవతాన్తరస్పర్శమఱుకైయితే. ఇతుణ్డానాల్ యోగ్యపైకిడక్కుమితే.

2.

పెరియ వాచ్చాన్బిత్తైయరుళిచ్చెయిత

తిరువాళిరియ వ్యాఖ్యానమ్ మున్ శ్రీశ్రీ.

పెరియ వాచ్చాన్బిత్తైతిరువడిక శేశరణమ్.

(౧) భార-మోక్ష.

(౨) (పా) శితికణ్ఠంచ.

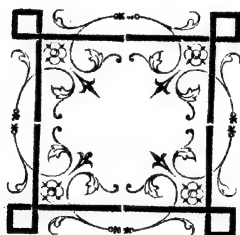
(౨)

(3) నాన్ఱుకన్ తిరు-౬౮.

అరు.—వీరూమ్మట్టు.—(సృష్టికనురూపమ్) నాలుముఖత్రాలుమ్ కేదోచ్చా
రణమ్ పణ్ణి సృష్టిక్కై. “తళిరోళి” - నీలమాయరుక్మిణ తళిన్ నిట తైయుడైయవన్.
“శిఱితు” - తిరువయిద్రోలేక దేశ త్రితే. “ఉడన్” శేర్ న్దు. “మయర్లు” - కలక్కై
యాయ్. సుళిక్కైయెన్దు మున్దినవర్థమ్. “ఒరుమా” - ఒరుఎన్దు - తుండ్రమాయ్,
మాఎన్దు - అల్పమాయ్, అత్యంతమ్ తుండ్రదేవ తైయెయుడైయోమల్లామెన్దు పడి. అన్దా
తియాయ్ వదతు ముడివిలుమదై తియాక వేణ్డావో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అన్దాతి
యాయ్) ఇత్యాది. శెక్కరెన్దు ముడియుమ్మెతు దేవతా స్తరవిషయమ్ పణ్ణప్పొకామై
యారే యెన్దు పడి.

తిరువాళిరియవ్యాఖ్యాన అరుమ్మదమ్ ముద్రీయి.

అప్పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీః
అథ్వాన్ నిరువచిక శీకరణమ్.

ఇ య త్వా
ప్రపన్నజనకూటస్థరావ నమ్రాత్వోరుళిచ్చైయేత
పెరియతిరువనాతి.

ఇన్ద్రగ్రంథమ్

పెరియవాచ్చాన్బిల్లైయరుళిచ్చైయేత వ్యాఖ్యానత్తుడనుమ్,
అరుమ్మదత్తుడనుమ్,

క్రీమాన్, శిల్లప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరా లెఘులెప్పట్ట.

అథ్గ్రంథపదత్తుడనుమ్,

తర్కతీర్థరావ - క్రీమాన్ - శిల్లప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాలుమ్,

క్రీమాన్-కరాలపాటి-అఘ్నోరయ్య అవర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడు అవర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతానేక క్రీతోశ్శర్లీన్ సహాయత్తినార్

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకనభైయారాల్

క్రీపరాజ్మకతిరువవతారాది ౧౭౦౦౪-వతు సంవత్సరమాన

క్రొధి సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ తెయ్యప్పట్టకు

విజయతేతరామ్

శ్రీమతేరామా నమః.

వీర్తిలోకి మజయరహితచైతన్యత

పెరియతిరువందాతి త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవ. — (ముద్దుల్ నెళ్ళేముయన్ శ్రితరిత్తునై త్తు, వన్దిస్తువాయార వాల్ త్తి. — శన్ద మురుకూరుమ్ శోలై శూర్ ముయ్ పూమ్ న పుళి, కురుకూరన్ మాతన్ పేర్ కూలు.

ఎ మ్మెరుమా నారహితచైతన్యత

పెరియతిరువందాతి త్తనియన్.

ముద్దుల్ నెళ్ళేముయన్ శ్రితరిత్తునై త్తు,

వన్దిస్తువాయార వాల్ త్తి. — శన్ద

మురుకూరుమ్ శోలై శూర్ ముయ్ పూమ్ న పుళి,

కురుకూరన్ మాతన్ పేర్ కూలు.

* వ్యాఖ్యానకారరుక్మ ఇత్తనియన్ మధురకవిప్రభృతికలీలారువరహితచైతన్యత తతాక త్తిరుపుళ్ళమ్. శ్రీ వాల్ త్తియే ఎన్దిరుద్దాల్ ప్పెళ్ళిత్తు ప్పూరుప్పమ్.

అన్య.—మున్దుల్ల, నెజ్జో! ముయల్ గి, తరిత్తు, ఉరైత్తు, (౫) పనిత్తు, వాయార, వాల్ త్రి, మురుకు, ఊరుమ్, (౧౦) శన్దమ్, శోలై, కూల్, ముయ్, పూ, (౧౫) పారునల్, మరుకురన్, మాఱన్, పేర్, కూఱు. (౨౦)

అర్థము.—(ఆహ్వానశ్రయించుటకు నాకంటె) ముందు వెళ్ళిన, ఓ! మనసా! “ముయల్ గి” అనియుపక్రమించిన దివ్యప్రబంధమును, (బాధియందవగాహించునట్లు) ధరించి, (వాక్కుచేత) చెప్పి, (౫) (కాయకముగ) నమస్కరించి, నోటునిండునట్లు (పూర్ణముగ), మధ్యశాసనముచేసి, తేనె, కారుచున్న, (౧౦) చందనపుష్పముల యొక్క, తోపులచేత, చుట్టఁబడినదై, దట్టమై, అందమైయున్న (జలముగల), (౧౫) తామ్రపరిసదిగలదైన, తిరునగరికి స్వామియైన, నమ్మాహ్వానయొక్క, తిరువామములను, అనుసంధించుము- (౨౦)

వ్యా.— (మున్దుల్ల నెజ్జో) ఎన్నిలుమ్ ఆధ్రోర్ విషయ త్తిలే మున్దుట్టరుక్మి అమనస్సే! ఆధ్రోర్ తిరువుళ్ళమ్ ఆధ్రోరిలుమ్ ఎమ్మెరు మాన్ తిరువడికిళిలే మున్దుడ ఆఱుజ్జాన్దుట్టితేయరుప్పతు. (౧) “ఎన్నెజ్జాన్దై నిన్దిజ్జేయేనల్లెనెన్దునిళ్ళి - నాన్దులర్ ప్పాతమడై న్దుతు” ఎన్దుమ్, (౨) “ఎన్నెజ్జానారు మళ్ళేయొట్టిన్దార్” (౩) “ఎన్నెజ్జానారై క్కణ్డాలెన్దై చ్చాల్లి” ఎన్దుమ్, (౪) “కారురునమ్ కాన్డోఱు నెజ్జోడుమ్ కణ్డనార్ పేరురు నెన్దై ప్పిరిన్దు” ఎన్దుమ్, (౫) “తమ్ముడైయ విన్నె తిరిన్దుళుమ్ శిన్దనై యార్” ఎన్దుమ్, (౬) “ఎన్నెజ్జానార్ తామేయ ణుక్కురాయ్ చ్చార్ న్దొట్టిన్దార్” ఎన్దుమ్ మున్దుల్ల నెజ్జానపడియైత్రామే మూతలి త్తిరుళినార్; అప్పడియాయ్దు - ఆధ్రోర్ విషయ త్తిలే మధురకవి ప్రభృతికళాన మహత్కైక్కల్ మనస్సిరుప్పతు.

(ముయల్ గి తరిత్తు) (౭) “ముయల్ కిన్దేన్దున్దు ముయ్ క్కుఱైన్దై” ఎన్నిఅపడియే ఉత్సాహ త్తేయడైయైయాయ్. “ముయల్ గి

(౧) తిరువాయ్-౨-౧౦.

(౨) తిరువాయ్-౭-౩-౪.

(౩) తిరువిరు-౨౦.

(౪) పెరియతిరువ-౪౯.

(౫) పెరియతిరువ ౫౦.

(౬) పెరియతిరువ-౭.

(౭) కణ్డినున్ శిఱు-౧౦.

సమన్దు” ఎన్ఱై ముయన్ శ్రితరిత్తు” ఎన్ఱిఱు. అన్ఱి క్కే, “ముయన్ శ్రి”
 ఎన్ఱిఱ దివ్యప్రబన్ఱై బుద్ధిసమామ్బుడిగరిత్తు, పిన్నువాచికిమాకవనుసన్ఱిత్తు
 ఎన్ఱుమామ్. (ఉరైత్తు) (౧) “ఎన్ఱిలై మెయురైత్తు” ఎన్ఱుమా
 పోలే, (౨) “ఇట్టమామకిన్ఱ్ మాళై తన్ఱిడి లిన్ఱమాళైయై యెల్లామ్
 శెప్పొత్తకొడై మేల్ శెల్లుమ్ శన్ఱనక్కుళమ్మప్పొలుక్కుమో ఆన్ఱ్వాశే”
 ఎన్ఱాఱ్పోలే ఎన్ఱదళైయైచ్చొల్లి. (వన్ఱిత్తు) తిరునడితొఱుతు. (ముయ
 శ్రితరిత్తురైత్తు వన్ఱిత్తు) సంబన్ఱానుసన్ఱానన్ఱోడే వన్ఱిత్తు. ప్రబన్ఱవక్తావాన
 వరై ప్రణామమ్పణ్ణి. (౩) * కరున్ఱణ్ణమ్ముతలాన అడై యాళజ్జళై త్తి
 రున్ఱక్కణ్ణు. (౪) “ఇఱిగ్గిసిర్ కొఱుతుపణియాక్” ఎన్ఱుమాపోలే
 సకలకలారూర్ణమాన చన్ఱ్రిమణ్ణలమ్పొలేయిరుప్పతాయ్, (౫)
 “బణ్ణతల్” ఎన్ఱ ఊర్ఱ్వుణ్ణ్రి మణ్ణితమాన తిరుముఖమణ్ణల త్తైయుమ్
 (౬) * నాట్రుమ్మన్ఱ్ మకిన్ఱ్ మాళై మాళై యుమ్, జ్ఞానముద్రాముద్రిత
 మానతిరుక్కేమలరై యుమ్, పద్మాసనోపవిష్ఠమాన పదయుగళజ్జళై యు
 మ్, కణ్ణుతొఱుతు, అనన్ఱరమ్(వాయారవాన్ఱ్ త్తి) (౭) “అవన్ఱపుకథే
 వాయుపకారమ్ కొణ్ణవాయ్పప్ప” (౮) “కణ్ణ్ణతాళోవాన్ఱ్ త్తువతే
 కణ్ణాయ్పక్కు” (౯) “వాన్ఱ్ త్తియననడియై ” (౧౦) “అడియేను
 క్కుమ్ పోన్ఱ్మమినే” ఎన్ఱిఱపడియే వాయ్పడైత్త ప్రయోజనమ్పెఱ,
 (౧౧) “ప్రత్యక్షేగురనన్ఱ్పుత్త్యాం” ఎన్ఱ, (౧౨) * నావినాల్ నవిన్ఱ్ శ్రి
 న్నమెయ్తుమ్బుడిస్తోత్రమ్పణ్ణి.

ఇని అవ్యభిచారిన్ఱ్లాతే అవర్ తిరునామత్తై ఇళ్లేవన్ఱుశొల్లతల్,
 అవర్ నన్నిధియిలేశొల్లతల్ ఎన్ఱుమ్బుడియైచ్చొల్లకిఱుతు. (శన్ఱమురు

- (౧) (౩) తిరువాయ్-౬-౧-౧.
 (౫) తిరువిరుత్తమ్-౫౦.
 (౭) పెరియతిరున-౩౯.
 (౯) పెరియతిరు-౨౪.
 (౧౧)

- (౨) (౪) తిరువాయ్-౬-౧-౩.
 (౬) తిరువాయ్-౪-౧-౧౧.
 (౮) పెరియతిరు-౧౨.
 (౧౦) తిరువాయ్-౬-౧-౫.
 (౧౨) కణ్ణిపణ్-౨.

కూరుమిత్తాదియాలే). (శనదుమురుకూడుమ్ శోలై శూర్) మురుకు -
 తేన్. (౧) “ఆరప్పోళీలేతన్ కురుకై” ఎన్నిఱపడియే మకరన్ద ప్రవా
 హత్తైయుడైయ చన్దనచ్చోలైయాలే శూర్పప్పట్టిరుప్పతాయ్. (మొయ్
 పూమ్ పారునల్) మొయ్ పూమ్ పారునలాన్ తైయుడైయ. (కురు
 కూరన్ మాఱన్ పేర్ కూలు) సమృద్ధిమాయ్ సరసమాన నిర్మలసలిల
 తైయుడైయ తిరుప్పారునల్ తీరమాన తిరునగరియాత్తూర్ తిరునా
 మత్తై సత్తై పెఱుమ్మడిశోల్లు. (కురుకూరన్ మాఱన్ పేర్ కూలు) కురు
 కూర్ చ్చడకోపనెన్డుకూలు. (౨) “కురుకూర్ నకరాన్...మాఱన్”
 (౨) “అడిక్కణ్ణళోడియమాఱన్” (౩) “పైమ్మూమ్మెఱ్ఱిల్
 శూర్ కురుకూర్ నకర్ కారిమాఱన్ శడకోపన్” ఎన్ఱారిఱే. (౪)
 “నాన్ఱాఱుమ్” ఎన్ఱు (౫) * కురుకూర్ చ్చడకోపన్ (౫) * కుడ
 కూత్తవమ్మాచై (౬) * నారాయణన్ నామన్దళై కూఱినాఱ్పోలే,
 (౭) “నామమ్ పరాన్ఱుశన్” ఎన్ఱుమ్మడియాన నామత్తైకూఱు.
 “నమ్మాఱన్” ఎన్ఱు పావదూకిల్, నమ్మాత్తూర్ న్ఱాకిఱతు. (పేర్
 కూలు) (౮) “పేరెన్నై” ఎన్ఱు నాముమ్ పేరుమ్మడియాన పేరై
 కూఱు. నాన్ఱెల్లమ్ కైయెడుక్కుమ్మడికూలు. (౯) “ఎన్ఱిఱైయు
 మఱియ వియమ్మకేన్” ఎన్ఱుమ్మడి ప్రసిద్ధమాకచ్చోల్లు. ఇత్తాల్
 (౧౦) “గురోర్నామనదాజపేత్” ఎన్నిఱపడియే ఆత్మార్ ప్రబన్ధత్తు
 క్కుమున్నే అవరభిమాన మనుసన్ధేయమెన్ఱ తాయ్దోలు.

పెరియతిరువనాతి త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ముద్రణ్.

ప్రిన్టింగ్ మిషన్ తిరువణ్ణిశివరణమ్.

(౧) ఇరాహుశనూ-౨౦.

(౨) తిరువిరు-౧౦౦.

(౩) శక్లత్తార్ పాట్టు.

(౪) పెరియతిరు-౪౬.

(౫) తిరువాయ్-౨-౪-౧౧.

(౬) తిరువాయ్-౫-౯-౧౦.

(౭)

(౮) తిరువాయ్-౫-౬-౫.

(౯) కణ్ణినుల్-౭.

(౧౦)

ఆధ్వార తిరువడిక శేఖరణమ్.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళైయరుచ్చెయ్ త

పెరియ తిరువద్దాతి వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాన సర్వేశ్వరక, నిహేతుకమా
క, (౧) “ఇమైయోర్ తలై వా” ఎన్ఱు పేళలాన్బడి తన్నుడైయ స్వ
రూపరూపగుణజ్ఞైయుమ్ విభూతిక శైయుమ్ కాట్టిక్కొమ్మక్కణ్డై,
తన్నైయనుభవితైక్కు అనుకూలమానదేశైయుమ్ అనుకూల
మాన జ్ఞానవృత్త దేహజ్ఞైయుముడైయరాయ్ సదానుభవమ్ పణ్ణ
కిఱ నిత్యసూరికతై యుమ్కణ్డై, తమక్కనర్కళోపాతి అవన్ పక్కలుళ్ళ
ప్రాప్తియైయుముణ్డై, ఇవ్వనుభవత్తుక్కు ప్రతికూలమాన జ్ఞానవృ
త్తదేహజ్ఞై త్తాముడైయరాయ్రిఱపడియైయుమ్, ప్రతికూలమాన
•సంసార త్తిలే తామిరుక్కిఱపడియైయు ముణ్డై, “త్వదనుభవవిరో
ధియాన ప్రకృతినమ్మనత్తై యఱుత్తు త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱార్ తిరువిరు
త్త.త్తిల్” + నూఱు పాట్టుక్కుమితువే అర్థమాకవేణుమ్, (౧)+“ఇన్ని
స్టనీర్ మైయినియాముతానై” ఎన్ఱుపక్రమిత్తు ఇతుకన్ద్రువర్కళుక్కు
ఫలమాక, (౨) “అఱ్ఱున్దార్ పిఱప్పాన్ పొల్లావరువిన్దై మాయవన్
శేన్ద్రుళ్ళల్ పొయ్నిలత్తే” ఎన్ఱు ఉపసంహరిక్కైయాలుమ్, (౧)
“అడియేన్ శెయ్యుమ్ విణ్ణప్పన్” ఎన్ఱు ఉపక్రమిత్తు, (౨) “విణ్ణప్పన్
శెయ్ త” ఎన్ఱు తలై క్కట్టుకైయాలుమ్, + అపేక్షిత్రహితే శెయ్యప్పెతా
మైయాల్ పిఱన్దవాన్ద్రామైయాలేళ్లిన్ద్రున, నడువిత్వాట్టు క్కళో
+ తాన్ నిన్దై త్తకార్యజ్ఞో తలై క్కట్టుకై కాక శ్రీభిష్టర్ శరతల్పరాయ్

క్కిడక్కలవరైక్కొణ్ణ నాట్టుక్కు ధర్మజ్జలై చొల్లువిత్రాత్తోలే,
 ‘ఇవరైక్కొణ్ణ తిరువాయ్ మొట్టిపర్యస్తమాకప్పాడువిత్తు నాట్టైవాళ్ళో
 విక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు ఇవరై వైన్ఱుక్కొణ్ణిరున్దాన్. ఇవర్ కుక్కత్తాన్
 శేషియాయ్ ఇవర్ శేషభూతరాయ్ విరోధినివృత్తిపణ్ణవానుమ్ తానే
 యాయరుక్క వైన్ఱవర్ కళై తలైమక్కళాక చొల్లువానెన్నెన్నిల్;
 వైన్ఱవర్ కళో ఇవనైప్పెలుకైక్కు ఉపకారకర్కళాకై యాలుమ్, (౧)
 “పేరాళన్ పేరోతుమ్ పెరియోరై యెరు కాలుమ్ పిరికిలేనే” ఎన్ఱు
 పరదనైయిల్ ప్రాప్యరాకై యాలుమ్, (౨) ‘బోధయన్ఱః పరస్పరమ్”
 ఎన్ఱు వృత్తమాన సంశ్లేషత్తుక్కు శాత్తుణ్డెయావర్ కళాకై యాలుమ్,
 ఇవై వైన్ఱవర్ కళై తలైమక్కళాక చొల్లిన్ద్రు. తిరువాళిరియత్తిల్,
 తాన్ నినై త్తకార్యమ్ తలైక్కట్టుకైక్కాక ప్రకృతిసమ్బన్ధ మణుత్తిల
 నాకిలుమ్ నిన్ఱనిలైయిత్తాట్టిల్ శిఱితువిశేషమ్ పణ్ణిక్కొడావిడిల్
 ధరిక్కుమవ రల్లామైయాలే ప్రకృతిసమ్బన్ధమన్ద్రాఱనుభవిక్కుమ్
 తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళై ప్రకృతియోజే యెరు
 క్కచ్చెయ్ తే అనుభవిక్కలామ్బడి జ్ఞానవైశద్యజ్ఞై ప్పణ్ణిక్కొడుక్క
 అనుభవితార్; తిరువందాతియిల్, ఇతరవిషయజ్గళో అనుభవిక్కు మోబ్బతు
 ఒన్ఱన్ఱిక్కే అనుభవితాలుమ్ “ఇన్న తనుభవితోమ్” ఎన్ఱు శొల్లుకైక్కు
 మొన్ఱన్ఱిక్కే యెరుక్కుమ్, భగవద్విషయమ్-అనుభూతాంశమ్తోన్ద్రాతే
 అనుభూవ్యాంశమే పెరుత్తిరుక్కుమ్, ఆకై యాలే “ముయన్ద్రశిశుమన్ఱు”
 ఎన్ఱు తొడన్ఱి + నిన్ఱనిలైయిలే” “మొయ్ క్కలైయే త్తముయల్”
 ఎన్ఱు తలైక్కట్టుకై యాలే విషయానురూపమాక అభినివేశమ్ పెలుకి
 అపడి శొల్లుకిఱు.

అరుమృదవిళక్కమ్.

[ప్రవేశే.—ప్రకృతిసమృద్ధినివృత్తిమాత్రమేస్వానై, పిన్నైయుమథానరభగు ముణ్డేయెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (నూలుపాట్టుక్కుమ్) ఇత్యాది. “ఇరువే” ఎన్నెక్కు ఇహపకమేతెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇన్నిష్టసీదై) ఇత్యాది. అదృష్టమితావేయా నాల్ నడువిల్ ప్రతిపాద్యమేతెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవేక్షిత్ర) ఇత్యాది. ఇత్త వైశ్ణవామైయుడైయవరైవైప్పానెన్నెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (తాన్ సన్నెత్త కార్య భర్త) ఇత్యాది. నిష్టనిలైయావతు - ముతిల్ తొడజ్జి ముడియ అనుభవియానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్, అభినివేశమపెరుకి “వత్తముయల్” ఎన్ఱు పిన్నైయు ముదోగమతామల్ నిన్దనిలై యెన్దపడి.

ముయన్ద్రీశుమన్దెల్లున్దు మున్ద్రీన్ద్రన్ద్రే,

ఇయన్ద్రునాయె మ్మొడునీకూడి,—నయప్పుడైయ

నావీన్తుడై కిళవి యుట్పాటివోమ్, నల్పావై

ప్పువీన్ద్రవణ్ణన్ పుకల్.

౧.

అన్వ.—ముయన్ద్రీ, శుమన్దు, ఎట్టున్దు, మున్ద్రీన్దు, నెన్ద్రీ (౫)నల్, పూవైప్పు, ఈన్ద్ర, వణ్ణన్, పుకల్, (౧౦) నయప్పుడైయ, నా, ఈన్, తుడై, కిళవియ్, (౧౫) పాటివోమ్, ఎమ్మొడు, నీ, కూడి, ఇయన్ద్రునాయ్. (౨౦)

అర్థము.—ఉత్సాహమును, వహించి, లేచి, మందయిన, ఓ! మననా! (౫)విల త్కణమైన, తెల్లుపూవునందు, గలిగిన, ఇర్ల ముగలసర్వేశ్వరునియొక్క, కీర్తని, (౧౦)మార్గ నముకలదై, నాలికచే, బ్రవర్తించుచున్నదై, సుందరశబ్ద సంపద్యముకలదైన, ఉత్త లోపల (౧౫)నిండించెదము, మనతో, నీవు, చేరి, స్తోత్రముచేసెదవు. (౨౦) ౧.

వ్యా.—అ.—ముతత్పాటిల్, నెళ్ళుక్కు ఒరునల్వారై శౌన్నా త్పోలే ఇరు ఇవరైయుమ్ కూడాతేముఱ్ఱుడ, “ఎన్నైయుమ్ కూటి కొణ్ణుపోకవేణుణ్ణాణ్” ఎన్ఱితార్.

(ముయన్ద్రీశుమన్దు) అడిమైశెయ్కైయిలే యొరుప్పట్టు. (౧)

+ [ప్రాగేవతుమహాభాగం] పెరుమాళుక్కు మరవురికొడు త్తనో, ఇల్లై

య పెరుమాళుక్కుక్కొడుత్తతుఱవరై . (పాగేవ) ఎన్నా నెన్నెన్నిల్;
 (౧) “ దీప్తమగ్నిమరణ్యంవా యదిరామఃప్రవేత్యతి । ప్రవిష్టుం
 తత్రమాంవిధి” ఎన్నిలై య పెరుమాళుక్కిరుక్కుమ్మడియూలే శొల్లిన్దు.
 పెరుమాళ్ “పితృనచనపరిపాలనమ్పణ్ణవేణుమ్” ఎన్ఱు మరపురి శాత్తి
 నార్, అవరుడుక్కు ప్పుకుకితారెన్ఱుడుత్తవరసడి, అతు వేటొన్ఱన్ఱో
 వెన్ఱిఱు. [మహాభాగః] (౨) “ అహంసర్వంకరిష్యామి ” ఎన్ఱు ప్రతి
 శ్ఠై పణ్ణినపడి ఎల్లావడిమైయుమ్ శెయ్యలామ్మడి తిరువభిషేకవిఘ్నమ్
 ప్పిఱుక్క భాగ్యమ్పణ్ణినవర్, [సామిత్రి] (3) ‘సృష్టస్తవం వనవా
 సాయ” ఎన్ఱు శొన్నవళివ.యన్ద్రీలేపిఱన్దవర్. [మిత్రనన్దనః] “పెరు
 మాలై ప్పిరియాతే అడిమైశెయ్యవేణుమ్” ఎన్ఱు అవను క్కుసుకూలవ
 గామెల్లామ్, “నామ్ శెయ్యప్పెన్ద్రీలోమే యాకిలుమ్, ఇలై య పెరు
 మాళ్ ఎల్లావడిమైయుమ్ శెయ్యప్పెన్ద్రీరాఱితే” ఎన్ఱు అనుకూలవర్గ
 తైయుకప్పిక్కుమవర్. [పూర్వజస్యానుయాత్రార్థే ద్రుమచీరై రల
 జ్జుతః] పెరుమాళ్ పిన్నే సేవిత్తుప్పొక్కైక్కాకి మరపురిశాత్తి అత్తాలే
 అలజ్జుతరానవర్. పెరుమాళ్ అభిషేకమ్ తవిరుక్కైక్కు మరపురి
 శాత్తినార్, ఇవర్ కై జ్జుర్యసామ్రాజ్యత్తుక్కు ముడి శూడుక్కైక్కు
 మరపురిశాత్తినార్. (ఎల్లున్ఱు) విస్త్రుతమాం, (మున్దన్ద్రనెళ్ళై)
 (౪) ‘అగ్రతస్తేగమిష్యామి’ ఎన్నుమ్మడియే ముట్పట్టనెళ్ళై! (ఇయ
 న్ద్రీవాదెమ్మెడునీకూడి) కృతజ్ఞమూకి వేణుజ్గాణ్. పార్ త్తపడి
 అఱిఱు, పిట్టపెన్నెయిమ్ కూట్టిక్కొట్టుపో. (నయప్పచ్చైయ)
 నీరుమ్ నానుమ్ కూడిచ్చెయ్య ప్పుకుకిఱి తేన్నెన్న ; అఱుత్తై క్కుడిమై
 శెయ్ వోమెన్ఱిటార్. శ్రీఐతన్ఱోనాన్ కుడిక్కుచ్చొల్లుకిఱి వేప్పజ్గుడి నీరె
 న్నిటార్. (నయప్పచ్చైయ) (౫) “ ఎన్నాల్ తన్నై ప్పరవియవిన్

(౧) శ్రీరామా-అయో-౨౧-౧౫.

(౨) శ్రీరామా-అయో-౩౧-౨౫.

(౩) శ్రీరామా-అయో-౪౦-౫.

(౪) శ్రీరామా-అయో-౨౭-౬.

* కుడ్డలితమ్ కౌచితక్కుమ్.

(౫) తిరువాయ్-౭-౯-౧౦.

కవి పాడియ" ఎన్నుమా పోలే. కవిక్కునయప్పుడై మైయావతు. నాయక
సుక్కు మున్నిల్లాతనీరై ఇక్కవియాలే యుణ్డాకై. (నావీక) నీయుమ్
వేణ్డా వెన్దితార్. ఉత్పత్తిక్కు నీయుమ్ వేణ్డా నానుమ్ వేణ్డా, + నెజ్జిలే
యూన్ది యనుభవితైక్కు నీయుణ్డాక వమైయుమ్. నెజ్జిసిక్కేకవిపాడ
పోమో వెన్నిల్; నెజ్జినుడైయస్థానతిలే సర్వేశ్వర నిన్దు కవిపాడు
విక్కుమెన్దు కరుస్తు. (తుడైళివి) అఱ్ఱియసన్దభకైయైయైయ శొల్లు.
+ నెజ్జుకన్ది చొల్లామైయాలే శొల్లిల్ వెట్టిమైయిన్దిక్కే యురుక్కై.
(ఉట్పొతివోమ్) (౧) "యతోవాచోనివర్తన్తే" ఎన్దు వేదాన్తజ్ఞో
వాచ్యుడై యడైన్దు నిలైనిల్లామైయాలే మీళుమ్; ఇఱ్ఱువాచ్యమ్ వాచ
కతైవిట్టుపోకమాట్టాతు. (నఱ్ఱువైయిత్తాది) వాచకత్తుక్కు ఎట్టు
మతన్దెన్దిఱు. (నఱ్ఱువై) ఉపమానమ్ ఉపమేయత్తుక్కు పోరొమై
యూచే ఉపమానన్దెయుమ్ శిక్షిక్కిఱు. (పూవీన్ద వణ్ణక) పూవై పూ
కాట్టుకిఱ నిఱ తైయైయైయవళ; పూవై పూవై కాట్టుకిఱనిఱ తైయై
యైయవన్దెనుమామ్. "గోసదృశోగవయశి, గవయసదృశోగాః" ఎన్ను
మాపోలే. (పుకల్) దివ్యదేహగుణజ్ఞతై యుమ్ దివ్యాత్మగుణజ్ఞతై
యుమ్. [నఱ్ఱువై పూవీన్ద వణ్ణకపుకల్. నయప్పుడై యనావీక తుడై
కిళవియుట్పొతివోమ్]. ౧.

ఆరు.— ముతత్వాట్టు.— (కొన్నాటోవీలే) - కొన్నపుడనే. నెజ్జు అడిమై
యిలే యెరుప్పట్టుక ఎప్పడి యరుక్కిఱతెన్న, (ప్రాగేవతు) ఇత్యాది. ప్రవేశిప్పరా
కిర్ ఎన్దు భవిష్యత్తాకవుమ్. "ప్రవిష్టమ్" ఎన్దు అక్షేప్రవేశితేనాక అతీఎన్దు భూత
మాకవుమ్కొన్న ఇతైయపెరుమాళ్ నిన్దెవైప్పల్ల ఎన్దపడి. *తుశబ్దతైప్పల్ల అరుళిచ్చె
యికితార్ (పెరుమాళ్) ఇత్యాది. తాపసవేదమాక మరవురికాత్తుకై అలజ్జుతమామో
వెన్న అరుళిచ్చెయికితార్ (పెరుమాళ్భిషేకమ్) ఇత్యాది. (కృతజ్ఞమాక) - ఎన్నాలే
యన్దో ఉనక్కిగు ఉణ్డాయిల్లు. ఎన్నైముఱవాలే కొల్కెన్దపడి. "ఇయల్లు
వాయ". నడప్పాయ. నెజ్జానను "నాన్ వేణ్డావో" ఎన్న అరుళిచ్చెయికితార్ (నెజ్జిలే
యూన్ది) ఇత్యాది. కిక్కుక్కుతెన్న అరుళిచ్చెయికితార్ (నెజ్జుకన్ది) ఇత్యాది.

(౧) తైత్తిరీ-ఆనన్ద-౯.

“కళిబి” - శొల్లు. ఉరోపాత్తకై - శొల్లుకుక్కై అడక్కుతై. ఈవ్వుతుపూవాతల్
నల్లచూతల్, పూ పల్లెత్తైక్కాట్టుతల్, పల్లెమ్ పూవైక్కాట్టుతల్. ౧.

పుకట్టోమ్ పట్టిపోమ్ పుకట్టోమ్ పట్టియోమ్.

ఇకట్టోమ్ మతిపోమ్ మతియోమ్ - ఇకట్టోమ్, మత్

శ్రోజ్జల్ శ్రోజ్జల్ శీఱల్ నీతీవివై యోమ్,

ఎజ్జల్ కడ్డాయివై.

—౨.

అన్య — పుకట్టోమ్, పట్టిపోమ్, పుకట్టోమ్, పట్టియోమ్, మత్, (౫)
మతిపోమ్, ఇకట్టోమ్, మతియోమ్, ఇకట్టోమ్, ఎజ్జల్, (౧౦) మత్, శ్రేమ్,
కణ్, మత్, నీ, (౧౫) శీఱల్, ఇవై, తీవినైయోమ్, ఎజ్జల్, మత్ కడ్డాయ్. (౨౦)

అర్థము.—(నిన్ను) స్తుతించితిమేని, (అది నీకల్యాణగుణముల కనురూపముగా
నందున) నిండించినవారమగుదుము. స్తోత్రముచేయకపోతిమేని, (నీగుణములను మావాగ్దో
పస్వర్యములేనందున) నిండింపనివారమగుదుము. వానిచైన, (౫) శలచితిమేని, నిద్రిం
చినవారమగుదుము. తలచకపోతిమేని, నిద్రింపనివారమగుదుము. మావైన, (౧౦) వ్యామో
హముగలవాడనై, ఎఱ్ఱనిశేరిములుకలవాడనై, మహిమగలవాడనైన ఓసావూ!
నీవు, (౧౫) కొప్పించలదు. స్తోత్రమందు ప్రవర్తించుట నివర్తించుట యశాడియివి,
క్రూరసాపముగల, మాయొక్క భృమమునుమీ. (౨౦)

వ్యా.—లవ — ఇరణ్ణామ్బట్టిల్, (పుకట్టోమ్) “నావీన్
తుడై కిరివియుటోతివోమ్” ఎఱ్ఱవాచ్చైత్తై విళాక్కులై కొళ్ళొక్కడ
వోమెఱ్ఱ వివర్, (౧) “యతోవాచోనివర్తనే” ఎఱ్ఱ వేదజ్ఞునిస్త
నిలై క్కుమ్ అర్చురు కేయానార్. (౨) “మహ్యం సమోస్తుకవయే”
ఎనితార్. కవిశొల్లుకైయావళు-విషయత్తుక్కు శ్చిశిన్ శొల్లి విషయత్తు
క్కి లాతఱుమిట్టుచ్చొల్లుకైయిఱ్. ఉళ్ళితొన్టుమ్ శొల్లొక్కాతి విషయ
త్తిలే కివిపాడపుక్కి. నమక్కు నమన్కర మెన్నుమాపోలే. ముఱ్చుడ
ఇవర్ పుకట్టి విశ్చిన్దణ్? ఇప్పొరు పత్తయెన్టుమీళుకిఱ తెన్నెన్నిల్
ఇరణ్ణామ్ వస్తువై లక్ష్యత్తాలే. నల్లతుకణ్ణాల్ “ఎనక్కు” ఎన్నక్కడ

పథం: వై లక్ష్యతైయనునన్దియా “అవనుక్కతియ తైప్పణ్ణ” ఎన్ది
 ప్పిన్దతామ్ తమ్మొల్లా లేనిటమ్ కదుమ్మడి పణ్ణకిటో మెన్టుమీళుకితార్.

(పుకట్టోమ్ పథంపోమ్) అవిషయ తైప్పుకళ ప్పార్తోమా
 కిల్ పట్టిత్తోమావోమ్. (పుకట్టోమ్ పథియోమ్) † “పుకట్టోమ్”
 ఎన్దితినాలే ఇన్దిర్థమ్ సిద్ధియాతో వెన్నిల్, అన్యయ త్తిత్కాట్టల్ వ్యతిరే
 కత్తాలేశొన్నల్ అర్థస్తుక్కొరు శ్చైర్యమున్దెన్టుకొన్నార్. (ఇకట్టోమ్
 మతిస్సోమ్) నెన్జాలేనినైత్తోమాకిల్ అప్పస్తువై ఇకట్టోన్దోమావోమ్.
 (౧) “మనఃపూర్వోవాగుత్తరః” ఎన్దు మనస్సాలేనినైత్తై యన్దో
 వాక్కుళల్లువతు ఎన్దిటన్యాయత్తాలే “పుకట్టోమ్ పథిపోమ్” ఎన్ది
 టత్తాలే సిద్ధియాతో వెన్నిల్; నెన్జాలేనినైత్తపాపజ్గళుక్కే ప్రాయశ్చి
 త్తమ్ పణ్ణ పేణ్ణుమ్మడియాలే, నినైత్తోమాకిలు మవ్వస్తువై యభిత్తోమా
 వో మెన్దితార్. (మతియోమికట్టోమ్) నినైత్తిలోమాకిల్ ఇకట్టన్దిలో
 మావోమ్, “మన్ద్రు” ఎన్దుతు-“పుకట్టోమ్” ఎన్దిటత్తిత్కాట్టల్ “ఇక
 ట్టోమ్” ఎన్దితినైదై యపిరివై క్కాట్టుకిఱ్ఱు; † మన్ద్రీకట్టోమ్ ఎన్దుపడి.
 (ఎజ్జణ్డల్) ఇకట్టప్పొకతపడి తమ్ముడై యపక్కలిలే వ్యాముగ్ధనానపడి.
 (శెజ్జణ్డాలెజ్జణ్డాలే) (౨) “యథాకిప్యాసమ్” ఎన్దుశ్రుతిసిద్ధిమాయ విశ్వ
 ర్యసూచకమాస కన్దై యుదై యనాయ్ అపరిచ్ఛేద్యనానవన్ ఎన్ఁక
 లిలేవ్యాముగ్ధనానా. (శిఱల్) “నన్ వై లక్ష్యతైయటియాలే ఇవరిద్రీ
 వతే!” ఎన్దు తమ్ పక్కలిలే శీఱినానాకొగ్గొణ్ణ శీఱాతేకొ శ్చెన్దితార్.
 అన్దియే, తామ్ పుకట్టప్పక్కవాఱే పరియర్ “శ్చెన్ది” ఎన్దు ఇలైయక
 లప్పడుక్కుమాపోలే, తన్ గున్దజ్జళైక్కేట్ర ప్పార్కిప్పుక, తామా టి
 నవాఱే శీఱినతుక్కు, “శీ గాతేకొళ” ఎన్దుమామ్. (తీవినైయోమ్)
 నీయుకన్దపడి పరిమాఱప్పొకత పాపియోమ్; విషయవై లక్ష్యమటి
 యాలే పుకట్టవిత్తిన్దపాపియో మెన్దుమామ్. (ఎజ్జణ్డాలే క్కాయై)

వైలక్షణ్యతైక్కణ్డిభీవతు, అయోగ్యరెన్జకల్వశాకిఱివివై ఎజ్జళుడై
యభా)న్రికళితే. ౨.

అరు.—ఇరన్జాన్బట్టు.— (అవ్వుకు) వేదమశిలవేళి నిలబట్ల వేన్జతు, ఇవరు
ద్యోగ్తిరే నిలబట్లవెన్జితార్జెన్జ పడి. పుకల్దోన్మా పక్షిన్తో మెన్జువోతే పుకల్దోన్మా
పక్షిన్జున్జెన్జుతు తన్నడైయేవారాలో, శాబ్దమాకన్బొల్లవేణుమాన్జు శక్కొభి
(పాయమ్. “ఇకల్దోన్మా మలిపోమ్”-మత్తో మే ఇకల్దోన్మావోమ్. (మత్ శ్రీకల్దోన్మా
మ్) ఎన్జతు. వేతాయుక్కిఱ-ఇరన్జామ్ పడియాన ఇకల్దోన్మా మెన్జుతైక్కాట్టుకిఱతు. ఎన్జ
జ్జాలానవన్ శెన్జజ్జాలానా నెన్జాయ్, శివప్పారే శీర్మమాయ్, అన్ శీతాతిరుక్క
చ్చీతినానాక భీమిత్తున్బొన్జితారాతల్ అన్జి క్కే పాట్టుక్కేట్రు విరున్దవన్ పాడా
విట్టవా పే శీతినానాతల్. ౩.

ఇవైయన్టేనల్లవివైయన్టేతీయ్,

ఇవైయెన్జివైయన్జివనేలుమ్, -ఇవైయెన్జిమ్

ఎన్నాల్లడైప్పన్జొన్జాళితైయవనే,

ఎన్నాల్ శెయన్జాల్లతే.

3.

అన్బ.—ఇవైయన్టే, నల్ల, ఇవైయన్టే, తీయ, ఎన్జ, (౫) ఇన్జిఇన్జి, అజివనే
లుమ్, ఎన్జియెన్జిమ్, ఎన్నాల్, అడైప్ప, (౧౦) నీక్కు, ఒన్జాతు, ఇన్జియవనే,
ఎన్నాల్, శెయన్జాల్తు, (౧౫) ఎన్. (౧౬)

అర్జమ.—తలంపకపోవుటయనెడి యివివదా, మాచివి, తలంబుటయనెడి యివి
కదా చెడ్డవి, అనెడి. (౫) ఈయొన్బభావములను, తెలిసికొనినవాడైనను, ఇవి
యన్నియు, నాచేత, స్వీకరించుటను, (౧౦) త్యజించుటను, శక్యంబుకావు
ఓ! స్వామి! నాచేత, చేయదగినది, (౧౫) ఏది? (౧౬). 3.

వ్యా.—అవ.— మూన్జామ్బట్టిల్, (ఇవై) భా)న్రియాల
న్రితేపుక్కువిట్టన్జతు, జ్జానత్తాలేయితే, అనాల్ అడియిలే “నమక్కు
నిలమన్జు” ఎన్జమిశవేన్జావోవెన్న; † అచిద్వ్యోప్పత్రియాలనో, అన్జ
సుసన్దానమ్ పణ్ణ తమనాక్కై వైక్కెయాలమ్, నన్జుతీన్జెన్జివన్, అచి
త్సంసర్గత్తాలుమ్ పారత్తన్రత్తాలుమ్ చావలత్తాలుమ్ అనుష్ఠాన తమ
నన్జు

(ఇవై యన్టేనల్ల) “పుకటోమ్ పట్టియోమ్ మలియోమికటోమ్” ఎన్నిట ఇవై నల్ల. (ఇవై యన్టేతీయ) “పుకటోమ్ పట్టియోమ్” ఎన్నిట ఇవై పొల్లాతు. (ఇవై యెన్టెవైయటివనేలున్) ఇవై ఇప్పడియెన్టె పరిచ్చేదిత్తు అటిన్దేనేలుమ్. (ఇవై యెల్లామ్) త్యాగపరిగ్రహాదికల్లామ్. (ఎన్నాలచ్చెప్పు నీక్కొణ్ణాతు) ఎన్నాల్ పరిగ్రహిక్కపుమ్ పోకాతు, త్యజిక్కపుమ్ పోకాతు. (ఇత్తైయవనే) పరిగ్రహిక్కపుమ్ త్యజిక్కపుమితుతన్నరశునాడో? (ఎన్నాల్ శెయత్పాలశ్శె) (౧) † “కర్త శ్యేవాధికారస్తేమాఫలేషుకదాచన” (౨) “మాంసమస్కురు” ఎన్టె నీయరుళిచ్చెయ్య ఎన్నాల్ శెయ్యప్పసువెతుడ్డో? 3.

అరు.—మూన్టామ్మట్టు.—మూలత్తిలే, అర్థమాక్కి అటిక్కుక్కుమ్ అటిన్దాల్ మీళప్పొకా మెక్కుమ్ పేతు అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (అచిద్వాయ్ నత్తి) ఇత్యాది. ఇవి డెత్తుక్కుత్తామ్ కిట్టా మెన్లతు, కిట్టుకైతీయను. అవనేపగ్గి మిక్కిలవనుమ్ విడువిక్కిలవనుమ్మోయ ఇవనాల్ శెయ్యత్తిక్కిత్తిలైయెన్నుమత్తై అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (కర్త శ్యేవాధికారః) ఇత్యాది. 3.

ఎన్నిల్ మికుపుకగ్రాన్ యావరే, పిన్నై యుమ్మెన్

శ్శెణ్ణిల్ మికిప్పుకిథోక్ యానల్లాల్, —ఎన్న

కరుమ్ శోతిక్కణ్ణాకిడల్ పురైయుమ్, శీల

ప్పెరుమ్ శోతిక్కెన్ న్నెన్జొప్పైల్లు.

౪.

అన్బ.—ఎన్న, కిరుమ్, శోని, కణ్ణన్, కిడల్, (౫) పురైయుమ్, శీలమ్, పెరుమ్, శోతిక్కు, ఎన్, (౧౦) నెన్జు, ఆళ్ పెన్దు, ఎన్జిల్, మికి, పుకటోన్, (౧౫) యానల్లాల్, పిన్నైయుమ్, ఎన్నిల్, మికు, పుకటోన్, (౨౦) మన్దు, యావర. (౨౨)

అర్థము.—నాకు (ప్రకాశించిన), నల్లని, నర్ల ముగిల, కృష్ణుడై, సముద్ర ముతో, (౫) ఒప్పియున్న, స్వభావముకలవాడవై, గొప్ప తేజస్సుగలవాడవైన నీకు, నాయొక్క, (౧౦) మనస్సు, దాస్యపడినది విచారించినయెడల, మిక్కిలి, కీర్తిగల

వాఁడను (౧౫) శేషేగాక, దానిపైన, వాఁడంటే, గొప్ప, కీర్తిగలవారు, (౨౦) తక్కినవారు, ఎవరు? (౨౨) ౪.

వ్యా.—అ. — నాలామ్బాట్టిల్, (ఎన్నిల్), “నాన్దణైయిల్ అణ్ణు తైక్కవద్యావహమ్, అకలిల్ అణ్ణు తైక్కసిఱముణ్డామ్” ఎన్ఱు నీర్ శొన్న తుక్కుస్థానమణ్డిలీర్, †ప్రయోజక త్రిలక్కితు, నీర్ శొన్న పడియై + మాటినిఱ్ఱు-వేణుమ్, నీరకన్ఱి రాకిల్, అధికృతాధికారమవిషయమ్” ఎన్ఱు నప్తైనమ్బునాన్దిల్, నీర్ పద శ్రీసీంకిల్, ఇవర్ పద శ్రీనవిషయమెల్లార్ కుమ్ పద శ్రీలామ్” ఎన్ఱు నప్తైప్పదీరుకై యాలే నమక్కునిఱముణ్డామ్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్యి, పద శ్రీహృష్ట రాకతార్.

(ఎన్నిల్ మికుపుకథార్ చూవరే)†ఎన్ని తాట్టిల్ మిక్కిపుకత్తై యుడై యరెవరెన్ఱుమామ్; ఆశ్రయత్తిల్ విజ్ఞేనపుకత్తై యుడై యారెవరెన్ఱుచుమామ్.†అలాభత్తిల్, (౧) “శీలమిల్లాచ్చిఱియ నేలుమ్ శెయ్విన్దె యో పెరితాల్” ఎన్ఱు శోల్లుమాపోలే యితే పేద శ్రీలుమ్ శోల్లువతు. (పిన్దె యుమ్మమ్ పద శ్రీలీల్ మిక్కిపుకత్తే యాన్దెల్లాల్) ఆశ్రయత్తిలడక్కాత పుకత్తై యుడై యే యూ నేయన్ఱో? (ఎన్నకరును శోలి ఇత్యాది) తన్ వడిన్దె ఎనక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్ణి సులభనామ్ అభవిజన్దశీల తైయుడై య సర్వస్వరనుక్కు అతిశయ తైప్పణ్ణి ప్పేద శ్రీరుక్మిణి ఎన్ని తాట్టిల్ మిక్కిపుకత్తై యుడై యారా? ౪.

అ. — నాలామ్బాట్టు. — స్థానమనిజయాయ్, త్యాగస్వీకార త్రిసుదయ మర్చిమ్ అణ్డిలీరెన్ఱ పడి. (ప్రయోజక త్తిలే) - మేరెల్లప్పార్ త్రాల్. అకలుకై. నల్లతుపోలే పోదీరుమత్తనై. మాటినిఱ్ఱు - అకలాతిరుక్కై. “ఎన్నిల్” విజ్ఞప్తిలే ఎన్నిల్ కాట్టి లిరైయెన్నుతలే, నికప్తై తిలే అణువాన అత్తాపిలుమ్ విజ్ఞేన పుకత్తై యుడై యారెన్ఱు తలే, ఇతుక్కు దృష్టాన్తమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అలాభత్తిల్) ఇత్యాది. “ఎన్న” ఎన్నుడైయ - “కరుణ్ణోలి” నెజ్జానతు. అశాకప్పేదీరు-పెయ్కై యాలేయ్న్ఱ పడి. ౪.

పెర్నతాయ్ నీయే పిఱప్పిత్తతనై నీ,
మన్దైయారావారుమ్ నీ పేళిల్,—ఎన్ద్రోయో
మాయకూమాయవల్లై మాయములై వాయవైత్త,
నీయమ్మాకాట్టుమ్ నెటి.

౫.

అన్వ.—మాయ, అమ్మ, పేళిల్, పెర్న, తాయ్, (౫) నీయే, పిఱప్పిత్త,
తనై, నీ, మన్దైయారావారుమ్, (౧౦) నీ, మా, మాయవల్లై, మాయ, ములై, (౧౧)
వాయ్, వైత్త, నీ, కాట్టుమ్, నెటి, (౨౦) ఎన్ద్రోయో. (౨౧)

అర్థము. —అశ్చర్యభూతుడైన, ఓ! స్వామీ! (ఉపకారములను) చెప్పినయె
డల, కనిన, తల్లి (వలె ప్రియపరుడును), (౫) నీవే పుట్టించిన, తండ్రి (వలె హితప
రుడును), నీవేదానియైన జ్ఞానప్రదానముచేసెడి (అచార్యుడు మొదలగు) తక్కినవా
రును, (౧౦) నీవే గొప్ప, వచ్చినముగల, పూతనను, చచ్చినట్లు, (దానియొక్క) స్తన
మును, (౧౧) ముఖమందు, ఉంచిన, నీవు, చూపించిన, విధము, (౨౦) ఎట్టిదో? (౨౧)

వ్యా.—అవ.—విద్వాంశ్చట్టిల్, (పెర్న) ఆయోగ్యనైస్తకన్ఠ
(౧) “అవన్నే వసభవతి” ఎన్ఠు ముడియప్పుక్కి వెన్ ౨ సత్తెయుణ్ణా
క్కినాయ్నిజార్.

(పెర్నతాయ్ నీయే) ప్రజై యుణ్ణాకైక్కు నోన్బునోన్లు,
వయిన్ద్రోలేధరిత్తాల్ ప్రజైక్కు వ్పణ్ణాకభోజనశయనాదికల్లై నీయ
మిత్తు, పిఱన్దాల్ అశుచిప్రసవాదికల్లై త్రిట్టలైన్దుగళర్త్తు, ఇనిను
డైయ హితశ్శల్లై చ్చిన్దిక్కుమ్ తాయావారుమ్ నీ. (పిఱప్పిత్తతనై నీ)
ఒరుపాత్ర త్రిలే ఇట్టువైక్కుమవై పోలేధరిక్కుమళివిణ్ణే ఇవళతు, ఉత్పా
దకపితావితే. హితమేచిన్దిక్కుమ్ పితావుమెనక్కునీ. (మన్దైయ
రావారుమ్ నీ). (౨) “శరీరమేవ సుతాపితరాజనయతః” ఎన్ఠు ఇరువ
రుమ్కూడ శరీరస్థుక్కుత్పాదకరిత్తినైయిణ్ణే. ఆత్మావుక్కు ననైపార్
క్కుమ్ అచార్యనావాయుమ్ నీ. (పేళిల్) నీశెయ్యుమవై పేళ

వృకాతితే. (ఎత్తేయో) ఎన్నే! (మాయ) ఆశ్చర్యశక్తియుక్తనే!
 + శెయ్యప్పోకాతవై యుమ్ శెయ్యుమవనే! (మామాయవల్లైయిత్యాది)
 మహానాన మాయత్తైయడైయ పూతనైముడియ నూలైయై వాయిలే
 వైత్త. (నీయమ్మాకాట్టుమ్ నెటిఎత్తేయో) అయోగ్యనెత్త కన్ద వెన్ను
 డైయవిరోధత్తైత్తవిర్ తపడి పూతనైయల్ వన్ద విడదై నీక్కినా
 త్తోలేయితే ౫.

ఆరు — విద్యామ్మాట్టు. — (శెయ్యప్పోకాతవై) - అయోగ్యనెత్త ఎన్నై ఆక
 లాతపడిపట్టుకై. [మామాయవల్లై మాయములైనాయ్ వైత్త అమ్మా నీ కాట్టుమ్ నెటి ఎత్తే
 యో] ఎత్తన్వయమ్. ౫.

నెటికాట్టినీక్కుతియో, నిన్బాల్ కరుమా
 ముటిమేని కాట్టుతియో, మేనా — శెటియోమే
 ఎన్ శెయ్యానెణ్ణినాయ్ కణ్ణనే, ఈతురై యాయ్
 ఎన్ శెయ్ తాలెన్ పడోమీయామ్. ౬.

అన్వ. — నెటి, కాట్టి, నిన్బాల్, నీక్కుతియో, కరు, (౫) మా, ముటి, మేని,
 కాట్టుతియో, కణ్ణనే, (౧౦) మేల్ నాల్, అతియోమే, ఎన్ శెయ్యాన్, ఎణ్ణినాయ్,
 ఈతు, (౧౫) ఉరైయాయ్. ఎన్ శెయ్ తాల్, యామ్, ఎన్ పడోమీ? (౧౯)

అర్థము. — (వేలు) ఉపాయమును, చూపించి, నీయొద్దనుండి, విశ్లేషింపజేసె
 దవో? నల్లనైన, (౫) మామిడిచెట్లయొక్క, చిగురువలెనున్న, (నీయొక్క) తిరుమే
 నును, చూపించెదవో? ఓ! కృష్ణుడా! (౧౦) అనాదికాలముగ, (నిన్ను) తెలిసికొ
 నకనున్న నుమ్మును, ఏమిచేయుటకై, సజ్కల్పించితివి? ఈ (మామయమునందు) మాటను.
 (౧౫) చెప్పవలయును. ఏమిచేసినప్పటికిని, (నీవు చెయ్యివిడిచియెడల) మేము,
 ఏమియనర్థమునుబొందము? (౧౯)

౬.

వ్యా. — అవ. — అతామ్మాట్టిల్, (నెటి) “నమఃకర్తవీరుచియై
 ప్పిఱప్పిత్తు అయోగ్యనెత్త కన్ద తత్తైచ్చేరవిట్టోమాకిల్, మేలుళ్ళ కార్యమ్

తామే ప్రవర్తికీ తార్ " ఎన్నీ శ్వరనిరున్దానాకొణ్ణు వెఱున్దు చొట్టకీ తార్.

(నెటికాట్టి నీక్కుతియోనినాల్) నెటికాట్టుకైయెన్దుమ్ నీక్కుకైయెన్దుమ్ పర్యాయమ్. (౧) "మద్యాజీమాంసమస్కురు" ఎన్న, అర్జున సుక్కుశోకవిషయమాయిద్రోతే. "నీఉన్ కార్యతైచ్చెయ్" ఎన్నతు విడనినై త్తారైయిత్తే; (౨) "ఎషపనావిదంబ్బణామేషయాతిహిగోసలాక" ఎన్దుతన్నుడ సేడిదన్దమయ నియై ఉడు త్తన్నదైవైయిలే ఒరుతలైయైయి టుత్తు, "వర్ధియితు, ఇజ్జసేహ" ఎన్దువిట్టాత్తోలేయిత్తేతన్ పక్కలిలేన్ద సభరనానవనై "ఉకహితత్తుక్కు నీయేకడవై" ఎన్నై. (నినాల్ కరుమాముటి మేనికాట్టుతియో) ఎన్దుమామ్. (౩) "నివృణులే" ఎన్నుమాపోలే. (కరుమాముటిమేని) † అజ్జనత్తిక్కుముతపదై త్తపుటవామై నీక్కిముటిత్తముటిపోలే తిరుమేని నెయ్ త్తిరుక్కిటపడి. (మాముటి) మాన్దలిరెన్దు సోకుమాన్ద్యతైచ్చొల్లి, అతిలేకటప్పైయమ్కూట్టి శ్యామమాయ్ సుకుమారమానతిరుమేనియై నీయేకాట్టియనుభవిప్పుతియో? (మేనాళకరుమాముటిమేనికాట్టుతియో) ఎన్దుమామ్. (మేనాళతియోమేయ్ శెయ్యా నెణ్ణినాయ్) ఎన్దుమామ్. (మేనాళిత్యాది) పత్తైయ తాక ఆటియాతే పోరుకిటపన్నై. ఒరుత్తనుక్కు దిజ్జోహమ్పిఱన్దాల్ వర్ధియిటియుమవన్ "నీయేయో?" ఎన్న క్కుడవతో? వర్ధికాట్టివిడక్కుడవతో? (౪) "పథస్థలితమ్" ఎన్నుప్పడియిత్తే ఎన్నుదైయ వవన్దై. (ఎన్ శెయ్యా నెణ్ణినాయ్) (౧) మన్దనాభవ" ఎన్నప్పార్ తాయో? (౫) "మామేకంశరణంబ్రజ" ఎన్నప్పార్ తాయో? (నిణ్ణినేయాతురైయాయ్) (౫) † "మాశుచ" ఎన్దుకొణ్ణుకభరమిత్తే. † (ఎన్ శెయ్ తాలెన్ పడోమయమ్)

(౧) గీతై-౧౫-౬౫.

(౨) భారతమ్-ఆరణ్య-

(౩) కళవల్లి-౧-౨.

(౪) స్తోత్రరత్నమ్.

(౫) గీతై-౧౫-౬౬.

గా. పెరియత్తదేశవర్తి, కె. పా. యామేయరువిన్దె యోమ్.

ఎల్లాడియర్ త్రియేయమ్ శయ్తు పరమపద త్రిలేఖాదుపాయ్ నై త్తైల్
 నీతవిర్ త్తప్రాతికూల్య త్రిలేపాయ్ నిల్లేనో? ఎన్నె ఎక్కై యిలే కాట్టి
 త్తనాల్.

అరు. — ఆటామ్మట్టు. — శపాయా స్తరమ్ నీళ్లు కైక్కుడలో ఎన్ను, అరుళిచ్చెయ్
 కిత్తార్ (మద్యాజీమామ్) ఇత్యాది. “నిన్నార్” ఎన్ను త్తెక్కి ధోక్కుటాతిల్. “మామిటి”
 క్లాఘ్మమాననీలర్త్తి ముటియెన్నుతిల్, మామర త్రిన్ తిలిరెన్నుతిల్. “మేనార్” పట్టెయ్
 తాయ్ అసాధారణమానతిరు మేని. “మాకు చి” ఎత్తకు నమ్మచ్చొల్లు కథరమన్తో వెన్వ పడి.
 ఉరైయాయ్ న్నాన్, శమయర్వ ఆమతిలముతలాన న్నైక్క శైప్పణ్ణినో మేయెన్ను అరుళి
 చెయ్ కిత్తార్ (ఎన్ శెయ్ తాలన్ పహ్ మయామ్) ఎన్ను, నీయెల్లాన న్నైక్క శైయెమ్ శెయ్ కు
 పరమపద త్రిలే త్తైలుమ్ ఎన్నె ఎన్ కైయిలే కాట్టి త్తనాల్ అన్ద పరమపద త్తైయమ్ విట్టు
 పట్టెయ్ కృతియిలే వన్దనిచ్చు నెన్వ తాన్దిర్యమ్, మేల్వొక్కిమ్ పిట్టె.

యామేయరువిన్దె యోమ్ శేయోమ్, ఎన్నెళ్ళనార్
 కామేయ ణక్కరాయ్ చ్చార్ న్దొడ్డినార్, పూమేయ
 శెచ్చూపైనినార్. పిల్ శేర్ విత్తు, వ్పొరిడన్ద
 అమ్మాని పాత త్తెరుకు.

అన్య. — పూ, మేను, శేప, మాత్ర, నిన్, (గి) మర్పిల్, కేర విత్తు, పాఠ,
 ఇడన్ద, అమ్మ, (ఎం) నిన్, పాతత్తు, అరుమ్, ఎన్, నెళ్ళనార్, (ఎగి) తామ, అణ
 క్కరాయ్, శార్ నొడ్డినార్, అరు, వినైయోమ్, (అం) యామే, శేయోమ్. (అం).

అరము. — పుష్పమందు, అమరి, ఎట్టనినర్ ముగల, శ్రీదేవిని, సియొక్క, (గి)
 వక్కుప్పలమందు, చేరనిచ్చ (ప్రణయమందు) భూమిని, పెళ్ళిగింప, న్వామ! (ఎం) నీ
 యొక్క, శ్రీ దేవమలయొక్క, సమాపమును, నాయొక్క, మనస్సుగాను, (ఎగి) నా
 యనున తిలేక నే, స్వతన్త్రులైయే, ఆ స్తరజ్జులై, పొందరి. ప్రూరి మన, పాపముగల (అం)
 మేమే, దూరస్సులైమి. (అం)

వ్యా. — అన. — ఏథోమ్ బట్టెల్, (యం) అయోగ్య ననకన్తి
 త్తెచ్చెర్చెర్ విట్టా నెన్దునిన్ద తుక్కిల్; శేరవిట్టాలుమ్ పర్వతం రమాణుక్కుళు
 డైయ శేర్ త్రిపాలేయిణ్.

¶ ఇన్ద అరుప్పదత్తుక్కు వ్యాఖ్యానత్తిల్ ఇన్నుమ్ శలవాక్యజ్ఞుట్టు.

(యః మేఞ్ఞత్యాది) మహావావయాయయన్దనామ దూరియోమ్.
 † సంసారిక్కుభగవల్లాభమెన్దిఱతు † ఓరర్థమా? (పెన్నెజ్జినారిత్త్యాది)
 ఎన్ను దైయ నెజ్జినార్ పణ్ణినడిప కారమితే. † త్తన్ద్రూపమతియాతేమే
 ల్విక్కున్దశెయ్ తతోన్దితే. (పూమేయవిత్త్యాది) అయోగ్యరెన్దుపిత్కొ
 ల్కైక్కుక్కుమ్. మేల్విక్కుకైక్కుమ్ హేతుశొల్లుకిఱతు. (పూమేయ
 శెమ్మాతెనిన్దార్ పిల్ శేరివ్వు) ఎన్దలక్ష్మీపలిన్దముమ్, (పారిడన్ద) ఎన్ద అతి
 మానుషచేష్టితత్వముమ్, (అమ్మా) ఎన్ద సర్వేశ్వరత్వముమ్ పిత్కొలి
 కైక్కుక్కుమ్ హేతు; వెరియపిరాట్టియార్ తిరుమార్ పిలే యిరుక్కునమ
 క్కిక్కుక్క వేణుమోవెన్దుమ్, (పారిడన్ద) ఎన్ద త్తాల్ తళర్ న్దార్ * తావళ
 మెన్దుమ్, (అమ్మా) ఎన్ద వకు త్తన నెన్దుమ్ మేల్విక్కుకైక్కు మితుతానే
 హేతుక్కుళ్. [అమ్మానిన్ద సాత త్తరుకు. పెన్నెజ్జినార్ తామేయణక్కు
 రాయచ్చార్ న్దొఱ్ఱిన్దార్.] 2.

అరు.—ఏటొమ్మట్టు.—ఇప్పట్టుక్కు “పెల్లెత్తామ్” ఎన్ద పాట్టోదేసణ్ణి. ఇవ
 నుక్కుభగవద్విషయమ్ దూరహావెన్దు అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (సంసారిక్కు) ఇత్త్యాది (అథ
 మా) పాదుళో. అతుకిరైక్కుమావెన్ద పడి తామదూర్ధరానాల్ నెజ్జు కిట్టక్కుడుమా
 వెన్దు, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (త్తన్ద్రూపమ) ఇత్త్యాది. 2

అరుకుమ్ శువడుమ్ తెరివుణరోమ్, అన్నే
 పెరుకుమిక వితు వెన్ద పేళీర్, — పరుకలామ్
 పణ్బుడై యూర్ పారళన్దిర్ పావియెమ్ కణ్బరియ,
 నుణ్బుడై యూర్ నుమ్మై నుమక్కు. ౩.

అన్ద — పరుకలామ్, పణ్బు, ఉడైయిర్, పార్, అళ్దీర్, (౧౫) పావియెమ్,
 కణ్, కాణ్బు, అరియ, నుణ్బు, (౧౦) ఉడైయిర్, నుమ్మై, అరుకుమ్, శువడుమ్, తెరి
 వు, (౧౫) ఉడైయిర్, నుమక్కు, అన్బు, మిక, పెరుకుమ్, (౨౦) ఇతు, ఎన్, పేళీర్. (౨౩)

అర్థము. — పాపముచేయుదగిన, గుణములను, గలవారై, భూమిని, గొలిచినవారై,
 (౫) పాపముగలమాయొక్కు, శేత్రములచేత, జూచుటకు, దుర్బలగునట్లు, సౌత్త్వ
 ము, (౧౦) కలవారైన, మిమ్మును, సమీపించునట్లును, (దానికి) ఉపాయమును, అలా

* తావళమ్ - పాన్దర్ ఇరైప్పాణుకైక్కాక కట్టియిరుక్కుమ్ ధర్మమాన
 కాలై. విక్రమస్థానమెన్దు తాత్పర్యమ్.

చించి, (౧౫) తెలిసికొనుటకశక్తులమైతిమి. మీకు, క్రితి, మిక్కిలి, (నాయుండు) వర్ధిల్లుచున్నది. (౨౦) దీనికి, గారణము, ఏమి, చెప్పుడు.

వ్యా.—అవ.—ఎట్టామ్బాట్టిల్, (అరుకుమ్)నీర్ + కై క్కెట్టా తేయిరుక్కచ్చెయ్ తే + కై పుకున్దాత్పలేయిరానిన్దన, ఇతుక్కుడిశొల్లీరెన్దితార్.

(అరుకుమశువడుమ్ తెరిపుణరోమ్) పన్నీ రాణ్ణుకలన్ద పిరాట్టియై ప్పొలేడిమ్మాడేకలన్దు ఉమ్ముడైయశువడటికిటిలోమ్; నీర్వరుకై కుక్కుచ్చువడటికిటిగొమెన్దునూమ్. (అన్నిత్యాది) ఆకల్ ఉమక్కున్బుమి కానిన్దతు. ఇతుక్కుడిశొల్లీర్. (పరుకలామ్ పణ్బుడైయార్) “పరుకలామ్” ఎన్దుబరుద్రవద్రవ్యత్తైచ్చొల్లుమాప్పొలే శొన్న పడియె! పరుకలామ్ నీరైయుడైయార్! (పారళిన్దీర్) శొన్న నీరైక్కుదాహరణమ్. (పావియెమ్ కణ్ణిత్త్యాది) పావియోమూయిరున్ద ఎజ్జళ కణ్ణాత్కాణప్పొకాతెవైలక్ష్యాత్తైయుడైయార్! (నుమైనుమక్కు) [నుమైఅరుకుమ్ శువడుమ్ తెరిపుణరోమ్ నుమక్కు అన్నే పెరుకుమ్ మికి ఇతు వెన్ పేళీర్]. ఇశు జీయర్ ప్పిళై ప్పిరునన్దైయూరరై యర్ పక్కత్కెట్ట తాక ప్పిళై యరులిచ్చెయ్ తార్.

అరు.—ఎట్టామ్బాట్టు.—“అడైయాళముమటియోమ్” ఎన్దైయారేకై క్కెట్టా మైయుమ్, “అన్నే పెరుకుమ్” ఎన్దైయాళేకై పువన్ద మైయుమ్ తోబ్బురుకలు. అరుకుమ్ శువడుమ్ కలన్దు అత్తలన్దును డైయాళముమటియోమెన్నుతల్, కిట్టుకకల్ డైయాళముమటియోమెన్నుతల్. “నుణ్బు” నుణ్ణిమైయాయ్, ఆన్దాల్ వైలక్ష్యామ్, కి (ఇవైయటివన్) ఎన్దవొక్కమ్ తెరియారు. పిట్టైయుమ్.

సుమక్కడియోమె నెనునొన్దురై జ్జెన్, మూలార్
తమక్కవర్ తామేశార్వరియరానాల్, ఎమక్కిని
యాతానుమాకిమకాణ్ నెజ్జై, అవర్ తిట్టన్
యాతానుమశిన్ది తిరు.

అన్య.—నుమక్కు, అడియోమ్, ఎన్ఱుఎన్ఱు, నొన్ఱు, మాలార్ తమక్కు, (౫) ఉన్ఱెత్తు, ఎన్, అవర్ తామ్, శార్వర, అరియరానాల్, (౧౦) నెన్ఱే, ఎనుక్కు, ఇని, యాతానుమ్, ఆకి శుకాల్, (౧౧) అవర్ తిఱత్తు, యాతానుమ్, శినిత్తు, ఇరు. (౧౨).

ఆర్థము. మీకు, దానులమైతిమి, అనిపలుచుఱు, శ్రమపడి, గొప్పవారికి, (౫) చెప్పి, ఏమియుపయోగము? వారు, (మనకు) సమీపించుటకు, దుర్లభులైనయెడల, (౧౦) ఓ! మనసా! మనకు, ఇంకమింద, (లాభాలాభములందు) ఏదైనను, కలుగనిమ్ము; (౧౧) వారియందు, (మనవిషయముగాఁగలిగిడియాభిముఖ్యవైముఖ్యములలో) దేనినైనొకటిని, దలంచి, జీవించుము. (౧౨).

F.

వ్యా.—అవ.—ఒన్ఱుతామ్మాట్టిల్, (నుమక్కిత్యాది) † పల్ పన్ని రణ్ణుమ్ కాట్టినాలుమ్ ప్రయోజనమిట్టై యెన్నిఱు.

“నుమక్కడియోమ్” ఎన్ఱు తువేపోరుమ్ అవనిరజ్జుకైక్కు, (ఎన్ఱెన్ఱు) అనుక్కునే. లే అత్తైప్పలకాల్ శొల్లుకైయుమ్ తిరువుళ్ళ తైప్పుణ్ పడుత్తు కైక్కుడల్. (నొన్ఱురై తైన్) (౧) “ఆర్తో వాయది వాద్వత్తం పరేమాంశరణాగతం” ఎన్ఱు తువుమ్ పొనుపోలే. (నుమాలార్ తమక్కు) - పణ్డీవై యెల్లామ్ శెయ్ పున్ఱి త్తవగుక్కు. (అవర్ తామ్ శార్వరియ రానాల్) కై యాళాయ్ పున్ఱి త్తవర్ తామ్ కిట్టరియ గానాల్. అవర్ “శెయ్ వోమ్” ఎన్ఱునిన్ఱై త్తవన్ఱుపోలే కాణమిజ్జుచ్చొన్న వై యెల్లామ్ ఫలిప్పసు. (ఎనుక్కిత్యాది) ఇనినమక్కు ప్పేటిఱువు మిరణ్ణ మొక్కుమ్. † పళి త్తపోతు కిడై యాతాశోతన్ శెయ్య? విశ్లేష త్తిలుజ్జీవిప్పో మాకిలన్ఱో ఆటియరుక్కు లావతు. (౨) + [ఈర్వైరోపే] ఇత్యాది. “అతిలేదుప్తనత్తజ్జభుమ్ రత్త సరుముణ్ణు, సుకుమారై యా యిరుక్కిఱువున్నై కొడుపోకవొణ్ణాసు” ఎన్ఱు పెరుమాళ్ళగుళిచ్చెయ్య, ప్రణయరోషత్రాలే పిరాట్టి విణ్ణప్పమ్ శెయ్ కిటాల్. “ఉమ్ముడైయవిన్నే పోన్దేన్” ఎన్ఱు ఎనక్కు ఒరు ఉయర్ త్తియుణ్ణాజ్జాట్టిల్ ఉమక్కు ఇన్ఱై పాత్రా మైయుమ్ శీర్థ్రముమ్ వేణుమో? “పితావినుడైయ వచన వైయనువర్తిత్తు క్కాడేఱప్పో

నార్" ఎఱ్ఱ ఉమక్క ఒక ఉయర్ త్రితేడుకిఱవోపాతి ఉమ్మడెయపిన్
 పోదేనెఱ్ఱు ఎనక్కొరు ఉయర్ త్రియుణ్ణానాలా కాళో? అనువర్త నీయ
 రైఅనువర్తిక్కలావళు ఉమక్కేయో? అల్లా తార్ కాక్కాళో? [ఈర్వ్యా
 రోమోబహిష్కర్య భుక్తశేషమివోదకమ్] వసిష్ఠశిష్యరాయ్ జ్ఞానవా
 న్గభానాల్ త్యజిక్కప్పడుమవై త్యజిక్కవేణుణ్ణాణమ్. [నయమామ్]
 అసూయైయుమ్కో. ముమ్మోనాల్ పరసమృద్ధియేయితే యుళ్యతు; అస
 పిన్పు ఎనై ఎక్కొడుపోకీర్. [వీర] పరసమృద్ధియణ్ణానాల్ కొడు
 పోకాళోభీతైక్కడి వీర్వత్తిల్కొత్తైయితే, అత్తిలైయితేయుమక్క;
 [విసర్భకి] ఉచ్చైవీరటియ్యా, + ఎనై విశ్వసిత్తుక్కొడుపోమ్. [పాపం
 మయినవిద్యతే] ఉచ్చైప్పిరిన్దుటివిత్తైక్కడియాన పాప మెనక్కిల్లైకా
 ణమ్. పాపమావతు - క్లేశ హేతువితే; ఉచ్చైప్పిరిన్దు క్లేశప్పడుమత్తిల్లై
 కాణమెనక్క. అవర్ తిఱత్తేయై తానుమ్శిన్దిత్తిరు) వేటుమిరువుమిర
 ణ్డు మొక్క మెట్టిరుక్కలా మో? నమ్మడైయ సత్తైక్కలవై వేణుమేయెన్న;
 + సత్తైక్కెల్లామ్ వేణ్డాకాణ్, అవర్ నమ్మై వేణ్డావెన జే నినై త్తిరుక్క
 వమైయుమ్; + నమ్మడైయ సత్తైక్కలవర్ సత్తైయితేకారణమ్. ౯.

అరు - ఒప్పతామ్మట్టు. — "ఎనై" ఎనిఱ మిమితైగూలే (పల్పన్నిరణ్డుమ్)
 ఎనిఱతు పట్టివైయల్లామ్) నమ్మడైయ, మమ్మ అడియోమెన్పుతు, నొన్దురైప్పతు, పల్
 కాట్టువతాయ్చెయ్తు ఎత్తివత్తెన్దు పడి. ఇరణ్డు ముక్క మెన్పానె? ఇట్టివుక్కు
 నోవుపడవేణ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పశ్చిమోళు). ఇత్యాది. అక్కిరియమల్
 వెణుత్తవేరుణ్డావెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఈర్వ్యాలోమ) ఇత్యాది. (ఎనై వి
 సిన్దు) - నాన్ శొన్నవాయై విశ్వసిన్దు. (సత్తైక్కెల్లామ్) - నమస్కారాదిక శి
 ల్లామ్. వేణ్డాఎన్దుత్తై నినైక్కపోరుమావెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (నమ్మడైయసత్తైక్క)
 ఇత్యాది. [వేణ్డాఅవర్ తామ్ కార్వరియరానాల్ మాలార్తమక్క సుమక్కడియో మె
 ట్టెన్దు నొన్దురైల్లై? ఇనియెమక్కుయారాసుమాకిడుకాణ్ - అవర్ తిఱత్తే యారాసుమ్
 శిన్దితిరు] ఎన్దువయమ్.

ఇరునాల్వరిరైన్ది వేల్వారువర్, ఎట్టో
 డొయనాల్వరిరోరిరువరల్లాల్, — తిరుమాఱు
 యామూర్ పణక్కిమూ రేపావమ్ నెన్జెళ్లే,
 నామామికి నుడైయోమ్ నాథ్.

౧౦.

అన్వయము:—ఇరునాల్వరి, ఈరైన్ది వేల్వారువర్, ఎట్టోడు, ఇరునాల్వరి, ఓరియర్, అల్లాల్, (౫) తిరుమాఱు, యామ్, ఆర్, పణక్కిమ్, ఆర్, ఏపావమ్, నల్ నెన్జెళ్లే, నామా, మిక్, నాథ్, (౧౧) ఉడైయోమ్ (౧౨)

అర్థము:—అష్టవసువులు, ఏకాదశగురులు. ద్వాదశాదిత్యులు, ఇద్దఱు అశ్వినీదేవతలు, వీరినిదప్ప, (౫) శ్రీయశస్తిక (వానివారాయించుటకు), మనము, ఎవరు? (అయోగ్యులమైన మనముచేసేది) ఆశ్రయము, ఎటువంటిది? (౧౦) (మనము కించినప్పుడు లభింపనందు మనయొక్క) పాపము ఆశ్చర్యకరముగానున్నది ఓమంజమననా! (అయిననువానిని వైపడి యాశ్రయించుచున్న) మనమో, మిక్కిలి, సామర్థ్యమును, (౧౧) గలవారము. (౧౨).

౧౦

వ్యా — అవ. — ఓత్తామాబ్బిల్. (ఇరునాల్వరి) ఇత్తుక్కు + మూన్టుపడి యరుళిచ్చెయ్ వర్ విలక్షణాధికారాక్షాణ్, నుత్తిప్పర్ క్కే క్కడైక్కుమ త్తనై యల్లత్తు ఎళియర్ క్కు క్కి డై యాతుకాణ్, ప్రయోజనాస్తరపరర్ క్కు క్కిడైక్కు మత్తనై కాణ్, తన్నై యే ప్రయోజనమన్తిరుప్పర్ క్కు క్కిడై యాతుకాణ్, ఉవాయాస్తర పరగ్రహమ్ పణ్ణి నార్ క్కు మత్తనై కాణ్, తన్నై యే ఉపాయమంకిప్పర్ త్తనార్ క్కు క్కిడై యాతుకాణ్ ఎన్దుమామ్.

(ఇరునాల్వరిత్యాది) అష్టవసువుల ఏకాదశగురులకీ ద్వాదశాదిత్యులకీ అశ్వినీదేవతలకీ, ఇమ్మత్తిప్పర్ క్కే యొట్టియ. (తిరుమాఱుయామూర్ పణక్కిమూర్) శ్రీయశస్తికనామూర్? అజ్గుప్పరిమాలువారార్? సమస్తయశేయలెతు? (ఏపావమ్) అసళిరుకేయిరుక్కి ఇళిక్కి వేణ్డినతుసమస్తయ పావమ్. (నల్ నెన్జెళ్లే) లాభాలాభజగ్గిరణ్డుక్కుమ్ కూట్టాననెన్జెళ్లే! (నామా ఇత్యాది) నామ్ నఱు

౨౪ పెరియత్తవస్తావి, ౧౧-పా, నాథాలమర్ముయన్.

వట్టాణీ తన తై మికవుడయోమ్, శ్రియఃపతి యెన్టాల్ సమ్స్వరూప
తైచ్చార్ తు లకలవితే యడుప్పతు, స్వరూపతైప్పాం తేకిట్టిత్త,
సమ్మళవిల్లావైయితే ౧౦.

అరు.—పత్తామ్మట్టు.—(మూన్టుపడి). ఇరణ్ణు అయోగ్యతానుసన్ధానమ్, మూన్టావతు
వెలుపు. “నాథ్” - నలువట్టాణీ తనమాయ, నిరర్థమానవాక్ సామర్థ్యమ్. ఫలితతై
యరుళిచ్చయికితార్ (శ్రియఃపతి) ఇత్యాది. [నామాకిల్ - నాథ్ మిక వుడయోమ్,
అత్తనూలే యామార్ నణక్కమార్] ఎత్తన్వయమ్. ౧౦.

నాథాలమర్ముయన్ వల్లరక్కసిన్నుయిరై,

వాథావక్తై వలితల్ నిన్వలియే,— ఆత్మత

పారునీ పానునీ కాలునీ తీయునీ,

నీరుమ్ నియాయనిన్వ నీ.

౧౧.

అన్వ.—ఆత్మత, పారుమ్ నీ, వానుమ్ నీ, కాలుమ్ నీ, తీయుమ్ నీ, (గీ) నీరుమ్
నియాయనిన్వ, నీ, నాథాల్, అమర్, (౧౦) ముయన్టై, ఎల్, అరిక్కన్, ఇన్,
ఉయిరై, (౧౧) వాథావక్తై, వలితల్, నిన్ వలియే. (౧౨).

అర్థము.—(నలమందు) ముణంగని, భూమియనీనై, అకాశముననీనై, గాలియు
నీనై, అగ్నియనీనై, (౫) నలమనునీనై, (వీరిని వరీరము గాఁజేసికొని తానువరీరియై)
(వీరికిఁగారణమై) శిన్న, నీవు, గర్వముచేతి, యుద్ధవంగు, (౨౦) యత్నముచేసి,
జలియైతైన రావణాసురునియొక్క, ప్రి విషయమైన, ప్రాణమును, (౨౧) జీవింపకుం
డ, బాధించుట. (విముఖులైననాకు ఆభిముఖ్యమునగు లింగచిహ్నము) ఒకనామ
ధ్యమా (౧౨).?

౧౧.

వ్యా.—అ—పతి నో ముప్పట్టిల్, (నాథాల్) “అయోగ్యన్”
ఎత్తతై వేన్ట శేరవిట్టుకొల్లి, “ఎన్నె వేన్ట శేరవిట్ట ఉనక్కురావ
కాన్టై వేన్టరువు మొరుపణియో?” ఎన్ఱిటార్.

(నాథాలి త్యాది) రాక్షసరాజునెన్నిట అభిమానతాతే పెరుమా
లో డెరిగి వోమల్లోమెన్నా తే యుద్ధత్తిలేయత్తు మ్పణ్ణి మిడుక్కునాన
రావణా పేణిడియిరై వాథావక్తై నిన్వైకై యునక్కురుమిడుక్కు?

అయోగ్యనెష్టకలుమవర్కల్ పిరాట్టియై ప్పిరిత్తనావణినోడొప్పర్ కల్. (ఆధ్రాతవిత్యాది) విరుద్ధమానవిభూతికల్ చేర్చిరవిట్టు అను జ్ఞానాని పునక్కు ఎన్నై చేర్చిరవిడుకై యెరుపణియో? విభూతినా మాన్యజ్ఞభుక్కు నిర్వాహకనాయ్, అవన్తైచ్చొల్లుకిఱ శబ్దమ్ ఉన్న శవుమ్ వరుమ్మడి నిట్కిఱఉనక్కు, ఉనక్కే అనాధారణమాయ్ ఉన్నా లల్లతు శెల్లాతవర్కల్ చేర్చిరవిడుకై యెరుపణియో? వెన్టుమామ్. ౧౧.

అరు.—పతినోరామ్మట్టు.—(విరుద్ధమాన) అగ్నిక్కుమ్ జలత్తుక్కుమ్ శేరాతా త్పోరే పరస్పరవిరుద్ధమాన పశ్చాద్ధాతజ్జలైయుక్క్కింబు కార్యమకొర్యుకిఱ ఉనక్క న్తపడి. ౧౧.

నీయన్తేయాత్తుయిరిల్ వీథ్విప్పానిన్దున్దువై,
పోయొన్దుశొల్లియెన్చోనెళ్ళే,—నీయెన్దుమ్
కాత్తుపతేశన్దరినుమ్కైక్కొళ్ళాయ్, కణ్ణితాల్
వాత్తుపతేశన్దాయ్వుక్కు. ౧౨.

అన్య—నెళ్ళే, ఆత్, తుయిరిల్, వీథ్విప్పాన్, నిన్దు, (౫) ఉన్దువై, నీయన్తే, పోయ్, ఒన్దుశొల్లి, ఎన్, (౧౦) పో, ఉపతేశమరినుమ్, నీ, కాత్తు, ఒన్దుమ్, (౧౫) కైక్కొళ్ళాయ్, కణ్ణిన్, తాల్, వాత్తుపతే, వుక్కుకణ్డాయ్. (౨౦)

అర్థము.—ఓ! మనసా! (నన్ను) ఆగాధమైన, దుఃఖమందు, పడఁద్రోయుటకై, నిరంతరముగనుండి, (౫) యత్నముచేసినదానవు, నీవుకదా? పైపై, ఒకమాటనుజెప్పి ఏమియుపయోగము? (౧౦) దీనినివదలుము. (మంచిమాటనుజేసునీకు) ఉపదేశించినను, నీవు, (నామీద) కోపపడి, ఒకదానిని, (౧౫) అంగీకరింపవు, శ్రీకృష్ణ నియొక్క, శ్రీపాదములను, మంగళాశాసనము చేయుటయే, స్వరూపానురూపము సుమీ. (౨౦) ౧౨.

వ్యా.—అవ.—పన్నిరణ్ణామ్బట్టిల్, (నీయన్తే) కిట్టివవాతే పోవ నాలైక్కుక్కరైకితార్.

(నీయన్తేయిత్యాది) ఆత్తుయరెన్దుతు - అయోగ్యరెన్దుకన్త శ్లేశమాకవుమామ్. విషయప్రావణ్య మాకవుమామ్. (పోయిత్యాది)

నెట్టు 'నీరన్తో అట్లయిరి విట్టువ్విడివట్టినిర్' ఎట్టుకొల్ల, నీయొ
 కైచ్చొల్ల నానొవైచ్చొల్లుఁజేతె? అట్టెప్పక చెన్గితార్. (నీయి త్యాది)
 సర్వేశ్వరమక్కు ఇశ్వర్యమేయన్టుకాణ్ విజ్ఞేయిరుప్పరు, నీరైయుమ్
 విజ్ఞేయిరుక్కుఁగాఁడెన్టువాళొన్నాల్ మ్ అట్టు అట్టెక్కొల్లాయ్. (కణ్ణ
 నిత్యాది) 'అఁగినిచ్చెయ్యతె?' ఎన్టునెట్టుకేటక అవనాభిముఖ్యమ్
 పట్టినిఱునామ్ వై ముఖ్యమ్ పట్టలాకాతుకాణ్, అవతరువడిక భుక్కు
 మబ్బాళాకాససమ్ పట్టుకై న్యాయమ్. ౧౨.

అరు.—పన్నిరజ్జామ్మట్టు.—“పోయ్” -మికవుమ్, “ఒన్టుకొల్లియెన్? పో”-
 పోడు, కొల్లకేర్తా నెట్టపడి. [ఉపదేశమ్ తరినుమ్ - ఒన్టుమ్ కాట్లత్తు-కైక్కొల్లాయ్]
 అట్టు - కీటి. ౧౩.

వ్రుక్కొడు చూఱుకొళ్లన్టడియార్ వేడ్డ,
 ఇట్లక్కవుమ్ కాణ్ణమిత్తెవ—ఇట్లప్పుడే,
 ఎమ్మాట్కొణ్ణాకిలుమయాన్వేణ్ణ వెన్ కణ్ణో
 తమ్మాత్కొట్టునే నిచ్చాయ్. ౧౩.

అన్వ.—ఒడు, వ్రుక్కుఅన్టు, మఱుకొళ్, వ్రుక్కుఅన్టు, అడియార్, (౫)
 వేడ్డ, ఇట్లక్కవుమ్ కాణ్ణమ్, ఇత్తెవ, ఇట్లప్పుడే, అకిలుమ్, (౧౦) యాన్, వేడ్డ, ఎమ్,
 అళ్ళొణ్ణ, ఎన్ కణ్ణో తమ్మల్, (౧౫) ఉన్, మేని, శాయ్, కాట్టు. (౧౯).

అర్థము.—(సంసారుల) ముందునిలుచుట, న్యాయముకాదు, (వారియొద్ద) ప్ర
 త్యవకారముస్వీకరించుట, న్యాయముకాదు, దాసులు, (౫) ప్రార్థింప, (వారినిమి
 త్తముగ నీస్వభావమును) పోఁగొట్టుకొనుటనుజూచితిమి; ఓ! స్వామి! (నీవుండగా
 మాకు) అప్రాప్తిసంభవించునా? (మాయొద్దకించిత్కారముస్వీకరింపవలయును) అన్నచో
 (౧౦) నేను, ప్రార్థింప, నాయొక్కఉక్తిని, కైజ్కర్యముగాస్వీకరించి, నాయొక్క
 శీత్రములచే (నేమించునట్లు) (౧౫) నీయొక్క, తిరుమేసుయొక్క, సౌందర్యమును,
 చూపించుము. (౧౯) ౧౩,

వ్యా.—అవ.—పతిన్ మూన్టాచూబ్బట్టల్, (వ్రుక్కొడు) ‘అక
 లవొట్టాయాకిల్ కిట్టియనుభవిక్కువ్విడివణ్’ ఎన్గితార్.

(వృక్కొడిత్యాది) †సంసారియనుడై య మున్నేనిత్తైయుమ్
 ముక్కన్టు. సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణినారైప్పోలే ఉపకారత్తుక్కు ప్రత్యు
 కారమ్ కొళ్ళుకైయుమ్ వుక్కన్టు. † అకిల్ నీర్ శొల్లుకిఱతె
 ప్పెన్నిల్; (అడియారిత్యాది) †అడియారానవర్ కళ్ వేణ్ణ స్వామియి
 కుక్కన్డోమ్. (ఇతైవ) నీరడియారాక వేణుమేయెన్న, ఎన్నక్కలు
 ల్లతల్లిన్దతాకిలుమ్ ఉన్నక్కలుళ్ళతల్లియూతిఱ్ఱే: ఉన్ స్వామిల్వముణ్డాక
 క శేషత్వమ్ తన్నడై యేకిడవాతో? (ఇళిప్పుణ్డే) † నాట్టిలడియార్
 కుళిప్పుణ్డాకిలుమ్ ఉన్నడియార్ క్కిళిప్పుణ్డో? (ఎమ్మాటొణ్డిత్యాది)
 మ్రిప్పిన్ది క్కేయొట్టియుమ్బాతు ఉవక్కడిమైయిలే శిఱితు అన్వ
 మమ్ వేణుమేయెన్న, ఎన్నుడైయ ఉక్తిమాత్రమైయే పరిపూర్ణ
 కిబ్బర్మమాకొణ్డు శెయ్యవేణుమ్. (ఎన్కణ్ణో తమ్మాతొట్టున్
 మీనిచ్చాయ్) శెయ్యవేణువతెన్నెన్న; బరుత్త పట్టివిడ బరుత్తను
 త్తాల్ పశికెడాతిఱ్ఱే. (౧) “ గాత్రైళ్ళొకాభికర్న్మితై. ” ఎన్నుమ్మ
 యే దేహాన్తరే దేశాన్తరే కాణవాణ్ణాతు, విడాయ్ త్తకణ్ణళాలే
 కాణవేణుమ్.

౧౩.

అరు.—పరిస్తున్తామ్మట్టు.—ఈశ్వర నైప్పార్ త్తున్చొల్లుకిఱార్, (అకలవాట్టా
 నూకిల్) ఇత్యాది. [ఒడువ్వుక్కన్టు, మాటుకొళ్ళొక్కన్టు] ఎన్దు కూట్టియరులిచ్చెయ్
 తాన్, (సంసారి) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్రాతే. ఒన్దు మఱియూతసంసారికళ్ మున్నే అవరి
 త్తునిత్తైయుమ్ “సిఒన్దెచ్చెయ్యనాన్దెత్తరుకిఱేన్” ఎన్దెయ్, ఉనక్క వుక్కన్టు;
 ప్రయాజనమిలైయెన్ద పడి. వుక్కేత్తెన్దు ఓక్కాభిప్రాయమ్. అడియార్ క్కు అపేత్తా
 నాత్రత్రాతే కార్యమ్ శెయ్ కైవ్వుక్కన్టు శత్రురమ్. అతుకాణోమ్. (అడియారానవర్
 కళ్) ఇత్యాది. (నాట్టిలడియార్) ఇతర శేషభూతర. [శున్నేనిచ్చాయ్-నిఱతై, యా
 స్వేణ్డ-ఎన్కణ్ణో తమ్మాత్ కాట్టు-కణ్ణో తనక్కుక్కాట్టు] ఎన్దు పడి.

౧౩.

శాయాల్ కరియానై ఉళ్ళిఱియా రాయ్ నెళ్ళే,

పేయార్ ములైకొడుత్తార్ పేయరాయ్, —నీయార్ పోయ్

లేమ్బూడో శువై త్తూనటిన్దటిన్దుమ్, తీవినైయామ్
పామ్బూరాయ్ కై నీట్టల్ పార్ త్తి.

౧౪.

అన్బ.—నెళ్ళో, శాయాల్, కరియానై, ఉల్ అతియారాయ్, పేయార్, (౫) పేయారాయ్, ములై కొడుతూర్, పోయ్, తేమ్బు, ఊణ్, (౧౦) శువైత్తు, ఊణ్, అతిన్దు, అతిన్దుమ్, తీవినైయామ్, పామ్బూర్, (౧౫) వాయ్, కై నీట్టల్, పార్ త్తి, నీ, యార్? (౨౦)

అర్థము — ఓ మనసా! వర్ణము చేత, నల్లనివానిని, అపగాహించియనుభవించవలయునని దైవపితాచియైనపూతన, (౫) జ్ఞానశూన్యరాలై, (కృష్ణునికి) స్తనమునిచ్చెను. గొప్ప అపద్యముకలుగునట్లు, అనుభూష్యమైనశబ్దాదివిషయములను, (౧౦) అనుభవించి, (దానిచే వచ్చెడి) అపద్యమును, చక్కగా నెఱిగియు, క్రూరవ్యాపారముగల, సర్పముయొక్క, (౧౫) నోటిలో, చేయిపెట్టుటకు, చూచితివి. నీవు, (పూతనకు) ఏమికావలయును? (౨౦) ౧౪.

వ్యా.—అన.—పతి నాలామ్బాట్టిల్, (శాయాల్) కాట్టవేణు మెన్టార్ కీర్, “ఆరైయె కణ్ణళాలే కాణ్ణిటతు” ఎన్దు కిన్దుమ్ తిరియట్టుమ్ తమ్ముడైయ అయోగ్యతైయైచ్చిట్టుకితార్, పూతనై కిట్టిసనో పాతియి తేనా కిట్టుకై యెన్దితార్.

(శాయాల్ కరియానై) నిటత్తాల్ కరియనాయుళ్ళవనై. (ఉళ్ళు తియారాయ్) ఆర్థుననుభవిక్కివతియాయ్. సర్వేశ్వర నెన్దుళ్ళపడియతియారాయెన్దుమామ్. (నెళ్ళోయి అన్బది) పూతనై మనిచ్చియాయ్ ఇచ్చిత్తాళన్దై, పేయాకైయాలే ఇచ్చిత్తాళత్తనైయిణ్ణే. ఉన్నెచ్చార్ త్తాల్ పూతనై నిత్యసూరికళోడొక్కుమితే. (లేమ్బూడో శువైత్తిత్తాది) ఆత్తాతేయుమ్బడిక్కిడాక శబ్దాదికలై భుజిత్తు అతినుడైయవిపాక తైయటిన్దటిన్దు అనర్థతై ఫలిక్కుక్కడవతాయరుక్కిట పామ్బూరాయ్ కై నీట్టువారైప్పోలేయరుక్కిట నీ పూతనై క్కార్? ఉనక్కుణ్ణియలో? పూతనై. అయోగ్యనెన్దుకలుకిటపడు త్తిల్, ఈశ్వరనుక్కవద్యమ్ పిలైక్కిడాకవడైన్దు ఉన్నడైవు పొల్లా తెన్ను మిడతైయటిన్దటిన్దుమ్ కిట్టుకితాయన్దో? ఎన్దుమామ్.

౧౪

ఆరు.—పలివాలామ్మట్టు.—(అల్ల అనుభవిక్కు). పిల్లైత్తనత్తైక్కణ్ణిడుపదా
మల్, వచ్చిత్తాల్లెన్నుతల్. *శాస్త్రవశ్యమాన ఉన్నైప్పార్ త్తాల్, అతిపుకట్టు ఈశ్వ
రనైయట్టిత్తాళవల్, నీశాస్త్రవశ్యమాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ విషయజ్ఞులరే యత్తావె
మూట్టిసళిప్పిక్కలయారే ఉనక్కు సమశ్చన్నైవపడి—అట్టియే “తేయూబ్” ఈశ్వరను
క్కవద్యమెరుమ్మడి, “శువైత్తు” అవనైయజైత్తు ఎట్టు ఈశ్వరపరమాకవుమామ్. అప్పాతు
తీవినైయామెనట్టిన్దటిన్దు ” పొల్లాత్తెనట్టిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ పామ్మిన్ వాయరే
కైన్దీటుమాపారే నానవనైక్కట్టుకై అవద్యమెనట్టిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ కిట్టుకిఱ
ఉనక్కు పూత నైసమళో ఎట్టు పడి. [నెళ్ళోపోయ్-ఎన్దుతొడజ్జి, నీట్టల్ పార్ త్తి-అవళిక్కు
నీయార్] ఎన్దున్దుయమ్.

౧౪.

పార్ త్తొరెతిరి తానెళ్ళో, పదుతుయరమ్

పేర్ త్తొతప్పీడభివామ్ పేచ్చిన్దై—ఆర్ త్తొతమ్

తమ్మేనిత్తాల్ తడవత్తామ్ కిడన్దు, తమ్మడైయ

శెమ్మేనిక్కణ్ణుళర్వార్ శీర్.

౧౫.

అన్వ.—ఓతమ్, ఆర్ త్తు, తమ్, మేని, తాళో, (౫) తడవ, తామ్, కిడన్దు,
తమ్మడైయ, శెమ్, (౧౦) మేని, కణ్ణోవోర్వార్, శీర్, పదు, తుయరమ్, (౧౫)
పేర్ త్తు, ఓత, పీడు, అభివామ్ పేచ్చు, ఇల్లై, (౨౦) నెళ్ళో, ఎతిరితా, పార్ త్తు,
ఓర్. (౨౪)

అర్థము.—సముద్రము, ఘోషించుదు, తమయొక్క, తిరుమేనును, శ్రీపాదము
లను, (౫) స్పృశించునట్లు, తాము, పవ్వళించి, తమయొక్క, ఎఱ్ఱని, (౧౦) వర్ణము
గల, నేత్రములను మూసికొని నిదుర చేయువారియొక్క, కల్యాణగుణములను, అనుభవించి
పడగిన, దుఃఖములను, (౧౫) వదలి, అనుసంధింపగా, (అనుగమలయొక్క) మహిమ,
నశించును అనెడుమాట, లేదు, (౨౦) ఓ! మనసా! (దీనిని) మందు, విచారించి,
అనుసంధింపుము. (౨౪)

౧౬.

వ్యా.—అవ.—పతి నైన్దామ్మాట్టిల్, (పార్ త్తొర్) ఉన్నుడైయ
పూర్వపుత్రత్తైనినైత్తాలకల వేణుమ్, అననుడైయ పూర్వపుత్రత్తైన్దరి
త్తాల్ కిట్టలామెనిఱుతె.

పెరియత్తిరువద్దాది, ౧౬-పా, శీరార.

(పార్ త్తిత్యాది) అణకి ఎరిరితాప్పార్ త్తు. (టర్) మున్నిట్టు
ర్ త్తువిచారి. (ఆర్ త్తొరమిత్యాది) కడలానతు ఆర్ త్తుక్కొణ్ణ
యైయ శివనత్తిరువడిక్కలై ఎరుడ అవసరప్రతీక్షనాయ్ క్కొణ్ణళరుకిఱ
పైయగుణజ్జలై. (పడుతుయరమిత్యాది) తావడుకిఱతుయర పై
కట్టు అగుణజ్జలై ఓత అవనుడైయ పెరుమైక్కు అభీవెన్నుమ్ పేచ్చి
ఇజైమున్నిట్టటిన్దు విచారి. ౧౫.

అరు.—పతివైదామ్బాట్టు. [ఓతమార్ త్తుత్తప్పేనియైయుమ్ తమ్మడైయశెప్పే
నైయుమ్ తడవత్రావకిడన్దు కణ్ణళరుకిఱ వరుడైయశీలై, పడుతుయరమ్ పేర్ త్తోరప్పీ
నామ్ పేచ్చిలై నెజ్జే ఎరిరితాప్పార్ త్తోర్] ఎత్తవ్వయమ్. ౧౬.

శీరార పిఱన్దు శిఱప్పార్ వళరాతు,
పేర్ వామనా కాక్కాల్ పేరాళా, - మూర్ పార
పుల్కినీయుణ్డరున్దో న్దపూమినీరేఱ్ఱరితే,
శొల్లునీయామటేయచ్చాన్దో. ౧౬.

అన్వ.—శీరార, పిఱన్దు, శిఱప్పార్, వళరాతు, పేర్, (౧) వామనాకా
క్కాల్, నీ, మార్పు, ఆర, పుల్కి, (౧౦) ఉడ్డు, ఉమ్మిన్దో, పూమి, నీర్, ఏఱ్ఱు,
౧౫) ఆరితే, పేరాళా. నీ, శొల్లున్దు, యామ్, (౨౦) ఆటేయ, శొల్లు. (౨౨)

అర్థము.—చక్కగా, జన్మించి, చక్కగా, పెరిగి, పేరును, (౫) వామనండు
పొట్టివాడు) అనికానియెడల, (రామకృష్ణాదులవలె నవతరించి పెరిగియావిధమైన తిరు
వామములనుధరించితివేనీ), నీవు, తొమ్మి, నిండునట్లు, (పరాజావతారమందు) కాంగ
ంచికొని, (౧౦) (ప్రళయకాలమందు) ఆరగించి, (సృష్టికాలమందు) బయలుపట
చిన, భూమి, (యాదించి), దానజలమును, పట్టి, (పొందుటకు), (౧౫) దుర్లభమ
ఉనా! జగద్రక్షణమందు వ్యామోనాముకలవాడా! నీవు, పరిశీలించి, మేము, (౨౦)
బయలుపట్లు, చెప్పుము. (౨౨) ౧౬.

వ్యా.—అవ.—పతినాతామ్బాట్టిల్, (శీరాట్టిఱన్దు) అవసర
ప్రతీక్షనాయురుక్కిఱవళవేయో? ఇతైప్పెఱుకైక్కర్థియాయ్తో ని
ఱ్ఱిఱ తెన్దితార్.

(శీరాట్టిటన్లు) (౧) “మహాతాతపసారామ మహాతాచాపికర్తా” చక్రవర్తితాతేదినవర్ధముమ్ పణ్ణినతపస్సుమట్టియమాటిప్పెర్దాత్తోలేయాతల్, శ్రీవసుదేవర్ అనన్తవ్రతమనుష్టిన్తుప్పెర్దాత్తోలేయాతల్, పిఱన్దాలాకాలో? (శిఱప్పాల్ వళరాతు) శ్రీనుమిలైయాదుమ్ పసిష్టాదికళుమ్ పేడివళర్ క్కవళర్ న్దాత్తోలేయాతల్, అనుకూర్ తేదినవెణ్ణెయుమ్ ప్రతికూలరుడైయ ఉయిగుమ్ మాళవళర్ న్దాత్తోలేయాతల్ వళర్ న్దాలాకాతో? (పేర్వాసునాకాక్కాల్) నాట్టిల్వామనర్ కళెల్లామ్ వళర్ న్దరుళినవోపాతియాక వామననాక వేణుమా? శ్రియఃపతియెన్దొగు పేరానాలాకాతో? ఒరుఱుషిపత్తి పక్కలిలేపిఱన్దు పేణువారిన్దిక్కేవళర్ న్దు పేరుమ్ వామననాకావిట్టాల్ ఉకైయిలే శివరుత్తిపట్టపన్నిరణుమ్ పట్టు అన్దైవతు ఉణ్బతుఉమ్మిత్తుతాన ఇర్దభూవినీరేప్పరితామ్ ప్పట్టాయో? (పేరాళా) కార్యమ్ శొల్లువతెఱ్ఱుమున్నే “ఎత్తిఱమ్” ఎన్దితార్. ఉన్నుడైమైయిలునక్కుక్కిడక్కిఱ “ఓరత్తుక్కు ఎన్దై కాణ్ణిలోమీ! (మూర్పిత్తాది) నీయిప్పడి ఎళియైయాయవతరిక్కైక్కడి, (శూఢ్ న్దుశొల్లు) బుద్ధిపణ్ణియరుళిచ్చెయ్య వేణుమ్. + సర్వేశ్వర తానుమ్ తన్నుడైయ వవతారత్తైప్పేళప్పుక్కాల్, (౨) “జన్మకర్తచమేదివ్యమ్” ఎన్నుమన్తనై, వేదముమ్ పేళప్పుక్కాల్ (౩) “తస్యధీరాః పరిజ్ఞానన్తియోమి”.

౧౬.

అరు.—పరినాతామ్మట్టు. — (అనన్తవ్రతమ్) - శిచాటు, “శూఢ్ న్దు” విచారిత్తు. సర్వజ్ఞనై “శూఢ్ న్దుశొల్లు” ఎన్నానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (సర్వేశ్వరన్) ఇత్తాది.

౧౬.

(౧) శ్రీరామా-ఆరణ్య-౬౬-౧౩.

శి పరుత్తి శెడియిల్లరానతు ముతల్ వస్త్రమాకుమ్ వరైయిల్ పన్నుతల్ పట్టె పోదుతల్ ముతలానపన్నిరణ్ణవన్దైయైయైకిఱతెప్ప తమిఴ్ నూలిన్ ప్రసిద్ధమ్.

¶ ఓరమావతు-అభిమానమ్.

(౨) గీతై-౪-౯.

(౩) పురుషసూక్తమ్.

శి అనన్తవ్రతమ్ - అసంఖ్యాత వ్రత

మెన్దు చాటు, అనన్తన్ విషయమానవ్రతమెన్దు స్వభావాధ్యమ్.

శూన్యస్థడియూ ర్వేణ్డినక్కాల్ తోన్టాతువిట్టాలుమ్,
వాన్న్దిడువర్ పిన్నుమ్ తమ్ వాయ్ తిఱవార్, — శూన్యస్థెఱ్ఱుమ్
వాళ్వరై కళో పోలరక్కన్ వన్ తలై కళో తామిడియ,
శత్రాళ్వరై విల్లేన్దినార్ తామ్. ౧౭.

అన్వ.—ఎఱ్ఱుమ్, శూన్యస్థు, అరక్కన్, వాళ్, వరై కళో పోల్, (౫) వన్, తలై కళో తామ్, ఇడియ, తాళ్, వరై, (౧౦) విల్, వ్విన్దినార్ తామ్, శూన్యస్థు, అడియార్, వేణ్డినక్కాల్, (౧౫) తోన్టాతువిట్టాలుమ్, వాన్న్దిడువర్, పిన్నుమ్, తమ్ వాయ్ తిఱవార్. (౧౯)

అర్చము.—నాల్లప్రక్కల, చుట్టుకొని, రావణునియొక్క, ఉజ్జ్వలములై, పర్వతములవలెనున్న, (౫) బలిష్ఠములైన, శిరస్సులు, నశించునట్లు, కాళ్ళబలముగల, పర్వతమువంటి, (౧౦) ధనుస్సును, ధరించిన (సమర్థులైన) వారే, చుట్టుకొని, (నాకుమీరు) దాసులుకావలయును అని. అపేక్షించినప్పుడు, (౧౫) (చేతనులు) సంమతించకపోయినను (తమకోరిక సిద్ధింపలేదని విసుకవండ, వారియపేక్షితము సిద్ధించినదని) సంతోషించురు; దానిపైన, (దీనినిపిరాట్టితోడను) తమనోటిని దెఱచి చెప్పరు. (౧౯) ౧౭.

వ్యా.—అవ.—పతి సేథామ్బట్టిల్, (శూన్యస్థు) “అవకాకిట్ట ప్పుక్కాల్ ఇవర్ కళో పణ్ణుమ్ వై ముఖ్యమ్ అవన్నె జ్జెఱ్ఱుడాతు” ఎనిఱుతు.

(శూన్యస్థడియూరి త్యాది) (౧) “ఎతర్ శూన్యల్ పుక్కు” ఎన్ను మ్బడియే ఇవర్ కళై చూన్న్దస్థు “అడియార్ వేణుమ్” ఎన్ఱ పేక్షిత్తాల్ ఇవర్ కళో తోన్టావిట్టాలుమ్ “ఇవర్ కళుక్కులుప్పాక పెన్ద్రోదోమిణే” ఎన్ఱ వాన్న్దిరుప్పతుమ్ శెయ్యర్. “వైముఖ్యమ్ పణ్ణినార్” ఎన్ఱ తనియిరుప్పిలే పిరాట్టిక్కు వాయ్ తిఱవార్. ప్రజై కళో కున్ద్రమ్ శెయ్యత్తాయ్ క్కిఱ్ఱోళ్లువతు, అవళుక్కుమ్ శోల్లార్. (శూన్యస్థెఱ్ఱుమి త్యాది) పార్ త్తవిడమెల్లామ్ రామశరమెన్ను మ్బడి శూన్యస్థుబలియై యుడైయ తామరై పోలేయిరున్దుళ్ళ రాక్షసనుడైయ తలై కళిడియుమ్బడి తిణ్ణియ

శి అరున్దుడత్తుక్కు తాన్ద్రై ఎన్ఱపాఱుమ్. తాళ్ వరైయన్లే ఉరైయలుమ్ ప్రాచీనపాఠశ్లోలుమ్ కాన్దైయల్ అన్దపాఱుమ్ ఇఱ్ఱు నివేళిక్కుప్పట్టు.

(౧) తిరువాయ్ మొఱ్ఱి-౨-౭-౬.

విదై యేంద్రియ సక్రమక్షణిక శక్త్యాయుక్తచ్ఛేయతే అశక్తరై
స్పృలేందుష్పర్, “ఇంద్రియభవేక్షిత్రాత్” ఎష్టు పిరాట్టిక్కుమ్ వాయ్
దీక్షపార్.

అది యారానవర్క భుషానిత్తాలుమ్ తోన్నిగ్గిలరాల్ శేష
 సూతన్ శేషిశేమతపడి కడ్డికక్కుమ్ ప్తనైయనో? వెన్ఱవెత్తార్. (సి
 ర్నుమ్తమ్ వాయ్తిఱవార్) భగవద్దుంహళి శొల్లుమవర్కభుక్కుమ్
 వాయ్తిఱవార్. (కూర్న్దెక్కుమిత్తాన్) తోన్ఱుమవర్నమక్కుతోన్ఱి
 శ్గిలరెన్ఱు వెత్తార్కళి. ౧౭.

అరు. — పరిశోధనాత్ముడు. — హోష్టా వినుకై అభిముఖ్యుడవ్వడా వినుకై. “తాత్త్వ రుదైవి” వదైస్తువులై పోరేయరుక్మిణివిల్, ఈశ్వరస్వేతానైపుతుత్తీ ; “ హోష్టా కుబ్జిబాల్మ్” ఈశ్వరన్ ముఖమ్ కట్టాబ్జిబాల్మ్, అసియాగైతానైస్తు అసియార్ పర మాక్కి అరులిచ్చెయ్యేతార్ (అడియాంనవర్) భక్త్యా. “అడియార్ కూత్తువైన్తి క్కాల్” -బుద్ధిపత్తికి పాసికాల్ (హోష్టమవర్) -రామావతారమాయ హోష్టమవర్. ౧౭.

తామబ్బలాప్పుకొండలమట్టమున్ను తానిశక,

స్వామ్యలాభపుష్కపాడున్ గ్రామమ్, - శోమపూరి

పృథువువై యోమః డర్పితా, శీన్

తొలుదువై మూఁటివార్ శొఱ్ఱు.

१५.

అ.వ. తామ్బూర్, అప్పజ్ఞానమ్, అత్తభిమ్మతాన్, ఇళిక, పామ్బూ, ౫) అప్పజ్ఞు, పాడు, శివ్ బొలుమ్, శోమ్మగు, ఇ, (౧౦) పోల్, శిరువైయెల్లాడి, షర్ల విత్త, విత్తా, శిన్, (౧౧) పోల్, శిరువై, యార్, ఆతివార్, శొల్లు. (౧౨)

అర్థము. -- (మనోదచేత) బ్రాటిచే, కట్టబడినను, అకట్టుచేరిన చిన్న
ము, లేనట్లు, కాలియునిచేత, (గి) కట్టబడి, శ్రమను, పొందినను, (ఈభాగలను
య) వెనుకలీయకంక, ఈ. (౧౨) అనేకవిధములైన, (దేవుడు మృదీ) స్వరూప
యలన్నింటి, విస్తరించిన (సృజించిన), కారణభూతు డా! నీయొక్క
౧౫) అనాదియైన, (అవికృత) స్వభావమును, ఎవరు, తెలిసికొనదగినవాడు?
విస్మయము. (౨౦)

၈၄.

శి ఇతరు " పాతాం ఎన తన్ దివరణమ్.

వ్యా.—అవ.— పరిమళమిందాది, (తమ్మార) ఉకన్దు
ముకవాతుమ్ సంసారికళ పణ్ణమ్ పరిభవతైక్కన్దు ౧౯ రత్నం త్రిలేనకి
ఘనిల్లా నెన్గిటతు.

(తమ్మిత్తాది) “ఎన్దకనితే” నానెనుక్కునల్లలో” ఎన్దు యశో
దైప్పిరాట్టి తమ్మారేకట్టినాలుమ్, అవరోళికట్టినట్టు, అభిమతవిష
యత్తిలో సంక్లేషచిహ్న మోబలేయితే. ఆత్మముప్ప వతుమిల్లాతపడి
కాళియనాలేపడాతతు పట్టాలుమ్. (శోమ్బుతిత్తాది) “ఇప్పడిసంసా
రికళ వైముఖ్యమ్ పణ్ణినారోళి” ఎన్దు శోమ్బుతే “నక్టార్యమ్ శెయ్ శై
నమక్కేలివరవో?” వెన్దు కాళియనిత్తాట్టిలో తోలాళారాయుక్కిజ
ప్రజైకర్తయెల్లామ్ విస్తృతమాక్కిన కారణత్వ ప్రయుక్తమాన కుడ
బ్రదుడక్కెయ్యదైయననే! ప్లయతాన ఉన్నుదైయిపడివై వేటు
శిలరతీయప్పోమా? నీయేశొల్లు. పరిభవమ్ పణ్ణినపోతోడు ప్లయతపో
తోడు వాళియట వీరూపమాన ఉన్నుదైయస్వరూపతై వేటుశిల
రతీయప్పోమా? నీయేశొల్లు. ౧౮.

అరు.—పరిమళమిందాది.—“తమ్మిత్తాది” - తమ్మిత్తాదితపడి (వడి
వై)-స్వరూపతై. ౧౯.

శొల్లిలోకుజైయిలై శూరతీయూనెళ్ళామే,
ఎల్లిప్పకలెన్నా తెప్పొత్తమ్, - తొల్లైక్కణ్,
మాత్తానెక్కెల్లామోరై వరైయేమాతాక,
క్కాత్తానెక్కాణ్డనీ కాణ్. ౧౯.

అన్య.—శూరు, అతీయా, నెళ్ళామే, శొల్లిలో, కుజైయిలై, (౫) తొల్లై, కణ్,
మాత్తానెక్కెల్లామో, క్కణ్, (౧౦) వరైయే, మాతాక, ఎల్లి, పకల్, ఎన్నాకు,
(౧౫) ఎప్పొత్తమ్, కాత్తానె, కాణ్డమ్, నీ, కాణ్. (౨౦)

అర్థము.—శివాయమును, ఎఱుంగు, ఓ! మనా! చెప్పియెవల, (వానిగుణ
ములకు) పరిక్లీపములేదు. (౫) ప్రాచీరమైన, భూమియందున్న, గొప్ప, స్థలవన్నింటి
పక్షాదుమలేని, (౧౦) పొల్లవులెదుగురిన, క్రతువులుగా (శేవీ), రాత్రి, దినము,

అనిచిచారింపక, (౧౫) సత్వకాలములందును, (క్రతునిరసనోపాయమును యోచించియు, యుద్ధముచేసియు వారిని) రక్షించినానిని, మాచెడఁచు. నిత్య, చూడుము. (౨౦)

వ్యా.—ఆవ.—శత్రోన్మతామ్బుట్టల్, (కొల్లిల్) కీర్తనరు
వమ్నిరమ్బువరిట్టుమున్ను శయితపడికొల్లిల్లు, వశరన్దపిన్నుశయిత
పడికొల్లికిఁజుతు.

(కొల్లిల్కుఁజెయిలై) భగవ్యపయతైప్పేశవృక్కాల్+పిచ్చిల్
కుఁజెయిలై. (శూతటియానెఱ్ఱమే) భగవద్విషయమనన్జెఱ్ఱుమ్, విష
యపా)చ్యాయనర్మెఱ్ఱుమ్ విడవుమ్, పద్మపుమఱియాతనెఱ్ఱే! (తొట్టి
యిఱ్ఱాది) పట్టెయతానభూమి నెలియుమ్బడియాన మహానేనైక్కె
ల్లామ్, తానేకాతానెన్నిల్ తఱ్ఱభుక్కత్తోల్వి ఎఱ్ఱవర్కళిఱై యారెఱ్ఱు
వాణ్డవర్కళెఱ్ఱు పేరుమెఱిరాకకొత్తానై. (కాణ్డనీకాణ్) కాణ్బ
మెఱ్ఱుకాణ్పుక్కాల్, అవర్కళిపకల్ యుమ్పణ్ణి ఇరవు ఉఱిగినా
లుమ్, ఇరవుచుపకలుముఱిగ్గాతే అఱ్ఱునకతొళిపిడిప్పతు, వెల్లుమ్బడి
మనోరథిప్పతుమే శయితకొడునిఱ్ఱు కాతవనై. (కాణ్డనీకాణ్)
కాణ్బమెఱ్ఱుకాణ్పుక్కాలుళిపడియే కాణ్లాక్కాణ్. ౧౯

ఆరు — శత్రోన్మతామ్బుట్ట. — (పేచ్చిమ్మఁజెయిలై) - వేసిముడియితు. ఎత్త
నైవేసినాలుమ్, విషయతైప్పరిచ్చేదిక్కప్పొక్కాత్తపడ “కూతు” - విరవ. “కణ్”
ఎఱ్ఱ - ఇరమాయ, భూమి. “తానై” - నేనై. (కాణ్బమెఱ్ఱుకాణ్పుక్కాల్)-
కాణ్లాక్కాణ్జెఱ్ఱుతుంపుతు. [శూతటియానెఱ్ఱమే కొల్లిల్కుఁజెయిలై, కొల్లెత్తోడ
జ్జిహ్వాకా ఎల్లిప్పకలెన్నారెప్పొత్తుకు కాతానెక్కాణ్డనీకాణ్] ఎఱ్ఱవనయిదు. ౧౯

కాణ్పుకిలటిపుకై కొణ్డనిన్నెఱ్ఱమ్,
నాణ్పుడుమన్దేవామ్ పేళిల్, - మాణి
ఉరువాకికొణ్డలకమ్నిరేర్మళిరాన్,
తిరువాకిమేటిణ్ణిల్లుచ్చెఱ్ఱు.

అన్య—మాణిక్యవాక్యకొద్దు, కలకమ్, దీర్ఘి, కిరాన్, తిరుకలమ్, (౫) శ్లోకము, తీర్థి, నామ్, కాణప్పకిల్, కేర, (౧౦) అజీవు, కైక్కొద్దు, వల్, శ్లోకము, నాణప్పమమనే (౧౫)

అర్థము—బ్రహ్మచారి వేషముగలవాడై, లోకమునను, దానబలము, తీర్థినికొనిన, సుందరునియొక్క, తరుమేనును, (౫) సమీపించి, (౫) శ్లోకము స్పృశించివానిని, మనము, విచారించిన మొదల, చెప్పిన మొదల, (౧౦) వివేకమును, పరిపూరించిన (గల) విలక్షణమైన, మనస్సు, సిగ్గుపడవలసినదికా? (౧౫) (అంతగొప్పవానిని స్పృశించుట కనునమయోగ్యత లేదనుట).

౨౦.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపతామూట్టర్, (కాణప్పకిల్) “నాన్ కాణప్పకొన్నాల్ తన్నెయటిన్దుకిట్టవేడ్డావో?” ఎన్దితార్.

(కాణప్పకిల్ త్యాది) నామతీయారేకాణప్పకుతల్, అత్తతన్న మిరుద్దపడియే వేళప్పుకుతల్ శెమ్ తాల్, అజీవుక్కు వాయ్ త్తలెయిన నెజ్జుక్కునాణవేడ్డావో? (మాణియుత్యాది) + ఇతై తీర్థుకైక్కు అవ్ ప్రవర్తిత్తపడి. (తిరువాకిమిత్యాది) తన్నెయటిన్దుల్ విలక్షణమానవడి వై చెప్పుతీడ్డక్కడవరా?

౨౦.

అరు.—ఇరుపతామూట్టు — “తీర్థి, నాణప్పమమనే” నాణవేడ్డావో శ్లోకము అవతారికకైక్కొత్తాపర్యమ్. (ఇతై తీర్థుకై) - ఇతై తీర్థుకైక్కు. సర్వవిషయముక అవన్ తీర్థు కైయా లే ఇశువుమ్ లజ్జ మామల్ తీర్థిగ శ్లోకము. ఇతై తీర్థుకైక్కు అవ్ శయిత వ్యాసారమాకై సూలే ఇరువుమ్ కూశావల్ తీర్థిగ శ్లోకమును. [కాణప్పకిల్ నామ్ కేర అజీవుక్కు ణ్డ నన్నెజ్జుమ్ మాణియును కి సిరేర్ మలకమ్ కొణ్డకిరాన్ తిరువా కమ్ శ్లోకము తీర్థి, నాణప్పమమనే] ఎన్దమును

౨౦.

శ్లోకమువెన్నరేల్ శేరామల్ కప్పుళమ్మ,

ఇన్దిశ్శెన్నెజ్జాలిడుక్కుణ్డ—అన్దజ్జు

ప్పారురుమప్పార్వై త్తేరురుమమ్మకణ్ పుత్తయ,

క్కారురునన్ తాన్ నిమిర్ త్తకాల్.

౨౧.

అన్య.—అజ్జు, అజ్జు, పార్ ఉరువమ్, పార్, వల్లెత్త, (౫) వీర ఉరువమ్, కణ్ పుత్తయ, కార్, ఉరువమ్, తాన్, నిమిర్ త్త, (౧౦) కార్, అజ్జు, శ్లోకము, పెమ్, వల్

కిర, (౧౫) శేరామర్, కాప్పరణ్ణు, ఇల్లు, ఇల్లు, ఎన్ నెళ్ళార్, (౨౦) ఇడు
కుడ్డ. (౨౧)

ఆరము.—(నుజుబలియజ్జ నుచేసి) ఆకాలమందు, ఆదానముచేసినస్థానమందు,
భూమియెడెడుపును, భూమిని, చుట్టుకొనియున్న, (౫) బలమెడుపును,
ప్రచ్ఛిన్నమగుట్లు, మేఘమువంటి, రూపముగలవాడు, తాను, ప్రపరింపజేసి,
(౧౦) శ్రీపాదములు, (నేను) ఆలోచిస్తాను, పోయి, క్రూరమైన, నరకమునందు, (౧౫)
చేరకుండునట్లు, ఓడింపుటకై, ఇప్పుడు, ఈసంసారమందు, నామనస్సుచేత, (౨౦)
ఇటుకుబడినవి. (౨౧)

౨౧.

నాన్.—అవ.—ఇరువత్తోరామ్బాట్టర్. (శెన్ద్రు.) ఓరిడ త్తి
త్తోకాతపడి నిశ్శేషమాకగ్రహిక్కిప్పార్ త్తాల్ అవకాశమ్ పెన్ద్రున్దో
గ్రహిష్ప ప్పెన్దితి.

(శెన్ది త్యాది) వేన్నర కెన్దు అకిలుకైక్కుప్పేర్, సంసారత్తుక్కుమ్
పేర్. అతిహాక్కు నరకమావతు - సంసారమతే. (ఇన్ది త్యాది)
నినై విన్దిక్కే ఎన్నుడైయ నెళ్ళిలేనెరుక్కుడ్డతు. (అన్ది త్యాది) ఇన్దిజై
న్నెళ్ళాలిడుక్కుడ్డతు. భూమియుమ్-భూమి చుడైయ చూర్నార్ వ జలగ్గ
ళుమ్ మత్తెయ్యప్పడి పరిమ్మినమేఘమ్మోలే శ్యామసూనాడివైయ
డైయ పన్నుడైయ తిరుపదిక శెన్ద్రున్దోలేయిదుక్కుడ్డతి.

౨౧.

ఆరు.—ఇరువత్తోరామ్బాట్టు.—“ఇడుకుడ్డ” ఎన్నెన్ద్రున్దో అవతార్ కై యరులి
చ్చెన్కితార్ (ఓరిడ త్తిర్, ఇత్యాది. ఎన్నెన్ద్రున్దోలేయి ప్పన్నుకైయాలే పుటమ్మోక త్తిరువడి
కకుక్కనకాశము మైయాలే, సంసారికల్ ఓరిడ త్తిన్దోకాతపడి నిశ్శేషమాక త్తిరు
వడిక శ్శేక్కిన్దిక్కిన్దో మెన్ద్రులు ఇరిప్పాకాత్తెపడి [అన్ద్రున్దోపారువుమ్ పార్
వల్లెత్తిరురువమ్ కణ్ పున్దెయ-తాన్ నిమిర్ త్తి కారురువన్ కార్ అన్ద్రున్దో వెమనరకిర్
శేరామర్, కాప్పరణ్ణు ఇల్లు ఎన్నెన్ద్రు లిడుక్కుడ్డ] ఎన్ద్రున్దయమ్.

౨౧.

కాలేపాత త్తిరిన్దుకన్ద్రున రామిననాల్,

మూలార్ కుడిపుకున్దా రెన్దనత్తే,—మేలాల

తరుక్కుమిడమ్ పాట్రినాడుమ్ వల్విన్దెయార్ తామ్, వీద

ధీరుక్కుమిడమ్ కాణాతిత్తె.

౨౨.

అన్బ - మలార్, ఎన్ మనత్తే, కుడిపుకున్దార్, మేలార్, తరుక్కుమ్, (గి) ఇనమపాట్టి నోడుమ్, వల్, విన్దెయార్, తామ్, వీల్ శ్శరుక్కుమ్, (౧౦) ఇనమ, కాణాళు, ఇల్లైరు, కార్, పాత, (౧౧) తిరిన్ద, ఇననాళో, కల్ శ్శునరామ్. (౧౨)

అర్థము. - సర్వాధికులైనవారు, వాహ్యదయమును, వాసస్థానముగా (తేసికొని) ప్రవేశించిరి. మనుపు, బాధించిన, (గి) విశ్వరథముతోఁగొన, క్రూరమైన, పాపము, తాను, కుళిముగవనించుటకు, (౧౦) స్థానమును, ఎఱుంగక, దుర్బలమై, కాళ్ళు, బగలునట్లు, (౧౧) తిరిగి, ఇప్పడు, మొఱుఁబెట్టుచున్నది. (౧౨) ౨౨.

వ్యా - అవ. - ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టిల్, (కాలే) 'నమ్మడై యుప్రాప్తి ప్రతిబంధకమాన కర్తజ్యో' కాలోపాతుమ్బడి తడుమాటికూక్కుప్పిట్టుత్తిరియుమత్తనైయితే ఇననాళో' ఎన్గితార్.

(మాలారిత్యాది) (౧) 'అరపత్తమళియునోడుమ్' ఇత్యాది పృథియే సర్వేశ్వరక ఎన్దనన్సిలేపుకున్దా. (మేలాలిత్యాది) పండునమ్మే హింసిత్తుప్పొన్దై అళివుడై మైయోడుకూడ వల్వినైయార్ విస్తృతమాక ఇరుక్కుమిడమ్ కాణాతేయిల్లైత్తు కార్తేయుమ్బడి తడుమాటికూక్కుప్పిట్టుక్కొడుతిరియుమత్తనైయితే, ఇననాళో. ౨౩.

అరు - ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు (పానుమ్బడి) వెడిక్కుమ్బడి. మళ్ళిత్తైక్కయి మామ్. తరుక్కుత్తై - తరుక్కుత్తయి, హింసిత్తై. [ఎన్దనత్తేమలార్కుడి పుకున్దార్ - నల్వినైయార్ తామ్ మేలార్ తరుక్కుమిడమ్ పాట్టి నోడుమ్ - వీల్ శ్శరుక్కుమిడమ్ కాణాతేయిల్లైత్తు - కార్ పాత తిరిన్ద ఇననాళో కల్ శ్శునరామ్] ఎన్దనయిమ్. ౨౪.

ఇల్లైప్పాయిలై మూవ్పాయి నెళ్ళి నేళొన్నే, ఇల్లైక్కనమన్దు మర్ కళో పల్ శ్శి - ఇళిప్పెయిత, నాయ్ తన్దు మోతామల్ నల్ కు ఎన్ నల్ కాప్పా, తాయ్ తన్దై యెప్పుయిర్ కుమ్ తా. ౨౫.

అన్బ - ఇల్లైక్క, నమన తమర్ కళో, పల్ శ్శి, ఇల్లైప్పెయిత, నాయ్, (గి) తన్దు, మోతామల్. నల్కావాన్, నల్కాప్పాన్, ఎప్పుయిర్ కుమ్, (౧౦) తాన్, తాయ్, తన్దై, నెళ్ళి, ఇల్లైప్పాయ్, (౧౧) ఇల్లైప్పాయ్, నొన్నేన్. (౧౨)

అర్థము.—(పట్టునప్పుడే) దుర్బలులగునట్లు, యమభటులు, పట్టి, (ఇంకను) దుర్బలులగునట్లు, (పా)ణులమీఁద) కుక్కలను, (౫) ప్రేరేపించి, ఉపద్రవంపక, రక్షించిననుసరి, రక్షింపకపోయిననుసరి, సకలప్రాణులకును, (౧౦) తానే, తల్లియూ, తండ్రియూనగువాఁడు. ఓ! మరసా! (వానినిబొంపక) (నీవు) శిశులమయిననుసరి, (౧౫) (పాంసి) శిశులముకొకున్ననుసరి; (ఈపరమార్థమునువీడు) ఉపదేశించితిని. (౧౭) ౨౩.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తుమూన్టామ్మాబ్బట్టిల్, (ఇల్లై ప్పాయి త్యాది) పన్దువా య్ పన్దు త్తొత్తివాన్. అవనై ప్పన్దుల్ న్నిలుమ్ పన్దు, విషయత్తై ప్పన్దుల్ న్నిలుమ్ పన్దు. (నెట్టమేళొన్నే) “ ఈశ్వర నేసర్వ విధబద్ధు ” ఎన్ను మిడ మొరుత్తరుక్కుమ్మొల్లుమతన్టు. అత్తైయునక్కుచ్చొన్నే. (ఇల్లైక్క విత్యాది) పన్దుమ్మాబ్బలే ఇల్లైక్కుచ్చుడిక్కిడాక ప్పన్దు. (ఇల్లై ప్పి త్యాది) ఇల్లైక్కుచ్చుడిక్కిడాక నాయ్ తై విట్టు మోతాతపడి. (నల్కువాన్ నల్కాప్పే) రక్షిక్కిలుమ్ రక్షిక్కితా, రక్షియాత్తోయిలుమ్మొక్కితా. (నాయ్ తత్తై ఎవ్వురుర్ క్కుమ్తా) సర్వరక్షకననా రక్షక రక్షణ త్తై నెక్కినిన్టానెన్టు అరక్షకరై ప్పన్దు వొణ్ణాతే. (౧) “తత్తై వాన్ తున్నమిం తై యాత్తో వాయ్ ” ఎన్నుచ్చుడియే. ౨౩.

అరు.—ఇరుపత్తుమూన్టామ్మాట్టు.—అవనై ప్పన్దుల్ ఇల్లైయా మైయుమ్ విషయత్తై ప్పన్దుల్ ఇల్లైక్కయుమ్. నల్కాప్పే తాయ్ తత్తైయానపడి ఎప్పడియెన్న అరుచ్చియిత్తార్. (రక్షకన్) ఇత్యాది. ౨౩.

తానేతనితోష్టల్ తన్న శప్పొన్టిలాతా,

తానేపిఱర్ కట్టుమ్ తన్దుల్, — తానే

ఇల్లైక్కిప్పార్ కీర్ మేలామ్మిణ్ణైప్పానానాల్,

అశక్కిత్పార్ పారిన్నేలాన్.

౨౪.

అన్య.—తని, తోష్టల్, తానే తన్, అశక్కు, (౫) ఒన్టు, ఇల్లాతాన్, తానే, పిఱర్ కట్టుమ్, తన్దుల్, (౧౦) తానే, ఇల్లైక్కిల్, పార్, కీర్ మేలామ్, మీణ్ణ, (౧౫) అమైప్పానానాల్, అశక్కిత్పార్, పారిన్ మేల్, ఆ? (౧౮)

అర్చము. — అవన్యాసినమైన, ఆనతారముకలవాఁడును, తానేమగుచున్నాఁడు. తనకు, శాపమానమైన, (౫) (వేలు) వస్తువు, లేనివాఁడును. తానేమగుచున్నాఁడు; అన్యులకును, ప్రసిద్ధముగ నర్హమగువాఁడును, (తానేమగుచున్నాఁడు); (౧౦) (ఇట్లుపర్యవర్తనభూతుఁడైన) తానే, (రక్షణముండు) పనుకతీవినయ్యెడల, భూమి, ప్రంప పైయగును (వ్యవస్థలేనిదిగును). తిరిగియు, (౧౫) రక్షించినయెడల, (వానిని) పరిచ్ఛేదించి నెప్పందగినవారు, భూలోకముందు, ఎవరు? (౧౯) ౨౪

వ్యా. — అవ. — ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టో, (తానే) అన్యమనృతి లేక జల్లిరణ్డాలుమన సేరక్షకన్ ఎన్నియు.

(తానేతనిహోస్తల్) ఒరు హేత్వత్తరత్తాలే తోన్దుమననల్ల. (తన్ను శర్చాన్నియ తా) ఉపమానరహిత. (తానేపిఠరకిట్టుమ్ తన్దో హోస్తల్) అల్లా తార్ కుమ్ నజ్జెయన. (తానేఇశ్వారి) అవరక్షణ త్తిల్ నేక్కినిట్కిల్, భూమి అధరో త్తరైయామ్. (మీర్ణమైప్పారా నాల్) అవన్దానేతిరియట్టుమ్ రక్షిప్పానానాల్. (అళక్కిత్పార్ వారి న్దేలాల్) భూమియిలనవైప్పరిచ్చేదిక్కవలారుణ్డో? ౨౪.

అరు — ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు. — ఇళక్కిల్లెత్తు, వృతిలేకమ్. మీర్ణమైక్కై - అన్యమమ్. (హేత్వత్తరమ్) కర్తమ్. అతిడి గూకస్పిఱుమ్మననన్దెత్తపడి. “తన్దో వ్దల్” - తచ్చుమ్. (౧) “అర్హమృమృతః” ఎత్తప్రసిద్ధియైప్పన్దు. ౨౪.

ఆరానుమూ తానుమ్ శెయ్య, అకలిడ పై

ఆరాయన్దములిరు త్తలావతే, శీరార్

మన త్తలైన్ తున్దైమాన్ద్రినేన్, వానోర్

ఇన త్తలై వన్ కణ్ణనాల్ యాన్.

౨౫.

అన్య. — ఆరానుమ్, ఆరానుమ్, శెయ్య, అకల్, ఇవత్తై, (౫) ఆరాయన్ద, ఆరు, తిరుత్తలావతే, యాన్, వానోర్, (౧౦) ఇన్, తలైవన్, కణ్ణనాల్, శీరార్, మనత్తలై, (౧౫) వన్, తున్దై, మాన్ద్రేన్. (౧౮)

అర్చము. — ఎన్దొను. (వాంపారికకృత్యములలో) వీడనను, చేయని విశాలమైన, భూమిని (ద్విరుక్తుకూయమును). (౫) విరుక్తుంచి. వారి పవృత్తులను, (మంచే) దిక్కు

పాడుచేయుటశక్యమా? (అయోగ్యుడనైన) నేను, నిత్యసూరులయొక్క, (౧౦) సమాహమ నకు, నిర్వాహకుడై (ఉండి), (పాలభ్యముచేత నవతరించిన) కృష్ణునిచేత, (వాని పాలభ్య మునుజూచి), (భగవద్విషయమందాభిముఖ్యమనెడు) సద్గుణముగల, మనస్సులోనున్న, (౧౫) కూర్మమైన, (విశ్లేష) దుఃఖమును, పోగొట్టు (కొంటి)ని. (౧౮) ౨౫.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తైనామ్బాట్టిల్, (ఆరానుమ్) “భూమి యిలుళ్ళారై యెల్లామ్ నమ్మాలేతిరు త్తప్పోమో? నామ్మున్నమ్ భగ వద్విషయ త్తిల్ అవ గాహిక్కప్పెల్లొమితే” ఎన్దు హృష్టరాకితార్; నట్టిపటిక్కుమిడ త్తేతప్పిప్పోనవన్ క్కీచ్చీరైయై యవిత్తొత్తుప్పార్ త్తు “ఇతుభప్పప్పెల్లొమితే” ఎన్దు ఉక ప్పారైప్పోలే.

(ఆరానుమిత్యాది) ఎల్లారుమేలేనుమ్ శెయ్క, భూమిపురపై యెల్లామ్ నమ్మాలేయారాయ్ న్దు తిరు త్తప్పోమో? (వానోరిత్యాది) నిత్యసూరికభుక్తు త్తలైవనాయ్ వైత్తు త్తనై ఇతరసజాతీయనాక్కిన సులభనానకృష్టనాలే భగవత్సమ్మనమాకిలి విశ్వరూపై యుడైతాన మనస్సిన్ తలై యిలేడక్కిలి సందారదుఃఖ త్తై మాల్లొనెక; ఎల్లారై యుమ్ నమ్మాలేతిరు త్తప్పోమో? వెన్దితార్. ౨౬.

ఆరు.—ఇరుపత్తైనామ్బాట్టు—[వానోరినత్తలైవన్ క్కణ్ణనారాయన్-కిరార్ మన త్తలై వన్ తున్నతైమాల్లొనెక - ఆరానుమాతానుమ్ శెయ్య, అకలివత్తై ఆరాయ్ న్దు తుతిరు త్తలావళే] ఎన్దున్నయమ్. ౨౭.

యానుమన్నెళ్ళుమిడైన్దొట్టోమ్, ఎన్దొనైయై
క్కొనున్దులై యుమ్ పుక క్కడివాన్, — తానోర్
ఇరుళెన్న నూమేనియెన్దు త్తైయార్ తన్ద,
అవ శెన్ను మ్మతణ్డాలడిన్దు.

౨౮

అవ్య.—ఓర్ ఇరుళోతాన్ అన్న, మా, మేని, ఎమ్, ఇత్తైయార్, (౫) తన్ద; అమళోఎన్నుమ్, తణ్డార్, అడియై, వల్, (౧౦) వినైయై, కానుమ్, మలైయుమ్, పుక, కడివాన్, (౧౫) యానుమ్, ఎన్ నెళ్ళుమ్, ఇన్దొట్టోమ్. (౧౮)

† కీచ్చీరై-పణ్డై.

అర్థము.— అంధకార మేయుకరూప మెత్తివచ్చినట్లున్న, క్లాఘ్యమైన, రూపము గల, మరయుక్క, స్వామి, (౫) ఇచ్చిన, కృపనునెను, చణ్ణముచేత, తిన్న, క్రూర మైన, (౧౦) పాపమును, అవవిలోను, కొంతలలోను, ప్రవేశించునట్లు, తఱుముట్లకై, (౧౫) నేనును, నామనస్సును, సమృద్ధించితిమి. (౧౮) ౨౬.

వ్యా.—అన—ఇరుపత్రాతామ్బాట్టల్, “మంగ్గోన్ద్రేన్ద్రే” ఎన్ను కర్తృత్వమేతోద్రుచ్చొన్నార్, “అన్దకి త్తల్వమావతు-అవన్నేల్వ్విల్లు ఎన్నుడైయవిలక్కొమ్మ” ఎన్నిటార్.

(యానుమి త్యాది) ఇత్తల్లెయిఱుత్తైపద్రుత్తు. పొరున్దొత్తల్లె యుమ్పొరున్దొత్తు, పొరున్దుమనన్ పొరుచ్చొచ్చల్ల వేణ్ణావిత్తే. (తానోలి రులి త్యాది) + మద్రొన్దు కాణామల్ శ్రమమారమాన వడివై యుడైయ వెన్ స్వామియుడైయ ప్రసాదమింకఱుత్తొలేహింసీత్తు. (వల్వినై యారి త్యాది) అవన్ పిరివాకిఱ మహాపాప తై, క్కొట్టలుమ్ మల్లెయిలుమ్పును మ్బడియొట్టుమ్బడిక్కడాక, యానుమన్నెళ్ళులైన్దొత్తొన్దొమ్. ౨౭.

అను — ఇరుపత్రాతామ్బాట్టు. — (మంగ్గోన్ద్రు కాణామల్)- విన్నెయిప్పొక్కనై క్కువేటోరు ఉపాయవ్ కాణామల్. అవయళాతాక్కోనేన్ద్ర పడి. ౨౮.

అడియార్ పడికిడన్దముత్తొ, అత్తన్దల్

ముడియార్ విశుమ్బళన్దముత్తొ, — నెడియాయ్

ఇటికిల్లల్ కిళి తాళినిమిర్ త్తుచ్చెన్దలక ముల్లామ్,

అటికిలనూల్ నీయళన్దవన్దు.

౨౯.

అన్వ.— నెడియాయ్, నీ, ఇత, క్కల్లకళో, తాళో. (౫) నిమిర్ త్తు, ఉలక మెల్లామ్, శెన్దు, ఆళన్ద, ఆన్దు, (౧౦) అడియార్, పడి, కడిన్ద, ముత్తో, అత్తన్దల్, (౧౫) ముడియార్, విశుమ్బు, ఆళన్ద, ముత్తో, అటికిలమ్, (౨౦) అల్. (౨౧)

అర్థము.— సర్వాధకుడా ! నీవు, అమరియున్న, నూపురములుగల, శ్రీపాద మలను, (౫) పైకెత్తి, లోకములనన్నింటిని, వెళ్ళి, ఆక్రమించిన, ఆకాలమందు, (౧౦) శ్రీపాదముచేత, చూచిని, ఆక్రమించిన, సంతోషమా ? అదికానిచూడల, (౧౫) కిరీ టముచేత, ఆకాళమును, ఆక్రమించిన, సంతోషమా ? (ఇప్పుడునీకుగలిగినది). (౧౫ విధమున) తెలిసికొనక నన్నాము, (౨౦) అశ్చర్యము. (౨౧) ౩౦

వ్యా.—అన.—ఇరుపత్తేయమృత్యు, (అడియల్) “ఇన్వెన్యోన్” ఎన్వెన్యోన్ అనే తమతలయిల్ కుత్తయన్ అను, “అరుశ్చన్నస్తాల్” ఎన్వెన్యోన్ వెలుపరుమవన్ ప్రసాదత్తాల్ ఎన్నుమిడవ్ శొల్లిన్, ఇని, ఇవర్ క్కనుభవత్తిలయిత్తే అన్వయమ్. అత్తేయాలే అనుభవిక్కిత్తార్.

(అడియత్వాది) ముత్తెన్దు మాగ్యమామ్, అత్తాలే లక్షణైయాల్ అక్రకాయ్, అడియాలే భూమియై యశన్దనముకో? తిరుముడియాలే ఆకాశత్తెయశన్దనముకో? ఎన్నుమామ్, “శెటిక్కుల్” ఎన్వెన్యోన్ తిరుపడికిలేముత్తున్దాకై యాలుమ్, (౧) “నీన్దుడిన్వెన్దత్తవాశిక్తైత్తాయ్,” ఎన్వెన్యోన్ తిరుముడియాలే ముత్తున్దాకై యాలుమ్, అడియాలే పడియైయశన్దన ముత్తుక్కులో? ముడియాలే విశుమ్మైయశన్దన ముత్తుక్కులో? (౨) “శిలన్బుమ్ శెటిక్కులుమ్” ఎన్వెన్దుక్కుల్లిదాన ముత్తుప్రకాశమాతల్, శాత్తివముత్తాతల్. (అటికిలమాల్) అటికిటిలోమ్, ఇప్పొత్తునక్కొడుకిఱపాపమ్ తిరుపడికిలే కీర్తే భూమియై యిట్టుక్కొన్దపాపమా? తిరుముడియాలే యాకాశావకాశత్తెయైల్లామ్ వ్యాపిత్రహాపమా? ఎన్దుమామ్. [అడియోమ్! శెటిక్కుల్ కళితాళోనిమిర్ త్తుచ్చెన్దులక మెల్లామ్-నీయశన్దనము-అడియోల్ పడి కడన్దు ముత్తో, అతన్దల్ ముడియోల్ విశుమ్మైయశన్దు ముత్తో-అటికిలమాల్]. ౨౭.

అరు.—ఇరుపత్తేయమృత్యు.— అడియోలుమ్మశిరూమో ఎన్నుతల్. అవన్దో లిన్దానముత్తాలేయోన్వెన్దుతల్. ముత్తెన్దుతు - అక్రకాయ్, ముత్తుత్తానాతల్, పార్వతాతల్. అతికిలమ్, అల్ అశ్వర్యమ్. ౨౮

అష్టేనన్దో కాణుమాళియోన్ కానురుమ్,
ఇష్టేనామ్ కాణాతిరుప్పత్తువుమ్, — ఎష్టేనుమ్
కట్కణ్ణాల్ కాణాతవత్తురువై, నెజ్జొన్ను
ముట్కణ్ణోల్ కాణుముణర్ ను.

౨౯

అన్వ — కణ్, కణ్ణాల్, ఎన్టేనుమ్, కాణాత, అవ్వురుప్పి, (౫) నెళ్ళుంపన్నుమ్, ఉల్ కణ్, ఉణర్ న్దు, కాణుమేర్, అష్టే, (౧౦) అభీయాన్, కార్, ఉరువమ్, నమకణ్. కాణుమ్, (౧౫) నామ్, కాణాతిరుప్పతువుమ్, ఇష్టే. (౧౮)

అర్థము. — నేతిమనిషేగుల (చూచుటకసమర్థమైనవాని) నేత్రములచేత, చూచుటకసాధ్యమైన, అతిరుమేనును, (౫) మనస్సునెడు, అంతరచక్షుస్సు, పరిశీలించి, సాక్షాత్కరించినయెడల, అప్పుడే, (౧౦) సుదర్శనముకలవానియొక్క, మేఘమునంటి, తిరుమేనును, మననేత్రము సాక్షాత్కరించును. (౧౫) మనము, ప్రత్యక్షముగ ననుభవింపకుండునందులయు, (అంతరచక్షుస్సులేని) ఇప్పుడే. (౧౮) ౨౦.

వ్యా. — అన — ఇరుపత్తెట్టామ్మాట్టిల్, (అష్టే) తిరువులకళనదుల్లిసపడియై యనుసన్నిక్తైయా లే అవనై క్కాణవాళై ప్పట్టు అతుకిడై యామైయా లే + వెలుత్తవర్ + అవన్కల్ రుత్తెయుణ్డో? నమ్మడై యరుత్తెయితే" ఎన్దు త్తప్పరాకితార్.

(అష్టేయిత్యాది) సర్వేశ్వరన్ కణుత్తిరుమేనియై నమ్మడై యకణ్ అష్టే కాణుమ్. (ఎన్టేనుమ్ ఇత్యాది) ఒరునాళుమ్ భగవద్విషయ త్తై క్కాణామైయా లే. వీలిక్కణ్ 'ఎన్దు వోపాతి' కణ్ణానుమేరానకణ్ణా త్కాణాపోకాతలన్దుడై య తిరుమేనియై నెళ్ళాకిఱుట్టుణ్ణుగర్ న్దు కాణుమాకిల్ అష్టే నమ్ కణ్ కాణుమ్. అభీయాన్ కారురువమ్. (ఇష్టేనామ్ కాణా తిరుప్పతువుమ్) నెళ్ళాకిఱుట్టుణ్ణుగర్ న్దు కాణాతవిష్టేనామ్ కాణా తిరుప్పతు; ఉణర్ న్దు కాణుమన్దు నమ్ కణ్ కాణుమ్. (౧) "యానుమె న్నెళ్ళుమిశై న్దొట్టిన్దోమ్" ఎన్దుకొన్నా రాకిల్, ఉట్టుణ్ణాల్ కాణాతోళి తైయావతెన్నెన్నిల్; పరమభక్తిపిఱన్దు ఆన్వన్దువై యొళియచ్చెల్లామై యాతోరుపోతుపిఱకున్, అప్పోతు కాణునన్మకణ్; అన్వన్దువై యొళియచ్చెల్లమిన్దు కాణాపోకాతెన్ది జతు. కట్టుణ్ణెన్దు. + వీలిపోలేయాన పుఱక్కణ్. ౨౦.

అరు. — ఇరుపత్తెట్టామ్మాట్టు. — త్తప్పిళొల్లుకైయా లే వెలుప్పు అర్థాల్ వదకు. నెళ్ళాన్దుముట్టుణ్ణా లే ఉణర్ న్దాల్ ఇన్దుమ్ కాణుమ్, అట్టిల్లామైయా లే కాణాపోకాతు

అత్రయారే అవచ్చక్కల్ కత్తైయుడో? నవ్వుతన్నోకుత్తై ఎవ్వుత్తప్పరాకితాచెప్పపడి.
 “కట్టడ”మిమిలైయారే కణ్ణెను పేరాయరుక్కిణ్ణకణ్ణెప్పడి. జ్ఞానమున్దాకిల్ కాణలామ్,
 ఇల్లాతిపోతు కాణపోకాతెప్పపడి. [నెన్జొన్నుముట్టన్దోల్ కాణవుణర్ న్దవన్దు నమకచో
 కాణుమ్, ఉణరాతెప్పనామ్ కాణాతిరుప్పగువుమ్] ఎన్దనన్దయమ్.

ఉణరవారునర్ క్కెళియ నే శెవ్వే,

ఇణరుమ్తుథ్రాయలజ్గలెన్దై, — ఉణర

త్తన క్కెళియ రెవ్వళవరవ్వళవరానాల్,

ఎన క్కెళియ నెమ్మెరుమానిబు.

౨౯.

అన్య. — ఇణరుమ్, తుళాయ్, అలజ్గల్, ఎన్దై, ఒరువర్ క్కు., (౫) శెవ్వే,
 ఉణర, ఎలియనే, తనక్కు, ఎలియర్, (౧౦) ఎవ్వళవర్, అవ్వళవర్, ఆనాల్, ఎన
 క్కు, ఇబ్బు, (౧౫) ఎమ్మెరుమాన్, ఉణర, ఎలియన్. (౧౮)

అర్థము. — మొగ్గులుబిడుచుచున్న, తిరుత్తుళాయ్మొక్క, మాలనుగల, నా
 స్వామి, (స్వయత్న పరులైన) ఒకరికి, (౫) చక్కగా, తెలిసికొనుటకు, సులభుడా?
 (కాదు). తనవిషయమగు. స్నేహముకలవారు, (౧౦) ఎంతస్నేహముకలవారుగుడు
 రో, (తానువారివిషయమగు) అంతస్నేహముకలవాడగును. గనుక, నాకు, ఈలోక
 మందు, (౧౫) నాస్వామి, పరికిరించి తెలిసికొనుటకు, సులభుడు. (౧౮)

౨౯.

వ్యా. — అవ-ఇరుపత్తెన్దు తామ్బట్టిల్, (ఉణర) ఎల్లార్ క్కు
 మివ్వవన్దై పిఱక్కైయరితు, + ఎనక్కివ్వవన్దై పిఱన్ద శెన్దితార్.

(ఉణరవిత్త్యాది) ఒరు త్తనక్కుమ్! ఈవృత్తయా! ఇయ త్తయా ఉణర
 పోక్కా, (౧) “యస్యామతంతస్యమతమ్... అవిజ్ఞాతం విజ్ఞానతామ్”.
 (ఇణరుమ్తుథ్రాయలజ్గలెన్దై) అపరిచ్ఛిన్న వస్తువినుచైయలక్షణమ్ తోళిల్
 తిరుత్తుథ్రాయ్మాలైయైయన్దై యవనాన్దై. (ఇణరుమ్) తన్నిలత్తిలు
 మివన్ తోళిల్ వికసియానిల్కుమ్. దేవర్ కళ తోళిల్ మాలైవాడాతు,
 సర్వాధికనాన్దైయాలే ఇవన్ తోళిలిట్టతు అరుమ్బియానిల్కుమ్. (ఉణర
 విత్త్యాది) తనక్కునల్లవర్ కళుణర ఎవ్వళవర్, అవ్వళవనాచోనిల్కుమ్.

(౧) “ప్రియోహిజ్జానినోత్యరమ్” (౨) “తన్నైయకప్పారైతా ముకప్పర్” ఎన్నున్బుడియే. (అనాల్ ఎనక్కెలియ నెమ్మెరుమానిజ్జు) తనక్కునల్లనర్కళి నిన్నైత్తనళవిలే యమైక్కుమాకైయాలే ఎక్ స్యామి ఎనక్కెలియక్. ౨౯.

అరు.—ఇరుపత్రివృతామ్మట్టు.—“ఎనక్కెలియన్” ఎన్నైయాలే (ఎనక్కెన్వప ప్తై)ఎన్దిటతు. (ఈదృక్తకూ)-దృష్టానైతయా. (ఇయత్తయా) - ఇవ్వళవెన్టుపరచ్చేన్దు. “ఎలియర్” స్నేహికర్. ౩౦.

ఇజ్జేల్లేపణ్ణుపోల్ వీడ్దరైరుత్తల్, ఎన్నుడైయ, శెజ్జణ్ణాల్ శీర్ క్కుమ్ శితిరుళ్ళమ్.-అళ్లే మడియడక్కినిట్టతనిల్ వల్వినైయార్ తామ్, మీ ణ్డియెడుప. తన్లోవ్వుకు. 30.

అన్య.—ఇజ్జ, పణ్ణుపోల్, వీడ్దరైరుత్తల్ ఇజ్జై, ఎన్నుడైయ, (౫) శెమ్, కణ్, మల్, శీర్ క్కుమ్, ఉప్పమ్, (౧౦) శితిరు, వల్, విన్దెయార్, తామ్, అళ్లే (౧౫) మడి, అడక్కి, నిట్టతనిల్, మీణ్ణు, అడియెడుప్పత్తెన్, (౨౦) అక్కు. (౨౧)

అర్థము.—(నాయెక్క) ఈమనసులో, మనువునదె, పాపమునకు) వ్యాకిం చియుండుటకు, (ఇళకమిడ అవకాశము) లేదు. నాయెక్క. (స్వామియై) ఎట్టనిశ్చేరి ములుగల, వ్యాముగ్ధునియుక్కు, శుణములకును (అవకాశములేక), హృదయము, (౧౦) చిన్నదైకది. క్రూరమైన, పాపము, తాన, (మునుపున్న ఆస్థానముండే, (౧౫) వస్త్ర) మును, పైకెత్తికొని. నిలుచుటకంటె, తిరిగి, కాళ్ళు తీయుటకదా, (౨౦) శోభ నము. (౨౧) 30.

వ్యా.—అవ—ముప్పతామ్బుట్టిల్, (ఇజ్జేల్లే) అవనరుమై యుమ్ పెరుమైయుమ్ కిడక్కిడీర్; నమ్మెనలిన్దుపోన్ద భగవత్సాస్త్రిప్రతి బంధకమాన కన్నగళుక్కు నమ్మడైయపక్కలిన్దుమిడమిలై యెన్దితార్.

(ఇజ్జేత్యాది) పణ్ణుపోలిజ్జువిస్త్రతమాక ఇరుక్కువొణ్ణాతు- వీడ్దరైరుక్కువొణ్ణాతు. (ఎన్నుడైయవిత్త్యాది) వకుత్తవిషయత్తుక్కు

మిడమ్పోరాతు. ఐశ్వర్యవాల్సల్యసూచకమాన కణ్వైయడైయ సర్వే
శ్వరనుడైయ గూజ్జళుక్కుమెన్నుళ్ళమ్ళిటితు. (అజ్జేమడియత్యాది)
అజ్జేయొరుమూలైయిలే యొత్తుజ్జిత్తిరిన్దాలో వెన్నిల్; ముత్తెన్దైశెయ్ళ
డొరిలే పుడైవైయై యొత్తుక్కిక్కొడు తిరిమటల్ అజ్జునిన్దుమ్ శడక్కెన్
క్కొల్వాజ్జుకైయన్? అథకు.

30.

అరు.—ముప్పతమ్బుల్లు —“శీర్ క్కుమ్”—గుణజ్జగిరిక్కడ మెళియప్పొప్పొ
క్కిమిల్లెయ్త్త పడి. గుణస్త రణత్తాలే పాపమపో మన్దుతాత్పర్యమ్. మడి-మున్దాటె, 30.

అథకుమటివోమాయ్యవల్వైవైయై త్తీర్ ప్పాన్,
నిల్లులుమడితాటుమానోమ్,—శుల్లుల
క్కుడజ్జడలై మీ తెడుత్తుక్కొణ్డాడి, అన్దు
త్తడజ్జడలై మేయార్ తమక్కు.

30.

అన్దు.—వల్, విడైయై, తీర్ ప్పాన్, అథకుమ్, అళివోవాయ్, (గ) కున్జల్,
తలైమాతు, ఎన్దుత్తుక్కొణ్డా, శుల్లుల, అడి, (౧౦) అన్దు, అ, తడమ్, కడలై, మేయ
ర్ తమక్కు, (౧౧) నిల్లులుమ్, అడితాటుమ్, ఆనోమ్. (౧౨).

అథము.—ప్రూరములై, పాపములను, పోగొట్టుకొనుటకై. బాగున.
(ఉపాయమాను) తెలిసివారమైతిను. (౧౩) వంభములను. శిరస్సుమీచ, ఎక్కించుకొని,
(అవిలకాశమందు) తిరుగునట్లు, వృత్తమాచేసి, (౧౪) అన్దుడు, (అశ్రమముతీరునట్లు)
అ, విశాలమైన, శీరాభియందు, అమరిసిద్దించుమన్నవారికి, (౧౫) భాయనలెను, శ్రీ
పాదములకుసరియైన పాదుకలువలెను, ఆయితిను. (౧౬).

30.

వ్యా.—అన.—ముప్పత్తోమ్మాట్టిల్, (అథకుమ్) సర్వేశ్వరపై
క్కొణ్డెవిరోధియైయుమ్పోక్కి అజ్జుజైక్కుక్కై జక్కెన్దుమ్ కణ్వమ్బడియా
నోమెన్దితార్.

(వల్వైయైత్యాది) పురుపుడైవై యథుక్కుక్కొణ్డైయమా
నోలే ఎలియెలువ్వురాననామ్ కర్తతాలే సమ్మడైయ పాపతై

శ్రీ వల్వైయైయమ్ ఎన్దుమ్ పాపకుకాణ్డితు. ఎలియెలువ్వుల్-అల్పశక్తికిర్.

పోవుచున్న యన్ని కేసులలోన ర్వే శ్వర నైకాంజ్ఞ నమీ పాప తైపోవు ము
 తై యుడై యోమాయ్, సర్వేశ్వర ముక్కు ఛాయై పోలవుమ్, పాదుకై పా
 దరే ఛై పోలవు మానోమ్. + (అడికతాలు) అడిక్కళ వాయరుక్కు మత్తు.
 (శ్రుల విత్యాది) ఆకాశ త్రిలే శ్రులు ముడిక్కి డాక కుడదై యెడు
 త్తాడి, తన్నై + మన్ని లే సర్వస్వదానయ్ పణ్ణి, కుడమాడిన పేర్ పుప్పో + త్తి
 రుప్పొక్కడలిలే కణ్ణళర్ న్దరు భుకిఱ వివనుక్కు ఛాయై పోలవుమా
 నోమ్. ఇచ్చై య పెరుమాళ్ పడై విట్టిలుమ్ కాట్టిలు మొక్క పడిమై శెయ్
 తాత్పీలే, కృష్ణాన ఆర త్తిలుమ్ తిరుప్పొక్కడలిలే కణ్ణళర్ న్దరు భుకిఱ
 విడ త్తిలు మొక్క పడిమై శెయ్యుమ్మడియానోమ్.

30.

అరు.— ముప్పవో రామ్మబ్బు. — “నల్లివైయిదీర్ కైక్కాక అడ్డకజ్జోమ్”
అనన్తగొడ్డేపాపైప్తప్పొక్కొళ్ళ పేణమెన్ది జ్ఞానతైయుడైయో మ్మపడి. “అడి
తాటు” పాదుకైయాలిల్, పాదరేణ్డెయాలిల్. పాదుకైయాలపడి ఎప్పడియెన్న, అరులి
చ్చెయికిబార్ (అడితాటు) ఇక్కాది. “కువ్వువ్వు” కువ్వుజ్జిత్తిల్. అడనవ్వువై
యాలే పేర్ ప్పుప్పొక్కపెరియరు. 30.

తమిళ-డిక్టేనేటర్ వార్ థామోసరనార్,

తమకు-డిప్టెశేయ్యెవ్రాక్కెయ్యాయ్త, — *ఎమక్కెవ్రా
తామశయ్యమ్మివినైక్క-తామ్రప్ప-అవరనేజ్జినార్,
యాన్ శేయ్యతివిడై త్తెజ్జియాయ్.

అన్వయము. — అశ్వమై, తమక్కు, వేడ్లవార, తామితిరనార తమక్కు, అశ్వమై, (గి) శేయ్, ఎట్టార, శేయ్యకు, తామ్, ఎమక్కు, (౧౦) ఎట్ట, శేయ్యకు, తీ, వి వైక్క, శేయ్యనార, (౧౫) తామితిరనార, ఇవ్వియత్తు, ఇక్కు, యాన్, శేయ్యకు, (౨౦) యాతు. (౨౧)

అర్చము. — (ఒకరికి) దాస్యపడుటను, లేమకు, ఆశపడుచున్నవారై, (దానికొకటొకరు) దేవగృహమునకిది అకాయము ఉదరమందుగలిగింపిన దామోదరునికి, క్షౌర్యము, (గి) చేయును, అనినచో, చేయక, తాము, (స్వతంత్రులై) మనకు, (౧౦) అని (ఒకఅభినివేశమునొంపి) చేయుచున్న, క్రూరమైన, (అయోగ్యతానుసంధానరూప)

‡ మని లే-సభ్యులే.

* ఎనుక్కెనుమ్ ఎనురయిల్ పాశమ్.

వ్యాపారమండే, మనస్సుగారు, (నిలిచి), నెవకతీయచున్నారు. ఈలాకమందు, ఇప్పుడు నేను, చేయదగినది, (౨౦) ఏది? (౨౧)

3౨

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్ణామ్బుట్టర్, (తమక్కు) తామడిమై శెయ్యనిశ్చయిక్క నెఱ్ఱుప్రక్క తిసమ్మనైయెణార్ న్దు పిత్రాళియానిష్ఠ శెన్నితార్.

(తమక్కుడిమై వేణువార్) “కైత్తతుకప్పార్, పులిత్తతుకప్పార్” ఎన్నుమాపోలే తమక్కుడిమైయై ఉకక్కుమవర్. అతెళ్ళేకణ్డోమెన్టాల్, (తామోతరనార్) అనుకూలై యాన తాయార్ క్కుడియుణ్బతు కట్టుణ్బతాన విడత్తిలేకణ్డోమ్. (ఎమక్కిళ్ళాది) ఎమైవిట్టుత్తమక్కెన్న వేయొరునినైపుడై యరాయ్. (తామ్ శెయ్యుమ్ తీవినైక్కే తాఱ్వు యువర్ శెళ్ళోనార్) ముతలియార్. (యాశెయ్యతిన్విడత్తిజ్ఞు యాతు) నమ్మడై మెయాన నెఱ్ఱుక్కావోమో? నమ్మెయ్యుడై యువర్ క్కావోమో?

3౩.

అరు.—ముప్పత్తిరణ్ణామ్బుట్ట.—“తమక్కుడిమై వేణువార్” తామాత్రకర్కుడిమై శెయ్ కైయై వేణ్డియరుప్పార్వై వడి. కీర్తమాలత్తిలే ఆర్థమాక్కి, “ఎమక్కెన్ట” ఎన్టైప్పత్తి అరుళిచ్చెయ్కతార్ (ఎమైవిట్టు) ఇత్యాది. తమక్కెత్తరై అపిమైకొళ్ళ పేణ్డియరుప్పరెన్ట ఆర్థమాక్కి “తమక్కుడిమై శెయ్యిన్టాత్పుయ్యతు” ఎన్నిఅరు.

యాతాను మొన్ట్రటియిల్ తన్ను కక్కిరెన్దొలో,

యాతానుమ్ నేర్నణుకావాటుతాణ, — యాతానుమ్

తేటుమాశెయ్యవశురర్ కరై, నేమియార్

పాటుపాతాక్కినాన్ పాల్.

33.

అన్వ.— యాతానుమ్, ఒన్ట్ర. ఆటయిల్, తన్, ఉకక్కిల్, (గ) యాతానుమ్, తేటుమా, శెయ్య, అశురర్ కరై, నేమియార్, (౧౦) పాటుపాటు, అక్కినాన్ పాల్, యాతానుమ్, నేర్నెన్ట, అణుకా, అటుతాన్, (౧౧) ఎన్కొలా. (౧౬)

అర్థము.— ఏదైన, ఒకవస్తువును, తెలిసికొనునప్పుడు, (అబద్ధమందుసర్వావస్థ ర్యామియైన తాను విషయమగునట్లు సర్వశరీరయై), (సంతోషించువాడు) తనస్వరూప

మును, సంతోషించినయెడల (అంతోప మనకును తాను విషయమైనవాడై) (౫) ఏవిధముచే
తను, విశ్వసించుటకు దగిన వ్యాపారమును, చేయునా, అనురులను సుదర్శనముచేత. (౧౦)
తునకలుతునకలుగా, చేసిన ఏర్పాటునిష్పయమందు. (తనది కానిదైనను) ఏదైననొకదా
నిన, సమర్పించి, సమాపించనివిధము, (౧౫) ఏదో? (౧౬) 33.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిమూన్టామ్బాట్టిల్, (యా తానుమ్)
అతిపుడైతాకిలవనై ప్పల్ల వేణ్డావో? వెన్జిజుతు.

(యా తాను మొన్ట టియిల్) ఏ తేను మొరప దార్గ తై యటియిల్,
(౧) + “ఒణ్డామరై యాళోళ్ళనొకుననై యేనోక్కు ముణర్వు” ఎన్దు
మృడియే ఏ తేను మొన్టినుడైయ జ్జానస్తొక్కు మవనై మున్నిట్టటియ
వేణ్డుకై యాలే అవనై యటిన్దతాన్ విడున్. (తన్ను కిక్కిల్) ఒత్తై యటి
యావిట్టాలుమ్ తన్నై యుకక్కి వేణుమే; తన్నై యుకక్కి యావతు-
అవనై యుకన్దతాయ్ విడుమ్. + అవనుకప్పొయ్ త్తనక్కొనుననైయి
ల్లామైయాలే. (ఎన్గొలోవిత్యాది) అవనతైయవనుక్కుక్కొడు త్తేయాకి
లుమ్ అవనై క్కిట్ట వేణ్డావో? + “నర్న్దు” ఎన్బు నన్నెన్నిల్, భాన్దిదత్తై
యిలేకన్డత్తెమ్ “ఎనక్కు” ఎన్దు మత్తనై, స్వతన్త్రహాకపుమితనినై
త్తిరుప్పణుమ్. ఇ త్తైయెల్లా మళ్ళిక్కొటానాకై యాలే “నర్న్దు” ఎన్నలా
మితే. (౨) + “తొళోకత్తైయాన్” ఎన్దు తొడన్జే (౨). “కన్డళాయరత్తాయ్”
ఎన్దు ఉపకారన్ద్రుతియాలే ఇంరవనుడై న్దయై “తత్తుతు” ఎన్దు కొడుక్కి,
అవనుమ్ తత్తుతల్లా తతు పెన్ద్రాత్తో లేచిన్ది తనానానితే, ఆకై యాల్
ఆత్తలైక్కు + “వద్యత్తై” త్తై త్తేయాకిలుమ్ కిట్ట వేణ్డావో? (యా తాను మి
త్యాది) ఇన్విరోధియైత్తాన్ పోక్కిక్కొళ్ళత్తానుమ్ కై యిలే తిరువాట్టి
యైప్పిడిత్తానో? (యా తాను మి త్యాది) + సుంవగన్ త్తిలే మొరుత్తా అను
కూలిక్కుమాకిలున్ అన్వగన్ మాంకినోక్కుమ్. ఇన్విక్కొనుననైయిమ్
విశ్వసిక్కిప్పొకాత. డిశియేత అనురక్కిత్తై త్తిరువాళ్ళ యాలే త. డిత్తా
త్తో లేతన్ విరోధియైప్పొక్కిననన్ పక్కలిలెలామ్ నర్న్దాకిలుమ్ కిట్ట

వేడ్డావో? ఆశక్తనుకు సర్వశక్తియైపుట్టివేణుమ్, ఆకైయాలవనై
యెప్పద్రోవేణుమ్.

33.

అరు.— మున్నత్తుమాన్డామ్మాట్టు.— (యాల నుమొత్తయిల్) “ఇదమ్” ఎన్ఱు
పుకోన్ఱి పవార్థజలిలే ఒన్ఱైయిటియుమ్మోతుమ్ సర్వజ్ఞనాచ్చిన్ అనాకైయాలే ఇన్ఱై
యికిఱిజ్ఞానమర్పపుమ్ పోమ్మెన్ఱు పడి. ఇవత్తొన్ఱైయిటిఱిజ్ఞానమ్ అవశిష్టమ్ పోకిఱిపడి
ఎప్పడియెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ఱాన్ (ఒడ్డామరైయాలే) ఇత్యాది. తిన్నైయుక్కున్దాల్
అవనైయుక్కున్దతాప్పడి ఎప్పడియెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ఱాన్ (అనుకప్పిళియు) ఇత్యాది.
సేర్కై కొడుక్కై, అవనైయెనుక్కొక్కినాల్ సేర్ నెన్ఱు కనక్కయ్యొవానెన్నెన్ఱు
ఎన్ఱు కొక్కిళ్ళిసాముమ్. అవనైత్తైత్తైత్తొక్కొడుత్తవిఱిమున్దోవెన్ఱు అరుళిచ్చె
య్ఱాన్ (పోళోకై) ఇత్యాది. (అవస్యమ్) అవనతాన ఆత్మవైత్తన్నతాక్కొక్కొ
డుక్కై భ్రాన్ఱివనైయిలే అవస్యవైత్తవిత్తొక్కొడుక్కి వేణుమ్మెన్ఱు పడి. [ఒన్ఱైయిటియు వే
తిన్నైయిటియుప్పడుమవనాయ్ ఒన్ఱైయిక్కుక్కు తిన్నైయుక్కుప్పడుమవనాయ్,
వికోధినిరసనత్తై ప్పణ్ణువానుమాయిరుక్కుఱివన్ఱుక్కులిలేయాలానుమ్ సేర్ న్దణుకావలు
ఎన్ఱొలొ] ఎన్ఱవ్వయమ్.

33.

పాలాభినికడక్కుమ్ పన్ఱైప్పి! యామ్ కేట్టయిమ్

కాలామున్ఱై నెన్ఱైయియుమ్ కణ్ఱొల్లులుమ్,—నీలాభి

చోచ్చెయియాతాయ్ తొల్వినై యెమ్మూలోకిడియుమ్,

నీతియాయ్ నిత్తాన్ఱున్ఱునిన్ఱు.

38,

ఆస్వ.— నీర్, ఆభి, శోతయాయ్, ఆతియాయ్, ఎమ్మపాల్, (గి) తొల్,
విన్ఱై, కడియుమ్, నీతియాయ్, నిన్, (౧౦) శార్ఙ్గనిన్ఱు, పాల్ ఆభి, నీ, కిడక్కుమ్,
పన్ఱై, (౧౫) యామ్, కేట్టెయుమ్, కాలి, ఆముమ్, నెన్ఱు, (౨౦) ఆభియుమ్,
కణ్, సుమ్మియుమ్. (౨౩)

అర్థము.— నెన్ఱుని, సముద్రమువంటి, తేజస్సుకలవాడా! (జగత్) కారణభూ
తుడా! మాయందు, (౫) అనాదియైయున్న, పాపములను, పోగొట్టుటయే, స్వభావ
ముగాఁగలవాడా! నిన్ను, (౧౦) ఆశ్రయించియుండి, క్షీరాభిరుందు, నీవు, పవ్వళిం
చిన, చక్కతనమును, (౧౫) మేము, వినునప్పుడే, కాళ్ళు, దిగపడును, మనస్సు, (౧౫)
శిథిలమగును, సేత్రములు తిరుగును. (౨౩)

3.

౫౨ పెరియతిరువనాతి, ౩౫-పా, నిన్ఱుమిరున్ఱుమ్.

వ్యా.—ఆవ.—ముప్పత్తునాలామ్బాట్టిల్, (పాలాట్టి) ఏతే నుమ్ నేర్ న్దాకిలుమవనై ప్పన్ ద్ర వేణుమెన్ఱార్, † ఆకిలవనై క్కిట్ట వొన్ఱా తెనితార్.

(నీలాట్టిచ్చోతియాయ్-పాలాట్టిసీడిక్కుమ్) ఒరువెత్తైక్కడ లిలే యొరుకరున్దడల్ శాయ్ న్దాత్పోలేయిరుక్కిటపడి (నీడిక్కుమ్) (౧) 'డిడన్దతోర్ కిడక్కై' ఎన్నున్ఱుడియే. (పన్ఱైయామ్ కేట్టేయుమ్) అత్తై క్కేట్టుమ్. శ్రవణమాత్ర త్తిలే ఇప్పడియట్టికిటవర్ సాక్షాత్క రిత్తాలెన్ఱుకుకీతారో? (కాలామ్మిరుత్త్యాది) † వడిన్ఱు కేయాయ్ ప్రాప్తి యిన్ఱి క్కే యిరుక్కిటతో? ఇన్ఱుక్కుక్కా-రణమూనవనీ! (తొల్వినై యి త్యాది) ఉప కారకనుమానవనీ! ఎన్నున్ఱై య విరోధియై ఎన్ పక్కిలిల్ నిన్ఱుమ్ పోక్కుకై యేన్ఱుభావమాకవుడై యవనీ! (నిత్పార్ న్దనిన్ఱు) ఉన్ఱై ప్పన్ ద్ర నిన్ఱు పాలాట్టిసీడిక్కుమ్ పన్ఱై యామ్ కేట్టేయుమ్ కాలామ్మి నెన్ఱైయుమ్ కణ్ శుల్లులుమ్. 3౪.

ఆరు.—ముప్పత్తునాలామ్బాట్టు.—(ఆకిల్) కిట్ట వేణుమాకిల్, మూలత్తిలే అర్థ మాక్కి అరులిచ్చెయ్ కీతార్ (పడిన్ఱు కేయాయ్) ఇత్త్యాది. విరోధియై ప్పొక్కుకై - ఉప కారమ్. ౩౪.

నిన్ఱుమిరున్దమ్ కిడన్దమ్ తిరితన్దమ్,

ఒన్ఱుమోవాన్ ద్రానెన్ఱై ఇకలాన్, — అన్ఱై

వన్ పుడై యూల్ పోన్ పెయరోన్ వాయ్ తకర్ త్తుమార్ విడన్దాన్

అన్ఱుడై యనన్ఱేయవన్.

3౫.

అన్ఱ.—నిన్ఱుమ్, ఇరున్దమ్, కిడన్దమ్, తిరితన్దమ్, ఒన్ఱుమ్, (౫) అన్ ద్రాన్, ఎన్, నెన్ఱు, అకలాన్, అన్ఱు, (౧౦) అమ్, కై, వన్, పుడైయూల్, పోన్ పెయ రోన్, వాయ్, (౧౫) తకర్ త్తు, మార్పు, ఇడన్దాన్, అవనన్ఱై, అన్ఱుడైయన్, (౨౦) ఓ, (౨౧)

అర్థము.—(అత్రితార్థముగ) నిలిచియు, కూర్చుండియు, పవ్వళించియు, సత్స రించియు, (ఇంతచేసినను) సేమియుఁజేయనివానివలె) ఒకవిధముచేతను, (౫) ధరింప

నివాడైయున్నాడు; నాయొక్క, హృదయమును, ఎడబాయడు; (ప)స్తాదుడర్థిం
చిన) ఆకాలమందు, (౧౦) సుందరములైన, చేతులచే, బలిష్ఠమైన, దెబ్బచేత, హిర
ణ్యాసురునియొక్క, (నిద్రించిన) నోటిని, (౧౧) ఒఱిచి(వలిపి), తొమ్మను, చీల్చెను.
వాడుకదా (మనవిషయమందు) స్నేహముకలవాడు. (౨౨) ఆశ్చర్యము! (౨౧) :౫.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తైన్దామ్బట్టిల్, (నిన్దుమ్) ఇవన్ శెవి
తాళ్ త్తాలవన్ పడుమ్బడిశొల్లుకీఱు.

(నిన్దుమిత్యాది) ఉకన్దరుళిన దేశగ్గళితేనిక్కిఱు మిరుక్కిఱ
తుమ్ కణ్ణళర్ నరుళుకీఱుమ్ ఉలాళుకీఱుమెల్లామ్ ఎన్నైప్పెటై
క్కాక. (ఒన్దుమోవాత్తా) ఎల్లామ్ శెయ్తుమొన్దుమ్ శెయ్యతా
నాయరుక్కుమ్. “ఓ” ఎన్దాశ్చర్యత్తిలే అన్నైచ్చొల్లాయ్ క్కిడక్కపు
మామ్. (ఎన్నైజ్జెకలా) ఎన్నైజ్జుక్కుప్పొఱుమ్బు కాట్టుత్తయోడొ
క్కుమ్. (అన్దిత్యాది) పిరాట్టిపక్కల్ పరిమాణుమ్బొత్తుమ్ కూళిప్పరి
మాఱవేడ్డుప్పడియాన కైయెక్కొణ్డు మురట్టు హిరణ్యాసుడైయ, పణ్ణిన
ప్రతిజ్ఞైయై “ఇజ్జై” ఎన్దువాయై నెరియై అవన్దార్ పైక్కిణ్డవ నన్నుడై
యనన్దో? ఏతాక కైయాక అవనిలజ్జెనువుఱవాయ్ వన్దుతవిసవ్;
అవనో అన్నుడైయా? ఆయోగ్యనెన్దకలుకీఱ నామో అన్నుడై
యోమ్.

3౫.

అరు.—ముప్పత్తైన్దామ్బట్టు.—“అజ్జెవన్ పుడైయాల్” పుడైయెన్దు-వన్దీయాయ,
వలియసాధనమాన అక్కియిక్కైయాలే ఎన్దుపడి.

3౬.

అవనామివనామువనామ్, మత్తుమ్బు

రవనామవన్దెన్దిరాతే, అవనామ్

అవనేయెనత్తెలిన్దుకణ్ణసుక్కేత్తీర్ న్దాల్,

అవనేయెననేలుమామ్.

3౭॥

అన్వ.—అవన్, అవనామ్, ఇవనామ్, ఉవనామ్, మత్తుమ్, (౫) ఉమ్మరవనామ్,
ఎన్దు, ఇరాతే, అవవే, అవనామ్, ఎన, (౧౦) తెలిన్దు, కణ్ణసుక్కే, తీర్ న్దాల్, అవనే,
ఎవనేలుమ్, (౧౧) ఆమ్. (౧౬)

ఆర్థము — ఆసత్వేభ్యుడు, దుర్లభుడగుడు; సులభుడగుడు; మధ్యభుడగుడు; వానిపైన, (౫) పరమపదనాథుడగుడు; అనిసంశయింపక, ఎడే, ఆశ్రయసులభుడగుడు, అని, (౧౦) నిశ్చయించి, కృష్ణునికే, పరతన్త్రప్రేనయెడల, ఆకృష్ణుడే, (ఆశ్రితుడు) ఎవడైనను, (౧౫) (వానికి) రక్షకుడగును. (౧౬) 3౬.

పా. — అన. — ముప్పతాతామ్మాట్టిల్, (అవనామ్) అవని ప్పడియిరుక్క అవన్నక్కలిలే సంశయతై ప్రవేశిప్పిత్తు కైవాబ్బుకై కార్యమజ్జనితము.

(అవనిత్యాది)¹ దుర్లభనాయిరుక్కుమ్, సులభనాయిరుక్కుమ్; : అప్పడియేయిరుక్కుమ్, ఇప్పడియేయిరుక్కుమ్, † (ఉప్పడియేయిరుక్కుమ్), అతుక్కుమేలాయిరుక్కుమ్, ఎన్దు సంశయిత్తుకై డప్పారా తే (అవనిత్యాది) (౧) “ఆత్తాసంనాతివరైథా?” ఎన్నుమ్బడియే పారతన్త్రప్రేమే అవనుక్కు స్వరూపమెన్దు శేలిన్దు సులభనాన కృష్ణసుక్కేయిల్ త్తాల్. (అవనేయెవనేలుమామ్) (౨) “యస్యమస్త్రి చ గోప్తాచ సుహృష్టై చ న జనార్దనః.” ఎన్నుమ్బడియే, ఇవను క్కెల్లాప్పడియుమ్ రక్షకనామ్. 3౬.

ఆరు. — ముప్పతాతామ్మాట్టు. — (దుర్లభత్) తిరుప్పావ్వుడల్ నాథత్. (సులభత్) అర్చావతారమ్. ఇనబ్బైవివర్కితార్. (ఉప్పడియేయిరుక్కుమ్) ఇత్యాది. ఉమ్మర్-మేలాయ్. పరమపదనాథత్. “అవనామవనే” అవనే అవనామెన్దాయ్, అవనుక్కాశితపారతన్త్రప్రేమే వడివు ఎన్దుపడి. 3౬.

ఆమూఱటివుడై యారావతరితన్త్రే,

నామేయతువుడై యుమ్ సన్నెత్తై, — పూమేయ్

మతుకర మేతణ్డై యామాలార్, వాల్ తై

మతుకర మేయనాల్లమై.

3౭.

అన్వ. — నల్, నెట్టే, అటుఅమ్, అతిపుడై యారావతు, ఆరితన్త్రే, (౫) నామే అతు, ఉడైయోమ్, పూ, మేయ్, (౧౦) మతుకరమ్, మేయ్, తణ్, తుటాయ్, మాలార్, (౧౫) అన్నాల్, వాల్ తై అమ్, అతు, కరమ్, అమ్మై. (౨౦)

(౧) (౨) భారతమ్-ఆరణ్యపర్వమ్-౪౯-౨౦. † కణ్ణలితమ్ క్వాచిత్కుమ్.

అర్థము.—అనుకూలమైన, ఓ! మనసా! మార్గమైన (యుక్తమైన), బుద్ధికలవారగుట, దుర్లభముకదా; (౫) మనమే, అబుద్ధిని, కలవారమైతిమి. పుష్పమందు, చేరిన, (౧౦) తుమ్మెదలు, ఆమరియన్న, చల్లని, తిరుత్తుళాయియొక్క, మాలగలసర్వేశ్వరుని, (౧౫) ప్రీతిచేతి, మధ్యళాశాసనముచేయుటయనెడు, అన్యపారమందు, దృఢముగా, ఆమరియందును. (౨౦)

3౭.

న్యాయ.—అవ.—ముప్పత్తేళామ్బట్టిల్, (అమాలు) ఇప్పడియరుక్కై పురిమ్బుళ్ళార్ క్కరితు, అమక్కుణ్డాయిల్ శైన్రితార్.

(అమాటిత్యాది) †వల్లియానవతివుడై యారావతిరితట్టే? యుక్తమాన అతివుడై యారాకైకిడై యాతు. (నామేయతువుడైయోమ్) నాన్ నల్లవతివుడై యోమ్. (నన్నెళ్ళై) ఎల్లాత్తుక్కుమ్—ఒరుమిడతాకై యితే ఇత్తసిద్ధిత్తతు. (౧) “మనవీ” ఇత్యాదియాలే బర్ణమాత్మజ్ఞభిరణ్డుక్కునుడియితితే. (పూమేయిత్యాది) పూవిలేసాగుదుమ్ నల్లమేనిన తిరుత్తుళాయిన్మూలైయైయుడైయ సర్వేశ్వరనై అన్బాలే వాల్ త్రికితి వలై † దృఢమాకవడై.

3౭.

అరు.—ముప్పత్తేళామ్బట్టు.—“అమాలు” అలు-వళియాన్ (వళియానవతివు) (ఒరుమిడలు) చాలు. మేయ-మేవి. వాల్ త్రిమతు, కరమ్-భరమాయ్, (దృఢమాక) అమై-శమైవాయ్, పారున్దై పడి.

3౭.

అమైక్కుమ్ పొళుతుడై యారాయిల్ నెళ్ళై,
ఇమైక్కుమ్ పొళుతుమిడైచ్చి - కుప్పై త్రిజిల్లల్,
వళియేయాయినమీన్ తిళాయ్ మాయనైయే,
పేళియే పోక్కాయ్ పిల్లై.

3౮.

అన్య.—నెళ్ళై, అరాయిల్, ఇమైక్కుమ్. పొళుతుమ్, అమైక్కుమ్ పొళుతు, ఉడై, (౫) ఇడైచ్చి. కుప్పై, తిజిల్లల్, వళియేయాయినమ్, ఈన్, (౧౦) కుళాయ్, మాయనైయే, పేళి, పిల్లై, పోక్కాయ్. (౧౫)

అర్థము.—ఓ! మనసా! విచారించినచెడల, త్రిణకాలమకూడ, ధరించియుండుటకవకాశము, కలదా? (౫) గోకికయైనయశోద, బాధించిన. ప్రకారమాలను

(చెప్పి), నిద్రించియైనను భోగ్యమైన, (౧౦) తిరుత్తుళాయనిగల, ఆశ్చర్యభూతునిసే, అనుసంధించి, దోషములను, పోగొట్టుకొనుము. (౧౧) ౩౮,

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తెట్టామ్మాట్టిల్, (అమైక్కుమ్)
తామ్వాల్ తచ్చొల్ల, నెళ్ళేతాయ్క్క, అట్టై “తప్పచ్చెయ్తోమ్”
ఎన్ఱితార్.

(అమైక్కుమి త్యాది) నెళ్ళే!, ఆపాతప్రతిపత్తియన్నిక్కే ఉళ్ళే
యారాయప్పక్కాల్. (ఇమైక్కుమ్ పొట్టుతుమ్). ఒరుక్షణమాత్రము
మాటియిరుక్కపోవుతుణ్డో? (ఇడైచ్చియి త్యాది) పరమపద త్తిలేశెన్ఱు
సాతాత్కరిత్తార్క్కణ్డో? విచ్చేదమిన్నిక్కే అనుభవిక్కలావ తెన్నిల్,
అతువేణ్డా, తనై ఇతరసజాతీయనాక్కినులభనాక్క “ఎన్ఱక్కా” ఎన్ఱు
ఎదుల్లై తేకుడియాక, తాయార్ కుమైక్కుమ్ తిరిగిజలై వళియేయాయను
మ్, వేళిప్పొక్క కిటిలై. పిత్తై-తప్పు. [ఈన్ తుగ్రాయ్ నాయనై యే వేళిప్పి
త్తై యేప్పొక్కాయ్] ఎన్ఱు వుమామ్. న్నే హిత్తుచ్చెయ్ తవల్ తై న్నే హమి
ల్లాతనామ్ వేళినాల్, అవనుక్కేచ్చాకాతోవెన్నిల్; వచ్చాళిలుమ్,
అవనై ప్పేళాతేయిరుక్కి అవిడమ్ తప్పు. ౩౮.

అరు.—ముప్పత్తెట్టామ్మాట్టి — [నెళ్ళే! అరాయల్, ఇమైక్కుమ్ పొట్టుతుమ్-అమై
క్కుమ్ పొట్టుతుణ్డే] ఏకుడై - న్నే హమిన్నిక్కే లొట్టుకై. ౩౮.

పిత్తై క్కముయన్ఱోమా నెళ్ళామే వేళాయ్,
తత్తైక్కుమ్ తు దాయ్ నూర్వననై — అత్తై త్తరుకాల్
పోయుప కారమ్ పొలియక్కొళ్ళాను, అవన్ పుకళ్ళే
వాయుప కారమ్ కొల్లవా య్వు.

౩౯

అన్వ.—తత్తైక్కుమ్, తుళాయ్, మార్వన్ తనై, అత్తైత్తు, ఒరుకాల్, (౧)
పోయ్, పొలియ, ఉపకారమ్, కొళ్ళాతు, అవన్ పుకళ్ళే, (౧౦) వాయ్, ఉపకారమ్
కొల్ల, వాయ్ పు, నెళ్ళే, పిత్తైక్క, (౧౫) ముయన్ఱోమా, వేళాయ్. (౧౭)

అర్థము.—చిగులువిడుచుచున్న, తిరుత్తుళాయని, పక్షులమందుగలనానిని,
పిలిచి (అనుసంధించి), ఒకప్పుడు, (౫) పరమపదమునకుపోయి, గొప్ప, ఉపకారమును,

స్తీకరింపక, (అనుభవమునాశపడక), వాసియొక్క, గుణములనే, (౧౦) నోటికి, సత్కృత్యముగనన్వీకరించిన, చక్కతనము, ఓ! మనసా! తప్పగా, (౧౧) చేసిరిమా! చెప్పము. (౧౭)

౩౯.

వ్యా — అను.—ముప్పత్తిన్బతామ్బాట్టిల్, (పిట్టైక్క) పేశవెన్టు పుక్కవాత్తే, భోగ్యముమాయ్ నెళ్ళుక్కుప్పొరున్దినవాత్తే, “నాయ్ పార్ త్తవిడమ్ తప్పచ్చెయ్తోమో? నెళ్ళే!” ఎన్గితార్.

(పిట్టైక్కుమిత్త్యాది) ఒగువాడల్ మాలైన్దైయిట్టాల్ మ్ తట్టై క్కుమ్ తుథాయ్ మాలై న్నముడై నున్దైయిట్టైత్తు, అవఁకిట్టిక్కొడ్డై అపరమపద త్తిలే న్దై అసమ్మ చితమానభోగ ప్తైభుజిప్పిక్కి త్తే. ఎన్నా తే నాయ్ క్కుప్పకారమాఁకొడ్డైన్ద నాయ్ పుప్పముయన్తోమో? శొన్దొయ్గిత్తార్ జ్జానముడ్డాయురుక్కు శరీరసమన న్న త్తిలేయితే కై జ్జగర్వమ్ వణ్ణకైయానతుభగవద్విషయ త్తిల్ నున్దియిట్టాన్దైయితే. ౩౯.

ఆరు.— ముప్పత్తిన్బతామ్బాట్టు. — (తప్పచ్చెయ్తోమో) తప్పచ్చెయ్యవిల్లైయే, నన్దాకచ్చెయ్తోమో నెళ్ళేమిన్గితార్. (నన్దు) పరమపద త్తిలేపో నెన్దపడి నెళ్ళే శున్నై భుజిప్పిక్కి తే నన్నా తే పరమపదత్తు కైజ్జగర్వమిల్లేకూడ. మోనన్న అనుభిచ్చెయ్కి తార్ (జ్జానముడ్డాయురుక్కు) ఇత్త్యాది.

౩౯.

వాయ్ప్పో వితువొప్పనుల్ శిల్లై వానెళ్ళే,

పోయ్ప్పోయ్ వెన్నరకిల్ పూచియేల్, — తీప్పాల

పేయ్ త్రాయుయిర్ కిళాయ్ ప్పొలుణ్డై, అవళుయిరై

మూయ్ త్రానై వాట్టి వేవలి.

౪౦.

ఆన్దు.— వానెళ్ళై, ఇగుఒన్దు, వాయ్ప్పో, ముల్లి, ఇరై (౧) పోయ్పోయ్, వెమ్, నరకిల్, పూచియేల్, తీప్పాల, (౧౦) తాయ్, పేయ్, ఉయిర్, పాల్, కళాయ్, (౧౧) ఉణ్డై, అవల్, ఉయిన్దై, మాయ్ త్రానై, వాట్టితే, (౨౦) వలి. (౨౧)

అథము.— ఓ! మనసా! కీనితోనమానమైన, మంచిదో, వేళు, తేదు: (౫) మిక్కిలియెడలాన, కూరటైన, విశ్లేషదుఃఖమందు, (నన్దు) ప్రవేశింపకుము. కూరపాపము

కలదై, (౧౦) తల్లివేషముగల, పితాచియైన పూతనయొక్క, ప్రాణమును, పాలుతో, కలిపి, (౧౫) ఆరగించి, దానియొక్క, ప్రాణమును, నశింపజేసినవానిని, మంగళాశాసనము చేయుటయే, (౨౦) (మనకు) బలము. (౨౧) ౪౦.

వ్యా.—నాఱ్ఱతామూబ్బటిల్, (వాచ్ఛిత్వాది) ఇత్తోదొక్కుమ్ నేర్పడు మగ్గిల్లెన్దై! (పోయిత్వాది) అయోగ్యసైక్తకలుకై యాకట కొడియనరకత్తిల్ పుకువిమాతేకొళ్. (౧) “నిరయోయ స్త్యయూవినా” (వేషిత్వాదిత్యాది) పెళ్ళతాయ్ వేషతైక్కొణ్ణు వన్ద పేయినుడైయ ఉయిరైప్పాలోడేకలశియుణ్ణు అవళుయిరై ముడిత్త వనైన్మాళ్ళొత్తుకై సమక్కు మిడుక్కు, పాళ్ళొత్తుకైయలే తుణియెన్దు మామ్. ౪౦.

ఆరు — నాఱ్ఱతామూబ్బట్టు — అకలుకై నరకమోషెన్దు ఆరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (నిరయోయ స్త్యయూవినా) ఎన్దు. “తీప్పాలపేయ్ త్తాయ్” — ప్లాతస్వభావతైయుడైయ పేయచ్చి. “ఉయిర్, కళాయ్” — కలశి. ౪౦.

వలియమెననినై న్దవన్దతిర్ న్దమల్లర్,
వలియముడియిడియ పాణ్ణి, — వలియనికా
పొన్నాళ్ళొక్కయల్ పుడైత్తిదుతికీళాతే,
పన్నాళుమ్ నిఱుక్కుమిప్పార్.

౪౧.

అన్వ.— వలియమ్, ఎననినైన్దు, వన్దు, ఎతిర్ న్దు, మల్లర్, (౫) వలియముడి ఐడియ, పాణ్ణి, పాన్, ఆళ్ళీ, (౧౦) నిన్, వలియ, కైయల్. కీళాతే, పుడైత్తిదుతి, (౧౫) పల్ నాళుమ్, ఇ, పొర్, నిఱుక్కుమ్ (౧౯)

అర్థము.— (మనకు) బలముగలవారము, అనితలఁచి, (ముద్దమందు) వచ్చి, ఎదిరించిన, ముల్లలయొక్క, (౫) బలముగల శిరస్సులను, పగలిపడునట్లు, తీసి, సుందరమైన, సుదర్శనముగల, (౧౦) నిఱుక్కు, బలముగల, శ్రీహస్తముచేత, చీల్చివేయక, కొట్టితివి. (౧౫) (గనుక నే) చిరకాలము, ఈ, భూమి, స్థిరముగ నున్నది. (౧౯) ౪౧.

వ్యా — అన. — నాఱ్ఱత్తోరామూబ్బటిల్, (వలియమెనవిత్వాది) పూతనాప్రసజ్గత్తా లేమల్లరై నిరసి త్తపడిశొల్లకిఱు.

(వలియమిత్త్యాది) “వెల్వోమ్” ఎన్ఱునినైత్తువ నైత్తిర్ న్దమల్లరు
 డైయత్తిణ్ణియ తానముడియై నాణ్ణి, మిడుక్కైయైత్తైన తిరువాళియై
 ప్పిడిత్తైకై యాలేకేళియైప్పోలేవాయ్క్కిట్టియూ తే మల్లక్కిడాకప్పై
 త్తిడుతి. (పల్ నాళుమ్ నిఱ్ఱుమిప్పార్) తనియేమురట్టుమల్లరైవెన్ఱు వెన్
 శ్రీకుం ఎన్ఱుమ్ సాడి భూమియిత్తే. అమ్మరై జయి త్తజయి లైలేయితే
 భూమి నిలైనిన్ఱు తెన్ఱుచూమ్. (కీళాతేవల్ నాళుమ్ నిఱ్ఱుమిప్పార్) సుకు
 మారమానతిరువడికి త్తైక్కొన్ఱు మురట్టుమల్లరోడేపారుకీళపడికన్ఱాల్
 ఇబ్బామ్మియిల్ చేతనిర్ ముడియ వేన్ఱావో? ఆతున్ఱుసహి త్తిరువన్ఱివర్
 కళుక్కు నూతేపిరాయమ్. (౧) “నసమంయుద్ధమిత్త్యాహుః”
 ఎన్ఱు మాత్రముమ్ శొల్లాతవివర్కళుక్కు ఒరునాళుమట్టివల్లై యెన్ఱు
 మామ్.

౪౧.

ఆరు.— నాళున్ఱోంమ్మట్టు.—“ముడియిడియ”-ముడియిడియన్బుత్తి. “పుడై
 త్తిడుతి” “ఇప్పార్”-పారిలక్కార్. “నిఱ్ఱుమ్”-నాక్షినిఱ్ఱు మెన్నతల్, సత్తై
 నిఱ్ఱుమెన్నులిల్, ఈడుపట్టట్టియూ తేనిఱ్ఱు మెన్నులిల్.

౪౧.

పారుణ్ణా పారుమిట్టి న్దా పారిడన్దా పారళన్దా,
 పారిడముక్ పడైత్తొనెన్ఱుహల్, — పారిడ
 మావాసుమ్ తానానాలారిడమే, మన్ద్రోరువర్
 క్కావాన్ పు కావాలవై.

౪౨.

ఆన్వ.— పార్, ఇన్దాన్, పార్, ఉమిత్తన్దాన్, పార్, (౫) ఇన్దాన్, పార్,
 ఆళ్దాన్, పార్, ఇన్ఱమ్, (౧౦) మున్, పడైన్దాన్, ఎప్పర్, పార్ ఇన్ఱమ్, ఆవాసుమ్,
 (౧౫) తాన్, ఆనార్, ఇన్ఱమ్, ఆర్, అవై, (౨౦) మన్ద్రోరువర్ క్కు, ఆవాన్
 పు కా (౨౨)

ఆర్థము.— (సర్వేశ్వరుడు) భూమిని, మ్రింగెను, భూమిని, బయలుపఱచెను,
 భూమిని, (౫) పెళ్ళిగించెను, భూమిని, కొలిచెను, భూమితోఁగూడిన, జగత్తును, (౧౦)
 మునుపు, సృజించెను, అని, (ప్రామాణికులు) చెప్పుదురు. (జగత్సృష్టిస్థితి సంహారకుడ

గుటవలన) భూమితోఁగూడిన, జగద్రూపిగాఁజెప్పబడువాఁడును, (౧౫) తానేయగుచున్నాఁడు; ఇట్లయినయెడల, (దానికి) ఆధారభూతులు, (వేలు) ఎవరగుదురు? అవి, (౨౦) వేటొకరికిని, శేషములుకానేరవు. (౨౨) ౪౨.

వ్యా.—అయ్య.—నాఁజ్ఞాత్రిరణ్ణామ్బుట్టిర్, (పాదుణ్ణాక్) సర్వేశ్వరనే ఆశ్రయమాక వేడ్డావో? వెల్లిఅరు.

(పాదుణ్ణానిత్యం) ప్రళయమ్ ఎరుకెఱిగెన్టు తన్మయున్ శ్రీలేవైత్తు రక్షిత్తుమ్, నెళినాడుకాణడుమిథన్దుమ్, అణ్ణభిత్తియిల్ నిన్దుమ్ భూమియైనిరహరూపియాయ్ బట్టుచిడువెన్దుమ్, మహాబలియకహరిక్కి ఎలైనడన్దుమ్, కరణకి శేబరవిధురమాయ్ భోగమోక్ష శూన్యమాన వివర్ణై సృష్టిత్తుమ్, ఇప్పడియానై త్తోళల్ కళో శెయ్యానెన్దునిదోఁవ ప్రమాణముమ్ ప్రమాణతైయజ్జీకిరి త్తముమికళుమ్ శొల్లుకెయాలే జగత్తాకితానీశ్వరఁగర్వరక్షి కభావాదిసమ్మన్దజళా లేవ్యమ్, స్వరూపతః అన్దు. (౧) “సర్వంభర్తృదంబ్రహ్మ” ఎన్దుప్రపంచుత్తుక్కుమ్ బ్రహ్మత్తుక్కుఁజ్యోతై చొచ్చి (౨) “తజ్జలానిత” ఎన్దుచేరుశొన్నాత్వోలే. (ఆనాలారిడమే) ఇప్పడియానాలిజ్జగత్తుక్కు ఆశ్రయమావారో? (మన్మోరువర్క్కావాన్ పుకావాల్వై) జగత్తలిచ్చేతనర్ వేటొరువ నుక్కుశేషమావాఁపుకా-ఉణ్ణమిథ్ దెన్దిఅతోళిల్ కళో వేటొరువ్యక్తిక్కాకావెన్దుమామ్. ౪౨.

అరు.—నాఁజ్ఞాత్రిరణ్ణామ్బుట్టు.— “పరిమావాన్” ఎన్దు స్వరూపైయ్మి శొల్లుకిఅతోవెన్న అనుభిచ్చెయ్. తార్ (రక్ష్యరక్షకభావ) ఇత్యది. “అనై” చేతనరాతల్, కీర్తించొన్న న్యాపారమాతల్ [అవాన్ పుకా] అల్-అశై. ౪౨.

అవయమెననినైన్దువకళురర్ పాలే,

సవైయైసళిర్ విప్పాన్ తన్నె,—క్కవైయిల్

మనత్తుయరవైత్తిరున్దువాత్తొత్తాత్ కుణ్డో,

మనత్తుయరైమాయ్ కుమ్ వక్కై.

౪౩.

(౧) ఛాన్దోగ్యమ్-౩-౧౪.

అన్వ.— అవయమ్, ఎన, నివైన్దు, వద్ద, శురర్ పాల్, (౫) నవైయై, నళిర్ ఓ ప్పాన్ తనైన్దు, కన్దై, ఇల్, మనత్తు, (౧౦) శిరుర్ వైత్తు, ఇరున్దు, వాన్ త్తా తార్ క్కు, మనత్తుయైరై, మాయ్ క్కుమ్ వత్తై, (౧౫) శిన్దో, (౧౬)

అర్థము.— అభయప్రదానముచేయవలయును, ఆని, మనోరథించి, వచ్చి, దేవ తలప్రక్కనున్న, (౫) దుఃఖములను, నణలుగొట్టుచేయువానిని, సంశయము, లేని, మన స్సులొ, (౧౦) శిత్తుంగముగ స్థాపించి, స్థిరముగ నుండి, మజ్జితాశాసనము చేయనివారికి, మనోదుఃఖములను, పోగొట్టుకొనుటకు, మార్గము, (౧౫) కలదా? (౧౬) ౪౩.

వ్యా.—అవ.—నాత్పత్తిమూన్దామాన్బట్టిల్, (అవయమ్) ప్రబల ప్రతిపత్తికర్తలై పోక్కుమవనైప్పత్తా తార్ క్కు వరుమ్ మనోదుఃఖదై పోక్కువాన్దాతు.

(అవయమి త్యాది) (౧) “ పరావరేశంశరణమ్ ” ఎన్నువ్వుడి “అభయమ్ ” ఎన్నునవైత్తునన్దదేవతైకళై అద్దదుఃఖన్దై నడుజ్జప్పన్దోపోక్కుమనన్దనైన్దు. నవైయైన్దు - దుఃఖహేతువాని కున్ద్రమొకపు మామ్. (కవైయి త్యాది) ఇవిషయదై ప్పత్తువోమా? ఈశ్వరనై ప్పత్తువోమా? అయోగ్యరెన్ద్రకలువోమా? అకలాత్మోవోమా? ఎన్దు ఇన్దుమిన్దు క్కేయిరుక్కిఅమనస్సీలే ఇవనైయయర వైత్తు మజ్జితా శాసనమిన్దా తార్ క్కుమున్దో? మనత్తుయైరై మాయ్ క్కుమ్ ప్రకారమ్.

అను.— నాత్పత్తిమూన్దామాన్బట్టు.— “నవై”-దుఃఖమతల్, పాపమతల్.

వక్త శేర్ న్దనన్దైన్దుమ్ నాపునైయవాయుమ్,
మిక వాయ్ న్దువీరొ వెనిలుమ్,—మిక వాయ్ న్దు
మాలైత్తామ్ వాన్ త్తా త్తరుప్పరైవన్దై,
మేలై త్తామ్ శెయ్యుమ్ వినై.

౪౪.

అన్వ.— వక్త, శేర్ న్ద, నల్, నెల్లుమ్, నాశిన్దైయ, (౫) వాయుమ్, మిక, వాయ్ న్దు, వీరొ వెనిలుమ్, మిక, (౧౦) వాయ్ న్దు, మాలై, తామ్, వాన్ త్తా త్తరుప్పర్, ఇరువన్దై, (౧౫) మేలై, తామ్, శెయ్యుమ్, వినై. (౧౬)

అర్థము.— (జ్ఞానోదయమునకు) ఉపాయముగ, చేరిన, విభేదమైన, మనస్సును, నాలికల, (౫) నోటును, మిక్కిలి, ప్రపణమై, (వీని) పాండకపోయినను, మిక్కిలిష్టపడి, (౧౦) సమాపించి, (ఇద్ది) మములను వానియందుంచి, సర్వేశ్వరుని, తాము, మజ్జతాశాసము చేయకుండనుదును. ఇదికదా, (౧౫) పచ్చెడికాలమన్నిటికిని, తాము, చేసిన, పాపము. (౧౯)

౪౪.

న్యాయము.— అన.— నాజ్వుత్తునాలామ్బాట్టల్, (వక్త) ఇతుక్కు భట్టరొరుపడియుమ్ పిళ్ళైత్తిరునజ్జెయూరరైయరొరుపడియు మరుళిచ్చెయ్యర్.

(వక్త శేర్ న్దన న్నెజ్జుమ్) శరీరపరిగ్రహమ్ పట్టిన ఆత్మపుక్కుజ్ఞానప్రసరత్తుక్కుకచ్చేర్ న్దనెజ్జుమ్. (నాల్పడైయవాయుమ్) సర్వేశ్వరనైస్తుత్తిక్కక్కణ్ణి వాయుమ్. (మికవాయ్ న్దువీథై వెనిలుమ్) గుణత్రియసశ్యరొక్కైయిల రజస్తమస్సుక్కళో వర్తిత్తపోతు ఇవన్మక్కల్ పన్దనవిల్లెయాకిలుమ్. (మికవిత్వాది) (౧) ‘సత్వాత్సజ్ఞాయతేజ్ఞానమ్’ ఎన్దు సత్వకార్యమాన జ్ఞానత్తాతే రజస్తమస్సుక్కిల్లైత్తల్లి సర్వేశ్వరనై వాల్దైత్తాతే యిరుప్పర్కళో. (ఇతివిత్వాది) ఇతువన్దోసంసారమ్ నిత్యమాకి ఇవర్ కళో పట్టినపాపమ్.

† ఈశ్వరనుడైయ గుణజ్ఞలిచే శేర్ న్దనెజ్జుమ్, గుణమొన్డైయుమే వత్తుమ్ వాయుమ్, † అల్లాతగుణజ్ఞలిలు ముళో పుక్కుత్తిల్లెయాకిలుమ్ ఎల్లాగుణజ్ఞలిలు ముళో పునువ్వుడియారాయ్ న్దు సర్వేశ్వరనై వత్తాతిరుప్పర్ కళో; ఇతువన్దోపట్టినపాప త్తినుడైయ ఫలమ్, ఎన్దుపిళ్ళైత్తిరునజ్జెయూరరైయర్ నిర్యాహమ్.

౪౪.

అరు.— నాజ్వుత్తునాలామ్బాట్టు — “మేలై” మేలైక్కు, సంసారమ్ నిత్యమాక్కిక్కు. అరైయర్ నిర్యాహమ్. (ఈశ్వరనుడైయ) ఇత్వాది. “మేలై” పట్టు. “విన్దై” - హాపమాతల్, హాపఫలమాతల్.

౪౪.

వినైయార్ తరముయలుమ్ వెమ్మైయెయళ్ళి,

త్తినైయామ్ శితితళవుమ్ శెల్ల—నినైయాతు,

వాళకత్తాలే త్తినేన్ వానోర్ తొళుతిత్తెళ్ళుమ్,

నాయకత్తాల్ పొన్నడిక్కళ్ నాన్.

రగ.

అను.— వినైయార్, తర, ముయలుమ్, వెమ్మైయె, అళ్ళి, (గ) వినైయామ్ శితి తళవుమ్, శెల్ల, నినైయాతు, వాన్, వానోర్, (౧౦) తొళుతు, ఇత్తెళ్ళుమ్, నాయకత్తాన్, పొన్, అడ్డిక్కళ్, (౧౧) వాళకత్తాలే, ఏత్తినేన్ (౧౨)

అర్థము.— విశ్వేషము, (నాకు) ఇచ్చుటకు, ఉత్సాహించి, దుఃఖకార్యమును (తలచి), భయపడి, (౫) అత్యల్పకాలమును, (విశ్వేషించి) నడుచునట్లుతలచక, నేను, నిత్యసూరులు, (౧౦) (చునోవాక్కులచేతి) ఆశ్రయించి, (శిరస్సుచే) నమస్కరించిన, పరమశేషియొక్క, స్పృహణీయమైన, శ్రీపాదములను, (౧౧) వాక్కుచేత, స్తుతించి నివి. (౧౨)

రగ.

వాగ్.— అవ.— నాట్టైన్దామ్బాట్టిల్, (వినైయార్) నీరి తిల్ శెయ్ తతెన్నెన్నిల్, “పిరిన్దాన్వరుమనన్దలైనినైత్తు అవన్దిరువడికల్లై యే తినేన్” ఎనితార్.

(వినైయార్ త్యాది) పిరివాలేపిటక్కుమ్ వెమ్మైయెయళ్ళిక్షణమా త్రముమవనైయొళియక్కా లమ్ శెల్లప్పారతే వాగిన్దియై త్తెక్కొణ్ణు ఏత్తినేన్. (వానోరిత్యాది) నిత్యసూరికి మనోవాక్కాయజ్గళాలే అడిపై శెయ్యుమ్ సర్వేశ్వరనుజైయ పిలక్షణమాన తిరువడికల్లై పెర్మదులైయొక్కవొణ్ణా త్తెన్దు ఏత్తినేన్.

రగ.

అను.— నాట్టైన్దామ్బాట్టు.— “వినైయార్ తర”-వినైయెన్దు-పాపకార్యమున విశ్వేషము. “తరముయలుమ్” కొడుక్కు ఉన్యోగిక్కిట. ఇత్తాలే (పిరివాలేపిటక్కుమ్) ఎవ్వపడి.

నాన్ కూలుమ్ కూన్ ద్రావతి త్తనైయే, నాణాభుమ్

తేన్దోతనీరురువ శెబ్బణ్ణాల్,—నీజ్జాత

మాకితియామ్ వెన్నురకిల్ శేరామల్ కాప్పతల్లు,

నీకితియామ్ నెళ్ళే నిన్నె.

౪౬.

అన్వ.— శేజు, ఓతమ్, నీర్, ఉరుగన్, శెమ్, (౫) కణ్, మాల్, నీక్తాత.
మా, కతియామ్, (౧౦) వెమ్, సరకిల్, శేరామల్, కాప్పతల్లు, కతియామ్, (౧౫)
నెళ్ళే, నీ, నిన్నె, నాల్ నాళుమ్, నాన్, (౨౦) కూలుమ్, కూడబొమ్మ, ఇత్తనైయే. (౨౩)

అర్థము.— సంశయము, సమద్రముయొక్క, జలమువంటి, విగ్రహముకలవాడున,
ఎట్టని, (౫) నేత్రములకలవాడైన, సర్వేశ్వరుడు, విశేషింపనశక్యమై (నిత్యము
సభవయోగ్యమై), ఉత్తమమైన, ప్రాప్యడగును. (౧౦) కూడమైన, సంసార
మందు, చేరకుండరక్షించుటకు, ఉపాయమగును. (౧౫) ఓ! మనసా! నీవు, అనుసంధిం
చుము. ప్రతిదినమును, నేను, (౨౦) (నీకు) చెప్పెనునాట, ఇంకయే. (౨౩). ౪౬.

న్య.— అన.— నాన్మత్తాత్తామ్మాట్టల్, (నాన్ కూలుమ్) కీర్తే
దేహయాత్రై శెల్లుమ్మడి శొల్లిమ్మలు, ఇతిల్ “ప్రాప్యచాపకజ్జల్ అవనే
యెన్టునిన్నెత్తిరు” ఎన్మిత్తార్.

(నాన్ కూలుమ్ కూడబొమ్మ ఇత్తనైయే) ఒరునాళేయో ఇప్పడి
శొల్లువతెన్నిల్, (నాణాళుమ్) ఎన్టుమిత్తనైయే. (తేజోతమిత్తాని)
తేజ్గినకడల్ పోలే ఇరున్దతిరుమేనియైయామ్ విశ్వసూచకమానకజ్జలే
యుముడైయ సర్వేశ్వరనై, మీట్టియిల్లాత ప్రాప్యమాకవురూమ్,
సంసారత్తిలే శేరాతపడిక్కిడానప్రాపకమాకవురూమ్, నెళ్ళే! నీనిన్నె.
ఇత్తాల్, ప్రాప్యచాపకజ్జలునువనే యెన్నుమిడముమ్, ప్రాప్తావుక్కు
ప్రతిపత్తిమాత్రమే యెన్నుమిడముమ్, క్రపన్నునుక్కు-ఇరుకాల్ మద్టా
న్టుమ్ శొల్లివేణ్డవత్తిలై యెన్నుమిడముమ్ శొల్లకితరు. ౪౬.

అను.— నాన్మత్తాత్తామ్మాట్ట.— “నిన్నె” ఎన్నెయారే ప్రతిపత్తియుమ్, అను
తాన్ ఒరుకారెన్నుమిడముమ్ తోడబొమ్మలు. ౪౬.

నిన్నె త్తిజ్జెళ్ళియానిడనిరొన్దిరప్పరెట్టే,
నిన్నె త్తిడవుమ్ వేణ్డానీసరే, — నిన్నె త్తిజ్జెళ్ళి
ఎవ్వళవరెవ్విడత్తోరమాలే, అతుతానుమ్
ఎవ్వళవుముణ్డోవెమిక్కు.

౪౭.

అన్య.—మానిషవర్, నినైత్తు, ఇత్తైళ్ళో, ఒన్ఱు, ఇరప్పర్, (౫) ఎన్ఱు, నీ, నిన్ఱై క్కవుమ్, వేణ్డా, నేరే, నినైత్తు, (౧౦) ఇత్తైళ్ళు. ఎవ్వళవర్, ఎవ్విళవోర్, మాలే, అతురానుమ్, (౧౫) ఎమక్కు, ఎవ్వళవుమ్ ఉణ్డో. (౧౭).

అర్థము.—మమమ్యలు, (మమ్మును) అనుసంధించి, ఆశ్రయించి, ఒక, (అల్లు) విషయమును, యాచింతును, (గీ) అని, నీవు, విచారించవలదు; (విషయాన్తరములను వదిలి) సాక్షాత్తుగ, (నిన్ను నేప్రయోజనముగా) తలచి, (౧౦) ఆశ్రయించుటకు, (సంసారులు) ఎంతజ్ఞానవంతులు? ఏదేశమందున్నారు? (ఎచ్చటను ఎవ్వరునులేరు). ఓ! స్వాధికండా! ఆప్రయోజనాన్తరపరత, (౧౫) (నీకటాక్షపాత్రులమైన) మాకు, ఎంత మాత్రమైననుకలదా? (౧౭). ౪౭.

వ్యా-అవ.—నాన్ఱుత్తైఱ్ఱామ్బాట్టిల్, (నినైత్తు). “నీర్ నన్ఱై ప్రాప్యప్రాపకమాకవుమ్ నన్ఱైయేత్తుకైయేదేహయాతై గ్రయాకవుమాక విరానిన్ఱీర్, “ఇతుక్కువికరీతమాయిరుప్పాన్ శేక సంసారమ్” ఎన్న, ఉన్ కటాక్షమిల్లాతిప్పడియిరుక్కై గుఱ్ఱమో? వెన్ఱితార్.

(నిన్ఱైత్తిత్యాది) నన్ఱైనినైత్తు నమ్ కాలితేవిల్లున్ఱు ఉన్ఱైప్పోలే నన్ఱైయేప్రయోజనమాకప్పఱ్ఱానే ప్రయోజనాన్తరత్తుక్కు మడియెప్పరెన్ఱు నిన్ఱై క్కవేణ్డా. (నేరేయిత్యాది) నీయేప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము మెన్ఱు నిన్ఱైత్తిత్తైళ్ళ ఎక్కుళ్ళార్ క్కుప్పోమ్? ఏవ్వళవిలుళ్ళార్ క్కుప్పోమ్?(మాలే) ఉన్ఱై చ్చిలనరాలే పరిచ్చేదిక్కిప్పోమో?(అతురాను మెవ్వళవుయున్ఱోవెమక్కు) ఉన్ కటాక్షమ్ పెన్ఱవర్ కళుక్కు ప్రయోజనాన్తరత్తిలే ముతలడియిడవేణ్డా; ఉన్ కటాక్షమిల్లాతార్ ఇప్పడికెయ్ తారెన్ఱు ఉన్ కుక్కువెలుక్కువొన్ఱుమో? ౪౮.

అరు.—నాన్ఱుత్తైఱ్ఱామ్బాట్టు. — “ఎన్వళవర్”-ఎన్వళవిలుళ్ళార్. ఎప్పడిప్పట్టజ్ఞాన తైయుడెయర్?, “అతురానుమ్”-అన్ఱప్రయోజన తైక్కుళ్ళుకై. ౪౯.

ఎమక్కియామ్ విణ్ణాట్టుక్కుచ్చమతామ్ వీన్ఱై,
అమైత్తిరున్దోమఁ తన్ఱయమాటు,—అమైప్పొలిన్ద
మెనోతోగికారమా వెమ్కోట్టేత్తుడనే,
కొన్ఱానైయేమనత్తుకొన్ఱు.

అశ్వ.— అమై, పొలిన్ద, మెల్, తోళికారణమా, వెమ్, (గి) కోడు, ఏలు
 ఏలు, ఉడనే, కొణ్డానెయ్, మనత్తు, (౧౦) కొణ్డా, యామ్. విజ్ నాట్టుక్కు,
 ఉచ్చుమతామ్, వీటై, (౧౧) ఎమక్కు, అమైత్తిరున్దోమ్, అంఠిత్తై, ఆమ్ఆలు. (౧౯)

అర్థము. (వర్తలత్వాదిగుణములచేత) వెదలుకలటె, క్లాఘ్యములై, మృదు
 వులైన, భుజములుగల నప్పిన్నపిరాట్టినిమిత్తముగ, క్రూరములైన (గి) కొమ్ములుగల, నృప
 భముల నేడింటిని, ఒకప్పుడే, సంహరించిన క్షిప్రునినే, హృదయమందు, (౧౦) (ఉపా
 యముగా) స్వీకరించి, మనము, బ్రహ్మాదిలోకములకంటె, మేలైన, పరమపదమును, (౧౧)
 మాకు, కలుగునట్లు చేసితిమి. అదికదా, యుక్తమైన ప్రకారము. (౧౯) ౪౮

వ్యా.— అవ.— నా అప్పలైట్టామ్బాట్టిల్, (ఎమక్కు) ప్రబలప్రతి
 బంధకమ్ పోక్కుమననై ఉపాయమాకి నెఱ్ఱితే కొణ్డా అవనాల్ వెలువతుమ్
 పరమపద మెన్దు నిన్దైత్తిరున్దోమ్, ఇతన్దో విరుక్కుమ్బడియెన్నితార్.

సమక్కు నామ్ బ్రహ్మాదికలుడై యలోకిత్తుక్కు, మేలానపరమపదమై
 పొప్పారిత్తిరున్దోమ్. ఇరువన్ద శెయ్యున్వవన్. బ్రహ్మాదికలుడై యలోకిత్తుక్కు
 మేలాయ్ పరమపదత్తుక్కు. ప్పూమ్మాయి పక్కుమ్ కై నల్గ మోక్షుతై (అమై
 త్తిరున్దోమ్) వేణ్డా వెన్నిరున్దో మెన్దుమామ్. పొప్పరనూళ్ గుణజలిలే ప్పగిన
 ఉడ మ్మొక్కయ పరమపదమ్ వేణ్డా వెన్నిరున్దాత్తోలే, అనాధారలై యాయ్
 వేయ్ పోలే విరిక్కి మృదువానతోలై యుడై య నప్పిన్నై పిరాట్టికాక్
 వెవియకోటై యుడై య ఎరుకు శేయైయమ్ ఉడనే శెన్ద్రువనై య నెఱ్ఱితే
 కొణ్డా, ఇతన్దునన్దైత్తిరాట్టిల్ పరమపదమ్ వేణ్డా మెన్నిరున్దో మెన్దుమామ్.

అన.— నా అప్పలైట్టామ్బాట్టు.— “ఉచ్చుమతామ్” మేలాన, వీటై, “అమైత్తిరు
 నోమ్” అమైపు. శ మెవాయ్, పొలిత్తిరున్దో మెన్నుతల్, “అమైపు”—అమైయు మెన్దాయ్,
 వేణ్డా వెన్నుతల్. పరమపదన్నై యమ్ వేణ్డా వెన్నుతల్. ఇన్దవర్తతై త్తిరువడియై
 దృష్టాన్తనాక్కి యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పెరునాళ్) ఇత్యది. “కోడు”—కొమ్ము. ౪౮.

కొణ్డల్ తాణ మాల్ వరై తాన్ మాకిడల్ తాన్ కూరినుళ్ తాన్,
 వణ్డాత్తామ్బావై తాణ మన్దుత్తాణ,—కణ్డానాళ్
 కారురువమ్ కాణ్డోలు నెఱ్ఱోడమ్, కణ్డానార్
 పేరురు వెన్దైత్తిరిన్దు.

అన్బు.— కొణ్డల్ తాన్, మూల్, పరైతాన్, మా, కడల్ తాన్, (౫) కూర్, ఇరుళి తాన్, వణ్ణు, అతా, పూనైతాన్, (౧౦) మల్మిరు, కార్, ఉరుపమ్ తాన్, కణ్ణ నాల్, కాణ్ తోలుమ్, (౧౫) నెణ్ణు, కణ్ణ నార్, పేర్, ఉరువున్బు, ఎమ్మై, (౨౦) పిరిన్దు, ఓడుమ్. (౨౨)

అర్థము.— మేఘములను, గొప్పపర్వతములను, విశాలమైన, సముద్రమును. (౫) నిబిడమైన, చీకటిని, తుమ్మెదలు, ఎడబాయకుండనున్న, తల్లుపూవులను, (౧౦) దాని పైన, నల్లని, వర్షముగలపర్వతములను, చూచుచున్న కాలములలో, చూచుకప్పుడంత (౧౫) (నా) మనస్సు, (ఇది) శ్రీకృష్ణనియొక్క, గొప్ప (సాందర్యముగల) విగ్రహమనితలచి, మమ్మును, (౨౦) వనలి, (అచ్చట) పఠిగడును. (౨౨) ౪౯

వ్యా.— అను.— నాత్పత్తిన్మతామ్బాట్టిల్, (కొణ్డల్) “అననే ప్రాపకణ్” ఎన్టటుతియిట్టార్ కు— శరీరావసాన త్తళవుమిరుక్కుమ్మడికోల్లు కిఱుతు.

(కొణ్డల్ తానిత్యాది) ఉపమానజ్ఞులైక్కణ్డల్ ఉపమేయమెన్టు నమైవిట్టు నెణ్ణు ఓడానిన్టుతు. మేఘులై, కిటు త్తమలైయై, కడలై, కూరియ విరుళై, వణ్ణుమాతాతచ్చావై యెన్టిటవృక్షమైక్కణ్డహతు. (కారురుపమ్ కాణ్డోలుమ్) † అనుక్తమానకిటు త్తళపూర్ణుడలై, సీలమ్, కాయావిత్యాది కాణ్డొన్దోలుమ్! ఎన్టుమామ్. † వడి నెన్టుకణ్డల్ ఇరుక్కు “అననన్టుకాణ్” ఎన్టు కేట్టటిద్దాలుమ్ పిన్నై యుమ్కణ్డహో తెల్లామ్, (కణ్ణనార్ పేరురువెన్టు) ఇతిన్ నెడువాళియటికిఱుతిలై, పేరురువెన్టోడానిన్టుతు. ౪౯.

అరు.— నాత్పత్తిన్మతామ్బాట్టు.— “మల్మిర్కారురుపమ్” ఎన్టుమాట్టి యరు రిచ్చయ్కేతార్ (అనుక్తమాన) ఇత్యాది. (ఎన్టుమామ్) ఎన్టుతు-అర్థాస్తరున్బు, ఉణ్డా నాలుమ్ ప్రతికోటికణ్డంకొప్పేతు. వర్తిమాన త్తెప్పోరు అరురిచ్చయ్కేతార్ (వడి నెన్టు). ఇత్యాది. [నెణ్ణానతు ఎమ్మైపిరిన్దు పేరురువెన్టే ఓడానిన్టుతు] ఎన్టు పడి. ౪౯

పిరిన్దొన్టునోక్కా-తులమ్ముడై యపిన్నే,
తిరిన్దులుమ్ శిన్దనై యార్లమ్మై,—ప్పరిన్దొరుకాల్
ఆవా వెనవిరణ్డారన్దో పలితేకొల్,
మావాయ్ పిళన్దార్ మనమ్.

అన్వ.- పిరిన్దు, ఒన్దు, నోక్కాతు, తమ్మడైయపిన్నే, తిరిన్దు, (౫) ఉల్లలుమ్, శిన్దనైయార్ తమ్మై, ఒరుకార్, పురిన్దు, ఆవావెన, (౧౦) ఇరక్కార్, అన్దో, మా, వాయ్, పిరన్దార్, (౧౫) మనమ్, వలితేకొల్. (౧౭)

ఆరము.- (తమను) ఎడబాసి, వేటొకదానిని, చూడక, తమవెంటనే, తిరిగి, (౫) తడమాడుచున్న, మనస్సుగారిని, ఒకప్పుడైనను, స్నేహించి, అయ్యో! అని, (౧౦) దయచేయకనున్నారు, అయ్యో! (వాపాపన్నా, గుట్టమైన కెళియొక్క, నోటిని, చీల్చిన కృష్ణనియొక్క, (౧౫) మనస్సు, కలిగినమైనదా? (౧౭) ౫౦.

వ్యా.- అన.- విమ్మతామ్మాట్టిల్, (పిరిన్దు) “ఉపమానజ్ఞులై క్కణ్ణు ఉపమేయమెన్నిరుక్కుమ్మశియాన + ఎమ్మై ఇవన్ నోక్కాత్తోళి వత్తే.” ఎన్దు వెఱుక్కిళ్ళార్. (౧) “ఎతిరళూర్ పుక్కెనై త్తోర్ పిఱ ప్పమ్” ఎన్దు మ్మశియై ఎణ్ణుకిటిలర్. అనన్ కొడు త్తిశరీరణ్ణు రుచిపిఱన్ద పిన్దు ఇవనై త్తో త్తరుమ్ కుడ మమాయ్ త్తోత్తరానిన్దతు. తాళవరిగ్ పిత్తశరీరన్దోలుమ్ అవనరప్రతీక్షనాయ్ త్తమ్ పక్కల్ ముఖమ్ పెతాతే తిరిన్దతుతోత్తరుకిటిత్తి. ఇత్తలై యిలపేత్తై పిఱన్దాల్ అవనుక్కువారాతే యిరుక్కై ముత్తై యన్దుపోలే కాణమ్. + ప్రజై ఎల్లా త్తీమ్మమ్ శెయ్ తా రేయాకిలుమ్ పశిత్తపోతు శోత్తిట్టిలళాకిల్ తాయ్ కుక్కుక్కడ మూకక్కడ వతితే.

(పిరిన్దుత్యాది) వేటొన్దైయనుననియాతే తమ్మైయేవత్ శ్రీ త్తిరికిఱ. (శిన్దనై యార్ తమ్మై) “తమ్మైయొట్టియ వేటొరు త్తిరిత్తై” ఎన్దు పురిన్దుపార్ త్తు “ఐయో!” ఎన్దిరజ్ఞుకిటిలర్. (మావాయ్ పిరన్దార్ త్యాదీ) ఆత్రితర్ కాక్కాక విరోధినిరసనమ్ పణ్ణిప్పోన్దపరుడై య మనస్సు ఇప్పోతు తిణ్ణితాన పడియో! మావాయ్ పిరన్దారుడై య మనమ్ అన్దో వలితేకొల్. ౫౦.

ఆరు.- విమ్మతామ్మాట్టు.- (ఎమ్మై)-ఎడల్లై. తమ్మైప్పెఱుక్కై యత్తుమ్ పణ్ణిన వనై వెఱుప్పానెన్నెన్దు అరుచ్చెయ్ కితార్ (ఎతిరళూర్) ఇత్యాది. తమ్మడైయ

టబ్ బువ్విడిక్క అవన్ అల్లమ్ తాళి త్తైక్కుల్ బుమాకొళ్ళామోవెన్న అరుళిచ్చె యోతార్ (ప్రబ్బెల్లా) ఇత్యాది. ౫౦.

మనమాళమ్మోరై వర్ వన్ కుటుమ్పర్ తమ్మై,

చ్చినమాళ్ళిత్తోరిడ త్తే శేర్ త్తు, — పునమేయ

త్తణ్ణుఱాయానడియే తామ్ కాణుమఁ తన్డే,

వణ్ తుఱామ్ శీరార్ కుఱమాణ్బు.

౫౧.

అన్వ.— మనమ, ఆకుమ్, ఓర్, ఐవర్, వన్, (౫) కుటుమ్పర్ తమ్మై, శివమ్, మాళ్ళిత్తు, ఓరిడతే, శేర్ త్తు, (౧౦) పునమ, మేయ, తణ్ తుఱాయాన్, అడియే, తామ్, (౧౫) కాణుమ్, అఁ తన్డే, వణ్, తుఱామ్, శీరార్ కుఱ, (౨౦) మాణ్బు. (౨౧)

అర్థము.— మనస్సును, తమవశపఱచికొనుచున్న, (బాధించుటయందు) అద్వితీయులై, అయిదుగుఱై, ప్రబులులైన (౫) (ఇంద్రియములనెఱుఁగెను) స్వతంత్రులను, కోపమును, న పించి, సర్వస్వమునియొద్ద, ప్రవణులగునట్లుచేసి, (౧౦) భూమియందు, అమరియుండునట్లు అభినవమై, చల్లనైన తిరుత్తుఱాయకలవానియొక్క, శ్రీ సాదములనే, తాము, (౧౫) నేవించుటయ నడిఅడికదా, ఉదారములై, వ్యాప్తములైన, గుణములుగల శ్రీవైష్ణవులకు, (౨౦) ఆంధము. (౨౧)

౫౧.

వ్యా.— అన.— ఐమ్బుత్తోరామ్బాట్టిల్, (మనమాళమ్) † శేషభూతా శేష శేయితపడికణ్ణిరుక్కుమ త్తైన యల్లతు వెఱుఁగు. త్తప్పచ్చెయ్ తోమ్ ఎన్ఱిఱార్.

(మనమాళమిత్యాది) పల్లికళి కలహామ్బాల్, ఈర్వోరునుక్కా-త్తై శేషమాయ్, అత్తావుక్కు మనస్సు శేషమాయ్, మనస్సుపోనవచ్చియే పోకిక్కడవనాన ఇంద్రియజగళిరుక్కుమ్ముతై యన్ఱి కే. మననై ఇంద్రియజగళాళువ్వుడియరుక్కై. (వణ్ కుటుమ్పర్) మననై త్తాజ్గళి పోనవచ్చియే కొడుపోకివల్లరాయిరుక్కై. † “ఇన్నతనై ద్రవ్యత్తుక్కు † అరళు శేయ్యారై క్కిణ్డై కుమ్ ” ఎన్నుమ్ వన్నియరై ప్పోలే. (ఓరై వర్ వన్ కుటుమ్పర్ తమ్మై చ్చినమాళ్ళిత్తు) కిర్త్తళుమానక్రోధతైముడిత్తు. (౧) “కామాత్కోఱ్ఱోభిజాయతే” భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయజ్గళెల్లామ్ ఇంద్రి)

(౧౫) మద్రుఒన్మ, కాణ్ ఉతా, వాయ్తాన్, శీర్, పరవాతు, (౨౦) ఒన్మ, ఉణ్ణ, ఉణుమీ. (౨౩)

అర్థము.—(ఇన్మ)ఁదగ్గించిన, అప్పుడు, బ్రహ్మచారివేషమును, భావించి, భూమిని, యాచించినవాడై, (౫) వంచకురాలైన పూతనయొక్క, విషమును, ధారకముగా ఆశపడి, ఆరగించినవానియొక్క, (౧౦) అద్వితీయమైన, తిరుమేనును, సేవించుటకై, మనసేత్రములకు, ఆశ; (౧౫) వేటొకదానిని, చూడనాశపడదు. వాగ్వియము, (వానియొక్క) కల్యాణగుణములను, స్తుతించక, (౨౦) ఒకదానిని, భుజింప, ఆశపడువా? (౨౩)

వ్యా.— అన.— ఐమ్మత్తిరణ్ణామ్మట్టల్, (మాణ్ పావిత్తు) పాతువిలేశోన్నేన్, అతుతానెనక్కుణ్ణాయిత్ శ్రేన్మితార్.

(మాణ్ త్యాది) మాణ్ పావిత్తైయానతు-మహాబలి “నాన్ తరు వేనానాల్ ఇన్నుమకలగ్గరక్కమాట్టాయో?” ఎన్న “ ఇరన్మత్తుక్కుమేలే వేణ్ణా ” ఎన్మరుక్కి-అబాల్యమ్ భావిత్తు. అత్తైవ్వాయ్మెన్మితన్మ, అత్తైయు మ్మైయ్యొక్కుత్తై. (మాయనళిత్యాది) తాయ్ వేషన్మెక్కిణ్ణు “ఇవనుక్కుములై కొడావిశిల్ ధరియే” ఎన్మ అనల్ ములై కొడుత్తాత్తోలే ఇవనుమ్ “ఉణ్ణావిశిల్ ధరియే” ఎన్మ ధారకమాక ఉణ్ణాన్. (౧) “వేయ్ములై నజ్జాణాకవుణ్ణాన్ ” ఎన్నున్మడియే. (కాణ్సాన్ సమీకణ్ణవా) కిణ్ణక్కివా డాణ్ పావిత్తుణ్ణానతోరునమకాణ్బాన్. (మద్రుత్తుకాణుతా) అత్తొన్మమ్ కాణ్ శెయ్యెన్మకాణ్. నాణివేటొన్మకాణామైయేముడియుమ్. నయనేన్మి యత్తుక్కన్మ, ఇన్మనర్థమ్ వాగ్వియత్తుక్కు-ముక్కుమ్. (శీర్ పరవాతుణ్ణ వాయ్తానుటుమొఒన్మ) అననుడైయ కల్యాణగుణజ్జలై చ్చొల్లాతే వాక్కువేటొన్మెయున్మఉణ్ణాతు. ౫౨.

అరు.— ఐమ్మత్తిరణ్ణామ్మట్ట.— (అగొన్మమ్) ఎన్మ వాక్యమ్ పిత్తై. ౫౨.

ఒన్మణుశెజ్జణ్ణాల్ యానురై ప్పతు, ఉన్మడియార్
కైన్మశెయ్యెన్మెన్మెయిరుత్తిసి, — సిన్ పుక్కల్
వై కుమ్ తమ్మిన్మెయిలుమ్మత్ శ్రేనితో, నీయవొక్కు
వై కున్మెన్మరుళుమ్ వాన్. ౫౩.

(౧) ముతత్ తిరువ్వాది-౧౧.

శ్రీమద్వివేకానందాచార్య.

అవ్వ — శెమ్, కణ్, మల్, యన్, ఉరైప్పరు, (౫) ఒన్ఱు, ఉణ్ణు, నీ, ఉన్, అడియార్ క్కు, (౧౦) ఎన్ శెయవన్, ఎన్ఱు, ఇరుత్తి, నిన్, పుకట్టిల్, (౧౫) వైకుమ్, తమ్ శిన్ఱైయిలుమ్, మల్, అవర్ క్కు, నీ, (౨౦) అరుకుమ్, వైకున్ఱమ్ ఎన్ఱు, వాన్, ఇనితో (౨౪)

అర్థము. — ఎన్ఱుని, నేత్రములుగల, సర్వేశ్వరుడా! నేను, (నీకు) చెప్పట, (౫) ఒకమాట, కలదు; నీవు, నీయొక్క, దాసభూతులకు, ఏమియుపకారమునుచేసదను? అని, (చింతాక్రాంతిచే) ఉన్నావు. నీయొక్క, కల్యాణగుణములలో, (౧౫) నిలిచియున్న, తమయొక్క అధ్యవసాయమునకంటె, దానిపైన, వారికి, నీవు, (౨౦) కృపచేసెడి, శ్రీవైకుంఠమనిప్రసిద్ధిగల, పరమాకాశము, భోగ్యమగునా? (౨౪) ౫3.

వ్యా. — అన. — ఐమ్మత్తుమూన్ఱాన్ఱాన్ఱుట్టిల్, (ఒన్నుణ్ణు) “ఎన్నుడైయ ఇన్ఱి”యన్ఱుభుమ్ ఉన్నె యనుభవిక్కుమ్మడి యాయ్ మ్మ”ఎన్ను, “అవ్వళవేయో? ఇన్నమ్ శిలవుణ్ణుకాణు ముమక్కుచ్చెయ్యక్కడవతు” ఎన్ను, “ఎనక్కుచ్చెయ్యళతుణ్ణో?” ఎన్ఱితార్.

(ఒన్ఱి త్యాది) ఆరేనుమాక తైళిన్దార్ కలన్దేనార్ క్కుచ్చొల్లక్కడవతితే. (ఉన్నడియార్ క్కిత్యాది) నిర పేక్షర్ క్కు, “ఎన్ శెయ్యన్?” ఎన్ఱిరుక్కిణ ధర్తనా నెప్పొత్తు మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్. (౧) “ముణంప్రవృద్ధమివమే” పాణ్డనర్ కళి ముడిశూడినవన్ఱమ్ ద్రాపదికుత్తిల్ ముడి త్తవిన్ఱమ్, భర్తాక్కల్ సన్నిహితరాయరుక్కు అనర్ కళి రక్షరెన్ఱు నిన్ఱె యాతే నమ్ పేర్ శొన్నవరుక్కు త్తిరువుళ్ళత్తిలే శతనిశపట్టిరుక్కుమాపోలే అన్ఱ ఆనుకూల్యముడై యార్ క్కు ఎన్ఱమ్ “ఎన్ శెయ్యన్” ఎన్ఱిరుత్తి. (నికపుక ధీత్యాది) ఉన్ఱుక్కత్తిలే తన్ఱుకిణ చిన్ఱైయిత్కాట్టిలినితో? నీపారప్పలియచ్చొల్కొమ్మక్కిణపరమపదమ్. సిద్ధిన్ఱుక్కిడై నిఱుమ్మా? సాధ్యమ్. ఇతుక్కుతు * ఉక్తిసారమేకారణమ్. ౫3.

(౧) భారతమ్ ఉద్యోగ-౫౯-౨౨.

* గుణావధియోగ్యమాన ఇన్దజన్త్రిత్యాట్టిల్ పరమపదమ్ శ్లాఘ్యమైన్ఱుక్కుక్కారణమ్-పరమపదమ్ ఉక్తిసారమాయరుప్పలే ఎన్ఱయన్త్రుతపత్తిన్ఱుత్తార్థము.

అరు.— విష్ణుత్తుమామ్మామ్మట్టు.— శేషియైక్కుటిత్తు “శొల్లకోటన్” ఎన్నలామా
న్న అరుగిచ్చెయ్కితార్ (అరేమహాక) ఇత్యాది. (అనిశు)-బుణమ్. పరమపదమ్ క్లాఘ్య
న్దోపెన్న అరుగిచ్చెయ్కితార్ (ఇతుక్కుతు ఉక్తిసారమ్) ఇత్యాది. ౫౩.

వానోమటికడలోనూరుతమోలీయకమో,

కానోనొరుగ్గేయ్ కణ్ణిలమూల్, -ఆనీన్ద్ర

కన్దుయర్త్రామెటిన్దుకాయుత్తిర్ త్తార్ తాళో పణిన్దోమ్,

వన్తుయరై యావామరుజు.

౫౪.

అన్వ.— అన్, ఈన్ద్ర, కన్దు, తామ్, ఉయర్, (౫) ఎజీన్దు, కాయ్, ఉత్తిర్
త్తార్, తాళో, పణిన్దోమ్, (౧౦) వన్, తుయరై, మరుజు, కణ్ణిలమ్, ఆలో, (౧౫)
వానో, మటి, కడలో, మారుతమో, తీయకమో, (౨౦) కానో, ఒరుగ్గేయ్, ఆవా. (౨౩)

అర్థము.— పశు, కనిన, (అనురాధవృత్తి) మారున, తాము, పైకి, (౫) విసిటి
గొట్టి, వెలగకాయను, పడకొట్టినవానియొక్క, శ్రీపాదమలను, ఆశ్రయించితిమి. (౧౦)
క్షూరమైన, పాపమును, (మన) సమీపమందును, చూడకనున్నాము. గనుక, (౫)
(అది) ఆకసమందో, ఆలలుకొట్లుచున్న. సముద్రమందో, గాలిమందో, అగ్నియందో,
(౨౦) అపవయందో, చేసెడి. అయ్యో! (౨౩)

౫౪

వ్యా.— అవ.— విష్ణుత్తునాలామ్మాట్టిల్, “ఉమ్ముడై యప్రతి
బధకమ్ శయితజెన్?” ఎన్న; నానుమటికిటిలేననితార్.

(వానిత్యాది) ఆకాశమునమ్ పణ్ణిన్దో? కడలిలేపుక్కుముడి
న్దో? క్కాన్దో? డేకలన్దుపోయిన్దో? అగ్నిప్రవేశమ్ పణ్ణిన్దో? మహా
ప్రస్థానమ్ పణ్ణిన్దో? (ఒరుగ్గేయ్) ఇన్ద్రో? లెక్కేర్ న్దతు? (మరు
జుకణ్ణిలమూల్) సమీపత్తిలే కాణాళో ధ్రికై యార్, “ఒరుగ్గేయ్
కణ్ణిలమూల్” ఎన్దతిలే “మరుజెన్దు పారుణ్ణిక్కే నిల్కుమ్. (అని
త్యాది) ప్రబలప్రతిబధకజ్జలై వ్పక్కుమవర్తిరుపడితిలే పణిన్దిరు
న్దోమ్; నమ్మాడే నడునాళో ప్పక్కిప్పోన్దవలియతుయరై అరుకుమ్ కణ్ణి
లోమ్, ఇవర్గెళ్ళుక్కుముడిన్దో? ఏయోఏయో! వెన్దితార్. ౫౪.

“ (పా) మరుజెన్దు పారుణ్ణిక్కే.

అరు.— విమ్మత్తైన్దామ్మాట్టు - (మహాప్రస్థానమ్) మహావిద్యమ్. కట్టలమెన్న పమైయారో, “మరుక్కో” ఎట్ట విశేషిప్పానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఒరుక్కో మ్మ) ఇత్యాది. ఎన్నరుకిల్ కాణోమెట్ట పడి. ౫౪.

మరుక్కోత మోతుమ్మణినాకలైయార్,
మరుక్కోవరవరియరేలుమ్,—ఒరుక్కో
ఎవక్కవరై క్కొణాలామెప్పొయ్తుముళ్ళాల్,
మనక్క వలై తీర్ప్పార్వరపు. ౫౫.

అన్య.—వరవు, మనమ్, కవల్లై, తీర్ప్పార్, మరుక్కో, (౫) ఒకమ్, మోతుమ్, మణి, నాకలైయార్, మరుక్కో, (౧౦) వరఅరియరేలుమ్, ఎవమ్మ, ఉళ్ళార్, ఎప్పొయ్తుమ్, ఒరుక్కో, (౧౫) అవరై, కాణామ్. (౧౭)

అర్థము.—(౪) రాకడచేత, మనమ్మలొనన్న, క్లేశమును, పోగొట్టువారును, సమీపమందు, (౫) అలలు, కొట్టు (స్పృశించు)వట్లు, మణులుగల, అది శేషుడైనెడిప డకగలవారును, సమీపమందు, (౧౦) వెళ్ళుటకుదుర్లభుడును నైనను, మనకు, మనమ్మ చేత, ఎప్పుడును, ఏకాకారముగ, (౧౫) వారిని. కేవింపవచ్చును. (౧౭) ౫౫.

వ్యా.— విమ్మత్తైన్దామ్మాట్టిల్, (మరుక్కోత్యాది) వర వాలెన్న నక్కవలై తీర్ప్పార్, అరుకేకడలిల్లిరైత్తివలై తొడైకుత్త త్తిరువనన్దామ్మావాన్దేలేకణ్ణిరన్దరుభుకిఱవర్ అరుకేశెల్లవరియరేలుమ్, నమక్కొరుపడిప్పడప్పొదయత్తిలే ఎప్పొరుముళర్. ౫౫.

అరు.—విమ్మత్తైన్దామ్మాట్టు,—[వరవు-మనక్కవలైతీర్ప్పార్-మరుక్కోత మోతు మ్మణినాకలైయార్ మరుక్కోవరవరియరేలుమ్ - నమక్కఒరుక్కోయ్ళార్ ఎప్పొయ్తుమ్ కాణామ్]. మనస్సిరే ఒరుపడిప్పడ ఎప్పొయ్తుమ్ కాణాలామెట్ట పడి. ౫౬.

నరవాటొన్దైయార్ వాట్టినితాల్, ఎల్లే
ఒరువాటొన్దైయార్ కావాటు,—ఉరుమాటా
మాయవర్తామ్ శేయవర్తామన్దులకిమ్ తాయవర్తామ్,
మాయవర్తామ్ కాట్టుమ్వట్టి. ౫౭

అన్య — ఒరుఅలు, ఒరువన్, పుకాఅలు, ఉరుమాలుమ్, అయవర్తామ్,
(౫) శేయవర్తామ్, అన్య, ఉలకమ్, తాయవర్తామ్, మాయవర్తామ్, (౧౦)
కాట్టుమ్, వల్లీ, వరపుఅలు, ఒన్య, ఇల్లై, (౧౫) వాట్టై, ఇనిరు, ఎల్లై, (౧౫) అల్.

అర్థము.— (వేలు) ఒక ఉపాయమును, చేతనును, ప్రవేశించుచున్నట్లు,
(వారికోరికైతవయొక్కవరత్వ) స్వరూపమును, మార్చిచ (సుభ్రముగాజేసిచ, కృష్ణ
లై, (౫) (ఇతరులను) దూర్ఘలై, ఆకాలమును. అజ్ఞానమును, కొలిచివ్రావిక్రములై,
అన్యచేష్టికులైవారు, (౧౦) చూపించిన, ఉపాయము, వచ్చిప్రకారము, ఒక
విషయచేను, ఎటుగలేను; (౧౫) ఫలము, భోగ్యముగనున్నది. ఇదేవాత్పర్యము!
(౧౫) అల్ - అన్యమును. ౫౬.

వాగ్మి.— అవ.— విచ్చత్తాతామ్బట్టిల్, (వరవాలు) “ ఎల్లార్
క్కుమరుకుమ్ శెల్లవరియవనుమక్కెలియనానపడియెన్ ? ” ఎన్న, నాను
మటియే నెన్దితార్.

(వరవాటొన్బిలైయార్) అడియిలై యాకిల్ ఫలమ్ శురుజ్జియరు
క్కుమోవెన్నిల్; (వాట్టైనితాల్) ఫలమధికమాయరుక్కుమ్. (ఎల్లై
ఒరువాటొరువ్కపుకావాలురుమాలుమ్) “ నమక్కడియిలై ” ఎన్టారా
యవేన్దాతపడి, ఒరువల్లియిలొరువన్ పుకాతపడి తన్నుడై యస్వరూప
స్వభావజ్ఞలై యత్తియమాలుమ్. “ ఎల్లాఉపాయుజ్జలై యుమ్విట్టెన్నె
యేపల్లె” ఎన్టై. ఫలభోక్తానినుడై య ఉపాయానుష్ఠానజ్ఞలై అనర్
క్కాకత్తై అనుష్ఠిక్కుమెన్టుకరుత్తు. ఎల్లామ్ విట్టెన్నె ప్పల్లెన్దుమ
వర్. (శేయవర్తామ్) అజ్ఞాననుక్కు కైరూపాయరుక్కుచ్చెయ్ తే
దుర్యోధనాదికలై యుమ్ అమ్మక్కిలై యాక్కి అవర్కభుక్కు దూరి
యామవర్. (అన్బులకమ్ తాయవర్తామ్) నిన్నై తపోతు తామేవన్దు
కిట్టుమవర్. (మాయవర్తామ్ కాట్టుమ్వల్లీ) ఇష్టదిఆశ్చర్యభూతరాన
వర్ కాట్టుముపాయమ్, వరవాటొన్బిలై యాల్ వాట్టై వినితాల్. ౫౬.

అరు.— విచ్చత్తాతామ్బట్టు. — “ ఒరువర్ ఒరువాలుపుకావాలు ” - ఉపాయా
న్తరగ్గిరేపుకాతప్రకారమ్. “ ఉరుమాలుమ్ ” - తామేయుపాయమెన్టుకాట్టుకైక్కు

త్తన్నెయ్యళియమాటి యవతరిక్కుమవర్, తాననుష్టిక్కై - ఇవర్ కరుక్కాక అవతరిత్తు
త్తన్నెయ్యే ఉపాయమాక క్కాట్టుకై. “వాట్టినితాల్, ఎల్లై!” - ఇతెన్ను ఆళ్వర్యమ్. ౫౬.

పట్టి త్తెజువల్వి నెయై మూన్ ద్రానో నెళ్ళై,
తట్టి ఇక్కొణ్ణు పోరపుణ్ణు నై, - చుట్టి త్తెజుమ్
తాన్ విడన్దల్ సన్ ద్రిప్పులాల్ వెళ్ళమ్ తానుకళ,
వాన్ విడన్ద మూర్విడన్ద మూల్. ౫౭.

అన్య. — నెళ్ళై, పోర్, అవుణ్ తన్నై, తట్టి ఇక్కొణ్ణు, తాట్టు, (౪) ఇన్
ద్రానో, ఎజ్జుమ్, పట్టి. పులాల్ వెళ్ళుతాన్, శుట్టిత్తుకళ, వాట్టు, (౧౦) అన్దన్ద,
మాన్దు, ఇన్దన్ద, మూల్, నట్టి, (౧౫) త్తెజు, వర్, వినైయై, మూన్ ద్రానో. (౧౯)

ఆర్థము. — ఓ! మనసా! యుద్ధమందు, హిరణ్యమును, కాగలిగిండుకొని, పల్ల
మైయున్న, (౫) ప్రదేశమును, అంతట వ్యాపించి, రక్తప్రవాహము, సుడికలదై,
పారునట్లును, (వాని) విశ్వర్యము, (౧౦) అణగనట్లును, టొమ్మును, చీల్చిన, సర్వే
శ్వరుడు, నడుము, (౧౫) ఉండునట్లు చేసెడి (ప్రతిభక్తములై), ప్రబలములైన,
పాపములను, పోగొట్టడా? (౧౯) ౫౭.

వ్యా. — విమ్మత్తేద్రామ్బాట్టిల్, (పట్టి త్తెజు ఇత్యాది) వద్దే
టికిళాన అవిద్యాదింట్లై యుమ్ ప్రాప్త్యాభాసన్దనై యుమ్ పోక్కానో?
హిరణ్యనై పోక్కిన ననుక్కు ఇతోరుపారుళో? (నెళ్ళై తట్టి ఇత్యాది)
మురట్టు హిరణ్యనై స్పర్శిత్తు ప్పళ్ళ మెల్లామ్ రుధిర వెళ్ళు శుభ్రీక్కు - వ్బడి
(౧) “వెరునీల్ ముత్తై పెరితు” ఎన్ను వ్బడి రుధిరమ్ వెళ్ళు విడ అస
నై శ్వర్య మొడుగ్గ మూర్ విడన్ద సర్వేశ్వరన్ పట్టి త్తెజువల్వి నెయై
మూన్ ద్రానో? నెళ్ళై! ౫౭.

అయ — విమ్మత్తేద్రామ్బాట్టు. — “పారపుణ్” - యుద్ధోత్సవ. “తాట్టిన్దమ్”
తాన్ ద్దవిడనాయ్, పళ్ళ మెన్ద పడి. “పులాల్ వెళ్ళు” - రక్తవెళ్ళు. ౫౭.

మూలేపడిచ్చోతిమాన్ శ్రేల్, ఇనియునతు
పాలేపాల్ కీరిల్ ప్పుత్తొత్తొన్దే, — మేలాల్

పిఱప్పిన్నై పెన్ద్రుడిక్కిళ్ళ కున్ద్రేవలన్దు,

మఱప్పిన్నైయాన్ వేణ్ణుమ్ మాడు.

౫౮.

అన్య.—మాలే, పడిచ్చోళి, ఉనతు, పాల్ పాల్, శీరిల్, (౫) పట్టుకు, ఒట్టి
దేన్, ఇని, మాన్ద్రేల్, మేలూల్, పిఱప్పిన్నై, (౧౦) పెన్ద్రు, అడిక్కిళ్ళ, కున్ద్రే
వల్, అన్దు, మఱప్పిన్నై, (౧౪) యాన్, వేణ్ణుమ్, మాడు. (౧౮)

అర్థము.— (ఆశ్రయ) వ్యాసున్దుడా! దివ్యవిగ్రహ తేజస్సుకలవాడా! నీయొక్క
పాలవలెభోగ్యమైన, కల్యాణగుణములందు, (౫) (అవగాహించి) పక్వమైతిని. ఇద
మీద, (దానిని) వేటువిధముగా జేయుకుండనుండువలెను. భవిష్యత్కాలమందు, జన్మ
నివృత్తిని, (౧౦) పొంది, (నీ) శ్రీపాదములకింద, కైక్కుర్వమును, కాదు (సేవాశపడి
నది); (ఎప్పుడును శ్రీపాదములయొక్క) విస్తృతిలేకుండుటయే, (౧౫) నేను, ఆశప
డెడు, భవము. (౧౮)

౫౮.

వ్యా.—అవ.— వివృతైట్టామ్బాట్టిల్, (మాలే) “ఇనియున్న
దైయవనుభవత్తుక్కు. అవిచ్ఛేదమే వేణ్ణువకు” ఎన్గితార్.

(మాలేపడిచ్చోళి) సర్వేశ్వరత్వజైయుమ్ స్వాభావికమాన
విగ్రహత్వైయుమ్ శొల్లుకీటరు. ఆశాలేశముచైయాన్ పక్కల్ వ్యామో
హత్వైయుమ్, ద్వేషమ్ పణ్ణినాలుమ్ విడప్పకాతపడియైయుమ్ శొల్లు
కీటతెన్దుమాన్. † ఆత్మగుణ్యలైయుమ్ దేహగుణ్యలైయుమ్ శొల్లుకీట
తెన్దుమామ్. (మాన్ద్రేలిని) వైత్తశితైయిలియై మాన్ద్రాతేకొళ్.
ఇతైయిలియై తెన్నిల్, (ఉనతుపాలేసోల్ శీరిల్ పట్టుత్తోట్టిదేన్) ఇన్వి
తైయిలియై మాన్ద్రాతేకొళ్. (మేలాలిత్యాని) సంసారనివృత్తిపూ
ర్వకమాః పరమపదత్తిలే ఉన్ తిరువడికలిలే యడిమైశెయ్ కైయన్దు
ఎనక్కుభనమ్; పరమపదత్తిల్ నీయిరుక్కుమిరుప్పై మఱవామై. † పరమ
పదత్తిలేసోనాలల్లుతు మఱవామైయిల్లమైయాలే పరమపదముమ్ వేణ్ణి
నారాయ్ ఫలిత్తుతు. † సావిత్రియునుచైయ భర్తవై మృత్యుకొడుపోక,

‘ఎన్ భర్తావై తరవేణుమ్’ ఎన్ఱు అవళపేక్షిక్క, ‘ఇల్లొన్ఱు మొ
త్రియవేత్తొ శిలవేణ్ణిక్కో’ ఎన్న, ఇరన్ నయిల్ శ్రిలే ఎనక్కోరు
ప్రజై యుణ్డాక వేణుమ్’ ఎన్ఱు వేణ్ణిక్కొణ్డాల్పోలే. ఇరన్ కుక్కు మఱ
పుత్తానుణ్డో వెన్నిల్; ప్రక్కశిసమ్మనఱుచై మూర్ కుక్కువరుమతునమ
కుక్కుమ్ వారాల్ వొన్ఱు భయప్పడుకితార్. ఊరజై య వొన్ఱుకొడువా
రానిన్ఱుల్ నమ్మక మొన్ఱుమ్మిన్ఱై కుక్కుమెన్ఱుభయమ్ కెట్టిరుప్పొరణ్డో? ౫౮.

అరు.—ఎమ్మటైటామ్మట్టు.—“పడిర్పోళి” - స్వాభావికమాన విగ్రహమెన్న
తల్, విగ్రహత్తినుడెయ కాన్ఱియెన్నుతల్. వివరణమ్, (అత్తగుణజ్ఞైయుమ్) ఇత్యాది.
మఱనామైయమైయమో, పరమపదమ్ వేణ్డావోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పరమప
దత్తిలేపోనార్) ఇత్యాది. ఇత్తైయపేక్షిక్కవే అరుభలిత్తతెప్పడియెన్న అరుళిచ్చెయ్
కితార్ (సావిత్రి) ఇత్యాది. ౫౯.

మాడేవరప్పెఱువరామెన్ఱే, వల్వినై యార్
కాడానుమాతానుమ్ కైక్కొళ్ళార్,—ఊడేపోయ్
ప్పేరోతమ్ శిన్ఱుతిరై క్కణ్ణాళరుమ్, పేరాళన్
పేరోతచ్చిన్ఱిక్కప్పేర్ న్దు.

౫౯.

అన్య.—పేర్, శీతమ్, శిష్ట, తిరై, ఊడేపోయ్, (౫) కణ్ వళరుమ్, పేరా
ళన్, పేర్, శీత, శ్విక్క, (౧౦) పర్, వినైయార్, పేర్ న్దు, కాడానుమ్, అతా
నుమ్, (౧౫) కైక్కొళ్ళార్, మాడే, వరప్పెఱువరామెన్ఱే, (౧౮)

అర్థము.—గొప్ప, సముద్రమందు, చెదఱిన, అలలు, లోపల (సమీపమందు),
వచ్చి (స్పృశించునట్లు), (౫) నిద్రించుచున్న, గొప్పవానియొక్క, తిరునామములను,
చెప్పుటకు, తలచినయెడల, (౧౦) కూర్చునైన, పాపముగారు, (మమ్మును)ఁడిచి, అడ
వివైనను, మఱియొకదానివైనను, (౧౫) ఆశ్రయింపరు. (దీవికేగారణము, మనువువలె)
సమీపమందు, రావచ్చుననియా? (౧౮)

౫౯.

వ్యా.—విమ్మత్తొన్ఱు తామ్బట్టిల్, (మాడే) [ఊడేపోయ్ ప్పే
రోతమ్ శిన్ఱుతిరై క్కణ్ణాళరుమ్ పేరాళన్ పేరోతచ్చిన్ఱిక్కప్పేర్ న్దు-వల్వినై
యార్ కాడానుమాతానుమ్ కైక్కొళ్ళార్-మాడేవరప్పెఱువరామెన్ఱే]

కడలిలో లిరై కళ ముజిస్తువస్తుశిలుతివలై యాయ్ తుడైకు త్తక్కొన్
 శరానిస్తు ఆశ్రితవిషయ త్తిలోరత్తుక్కల్లైయిన్దిక్కేయిరుక్కిఱవరుడై య
 తిరునామమ్ శొల్ల నినై త్తతటిన్దల్, పల్విన్దై యారిజునిస్తుమ్ పొన్దతమ
 క్కుప్పుకలాక మలై యాకిలుమ్ కడలాకిలుమ్ ఏతేను మొస్తు కైక్కొ
 భుకిటిలర్; కైక్కొళ్ళాత్తోకిఱతు ఎన్నరు కేవరలామెన్దే. ౫౯.

అరు.—విష్ణుత్రిశుళామ్బట్టు.—“ఉడేపోయ్” - ఉశేపోయ్, తిరుమేనియ
 కైయిరే పోయెన్ద పడి. ౫౯.

పేర్ నొస్తునోక్కాతు పిన్ని త్పాయ్ నిల్లాప్పాయ్,
 ఈన్ తుడ్రాయ్ మాయనై యేయెన్దెళ్ళై,—పేర్ నెజుమ్
 తొలై మా వెన్నరకిల్ శేరామల్ కాప్పతల్కు,
 ఇలై కాన్ మఠో రిత్తై. ౬౦.

అన్వ.—నెళ్ళై, తొలై, మా, వెమ్, వరకిల్, (౫) శేరామల్, కాప్పతల్కు,
 ఎజుమ్, పేర్ నెజుమ్, మఠోరు, (౧౦) పేర్, ఇత్తై, ఇలై కాన్, పేర్ నెజుమ్, ఒన్దు, (౧౫)
 నోక్కాతు, ఈన్, తుడ్రాయ్, మాయనైయే. పిన్ నిత్పాయ్, (౨౦) నిల్లా
 ప్పాయ్. (౨౧)

ఆర్థము.—నామనసా! పురాతనమై, గొప్పదై, క్రూరమైన, వరకమందు, (౫)
 చేరనట్లు, రక్షించుటకు, ఎద్దుటను, (వీనిని) వదలి, వేణు, (౧౦) ఒక, నిర్వాహ
 కుఁడు, లేమనుమి. (౧ నుక) వీనిని వదలి, వేటొకదానిని, (౧౫) మాడక, భోగ్యమైన,
 తిరుస్తుడ్రాయ్ మాలల, ఆశ్చర్యభూతుని నే, అనుసరించినను అనుసరించుము, (౨౦)
 అనుసరింపకపోయిననుపో. (౨౧) ౬౦.

వ్యా.—అటుపతామ్బాట్టిల్, (పేర్ నొస్తు) వేటొరుపదార్థమై
 నోక్కాతే లవనై అనువర్తిక్కిలుమ్ అనువర్తి, ఉనక్కురియై యాయ్
 అనర్థపడిలుమ్ పడు. (ఈకతుడ్రాయ్ త్యాది) సంసారసమృద్ధమటుకై క్కు
 ఎజుప్పు కాలుమ్ అవనై యొభియ ఆశ్రయణీయతత్వములై. అవనై
 యనువర్తిక్కిలు మనువర్తి, స్వతస్త్రిమాయ్ క్కడిలుమ్ కెడు. ౬౦.

ఆరు.—అటుపతామ్మట్టు.— “ ఎన్నెత్తై! తొల్లెమావెన్నరకిల్ శేరామల్ కా
ప్పలత్తు ఎట్టుమ్ పేరేన్దు మదీ దోరైయిల్లెకాణ్. ఆనప్పిన్-పేరేన్దొన్దునోక్కాతు -
ఈనోతుమాయ్ మాయనైయే - పిన్నిత్తాయ్ నిల్లాప్పాయ్ ఎన్దున్దుయమ్. ౬౦.

ఇతై ముత్తై యాన్ శేవడిమేల్ మణ్ణళన్దవన్నాల్,
మత్తైముత్తై యాల్ వానాడర్ కూడి, — ముత్తైముత్తైయిన్
తాతిలకుపూత్తెలిత్తాలావ్వాతే, తాల్వీశుమ్బిన్
మీతిలికిత్తాన్ కిడక్కుమ్మమీన్. ౬౧.

అన్వ.—ఇతై, ముత్తైయాన్, మణ్, ఆళన్ద, శే, (౫) అడిమేల్, అన్నాల్,
వానాడన్, కూడి, ముత్తైముత్తైయిన్, (౧౦) ముత్తైముత్తైయార్, తాతు, ఇలకు,
పూ, తెలిత్తాలావ్వాతే, (౧౫) తాల్, విశుమ్బిన్, మీతు, ఇలకి, కిడక్కుమ్,
మీనోతాన్. (౨౦)

అర్థము.—స్వామియనెడు, పొత్తికలవానియొక్క, భూమిని, ఆక్రమించిన,
ఎట్టుని, (౫) శ్రీహృదయమీన, ఆత్రివిక్రమానతారకాలమందు, దేవతలు, చేరి, వరస
గనుండి, (౧౦) వేదోక్తప్రకారములచే, కింజల్కములచే, విలసిల్లుచున్న, పుష్పము
లను, జల్లినట్లున్నది, (౧౫) సమానమైన, ఆకాశమందు, ప్రకాశించి, వ్యాపించియున్న,
నక్షత్రములు. (౨౦)

౬౧.

వాగ్మి.—అవ.—అటుపత్తోరమ్మాట్టిల్, (ఇతై) గోళయా
త్తైయై, యనుసన్నిక్కుప్పక్కాటుమ్ అవనై మున్నాకివల్లతు కాణ
మాట్టామైశొల్లుకిఱు. శీశిటియాచ్చాన్, శబ్దాదివిషయజగ్గలిల్ నిన్దుమ్
నామ్ మీళమాట్టాతాత్తొలే ఆత్వార్ కళ్ భగవద్విషయత్రిల్ నిన్దుమ్
మీళమాట్టార్ కళ్ ” ఎన్దు విత్తేళిక్కుప్పణిత్రాన్. బ్రహ్మాదికభుక్కుప్పర
మపదత్తి లిరుక్కుమిరుప్ప అనుభవిక్కునిలమన్దు, ఉకన్దతుళినవిడగ్గలిలే
యనుభవిక్కు-మత్తినై.

(ఇతైయిత్యాది) ఈశ్వరనానముత్తైయా లే తిరువులకళన్దరుళిన
నన్దుచ్చైయ తిరువడికిలిలే. (వానాడరిత్యాది) దేవర్ కళ్ వేదమ్ శొన్న
ముత్తైయా లే తిరువులకళన్దరుళిన తిరువడికిలిలే ఉజ్జ్వలమానపుష్పజ్గళ్

తెలిత్తాత్పలేయన్తో? ఒత్తవిశుమ్మిన్నేల్ కిడక్కిఱ నక్షత్రజ్జలిరు
క్కిఱతు. ౬౧.

అరు.—అఱుపన్తోరామ్మటటు.—(లోకయాతై) - ఆకాశతైప్పార్క్కై. పుఱ
మ్మేకజైవ్వుమ్మొనుమ్ అవనైయొక్కియక్కజైవ్వుయార్క శెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక
అరుళిచ్చెయ్కితార్ (శఱియాచ్చాన్) ఇత్యాది. “ముత్తైముత్తైయిన్” - ముత్తైముత్తై
యాక, వరిశైయడైవే. [ఇత్తైముత్తైయాన్ మణ్ణళ్ళనశేవడిమేల్ అన్నాళోవానాడర్
కూడి, ముత్తైముత్తైయిన్ - ముత్తైముత్తైయాక, తాతిలకితొడక్కి-కిడక్కుమ్మిన్] -
ఎత్తనన్యమ్. ౬౧

మీనెన్నునుకమ్మిల్ వెళియెన్నుమ్ వెళ్ళివేయ్,
వానెన్నుమ్ కేడిలావాళ్ళుడైక్కు, — త్తానోర్
మణిక్కామ్మబోలోనిమిర్ న్దుమణ్ణళ్ళన్దాన్, నజ్జళ్
పిణిక్కామ్ పెరుమరున్దు పిళ్.

౬౨.

అన్బ.—మిన్ ఎన్నుమ్, కమ్మిల్, వెళి, వెళ్ళి, ఎన్నుమ్, (౫) వేయ్, వాన్
ఎన్నుమ్, కేడుఇలా, వాన్, కుడైక్కు, (౧౦) తాన్, ఓర్, మణిక్కామ్మబోలో,
నిమిర్ న్దు, మణ్ ఆళ్ళన్దాన్, (౧౫) పిన్, నజ్జళ్ పిణిక్కు, పెరుమరున్దు, అఱు. (౧౯)

అర్థము.— నక్షత్రములనెదు, అడ్డకట్టలుకలదై, నక్షత్రరాజైన చన్ద్రుడు,
శుక్రుడు, ఆనిప్రసిద్ధమైనవానిని, (౫) కొళాయిగాఁగలదైన, ఆకాశమనిపేరుగల, నాశ
ములేని, గొప్ప, గొడుగుకు, (౧౦) తాను, ఒకనీలమణిమయదండమువలె, పెరిగి, భూ
మిని, కొలిచినవాడు, (౧౫) దానిపైన, మనయొక్క (సంసారమనెడు) వ్యాధికి, గొప్ప,
ఔషధమగును. (౧౯)

౬౩.

వ్యా.—అఱుప త్తిరన్డామ్మాట్టిల్, (మీనిత్యాది) నక్షత్రజ్జళా
కిఱ కమ్బుకళై యుమ్, (౧) “ఉడుపతి” ఎన్నుమాపోలే నక్షత్రజ్జళుక్కు
రాజావానచన్ద్ర శుక్రర్ కళైక్కులొకడైత్తాన, నిత్యమాయ్ పెరు
త్తఆకాశమాకిఱ కుడైక్కు నీలమణియాలే శమ్మెన్దత్తొరు కామ్బుపోలే
వళర్ న్దు భూమియైయళ్ళన్దాన్. (నజ్జళిత్యాది) తిరువులకిళ్ళన్దు దేవర్ కళు

డైయ దుఃఖితైప్పొక్కినాత్పలే, నమ్మడైయ సంసారదురితత్తుక్కు-
పరమానబ్బొషధమ్. ౬౨.

అరు.— అటుప త్తిరణ్ణామ్మటై.— మణ్ణళ్ల అపదాన తైక్కుడైయుమ్ కామ్మ
మాక్కి నిరూపిక్కితార్ “వెఱి” - చంద్రా, తారాపతి. “వెళ్ళి” శుక్ర, ఇవర్
కల్. “వేయ” ఎఱ్ఱకుడైయడియలేయరుక్కిల మూణ్ణిల్కుఱ్ఱల్. ౬౩.

పిన్తురక్కుమ్ కి కాన్ శ్రీమన్దళూల్ కొణ్ణల్ పేర్ న్దుమ్ పోయ్,
వన్ తిరైక్కణ్ వన్దెన్ద వాయ్ మై తై,— అన్దు
తిరుచ్చెయ్య నేమియాన్ తీయరక్కి-మాక్కుమ్,
‡ పరుచ్చెవియుమీర్ న్ద పరల్. ౬౩.

అన్దు.— పిన్, తురక్కుమ్, కాన్, ఇల్లన్, శూల్, (౫) కొణ్ణల్, తిరు
శెయ్య, నేమియాన్, అన్దు, (౧౦) తీ, అరక్కి, మాక్కుమ్, పరు, శెవియుమ్,
(౧౫) ఈర్ న్ద, పరన్, పేర్ న్దుమ్, పోయ్, వన్, (౨౦) తిరైక్కణ్, వన్దు, అణ్ణెన్ద,
వాయ్ మైత్తు. (౨౪)

అర్థము.— వెనుకనుండి, తఱుముచున్న, వాయువును, విశ్లేషించిన (స్వస్థానము
దున్న), గర్భముగల, (౫) మేఘము, వీరశ్రీగల, ఎఱ్ఱని, గురువగుముగలవాడై, వన
వాసమునకు వెళ్ళినప్పుడు, (౧౦) కూరస్వభావముగల, గూర్వణభయనురాక్షసియొక్క
ముక్కును, బలిసియున్న, చెవులను, (౧౫) కొనిన, సర్వాధికుడు, (ఈభూమిమంకి)
లేచి, పోయి, బలిష్ఠములైన, (౨౦) అలలుగల క్షీరాబ్ధియును, వచ్చి, చేరిన, స్వభా
వమునుగలదైనది. (౨౪) ౬౩.

వాగ్మి.— అటుప త్తమూన్తామ్బాట్టల్, (పిన్తురక్కుమిత్యాది)
పిన్నేతురక్కిల కాన్ శ్రీయ్యిల్లన్ద శూల్ కొణ్ణల్, తిరియట్టుమ్ కడ
లిలేవుక్కుక్కిడన్ద వాయ్ మైయల్ - మెయ్యానవొప్పై యుడైయల్ ఎన్దు-

ప్రాచీనతాళపత్రముల వ్యాఖ్యానకొశజ్ఞలిల్ కాన్ శ్రీమన్దళూల్ ఎన్దు పాఠమ్ వ్యా
ఖ్యానత్తుక్కుమ్ శేర్ న్దిరుక్కుమ్. ఆధునికకొశజ్ఞలిల్ మాత్రమ్ కాన్ శ్రీమన్దళూల్ ఎన్దు
కాణ్ణిటతు.

‡ పరిచ్చెవియుమ్ ఎన్దురైయల్ పాఠమ్, పరి - కురిరైయనుడైయ శెవిపొన్దు
ఎన్దుపారుల్.

వాయ్మైత్తు ఎన్జుత్తై వాయ్మైయనెన్దు + వచనత్తైమాతాడిక్కొళ్ళు
 ,నామ్, “పరుచ్చెవియుమీర్ న్దపరణ్ పడి” ఎన్దు అధ్యాహరిత్తుక్కొళ్ళు
 నామ్, “ఒన్ఱుక్కు వచనవ్యత్యయమ్ పణ్ణవేణుమ్, ఒన్ఱుక్కు పడి
 న్దాహరిక్కవేణుమ్, ఇరణ్ణమిఱుక్కు మొఱ్ఱియ ఉపమానోపమే
 నుజ్జులైమాతాడాతే నేరేయోజక్కప్పోమ్” ఎన్దుజీయరుక్కువిణ్ణప్పన్
 శియ్తపడి, ప్పిఱుతురక్కుమ్ కామ్ న్నిన్ద శూల్ కొణ్ణల్ - అన్దుతిరుచ్చె
 న్దునేమియాన్ తీయరక్కిమూక్కుమ్ పరుచ్చెవియు మీర్ న్దపరణ్ -
 పీర్ న్దుమ్పోయ్, వణ్ తిరై క్కణ్ వన్దణై న్దవాయ్మైత్తు] ప్పిఱుతుర
 క్కుమ్ కామ్ న్నిన్దశూల్ కొణ్ణల్, పెరుమాళ్ రావణ విజయమ్
 పణ్ణి, తిరియట్టుమ్ తిరుప్పావ్కుడలిలేపోయ్ క్కణ్ణళర్ న్దాత్పోలే
 యిరున్దతు. ౬౩.

అరు.—అఱుపన్దుమాన్దామాట్టు.— (వచనత్తైమాతాడుకై) - “వాయ్మైత్తు”
 ఎన్దునపుంసకత్తై వాయ్మైయన్ ఎన్దు ప్పిల్లిన్దమాక్కుకై. “పడి” ఎన్దు స్వభావమాయ్,
 అధ్యాహరపత్తుల్లో లిన్దవ్యత్యయమ్ వేణ్డా, నమ్మిత్తైక్కు - మేఘత్తిన్ స్వభావమ్మోలే
 యిరుక్కిఱుతుపెరుమాళ్ పడి ఎన్దాల్ మిఱుక్కుణ్డు, పెరుమాళ్ దైయస్వభావమ్మోలేయిరు
 క్కిఱుతు మేఘత్తిన్ పడిఎన్దాల్ మిఱుక్కుణ్డైయొన్ఱుకరుత్తు. మేఘమానతు రావణవ
 ధమ్ పణ్ణి తిరుప్పావ్కుడలిలే అన్దైన్ద-వాయ్మైత్తు-స్వభావన్దైయన్దైత్తుఎన్దుఫలితమ్. ౬౩.

పరనామవనాతల్ పావిప్పరాకిల్,

ఉరనాలారుమూన్దుపోతుమ్,—మరమేళ

న్దైయ్తానై పుల్లిన్దాయ్ కీణ్డానైయే, అమరర్

కైతాన్ తొఱావే కలన్దు.

౬౪.

అన్దు.—అన్దు, ఏదీమరమ్, ఎయ్తానై, పుల్లిన్ వాయ్, కీణ్డానైయే, (౧) పరనా
 మవనాతల్, ఉరనాల్, ఒరు, మూన్దుపోతు, పావిప్పరాకిల్, (౧౦) అమరర్,
 కైతాన్, కలన్దు, తొఱావే. (౧౪)

అర్థము.—అప్పుడు, సప్తసాలములను, కొట్టినచక్రవర్తితిరుమకనారుని, బకాసురుని
 నోటిని, చీల్చిన - కృష్ణునినే, (౧) పరాత్పరులని, హృదయమందు, అద్వితీయుమైన,

మాడు, (సన్ధ్యా) కాలములందును, (తమతో సజాతీయబుద్ధిచేయక) ధ్యానించినయెడల
(౧౦) దేవతలయొక్క, చేతులు, చేరి (ఆజ్ఞానిచేసి), ఆశ్రయింపవా? (౧౪) ౬౪

వ్యా.—అప.—అటుపత్తునూలామ్బాట్టిల్, (పరనామ్) “మన
ష్యత్వే పరత్వత్తై యనుసన్నితా రాకీల్ పరమషదమెన్దు వేతేయాశ్రయ
ణీయన్దలమ్ వేణుమో? నెన్ఱిఱు.

(పరనిత్యాని) మనస్సాలే మూన్దుపోతుమ్ “అవన్ పరన్” ఎన్దును
సన్నిష్ఠరాకీల్; ఆత్రితవిరోధి నిరసనమ్ పణ్ణినవనైయే, అభిమానికళాః
దేవర్ కళుడైయ కైయుమ్ కలస్తుతొమ్మిటే. అభిమానత్తాలే తల్ల
లోడు సజాతీయనాక బుద్ధిపణ్ణి అనర్థప్పనుకితార్ కళితే, ౬౪

అరు.—అటుపత్తు నానామ్బట్టు.—ఇట్లే పరత్వమనుసన్నితాల్ పరత్వమ్ లేడి పర
మపదత్తున్కుప్పొక్ వేడ్డావెన్దు పడి, “ఉరన్” ఎన్దు - ఉరస్సాయ్, అత్తాలే నెన్ఱైహొన్
ల్లకిఱు. “పావిప్పరాకీల్” ఎన్దెయాలే, అనుసన్నితాల్ తొమ్మివరకల్, అనుసన్నియా
మైయాలే తొమ్మిరకల్ శబ్ద పడి. ౬౪

కలస్తునలియుమ్ కడుమ్తుయరై నెన్ఱై,

మలగ్గవడిత్తు మడిప్పాన్,—విలగ్గల్ పోల్

తొన్దాలై కేళవనై నారణనై మాతవనై,

ఎప్పొన్దాలై యెప్పొమ్మిళుమ్ శూట్టు.

౬౫.

అన్య.—నెన్ఱై, కలస్తు, నలియుమ్, కడుమ్, తుయరై, (గి) మలగ్గ, అడిత్తు,
మడిప్పాన్, విలగ్గల్ పోల్, తొల్, (౧౦) న్దాలై, కేళవనై, నారణనై, మాతవనై,
ఎప్పొమ్మిళుమ్, (౧౧) శొల్మానై, శూట్టు. (౧౨)

అర్థము — ౬! మనసా! చేరియుండి, బాధించుచున్న, క్రూరమై, దుఃఖపా
తువైన పాపమును, (గి) వదులునట్లు, కొట్టి, త్రిప్పుటకై, పరవ్రతమువంటివాడై
(ఆప్రకంప్యంజై), పురాతనుడై, (౧౦) గొప్పవాడై, సుందర కేశములు కలవాడై, ఆత్రి
తవత్సలుడైన, శ్రీయఃపతిని, (ఉద్దేశించి), సర్వకాలమును, (౧౧) ప్రతిపాదించుచు
న్నమాలిని (పరిబ్రష్ణమును), సమర్పించుచు (స్తోత్రముచేయుము). (౧౨) ౬౫.

వ్యా.—అటుప జైన్దామ్బాట్టిల్, (కలన్ది త్యాది) ఉడనేవన్దు కలన్దు నలియానిన్జతు, అనుభవవినాశ్యనూన పాపజై మలజ్జవడిత్తు త్రియవిడుకై క్కాక అభేద్యనాయ్, ఆపరిచ్చిన్ననాయ్, ప్రశస్తకేశ నాయ్, ఆశ్రితపత్నలనాయరున్ద శ్రియఃపతియై, శిష్యరిమళమమాతాత మాలైయై ఎప్పోతుమ్ శూట్టమ్బుడి తన్నై త్తాత్తు త్తరుమ్. ౬౫.

అరు.—అటుప జైన్దామ్బాట్టు — శ్రీసూక్తియాకైయాలే మద్రుమాలైయైవ్యాన ర్రిత్తు (పరిమళమ్ మాతాత) ఎన్నితరు. ౬౫.

శూట్టాయ నేమియాన్ తొల్లరక్కనిన్నుయిరై.

మాట్టేరుయరిత్తై త్తమాయననై, — ఈట్ట

వెళిక్కొణ్డతణ్డయ వేతియనై, నెజ్జై

అట్టికణ్డాయ్ శొన్నేనతు.

౬౬.

అన్య.—శూడుఆయ, నేమియాన్, తొల్, ఆరక్కన్, ఇన్, (౫) ఉయిరై, మాట్టే, తుయర్, ఇత్తైత్త, మాయననై, ఈట్ట, (౧౦) వెళి, కొణ్డ, తణ్, తుళాయ్, వేతియనై, (౧౫) నెజ్జై, అట్టికణ్డాయ్, అటు, శొన్నేన్. (౧౯)

అర్థము.—అలక్కరించుకొనదగిన, ఆభరణమైన, సుదర్శనమునుగలవాఁడును, చిరకాలముగనున్న, రావణాసురునియొక్క, ప్రియమైన, (౫) ప్రాణమును, సమీప మందుండి, క్షేపపఱచిన, ఆశ్చర్యభూతుఁడును, చేరియున్న, (౧౦) పరిమళమును, గల, చల్లని, తిగుస్తూత్రాయిమాలనుగలవాఁడును, పేదప్రతిపాద్యుఁడునైన సర్వేశ్వరుని, (౧౫) ఓ! మరనా! తెలిసికొనుము; ఆరహస్యమును, చెప్పితిని. (౧౯) ౬౬

వ్యా.—అటుప త్తాతామ్బాట్టిల్, (శూట్టాయ నేమియాన్) విరోధినిరసనమ్పణ్ణుకై యన్తిక్కే అఱుకుక్కుమాన తిరువాట్టియైయు చైయనా. (తొల్లరక్కని త్యాది) రావణా వేణిప్పొన్ద ఉయిరై, అరుకే స్త్రోతివిషయమాయ్నిన్జు ముడిత్త ఆశ్చర్యభూతనై. (౧) “స్వరక రాఘవబాణానాం విన్యధేరాక్ష సేశ్వరః” అణ్డప చైయెల్లామ్ పెరుమాళై ప్త్రైత్తువెట్టిన తిరుచ్చరద్రక్కె నినైత్తు క్కడన్దు కులైక్కు మోబతు, అము

కుక్కైక్కుడలానతనై. (ఈట్టవిత్త్యాది) పరిమళమ్మిరణ్ణతిరుత్తుర్రా
యైయుడై య వనుమాయ్, వేదజ్జళాలే ప్రతిపాద్యనుమానవనై, నెళ్ళై!
అటికణ్డాయ్ శొన్నే నునక్కు అత్తై. విరోధిరసనమ్ పణ్ణువానుమాయ్
భోగ్యనుమాయ్ పకుత్తవనుమానవనై అటియెన్టుశొన్నే, ఇతుశొల్లు
మతన్టు. ఇత్తైబుద్ధిపణ్ణు. ౬౬.

ఆరు.—అలుపత్తాత్మామ్మాట్టై.— అప్పడిస్సైతివియమాయ్ దుఖప్పట్టానో
వెన్న అరుళిచ్చయ్ కితార్ (స్వరన్) ఇత్త్యాది. (వేదవేద్యన్) ఎన్దైయారే వకుత్తవ
నెన్దిఱు. ౬౭.

అతువోసనై నజమరులకో వేడ్డిల్,
అతువోపారుళిల్లెయన్దై,—అతువొచ్చిన్దు
మణ్ణిన్దాళ్వే సెనిలుమ్ కూడుమడ నెళ్ళై,
కణ్ణై తాళో వాళ్ళొత్తువన్దే కల్. ౬౮.

అన్వ.—ఆకు, నస్తుఎన్టు, ఆకు, ఆమర్, ఉలకు, (గి) వేడ్డిల్, అతు, పారుళో
ఇల్లెయన్దై, అతువొచ్చిన్దు, మణ్ నిన్దు, (౧౦) ఆళ్వేన్ ఎనిలుమ్, కూడుమ్, మడమ్,
నెళ్ళై, కణ్ణన్, (౧౧) తాళో, వాళ్ళొత్తువన్దే, కల్. (౧౨)

అర్థము. — అభగవదనుభవము, విలక్షణమని (ఎఱిగి), ఆమునుభవమునకు యో
గ్యమై, నిత్యసూరులు నిత్యవాసముజేయుచున్న, లోకమును (పరమపదమును), (గి)
అపేక్షించినయెడల, అదియొకవస్తువుకాదు (పొందుటకసాధ్యముకాదు). దానినివదలి
భూమియందుండి, (౧౦) (భోగములను) భుజించెదనన్నను, సంభవించును. (సర్వేశ్వ
రుడుభయవిభూతులనునిచ్చును). విధేయమైన, ఓ! మనసా! (వానినివదలి) శ్రీకృ
ష్ణునియొక్క, (౧౧) శ్రీపాదములను, మంగళాశాసనముచేయుటనే, అభ్యసించు
ము. (౧౨) ౬౮.

వ్యా—అలుపత్తైత్తామ్మాట్టై; (అతువిత్త్యాది) కణ్ కణ్ణై తొట్టి
యప్పొక్కై యరితు, ఇతుపొల్లాతెన్టు పరమపదమ్ వేణుమెన్దిరుక్కిల్, అవ
నుకప్పతాకైయాలే అతుతేరుకై యిలవనుక్కు పొరుళిల్లెయన్దై. (అన్దై
యిత్త్యాది) అతువొచ్చియ, భూమియై యాళ్వొమెన్దునినై క్కిల్ అతు

పుమ్తరుమ్. (మడ నెఱ్ఱేయి త్యాది) భవ్యమాన నెఱ్ఱే! అవనుగ్గోఅతు
తరుకై యిట్టుతైయిల్లై, నమ్మడై యవాభిముఖ్య మరితు. (కణ్ణ) సుల
భనానవనుడై య తిరువడికళై క్కన్ద్రాఠాకిలుమ్ వాఱ్డై త్తప్పార్. ౬౭.

అరు.—అటుపత్తేట్రామ్మట్టు.—(అరితు) - అత్తైప్పట్టుమ్ పోకై యరితు. కాణా
తత్తై యాత్తైప్పట్టులుమ్ తరుమ్మెప్పడి. “అతు” ఎత్తైయారే అతుక్కుప్రతిఱోటియాక
“ఇతు” ఎఱ్ఱు-సంసారమ్. (పొల్లాతెఱ్ఱుపరమపదమ్ వేణుమ్మెరుక్కిల్) ఎఱ్ఱుఅతు. అ
వన్ ఉభయవిభూతియుమ్ తద్దాలుమ్ నీఅత్తైవిట్టు అవనైవాఱ్డై త్తుకైయైక లెఱ్ఱపడి ౬౭.

కల్లుమ్ కనై కడలుమ్ వై కున్దవానాడుమ్,

పుల్లెన్దొత్తీన్దనకొలేపావమ్,—వెల్ల

నెడియాన్ నిఱుమ్ కరియా నుళో పుకున్దనీర్జాన్,

అడియేనతుళ్ళ తకమ్.

౬౮.

అన్వ.—వెల్ల నెడియాన్, నిఱుమ్ కరియాన్, ఉళో పుకున్ద, అడియేనతు, ఉళ్ళ
త్తుఅకమ్, (గ) నీర్జాన్, కల్లుమ్, కనై, కడలుమ్, వై కున్దమ్, (౧౦) వాన్, నాడుమ్,
పుల్ ఎఱ్ఱు, ఒత్తీన్దనకొల్, ఏపావమ్. (౧౧)

అర్థము.— మిక్కిలిగొప్పవాడును, వర్ణముచేత నీలుడునైనవాడు, లోపల
ప్రవేశించి, దాసునియొక్క, హృదయములోపలనుండి, (గ) ఎఱ్ఱబాదుడు; (గనుక)
కేహచలమును, ఘోషించుచున్న, క్షీరాభియా, శ్రీవైకుంఠమనెడు, (౧౦) పరమాకా
శమందున్న, దేశమును, అల్పమునునట్లు, అయినవి; అయ్యో! పాపము. (౧౧) ౬౮,

వ్యా.—అవ.—అటుపత్తేట్రామ్మట్టర్, (కల్లుమ్) కీర్తివను
డైయ తిరువడికళై వాఱ్డై త్తుకై యొత్తీయ భోగమోక్షజ్జితై వేణ్ణావె
న్నుమ్మడి తమ్మడైయ † విక్రమ్శొల్లుకిఱుతు.

(కల్లుమి త్యాది) తిరుమలైయై “కల్” ఎఱ్ఱుమ్, తిరువనన్దాఱ్వానై
“పామ్బు” ఎఱ్ఱుమ్, తనై ౭ “మాణియాయ్ మణ్ణళన్దాయ్” ఎఱ్ఱుమ్ శొల్ల
లామ్మడి ఉఱువుడైయై యరుక్కిఱపడి. తిరుమలై యుమ్ తిరుప్పాక్క
డలుమ్ పరమపదము మెన్దిఱదేశజ్జోళిల ౩ ఉభవాకపునూమ్, అవన్ద్రీలే

‡ అరుమ్మదత్తుక్కు “అళవాకపునూమ్” ఎఱ్ఱుపాఠమాయ్- ఇప్పడి శిలపదేశ
జ్జోవికాలమాక ఇరుక్కపునూమ్ ఎఱ్ఱు అర్థమ్.

తనక్కురుచియుణ్డాకవునూమ్, తోడమిప్పడియిరుక్కిటిలన్. ఎన్నో
డుకలన్దప్పిన్బు, † సాభరి విమ్బుతు పెణ్ణిలో ఛేకలన్దు పోరుకిఱ విడత్తిల్
తన్నక్కడై త్తని త్తనియే పితా, “ఉనక్కుక్కుడైయిల్లెయే” ఎన్దుకేట్రు,
“ఎన్నుడన్ పిఱన్దా చైబరు త్తరై యుమటియాతే ఎప్పొతుమెన్నో ఛేయి
రుక్కుమితువే పెఱుప్ప; పేటోరుకుడైయిల్లె” ఎన్దుశొన్నా త్పోలే, ఇవ
రుమ్తమ్మడైయ “ఎల్లాసానగ్గడై యుమ్మఱ నెన్నై యల్లతటికిటిలర్”
ఎన్దిఱార్. (ఏపావమ్) † పాప త్తినుడైయ ప్రాచుర్యతై చొల్లుకిఱతు,
† వివక్షి తార్థమాక ఒరుశబ్ద తైప్రయోగియామైయాలే. (వెల్ల నెడియాన్)
కడక్కనెడియాన్; ఇని నెడియాన్ తై యెన్నుప్పడి నెడియన్. (నిఱమ్
కరియాన్) గుణగల్గిల్లై యెన్నిలుమ్ విడనొణ్ణా తవడిర్రుకై యుడై
యన్. (ఉళొపుకున్దిత్యాది) అడియేనుడైయ హృదయ త్తిను శ్శేనీజు
వానాయిరుక్కిటిలన్. పుఱుప్పడిలివనై క్కిడైయా తెన్నుమ్మడియరా
నిన్దాన్.

౬౮.

అను. - అఱుప్పత్తెట్టమ్మట్టు. - (విక్రమ్) - అన్తత్తుడ త్తిలేనన్దిరుక్కైయాతే
అననుక్కుమ్ తనుక్కుమ్మణ్డావిక్రమ్ ఇప్పొట్టి తేళ్ళొట్టిఱ త్తెన్దాడి. తిరుమలైయొక్క
లెన్నలామా నెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరుమలై) ఇత్యాది. (అన్తాకవుమ్) - వికా
లమాకవుమ్. “పుల్లెన్దు” పుల్లియితక - కుడైయొక నివెత్తు. ఆనాల్ అన్దఘటగ్గిలిల్లెయో
నెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సాభరి) ఇత్యాది. ఎల్లాన్దఘటైయమ్ విట్టువిట్టానో వెన్ది
ఱ పెఱుప్పొలే (పాపత్తినుడైయ ప్రాచుర్యమ్) ఎన్దిఱతు. వివక్షి తార్థవాక్యమ్ తెలియాతు.
“వెల్ల” బయిక్క, ఎన్నుతిల్, మికవుమెన్నుతిల్.

౬౯.

అకమ్ శివన్దకణ్ణనరాయ్ నల్వినై యరావార్,
ముకన్ శిలై నరమన్దేముక్కి, - మిరుమ్తిరుమాల్
శీర్క్కడలై యుళొపొలిన్ద శిన్దనై యేత్తన్నై,
ఆర్క్కడలామ్ శెవ్వే యడర్త్తు.

౭౦.

అన్బ.—పల్, విన్నెయరావార్, అకమశివన్, కట్టినరాయ్, మక్కి, (౫) ముకమశితైవరామన్, మికుమ్, తిరుమాల్, శీర్ కడలై, ఉళి పొత్తిన్, (౧౦) శివనైయేన్ తన్నై, శెవ్వే, అడర్ త్తు, అర్ కుమ్, అహూమ్? (౧౫)

అర్థము.—కూర్తమైన, పాపముగారు, (తమకుండులేకపోయినందునకోపముచేత). లోపల నెట్టినైన, నేత్రములుగలవారై, కప్పపడి, (౫) ముఖమువాడినవారగుదురు కదా? సర్వాధికుడైన, శ్రీయశస్తియొక్క, కల్యాణగుణములనెడి సముద్రమును, లోపలనణచిన, (౧౦) హృదయముగలనన్ను, చక్కగా, ఇటుకి, ఎవరికి, ఉపద్రవింప. శక్యము? (౧౫) ౬౯.

వ్యా — అవ.—అటుపత్తోన్న తానూబ్బట్టిల్, (అకమశివన్) ఇవన్ పణ్ణిన వికాన్ద్యతాలే శరీరారమృత్తుక్కడియాన పాపముమ్ పోయిన్ దైనితార్.

(అకమిత్త్యాది) ముతలియారాయ్ వర్తిళ్ళ నమ్ పాపత్తినార్ కోపత్తినాలే శివన్దకణ్డైయుడైయరాయ్, “ శెరుక్కరాయ్ త్తిరిన్ద నామిప్పడిపడువతే!” ఎన్దుముక్కి ముకమ్ కీర్ ప్పట్టు ఇల్లుపుణ్డశితైన్ద ముకముమాయ్ త్తిరియుమత్తనైయితే. (మికుమిత్త్యాది) (౧) “గుణా నామాకరోమహాన్” ఎన్దు అపరిచ్ఛిన్నవిషయతై పరిచ్ఛిన్నమాక్కినేన్. (శివనైయిత్యాది) ఇనియెన్న పరిచ్ఛిన్నర్ కుప్పుకున్దు నేరేనలియ ప్పోమో? ౬౯.

అరు.—అటుపత్తోన్నతామృత్తు.—“ఉళి పొత్తిన్” ఎన్దెయాలే (పరిచ్ఛిన్న మాక్కినేన్) ఎన్దిఱతు. “శెవ్వేయడర్ త్తు అర్ కుమ్ అహూమ్” ఎన్నె ఒరుత్తర్ కుముడర్ క్కప్పొకాత్తెడడి. ౬౯.

అడర్ పాన్ ముడియూనై యాయ్ రమ్ పేరన్నై,
చ్చుడర్ కొళి నడరన్దియూనై,—ఇడర్ కడియుమ్
మాతాపితువాకవై త్తే ననతుళ్ళే,
యాతాకిల్ యాతేయుని.

20.

అన్య.—అడర్, పాన్, ముడియానై, ఆయిరవేరానై, శుడర్ కొళ్, (౧) శుడర్, అబ్బియానై, ఇడర్, కడియుమ్, మాతాపితువాక, (౧౦) ఎనతుఉళ్ళే, వైతేన్, ఇని, యాతుఆకిల్, యాతు. (౧౧)

అర్థము.— ౩ (శత్రువులను) బాధించుచున్న, సౌందర్యముగల, కిరీటముకల వాడును, సహస్రనామములనుగలవాడును, శేజస్సుగల, (౨) ఉజ్జ్వలమైన, సుదర్శనముకలవాడునైన వానిని, దుఃఖములను, పోగొట్టెడి, తల్లితండ్రులుగా, (౧౦) నాహృదయమందు, స్థాపించితిని; ఇంకమీద, (పాపముయొక్క నాశమందును వృద్ధియందును) ఏదయితే, ఏమి? (౧౧) ౭౦.

వ్యా.—ఎఱుపతామ్బట్టిల్, (అడర్ పాన్ముడియానై) దర్శనీయ-మాయాధిరాజ్యసూచకమాన తిరువభిషేక త్రైయుడై యవనై. ఇవ్వళుక్కువాచకమాన అనేకమ్ తిరునామబ్బలై యుడై యవనై. (శుడర్ కొళ్ శుడరాభియానై) విరోధిపరసనత్తుక్కన్జ్కే అమ్మకుక్కుమీన తిరువాట్టియైయుడై యవనై. (ఇడర్ త్యాది) శరీర త్రై ప్పూణ్ కట్టి ఇడరై విళై క్కుమ్ మాతాపితాక్కలిణ్ణే యల్లాతార్. † ఇవన్ శరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణుకై క్కు నోన్బునోన్బుమవర్కలితే యవర్కళ్. (యాతాకిల్ యాతేయిని) ఇనిపాపననై ౨ యనుభవిక్కి లెనక్కు వన్దలై? ౭౦.

అరు.—ఎఱుపతామ్బట్టు.—“అడర్ పాన్ముడి” - అడర్ - ఎల్లరైయుమడర్ క్కిఱు, ముడియైన్దపడి. పూణ్ కట్టుకైక్కు జ్ఞాపకమేలెన్ద అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇనన్ శరీర) ఇత్యాది. “యాతాకిల్ యాతే” పాపత్రై అనుభవిక్కిలై? అనుభవియా తొట్టియిలై? పాపనిమిత్తమాకభయమిలైయైన్దపడి. ౭౦.

ఇనినిన్దు నిన్ పెరుమై యానురైప్పణెన్నే,
తనినిన్దు శార్విలా మూర్త్తి, — పనిసీర్
ఆకత్తులవు శెట్టైయూ నాకత్తాన్, నాన్దు
ముకత్తాన్ నిన్నునిముతల్.

౭౧.

అన్య.—తని, నిన్, శార్వర్యుల, మూర్తి, పని, (గి) నీర్, ఆకత్తు, ఉలవు, శెన్, శడైయాన్, (౧౦) ఆకత్తాన్, నాన్ముకత్తాన్, నిన్ ఉన్ది, ముతర్, ఇని, (౧౧) యాన్, నిన్దు, నిన్ పెరుమై, ఉరైప్పతు, ఎన్నే. (౨౦)

అర్థము.—ఒకడే, (కారణమే) ఉన్నవాడవును, (వేటొక) ఆశ్రయములేని వాడవునైన, సర్వేశ్వరుడా! చల్లని, (గి) జలముగలగడ్డ, లోపల, సంచరించుచున్న, ఎత్తని, జటగలరుద్రుడు, (౧౦) (నీ) తిరుమేనునాశ్రయించి వసించుచున్నాడు. చతుర్ముఖుడైనబ్రహ్మ, నీయుక్తనాభిని, కారణముగాగలవాడు. ఇక మీద, (౧౧) నేను, ఉద్యుక్తుడనై, నీమహిమను, చెప్పట, ఎట్లు? (నేనుచెప్పఁ జాలను). (౨౦)

2౧.

వ్యా—అవ.— ఎఱుపత్తోరామాబ్బట్టిల్, (ఇనినిస్తు) “బ్రహ్మరుద్రాదికభుక్తకప్పడ ఉడమ్బుకొడుత్తాన్” ఎన్నిట నీరైయైచ్చొల్లిల్లో ధ్రాకవుమామ్, “అవర్కభుక్కు సత్తాహేతువానాన్” ఎన్నిట విశ్వర్యతైచ్చొల్లికిట తెన్దుమామ్.

(ఇనియిత్త్యాది) ఉన్నైశ్వర్యతై నాన్తానేశొల్లువతుడ్డో? వెన్నవుమామ్, ఉన్నుడైయనీరైయై నాన్శొల్లువతుడ్డో? వెన్నవుమామ్. (తనియిత్త్యాది) కార్యజాతమెల్లమభీస్తు కారణావస్థమాయ నామ రూపవిభాగానర్హమాయ, “తా” ఎన్నిటశొల్లిలేయడజ్జి తనక్కు వేటొరు అపాశ్రయమిన్తిక్కేనిన్దవనే! (౧) “పతింవిశ్వస్య” ఎన్నా, (౧) “ఆత్మేశ్వరమ్” ఎన్నుమాపోలే. (౨) “రుద్రంసమాశ్రితా దేవా రుద్రోబ్రహ్మణమాశ్రితః” ఎన్తిత్త్యాదిప్పడియే, తనక్కుచ్చేర్తుచ్చొల్లలా మొప్పైయుడైయనల్లనెన్దుమామ్. (పనినీరిత్త్యాది) గజ్జైయైజటైయిలే ధరిత్తానాయిరుక్కిట రుద్ర (3) “వలత్తనన్” ఎన్నుమాపోలే ఉన్నుడైయ తిరుమేనియి లేకడేక త్తిలాణ. (నాన్తిత్త్యాది) చతుర్ముఖునున్నుడైయ తిరునాభియై క్కారణమాకవుడైయవణ. ఇనినిన్దు నిన్ పెరుమైయానురైప్పతెన్నే!

2౧.

(౧) తెత్తిరియోపనిషత్-౬-౧౧.

(౨) విష్ణుధర్మమ్.

(3) తిరువాయ్మొళి-౧-3-౯.

అరు.—ఎఱువత్తోరామ్మట్టు.—“కాయ్”-అశ్రయమాతర్, ఒప్పాతర్. ౭౧.

ముతలామ్ తిరువురువమ్ మూవైన్బర్, ఒన్టే
ముతలాకుమ్ మూన్టుక్కు మెన్బర్,—ముతల్వా
నికరిలకు కారురువా నిన్నక త్తతన్టే,
పుకరిలకు తామరైయిన్ పూ. ౭౨.

అన్బ.—తిరుళగువమ్, మూన్టు, ముతలామ్, ఎన్బర్, మూన్టుక్కుమ్, (గి)
ఒన్టే, ముతలాకుమ్, ఎన్బర్, ముతల్వా, నికర్, (౧౦) ఇలకు, కార్, ఉరువా, పుకర్,
ఇలకు, (౧౧) తామరైయిన్ పూ, నిన్ అక త్తతన్టే, (౧౭)

అర్థము.— అందమైనరూపములుగల, (బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకమైన) మూడువస్తు
వులును, జగత్కారణములగును. అని (కొందలు) చెప్పుదులు. (ఈ) మూడింటికని,
(గి) (మేలైనది) ఒకవస్తువే, కారణమగును, అని (కొందలు) చెప్పుదురు. జగత్కా
రణభూతుడా! తగుమైనట్లు, (౧౦) ప్రకాశించుచున్న, మేఘమవంటి, తిరుమేనుగల
హేడా! (జగత్కారణత్వస్రయైతి) తేజస్సుచేత, ప్రకాశించుచున్న, (౧౧) తామ
రపూవు, నీవిగ్రహమందుత్పన్నమైనదికదా! (౧౭)

౭౨.

వాన్బ.—అన. — ఎఱువ త్తిరణ్డామ్బట్టిల్, (ముతలామ్) కీర్తి
త్వాట్టిలే ఎల్లార్ క్కు మాశ్రయణీయనెన్టు శొల్లిత్తురు, ఇతిల్ వేలు
సమాశ్రయణీయరాయిరుప్పారుమ్ ఆశ్రయిప్పార్ శిలరుముణ్డాయరుక్కు
‘ఇవనేయాశ్రయణీయన్’ ఎన్తుశొల్లుమ్బడి ఎజ్జనేయెన్న, అల్లాతారు
జైయ మతన్బత్తై ఉపన్ద విత్తు దూషిత్తు స్వసిద్ధా న్నత్తై యరుళిచ్చెయ్
కిఱార్.

(ముతలిత్యాది) జగత్తుక్కు క్కారణభూతర్ మూవరెన్బర్
కల్, (ఒన్టిత్యాది) మూవర్ క్కుమ్ కారణభూతకవేతేయొరువ నెన్బర్
కల్, ‘ఎన్బర్’ ఎన్జివిత్తల్-స్వసిద్ధా న్నమత్తెన్జిఅను. (ముతల్వా)
ఇతుక్కెల్లామ్ కారణభూతనే! (నికరిలకుకారురువా) మేఘమెన్టుశ్లో
లామ్బడి వడివైయ్యుడైయవనే! (నిన్నక త్తవిత్యాది) బ్రహ్మపుక్కుత్వత్తి
స్థానమానతామరైప్పు ఉన్ తిరునాభియతన్టే. ఇత్తల్, బ్రహ్మరుద్రాదిక

ధివనుక్కుసమరల్లరెన్ను మిడముమ్, అవర్ కలితే యొరువన్ జగత్తుక్కు-
క్కారణమనైన్ను మిడముమ్, † మూవరై యుమొఱ్ఱియ వేటొన్ఱు జగ-
త్తుక్కు క్కారణమనైన్ను మిడముమ్ శొల్లకిఱతు. (౧) “సృష్టిస్థిత్వ-
కరణీమ్” ఇత్యాది ఎన్నుమ్మడియే. (౨) “బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సర్వే
సంప్రసూయన్తే” ఎన్నిఱిఱు అవతారవిషయమ్. (౩) మధ్యేవిరిచ్చిగిరి
శంప్రథమావతారః” ఎన్నుమ్మడియే. 2౨.

అరు.—ఎఱుపత్తిరజ్ఞామ్బట్టు.—(మూవరై యుమొఱ్ఱియ) - మూవరిలున్ ప్రధా-
నరాయరుక్కిఱ విష్ణువైయుమొఱ్ఱియ. మూవరిలునువనేకారణమెన్ను మఱుక్కుప్రమాణ
మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (సృష్టిస్థిత్వకరణీమ్) ఇత్యాది. విష్ణువుక్కుమ్పిఱువుజ్ఞాకచ్చి-
ల్లనిఱ్ఱు అవన్ కారణమానపడియె న్నెన్ను అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (బ్రహ్మవిష్ణు) ఇత్యాది.
అవతరిత్తానైవ విడముడ్డోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (మధ్యేవిరిచ్చిగిరిశమ్) ఇత్యాది. 2౨.

పూవై యుమ్ కాయావుమ్ నీలముమ్ పూక్కిన్ఱ,
కావిమలరెన్ఱుమ్ కాణ్డోఱుమ్,—పావియేన్
మెల్లావి మెయ్ మిక వే పూరిక్కుమ్, అవ్వవై
యెల్లామ్ పిరాసురు వేయెన్ఱు. 23.

అన్న.—పూవై యుమ్, కాయావుమ్, నీలముమ్, పూక్కిన్ఱ, కావిమల్, (౫)
ఎన్ఱుమ్, కాణ్ ఠోఱుమ్, అవ్వవై యెల్లామ్, పిరాన్ ఉరువేన్ఱు, పావియేన్, (౧౦)
మెల్, అవి, మెయ్, మిక, పూరిక్కుమ్. (౧౫)

అర్థము.—పూవై అనెడుపూవును, తెల్లుపూవును, నల్లకలువను, పుష్పించు
చున్న, ఉత్పలమును, (౫) ఎల్లప్పుడును, చూచినప్పుడంత, ఆయావస్తువులన్నియు,
సర్వేశ్వరునియొక్క, విగ్రహమని తలచి, (అనుభవంపఠేని) పాపముగల నాయొక్క,
(౧౦) మృదువైన, మనస్సును, శరీరమును, అధికముగా, బలునును. (౧౫) 33.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తుమ్మాన్ఱామ్బట్టిల్, (పూవై) ఇవనే
యాశ్రయణీయ నెన్ఱు అఱుతియిట్టాల్ పిన్ఱై యనుభవమిఱేయుళ్ళతు.

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్-౧-౨-౬౬.

(౨) అధర్వశఖోపనిషత్.

(౩) శ్రీరథరాజస్తవమ్-౨-౫౧.

(పూవైయి త్యాది) పూవై, కాయా, నీలమ్, పూవానిన్ఱ కావి
మలర్, ఇవై కణ్ణిపో తెల్లామ్ పిరానురు వేయెన్ఱటివుడైయ నెన్ఱు పూరి
వైక్కయన్ఱి క్కే ఉడమ్ముమకప్పడ పూరియానిన్ఱతు. ౭౩.

అరు.—ఎఱుపత్తుమాన్ఱాన్ఱుట్టు.—“కావి” శెన్ఱుట్రానీర్, “ఆవి” నెన్ఱు,
“మెయ్” ఉడమ్ము. ౭౩.

ఎన్ఱు మొరునా వొట్టియామైయా నిరన్దాల్,
ఒన్ఱు మిరన్దా రురుక్కాట్టార్,—కున్ఱు
కుడైయాక వాకాత్త కోవలనార్, నెన్ఱే
పుడైతాన్ పెరితే పువి. ౭౪.

అన్య.—ఒరునాన్, ఒట్టియామై, ఎన్ఱుమ్, యాన్, ఇరన్దాల్, (౫) కున్ఱు,
కుడైయాక, ఆ, కాత్త, కోవలనార్, (౧౦) ఒన్ఱుమ్, ఇరన్దాల్, ఉరుక్కాట్టార్,
నెన్ఱే, పులితాన్, (౧౫) పుడైపెరు. (౧౬)

అర్థము.—ఒకదినమును, తప్పకుండ, సర్వకాలమందును, నేను, యాచించినయె
డల, (౫) గోవర్ధనమును, గొడుగుగా(ఎత్తి), గోవులను, రక్షించిన, గోపాలుడు,
(౧౦) కొంచెమైనను, దయచేయకనున్నాడు. (తన) తిరుమేనును నేవింపనివ్వడు.
ఓ! మనసా! (ఈ) భూమి, (౧౫) మిక్కిలి వైకాల్యముకలదైయున్నది (నానికృప
యొక్కసూడని మెరకగానున్నది). (౧౬) ౭౪.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తునాలామ్బాట్టిల్, (ఎన్ఱుమ్) శరీర పరి
గ్రహమ్పణ్ణి రుచిపిఱన్దపిన్ఱు అపేక్షిత్తు కాలమెల్లా మిరన్దారాయ్
త్రోన్ఱ్ ముకిఱపడి.

(ఎన్ఱుమి త్యాది) కాలమెల్లామ్ నానిరన్దపార “ఇరున్దవిడత్తిలే
యిరున్దాలుమివక నమై ఇరవానిన్ఱాన్” ఎన్ఱుఇరన్దావతుమ్ శెయ్కిటిలర్.
తమ్వడివైక్కాట్టుకిఱతుమ్ శెయ్కిటిలర్. (కున్ఱి త్యాది) ఇరన్దేయురుక్కా
ట్టాతవర్ కాట్టిన్ఱ్రిలరాకిల్ ధరిక్కలామితే; ఉపకారమతియాతపకు
క్కళుక్కు ముతవుమవర్ కిడీర్, నమక్కుతవాతోఱ్ఱికితార్. (నెన్ఱే
పుడై తాన్ పెరితేపువి) అవర్క్కు నీర్చైయిన్దైయెన్న ప్పొకాతితే. అవర్
నీరై యేఱిప్పొయాతతోరిడమితేడి ఎన్ఱేకిడన్దోమ్. ౭౪.

అరు.—ఎఱుపత్తునాలామ్బట్టు.— “పువిపుడైతాఁ పెరు” ౩ పుడైయెన్దు-
గునైయాయ్, అవణ్ కటాక్షగునైయిలేకిడన్దో మెన్ద పడి. ౭౪.

పువియు మిరువిళుమ్బుమ్ నిన్నకత్త, నీయెన్
శెవియిన్వట్టి పుకుడైన్దుళ్ళాయ్,—అవివిన్ది
యాన్ పెరియన్ నీ పెరియైయెన్బతనైయారటివార్,
ఊన్ పరుకు నేమియా యుళ్ళు. ౭౫.

అన్వ.—పువియుమ్, ఇరు, విళుమ్బుమ్, నిన్ ఆకత్త. నీ, (౫) ఎన్ శెవియిన్
వట్టి, పుకుడై, అవిపుఇన్ది, ఎన్ ఉళ్ళాయ్, యాన్, (౧౦) పెరియన్, నీ, పెరియై,
ఎన్బతనై, యార్, (౧౫) అటివార్, ఊన్, పరుకు, నేమియాయ్, ఉళ్ళు. (౨౦)

అర్థము.—భూమితోఁజేరిన లీలావిభూతియు, విశాలమైన, పరమాకాశమును,
నీసజ్జల్పముచేతనున్నవి. నీవు, (౫) నాయొక్క శ్రోత్రేంద్రియద్వారా, ప్రవేశించి,
ఎడతెగక, నాహృదయమందు వాసముచేయుచున్నావు. (ఈయిద్దఱిలో) నేను,
(౧౦) గొప్పవాడను, నీవు, గొప్పవాడవు, ఆనెడువిషయమును, ఎవరు, (౧౫)
ఎఱుంగుదురు? (శత్రువుల) రుధిరమును, పానముచేయుచున్న, సుదర్శనముకలవాఁడా!
(నీవే) విచారించుము. (౨౦) ౭౫.

వాగ్మి.—అవ.—ఎఱుపత్తునైదామ్బట్టిర్, (పువియుమ్) ‘ఉమ
క్కెన్దుముతవిత్తైలోనూక నీర్ శొల్లువానెన్? ఉరుక్కాట్టిత్తై
లైయే’ ఎన్దు వెఱుక్కున్బుడి ఉమ్మైప్పణ్ణి నోమే” ఎన్న అత్తై యనుసద్ధిత్తు
“ఎన్నో ఊప్పారుణ్డో?” ఎన్నితార్.

(పువియుమిరువిళుమ్బుమ్ నిన్నకత్త) ఉభయ విభూతియుమ్
నిన్ సజ్జల్పత్తిలే కిడిక్కిరన. (నీయిత్త్యాది) ఉభయవిభూతియుక్త
నాననీ. ఎన్నుడైయ శ్రోత్రేంద్రియ త్తై వట్టియేపుకున్దు విచ్చేదమిన్ది
క్కే ఎన్ హృదయ త్తిలే ఉలైయూకానిన్దాయ్ (యూనిత్త్యాది) ఉభయ
విభూతియైయుడైయనీయో? విభూతిమూనై యుడైయనానో? పెరి
యారా రెన్ద్రటివారార్? (ఊనిత్త్యాది) అప్రతిహతశక్తియాన నీ
అటిపుతియాకే తొన్పులు. ౭౫.

అరు.—ఎఱుపత్తైవ్వామ్మట్టు, — “ఉన్ పరుకునేమి” శత్రుశరీరజ్జలైప్పరుకునేమి
తిరువాళ్ళి. ౭౫.

ఉల్ఫిలు ముళ్ళమ్ తడిక్కుమ్ వినైప్పడలమ్,
విళ్ళవిట్టిన్నై మెయ్యుల్ త్రాల్, — ఉళ్ళ
ఉలకళవు యాను ముళనావ నెన్దొలో,
ఉలకళనమూర్తి యురై. ౭౬

అన్వ.—ఉల్ఫిలుమ్, ఉళ్ళమ్, తడిక్కుమ్, వినై, పడలమ్, (౫) విళ్ళ, విట్టిత్తు,
ఉన్నై, మెయ్యుల్ త్రాల్, ఉళ్ళ, (౧౦) ఉలకళవుమ్, యానుమ్, ఉళనావనెన్దొలో,
ఉలకు, అళన, (౧౫) మూర్తి, ఉరై. (౧౭)

అర్థము.—(సన్ను) అనుసంధించినమాత్రమందు, (నా) మనస్సు, బలునును;
సాపముల, సయాహము, (౫) (నన్నువదిలి) తొలగెనట్లు, (నీవు) కటాక్షించి,
నిన్ను, (నేను) సాక్షాత్కరించినయెడల, ఉన్న, (౧౦) లోకములన్నింటిలోను,
నేనును, (బలిసి) ఉన్నవాడనైయగునట్లున్నది. లోకములను, ఆక్రమించిన, (౧౫)
సావూ! చెప్పుము. (౧౭) ౭౬.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తైవ్వామ్మట్టిల్, (ఉల్ఫిలుమ్) శ్రవణ
జ్ఞానాన నరభావియాసమనన తైవ్విల్లుకిఱుతు.

(ఉల్ఫిలుముళ్ళమ్తడిక్కుమ్) ఉన్నై యనుసంధిక్కిల్ స్థూలమాస
దేహమ్యా లే అమూర్తమాసహృదయమ్ తడియానిష్ఠతు; (వినైయి
త్యాది) సాపసమూహమ్విణ్ణపోమ్బడి నీపార్తు; ఉన్నై సాక్షాత్కరి
తైన్మమామ్. (ఉళ్ళవులకిత్యాది) వ్యాసకతత్వ మిరణ్ణాకిఱుతుపోలే.
(ఉలకళనమూర్తియురై) శిఠియనడివైక్కొణ్ణ లోక తైయెల్లామ్
వ్యాపి త్తిరుక్కిఱ నీయేళ్ళిలు. ౭౬.

అరు.—ఎఱుపత్తైవ్వామ్మట్టు — “మెయ్యుల్ త్రాల్” - సాక్షాత్కరిత్రాల్.
ఇత్తేమాససాక్షాత్కారమాతల్, అత్తేభాహ్యసాక్షాత్కారమాతల్. జ్ఞానవ్యాప్తిఇవరకు.
ఇననవాళ్ళర్యతై నీకొలెనపడి. ౭౭.

ఉరైక్కిలోర్ శున్దరత్తా రున్దరైన్దారే,
ఇరైక్కుమ్ కడల్ కిడన్దవెన్దాయ్, — ఉరైప్పెల్లామ్
నిన్నన్దిమన్ శ్రీలక్ష్మణాయ్, ఎనతుయిర్క్కోర్
శోల్ నన్దియాకుమ్ తున్దై.

22.

అర్చము. — ఉరైక్కిల్, శున్దరత్తార్, ఉన్దరార్, ఎన్ద, ఓర్, (౫) ఆర, ఇరై
క్కుమ్, కడల్, కిడన్ద, ఎన్దాయ్, (౧౦) ఎనతు, ఉయిర్క్కు, నన్దియాకుమ్, ఓర్,
శోల్, (౧౫) తున్దై, ఉరైప్పెల్లామ్, నిన్ అన్ది, మన్దు, ఇరైన్కన్దాయ్, (౨౦)

అర్చము. — చెప్పినయెడల. జ్ఞానులు, సంకల్పలు, అనిచెప్పబడువారు, ఒకరు,
(౫) (నికంఠే) ఎరగుదురు? ఘోషించుచున్న, క్షీరాభిషేక, పవ్వళించిన, నాన్యా! (౧౦)
(౧౦) నాయొక్క, ఆత్మను, హితమైన, ఒక, ఉక్తినిజెప్పువారును, (౧౫) సహ
యభానులును, (ఇంక) చెప్పబడువారును, నిన్నువదిలి, వేటొకరిని, కలవాఁ
డనుకొను, (౨౦)

22.

వ్యా. — అవ. — ఎఱుపత్తేగొమ్మాట్టిల్, (ఉరైక్కిల్) అట్టి
యాతే “నన్దు” ఎన్దుభ్రమిత్తువేఱ్ఱెళిలరున్దరైన్దిరుక్కుమత్తనైయితే;
విమర్దసహరానబన్దుక్కిల్ వేఱున్దో? వెన్దిఱుతు.

(ఉరైక్కిలిత్యాది) “ఆరే” ఎన్దుకేట్టల్, “వేఱుళిలరిన్దై, నా
నేయుళేన్” ఎన్దు అచన్దనక్కుచ్చొల్ల వేఱుమొబ్బలే. (ఇరైక్కుమి
త్యాది) నిత్యసూరికల్ సదానుభవమపన్దా నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే తిరుప్పా
ఱ్ఱుడలిలే అనసరప్రతీక్షనాయ్ నన్దు కిడక్కిఱవనే! (ఉరైప్పిత్యాది)
దుర్దశైయిల్ (౧) “మాళుచు:” ఎన్దునఱ్ఱొచ్చిల్లు శొల్లుమత్తనై. ఉరై
క్కుప్పడువత్తెల్లా మున్నైయొమ్మీయ వేటొరువరిన్దై.

22.

అరు. — ఎఱుపత్తేగొమ్మాట్టు — (విమర్దసహర్) బాధకసహర్, ఉన్నైయొ
మ్మీయ ఇత్తెమ్మన్దపడి. “శున్దరత్తార్, ఆర్” ఎన్దుఉరైక్కిల్, “నానుళేన్” ఎన్దుఉన్నై
యొమ్మీయచ్చొవార్ ఆరన్దపడి. “ఉరైప్పెల్లామ్” తున్దయాక ఉరైక్కుప్పడువతె
ల్లావన్ శ్రీయమ్, ఉన్నైయొమ్మీయ తున్దైయ్ నైయ్దపడి.

22.

తుడైనాళ్ పెరుమ్కిళ్లై యమ్ తొల్కులముమ్, శుద్రు
 త్రిడైనాళు మిన్నుడైత్రామేలుమ్,—కడైనాణిల్
 ఓవా త్తొట్టిల్ కాళ్ళమ్ తొల్ శీరై నన్నెళ్ళై,
 ఓవత వూణాక వుణ్.

౭౨.

అన్య.—తుడై, నాళ్, పెరుమ్, కిళ్లైయుమ్, తొల్, (౫) కులముమ్, శుద్రు
 యిత్తు ఇడై, నాళుమ్, ఇన్నుడైత్రామేలుమ్, కడై, (౧౦) నాణిల్, ఓవా, తొట్టిల్,
 కాళ్ళమ్, తొల్, (౧౫) శీరై, నల్, నెళ్ళై, ఓవత, వూణాక, (౨౦) ఉణ్. (౨౧)

ఆర్థము.—శుభ్రాత్మను, ఆయుస్సును, గొప్ప, సత్తయు, అనాదియైన, (౫)
 ఆభిజాత్యమును, సంధుసమాగమమును, (ఇవి) ప్రతిదినమును, సుఖజనకములైనను,
 బాణములు, (౧౦) గుణమందు, ఎవతెగని, వ్యాపారముగల, శార్థమునుధరించిన
 శ్రయఃపతియుక్కు, అనాదియైన, (౧౫) కల్యాణగుణములను, అనుకూలమైన,
 ఓ! మనసా! ఆవిచ్చిన్నములైన, భోగ్యపదార్థములుగాఁజేసికొని, (౨౦) అనుభ
 వించుము. (౨౧)

౭౩.

వ్యా.—ఆవ.—ఎఱుపత్తైట్టామ్బాట్టిల్, (తుడైనాళ్) కీర్త “ఉద్ర్
 న్దారిలై” ఎత్తతు, ఉద్ర్ న్దారుణ్డాకిలుమ్ సఁసారమనితాకిలుమ్, ఉన్న
 నుభవత్తైయొట్టియ పుటమ్బుణ్డో? వెన్ఱితార్.

(తుడైనాళిత్యాది) తుడై, ఆయుస్సు, పెరుక్కై, ఆభిజా
 త్యమ్, బద్ధుక్కులోత్తైచ్చేర్ త్రి, ఇవై నిత్యముమాయ్ ఇని తాయిద్ర్ నేయా
 కిలుమ్. (కడైయిత్యాది) ఎత్తునూత్రితర్ శార్థమ్మాతాతే శయ్ తుపారు
 మవరుడైయ కల్యాణగుణజ్జలై. (నన్నెళ్ళై) సోపాధికబద్ధుక్కుళుక్కుమ్,
 నిరుపాధికబద్ధుక్కుళుక్కుమ్ వాళియణియుమ్ నెళ్ళై! “ఎమ్మెరుమానై
 ప్పద్ర్దు” ఎత్తుళొల్ ప్పాణ్ణాన నెళ్ళైన్న ప్రమామ్. (ఓవతవూణాకవుణ్)
 విచ్చేదమిల్లాతభోగమాక భుజి.

౭౪.

అరు.—ఎఱుపత్తైట్టామ్బాట్ట—“కిళ్లై”—బద్ధుక్కుల్. “కడైనాణిల్”—అమ్మానకు
 నాణియిరే ఇడైవిదాతే వ్యాపరిక్కి అనిరైయుడైయవక్.

౭౫.

ఉణ్ణాట్టు త్రేశస్తే యూభ్యీనైయై యజ్జుమే,
విణ్ణాట్టై యొన్టాక మెచ్చుమే,—మణ్ణాట్టిల్
ఆరాకి యెవ్విళివిల్ ద్రానాలుమ్, ఆళియళ్లై
స్సేరాయర్ కాళాళామ్ పిఱప్పు.

౭౯.

అన్వ.—మణ్ నాట్టిల్, ఆరాకి, ఎవ్విళివిల్ ద్రానాలుమ్, ఆళి, అమ్, (౫)
కై, పేర్ ఆయర్ కు, ఆళి అమ్, పిఱప్పు, ఉళి నాడు, (౧౦) తేకు అస్తే, ఉణ్ణాట్టై,
విన్నెయై, అజ్జుమే, విణ్ నాట్టై, (౧౫) ఒన్టాక, మెచ్చుమే. (౧౭)

అర్థము.— భూలోకమందు, ఏజాతివారైనను, ఎంతహీనకృత్యములుకలవారై
నను. సుదర్శనమును, అందమైన, (౫) శ్రీహస్తమందుభరించిన, గొప్పగొల్లవాడైనకృ
ష్ణునికి, తేవపడుచున్న, చచ్చును, (సర్వేశ్వరునికి) అంతిరక్షదేశమైన పరమపదమునందుం
డెడి, (౧౦) తేజస్సుకలదికదా? ఆనాదియైన, పాపమునుదలంచి, భయపడునా!
స్వర్గమును, (౧౫) ఒకవస్తువుగా, కొనియాడునా? (౧౭)

౭౯.

వ్యా.—ఎఱ్ఱుకత్తొన్న తామ్పాట్టిల్, (ఉళి నాడు) (ఆళియళ్లైయై
త్యాది) సర్వేశ్వరనాయ్ వైత్తు ఇతర సజాతీయ నాయ్ ప్పిఱన్దవనుక్కు
క్కెజ్జుర్యమ్ పణ్ణకైక్కు యోగ్యచూనజన్తమ్, పరమపద త్తిలిరు
క్కుమ్ తేజన్నైయై త్తెస్తే; సంసార త్తిల్ మత్తిప్పైయై త్తెస్తే ఎన్ఱు
మామ్. (ఉళి నాడెన్ఱు - పరమపదమాఃకొం భృకిఱతు-భగవదభిషాయ
త్తాతే. “ పేరాయర్ ” ఎన్ఱు-అల్లాత ఇచ్చైయర్ సత్యసూరికళెన్ను
మ్మడి ఇవనుడైయై ఇచ్చై త్తన త్తిల్ ముత్తిర్ త్తిశొల్లుకిఱతు. (ఉభ్యీనై
ఇత్యాది) తాఁ పణ్ణినపాపత్తుక్కు అజ్జుమే? విణ్ణాట్టైయై త్యాది) బ్రహ్మాది
కళి కుడియిరుప్పై ఒన్టాక వెణ్ణుమే? (౧) “ సురపురీయన్దచ్చ తోదున్దతిః ”
స్వర్గత్తుక్కు ప్పొమ్ వళి తణ్ణితెన్దిఱతు. (౨) “ న దేవలో కాక్రమణమ్ ”
పత్తెచ్చేరియి లడియిడుమాపోలే స్వర్గ త్తిలడియిడుకై వేణ్ నెన్నితార్.
(౩) “ తస్మాన్తరా యోషైత్రేయ దేవేన్ద్రిత్యాదికంపదమ్ ” భగవద్వి

(౧) క్రిగుణరత్న కోశమ్-౨౦.

(౨) క్రిరామా అయోధ్యా-౩౧-౫.

(౩) క్రివిష్ణుపురాణమ్.

షయ త్తిలే కైవై తననుక్కు అన్తరాయమావతు - ఇన్ద్రనాయరుక్కు
మిరుప్పితే. ఉల్నాడెన్దు సంసారమాకక్కొండ్డివత్త త్తిల్, విణ్ణాడెన్దు
పరమపదమాకక్కడవతు. (మణ్ణాట్టిలిత్యాది) సంసారన్దా నేతణ్ణేళు, ఆతిలే
నిహీనజన్మమాకవుమమైయుమ్, ఎల్లావిళివైయు ముడైత్తాకివుమ్
అమైయుమ్, భగవదనుభవయోగ్యమాన జన్మమేవేణ్డవతు. ఇతుక్కు
పుటమ్బానజన్మవృత్తభల్ ఆద్రయోజనభల్. ౭౯

అను.—ఎఱివత్తిన్నతామ్బాట్టు.—“తేళ్ళనే”-తేళ్ళనేనట్టపడి. “ఉణ్ణాడు” పర
మపదమాతల్, సంసారమాతల్. తామిళ్ళేయరుక్కు అత్తైకల్ నాడెన్దానెన్నెన్దు అరు
లిచ్చెయ్కెటార్ (ఉణ్ణాడెన్దు) ఇత్యాది. “అజ్జుమే” - అజ్జాతెన్దుపడి “అరాకిల్,”
ఎన్దజన్మమాకిలుమామ్, “ఎవిళివిల్” ఎన్దవ్యాసారమాకిలుమామ్. [మణ్ణాడుతోడక్కి
పిటాకమెచ్చుమే] ఎన్దుక్రియై. ౭౯.

పిఱప్పిటపుచూపు ప్పిణితుఱన్దు, పిన్నుమ్
ఇఱక్కపు మిన్నుడైత్తామేలుమ్,—మఱప్పెల్లామ్
ఏతమేయెన్దల్లాల్లెన్దువనే, మణ్ణాళన్దా
సాతమే యేత్తా ప్పకల్. ౮౦.

అన్వ.—పిఱప్ప, ఇఱప్ప, మాప్ప, పిణి, తుఱన్దు, (౫) పిన్నుమ్, ఇఱక్క
పుమిన్దు, ఉడైత్తామేలుమ్, మనోఆళన్దాన్, సాతిమ్, (౧౦) ఏత్తా, పకల్, మఱ
ప్పెల్లామ్, ఏతమేఎన్దల్లాల్, ఎన్దువనే. (౧౫)

అర్థము —జన్మము, వినాశము, వార్ధకము, వ్యాధి, (దీనిని) వదలి, (౫) దాని
పైన, అధికసుఖమైన క్రైస్తవమును, పాండినను, భూమినిగొలిచిన సర్వేశ్వరునియొక్క,
శ్రీపాదములను, (౧౦) స్తోత్రముచేయని, దినమందుసంభవించెడి, విస్తృతియంతయు,
దుఃఖరూపమేఅని (తిలచెదనేకాని), (వేఱువిధముగా) మనోరథింతునా? (౧౫) ౮౦.

వ్యా.—ఎఱ్ఱతామ్బాట్టిల్, (పిఱప్పి త్యాది) సంసారసమ్మన
మఱ్ఱు, అళివిఱన్దు ఆత్మనుభవముణ్డాయిత్రాకిలుమ్. (మణ్ణాళన్దా
సాతమే యేత్తాప్పకల్ మఱప్పెల్లామేతమే యెన్దల్లాల్లెన్దువనే) తిరువులక
ళన్దరుళినసేరైయైయుడైయవో తిరువడికళై యేత్తాతపకలిల్ మఱప్పె
ల్లామ్ దుఃఖమేయెన్దు అను మనోరథిప్పనో? ౮౦.

అరు.— ఎణ్బితామ్మాట్టు— “పిన్నమిఱక్కవుమ్” - ఇఱక్కై - అళవిఱక్కై-
యామ్, మికవుమ్మెవ్వుపడి. ౫౦.

పకలిరావెన్నతువుమ్ పావియాతు, ఎమ్మై
ఇకల్ శెయ్తరుపొమ్మతునూళ్వర్, —తకవా
త్తొమ్మిమ్మరిపర్ శీర్ కుమ్ తుణైయిల రెన్దోరార్,
శెమ్మపరవై మేయార్ తెరిన్దు. ౫౧.

అన్వ.— శెమ్మమ్, పరవై, మేయార్, ఇవర్, తకవా, (౫) తొమ్మిమ్మర్,
శీర్ కుమ్, తుణైయిలర్, ఎమ్మై, తెరన్దు, (౧౦) ఓరార్, పకల్, ఇరావన్నతువుమ్,
పావియాతు, ఎమ్మై, (౧౫) ఇకల్ శెయ్తరు, ఇరుపొమ్మతుమ్, ఆళ్వర్. (౧౫)

అర్థము.— సమృద్ధమైన, క్షీరాబ్ధియందు, అమరియున్నవారు, ఈయాళ్వార్లు,
(మనకృపకు) తగని, (౫) అధములు, గుణములముక్క (అనుసంధానమునకును), సహాయములేనివారు, అని, విచారించి, (౧౦) పరిశీలించనివారై, దినమనియు, రాత్రియనియు (గుణానుభవమునకు యోగ్యతను ఆయోగ్యతను), విచారించక, మనలను, (౧౫) యుద్ధముచేసి (పరీక్షించి), రెండుకాలములందును, పరిపాలింతురు. (౧౫) ౫౧.

వాఙ్— ఎణ్బితోరామ్బట్టిల్, (పకలిత్యాది) పకట్పొమ్మతు
పోక్కువతోన్దు, ఇరావైక్కుమ్ పోతుపోక్కువతోన్దు ఎమ్మైపాగాతే
ఎల్లాప్పోత్తు మొరుపోకియాక తమ్మడైయగుణబ్బళా లేవడుప్పుమ్ శాయ్
ప్పుమాకయున్దుమ్ పణ్ణి ఇరణ్ణుపోతుమాళ్వర్. అమ్మప్పట్టపుణ్ణుక్కు మరు
న్దుణ్ణు, గుణతొలే ఈడుపట్టపుణ్ణుక్కు మరున్దిల్లెయితే. (తకవిత్యాది) తమ్మ
డైయక్కపై క్కుమవిషయమాన శిటేతెన్దుమ్ తమ్మడైయ గుణబ్బళై
క్కొణ్డు. (౧) *బోధయ న్తఃపరస్పరమ్ పణ్ణుకైక్కు కూట్టు మిక్లైయె
న్దుమ్ విచారియార్. (తెరిన్దిత్యాది) ఆశ్రితరోడు సంక్లేషిక్కుమ్ చేశ
మాగాయ్న్దు తరుప్పొమ్మడలిలే మేవినవర్. ౫౧.

అరు.— ఎణ్బితోరామ్మాట్టు— (పోతుపోక్కార్) పోతుపోక్కమాట్టారెమ్మవిచా
రియాతే ఎవ్వుపడి. “ఇకల్” - యుద్ధమ్. గుణమిడుపడుతుమోనెన్న అరులిచ్చెయ్కి

తార్ (అమ్మపట్టపుల్) ఇత్యాది. తెరిస్తుకొడుపరవై మేయర్- తకవాల్మొమ్మ
రివర్ శీర్ క్కున్దుకుడైయిలరెన్దోరాతే, పకలిరావెప్పతువుమసావియాతెమ్మైకల్ శేయ్
తిరుపొడుతుమాళ్వర్] ఎన్దన్దయను. ౮౧.

తెరిస్తుణర్వొన్దిన్దెయార్ తీవినైయేన్, వాళా
ఇరున్దొళిన్దేన్ శీర్ నాళి కళెల్లామ్, — కరన్దురువి
అమ్మనై యజ్ఞాన్దు పిత్తోడర్ న్ద, అభీయన్దై
అమ్మనై యేత్తా తయర్ తు.

౮౨.

అన్య. — తెరిస్తు ఉణర్ వు, ఒన్దు, ఇన్దెయార్, తీవినైయేన్, అజ్ఞాన్దు, (గి)
కరన్దురువిన్, అమ్మనై, పిత్తోడర్ న్ద, అభీ, అమ్, (౧౦) కై, అమ్మనై, ఏత్తాతు,
అయర్ తు, శీర్ నాళి కళెల్లామ్, (౧౧) వాళా, ఇరున్దొళిన్దేన్. (౧౨)

అర్థము — విశదజ్ఞానము, ఏకదేవును, లేనందున, క్రూరపాపముగలచేను,
ఆకాలముడు, (గి) దాచిన (రాక్షసు) మేముగల, ఆ (మాయా) మృగమును, అనున
రించి వెళ్ళినవారై, ఉంగరమును, సుందరమైన, (౧౦) పాస్త్రముడుగలవారై, స్వామి
యైన, చక్రవర్తిత్వమునకారమును, స్తోత్రముఁజేయక, భ్రమించి, క్రిందగడచిన దినముల
లోనంత, (౧౧) వ్యర్థమై, ఉంటివి (౧౨)

౮౩.

వాగ్- ఎణ్బొత్తిరన్దామ్బట్టిల్, (తెరిస్తుణర్వొన్దిన్దెయార్) “అతుపత్తు
ఇతుపట్టు” ఎన్నుమ్ జ్ఞానమిత్తనైయల్లతుభగవద్విషయన్దై యా గాయమ్
జ్ఞానమొన్దిల్లామైయార్, (౧) “తద్ జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్”
(౨) “విద్యాన్యాశిల్పనైపుణమ్” ఎన్నుమ్ జ్ఞానమున్దాకైయార్.
(తీవినైయేన్) భగవదనుభవయోగ్యమానకాలతైప్పొళిపోక్కినపాప
పైష్పణ్డేన్. (వాళా విత్యాది) కునియక్కుటుణిపల్లెమ్ కాలమెల్లామ్
వ్యర్థయేయిరున్దేన్. (కరన్దురువిత్యాది) కై కేయివరత్తిలకప్పడావిట్టతు
పెరుమాళి తిరుక్కైయిలలుకాభీయెన్దుమేయాకాతే. వడివైక్కరన్దు
వరిక్కిట అమ్మాయమానై అన్దు తోడర్ న్ద అటుకాభీయైక్కైయిలేయను

జైయసర్వేశ్వరనై, ఇతిశ్రీయపెరుమాళుముతవారదశైలై వత్తప్పై
అవతు. అతిపుకెట్టుక్కిడన్దకి నాళి పాళిపోక్కినేళ్. † “పెరుమాళ్
మాయమానై యెయ్తరుమిడైబ్బున్దరుళుకిఱపోతు అడిక్కొత్తిత్తునడక్క
మాట్టామైతలిర్ కళి ముటి త్రిబ్బుఱిన్దే లేప్పిన్దరుళినార్” ఎన్దుబరువన్
కవిపాడవుమ్, ఎప్పెరుమానార్ కేట్టరుళి, “మాటియిడుకిఱ తిరువడి
కలిలే ఎత్తలైయైవై క్కప్పెన్ద్రేలే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. ౮-౨.

అరు.—ఎన్బొత్తిరణ్ణామ్మట్టు.—(కునియక్కుఱుణి) - అవతరిత్తు అల్పానుకూల్య
త్తిరే విషయాకరిక్కున్ కాలమ్పోయిన్ద్రైన్ద్రతాత్పర్యమ్. ఏత్తుకై అడిమైయాయ్,
ఇప్పడి అడిమై కెయ్యప్పెన్ద్రేలే నెన్దిళ్ళుపట్టపేరుణ్ణోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్
(పెరుమాళ్) ఇత్యాది. ౮-౨.

అయర్ ప్సాయయరా ప్సాయ్ నెన్జామేళొన్నేళ్,
ఉయప్పోమ్ నెటియిరువేకణ్డాయ్,—శెయత్పాల
వల్లవే శెయ్కిఱుతి నెన్జామే యజ్జేనేళ్.
మల్లర్ నాళి వన్దిన్దై వాల్ద్రేత్తు.

౮-౩.

అన్బ.—నెన్జామే, శెయత్పాలఅల్ల, శెయ్కిఱుతి, అజ్జేనేళ్, మల్లర్, (౫)
నాళి, వన్దిన్దై, వాల్ద్రేత్తు, ఉయప్పోమ్, నెటి, (౧౦) ఇరువేకణ్డాయ్, నెన్జామే,
అయర్ ప్సాయ్, అయరాప్సాయ్, శొన్నేళ్, (౧౧)

అర్థము.—ఓ! మనసా! చేయదగనిపనులను, చేయుచున్నావు; (నేను)
భయపడుచున్నాను. మల్లలయొక్క, (౫) ఆయుస్సును, గ్రహించినవానిని, మంగ
ళాశాసనముచేయును. ఉజ్జీవింతుటకుదగిన, ఉపాయము, (౧౦) ఇదియేమి;
ఓ! మనసా! (వానిని) మఱచిననుపరె, మఱవనున్ననుపరె; (నీకుహితమును)
చెప్పితిని. (౧౧)

౮-౩.

వ్యా.—ఎన్బొత్తుమూన్ద్రామ్బాట్టల్, (అయర్ ప్సాయయరా
ప్సాయ్) అవనైమఱన్దు అనర్థప్పడిలుమ్పడు, నిన్దైత్తువాల్ద్రేలుమ్
వాల్ద్రే. (నెన్జామేళొన్నేళ్) ఒరుత్తక్కిణ్ద్రేలేవిధ్రానిన్ద్రాల్ కరైయిలే
నిన్దు అవనుక్కుక్కుప్పిడవేణుమితే, అవ్వోపాతిశొన్నేళ్. (ఉయ

ప్పోమ్ నెటియతువేకణ్డాయ్) అల్లాతశెణ్డాయ్ వినాళత్తుక్కుక్కణ్డవళి,
ఉణ్డీవిక్కుక్కణ్డవళియతువే. (శెయత్పాలవల్లవే శెయ్కీటతి)
నా తప్పచ్చెయ్కీటతుణ్డోవెన్నిల్, శెయ్యప్పడాతవై శెయ్యాని
న్డాయ్, శెయ్యప్పడాతవైయావతు - అయోగ్యనెట్టకలుకై, దవతా
త్తరభజనణ్డో. (నెజ్జమేయజ్జోనే) (౧) ,, పుకట్టోమ్పళిప్పోమ్.
ఎన్జివిత్తైయజ్జోనే. (మల్లరిత్యాది) నమ్మడైయవిరోధకళి శెయ్యతె
న్నెన్నిల్, మల్లరిత్కాట్టిల్ మిడుక్కుణ్డో ? అవన్దుక్కు, మల్ల
రుడైయవాయునై సగరిత్తననై వాళిత్తు. ౮౩.

అరు.—ఎన్బిత్తుమాన్దామ్మటై.— “అజ్జోనే”-పుకట్టోమా, పళిన్దోమాపు
లోమ్” ఎన్జు అయోగ్యతానసన్దాన్మపణ్ణిపన్దై. అజ్జోనేనెన్దూరే, అయోగ్యతాన
సన్దాన్మపణ్ణి అకలతణ్డో, భయప్పడామల్ వాళిత్తెన్దపడి. ౮౩.

వాళిత్తి యవనడియై ప్పొప్పునైదు, నిన్తలైయై
త్తాళిత్తిరుకై కూప్పెన్దాలకూప్పాత—వాళిత్తివితి,
ఎన్జున్దూయెన్దపనైయైత్తాతెన్నెన్జుమే,
తణ్డతానామేలుమ్ తణ్డు. ౮౪.

అన్వ—అవన్, అడియై, వాళిత్తి, పూ, పునైదు, (౫) నిన్, తలైయై,
తాళిత్తు, ఇరుకై, కూప్పెన్దూర్, (౧౦) కూప్పాత, ఎన్ నెన్జుమే, అవనై, ఎన్జున్
దూయెన్ద, ఏత్తరు, (౧౫) తణ్డతానామేలుమ్, తణ్డు, వాళిత్తివితి. (౧౮)

అర్థము.—అసర్వేశ్వరునియొక్క, శ్రీపాదములను, మంగళాశాసనముచేసి,
పుష్పములను, సమర్పించి, (౫) నీయొక్క, సీరమును, సంగండుము, రెండుచేతులను,
జోడించుముఅనినచో, (౧౦) జోడింపని, నామనసా! అసర్వేశ్వరుని, (నీవు) ఎచ్చట
నున్నావని, (అదరముగోచిల్చి) స్తోత్రముచేయుక, (౧౫) ధరించుముకుటసాధ్య
మైనయెడల, ధరించుము. చెడ్డసాపను! (అనిదినుకొనుచున్నారు). (౧౮)౮౪.

వ్యా.—ఎన్బిత్తునాలామ్మాట్టిల్, (వాళిత్తియిత్యాది) [ఎన్జు
న్దూయెన్దపనై ఏత్తాతెన్నెన్జుమే తణ్డతానామేలుమ్ తణ్డువాళిత్తిత్తివితి]

పరియతిరువనాతి, ౮౫-పా, తణ్ణముయన్ద్రయ. ౧౦౫

భగవద్విషయ త్తిలాన్టమ్ శెయ్యాతనెణ్డే ! అననై వాన్ త్తిఅవళతిరు
వడికళిలేపూక్కలైప్పనైన్దు ఉళతలైయై అవళతిరువడికళిలే తాన్ద్రు,
ఇన్ద్రుత్తైయైయుమ్ కూప్పెన్ద్రుల్ కూప్పాతే, (౧) “ఎణ్డు
చ్చెన్ద్రుకిలమ్ కణ్డు” ఎన్నుమ్బడి అదరత్తోడే అవనై ఏత్తాతనెణ్డమే !
అననై ప్పహదాతే కాలపావలామాకిలే తణ్డు. “ పాన్ త్తవిలి ” ఎన్ను
తమ్మడైయ అకలుకైయైచ్చొల్లి వెలుక్కవుమామ్. ప్రాప్తిప్రతిబన్ధక
మాస కర్తవై కల్వడై చొల్లవుమామ్. ౮౪.

అరు.—ఎణ్డుత్తనాలామ్బట్టు.—[నెణ్డమే! అవనడియిలే పూపునైన్దువాన్ త్తి
నీతలైయై తాన్ద్రుత్తుఇరుకూప్పన్ద్రుల్ కూప్పాతే, ఎణ్డున్ద్రుయన్ద్రు అవనైయైత్తాతే
తణ్డతానామేలుమ్తణ్డు] ఎన్ద్రున్దయమ్. ౮౪.

తణ్ణముయన్ద్రయ వాయ్ త్తాన్ద్రేశుమ్బిన్ద్రుపాయ్న్దు,
ఎణ్డేపుక్కత్తవమ్ శెయ్ తిట్టనకొల్,—పొణ్డోత
త్తణ్ణమ్బాల్ వేలై వాయ్ క్కణ్డళమమ్, ఎన్నుడైయ
కణ్ణన్బాల్ నన్ని అణ్డోల్ కొల్. ౮౫.

అన్వ.—పొణ్డు, ఓతమ్, తణ్ అమ్, పాల్ వేలై వాయ్, కణ్ వళమమ్, (గి)
ఎన్నుడైయ, కణ్ణన్ పాల్, నల్, నిఱమ్, కొళ్, (౧౦) కార్, తణ్ణా, ముయన్ద్రయ
వాయ్, తాన్ద్రవిశుమ్పిన్ మిఱు, (౧౧) పాయ్న్దు, ఎణ్డేపుక్కు, ఎత్తవమ్, శెయ్
తిట్టనకొల్. (౧౨)

అర్థము.—వర్ధిల్లుచున్న, అలలుగల, చల్లవైఅందమైన, షీరాభియందు, నిద్రిం
చుచున్నవాడును, (గి) నాయొక్కస్వామియునైన, కృష్ణునివిషయమందుఁగలిగిన,
సుందరమైన, వర్ణమును, స్వీకరించిన, (౧౦) మేఘములు, (ఈవర్ణమునులభించుటకు)
విచ్చేదమలేని, ఉద్యోగములుగలవై, విశాలమైన, ఆకాశముమీఁద, (౧౧) సంచరించి,
ఎచ్చటికీ వెళ్ళి, ఏవిధమైనతపస్సు, చేసినవో? (౧౨) ౧౫.

వ్యా— అన.— ఎణ్డుత్తెన్ద్రామ్బట్టిల్, (తణ్ణముయన్ద్రయ
వాయ్) భగవద్విషయ త్తిలే ఎదుప్పుమ్ శాయ్పుమాయ్ ఇన్నా

(౧) తిరువాయ్మొళి-౬-౮-౫.

తాకా, † లోకయాత్రైయైయనుసన్దిత్తు అట్టుమతువేమాయురక్క-అ పడియైచ్చొల్లుకిఱు.

(తజ్జముయన్ శ్రియ వాయ్) ఉద్యోగి త్త ఉద్యోగమ్మాతాతే ఆకాశావకాశమెల్లాములావి ఎజ్జేపుక్కు ఎన్నితపస్సువణ్ణిన్ శ్రినవో ? (పాజ్జిత్యాది) కిళర్ న్దతిరైయైయుడైతాయ్ క్కుళిర్ నిరున్ద తిరుప్పాల్కడలిలే కణ్ణళిర్ న్దరుభుకిఱ ఎన్ కణ్ణనుడైయ విలక్షణసిఱ త్తైక్కొళ్ళుకిఱ మేఘుద్దళ్ ఎవ్విడ త్తేపుక్కు ఎన్నితపస్సువణ్ణిన్ శ్రినవో? ౮౫.

ఆరు.—ఎణ్బితైన్దామ్మట్టు - (నిన్నాతాకా)- ఇన్నాతాకా నిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే. (లోకయాత్రై)-మేఘుత్తిలేకణ్ణిన్దైక్క. “తాల్ విశుమ్మ”- ఎణ్బ మొక్కఁబ్బి వకరూ పమాయురక్కై.

కార్ కలన్ద మేనియాన్ కై కలన్ద వాఱ్ఱియాన్,
పార్ కలన్ద వల్ వయిల్ హొన్ పామ్మజైయాన్, —శీర్ కలన్ద
శొల్ నినైన్దు పోక్కారేల్ శూఱ్ విన్దైయి నాఱ్ఱితుయ్దై,
ఎన్నినైన్దు పోక్కున రిప్పోతు. ౮౬.

అన్వ.—కార్ కలన్ద, మేనియాన్, కై కలన్ద, అఱ్ఱియాన్, పార్ కలన్ద, (౫) వల్, వయిల్ హొన్, పామ్మ అజైయాన్, శీర్ కలన్ద, శొల్, (౧౦) నినైన్దు, శూఱ్, విన్దైయిన్, అఱ్ఱి, శుయ్దై, (౧౫) పోక్కారేల్, ఇప్పోతు, ఎన్ నినైన్దు పోక్కువర్. (౧౯)

అర్థము.—మేఘముతోఁజేరిన (సదృశమైన), తిరుమేనుకలవాఁడును, శ్రీహరిమందు, అమరియున్న, సుదర్శనముకలవాఁడును, (ప్రళయమంగు) భూమి అమరియున్న (గో)బలిష్ఠమైన, శివరముకలవాఁడును, అనన్తకాలమునఁడునైన పరమపురుషునియొక్క కల్యాణగుణములతోఁజేరియున్న, తిరునామములను, (౧౦) అనుసంధించి, చుట్టుకొనియున్న, సాపములచేఁగిరిగిన, ఆగాధమైన, దుఃఖములను, (౧౫) పోఁగొట్టుకొనక పొరిరేసి, ఈకాలమును, (వేఱు) దేనినియనుసంధించి, పోఁగొట్టుకొనుదురు? (౧౯) ౮౬

వ్య.—ఎణ్బితైన్దామ్మట్టిల్, (కార్ కలన్ద మేనియాన్ సర్వధాసదృశమానమేఘుత్తోడ) త్త తిరుమేనియైయుడైయవన్. (కై

లన్దవాళ్ళియాన్)తిరుక్కైయిలే వేర్ విల్లున్దతిరువాళ్ళియైయుడైయవన్.
(పార్ కలన్దవల్ వయిల్ గ్రాన్) ప్రళయమ్ తేడివన్దాలుమ్ తోన్ దొతపడి
కలన్ద భూమియైయుడైయవనుమాయ్, వయిల్ శ్రీల్ పుక్కవన్ దుక్కు
రత్తుకమానవయిల్ తై యుడైయవన్. (పామ్బురైయాన్ శీర్ కలన్ద
విత్తావి)వడిన్దుకుక్కుమ్ గుణజ్జభుక్కుమ్ వాచక మాయ్ ప్పశుమ్ కూ
ట్టానశోత్తుళై నినైత్తు అనుభవవినాశ్యమాన పాపఫలమాన దుఃఖితై
ప్పోక్కారాకేల్. (ఎన్నినైన్దు పోక్కువరిప్పోతు) పాపమ్ పోక్క
వేన్దావాకేల్ కాల వై చెల్లవిడుమ్బడియెజ్జనే?.

౮౬.

అను.—ఎన్బొత్తామాట్టు.—“ఇప్పోతు”-ఇప్పోతై, ఇక్కాలతైయెన్దవడి, ౮౬.

ఇప్పోతు మిన్ను మిని చ్చిటిళు నిన్దాలుమ్,
ఎప్పోతు మీతేళొల్లెన్న్జెళ్ళే,—ఎప్పోతుమ్
కైక్కలానేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్,
మొయ్ కట్టలే యే త్తముయల్.

౮౭.

పరియతిరువనాతి మున్ శ్రీల్ దు.

అథ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అన్వ.—ఎన్ నెళ్ళే, నమ్మేల్, వినై, కడివాన్, ఎప్పోతుమ్, (౫) కైక్కలా,
నేమియాన్, మొయ్, కట్టలే, ఏత్తి, (౧౦) ముయల్, ఇప్పోతుమ్, ఇని, ఇన్నుమ్
ఞ్జితునిన్దాలుమ్, ఎప్పోతుమ్, (౧౫) ఈతేళొల్. (౧౬)

ఆర్థము.—నాకువిధేయమైన ఓ! మనసా! మనయొద్దనున్న, పాపములను,
పోగొట్టుకొనుటకై, సర్వకాలములందును, (౫) శ్రీహస్తమునువదలని, సుదర్శనము
గల శ్రియఃపతియొక్క, సుందరములైన, శ్రీపాదములనే, స్తోత్రముఁజేయ, (౧౦)
ఉద్యోగించియుండుము. ఈకాలమందును, దీనిపైన, ఇంక, కొంతకాలముగడచిన
ను, ఏకాలమందును, (౧౫) ఈతిరునామములనే నెప్పుడు, (౧౬)

౮౭.

వ్యా.—అన.—ఎన్బొత్తేథ్వామ్మాట్టిల్, (ఇప్పోతుమ్)
“లోకత్తొరైక్కొణ్ణ కార్యమిన్దైయితే, నీమున్న మెప్పోతుమి త్తైయే
శొల్” ఎన్దు నెళ్ళున్కు పదేశిక్కితార్.

(ఇహోతుమి త్యాది) ఇక్కాల త్రిలమ్ పరుమ్ కాల త్రిలమ్ మధ్దు
మెల్లాక్కాల త్రిలమ్ ఇతుతన్నెయేళొల్లు. (నల్ నెళ్ళే) నాన్ పుక్క
విడత్రేపుకక్కడవ నెళ్ళే! (ఇహోతుమి త్యాది) ఎల్లాక్కాల త్రిలమ్ కైయై
విట్టకలార తిరువాళ్ళైయై యుడై యవన్ నమ్మక్కల్ పాపతై
హ్సొక్కువాన్. (మొయ్ క్కులేయై త్తముయల్) భోగ్యమాన తిరువడి
కళైయై త్తడిత్సాహి. పద్రినారై విట్టుక్కొడార తిరువడికళైయెన్దు
మామ్. (ఈతేళొల్లు). ౮౭.

పెరియవాచ్చాన్ బై యరుళిచ్చెయ్ త

పెరియలిరువ్దనాతి వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణ్.

పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై శ్రీతిరువడిక శేషరణమ్.

అరు.— ఎన్బి.ప్రేమామూర్తి.— “మెయిక్లర్” - అక్రాకాతర్, మిదు
క్రాకాతర్. ౮౭.

పెరియత్తిరువన్దాతి వ్యాఖ్యాన తిరుమొళి మొదటి భాగము.

అప్పై శ్రీరుపడిక శేషరణమ్.

శ్రీ
శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ య త్త్వా
తిరుమళైయాత్వారరుళిచ్చెయ్త

తిరువెళైకూనీలిరుక్కై.

ఇన్ద్రగ్రంథమ్

పెరియవాచ్చాప్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానము.

ఆరుమ్బుదస్తుడనుమ్,

శ్రీమాన్, శిర్దిప్పెరుమాళ్ కొవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరా తెల్లులిప్పట్ట

ఆన్ద్రాపతిపదస్తుడనుమ్,

తర్కతీర్థరాన - శ్రీమాన్ - శిర్దిప్పెరుమాళ్ కొవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాలుమ్,

శ్రీనూన్-కిరాలపాటి-ఆత్మార్చయ్య అనర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడు అనర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతానక శ్రీరాశిదర్శిన్ సజాయత్తివార్

పరికోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభా యారాల్

శ్రీపరాబ్ధాశతిరువవతారాది ౧౦౦౪-వతు సంవత్సరమాన

క్రొధి సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

శ్రీనిరతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

ఆచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శేయ్యప్పట్టతు.

విజయతేతరామ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమి పెడు).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రు.	అ.	వై.
తనిస్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము ...	౩	౪	౦
భారతాదితనిస్లోకమ్ ,, ,, ...	౦	౫	౦
రామచరమస్లోకమ్ ,, ,, ...	౦	౩	౦
దుష్కరస్లోకటిప్పణి ,, ,, ...	౦	౫	౦
ముతల్ తిరువద్దాతి ,, అరుమ్మచప్రతిపదసహితము ...	౧	౩	౦
ఇరజ్జామ్ తిరువద్దాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
మూన్జామ్ తిరువద్దాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువద్దాతి ,, ,, ...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉత్త ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము ...	౪	౪	౦
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మచసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము ...	౦	౬	౦
పెరియతిరువద్దాతి ,, ప్రతిపదసహితము	౦	౧౪	౦
తిరువేళుకూర్ శ్లోకము ,, ,,	౦	౪	౦
కాణ్డిల్యవిశిష్టపరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము ...	౧	౨	౦

యమకరత్నాకరము అచ్చుగుచ్చును.

ఇట్లు,

కిరాలపాటి ఆళ్వారయ్య,

కార్యదర్శి భవాధికారి,

వెం. రెం. వంకిటాచలమొదలిపేట, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరువెళిక్కు నిలిరుత్తై-

పిళ్ళైలోకమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్త,

త ని య న్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—ఎమ్మెరుమానుక్కు త్తిరుమతిళ్ పోలే అరణాయి రుప్పతాన ఆటుప్రబంధం శెయ్తరుళిన ఆర్వాగుడై యతిరునామబ్బళ్ పలవన్దై యుమ్మొల్లి అవరై పాల్ త్తుకీఆతు ఇతిల్, (౧) “ప్రత్యక్షేగురవస్తు త్యాగి” ఎన్నక్కడవతితే ఆహ్వార్కళ్ అర్పావతార మాయ్ ఎప్పొతుమెల్లార్ కుమ్ ప్రత్యక్షరాయితేయిరుప్పతు.

ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

వాట్టిపరకాలన్ వాట్టికలికన్,

వాట్టికుత్తైయలూర్ వాట్ వేన్, — వాట్టియరో

మాయోనై వాళ్ పలియూల్ మన్నిరజ్జోళ్ మజ్జెయర్కో,

తూయోన్ శుడర్ మానవేల్.

అర్థము.—పరకాలన్-శత్రువులకు మృత్యువువంటి తిరుమజ్జెయాళ్వార్లు, వాట్టి-
సుఖముగ నుందురుగాక; కలికన్ - కలిదోషములను కోపగం(నిరసిం)చుచున్న తిరుమజ్జె
యాళ్వార్లు, వాట్టి - సుఖముగ నుందురుగాత; కుత్తైయలూర్ - తిరుక్కుత్తైయలూరి
లో, వాట్ - సుఖముగ వేంచేసియున్న, వేన్ - రాజైన తిరుమజ్జెయాళ్వార్లు, వాట్టి-
సుఖముగ నుందురుగాక; మాయోనై-ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుని, వాళ్ పలియూల్ -
(తమయొక్క) కత్తియను ఆయుధముయొక్క బలముచేత (వశీకరించి, వానియొద్ద)
మన్నిరవిజోళ్ - తిరుమంత్రమును లభించినవారును, మజ్జెయర్కోన్ - మజ్జెయను నగర
మునకు స్వామియు, తూయోన్-పరిశుద్ధస్వభావులైన తిరుమజ్జెయాళ్వారును, శుడర్-
ఉజ్జ్వలమైన, మానవేల్ - గొప్పయీశ్వరులు, వాట్టియరో-సుఖముగ నుందురుగాక.

తిరువెఱ్ఱుకూర్గ్ గిరుక్కై త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

వ్యాఖ్యానమ్.— (వాఱ్ఱిపరకాలన్) భగవద్విట్టుక్కళాన ప్రతి
 లర్కు క్కాలనానవర్ వాఱ్ఱి. (వాఱ్ఱికలికన్బి) కలిదోషనివారకర్
 వాఱ్ఱి. (కుత్తైయలూర్ వాఱ్ఱి వేన్దన్ - వాఱ్ఱి) తిరుక్కుత్తైయలూరై
 వత్తారస్థలనూక ఉడైయరాయ్, అతువొమ్మమ్మడిమ్మ అఱ్ఱెనోక్కు
 అ రాజావెన్ను తల్; అఱ్ఱేవొమ్మఃఱవరెన్ను తల్. (మాయొనై వాళో
 లియాల మన్దిరజ్జోళి మన్దైయర్ కోళూయోళుడర్ మానవేల్ -
 వాఱ్ఱియరో) ఎన్దు- ఆధ్వరైయుమ్, అవర్ తిరుక్కైయిల్ వేరైయుమ్
 పరుకాలే ఆశాసిత్తపడి. (మాయొనై) (౧) * అరజ్జత్తరవన్దైప్పళి
 గొళ్ళుమ్ మాయొనైయితే వాళోలియాల మన్దిరమ్ కొణ్ణతు. (౨)
 * తెన్నరజ్జత్తన్నై పళివళిత్తవాళనితే. (౩) * కైప్పొరుళోకళో
 మున్న మేకై కొణ్ణువరిడ త్తిలేయితే మన్దిరప్పొరుళోకై కొణ్ణతు. మన్ది
 రత్తైప్పళిన్దైయితే మన్దిరమ్ కొణ్ణతు. (మన్దైయర్ కోళ) మన్దైమన్న
 నితే. (తూయో) తూయ్ మైయెన్నుమ్ గాహభ్యస్తర శుద్ధియైయు
 డైయవర్. (౪) “ అజమల శ్తడవయల్ తూయోలివాడనరుళో మారియ
 రట్టముక్కియడైయార్ శీయమ్ కొణ్ణుమలర్ కుళులియర్ వేళోమన్దై
 వేన్దన్ కోణ్ణవేల్ పరకాలకలియన్ ” ఎన్దుతామే తమ్ తిరునామజ్జై
 ప్పూఱినానితే. (శుడర్ మానవేల్) తేజోదూపమాన, మానవేల్ - పెరి
 యవేల్. తిరుమన్దైమన్నన్ ఎడక్కుమ్మడియానవేల్. (వాఱ్ఱియరో)
 ఇత్తాల్ - ఆధ్వరొసాతి ఆయుధముమ్ ఆశాస్యపెన్దపడి. (౫) ‘నిన్
 కైయిల్ వేల్ పోన్దన్దై” ఎన్నక్కడవనితే. ఇతుతాన్, (౬) * కొణ్ణన్
 వేలొకైయాలే వెన్దన్దైవేలొయిరుక్కుమ్. అత్తాలే - ఇతివిజయ తే
 వేణ్ణుఁజుతు.

తిరువెఱ్ఱుకూర్గ్ గిరుక్కై త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణిద్దు.

పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్

(౧) పెరుమాళ్ తిరు-౧-౮.

(౨) ఇయల్ కాన్దై.

(౩) నాయచ్చియార్ తిరు-౧౧-౬.

(౪) తిరుమొళి-౩-౪-౧౦.

(౫) తిరుప్పావై-౨౪.

తాత్పర్యము.— తమయొక్క నిరతిశయప్రభావముచేత కుదృష్ట్యలను నిరసించి, రిదోషములనుబోగొట్టి లోకములను రక్షించినవారును, తమ ఆయుధజలమునవలంబించింగనాధుని దోషలోదోమకొని వానియొద్దనుండి తిరుమంత్రోపదేశమును లభించినవాడగు, మత్తైయను నగరమునకధిపతియై, తిరుక్కుత్తైయలూరులో వేంచేసియున్న తిరుమత్తైయాభ్యర్థుడు, వారి శ్రీహస్తమందున్న వేల్ అను ఆయుధమును నిత్యాభివృద్ధులై సఖించియుండవలయునని మద్దళాశాసనము చేయుచున్నారు.

† శీరాన్ తిరువెఱుకూడ శ్రీరుక్మై యెన్నుమ్ శెన్దమిథాల్,

ఆరావముతమ్ కుడన్దెప్పి రాన్దనడియిన్దైక్కీల్,

ఏరాన్ మత్తై ప్పొరు శెల్లా మెడు త్తిప్పలకుయ్యవే,

శోరామల్ శొన్న వరుల్ మారి పాతమ్ శున్దై నమక్కే.

అర్థము.— శీర్ - (శబ్దార్థములయొక్క) గుణములచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తిరువెఱుకూడ శ్రీరుక్మై ఎన్నుమ్ - తిరువెఱుకూడ శ్రీరుక్మై అని ప్రసిద్ధమై, శెన్ద - సుందరమైన, తమిథాల్ - ద్రావిడరూపమైన దివ్యప్రబంధముచేత, ఆరా - తృప్తిపుట్టని, అముతమ్ - అమృతమువలె నిరతిశయభోగ్యుడైన, కుడన్దె - తిరుక్కుడన్దెయను దివ్యదేశములో వేంచేసియున్న, పిరాన్ తన్ - ఉపకారకుడైన సర్వభూనియొక్క, అశియిన్దైక్కీల్ - శ్రీపాదములక్రింద (విషయముగ), ఏర్ - (నిర్దోషత్వమనెడి) సౌందర్యముచేత, ఆర్ - పూర్ణమైన, మత్తై - వేదములయొక్క, పొరుల్ ఎల్లామ్ - అర్థములన్నింటిని, ఎడుత్తు - ఉద్ధరించి, ఇవ్వులను - ఈలోకమందున్నవారు, ఉయ్య - ఉజ్జీవించునట్లు, శోరామల్ - (ఒకటియు) విడువకుండ, శొన్న - ప్రసాదించిన, అరుల్ మారి - తిరుమత్తైయాభ్యర్థయొక్క, పాతమ్ - శ్రీపాదములు, నమక్కు - మనకు, తున్దై - సహాయము.

తాత్పర్యము.— అపారుషేయములై నిత్యనిర్దుష్టములైన వేదములయొక్క అతిదురుహారమునెఱింగి యందలునుజ్జీవించునట్లు, ఆయర్థములను సమగ్రముగ నుద్ధరించి, నిరతిశయభోగ్యుడైన ఆరావముతాభ్యర్థవిషయముగ, అతిసుందరమైన ద్రావిడభాషలో శబ్దార్థలక్షణసంపన్నమైన తిరువెఱుకూడ శ్రీరుక్మైయను దివ్యప్రబంధరూపముగఁ బ్రకాశింపించిన పరమదయాళువైన తిరుమత్తైయాభ్యర్థయొక్క శ్రీపాదములే మనకు రక్షకములని చేతనులకుపదేశించుచున్నారు.

† ఇత్తనియన్ అనుసన్నిధిఁగ సంప్రదాయమిట్లై, ఇతఱు వ్యాఖ్యానముకల.

క్రి.

అగ్రార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై యరుళిచ్చెయ్ త

తిరువెలుకూడ న్నిరుక్కై వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై.

సంసారస్వభావానుసన్ధానత్తాలేమిఁపుమవసన్నరానఆత్మవార్, అతుక్కు ప్పరిహరమాకఁ అవగూణజ్ఞులై నెఱ్ఱాలేనినై త్తుమ్ వాయాలే పేళియుమ్ తిరువడికలిలే విఱ్ఱున్దుమ్ ధరిత్రార్. “ నీరిజ్జ సేడిదన్దునోపు పడుముమక్కుత్తా శెయ్యవేణ్డవత్తే?” ఎన్ఱుకేట్రు; “త్యేదనుభవవిరో ధియాయురుక్కి ఆసంసారత్తైవాసనై యోడేపోక్కి త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱార్; “అతుపి నై నమ్రుల్ శెయ్యలావతణ్డే” ఎన్న; “ఉన్దై యొట్టిన్ద సకల పదార్థజ్ఞునినై య ఉత్పత్తియెన్న, రక్షణమెన్న, ఇవఁ బుక్కుక్కడవై యాయ్, సర్వసమాశ్రయణీయనాయ్ ఆత్మభునాయరుక్కి ఆ నీయే యె న్నుడై య సంసారదుఃఖత్తైక్కఱీత్తు త్తరుమి త్తనై యల్లతు ఎన్నాల్ కఱీత్తుక్కొళ్ళప్పొ కాతు” ఎన్ఱు తిరువడికలిలేవిఱ్ఱున్దు తమ్దశైయై అతి విక్కిఱారా యరుక్కిఱతు.

(ఒరుపేరి త్యాది) స్వవ్యతిరిక్త సమస్తవస్తుక్కు భుక్కుమ్ అద్వితీయ కారణమాయ్ అతుక్కు త్తక్కపరస్వైయుడై య తిరునాభియిలే, అప్ప రప్పడన్దలుమ్ * కణ్ శెఱియిట్టాఱ్సోలే పెరు త్తిరుక్కిఱ మలరాకిఱ ఆసనత్తిలే ఒరుకాల్ ఇతర విసజాతీయజన్మావాస చతుర్ముఖనై యున్ఱా క్కినాయ్, ఒరుకాల్ ఎన్ఱులుమ్ ప్రవాహరూపేణ నిత్యమాయరుక్కుమిఱ్ఱే. (౧) “నావేక్షసే”.

ఆత్మవార్ క్కు ముతలిలే శెప్పేటైక్కై యిలేకొడుత్తు నిధియై ట్టిక్కొడుప్పారైప్పోలే తిరుమన్దై త్తైయుమ్, అతి నర్థత్తుక్కు-

(పా) అవనై.

(౧) స్తోత్రరత్నమ్-౧౦.

(శెఱియిడల్ — కనకకరి తల్-మఱై తల్.

అహ్వో తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరుమళ్లై యాత్వారరుళిచ్చెయ్ త

తిరువెఱ్ఱకూర్ శిరిరుక్కి.

మూ.—ఒరు పేరుని

అన్వ—ఒరు, పేర్, ఉన్ని,

అర్థము.—ప్రధానమై, పెద్దదైన, తిరునాళియందున్న,

వ్యా.—ఎల్లై నిలమాకళ్ళోయిల్ కళ్ళై యుమ్ కాట్టిక్కొడుక్కణ్ణు, కృత కృత్యకాయ్ సంసార తైయుమ్ పరమపద తైయుమ్ ఒక్కమఱన్దార్; అత్త వారై ప్పార్ త్తు ఎమ్మెరుమా “నీరిరుక్కి అతుస సార త్తిలేడిర్” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్య; అతి కా కొడుమైయై యనుసనిత్తు అత్తామైయాలే మనోవాక్కాయళ్ళళాలే ఎమ్మెరుమానై యనుభవిత్తు అత్త ప్పార్ త్తార్; అతుపడైయిలుమ్ ఇరట్టియాయ్, వికపుమాన్ త్తామైయాలే ఎమ్మెరుమా నుడైయ శరణ్యత్వ తై ప్పేళిక్కొణ్ణు అతుక్కెల్లై నిలమాన తిరుక్కుడనై యిల్ అరావముతాల్ వార్ తిరువడికళ్ళైయే ఎద్దళైక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తి క్కుమ్ అనిష్టనివారణత్తుక్కుమ్ ఉపాయమాకప్పన్ మడిక్కితార్.

(ఒరు పేరునియిత్యాది) సగత్తుప్రళయజ్గోణకాలన్ఱు ఉన్న

అరుప్పుదవిశక్కుమ్.—ప్రవేశే, తిరుమొట్టియిలుకనరుళిన నిలగ్నై యనుభవిత్తు పరమపద తైయుమ్ సంసారస్వభావతైయుమ్ మఱన్దిరక్క, “నీరిరుక్కి అతు సం సారత్తిలేడిర్” ఎన్ఱు (౧) * మాన్ మయళివలెకాట్ట, ప్రతికొట్టియై యనుసనిత్తునన వాన్ త్తామైయాలే, (౨) “వాక్కినాల్ కరమవితన్నాల్ మనత్తినాల్ శరత్త త్తన్నాల్” ఎన్ఱు తిరుక్కణ్ణువాణ్ణ కత్తిలే కరణత్రయత్తాలు మనుభవిత్తు భరిక్కప్పుక, అతి లోభరిక్కప్పుకామైయాలే ఇలిలే శరణమ్ పుకుకితార్ త్తవడి, విఘాతి ద్వయతైయుమ్ మఱన్ఱు తృతీయవిఘాతియాన దివ్యదేశజ్గై యనుభవిత్తునిక్కి అ ఇవర్ క్కు ఈశ్వరన్ సంసారత్తిలే కొడుమైయై కాట్టువానెన్నెయిల్; “ఇన్ఱునుభవమ్ అవిచ్చిన్న మాక వేణుమ్” ఎన్ఱు నిన్ఱెత్తు, అతు అత్తేయొట్టియక్కూడామైయాలే, అమతైయెలుత్తు ప్పళి యైవిత్తెప్పిత్తు చొళిచిడువారెప్పిలే, విడాయెప్పి అప్పిత్తు అత్తే కొడుపోత్తక్కాక కాట్టినానెన్ఱు శజ్జాపరిహరణ్ణల్ కణ్ణుకొళ్ళెతు.

† (సా) తన్నుడైయ. (౧) తిరుమొట్టి-౧౧-౮. (౨) తిరుక్కణ్ణు-౪.

మూ. — యిరుమలర్ త్తవిశిల్,

ఒరుముత్తై యయనై యీన్టనై; ఒరుముత్తై

ఇరుశుడర్ మీతిని లియన్టా, ముమ్మతి

ళిలన్టై

అన్య. — ఇరు, మలర్. (౫) తవిశిల్, ఒరుముత్తై, ఆయనై, ఈన్టనై, ఒరుముత్తై, (౧౦) ఇరుశుడర్, మీతినిల్, ఇయన్టా, ముమ్మతిల్, ఇలన్టై, (౧౫)

అర్థము. — విశాలమైన, (తామరస) పుష్పముయొక్క, (౫) చళిమందు, ఒకప్పుడు, బ్రహ్మను, సృజించినవాడవును; ఒకప్పుడు, (౧౦) రెండుతేజః పదార్థములైన చంద్రసూర్యులు, వైన, (సంచరించుటకు) భయపడునట్లు, మాడువిధములైన దుర్గములగుల, లబ్ధును, (౧౫)

వ్యా. — దైయనిర్దేతుకృత్యపై యాలే ఇనల్ శీనుడై యసన్తేయై తున్టాక్కిన వనే! (ఒరుపేరున్ది) ప్రధానమాయ్ ఆద్యనూయిరన్ద తిరునాభియిలే. (ఇరుమలర్ త్తవిశిల్) పెరియ తానురైచ్చావిల్ అల్లియిలే. (ఒరుముత్తై యయనై యీన్టనై) ఒరుకాల్ జగత్ప్రస్థిక్కడియాక బ్రహ్మవైయున్టాక్కినాయ్. ఇవల్ శీనుడైయ సత్తాదికళి ముతలిలే యున్టాక్కినడినక్కే భరమన్టా? ఎల్లారన్టై ముమెన్దితార్. నీయున్టాక్కిన విత్తుక్కు ఒరుగుణమ్ పిఱప్పిక్కవరితో?

(ఒరుముత్తైయిత్యాది) తానున్టాక్కిన పయిరుక్కు క్కళై పఱిప్పానుమ్ తానేయానాత్పలే, సృష్టమానజగత్తై అభిప్రసేయ్యుమ్ రాక్షసరై నిరసిప్పానుమ్ తానే. (ఒరుముత్తై) ఒరుపర్యాయమ్. (ఇరుశుడర్) చంద్రానిత్యర్ కళే. (మీతినిలియన్టా) మేలేసత్పరిక్క భయప్పడు న్బుడియాయ్. (ముమ్మతిల్) గిరిదుర్గ జలదుర్గ వనదుర్గ మెన్దిఱ మూన్తైయు ముడైత్తాన. (ఇలన్టై) నిన్టై త్తార్ క్కణ్ణవేణుమ్బడియాన రాక్షసర్, కుళవిక్కుడు శేర్ న్దాత్పలే శేర్ న్దు * అమృణక్కు త్తడిక్కుమ్ దేశమ్.

అరు. — ఒరుపేరున్ది ఇత్యాది. “ఒరుపేరున్ది” ముద్దినశుమాయ్ అతుతాన పత్తైయకు మాయిరుక్కు. “తవిశిల్” అల్లియాయ్, ఇతైచ్చొల్లకిఱతు.

* అమృణక్కుత్తు — లక్ష్మయిన్టక్కు నిర్వాణమాయ్ ముక్కుత్తాడుక్కు.

మూ.— యిరుకాల్వళైయ, ఒరుశిలై

ఒన్ఱియ వీరెయిర్ ముల్లాయ్ వాళియి
లట్టనై; మూవడి నానిలమ్ వేణ్ణి,
ముప్పరి నూలొడు మానురియిలఙ్గు
మూర్వినిల్,

అన్వ.— ఇరుకాల్, వళైయ, ఒరుశిలై, ఒన్ఱియ, ఈర్ ఎయిర్లు, (అం, ఆల్లర్ వాయ్, వాళియిల్, అట్టనై, నానిలమ్, మూవడి, (అగి) వేణ్ణి, ముప్పరి, నూలొడు, మాన్ ఉరి, ఇలఙ్గు, (30) మూర్వినిల్,

అర్థము.— రెండుకొసలును, వంగియున్న, అద్వితీయమైన, (కార మనెడు) ధనుస్సులో, అమరియున్న, రెండుదంతములుగలనై, (అం) నిప్పునుగ్రహించున్న నోలుగలనైన, బాణములచేత, నశింపజేసినవాడవును, నాల్గువిధములైన, భూమిలో, మూడడుగులను, (అగి) యాచించి, మూడుపోగులుగల, యజ్ఞోపవీతముతోడ, కృష్ణాజినము, ప్రకాశించుచున్న, (30) వక్షస్థలముకలవాడనై,

వ్యా.— (ఇరుకాల్ వళైయ ఒరుశిలై యొన్ఱియ ఈరెయిర్ ముల్లాయ్ వాళియి లట్టనై) ఇరణ్ణుకోటియుమ్ వళైన్దనిఱ్ఱుమ్ ప్రధానమాన శ్రీశార్ఙ్గ త్తిలేపారున్ది ఇరణ్ణయిల్ తైయుముడైతాయ్ నెరుప్పైయుమిథానిస్తళ్ళ శరత్తాలే టుట్టుప్పొకటాయ్. బ్రహ్మసృష్టియైపోస్సల్లియే, వత్తుమ్బత్తాక అమ్బాలెతిర్ త్తు ప్పిరాట్టియినుడైయ సంశ్లేషవిరోధియైప్పొక్కినాత్తో లే ఎన్నుడైయ పిరోధిశ్చైయుమ్ పోక్క నేణుమెన్ఱుకరుత్తు.

(మూవడియి త్యాది) అమ్బాలేసాధిక్కివాణ్ణాతవిడమ్ అళికాలే సాధిత్తవడికోల్లకిఱు. (మూవడినానిలమ్ వేణ్ణి) నాలువకైప్పట్టభూమియిలే మూవడియై వేణ్ణి. (ముప్పరినూలొడు మానురియిలఙ్గు మూర్వినిల్) ఒరుకాళమేఘుత్తిలే మిన్నలై శీపటిట్టాత్తో లేతిరు యజ్ఞోపవీతముమ్ అత్తోడకూడినకృష్ణాజినముమ్ విళణ్ణానిస్త తిరునారై వైయుడైయాయ్.

అరు.— “ఈరెయిర్లు” పితైనాయప్ప. “నానిలమ్”—గిరి, వనమ్, ద్వీపమ్, సముద్రమ్, ఆక నాలువకైప్పట్టభూమి.

† (పా) ఎఱ్ఱాత్తోలే.

మూ.—

ఇరుపిఱ పూరుమాణాకి,

ఒరుముతైయారడి మూపులకళన్దనై;

నాన్ద్రీశై నడుజ్జ

అన్వ.—ఇరుపిఱప్ప, ఒరు, మాణ్ అకి, ఒరుముతై, (3౫) ఈర్ అశి, మాణలకు, అళన్దనై, నాల్ తిశై, నడుజ్జ, (౪౦)

అర్థము.—రెండు జన్మములుగలవాడనై (బ్రాహ్మణుడనై), అనన్యకుడనైన, వామ నుడనై, ఒకప్పుడు, (3౫) రెండుడుగులచేత, మాడులొకములను, కొలిచినవాడవును, నాల్గదిక్కులయందున్న వారును, పలుకునట్లు,

వ్యా.— (ఇరుపిఱప్ప) ద్విజనుమాయ్ (ఒరుమాణాకి) ఒప్పిల్లాత శ్రీవా మననాయ్; తా నే యిన్ను మొరుకాల్ ఇవ్వడిపు కొళ్ళవేణుమెన్నిలుమ్ ఇప్పడి వాయాతా పడివై యుడై యనాయ్. (ఒరుముతైయారడి మూపుల కళన్దనై) ఒరు కాలిరణ్డదియా లే మాన్తులోక శై యుమ్ అళన్దకొణ్డాయ్. ఇత్రాల్—“ఇన్ద్రీసుక్కు రాజ్యశై మీట్టుకొడుత్తాత్తో లే ఎన్నుడై య శేషత్వ తైయుమ్ మీట్టుత్తన్దరళ వేణుమ్” ఎన్దితార్. (౧) “తేవర్ కళ శెన్ది రన్దార్ క్కిడర్ నీక్కియ కోట్టశైవామననాయ్” ఎన్దు-ఉన్నైయిరన్దారిర ప్పక్కు నీయుమిరన్దు అవర్ కళ పేక్షితమేపారిక్కు మవనల్లెయో? ఇశై యాతార్ తలై కళిల్ వై త్త తిరువడికళై ఇశైన్దవెన్దలై యిలే వై త్తాలా కాతో? ప్రయోజనాన్దరపరనుడై య ఇళిపుతీర్ త్తడనక్కు అనన్య ప్రయోజనాన వెన్నుడై య ఇళిపుతీర్ క్కలా కాతో? ఇన్ద్రీకళిజ్జు మణ్ణన్దో? ఇళిన్దతు, నాన్ ఎన్నై యు మున్నై యుమన్దో? ఇళిన్దతు.

(నాన్ద్రీశై యిత్యాది) పెరుమతిప్ప రానెన్ద్రాదికళుక్కేయోఅపే షితమ్ శెయ్ త తెన్నిల్; అన్దు, అపత్తుమ్ విశ్వాసముమ్ ఎన్దిటతు అల్ప ముణ్డానాల్, శతాన్తణ్డియ రాన తిర్యక్కుక్కళుక్కుమ్ శెయ్యుమెన్ది టతు. (నాన్ద్రీశై నడుజ్జ) శ్రీగణేష్వాగ్ధా నుడై య అపత్తెనినై త్తు క్కలజ్జిన కలక్కణ్డెక్కణ్డు “జగత్తుక్కు ఎన్న మిటుక్కు ప్పకుకటతో?”

† (పా) పడియె.

(౧) తిరువాయ్ మొట్టి-౭-౫-౬.

‡ తాపెప్పకు క్వాచిక్కుమ్.

(పా) * తణ్ణిశాన.

తిరువెఱ్ఱుకూర్ శీరుక్తై వ్యాఖ్యానమ్.

మూ.—

న జ్జితైప్పటవై

యేటి, నాలాన్దయ్ ముమ్మత త్తిరుశెవి

యొరుతని వేళి తరనైయై, ఒరునా

లిరునీ ర్దుదువుళి తీర్ తనై;

అన్వ.—అమ్, శత్రై, పటవై, ఏటి, నాల్, (రగి) వాయ్, ముమ్మతస్తు, ఇరుశెవి, తని, వేళిత్తు, (గిం) ఒరు, అరనైయై, ఒరునాల్, ఇరు, నీర్, (గిగి) మదువుళి, తీర్ తనై,

అర్థము.—అందములైన, శత్రువులుగల, గరుత్మంతునిమీఁద నెక్కి, ప్రేలాడుచున్న, (రగి) నోటుగలదై, మాడువిధములైన మదజలములుగలదై, రెండుచెవ్వులుకలదై, అసహాయమైయున్న, గజేంద్రునియొక్క, (గిం) మహత్తైవదుఃఖమును, ఒకప్పుడు, వ్యాప్తమైన, జలముగల, (గిగి) మడుగునందు, పోఁగొట్టివఱచవును,

వ్యా.—ఎన్ఱులిటియాతే (నదుర్గి). (అమ్ శత్రైప్పటవై యేటి) మిక్కువ్వుకై యుమ్ వేగ తైయుముడైత్తానశిటకై యుడైత్తానపెరియతిరువడిమేలేయేటి. (నాల్ వాయ్ ముమ్మత త్తిరుశెవి యొరుతని వేళి తరనైయై) నాలాన్దయ్ వాయ్ ముమ్మాన్ఱుమదశ్చై యుమ్ ఇరణ్ణుశెవియై యుముడైత్తాయ్ వేటు తుడైయిన్నిక్కే త్తగి మిడుక్కల్ దుఃఖిన్ఱు ఆనైయినుడైయ మహాదుర్గి ఖిన్ఱై. అరనై-దుర్గి. (ఒరునాళిరునీర్ మదువుళి తీర్ తనై) అద్దనైయిలేవేర్ దునిలనాయ్ పెరియనీర్ వెళ్ళమానమడువిలేతీర్ తాయ్. “ముతలైయిన్ వాయిలేనిన్ఱుమ్ ఆనైయైమీట్టాత్పోలే సంసారమ్ కొణ్ణివెనై యుమ్ మీట్టావేణుమ్” ఎన్ఱితార్. (౧) “గజ ఆక్షతేతీరే గ్రాహఆక్షతేజేతీ తయోర్ద్వంద్వసమంయథం దివ్యంవర్షసహస్రమ్” ఎన్ఱు-ఆనైక్కుక్కా-లమల్పమ్, ఎన్నడైయ కాలమనాది; ఆనైక్కుముతలై యొన్ఱు, ఎనక్కుమాతలైయెన్ఱు; అతుమిడుక్క నానయానై, నాన్ దుర్బలనెన్ఱితార్.

అరు.—“వేళిత్తు-అరనై”. అరతి, దుఃఖిమ్. “ముమ్మతమ్” కపోలమేఘస్థలత్రయమ్.

† మిడుక్కట.

* నిష్టవనుడైయ.

(౧) విష్ణుధర్మ-౬౮.

మూ. —

ముత్తీ

నాన్మత్తై యైవత్తై వేల్వీ, అఱుత్తో

అన్దొర్ వణ్ణుమ్ వన్దైయై, విమ్బుల

నకత్తినుల్ శెఱుత్తు, నాన్దుడనడక్కి

అన్వ. — ముత్తీ, నాల్మత్తై, యైవత్తై, (౬౦) వేల్వీ, అఱుత్తో, అన్దొర్, వణ్ణుమ్, వన్దైయై, (౬౧) విమ్బులన్, అకత్తినుల్, అడక్కి, నాన్దు, ఉడన్, శెఱుత్తు,

అర్థము. — చూడువిధములైన అగ్నులను, నాల్మవిధములైన వేదములను, అయిదువిధములైన, (౬౦) (పంచమహా) యజ్ఞములను, అఱువిధములైన వ్యాపారములనుగల, బ్రాహ్మణులచేత, ఆశ్రయింపఁబడుచున్న, స్వభావముకలవాడవును, (౬౧) పంచేంద్రియములను, శరీరములూపల, అఱచి, (అహరనిద్రాభయమైఘనములనెడి) నాల్దును, వెంటనే, (౭౦) నశింపఁజేసి,

వ్యా. — (ముత్తీయిత్యాది) ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్క్కుమ్ అవగ్నై నడత్తి క్కొడుప్పతియితై, (౧) “యోగోయోగవిదాంసేతా” ఎన్నిటపడియే. (ముత్తీ) మూన్దుప్పిల్లై పెఱువారైప్పోలే గార్వపత్త్య అహవనీయదక్షిణాగ్నికల్లై యుమ్. (నాల్మత్తై) ఋగ్యజుస్సామాధర్వణ్యకల్లై యుడైయరాయ్. (యైవత్తై వేల్వీ) (౨) “దేవయజ్ఞాపితృయజ్ఞో భూతయజ్ఞో మనుష్యయజ్ఞో బ్రహ్మయజ్ఞః” ఎన్నుమ్ పళ్ళుమహాయజ్ఞకల్లై యుమ్. ఇత్రాల్. కర్తయోగమ్కొల్లిల్దు. (అఱుత్తో) యజనమ్ యాజనమ్ అధ్యయనమ్ అధ్యాపనమ్ దానమ్ ప్రతిగ్రహమెన్నిట పట్కర్తజ్జల్లై యుముడైయరాన. (అన్దొర్ వణ్ణుమ్ వన్దైయై) అనన్యప్రయోజనరాన బ్రాహ్మణారాలే ఆశ్రయిక్కప్పడుమ్ స్వభావతైయుడైయెయాయ్.

(విమ్బులనిత్యాది) కర్తయోగతై అజ్గమాకవుడైతాన ఉపాయమ్కొల్లప్పడుకిఱుతు. (విమ్బులనకత్తినుల్ శెఱుత్తు) చతురాదీన్రియజ్జల్లై శబ్దాది విషయజ్జల్లీలే పోకామే ఉళ్ళేయడక్కి. (నాన్దుడనడక్కి) మనోబుద్ధి చిత్రాహక్కార్జ్జల్లై యుమ్ శెఱుత్తు. ఆహర

మూ. — ముక్కుణ త్తిరణ్ణవై యకన్ద్రీ, ఒన్ఱిని
 లొన్ఱినిన్ఱు, ఆజ్గిరుపిఱప్పఱుప్పో
 రణియుమ్ తన్నెయై; ముక్కణ్ నాల్ తోళ్
 శై పాయరవోడు, అఱు పొతిశ్చెయో

అన్య — ముక్కుణత్తు, ఇరణ్ణవై, ఆకన్ద్రీ, ఒన్ఱినిల్, (౭౫) ఒన్ఱినిన్ఱు, ఆజ్గు,
 ఇరుపిఱప్ప, అఱుప్పోర్, అణియుమ్, (౮౦) తన్నెయై, ముక్కణ్, నాల్, తోళ్,
 వివాయ్, అరవోడు, (౮౫) అఱు, పొతి, శ్చెయోన్,

అర్థము. — (సత్వరజస్తమస్సులనెడి) మూడువిధములైన, గుణములలో, (రజ
 స్తమస్సులనెడి) రెండుగుణములను, నివర్తింపించి, ఒక(సత్వ) గుణమందు, (౭౫) అమరి
 యుండి, ఆయోగముచేత, (పుణ్యపాపములనెడి) రెండువిధములయిన కర్మములచే గలిగిన,
 జన్మమును, నశింపజేసెడి, యోగులచే, తెలిసికొనదగిన, (౮౫) స్వభావముకలవాడ
 వును, మూడునేత్రములను, నాల్గుభుజములనుగలవాడగును, అయిదునోటులుగల, పాము
 తోఁగూడ, (౮౫) గంగానది, అణగియున్న, బటగలవాడగునైన దుద్రుడును,

వ్యా. — నిద్రాభయ మైదునగ్గళై యున్ఱివిర్ త్తు ఎన్ఱుమామ్. (ముక్కుణ త్తి
 రణ్ణవై యకన్ద్రీ) గుణత్రయజ్గళిల్ రజస్తమస్సుక్కళై త్యజిత్తు. (ఒన్ఱిని
 లొన్ఱినిన్ఱు) సత్త్వమొన్ఱిలుమే పొరున్ఱినిన్ఱు. (ఆజ్గు) అన్ఱయోగత్తిలే.
 (ఇరుపిఱప్పఱుప్పోరణియుమ్ తన్నెయై) పుణ్యపాపరూపమూన కర్మజ్గ
 లాలే వరుమ్ సంసారశ్చైయఱుక్కు ముపాసకరాలే అణియప్పడుమ్
 స్వభావశ్చైయుడైయెయాయ్. ఇప్పడియరున్ఱి యోగత్తాలే యనుభవి
 క్కైయావతు - శ్రీగజేంద్రాభివాసుడైయ మిడుక్కుళ్ళదశైయో
 డొక్కునుత్తవై. అనఁస్సు అవనై యే ఉపాయమాకప్పన్ద్రీప్పిల్లైక్క
 వేణుమ్.

(ముక్కుణత్యాది) తన్దాముడైయ కణ్ణలిన్ మికుతియాలమ్
 జ్ఞానాధిక్యమెన్ఱిఱ వితువే ఏన్ద్రమాకక్కణిశిప్పార్క్కున్ అనౌకభ
 క్కుమెట్టాత స్వభావశ్చైయుడైయవనెన్ఱిఱతు. (ముక్కణ్ నాల్ తోళ్)
 మూన్ఱుకణ్ణళై యుమ్ నాన్ఱుతోళై యుముడైయనాకైయాలే బహుపరి
 కరనాయ్; (వివాయరవోడాఱుపొతిశ్చెయోన్) విన్ఱువాయైయు
 డైయపామ్పైయుమ్ గక్కియైయుమ్ ఏకదేశత్తిలే యదక్కిన జత్తుయై

మూ.—నటివరుమ్ తన్నెప్పెరుమైయుళ్ నిన్దనై:

ఏఱులకెయిల్ శ్రీనిల్ కొణ్డనై, కూటియ
వఱుశునై ప్పయనుమాయినై, శుడర్విడు
మైమ్బడై యశ్శెయుళమర్ న్దనై.

అన్వ.—అతిపుత్రుడు, తన్నె, (౯౦) పెరుమైయుళ్, నిన్దనై, ఏఱ్ఱులకు, ఎయిల్ శ్రీ
నిల్, కొణ్డనై, (౯౧) కూటియ, అఱుశునై, పయనుమ్ ఆయినై, శుడర్ విడుమ్, విమ్బ
డై. (౧౦౦) అమ్, కైయుళ్, అమర్ న్దనై,

అర్థము.—తెలిసికొనుటకళకృమైన, స్వభావము నెడు, (౯౦) మహిమహి, అమరియున్న
వాడవును, సప్తభాకములను, దంతముచే, ఎత్తికొనినవాడవును, (౯౧) (కాశ్చరీ
మందు) చెప్పబడిన, (మధుర, అమృత, లవణ, తిక్త, కటు, కషాయముల) అఱువిధములైన
రసములనెడు, ప్రయోజనమును, (నీవే) ఆయినవాడవును, జ్వలించుచున్న, పశ్చాత్తాప
ములు, (౧౦౦) సుందరములైన, శ్రీహస్తములందు, అమరియున్న వాడవును,

వ్యా.—యుడైయనాకై యాలే అధిక శక్తనాయురుస్తుళ్ళు రుద్రనుమ్. (అతి
వరుమ్ తన్నెప్పెరుమైయుళ్ నిన్దనై) ఇప్పిడార్ కొణ్డటియవొణ్ణాతస్వభావ
నూకితి పెరుమైయై యుడై యెయాయనిన్దాయ్. ఆకైయాలే “పెరియ
కిఱాయాన రుద్రాదికళోనిలైయిరువానాల్, ష్టురరాన వెల్గళుక్కు-
ప్పెఱవిరకుణ్డో? నీయే విషయీకరిక్కు మిత్తనై” ఎఱ్ఱు కరుత్తు.

(ఏఱులకెయిల్ శ్రీనిల్ కొణ్డనై) అపత్తువన్దాల్ శక్తరోడు
అశక్తరోడు వాళియిన్దిక్కే సర్వప్రాణికభుక్కుమ్ ఉతవియరుళినాయ్.
మహావరాహమాయ్, ప్రళయజ్ఞొణ్డ ఏఱులోకత్రైయుమ్ తిరువెయి
ల్ శ్రీలే వైత్తరుళినాయ్. ఇత్తాల్ ప్రళయజ్ఞొణ్డభూమియై యెడుత్తా
ట్పోలే భవార్ణవజ్ఞొణ్డ వెన్నెయుమ్ ఎడుత్తరుళ వేణుమ్” ఎన్దితార్.

(కూటియవఱుశునై ప్పయనుమాయినై) మనుష్యర్ కు భోగ్య
మానషద్రసరూపమాన ప్రయోజనమానాయ్; ఎన్నుడైయ ప్రియోజన
త్రైయుమ్ ఎనక్కు త్తన్దరుళ వేణుమెన్దితార్. (శుడర్విడుమైమ్బడై యశ్శై
యుళమర్ న్దనై) తమ్మడైయ భోగ్యమిరుక్కు-మ్బడియై యరుళిచ్చెయ్
కితార్. (శుడర్విడుమైమ్బడై యశ్శైయుళమర్ న్దనై) మికపుమ్విళగ్గా

మూ.—

శున్దర

నాదోళో మున్నీర్ వణ్ణ! నిన్నీరడి

ఒన్ఱియ మనత్తాల్, ఒరుమతిముకత్తు

మజ్జైయరిరువరు మలరెన, ఆజ్జైయిల్

అన్య.—శున్దరమ్, నాదోళో, (౧౦౫) మున్నీర్ వణ్ణ, నిన్, ఈర్ ఆడి, ఒన్ఱియ, మనత్తాల్, (౧౧౦) ఒరుమతి, ముకత్తు, మజ్జైయర్, ఇరువరుమ్, (౧౧౧) మలరెన, ఆజ్జైయిల్,

అర్థము.—సుందరములైన, నాల్గుభుజములను, (౧౦౫) సముద్రమువంటివగు మునుగల వాడవునైన ఓ! స్వామీ! నీయొక్క, రెండు శ్రీపాదములను, (వానియందు) ప్రవణమైన, మనస్సుతో, (౧౧౦) విలక్షణమైన (అకళంకమైన), చంద్రునివంటి, తిరుముఖములుగల, నిత్యయువకులైన, (శ్రీభూములనెడి) పిరాట్టులు, ఇష్టమును, (౧౧౧) పుష్పములవంటి, సుందరములైన శ్రీహస్తములచేత,

వ్యా.— నిన్ఱుళ్ళ పచ్చాయుధజ్జలై యుమ్, వెఱుమ్బుఱ్ఱి తిలే ఆలత్తి వట్టిక్క వేణ్ణుమ్బడియాయరున్ఱుళ్ళతిరుక్కై కలినుళ్ళే ఆభరణమ్బాలే యమరుమ్బడిధరితాయ్. (శున్దరనాదోళో) అక్కై వకుత్తాత్తోలే నాలుతోళై యు ముడై మైయాయ్. (మున్నీర్ వణ్ణ) శ్రమహరమానవడివై యుడై యవనా!.

(నిన్నీరడియిత్యాది) తమ్మడైయ అపేక్షితమ్ వెఱుక్కై కుక్కు పురుషకారముణ్ణెన్ఱిటార్. (నిన్నీరడియొన్ఱియమనత్తాల్) అనన్యభోగ్యరసరాయ్, (ఒరుమతిముకత్తు) కల్త సమకల్పితైన పూర్ణచంద్రునైవోలే. (మజ్జైయరిరువరుమ్) తన్దామ్భోగత్తై కోట్టొల్లానిష్ఠముఖతైయుడైయరాయ్. (మజ్జైయర్) (౧) “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “యువతిశ్చకుమారిణీ” ఎన్ఱుమ్ - తర్గళ్ పరువత్తాలే పిచ్చేర్ నైవల్ల పిరాట్టిమూరిరువరుమ్. (మలరెనవజ్జైయిల్) పుష్పతై దృష్టాన్తిక్కవా

మూ.—ముప్పొడుతుమ్ పరుడవతితుయి అమర్ న్దనై;

నెటిముత్తై నాల్వకై వరుణముమాయినై;

అవ్వ.—ముప్పొడుతుమ్, పరుడ, అతితుయిల్, (౧౨౦) అమర్ న్దనై, నెటిముత్తై, నాల్ వకై, పరుణముమ్. అయినై,

అర్థము.—సర్వకాలమును, పట్టుకొనుచుండగా, యోగనిద్రలో, (౧౨౦) అమరియు న్నవాడవును, శాస్త్రమర్గాదాప్రకారము, (బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యకూద్రులనెడి) నాల్గవిధములయినవర్ణములకు, నిర్వాహకుడవును,

వ్యా.—ణ్ణాత మెన్నైయైయుచ్చెయ వాన తిరుక్కైకళా లే.(ముప్పొడుతుమ్ పరుడ) సర్వకాలముమ్ పరుడ. (అతితుయిల్) ఆశ్రీతసంరక్షణప్రకారత్తై యనుసన్నికై. (అమర్ న్దనై) వీళివిల్లెట్టు ఎఱుప్పినాలుమ్ ఎఱుప్పప్పకాతు.

(నెటిముత్తై యిత్యాది) మున్నునుసన్నితపడియే రక్షితరక్షణ ప్రకారమ్ శొల్లకిటతు. (నెటిముత్తై) శాస్త్రమర్గాదై తప్పాతపడి. (నాల్వకై వరుణముమాయినై) చాతుర్వర్ణ్యముమ్ నీయిట్టవఱుక్కు. ఆత్మాక్కభుక్కువర్ణ్యకైక్కొడుత్తుమ్, అవర్కభుచ్చెయ అపస్తానత్తుక్కు. ఆరాధ్య నాయిరుప్పాను మననిత్తే. (౧) “అహంహి సర్వయజ్ఞానాంకర్తాభోక్తా” ఎన్టుమ్; (౨) “వర్ణశ్రమచారవతాపురుషేణపర్లపుమాణావిష్ణురాధ్యతేపథానాన్యస్తతోషకారకః” ఎన్టుమ్, (౩) “చాతుర్వర్ణ్యమయాన్యవమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

అరు.—వ్యక్తిగోక్తి. “పరుణముమాయినై” వర్ణమాతల్, పరిక్కప్పడుకిటవనాతల్; ఇవన్ శ్రేయసుభిచ్చెయ్ కితార్ (ఆత్మాక్కరుక్కు) ఇత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే. ఇరణ్డుక్కుమ్ ప్రమాణమరుభిచ్చెయ్ కితార్ (అహంహి) ఇత్యాది.

మూ.—మేతకుమైప్పెరుమ్ పూతముమ్ నీయే;
అఱుపతమురలుమ్ కూన్దల్ కారణమ్,
ఏత్తేయడజ్జచ్చెన్ నై;

అన్వ.—మే, (౧౨౫) తకమ్, మ్మకెరుమ్ పూతముమ్, నీయే, అఱుపతమ్, మురలుమ్, (౧౩౦) కూన్దల్ కారణమ్, ఏత్తేయడజ్జ, చెన్ నై.

అర్థము.—అమరి, (౧౨౫) తగియన్న, (పృథివ్యప్రేక్షోవాయ్వాకాశముల నెడు) పచ్చనుహభూతములకును, నీవే నిర్వాహకుడవైనవాడవును, అఱుకాళ్ళుగల తుమ్మెదలు, శబ్దించుచున్న, (౧౩౦) కేశపాశములుగల నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై, ఏడున్మపభములను, అన్నింటిని, చంపినవాడవును,

వ్యా.—(మేతకుమైప్పెరుమ్ పూతముమ్ నీయే) ఆత్మాక్కళుడై య దేహ రమ్మకజ్జళాన మహాభూతజ్జళమనీయే. (మేతకు) మేవిత్తక్కిరుక్కుమ్. మేవుకై యావతు— “దేవోహమ్, మనుజ్యోహమ్” ఎన్నిఅపడియే పొరున్ది యిరుక్కై. అతావతు - (౧)* యాతానుమోరాకై యిఱుక్కు అక్లే తక్కిరుక్కై. అతావతు-కర్తత్తుక్కునుకూలమాయిరుక్కై. ఇత్తాల్- సత్తాదికల్ నీయిట్టవత్తుక్కానప్పిన్మ ఉన్నైయొత్తీయ రత్తుకరున్దో?వెన్నై.

(అఱుపతముత్యాది) సమాన్యరత్నణమ్ శొల్లి విశేషరత్నణమ్ శొల్లికి అతు. (అఱుపతమురలుమ్ కూన్దల్ కారణమ్) వణ్ణకల్ తేనై ప్పరుకి మురలా నిన్జ తిరుక్కుళై యుడై యళాకై యాలే భోగ్యభూతై యాన నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియిఁ పొరుట్టు. (ఏత్తేయడజ్జచ్చెన్ నై) ఏత్తెరుత్తై యమ్ ఊనప్పడాతపడి నెరిత్తాయ్. ఇత్తాల్—“నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియుడై య సంక్లే షత్తుక్కు-విరోధికై ప్పొక్కినాత్పోలే ఎన్నుడై య విరోధికై యమ్ పొక్కిత్తనరుళవేణుమ్” ఎన్ఱు కరుత్తు.

అరు.—“అడజ్జ”-(ఊనప్పడాతపడి) కుత్తైపడాతపడి.

మూ. —

అఱువకై

చ్చమయముమఱివరునిలైయినై; విమ్బా
లోలియైయాక తిరు త్తినై; అఱముతల్
నానవై యాయ్ మూర్తిమూన్టాయ్,
ఇరువకై ప్పయనా యొన్టాయ్

అన్వ.—అఱువకై, (౧౩౫) శమయముమ్, అఱివుఅరు, నిలైయినై, విమ్బా
ల్, ఓలియై, (౧౪౦) అకత్తు, ఇరు త్తినై, అఱముతల్, నాన, అవై యాయ్,
మూర్తిమూన్టాయ్, (౧౪౫) ఇరువకై, పయనాయ్, ఒన్టాయ్,

అర్థము.—అఱువిగములైన, (౧౩౫) (బాహ్య) మఱిముల నవలంబించిననా
రిచేత, తెలిసికొనుట కశక్యమైన, స్వభావముగలవాడవును, (మార్దవము, శైత్యము,
సౌగంధ్యము, నైల్యము, ధైర్యమునెడి) అయిదుగుణములుగల, కేశములుగల, పిర్రాటిని,
(౧౪౦) తిరు మేనునందు, స్థాపించినవాడవును, ధర్మము మొదలగు (ధర్మార్థకామ
మోక్షములనెదు) సతుర్విధపురుషార్థముల నిచ్చువాడవును, (బ్రహ్మవిష్ణురుద్రార్థక
త్రిమూర్తిస్వరూపుడవును, (౧౪౫) (సుఖదుఃఖములని) రెండువిధములైన, ఫలము
లకు నిర్వాహకుండవును, (సకలపదార్థములతో) ఏకీభవించి,

వ్యా.—(అఱువకై చ్చమయముమ్ అఱివరునిలైయినై) అనాశ్రితరాన
బాహ్యగుడైయ నిన్నెవుక్కు గోచరమట్లై.

(విమ్బాలోలియైయాక తిరు త్తినై) విన్దలక్షణముడై య తిరుక్కు
ఱుమ్మిగ్గైయై యుడై య పెరియపిర్రాట్టియారై తిరుమూర్వి లేవై త్తాయ్.
మేఱొచ్చిల్లప్పకుటిఱివశ్వర్య సౌందర్యజఘక్కు అడియాన శ్రియపతిత్వమ్
శొల్లప్పకుటిఱు.

(అఱముతల్ నానవై యాయ్) ధర్మాది సకలపురుషార్థ ప్రదనుమా
య్. (మూర్తిమూన్టాయ్) బ్రహ్మరుద్రాదికీఘక్కు నిర్వాహకనాయ్. (ఇరు
వకై ప్పయనాయ్) సుఖదుఃఖజఘిరణుక్కుమ్ నిర్వాహకనాయ్. (ఒన్టాయ్

అరు.—(విన్దలక్షణమ్) మెన్జై, కళిర్ త్తి, నాల్ మమ్, నెదుమ్మై, కఱుప్ప, అక
విన్దవకై ప్పట్ట తుయిర్ ముడి.

మూ. —

విరిస్తు

నిష్టనై; కున్దామతు మలర్ చోన్లై
 ప్పొడిప్పడవై, వరుపునల్ పొన్ని
 మామణియలై కుమ్, శెన్నెలొణ్ కళుని
 త్రికళ వనముడు తై, కటోర్ పురినై

అన్య.—విరిస్తునిష్టనై, కున్దా, (౧౫౦) మతు, మలర్, శోలై, వణ్, కొడి, (౧౫౫)
 పడవై, వరు, పునల్, పొన్ని, మా, (౧౬౦) మణి, అలై కుమ్, శెన్నెల్, ఒణ్,
 కళుని, (౧౬౫) త్రికళ, వనమ్, ఉడుత్తై, కటోర్, పురినై, (౧౭౦)

అర్థము.—(వానిలా) వ్యాపించియున్న వాడవును, తక్కువేసి (పూర్ణమైన), (౧౫౦)
 తేనెగల, పుష్పములు, నిండియున్న, తోటలను, సుందరములైన, లతలను, (౧౫౫)
 జలప్రదేశములను గలదై, ప్రవహించుచున్న, జలముగల, కావేరి, క్లాఘ్యములైన,
 (౧౬౦) రత్నములను, ప్రకటన చేయుచున్నదై, ప్రశస్తధాన్యములు పండుచున్న సస్య
 ములచేత, సుందరములైన, పాలములచేతను, (౧౬౫) విలసిల్లుచున్న, ఆరామములచేత
 ను, చుట్టబడినదై, విద్వాంసులను, స్రాకారములను, (౧౭౦)

వ్యా.—విరిస్తునిష్టనై) సర్వముమ్ స్వప్రకారమాయుక్త్యచ్యయే తే అవధ్
 గోడు ఒట్టబ్బునిష్టయ్. ఇత్తాల్-వశ్యర్యమ్ శోలై ధ్.

(కున్దామతుమలర్) ఎన్దు మేలుక్కు సీరై క్కెల్లెయన విడత్తిలే

శరణమ్ పుకుకితార్. (కున్దామతుమలర్ చోన్లై) కున్దాతమధువెళ్ళవైయు
 డైత్తాన పూర్ణాల్లై. ఆరావముతాన్ వారుడైయ కటాక్షమాకిఱ అము
 లెవెళ్ళతాతే వళరుకిఱ శోలైయాకైయాతే నిత్యవనస్తమాయ్ చెల్లుకి
 ఱతు. (వణ్ కొడిప్పడవై) అళుకియకొడిక్కాల్ కళైయుమ్ సీర్ నిలత్తై
 యుముడైయ. (వరుపునల్ పొన్ని మామణియలై కుమ్ శెన్నెలొణ్ కళుని
 త్రికళ వనముడు తై) పెరుకివారానిన్ తిరుప్పొన్ని మహర్ మానరత్నజ్జలై
 కొట్టిత్తై అవరుకిఱ, ఇత్తాల్ విళైకిఱ శెన్నెల్లెయుముడైత్తాకై యాతే
 అళుకియక్కనియైయుముడైత్తాయ్, విశక్యానిన్ అళుకియ † వనజళాలుమ్
 శూభ్రప్పట్ట. (కటోర్ పురినై) విద్వాన్ల పడుకాడుకిడక్కుమ్ నగరి.

అరు.—“వణ్ కొడి” - వెదల్లై కొడి. “పడవై” - వెదల్లై నోట్టమ్.

† (పా) వనముమాటుమ్ శూభ్రప్పట్ట.

మూ.—కనకనూలికై, నిమిర్కొడి విశుమ్బి
లిఖిమపితై తువక్కుమ్, శెల్వమ్మల్ కుతెన్
తిరుక్కుడనై, అన్దణార్ మన్దిర మొఱియుడన్
వణజ్జ, ఆడరవమలియిఁ అఱితుయిలమర్ న్ద
పరమ

అన్వ.—కనకమ్, మాళికై, విశుమ్బిల్, ఇళిమపితై, తువక్కుమ్, (౧౭౫) నిమిర్
కొడి, మల్కు, శెల్వమ్, తెన్, (౧౮౦) తిరుక్కుడనై, అన్దణార్, మన్దిర మొఱియుడన్
వణజ్జ, ఆడు, (౧౮౫) ఆరవు, అమలియిల్, అఱితుయిల్, అమర్ న్ద, పరమ, (౧౯౦)
అర్థము.—స్వర్ణ మయములైన గృహములనుగలదై, ఆకాశమందు, బాలచంద్రుని (పో
వ్వకుండ) అడ్డగించుచున్న, (౧౭౫) పెరిగియున్న, భవజములనుగలదై, సమృద్ధమైన
గుంపత్తుగలదై, స్పృహణీయమైయున్న, (౧౮౦) తిరుక్కుడనైయునుదివ్యదేశముల
బ్రాహ్మణులు, మంత్రనూక్తములతోడ, (వానిని యనుసంధించుచు) ఆశ్రయించుకట్లు
అడుచున్న, (౧౮౫) ఆదిశేషుడనెడి పడకమీఁద, యోగనిద్రయును, అమరియున్న
పరాత్పరుడవునైన ఆరావమతా! (౧౯-౦)

వ్యా.—(కనకనూలికై) పొన్నా లే శెయ్యప్పట్టమాళికై. (నిమిర్ కొడివిశ
మ్బిల్ ఇళిమపితై తువక్కుమ్) అతిల్ నిమిరానినుళ్ళ కొడికిల్ చన్ద్రనై చ్చెన్ద్ర
తువక్కుమ్. (శెల్వమ్మల్ కుతెన్ తిరుక్కుడనై) నిరతిశయమాన సమ్మ
యుమ్ భోగ్యత్రేయైయుముడై య తిరుక్కుడనైయిలే. (అన్దణార్ మన్ది
ర మొఱియుడన్ వణజ్జ) అనన్యప్రయోజనరాన బ్రాహ్మణా రహస్యమా
నూక్తజ్జై కొన్డాశ్రయిక్క.

(ఆడరవమలియిల్ అఱితుయిలమర్ న్దపరమ) తన్నుడై య స్వర్
త్తా లేవిరిక్కప్పట్టఫణజ్జలై యుడై య తిరువనన్దాళ్ వానాకిఅపడుక్కై య
లే జగద్రక్షణత్తుక్కాకణ్డార్ న్దుకొణ్డవిశ్వాళొన్దరుళుకై యాలే సర్వేశ్వర
నాననా!. (ఆడరవు) తిరువనన్దాళ్ వానుడై య ఉచ్చాస్వనిశ్వాసకళాలే

అయ.—“నిమిర్ కొడి” కొడికిల్. భవజజ్జల్.

మూ.—

నిన్నడియనై పణివణ

వరుమిడ రకల నూర్నో విన్నయే.

తిరు వెంకటాద్వైతము ముద్రాద్దు.

తిరుమలైయార్థాన్ తిరునడిక శ్రీరణమ్.

అన్వ.—వరుమ్, ఇళర్, అకల, నిన్, అడియిన్. (౧౯౫) పణివన్, విన్న, నూర్దు.
(౧౯౬).

అర్థము.—(నాకు)సంభవించిడి, దుఃఖములు, (నన్న) విశ్లేషించువట్టు, నీయొక్క,
రెండు శ్రీసాదములను, (౧౯౭) ఆశ్రయించితిని, సంసారమును, పోగొట్టుము. (౧౯౮)

వ్యా.—తూర్పుతొట్టిలై ప్పొ, లేయెన్న వుమామ్. (నిన్నడియనై పణివణ వరుమి
డరకలనూర్నో విన్నయే) ఉన్నడై యతిరువడికిళి లేతరణమ్ పుకున్దే, ఇన్దై
యనుధవిక్రైక్కు విరోధియై ప్పొ, యరుళి వేణుమ్. ఇత్తాల్-ఇప్ప ప్రాప్తి
క్కుమ్ అనిష్టనివారణార్థక్కు మ్ సిద్ధిమాని ఉపాయ పైప్పన్ శ్రీ విడుకితార్.

అరు.—“నూర్నో విన్నయే” - ఎన్నె విట్టకల మ్పడిమాన్ దు. ఓర్ ఇడరకల అడియిన్
పణివన్, ఎన్నె సంసారత్తిర్ నిష్టమ్ ముద్రాద్దు ఎన్న వుమామ్. ౧.

తిరు వెంకటాద్వైతము వ్యాఖ్యాన ఆరువ్బదమ్

ముద్రాద్దు.

ఆస్పైర్థునడిక శ్రీరణమ్.

మెనక్కెట్ట శ్రీవైష్ణవరూపకాక సాది త్తరుళిన వ్యాఖ్యానావతారికై.

ముతలిలే కరణక శ్రీబరవిధురమాయ్ త మోధూతమాయ్ అవి
క్షేయస్వరూపమాయ్ అచిత్కల్మా యిరిక్కి అ ఇవన్ శ్రై అర్థిత్యాది
నిర పేక్షమాక ఉన్నడై య నిరవధికదనైయాలేయన్దొక్క నీయేయరుళి
కీర్తనాయాకీర్ (౧) “అమూని-భువనాని-భవిష్యత్-నామ్ - మఱి

లిలే ఇవై యుణ్ణాకవే మాట్టతు. సన్నైయేతొడక్కి ఉన్నదీనమానవిన్పు ఉన్నైయొత్రియ ఇవన్ దుక్కు ఒరుప్రవృత్తి నివృత్తికూడాతెన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమో?. ఇతిల్లాతనన్దు ఉణ్ణాక్కిననీయే ఇత్తుక్కోరు పోక్కడిపార్ క్కైయొత్రియ, నానన్దుశెయ్తు ఉన్నై పెఱ్ఱుకై యెన్దురుపారు ఘడ్డో?.

(౧) [శరణామత్రై పయన్ద ఇత్తాది] జ్ఞానాధికనాన చతుర్ముఖినోడే కూడఉత్పత్తివినా శాదికభుక్కుక్కర్త్తిభవిక్కిఱసకలచేతనర్కుమ్ రత్తై యెన్దు పెన్ దు పెన్ దునై యెల్లామ్, అనన్దేల్ వినై కడివాణ్" ఎన్నిఱపడియే ఆశ్రిత విరోధినిరసనత్తుక్కాకకైయిలే తిరువాళ్ళియై ధరిత్తుక్కొణ్ణిరు క్కిఱ ఉపకారకనాన వవన్ పార్ క్కిల్ పార్కుమి త్తనై యల్లతు వేఱు కడల్ శూన్ద్ర భూమియిలుళ్ళ చేతనర్ తజ్జభుక్కురత్తై తాజ్జళటియారొ కళి. అననై యొత్రియఇవై యఱియాశొత్రియ వేణ్ణుఱితెన్నెన్నిల్;

(౩) [నై వకిళ్ళిదిత్తాది] ఉనక్కుప్పర్కోడమా యిరుప్పత్తొన్దై; ఎత్తనై యేనుమ్ జ్ఞానాధికరా యిరుప్పార్కుమ్ నీకణ్ణుక్కు విషయమా కాయ్; ఉనక్కుకై పుకురాతత్తొన్దుమిలై; ఎత్తనై యేనుమతిశయిలే జ్ఞానర్కుమ్ నీ కై పుకున్దాయాయిరాయ్. ఇత్తాల్ శొల్లిన్ ద్రా యిన్ ద్రా న్నెన్దాల్. ఒరువనుక్కుక్కణ్ణుమ్ తోన్ ద్రా తేకాలుమ్ నడై తారాశేయిర ప్పుతు, ఒరువనుక్కు క్కణ్ణుమ్తోన్ ద్రా క్కాలుమ్ నడై తరువతు, ఇప్ప యిరున్దాల్ అర్ వర్తకాట్టిక్కొదుపోవారొకళి?; నాణ్ అజ్ఞనాయ్ అశక్తన యిరున్దే, నీ సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తియా యిరున్దాయ్; ఇజ్జనేయిరున్దవిన నీ ఎకాకార్యమశెయ్తు తలైక్కట్టుమి త్తనై పోక్కి నానెకార్య శెయ్తు తలైక్కట్టుకై యెన్దురుపారుఘడ్డో? వెన్దితార్. నీతన్దజ్ఞాన కొణ్ణటియప్పార్ త్తాలుమ్ అఱిన్దపడిశెయ్తు తలైక్కట్టుకై క్కిడానశ యెనక్కుణ్డో?.

(౧) ముతల్ తిరువ-౬౦.

(౨) పెరియలిరు-౨౭.

(౩) జితన్దాస్తోత్రమ్-౬.

(ఒరుపేరిత్యాది) నామరూప విభాగానర్హమాయ్, తన్నోడవిభక్తనూయిరుక్కిఱ ఇత్తై విభక్తమాక్కి, తమశృబ్బత్తుక్కు వాచ్యమాక్కి, అనన్దరమ్ సూత్తురూపేణ, అక్షరమ్, అవ్యక్తమ్ "ఎన్నిఱ అవస్థకల్లెప్పిఱ ప్పిత్తు, పిన్నై మహానాక్కి, అహజ్జారమాక్కి, తన్నాత్తై కళాక్కి, భూతజ్ఞభాక్కి, భౌతికమాన వర్ణస్పష్టియశవుమ్ వరప్పణ్ణి, పిన్నై యవ్వరుకుణ్ణాన దేవాదికార్యజ్ఞలై యడగలుమ్ అవనముఖత్తాలే పణ్ణువతాకములెలిల్ చతుర్ముఖనై యుణ్డాక్కినానాయీర్దు. మున్నుళ్ళనై యెల్లామ్ తానేక్కిఱొట్టుచ్చెయ్తు, పిన్ను చతుర్ముఖనై అధిష్ఠిత్తునిన్దు శెయ్వానాకప్పార్తాఁ; మున్ను కలనల్లైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞొణ్ణొత్తోడు ఇననైక్కొణ్ణు కార్యజ్ఞొళ్ళప్పార్ త్తోడు వాళియన్ శ్రీరుక్కిఱతాయీర్దు ఇవనుక్కు. పారతన్త్ర్యిత్తెన్దల్ ఇవనుక్కు మచిత్సామ్యముణ్ణు, చేతనరానవాళియార్ పెఱుకిఱ నేర్దుమ్ "కార్యత్తుక్కు క్కిడవానవన" ఎన్దు అఱుతిరుట్టిరుక్మై యాయీర్దు.

(ఒరుముత్తైయిత్యాది) పిరివుక్కు హేతుభూతనాన రానణనై యశీయచ్చెయ్ తాల్ పిరాట్టియో? నీయన్తో? ఒరుకాల్ చన్ద్రసిూర్యో కళుమ్కూడ మేలే సచ్చరిక్కిపుమణ్ణున్నుడియాయ్, "కాట్టరణ్, మలైయరణ్, నీరరణ్" ఎన్నిఱ మూన్టువనై ప్పట్ట అరణైయుడై త్తొ యిరుక్కిఱ అడ్కైయై, విల్లినుడై య కోటిద్వయమువనై యుమ్మడి అద్వితీయమాన శ్రీశార్ఙ్గత్తిలే పూట్టప్పట్ట ఇరణ్ణైయిల్లైయుముడైత్తాయ్, త్తోడుక్కు మ్పొత్తు అహ్మాయ్ ఎతిరికల్ మేలే పైక్కుమ్పొత్తు నెరుప్పాయ్ పైక్కుమమ్మలే ముశిత్తాయ్.

(౧) [అడ్కైన్ద్రవిత్యాది] ఇవ్వాత్తావుక్కు స్వతస్సిద్ధమణ్ణ; అయికిపిణ్ణైయుమ్ అగ్నియైయుమ్ శేర్తునై త్తాల్ అనోన్యన్యసంయోగత్తాలే అతి

† వర్ణమ్ - మణ్డలమాయ్ అర్థమెన్ద సడి.

‡ (సా) అచిత్తైక్కొణ్ణు.

(౧) ముతల్ తిరు-గ్గె.

పడైయ పరమాణుక్కల్ సూత్తురూపేణ అచిత్తిలేవన్దు సజ్జమి క్కైయినాలే యాతల్; అన్బిక్కే, అతినుడైయ గుణత్తై భజక్కైయి గాలేయాతల్, అతినుడైయ బౌజ్జవల్లైయైయమ్ వర్ణత్తైయముడైల్తా యరుక్కుమాపోలే నిత్యమాన ఆత్మవస్తు అనాదియాయుళ్ళ అచిత్సం యోగత్తాలే అన్ద అచిత్తిలే అహమభిమానత్తైప్పణ్ణుమ్బడి ఫలిక్కిఱ అవి ద్యాకర్త వాసనారుచిళ్ళ, అవైయడియాక పరిగ్రహిత్తశరీరత్తైప్పన్ద్రీ వరక్కడవతాన ఆధివ్యాధి, నిషిద్ధానుష్ఠానమ్, ఇప్పడి కార్యమాయమ్ అడి కాణవొణ్ణాతపడి కిడక్కిఱవై, పురుప్పడైవైయై యఱుక్కుక్కళు ద్దీమమాపోలే, క్రమత్తాలే పోక్కుక్కైయన్బిక్కే, ఒనుకాలే వాసనసూక పోక్కుక్కేవేణ్డిల్ (౧) [నుడగ్గిడైయైత్యాది].

అతుక్కుచ్చెయ్యవేణ్ణవతెన్నెన్న; [నుడగ్గిడైయైయైత్యాది] ప్రబల ప్రతిబద్ధకర్ణత్తై వరుత్తమఱప్పోక్కువల్లవనై ప్పన్ద్రీ నడుక్కుమ్. [నుడగ్గిడైయై] కణ్ణార్క్కు “ఎన్నాయ్ విత్తైయక్కడవతో?” ఎన్ఱు అజ్జవేణ్ణుమ్బడి యానసాకుమార్యత్తై యుడైత్తాన ఇడైయైయుడైయవ్నైక్కిశీర్ పిరిత్తు వైత్తతెన్దై. మున్బులత్తైయిలే కొడుపుక్కుచ్చిత్తైవై తరానాణమిడుక్క ధీయుమ్బడియాక మఱుత్తిలే మిన్నినాత్పోలే అఱుకియతిరుక్కైయిలే శ్రీశారత్తైవైత్తవన్. ఎతిరికత్తై యభీయచ్చెయ్కైక్కు ఒరువ్యాపారమ్ పణ్ణవేణ్డా, కైయిలే విల్లైవాడనమైయమ్. అఱుకియ తిరుక్కైయిలే విల్లైప్పి డిత్తవన్ ఉపాయమెన్నుతల్; “అవనైయపాయమాక ప్పన్ద్రీగ్గోల్” ఎన్ఱు విధియాతల్.

“నుడగ్గిడైయై మున్నిలత్తైవైత్తాన్” ఎత్తతుక్కు క్కురుత్తెన్నెన్నిల్; ఈశ్వరశేషమాన ఆత్మవస్తువై “ఎన్నతు” ఎన్దిరుక్కైయూవతు- పిరా ట్టియైప్పిరిత్త రానానోడొక్కుమెన్దై. తన్నైప్పన్ద్రీనార్క్కు అవలోవి రోధియై పోక్కినాత్పోలే విరోధియైప్పోక్కిక్కొడుక్కుమెన్దై. అవలో

జొత్తప్రాప్తియుమ్ అవస్థకల్పింపనుక్కుండైనై యుమ్, అవనై పృథ్వి వార్ అవళి మున్నా కప్పర్తువ తెన్నై యుమ్. (ఒరు పేరువ్దియి త్యాది) ఇల్లాత తైయుణ్డాక్కిన ఉనక్కు ఉళుతుక్కొరు గుణాధానమ్ పణ్ణుకైయ రిత్తోవెన్నై యుమ్, పిరాట్టియోట్టైక్కలవిక్కు విరోధియాన రావణనై యభియచ్చెయ్తఉనక్కు ఎన్నుడైయ ప్రతిబంధకమ్ పోక్కుకై యరిత్తో వెన్నై యుమ్.

(వాళియిలట్టనై) బ్రహ్మసృష్టిపోలే సజ్జల్పత్తాలే శెయ్కైయ నిక్కే, నేరొకాడు నేరే పూశలిలేనిన్టు అభియచ్చెయ్ తాయ్. (మూపడి) అమ్బాలభిక్కు పొణ్ణాతవిడతై అక్కుకాలుమిరప్పాలుమ్ అభియచ్చెయ్ తపడి. ప్రయోజనాన్తరపరంసంబంధాద్వికళుడైయ కార్యమ్ శెయ్తనీ ఉన్నై యేప్రయోజనమాకనినై తిరుక్కిటవొకార్యమ్ శెయ్లలా కాతో? (మూపడినాల్ నిలమ్ వేట్టి) ఈరడియాలే భూమియైయళన్దు ఓరడిక్కు అవనై చ్చిణ్ణైయిట్టువైక్కనినైత్తు మూన్మడియై యిరన్దానాయ్ న్దు. నెయ్తల్, నువతమ్, ముల్లై, కుటిళ్ళియెన్టాతోలే శొల్లుకట* అన్నలుమ్ తున్నలుమాన భూమియైయర్చిత్తు. ఇన్నాలిలుమ్ ఋషిపాంశమాయ్ క్కుట్టిత్తు పాలెనిల పెన్టుశొల్లువర్కళ; ఇవర్ క్కుభిమతముమ్ నాలె న్నుమిడమ్ తొన్ద్రీయరున్దతిత్తే.

(ముప్పరియి త్యాది) మేఘత్తిలే మిన్నినాతోలే శాత్తిన యజ్ఞోపవీతముమ్ కృష్ణాజినముమ్ విళన్జానిన్టుళ్ళ తిరుమారైయుడై యెయాయ్, ఉపనయనమ్ పణ్ణినపుతుమైతోన్దుమ్బడి యిరుప్పాయు మాన్, ఇన్ద్రున్దైయ అర్థిత్రమ్ తలైక్కట్టుకైక్కాక, ఇట్టపోతోడు ఇడారపోతోడు వాళియజముకనులర్న్దు పొన్బుడి ఇరప్పిలే తకణ్ణేతిన వామనవేషతై పురిగహిత్తు ఒరుకాల్ త్రిలోక్యత్రైయుమ్ ఈరడి యాలే అళన్దుకొణ్డాన్. ఆళైయిల్లాతార్ తలై మేలేయుమ్ వైక్కుమ్ తిరువడికల్త ఆళైయుడైయ వెళతలైయిలేయుమ్ వైక్కలా కాతో? ఇన్ద్ర

* అన్నలుమ్ తున్నలుమ్ - వెయ్యిలుమ్ మల్లైయుమ్; అతావతు - అసారమ్.

నైప్పోలే కల్లుజ్జుమణ్ పెలుతల్, మహాబలియైప్పోలే బాదార్యమ్
కొణ్డాడుతల్ శెయ్యవిరుక్కిఁ తేనో? నాఁడనై పెటవేణుమెన్దన్తో? నా పి
రిక్కిఁజతు, ఉన్నైవై తువేటొన్దైయిరన్దార్కో? సిఱరప్పాళనాయ్ కాళ
ర్యమ్ శెయ్ నతు, ఉన్నైయేయిరన్దార్ కార్యమ్ శెయ్యలాకాతో?; (౧)
“మదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి-కదా” ఎన్దితోనానిరుక్కిఁజతు ;

పెరుమతిప్పరాని ఇన్ద్రాదికభుక్తాక ఉన్నై యభ్యయమాటి
క్కార్యమ్ శెయ్ తపళవేయో? జన్మవృత్తాదికభాల్ కుత్తెయనిన్ద అనై,
ఇదో పట్టమడువిక కరైయిలే అరైకులై యత్తలైకులై యపన్దు విఱున్ద
వనన్దో? (నాదీ శ్రిశైయి త్యాది) జగత్ప్రవృత్తిదికభుక్తుమ్ సజ్జల్పితై
తుక్కు అవ్వరుకుణ్డెన్దటియైయైయే“జగదుకసంహారత్తుక్కుమ్ అవ్వ
రుకాయరున్దతీ! ఇతిరశిత్ క్రమిరున్దపడియేన్!” ఎన్దు ఇరున్దతేకుడియాక
ఎల్లారుమజ్జుమ్మడియాక *మేరుపు క్కినియ మేఘుమ్బాలే ఆఱుకియ
శిఱకై యుడైయ పెరియతిరువడితిరుక్తోళిలేయేటి పెరియ వేగత్తోడే,
నాలానిన్దుళ్ళ వాయైయైత్తాయ్, మూన్దువకై పట్టమదత్తై యుడై
త్తాయ్, ఇరణ్ణుశెవియైయైత్తాయ్, వేఱుతున్దైయిన్దిక్కే అద్వితీయ
మానిరుక్కిఁజఅనై యుడైయ దుఱున్దై అదైశైయిలే, వేదీయిలమాయ్
మిక్క వెళ్ళత్తై యుడై త్తాన మడువిలే అరైకులై యత్తలైకులై యపన్దు
విఱున్దుపోక్కినాయ్.

(౨) [గ్రాహించక్రేణమాధవః] మడువిలేపోయ్ ప్పక్కు ఆనై
యైయుమ్ ముతలై యైయుమాక వన్దైత్తుక్కొణ్డాపోన్దు కరైయిలేయేటి
అనైక్కునలిపు వారాతపడి తిరువాళ్ళియాలే ముతలైయైక్కిటి ప్పొ
కట్టానాయ్ న్దు, “ఽజపుత్రినోఽనునై యున్దైక్కుట్టనుక్కుమ్ పాల్
తిరళైయిడక్కడవతుకాణ్” ఎన్దుభట్టరులిచ్చెయ్యమ్మడి, “నాల్యాయ్
మున్దుత తిరుశెవి యొరుతనివేత్తు తరన్దైయై” ఎన్ద్రాత్తోలేకొల్లువ

(౧) స్తాత్రిత్తుమ్-౩౦.

(౨) విష్ణుభర్తమ్.

* (పా) మేరువైక్కినియ, మేరువైవిఱున్దుకొని ఎనర్థమ్.

కుక్కుక్కరుతై న్నెన్నిలో; ప్రజై, కిణ్ణిలోలే విమ్మిన్దాలో “ కాతుమ్
కణ్ణివాళియుమ్ కాలుమ్తలై యుమ్ వడిపుమిరుక్కుమ్బడికాణ్ ” ఎన్నా
రైప్పోలే ఇడర్ పట్టివెతినుడై య వవయవజ్జళవసుక్కు ఆకర్ష కమానపడి
మాలే శొల్లుకిఱు.

(పేర్తరై న్నె) ఎలియరాయిరుప్పార్ నోవుపట్టాత్పొల్లన్దై
ఇతినుడై యనోవుపాడు. (౧) [పరమాపదమాపన్న] సర్వేశ్వరత్వనై
ప్వేణాశేవన్దు విహవేణ్దుమ్బడి కిరైపురన్దై వాపత్తాయీన్దు. ఇవ్వాపత్తు
క్కవధియెన్నెన్నిలో; [మనసాచిన్దయత్] వాయాల్ కూప్పిడుమతోవి
న్దు. (ఒరునాళిరునీర్ మడుపుళో తీర్ త్తనై) అన్దు, కాలమళవిట్టిరుక్కుమ్,
ముతలైయొన్దు, తా ఆనై; ఇజ్జోవేన్దాలో, కాలమనాది, ఇన్ది యజ్జలైన్దు,
నానో దుర్బలన్; ఆనాల్ వాళిపార్ త్తు త్తరవేణ్దావో?; (౨) [కాలై క్కుతు
విడుకిన్దు కియలాడువాళై విరవి] ఆన్దిరాళర్ కుడియిలే పిఱన్దు ఈశ్వరన్
మర్త్యత్తై యాయిరుప్పాళోరు త్తివాళై-ఒరునీర్ ప్పొలునలియప్పొలుక్క
మాట్టాతవన్; ఇరన్దుకిడాయ్ కాలైప్పన్దొనలికిఱ తెన్దితాళో.

(ముత్తీయిత్తాడి) వర్ణజలిల్ ఉత్కృష్టవర్ణమాయ్ నల్ వత్తి
పోకక్కడవతా యిరుక్కుమ్ బ్రాహ్మణజాతిక్కడైయ ఆశ్రయణీయనా
యిరుక్కుమ్బడియైచ్చొల్లుకిఱు. (ముత్తీయిత్తాడి) మూన్దుపిల్లైచ్చొవేర్
తానైప్పోలే “ అహవనీయ గార్హపత్యవక్షిణాగ్ని ” ఎన్దిఱిఱిగ్గిరయ
ముమ్, నాలువకై ప్పట్ట వేదజ్జళుమ్, పచ్చమహాయజ్జ ముమ్, అధ్యయనమ్
పణ్ణుకై, పణ్ణువిక్రై, యచిక్రై, యచిప్పిక్రై, దానమ్ పణ్ణుకై, కొళ్ళు
కైయెన్దాత్పొలే శొల్లుకిఱ ఇవన్దై త్తిచ్చిలాకవుడైయ రాన బ్రాహ్మ
ణర్ కు ఆశ్రయణీయనాయిరుక్కుమ్బడి శొల్లిన్దు.

ఇని, సంసారభయభీతరాయ్ ముముక్షుక్కుళాయిరుప్పార్ కు
ఆశ్రయణీయనాయిరుక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱు.

(విమ్బులనిత్యాది) శ్రోత్రాది విషయద్వితీయ పోకాతపడియాక నియమిస్తు, (౧) 'నిత్యానిత్య వివేకమ్, శమదమాది సాధనసమ్మత్తు, ఇహాముత్రచ ఫలభోగ విరాగమ్, ముముక్షుత్వమ్' ఎన్నాత్పలే శొల్లు కితి సాధన చతుష్టయ త్రైయుముడై యరాయ్; అన్తి క్కే, ఆహారాదికత్తై త్తవిర్త్తు, సత్త్వరజస్తమస్సుక్కళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు రజస్తమస్సుక్కలైక్కళిత్తు నిష్కాష్టసత్త్వత్రైయుడై యరాయ్; కొణ్ణు నిష్టు అన్దయో గత్తాలే పుణ్యపాపరూప కర్మజశ్చడియాక సాంసారికదుర్గతి త్రైయలుత్తు కొళ్ళవేణుమెన్టు ఇరుప్పార్ ఆటియుమ్ స్వభావమై యుడై యనా యరుక్కుమ్.

సాధనాన్తరపరిగ్రహమ్ పణ్ణినార్ ఉన్నై పెన్ద్రేలు పోకానిట్కు, ఉన్నైయే సాధనమాకప్పరిగ్రహిత్తనాక, ఉన్నై పెన్ద్రాతేపావతే! అభిమానికళం యరుప్పార్ ఎత్తనైయేనుమతిశయితజ్ఞానరాయ్ ఇరు న్దార్ క శేయాకిలుమ్ అపర్కళుక్కియవొణ్ణాత పడియాన ఉత్కర్షమ్ శొల్లుకిటు. (ముక్కుడిత్యాది) లలాటసేత్రనాయ్, 'సర్వేశ్వరకాలా తోళుమ్ తానుమాంబునాన్' ఎన్టు తానుమ్ నాలుతోళై యుముడై య నాయ్ విన్దువామైయుడైయ అరవైయుడై యనాయ్ గణ్డెయై యడక్కిన జపైయైయుడై యనానరుక్, తిన్నయర్ త్రియెల్లామ్ కొణ్ణు ఆటియ ప్పార్ త్తాలుమ్ ఆటియవొణ్ణాత స్వభావమాకితి పెరుమైయైయుడైయై యాయ్ నిన్టాయ్. కిథాయ్ పడుకిటు ఇతువానాల్ నానున్నై యటికై యెన్దురుపావళుణ్డో?

(ఏమ్మలకయిల్ శ్రీనిల్ కొణ్డనై) ఆపన్తువన్దకన్టు అన్దుద్రాదికళో? నీయో? ఉత్తివినార్. ప్రళయమ్ కొణ్ణు అన్దుభిత్తియిలే పుక్కుచ్చేర్న్ద లోక జగల్గై మహావిరాహామాయ్ ప్పక్కిడన్దదుత్తు త్తిరు వెయిల్ శ్రీలేక దేశ త్తితి ఒరునీలమణియగు త్తినాత్పలే కిడన్కున్నుడి వైత్తాయ్: సంసారప్రళ

(౧) భ్రాహ్మణ-బ్రాహ్మసాధకరణమ్.

యమకొణ్ణ వెన్నెయో? వెడుక్కలాకాతు. (నూటియవిత్యాది) శాస్త్రీ
జ్ఞభాల్ శొల్లప్పడుకిఱ పడ్రసజ్జలినుడైయ ప్రయోజనరూప మాయరు
స్తువెత్తు ఎన్నుడైయ ప్రయోజనడై యెనక్కు శ్శరవేణుమ్.

(శోడరిత్యాది) మికవున్ ప్రకాశడైయుడై త్తాయరుక్కిఱివివ్యా
యుధజ్జళై, వెలుమ్పుఱి న్నిలే ఆలత్తివళిక్క- వేణువ్వుడియాన అళికియ
తిరుక్కైయిలే ధరిప్పాయామ్, తనక్కు త్తానే అళికై విశైప్ప తాన
నాలుతిరుత్తోళ్ కలై యుడైయైయామ్, కడల్ పోలే శ్రమహరమాన
వడివై యుడైయననె!. (నిన్నిత్యాది) దేవరీర్ తిరువడికలిలే ఒరుప్పైప్పట్ట
నెళ్ళైయుడైయరామ్, చప్పనైప్పోలే వర్కనీయమాయ్క్కులిలే న్దముఖ
డైయుడైయరాయరుక్కిఱి పెరియపిరాట్టియారమ్ శ్రీభూమిప్పిరాట్టి
యారమ్ పూర్తోట్టాత్పోలేయరుక్కిఱి మృదువానతిరుక్కై కభాలే తిరు
వడికలై వరుడ, జగద్రక్షణానురూపమాన యోగనిడై యిలే యెరు
ప్పట్టిరున్దాయ్. ఎనక్కుప్పనప కారమిల్లా మే యిళిక్కిఱ్ఱేనో?.

(నెటియిత్యాది) శాస్త్రీమర్వాడై తప్పాతపడి ముత్తైయిలేనడ
క్కిఱనాలువకైప్పట్ట వర్ణజళుమ్ నీయిట్టవళిక్కాయరుక్కిఱితు. జగ
దారమ్మకమాన భూతపఞ్చకజ్జళుమ్ నీయిట్టవళిక్క ; సత్తాదికళుమ్
ఉన్నధీనమానపిన్బు ఉడై యొళియరత్తకరుణ్డో? (అఱుపతమిత్యాది)
అఱుకాలై యుడైత్తాయ్ మదుపానార్థనూకప్పడివణ్డకిళ్ మధుపాన
మత్తమాయ్కోణ్ణు ఆళత్తివై యానిన్ద మయిర్కుడియైయుడై యనప్పి
నైప్పిరాట్టియోటై సంక్షేపముక్కు ప్రతిబద్ధకమాన ముషభజ్జళేళై
యమ్ ఊట్టియాక నెరిత్తాయ్, ఎన్నుడైయ ప్రతిబద్ధకడైయమ్ నీయే
పోక్క వేణుమ్.

(అఱువకైయిత్యాది) అఱువకైప్పట్ట బాహ్యసమయజ్ఞభాల్
అఱియవాణ్ణాత స్వభావడై యుడైయైయా యరున్దాయ్. (విమ్బాలి
త్యాది) విన్దులక్షణత్తై యుడైత్తాన మయిర్కుడియై యుడైయళాయ్.

(౧) “సకశ్చిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్నుమ్ పెరియపికాట్టియారై తిరుమార్వితే
వైత్తరుళినాయ్. మేటొప్పల్లప్పకుటిట ఐశ్వర్య సాలభ్యజ్జభుక్కు నిబ
న్దనమాన శ్రియః తిత్వమ్ శొల్లిత్తు.

(అటముతలిత్యాది) ధర్మార్థ కామమోక్షజ్జభాకీట పురుషార్థ
చతుష్టయజ్జభుమామ్, బ్రహ్మరుద్రాదికభుక్తు సదుపేక్షరూపేణనిష్టుఅవర్
కశ్చైశరీరమాకక్ష్మాణనిష్టు, (౨) “బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్తి కామ్ । ససంజ్ఞాం
యాతి భగవానేక ఏవజనార్దనః” ఎన్నలామ్బడి నిత్వానాయ్, సుఖ
దుఃఖజ్జభుక్కు నియామకనాయ్, కారణావస్థైయిల్ సచ్చబ్రహ్మచ్య
నాయ్, సృష్టికాల త్తిలేవన్దవాత్తే(౩) “బహుస్యామ్” ఎన్నిటపడియే విస్తృ
తనాయ్ నిత్తి తాయుమ్ నీ.

(కున్టావిత్యాది) కున్టాతపథువై యుమ్ మలరై యముడైత్తాన
శోలైయైయుడైత్తాయ్ అఘ్రికియకొడికశ్చై యుడైత్తాన తోట్టజ్జళైయు
ముడైత్తాయ్, మాతాత జలసమృద్ధియై యుడైత్తాన పొన్నిపాయ్న్దు
రత్నజ్జళై కొక్కిత్తువేటిడానిట్టతాయ్ అఘ్రికియశెన్నై యుడైత్తాన
కఘ్రికిశ్చై యుడైత్తాయ్, త్తికఘ్రినిష్టుళ్ళ వన్దైచ్చుత్తై యుడైత్తాయ్
తోట్టిల్ ఓరప్పడానిష్టుళ్ళ మతిళై యముడైత్తాయ్, పొన్నా లేశయ్య
ప్పట్ట మాలికైయిల్ నట్టకొడిక భానవై ఆకాశత్తిలే సచ్చరిక్కిట చన్ద్ర
నైత్తువక్కినాలుమ్ శుభ్ శేడానిట్టతాయ్ నిరవధిక సమృద్ధైయుమ్
భోగ్యతైయైయుముడైత్తాన తిరుక్కుడన్దైయిలే బ్రాహ్మణర్ వేదాన్త
సూత్రజ్జళైకొక్కు అశ్రయిక్క, ఉన్నోట్టైస్పర్శతై వికసితమాన
ఫణజ్జళై యుడైయ తిరువనన్దాత్త వానాకిట పడుక్కైయిలే జగద్రక్షణ
త్తిలే అవహితనాయ్కొక్కు కణ్వళర్ న్దరుభుకిట సర్వాధిక నే! (నిన్న

(౧) శ్రీరామా-యథ-౧౧౬-౪౪.

(౨) శ్రీవిష్ణుపు-౧-౨-౬౬.

౩) శ్వాగ్యమ్-౬-౨.

డియిడై యి త్యాది) ఎన్నుడైయ స్వరూపాను రూపమాక దేవర్ తిరు
వడికలిలే శరణమ్ పుకున్దే; నీయుమ్ ఉన్నుడైయ స్వరూపానురూప
మాక ఎన్నుడైయ సాంసారికవరుత్తై క్కళిత్తు త్తరవేణు మెన్ది
తార్.

తిరువెఱ్ఱుకూర్ శ్రీరుక్మై వ్యాఖ్యానమ్

ము ర్ శ్రీ ర్ ము.

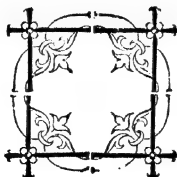
పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై త్త తిరువడిక శేషణమ్.

*ఇడమ్ కొణ్డ నెఱ్ఱై త్తిణ్డే క్కడప్పన, ఎఱ్ఱుమ్ పొన్ని
త్తడమ్ కొణ్డ తామరై శూఱుమ్ మలర్ న్దతణ్ పూమ్ కుడన్దై,
విడమ్ కొణ్డ వెణ్ పల్ కరుమ్ తుత్తి శెఱ్ఱణ్ త్తలుమిఱ్ వాయ్,
పడమ్ కొణ్డ పామ్ పుడై ప్పళి కొణ్డాన్ తిరుప్పాతణ్డల్.

అన్వ.—పొన్ని, ఇడమ్ కొణ్డ, తామరై, శూఱుమ్, (౧) మలర్ న్ద, తణ్, పూ,
కుడన్దై, విడమ్ కొణ్డ, (౧౦) వెణ్ పల్, కరుమ్ తుత్తి, శెఱ్ఱణ్, త్తలుమిఱ్, (౧౧),
(౧౨) వాయ్, పడమ్ కొణ్డ, పామ్ పు, అడై, పళి కొణ్డాన్, (౨౦) తిరుప్పాతణ్డల్,
ఎఱ్ఱుమ్, ఇడమ్ కొణ్డ, నెఱ్ఱై, ఇణ్డే క్కడప్పన. (౨౧).

అర్థము.— కావేరియొక్క, తీరములను, వ్యాపించియున్న, తామరసపువ్వును,
చుట్టును, (౧) వికసించియున్న, చుల్లని, అందమైన, తిరుక్కుడన్దలూ, విషముగలదై,
(౧౦) తెల్లనిదంతములను, నల్లనిమచ్చలను, ఎఱ్ఱని నేత్రములను, నిప్పునుగ్రక్కుచున్న,
(౧౧) నోలును, ఘణములనుగల, తిరువనన్దాహ్లాదననెఱు, పడకమీఁద, పవ్వలించిన ఆరా
వము తాహ్లాదనయొక్క, (౨౦) శ్రీపాదములు, సర్వకాలములును, వికాలమైన, (నా)
మనస్సులూ, ఆమరియున్నవి. (౨౧)

శ్రీ
శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ య త్సా
తిరుమళైయాత్వారరుళిచ్చెయ్త

ళి ట్రి య త్రి రు మ డ ల్.

ఇదగ్రంథమ్

పెరియవాచ్చాన్బిత్తైయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానత్తుడనుమ్,
అరుమ్బుదత్తుడనుమ్,

శ్రీమాన్, శిర్గప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరా లెఘ్గుతప్పట్ట

అధ్యప్రతిపదత్తుడనుమ్,

తర్క్కతీర్థరాన - శ్రీమాన్ - శిర్గప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాటుమ్,

శ్రీనూన్-కరాలపాటి-ఆఘ్రాన్య్య అవర్కళాలుమ్,

సి - ముద్దుక్కన్జనాముడు అవర్కళాలుమ్,

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశజ్ఞాన్ సహాయత్తివార్

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైయారాల్

శ్రీపరాబ్జుళతిరువవతారాది ౧౦౦౫-వఱు సంత్సరమాన

క్రోధి సంత్సరత్తిల్

చెన్న పట్టణమ్

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టతు.

విజయ తేతరామ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ వైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లొమిటెడు).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రు.	అ.	పె.
తనిష్కోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము ...	3	౪	౦
భారతాదితనిష్కోకమ్ ,, ,, ...	౦	౫	౦
రామచరమణ్కోకమ్ ,, ,, ...	౦	3	౦
గుమ్మరణ్కోకటిప్పణి ,, ,, ...	౦	౫	౦
మతల్ తిరువనాతి ,, అరుమ్మదప్రతిపదసహితము ...	౧	3	౦
ఇరణ్డామ్ తిరువనాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
మూన్డామ్ తిరువనాతి ,, ,, ...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువనాతి ,, ,, ...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద			
తాత్పర్యసహితము ...	౪	౮	౦
తిరువాళియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మదసహితము-ప్రతిపద			
తాత్పర్యసహితము ..	౦	౬	౦
పెరియతిరువనాతి ,, ప్రతిపదసహితము	౦	౧౪	౦
తిరువెఱుకూల్ శ్లోరక్కా ,, ,,	౦	౪	౦
శిఱియతిరుమడల్ ,, ,,	౦	౯	౬
శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మ శాస్త్రము తాత్పర్యసహితము ...	౧	౨	౦

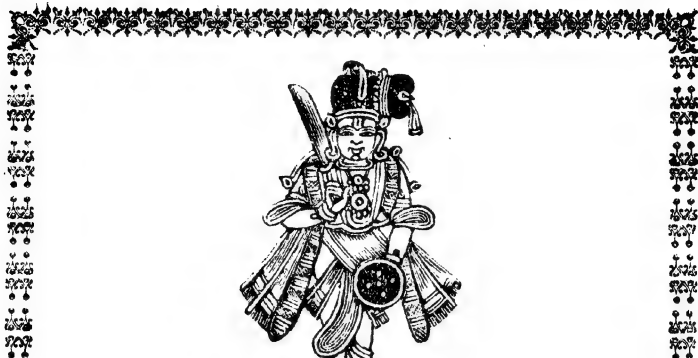
యముకరత్నాకరము అచ్చగుచున్నది.

ఇట్లు,

కరాలపాటి-అశ్వారయ్య,

కార్యదర్శి, ధనాధికారి,

నెం. 3౧, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్న పట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయామః.

పిళ్ళైలోక మడియరరుళిచ్చెయ్త

త ని య న్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

(ముల్గిచ్చెయ్మలరోర్) “శబ్దాదివిషయజగల్గి సన్నిధియలే మనస్సు పరితపియామల్, భగవత్ప్రాన్యాయైక్కు అనుగుణమాకతిరు మడల్’ ఎన్నిట దివ్యప్రబంధై ఉపకరిత్తరుభువతే!” ఎన్టు ఆర్వార్ తిరువడికలిల్ ప్రేమముడైయా రుదైయ ఈడుపాడా యిరుక్కిఱుతు. అన్తిక్కే, స్వవిశ్లేషత్తిల్ సాంసారిక విషయజగల్గిలే మనస్సుపరితపి యాతపడి స్వప్రసాదై ప్రసాదియామల్, తామమడలెడుక్కి ఉప క్రమిత్త పాశురమాన మడలైయే తన్దవిట్టారెన్తాకవుమామ్.

పిళ్ళైతిరునతైయూరరైయరరుళిచ్చెయ్త

శీటియతిరుమడల్తనియక్.

ముల్గిచ్చెయ్మలరోర్ తార్కామ్మూర్త మతియమ్,
 కొల్గిక్కెన్నుళ్ళమ్కొలియూమే,—వళ్ళల్
 తిరువాళ్ళశీర్క్కలియక్ కార్క్కలియైవెట్టి,
 మరువాళ్ళన్తద్రాన్మడల్.

అన్వ.— శెబ్బమ్, ఓర్, ముళ్ళి, మలర్, తారాన్, (౫) వళ్ళిత్తిరువారన్, కీర్, మరువారన్, (౧౦) కలియన్, ములై, మతి, అమ్, కొళ్ళిక్క, (౧౫) ఎన్, ఉళ్ళమ్, కొతియామే, కార్, కలియై, (౨౦) వెట్టి, మడల్, తద్దాన్. (౨౩) *

అర్థము.— సమృద్ధములై, అద్వితీయములైయున్న, ముళ్ళియొక్క, పుష్పములచే గట్టఁబడిన, మాలగలవారై, (౫) కదారులై, (భగవత్సమృద్ధమనెడు) విశ్వర్యముగలవారై, కల్యాణగుణములనుగలవారై, అమరియున్న, కత్తినిగలవారైన, (౧౦) తిరుమలై యాళ్ళొప్పు, ఉదయమగుచున్న, చంద్రుడనెడి, నిప్పుకు, (౧౦) (విరహభాదగల) నాయొక్క, హృదయము, పరితిపించుకునునట్లు, నల్లని. (అజ్ఞానఃరములైన), కలిదోషములను, (౨౦) ఛేదించి, మడల్ అను దివ్యప్రబంధమును, ఇచ్చిరి. (౨౩) *

వాఙ్మ.- (ముళ్ళిచ్చెట్టుమలరోర్ తారాన్) తమక్కసాధారణ మాయ్ అద్వితీయమాయరుక్మిణి ముళ్ళిప్పువై తారాకవుడై యవరె న్నుతల్; (౧) “ ఎకుళత్తాంక్ ” ఎన్నుమాపోలే. అన్తి క్కే, “ మలరో ” ఎన్దు పాతమానపోతు, నమ్మపేషీతమాన ముళ్ళిచ్చెట్టుమలర్ మాలైయై యో తరుకిణిలర్ ఎన్దొకవుమామ్. మలరెన్దుతు - మాలైక్కు ఉపలక్షణమ్, ఎతుక్కాకత్తార్ తరవేణుమెన్నిల్; (ముళ్ళెమలియమ్ కొళ్ళిక్కె న్నుళ్ళమ్ కొతియామే) ముళ్ళై త్తెట్టునదిగ్గల్ విరహికళా యరుప్పార్ క్కు తాపహేతువితే. (౨) “ పొన్న్ వెణ్ణిల్ కితిర్ శుడమలి యుమ్ ” ఎన్దితే ఇనరుమ్; నాట్టార్ క్కు ఎప్పడియే, (౩) “ చన్ద్ర శ్చెన్డకరాయళే ” ఎన్దు చన్ద్రున్డలమ్ చన్డమన్డలమాయరుక్మై. (౪) “ తాన్యేవారమణీయాని ” ముళ్ళైమతి అమ్ కొళ్ళియెన్నుతల్; ముళ్ళై మతియమాకిణి కొళ్ళియెన్నుతల్; అమ్ కొళ్ళి - అమ్మకియకొళ్ళియెన్ను తల్. ఇతుపజ్ఞవిషయత్తుక్కు ఉపలక్షణమ్. (౫) “ మల్లైకై కిమత్త త్తెన్దలీరుమాలో నణ్ కుటిళ్ళియై తపరుమాలో ” ఎన్దుమ్, (౬) “ వాడై తణ్వాడై వెన్వాడై యాలో మేవుతణ్డలియమ్ వెమ్మతియమాలో

(౧) తిరువారీయత్తనియన్.	(౨) తిరుమొట్టి-౨-౭-౩.
(౩)	(౪)
(౫) తిరువాయ్-౯-౯-౧.	(౬) తిరువాయ్-౯-౯-౪.

శిశియతిరుమడల్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

మెన్దల్ ప్పల్లి వెమ్ పల్లియాలా ” ఎన్ఱుమితే విన్దేషత్తిల్ విషయః
 లిక్ బాధకత్వాకారజ్జి లిరుప్పతు. అతుతాన్ విషయానుగుణమా
 యితే యిరుప్పతు. ఆకై యాల్ కుళిర్ న్ద చ్చన్ద్రైక్కొల్లిపోలేకణ్డ ఎన్
 హృదయమ్ పరితపియంతే ఆర్ వార్ పణ్ణెన ఉపకారమే! (వళ్ళల్ తిరువా
 ల్ శీర్క్కలియన్) వళ్ళల్ - పరమోదారర్. తిరువాళన్ - భగవత్ప్రీతా
 సత్తియాకిఱ విశ్వర్యతైయుడై యవర్. (వళ్ళల్ తిరువాళన్) ఇనరా
 దార్యమ్ పణ్ణుకై క్కుడలాన విశ్వర్యమ్ (శీర్క్కలియన్) భగవద్భక్త్యాది
 గుణజ్జలైయుడై యవర్. (కార్క్కలియై వెట్టి) * (౧) కలికిన్ఱి యాకై
 యాలే, అజ్ఞానావహమాన కలియై క్కుడిన్దు. కలిదోషమితే కామపరవశ
 రాశిఱతు; అప్పడి అపాప్త విషయత్తిల్ కామమ్ వారాతపడి. (మరు
 వాళన్ తన్దాన్ మడల్) తిరుక్కై యిలే మరువియిరుక్కిఱ వాళై యు
 డై యవర్. భగవత్కామత్తు క్కు. నుగుణమాన “తిరుమడల్” ఎన్ఱిఱ దివ్య
 ప్రబన్దలై యుపకరిత్తురుళినార్. (మరువాళన్) భగవదనుభవత్తిలుణ్డన
 భోగ్యతై, పడివిల్ తొడై కొళ్ళలామ్బడియానవర్. (౨) “ఇనళన్ద్రుణ్డొ
 య్ కమ్మల్ తల్”. మరు - పరిమళమ్. మరువు - మరువుతలాయ్, ఎమ్మెగు
 మానై క్కిట్టుకైయై సృభావమాక ఉడైయన రెన్ఱుమామ్. అన్ఱిక్కే, చేత
 నరై క్కిట్టి ఆళుకిఱన రెన్ఱుమామ్. ఆకై యాల్, చేతనరై త్తమ్బడియాక్కు
 వేన్దే మడలై యుపకరిత్తురుళినార్. మాలైయై తారాతే మడలై త్తను
 విట్టారెన్ఱాకవుమామ్.

శిశియతిరుమడల్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణ్దీర్తు.

విత్తైలోకమ్ జీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఆహ్వాన తిరువడిక శేషరణమ్.

పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై యదుళిచ్చెయ్ త
శిటియ తిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

అనంతరీకే.

కీర్తీ అనుభవిత్రతు జ్ఞానానుభవమాత్రై యాలే బాహ్యసంక్షే
మాపేక్షైపిఱన్దు, ఆతుకీడైయామైయాలే తిరుక్కుడన్దైయిలే శరణమ్ పు
క్కార్ తిరువెల్దుకూన్ శ్రిరుక్కై యిలే: ఇప్పడి శరణమ్ పుక్కవళవిలుమ్
నినై పుళురియామైయాలే “ఇతుక్కు హేతువెన్నెన్నిల్ ; ఎప్పెరు
మాతాతా అజ్ఞా, అశక్త, అప్రాప్తనాయత్తాత్తీక్కిఱతన్దు; ఇత్త
లైయిల్ కర్తవ్యశేషముణ్డాయ్ తాత్తీక్కిఱతన్దు; ఇని, విలమ్పుహేతు
ఇరణ్డతలైక్కుమిన్దిక్కై యిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇనితాత్తీక్కిఱతు-కూడల్
శెయ్యనినై యామైయాలే; అనసిన్సు, “ఇత్తైయైయత్తీత్తాకిలుమ్ ముకమ్
కాట్టువిత్తుక్కొళ్ళువోమ్” ఎన్నిఱత్వరై యిక్కుమికుతియైక్కుష్టావతారత్తి
ల్ కుడక్కుత్తిలేయకప్పట్టు అవనైక్కిడై యామైయాలే మడలెడుక్కు
త్తుణిన్దాళొరుసిరాట్టియుడైయ పాశురత్తాలేన్దదన్దైయై అవిష్టరిక్కితార్.

మడలావతు - (౧) తుల్యశీలపయోవృత్తాత్మతుల్యభిజనలతు
ణామ్ “ఎన్నిఱపడియై ఇరువరు మొత్తపరువత్తరాయ్, పుంస్త్రత్తుక్కే కాన్ద
మాన అజీవు, నితైవు, ఓర్ పు, కిడైప్పిడి ఎన్నిఱ గుణజ్ఞళాలే అవనుమ్,
పూర్ణ నాయ్ స్త్రీస్త్రత్తుక్కే కాన్దమాననాణ్, మడమ్, అచ్చమ్, పయర్

అరుమ్బదవిళక్కుమ్.

(పదకే, (కీర్తీ) ఇత్యాది. నాయకనుక్కునితైవావతు-మతిప్ప, ఓర్ పు, విచా
రమ్, కడైప్పిడి - పథశ్రీబీరువిదామైయాయ్ ముడియనడత్తుకే. నాయకిక్కు ప్పయర్
ప్పావతు-పిరివిల్ వైవర్ణ్యమ్.

వ్యా.-పుష్పనిజగుణజ్ఞా లేయివభుమ్ పూజై యాయ్, ఇష్పడియిరువరుమ్
కుత్తైవన్ ద్రవర్ కళాయరుక్క, తోట్టిమాదుమ్ తానుమాక ఉద్యాన త్తిలే
పూక్కొయ్యై వెన్టుపుజప్పడ, అవనుమ్ నేట్టైక్కెన్టుపుజప్పట్టు చోచ్చై
యిలేపుకుర, దైవయోగత్తా లేకూడిన తాకైయా లే ఉయిర్ తోట్టి సుజ్ఞాడ
అన్యపరై యానవళిలే యాదృచ్చి నూక ఇరువర్ కుమ్ దృష్టిబధమ్
పిఱన్డు అతునేయడియాక సంక్షేపమ్ పున్పుత్తమాక. ఉన్న ప్పకర సమాక
క్కలన్ద కలవియాకై యాలేనత్తేట్టా లే యిరణ్ణ తలై కుక్కు మభీవువరు
మ్” ఎన్టు ఇత్తై ముడియనడ త్తక్కడవతాక ప్పార్ త్తదైవన్దా నేపిరిక్క,
ఇనభుదైయ బన్ధుక్కళుమ్, (౧) “పునై యత్తై కళణివు మాదై యుడై
యుమ్ పుశుక్కణిప్పమ్ నిన్దై యుమ్ సీర్తైయ తన్దు” ఎన్ను న్బడి ఇరువర్
వడివిలేయుమ్ వేలుపాడుకణ్ణ ఇరువరై యుమ్ కావల్ శెయ్య, అతువే
యడియాక ఇవర్ కళాన్ ద్రామై శతశాఖమాక ప్పడైక్క, ఎతిర్ త్త
లైయై క్కిడై యామైయాలే మన్ ద్ర త్తలై శెయ్యుమ్ సాహస్ర ప్రవృత్తి
యాయిన్ ద్రు మడలావతు.

ఇవర్ కళో మడలెఱుక్కిఱ విశుక్కు ప్రయోజన మెన్నె
న్నిల్ ; ఇవ్వుపక్రమ త్తైక్కణ్ణ ఇరువరుదైయ బన్ధుక్కళుమ్ కూట్టుతల్ ;
అన్దియే, రాజాక్కళో కూట్టుతల్ ; అన్దియే, ఇరువర్ బన్ధుక్కళుమ్ ఇరు
వరైయుమ్ కైవిడ, అలక్కుప్పోర్ పోలే బరువర్ కొరువర్ తజ్జ
మాయ్ కూడిప్పోతల్ ; అన్ది క్కే, “మడలెడ త్తై ఎతిర్ త్తలైయై పెత్తా
మైయాలే “ ఇత్తలై ముడిన్దతు” ఎన్ను మేన్ ద్ర త్తై పెన్ ద్రుప్పో
తల్ ; ఇన్దై ప్రయోజనమాక.

అయ.—† (పార్ క్క) నాయకన్ పార్ క్క కూట్టి నడవేపిరిత్తరు.

అలక్కుప్పోర్ వెన్దిఱతఱు † ఇరణ్ణపడి.—అలక్కు కూట్టి నిఱు త్రినాల్ ఒన్టు

(౧) తిరువాయ్-౯-౮-౫. శి ఇరువరుదైయ ఎన్దిగున్దాల్ సర్వరసమ్.

† ఇత్తే మూలకొళ త్తిల్, శిశిలమాయుమ్ అశుధమాయుమ్ కాణ్ణిఱరు.

మూ.—కారార్ వరై కొండై

అన్బ.—కార్, ఆర్, వరై, కొండై,

అర్థము.—మేఘములచే, నిండిన, పర్వతములపైడి, స్తనములను,
వ్యా. వొణ్ణాతు ఎన్ఱిటవితువుమ్ శెయ్ తల్ మరు; ఇని, మడ లెడుత్తులః
“పైల్ మల్లతుధరియే” ఎన్ఱిటతెతుళివై విలక్కుకిట బనుక్కుళుక
చ్చొల్లకితాల్. ఇవల్ మడ లెడుక్కుప్పక్కనల్ విలార్ కళితుకు
హేతువెన్నెన్నిర్; హేతుక్కుళాలే బనుక్కుళై ఇళై వైక్కాకివుక్
గుణాధివన్తువై క్కుడుక అళిక్కలకాతెన్ఱుమ్ వరుకైక్కు అవకాశప్రద
నమ్ పణ్ణుకైక్కాకవుమ్ విలమ్మిక్కుతాల్.

అవ.—(కారార్ వరై యిత్యది) తాయ్ మార్ తోళీమార్ ఎల్ల
రుమ్, “ఇత్తుళివుళ కాతుకాణ్” ఎన్ఱువిలక్కానిమ్మచ్చెయ్ తే, విలక్కా
తాళిరు త్తయైప్పెలువతే! ఎన్ఱుకొణ్ణాడువారై ప్పొతే, పురుషార్థభో శొల్ల
వేణ్ణుకై యాలే అవై పరిగ్రహిత్తచేతనరై చ్చొల్ల వేణ్ణి అవరకిళవల్
క్కిటభూమియై చ్చొల్ల ప్పక్క అవ్వుభియాలే అతుక్కుభిమూనినియాన
శ్రీభూమిప్పిరాట్టియై వల్లక్కితాల్.

(కారార్ వరై కొండై) శ్రీభూమిప్పిరాట్టిముత్తకిళై చ్చొన్న పడి,
కారార్ వరై యెన్ఱెయాలే శెత్తిన్ఱు మేఘమ్ పడిన్ఱుమలై యెన్ఱు - ములైక్కు
ఉయరమ్ శొల్ల మేఘమ్ పడిన్ఱుమలై యెన్ఱెయాలే - ములైక్కుళికిటు
త్తిరున్ఱా తోళియెరుక్కుమెన్ఱై. ములై కళై ములైయాక్కి చ్చొల్లిదదా
కిర్ ఎమ్మలై కళై చ్చొల్లిదదెన్నిల్ ; తిరుములై కళిరణ్ణెయుమ్ ములై

అరు.—(కారార్ త్యది) ఇప్పొరుభూమియై కొణ్ణాడువా నెన్నెన్ఱు తమ్మడై యప్రన్
త్తియై విలక్కానిమ్మచ్చెయాలమ్, తావపదేన పురుషార్థమ్ విలక్కుణ్ణుకైక్కాక,
ఇతిర పురుషార్థ త్తిమడైయ హీనతైశొల్ల వేణ్ణి అవదే ముక్కాశ్రయమానభూమియై విలక్కా
కొణ్ణాడుమహాలే కొణ్ణాడుకిటార్ణెతార్ (తాయ్ మార్ తోళీమార్) ఇత్యది.

మూ.—

కణ్ణార్ కడలుదుక్కై,

శీరార్ శుడర్ శుట్టిచ్చెల్లలుట్టిప్పేరాడల్,

(౧)

ప్పేరారమార్విల్

అర్వ.—కణ్ ఆర్, కడల్, ఉడుక్కై, శీర్ ఆర్, శుడర్, (౫) శుట్టి, శెమ్, కలుబ్బి, పేర్ అటు, పేర్ ఆరమ్, (౧౦) మార్విల్,

అర్థము.—నైకాల్యముగల, సముద్రమనెడి, వస్త్రమును, (ప్రకాశకత్వమనెడి) సద్గుణము చేనిండిన, లేజోరూపియైన సూర్యుడనెడి, (౫) తిలకమును, ఎట్టినై, కలుషమైయున్న, గొప్పనమలనెడి, పెద్దహారములుగల, (౧౦) పక్షులమునుగలనై,

వ్యా.—యాకచ్చొల్లిత్తై నైన్ను మిడమ్ శొల్లిత్తైలు; (౧) “శెన్న నుయర్ పారు ప్పమ్ తెయ్ ననడవలై యుమెన్ను మివై యేములై యా” ఎన్ను పెరియతిరుమడలిలే శొల్లిత్తై. శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు ములై శొల్లుకిట తాకిల్ ఉయర్ న్ద మేరుప్రభృతికలై చొల్లాతే ఇవత్తై చొల్లువానెన్నెన్నిల్; ములై యా వతు - కాన్ద్రాపడు కాడుకిడక్కు మిడమిటే; అప్పడియే ఎప్పొతు మొక్క భగవత్పన్నిధియుళ్ళ దేశమాన్ద్రాయాలే తిరుమలైకలై చొల్లిత్తై. (వరైక్కొత్తై) ములైక్కు కాశిన్యమ్ స్వభావమాయిరుక్కు మిటే, అతువుమ్ శొల్లుకిటతు. (కణ్ణార్ కడలుదుక్కై) కణ్ణార్ కడలైయాలే -

దర్శనీయమాన కడలెన్ను తల్; ఇడముడై త్తానకిడలెన్ను తల్. ఇడముడై త్తానై యావతెన్నెన్నిల్; శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు కొడుక్కుమ్ కొయ్ శకముమ్ వై త్తుడుక్కలామ్ పరప్పై యుడై త్తాయరుక్కై. (కడలుదుక్కై) తిరుమేనియ్ సాకుమార్యత్తుక్కిడాక ఉటుత్తామే కుభిర్ ద్దిరుక్కు మెన్నై.

శీరార్ శుడర్ శుట్టి అట్టియ శుడరై యుడై య ఆదిత్య ఇవళుక్కు త్తిలక మెన్నై; అన్ని కేళి, (౨) *అణిమికుతామరైక్కై ఆభరణమాకిక్కడవలైళ్ళై త్తా ఆభరణమాక పెటుత్తైయాలే వద్దశీర్కై యాకవుమామ్.

(శెమ్ కలుబ్బిప్పేరాడల్ ప్పేరారమార్విల్) సహ్యాత్తిలేవర్కిక్కచ్చివన్ద కలక్కడై యుడై త్తానై యాలుమ్ మలైలులుణ్డన పాన్ ముతలాన

అరు.—కణ్ణార్ కడల్ - ఇడముడై త్తాన కడల్. కొడుక్కు-ముష్టానై.

(౧) పెరియతిరుమడల్ - ౬.

(౨) తిరువాయ్. ౧౦-౩-౫.

మూ.—

పెరుమామత్తై క్కూన్దల్,

నీరారవేలి నిలమజ్జెయెన్నుమ్, ఇ

(—

ప్పారోర్ శొలప్పట్టమూన్ద జే,—

అర్థము.—పెరు, మా, మత్తై, క్కూన్దల్, ఆరనీర్, (గీ) వేలి, నిలమజ్జెయెన్నుమ్, ఇవ
రోర్, శొలప్పట్ట, మూన్ద జే, (౧౦)

అర్థము.—గొప్పవై, శ్వాఘ్యములైయున్న, మేఘములనెడి, కేశపాశములుగలదై, ని
యున్న (అవరణ) జలమును, (గీ) అవధిగాగలదైన, భూదేవినియభిమానదేవతగాగ
భూలోకమందున్నవారు, చెప్పెడు పురుషార్థములు, మాడువిధములకదా? (౧౦)

వ్యా.—రత్నజ్ఞుడై యుండై తాకై యాలుమ్ భూమియెగుమపరవిక్రొడ్డన
కై యాలుమ్ విలగ్గిక్కిడక్కిట అతాకిటఆరమ్కిడక్కిటమార్వెయుడై
వళి. (పెరుమామత్తై క్కూన్దల్) పెరుత్తు, మా-కలుత్త, మత్తై-మేఘజ్ఞ
నీర్ కొడ్డెయ్యన్ద కాళమేఘుత్తిరళే ఇవళుక్కుమయిర్ముడి. అతావతు
ఇన్ద్రధనుస్సుమ్ మిన్నుమ్ కలమృతకూడినాఱ్ఱోలే యరుక్కైయా
మేఘజ్ఞైమయిర్ముడి యెన్గిటతు. కాన్దనుక్కు దర్శనీయమా యరుక్కై
యుమ్ బరుకాల్ కులైత్తు నున్దున్ద విడాయాటుప్పడియాయి
క్కైయుమ్.

(నీరారవేలి) అవరణజలమే యివళుక్కు కాపైన్నుత
మర్యాదెయెన్నుతల్. కుళిర్ త్తియైయుడై తాన చన్దనత్తో పాతియా
నామత్తై యుడై యకత్తే ఇవళుయరత్తుక్కైలైయెన్దై. (నిలమజ్జెయెన్ను
ప్పార్) భూమియైచ్చొల్లప్పక్క అతక్కుప్రకారియాన శ్రీభు
ష్మిరాయిత్యవళుమ్ శొన్న పడి. (పారోర్ శొలప్పట్టమూన్ద జే) శిరియార్

అరు.—(విలగ్గి). ఒన్న్దొన్ద శేరామర్ విలగ్గిక్కిడక్కిట. “నీరారవేలి” ఆరన్ద
వేలి; అవరణజలమ్. వేలి-స్త్రీత్వమాయ, గమ్మిరైయాయిరుక్కైయెప్పర్దు వెన్ను
అతిమడైయ వ్యవస్థాయన మర్యాదెయెన్నుతల్.

(కుళిర్ త్తి) ఎన్దవాక్యమతెరియాతు. అనాలుమ్, చన్దనమహారే కుళిర్ బిరుకి
స్త్రీత్వమాకట కేరైయైయెన్దయుక్కు ఇవళుక్కు పెరుత్తిరక్కయారే అవరణ జలత్ర
సామ్యమెన్ద పడి.

మూ.—

అమ్మాను

మారాయల్ తానేయమ్ పారుళ్ళ మెన్లు,

(3)

ఆరారివల్ శ్రీనిడై యతనై యెయ్ తువార్,

అన్య.—ఆరాయల్ తానే, అమ్మానుమ్, అమ్మపారుల్ ఇన్మమ్మెన్లు, ఆరార్, ఇవల్ శ్రీనిడై, (౫) అతనై, ఎయ్ తువార్,

అర్థము.—పరిశీలించినయెడల, అమ్మాడుపురుషార్థములును, ధర్మము అర్థము కామము అనెడివియేయగును. ఎవరెవరు, ఈమూడింటిలో, (౫) ఆకామపురుషార్థమును, పొందుదురో,

వ్యా.—యా రెన్నా తే, విలక్షణం అవిలక్షణం ఎన్నా తే భూమియిలుణ్డైన చేతనర పరిగ్రహి త్తపురుషార్థమ్ మూన్మన్? వెన్తై, అన్తే ఎన్మ పడియా లే మోక్ష మెన్మరుపురుషార్థముణ్డెన్న మిడమ్ శొల్లకిటతు, ఇప్పారోర్.

(అమ్మానుమారాయల్ తానే) ఇవల్ శ్రీ యారాయప్పకీల్ తమ్మన్డైయ తిరువుళ్ళ త్తిరికిడిక్కిట కామమేపురుషార్థ మెన్తాతల్; ఎవకారమ్ పాద తై పూరిత్తుక్కిడన్దతాయ్ ఆరాయల్ గానన్ద తాతల్. (అమ్మపారుళ్ళ మెన్లు) కీధ్రే, పురుషార్థ తై మూన్మెన్లు శొల్లచ్చెయ్ తే ఇణ్డెన్దు త్తెత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; మోక్షమితినుళ్ళే యెన్మెన్లు శొల్లు వారుణ్డాకిలుమెన్లు అవరకిళ్ళుక్కు ఇడమటచ్చొల్లకిటాల్. (ఆరారివల్ శ్రీనిడై అతనై యెయ్ తువార్) (౧) 'నడువణ తెయ్ తి నిరుతలెయుమెయ్ తుమ్' ఎన్దు తమ్మిర్ శొల్లకిటపడియే శొల్లకిటారన్దు ; ఇవై మూన్మిలుమ్

అన్య.—ఆవై మూన్మిలుమెత్తుడైయభగవత్కామ మేముఖ్యమెన్దితారాతల్; "ఆరాయల్ తానే" ఎన్దు ముఖ్యచ్చొల్లాయ్, విచారిక్కిట తానేయెన్దు వాడైప్పాడాతల్. మూన్మెన్లుకూట్టిచ్చొల్లియరుక్కు ఇణ్డే తనిత్తనియే శొల్లువానెన్మెన్లు శొల్లువానెన్మెన్లు. కేవలమ్ పురుషార్థమ్ మూన్మెన్లు ఇతిరే మోక్ష మెన్మెన్లు శొల్లివిడువరకిళ్, అరుక్కాక మూన్మెన్లు మన్మరుకే మోక్ష మెన్మెన్లుకాక ప్పిరిత్తుచ్చొల్లకిటతెన్ద పడి. "ఇవల్ శ్రీని-ఇడై" ఎన్దు-నడువాయ్, ఇరణ్దుక్కుమ్ నడువాన అర్థ తై ఎయ్ తవే మల్ శ్రీవై యిరణ్దుముణ్డామెన్లు తమ్మిర్. ఇవల్ దుక్కుల్ అతనైయెన్దు - తమ్మడైయ కామత్తిరే నోక్కు.

మూ.—శీరారిరుకల్తై యుమెయ్తువర్, — శిక్కెనమల్ (౪)
 ధారానుముడైన్పా రెన్నతుతానతువుమ్,

అన్య.—శీర్ ఆర్, ఇరుకలైయమ్, ఎయ్తువర్, ఆరామమ్, శిక్కెన, (౫) మల్లు, ఉణ్ణుఎన్నార్ ఎన్నతుతానతువుమ్,

అర్థము.—(వారు) (ఆకామోపయోగమనెడు) గుణముచేనిండిన, రెండువిధములైన అంశములైన ధర్మములను, పొందుదురు. ఎవరైనను, దృఢమైన (అల్పాస్థిరత్వదోష రహితమైన), (౫) వేటొకపురుషార్థము, ఉన్నదనెడి వారు చెప్పవదియు,

వ్యా.—వైత్తుక్కొణ్ణు, అలైవై యెయ్తువారెన్ఱు. తమక్కు ధైశ్యమానకామ తైయెయ్తువారెన్ఱు పడి. ఆరారివల్ శైయెయ్తువారెన్ఱెయాలే - (౧)

“పయిలుమ్ తిరువుడై యార్ యనరేలుమ్” ఎన్నుమాపోలే ఇప్పురుమా ర్థతై లభిప్పార్ జన్మన్మత్తజ్జలార్ కుత్తైవుడై యరేయాకిలుమ్ అనరేళుమ్ శిలవరేయ్నితార్. (శీరారిరుకల్తై యుమెయ్తువర్) ఇత్తైలభిక్కుమ్ సమ్మత్తై యుడై యవరేకళి, ఇతుక్కుక్కలూనూ త్రమానధర్మార్ జ్జెయుమ్ లభి త్తారాకక్కడవర్. సాధ్యతైలభి త్తవరేకళి సాధనతైయు మనుష్టి త్తారాకక్క డవరితే. ఇవల్ ముక్కుచ్చిర్తై, ఇతుక్కు సాధనమాత్త యాలే. ఓరూరుక్కు ప్పొక వెన్ఱు ఒరువఱ్ మనోరథిత్రాల్ అవ్వారిలేయవనై క్కణ్ణాల్ నడువుపట్ట వల్లియుమ్ వన్దానాకక్కడవతితే.

(శిక్కెనమల్ శ్రిత్యాది) అల్పాస్థిరమెన్ఱు ఇప్పురుమార్థజ్జతై దూ ప్పిత్తు ఆనన్దావహమాయ్ * (౨) అన్దమిల్ పేరిన్ఱమాయ్ నిలై నిన్ఱ

అర్థ.—(కలమాత్రమ్)-ఏకదేశమ్. ఆవైయిరణ్ణుమ్ కామత్తుక్కు సాధనమాత్తయాలే (ఇతుక్కుక్కలూనూ త్రమాన) ఎన్ఱిఱు, ఇత్తైపుదేలి అల్పమెన్ఱు పడి. కామత్తైలభిత్తార్ మదేలివై లభిత్తరాత్త ఎప్పడియెన్ఱు (సాధ్యతై) ఇత్యాది. “శీరార్” -పురుషవరమాతల్, ధర్మార్థుక్కారల్, ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవల్ ముక్కుచ్చిర్తై) ఇత్యాది.

సాధ్యమ్ కైప్పట్టార్ సాధనమ్ తన్నడైయే విధమెన్ఱు మతుక్కు పపత్తి యరుళిచ్చె య్కితార్ (ఓరూరుక్కు ఇత్యాది. (అవ్వారిలే)-పోక వేణుమెన్ఱు మనోరథిత్రుక్కు విషయమానడవరే. తామపల్లెన ఆర్చనతారమే ముఖ్యమెన్ఱైక్కాక పరత్విమానమా క్కతైయుమెతుత్తు క్కణ్ణిక్కితార్ (అల్పాస్థిరమ్) ఇత్యాది. కీర్తీచ్చొన్ఱు కామత్తై భగ వత్కామమాక్కి ఆతుక్కు సుగుణమాకధర్మార్థజ్జయాలై త్తతుపోలే ఇతరమాన ధర్మార్థజ్జ

మూ.—ఓరామైయన్దేయులకత్తార్ శొల్లమ్ శొల్,
(౫)
ఓరామైయామాటతుప్పురై క్కేన్ కేళామే,
కారార్ పురవియేథ్ పూణ్ణ
(౬)

అన్య.—ఓరామైయన్దే, ఉలకత్తార్, శొల్లమ్, శొల్ల, ఓరామైయామ్ అతు ఆటు,
(౫) ఉరైక్కేన్, కేళామే, కార్ ఆర్, ఏథ్ పురవి, పూణ్ణ, (౧౦)

అర్థము.—పరిశీలించక (చెప్పట)కదా? లోకము, చెప్పెడు, మాటయు, పరిశీలించని
యాప్రకారమును, (౫) చెప్పెదను, వినుడు, మేఘముడలమందునుచరించుచున్న,
ఏడుగుఱ్ఱములు, బోడించిన, (౧౦)

వ్యా.—పురుషార్థముణ్డెన్నొకిళ్; ఇప్పడికాణవొణ్ణాతే అవరొకిళ్ వచస్సుము
ద్రత్తిలే క్కట్టుప్పొ మి త్తనై యెన్దై. ఆరానుమెన్దెయాలే - అన్యపదే
శ్శరునూయ్ అవ్యుత్పన్నరుమా యిరుప్పార్ శిలరెన్దై.

అతుతానిరైయో వెన్నిల్; (ఓరామైయన్దే యులకత్తార్ శొల్లమ్ శొల్) లోకపరిగ్రహణై అవరొకిళ్ ఆరాయామల్ శొల్లకిటార్ కళామ
త్తనై, అతోన్దల్ల వెన్దై. అనరొకళటియామల్ శొన్నారామ్మడి యెన్నె
న్నిల్; (ఓరామైయామాటిత్యాది) అనరొకళటియామల్ శొన్నారొకళె
న్నుమిడమి ఉక్కిమాత్రిత్తాలే అనరొకిళ్ ప్రమాణప్రమేయ మిరణై
యుమ్ అఱిక్కిఱ్ఱ, సీజ్గళ్ శెయ్యవేణ్ణవతు, శెవిత్తాత్తు త్తరుమి త్తనై.

(కారార్ పురవి) అతుతానుజ్గళుక్కే అక్కు ఉణ్డేయెన్దుతోథ్ శ్రి
థ్ శ్రి? (కారార్ పురవి) మేఘపదత్తిలే కుతిరై నన్బరిక్కెయూవ
తే? (పురవియేథ్) ఇరణ్ణల్ల, నాలల్ల, ఆటల్ల, ఎట్టల్ల, ఏడుకుతిరై పూణ్డెయా
వతే? (తనియాథ్ శ్తెరార్) పిళ్ళాయ్!, ఇరణ్ణాతల్ నాలాతలన్బిక్కే

అను.—నూపిత్తరు సిద్ధము “శిక్కనమథ్” ఎన్దెయారే అలాపిరణ్ణై వ్యావర్తిక్కి అతు.
(వచస్సుముద్రమ్)-శాస్త్రమ్.

“ ఓరామై ”-(లోకపరిగ్రహమ్) అన్వపతావమ్.

మూ.—

తనియ్యో,

త్తేరార్ నిత్తైకతిరోన్ మణ్ణల త్తైక్కిణ్ణుపుక్కు,

ఆరావముతమజ్జెయ్ తి, — అతిల్ నిస్తుమ్

(2)

వారాతో ధ్రివతోస్తుణ్ణే

అన్య.—తని, అబ్బి, తేర్ ఆర్, నిత్తైకతిరోన్, మణ్ణల త్తై, (గి) కీణ్ణు, పుక్కు, అణ్ణు, ఆరావముతమ్, ఎయ్ తి, (౧౦) అతిల్ నిస్తుమ్, వారాతో ధ్రివతో, ఒణ్ణు, ఉణ్ణే,

అర్థము.—ఒక, చక్రమునుగల, రథముగలవాడై, పూర్వకిరణములుకలవాడైన సూర్యుని యొక్క, మండలమును, (గి) భేదించి, (కొనిపోయి) (పరమపదమును) ప్రవేశించి, అచ్చట, తృప్తిలేని (పరమభోగ్యమైన) ఆమృతమువంటి పరమపురుషుని, పొంది, (౧౦) (అకన్తరము) ఆపరమపదమునుంచి, తిరిగిరాకుండనుండుట, అనేడిముకవస్తువుకలదా?

వ్యా.—తనిచ్చక్రమామ్. విశ్వాయ్! ఆకాశ త్రిలేబరువ్ తేర్ నడక్కై యావ తెన్? (నిత్తైకతిరోన్) ఒరువిళక్కిన్ సన్నిధియిలే విధిక్కిమాట్టాతలతిత్తు ద్రణ, ఉణ్ణకిరణజ్జళాల్ పూర్ణనాయిరుక్కి అ ఆదిత్యనే చెప్పు కీటుకైయావ తెన్? (మణ్ణల త్తైక్కిణ్ణుపుక్కు) ఒరువనై ఇణ్ణే ఉపానిస్తు అవనుడై యరాజకు లత్తాలే ఆదిత్యమణ్ణల త్తై ననువే పోకితానామితే; అణ్ణేయ్ అహ్సనాల్ అవ్వభిప్సక్కుత్తా ఇణ్ణుహ్సలే ఇరణ్ణరుకుమ్ పజ్జెయాక ననువే పోకితా నోతానెణ్ణే. (ఆరావముతమజ్జెయ్ తి) తిరునత్తాయూరిక్కి, తిరువాయ్ ప్పాడియుజ్జేయాయిరుక్కు, ఆరావముత మజ్జేయావ తెన్నెనై. (అణ్ణే య్ తి) పనై మడలుమ్ తిరునత్తేయూరు మిణ్ణేయాయిరుక్కు చెప్పయ్ తే అణ్ణు ఎణ్ణేకొణ్ణు ఎణ్ణేప్పెఱువ తెన్నె.

(అతిల్ నిస్తుమ్ వారాతో ధ్రివతోస్తుణ్ణే) హానాల్ పిన్నై పునరా వృత్తియై యామ్. తన్నిచ్చెచ్చయిన్ణి క్కే- యిరుక్కుచ్చెయ్ తే త్తే కర్క త్తాలే నరక త్తేయనుభవిత్తవనుమ్ మీళానిన్టాన్, ఇచ్చెచ్చయాలే సుఖా

అరు.—“మణ్ణల త్తైక్కిణ్ణు” ఇరణ్ణరుకుమ్ పజ్జెయాకొణ్ణులుకుప్పోమ్ వట్టి హోలే ఇరణ్ణరుకుమ్ శోలెయాయ్ క్కుళిర్ నిరుక్కి అతోవేన్ పడి. ఉణ్ణమాయిరుక్కు మెన్టు తాత్పర్యమ్.

అరు.—“ అణ్ణేయ్ తి ” ఇత్తిరుమడలుక్కు విషయమాన తిరునత్తాయూరిక్కేయి రుక్కు అణ్ణే ఎన్నుసుఖముజ్జెన్టు తాత్పర్యమ్.

మూ.—

అతునిఱ్ఱు

ఏరార్ ముయల్ విట్టుక్కాక్కైప్పి పోవతే,

(౮)

ఏరారిశములై యీరెన్ద్ర పక్కుల్ మరుతా,

అన్వ.—అతునిఱ్ఱు, ఏరార్, ముయల్, విట్టు, కాక్కైప్పిన్, (౫) పోవతే, ఏరార్, ఇళములైయార్, ఎన్ద్ర పక్కు, ఉన్దురుతాన్, (౧౦)

అర్థము.—అదియట్లుండ, (సులభ మైయుండుటయ నెడి) అందముగల, కుండేళ్ళు, పదలి, (దుర్లభమైన) కాకి వెనుక, (౫) తిరుగుటయొకపనియా? సౌందర్యముగల, నూతన స్తనములుగలవారా! నాకు సంభవించినది (ఏమన్న), (౧౦)

వ్యా.—నుభవమ్ కణ్ణప్పక్కవన్ మీళానామ్. (ఒప్పుడై) ఇప్పడిప్పట్టతొరు పురుషార్థముడైవుతోన్ శ్రీయిరానిన్ద్రతో? పుల్లభుక్కెన్దై.

(అతునిఱ్ఱు) అతుతా ఉన్దాక, ఇల్లైయాక్కసిగక్కెన్? ఎన్దై. (ఏరార్ ముయల్ విట్టుక్కాక్కైప్పి పోవతే) స్థలసంఘాతియై విట్టుకాఖా సఘాతియై పుల్లభువతే! సుసంస్కృతమునూయ్ ఉపయోగయోగ్య మునూయిరుక్కి అవస్తు కైప్పట్టిరుక్క, ఇన్దైయువేక్షిస్తు, కైప్పడా తేయిరుప్పతునూయ్, కైప్పడువతోన్దైన్ద్ర శెరియాలిరుప్పతునూయ్, కైప్పట్టాలుమ్ ఉపయోగయోగ్యముమిన్ద్ర క్కేయిరుక్కి అవస్తువుక్కు విల్లెడుత్తు త్తిరివతే! ఇతరు చేతనకృత్యమా? వెన్దితార్.

(ఏరారిశములై యిర్) నిజల్ వడివువడైత్తతు-వడినఱ్ఱికాలుళ్ళ ప్రయోజనమిగ్గే కొళ్ళుక్కెన్దో? వెన్దుకరుత్తు. (౧) “కొమ్మైములై కలిడర్ తీరక్కోవిన్ద్రతోన్దురుత్తు వత్తే” ఎన్నక్కడవతియే. ఇళ్ళరీరకైక్కొన్దు అవతారజగిలుమ్ ఉకన్దరులిననిలగిలుమ్ అడిమైశెయ్యతే, దేశాన్దరే కాలాన్దరే దేశాన్దరే వెలుమ్ పేతాకిఱు ఎన్నున్నతెన్దై. (ఎన్ద్ర పక్కుల్ మరుతా) ఇతువెల్లామ్ కిడక్క, నామలుపాదురువప్పట్టతోన్దు కేభుగ్గినితార్.

అరు.— “ఏరార్ ముయల్ ” “సుసంస్కృతమ్” సౌలభ్యానిగుణపూర్ణమాయురక్కురు ర్వావతారమ్. “ఇన్దైప్పివి” ఎన్ద్రతైప్పల్ అరులిచ్చెయ్కెతార్ (ఇచ్చరీర కై ఇత్యాది.

(౧) నాయన్మయల్ తిరుమొళి-౧౩-౯.

మూ.—కారార్ కుమ్రులెడుత్తుక్కట్టి, —క్కతిర్కులైయై (౯)

వారారవీక్కిమణిమేకలై తిరుత్తి,

ఆరారిల్వేక్కణ్ణాన త్రినీఱణ్ణు, (౧౦)

అన్య.—కార్ ఆర్, కుమ్రు, ఎడుత్తుక్కట్టి, కతిర్ ములైయై, వార్ ఆర, (౫) వీక్కి, మణిమేకలై, తిరుత్తి, ఆర్ ఆర్, ఆయిర్, (౧౦) కేర్, కణ్, అణ్ణాన త్రిన్, నీఱు, అణ్ణు, అర్థము.— నల్లనివర్ణముగల, కేశములను, (పైకి) ఎత్తికట్టి, ఉజ్జ్వలములైన స్తనములను, కంచుకమునిండునట్లు, (౫) బంధించి, మణిమయమైన మెలత్రాటిని, అలంకరించుకొని, అడములై, వాడిమిగల, (౧౦) ఈ పెలవంటినేత్రములలో, అంజనముయొక్క, చూర్ణమును, ఉంచుకొని,

వ్యా.—(కారార్ కుమ్రులిత్యాది) ఎన్నద్యోగమ్ ఎతిర్ తలైయై వైక్కియుమ్ మడలుమాక క్కాణప్పొరుగ్గిడీర్. (కారార్ కుమ్రులెడుత్తుక్కట్టి) నీలమణిహారే నెయ్ తిరుణ్ణు శ్రమహారమాన కుమ్రులై యెడుత్తుక్కట్టి. మయిర్ చ్చెటివాలుమ్ పరువత్తాలుమ్ రూపత్తాలుమ్ ఎడుత్తుక్కట్టవరితాయిరున్దపడి.

(ఎడుత్తుక్కట్టి) అలైయ ప్పుఱప్పట్టేనాకిల్ అవనై విలగ్గిడలామ్ కిడిరెన్జై. (కతిర్ ములైయై) యావనప్పక రాల్ మిక్కములైయై. (వారార వీక్కి) వార్ సఫలనూమ్మడి వీక్కియెన్నుతల్; వారారేయారక్కట్టియెన్నుతల్. కొల్లుమ్యానై క్కుముకపరామిట్టాత్తోలే ఇక్కచ్చుక్కిడన్ద తిలైయాకిల్ అవనై ప్పిచ్చేర్ మలాగ్గిడీరెన్జితాల్. (మణిమేకలై తిరుత్తి) మణిమయమాన మేళలాభరణలైయమైత్తు. అతావతు - పిరాట్టియ మునైయిల్ తెప్పమేఱవారుపప్టాత్తోలే అవనుక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్ణినపడి. (ఆరారిల్ వేక్కణ్) అ్దుకుమ్ కూరైయు మార్న్ద కణ్. (అణ్ణాన త్రినీఱణ్ణు) అ్దుకుక్కిడుకిఱత్తిత్తే; మగ్గళార్థమాక

అరు.—“ఎడుత్తుక్కట్టి” (రూపత్తాలుమ్) శిశినిరుక్కైలానే అ్దుకాయరుక్కైయాతే అలైయట్టెత్తుక్కట్టుకై అరితెన్దపడి. “కలైతిరుత్తి” నప్పిన్నైప్పిరాట్టి అవనైవకరిక్కై

మూ.— శీరార్ శెట్టుమ్ పన్దుగొణ్డడియానిట్టేనాన్,
నీరార్ కమలమ్మోల్ శెల్లెన్ద్రాల్

అన్య.— శీరార్, శెట్టుమ్, పన్దు, కొణ్డు, నాన్, (౫) అడియానిట్టేన్, నీరార్, కమలమ్ పోల్, శెమ్కణ్, మల్, (౧౦)

అర్థము — (తనకరస్సర్పమనడి) సంపత్తుగల, సుందరమైన, బంతిని, (శీలిన్) ఎద్ది కొని, నేను, (౫) కొట్టుచుంటిని; జలమునువ్యాపించిన (తటాకమును కబళిరించిన-గొప్ప), తామరపూవులవంటి, ఎట్టిని నేత్రములు కలవాడై, ఆపరిచిన్నవైభవము, (౧౦)

వ్యా.—అజ్ఞానమిట్టు (అయిల్ నేల్ కణ్ అజ్ఞాన త్రిన్ నీటణిన్దు) ఓడై న్దప త్తి రత్తిలే నెయ్యిట్టాత్పలే. (కొరార్ కుత్తులెడుత్తుక్కుట్టి) కుత్తులెడుత్తుక్కుట్టి న్ద్రోలేనాకిల్ ఎతిర్ త్తలైయై క్కెయిన్ మడలుమాక క్కాణలాగ్గిడిరెన్దై. (కతిర్తలైయై వారన్ కిన్) కొల్లుమానై కుముఃపడామిట్టాత్పలే ములైయిసభై క్కచ్చాల్లెమత్తై త్తిలేనా కిల్ నాన్ ఓట్టతు అవ్ నాన్ ఓట్టై రెన్దై. (మణిమేకలై తిరుత్తిరుగియట్ట శైప్పేణా తేవుటప్పట్టేనాల్ ఎన్నవ శ్శై అవనుక్కుప్పిటక్కుజ్జిడిరెన్దై (ఆరరయిల్ వేట్టాజ్ఞాన తిన్ నీటణిన్దు) పెరువెళ్ళత్తిలే వాయ్ శ్శలైపడల్ ట్టాత్పలే కణ్ణిన్, కై అజ్ఞాన త్తిరాలే మత్తై త్తిలేనాకిల్ కణ్ణిక్కిలక్కాయ్ అనుక్కు త్తప్పవొన్దాతు కిడి రెన్దై తాయిన్ద్రు. (శీరార్ శెట్టుమ్ పన్దు) ఆరేనుక్కు సమ్మత్తున్దావళుమ్ ఇవళున్దై యస్సర్పమ్ కొణ్డైతే (౧) “పన్దార్ విరలి” ఎన్దు ఇవల్ శై విడాతి రుక్కుమ్ పన్దితే. సమ్మత్తుక్కు కున్దైయైయితే. (శెట్టుమ్ పన్దు) అహ్రియపన్దు (కొణ్డడియానిట్టేనాన్) అన్యోమ్ కిడిర్ ఎన్నున్దై యవ్యాపారమెన్దై.

(నీరార్ కమలమిత్యాది) ఎన్నుద్యోగ మొప్పునన్దు ఎన్నువృద్ధి ఆవనుద్యోగమిరున్దపడి. (నీరార్ కమలమ్మోల్ శెల్లెన్ద్రాల్) బిరుగిటామ్

అరు.— క్కాక సర్వాభరణభూషితైయాయ్ జలక్రీడాధమాక తైప్పిరేయేటినాశ్శై పడి. “ఆరరయిల్” అర్-అర్థు. అయిల్ మార్తై తిరియవును తాత్పర్యమరగిచ్చయై కై క్కాక ప్పదోపాదాన పూర్వముక అరుగిచ్చియేకితార్ (కుత్తులెడుత్తు) ఇత్యాది.

(౧) తిరుప్పావై-౧౮.

మూ.—

ఎన్వోరువక,

(౧౧)

పారోర్కశెల్లామ్ మక్కిప్పత్తై కఱిచ్చి,

చ్చీరార్ కుడమ్

అన్య.— ఎన్వోరువన్, పారోర్కశెల్లామ్, మక్కిప్పత్తై, కఱిచ్చి. (౧౧) పారోర్, కుడమ్ అర్థము.— అని (పామాన్యముగ) చెప్పఁబడినదికాదు, భూలోకమందున్న వారందఱు, ప్రీతులగునట్లు, పత్తియనువాద్యమును, కొట్టుచుండగా, (౧౨) (భగవత్సమ్మర్థ మనెడి) శ్వాఘృతగల, కుంభములు,

వ్యా.. సగవ్వమాటత్రానురై పూత్రాత్తో లేతిరుక్కణ్ణో. ఒరుతటాక తై ఒరుతామరైయే. ణ్ శెటి ముడవలర్ న్దాత్తో లేయాయి. మువడివడై య క్కణ్ణాయిరున్దపడి. ‘కమలమ్బాల్ శెజ్జణ్’ ఎన్దై యాలే - కుళిర్ త్తి, మెన్దై, నాన్ద్రమ్. వికాసమ్ ఎల్లామ్ శొల్లకీటతు. (ఎన్వోరువక) ఒరువనెన్ను మాపాతప్రతీతి ముయ్యుమ్ కీడీర్, ఇప్పడిప్పట్టా నెన్దు ఉళ్ళ పడియెల్లామ్ పరిచ్చేదిక్క ప్పొచ్చుతిలై యెన్దు పడి. (౧౩) ‘శార్దముడై యవడి కళై యిన్నా రెన్దై యే’ ఎన్దై యాలే - అడై యాళమ్ శొల్లానిమ్బుచ్చె య్తే, అట్టిలిలేనెన్ను మ్బాతు, ఉళ్ళపడియెల్లామ్ పరిచ్చేదిక్క ప్పొచ్చుతిలై యెన్దు పడి.

(పారోర్కశెల్లామ్ మక్కిప్పత్తై) శిళియార్, పెరియార్, విలత్తుగార్, అవిలత్తుగార్ ఎన్నా తపడి ఇరున్ద తేకుడియాక ప్రియప్పడుమ్బడివన్దుతోన్ దినాన్. పారోర్కశెల్లామ్ ఎన్దై యాలే మధ్యమరై యమ్ కూట్టిక్కొన్ణు ప్రియప్పడుమ్బడివన్దు తోన్ దినానెన్దై. (పత్తైకఱిచ్చి) కొల్లుమానై కుక్కత్తై లైప్పత్తై యడిప్పారై ప్పొలే పత్తైయడిక్కవన్దు తోన్ దినాన్. (శీరార్ కుడమ్) వదార్థజళుక్కు చ్చీరై యావతు - అవనోడేతేను మొరున్దర్ప

అన్య - ఒరువనిప్పడికట్టిరుక్కచ్చెయ్తే పరిచ్చేదిక్క ప్పొక్కానెన్దు విడముడో వెన్న అగళిచ్చెనుకీటార్ (శార్దముడైయ) ఇత్యాది. “పారోర్”-మధ్యమర్. మధ్య మెన్దు ఇడైయాయ్, ఇడైయగై యమ్మెన్దర్ప. పెరియార్ని క్కేనడునిన్దు పేరెన్దుధ్విని.

మూ.—

ఇరణ్డేలి,— శెల్లునైరువే

(౧౨)

యారా రెనచ్చొల్లి యాడుమతుక్కణ్ణు,

వరారిళములై యా రెనైయరుమెల్లారుమ్,

(౧౩)

అన్య—ఇరణ్డు, ఏన్ది. శెల్లుమతెరువే, ఆర్ఆర్ ఎనచ్చొల్లి, ఆడుమతు, (౫) కణ్ణు, వర్ ఆర్, ఇళములైయార్, ఎన్నైయరుమ్, ఎల్లారుమ్. (౧౧)

అర్థము.—రెండింటిని, పైకత్తి, వికాలమైనపీఠిలో, ఎవరు! ఎవరు! అని (ప్రీలందలు తమతమస్వరూపమును రక్షించుడియని) చెప్పి, కుంభస్యత్యమాడుటను, (౫) చూచి, ఆందములైన, నూతనస్తనములుగల, నాతల్లులును, (తక్కిన) ఆందమును, (౧౦)

వ్యా.—ముణ్డాకైయితే. శీరార్ కుడ మెన్టు-తన్నుడై యనో. మూశై యిరుక్కి-అపడి. (ఇరణ్డు) ఒరుసనై ప్పుకడువిక్క-వెను త్తరు ఇరణ్డునుకమితే. (ఏన్ది) వ్యాపరియానిఅక్క-చ్చెయితే, ఏన్ది ఎన్ను మోబ్బతు- ఆకాశత్తిలే నిఃశ్రి-తాప్పోలే నిత్తైయుమ్ కైయిలుమప్పడియే పొరున్ది యిరుక్కి-తా ప్పోలే మాటిమాటివరుకిఅ శడక్కిరుక్కి-అపడి.

(శెల్లుమతెరువే) అకలవీళజ్జళాలే కుత్తై వర్మతెరు (౧) “వీతి యారవరువాక్” ఎన్టు వడివై ప్పారిత్తు కొడువన్ద తెరువితే. (ఆరారెనచ్చొల్లి) (౨) “కారికైయార్ నిత్తై కాప్పవర్యార్” ఎన్ను మాపోలే ఎన్నుడై య ఉద్యోగమిరున్దపడి ఉణ్డనితే. “స్త్రీ త్యాభిమానముడై య వర్కళే! ఉణ్డో స్త్రీ త్వడైక్కాక్క-వల్లార్ కాత్తుకొంభుజళే” ఎన్ను రైప్పోలే పన్తుతోన్ది నానెన్దై. (ఆడుమతుక్కణ్ణు) అక్కుడక్కు-త్తాడుకీఅ పడియైక్కణ్ణు. (వరారిళములై యార్) అక్కుడక్కు-త్తుక్కణ్ణు కుటి యభియాతములై పడై త్తవర్కళే. (ఎన్నైయరుమెల్లారుమ్) విలక్క-క్కణ్డతాయ్ మారుమ్ మర్మముముళ్ళారుమ్.

అను.— “శీరార్ కుడమ్” (నోయాతై) తన్నుడై యములై యెయుమ్ కుడమ్పోలే ఏన్దానో వెన్దిఅతై.

(౧) నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టి-౧౪-౫. (౨) తిరువిరుత్తమ్-౧౯.

మూ.— వారాయోవెన్టార్కుచ్చెన్టేనెన్వల్వినై యాల్,
కారార్ మణినిఱముమ్ కైవళ్ళై యుమ్ కాణ్ణేనాన్, (౧౪)

అన్వ — వారాయో, ఎన్టార్కుచ్చెన్టేనెన్వల్వినై యాల్, శెట్టేన్, కార్తర్, (౧౫)
మణినిఱముమ్, కైవళ్ళై యుమ్, నాన్, కాణ్ణేన్, (౧౦)

అర్థము.— (మాట) రావా? అనిపిలువ గావారినిమిత్తముగ, నాయొక్క మహాపాపముచేత,
వెళ్ళితిని. (అన్నట్లు) నైల్వయుగల, (౧౫) మణినిఱముమ్, (నా) యాపమును, చేతులలోనున్న
గాజులను, నేను; (పోగొట్టుకొని) మాడనివాననైతిని. (౧౦)

వ్యా.— (వారాయోవెన్టార్కుచ్చెన్టేనెన్వల్వినై యాల్) హితమౌల్లు
వారోడుప్రియమౌల్లువారోడువాళియజులారము క్షేత్రము! “కెడువాయ్!
కెట్టాయితే, వన్దుకొళ్ళాయ్” ఎన్వల్వైత్తార్ కళి. (వారాయో ఎన్టార్కుచ్చెన్టేనెన్వల్వినై యాల్)
పలకాల్వైత్తై వంగొత్తానై మిక్కుమూపోలే, కడుకవన్దుకొళ్ళాయ్
న్వార్ కళి. కణ్ణేయన్డేవై. వాయాలే “వారాయో” ఎన్వల్వైత్తార్ కళి

(శెట్టేనెన్వల్వినై యాల్), “గౌరవ్యర్ శొన్నపడి శెయ్యవేణుమితే” ఎన్వల్వై
శెట్టేన్ (ఎన్వల్వినై యాల్) ఎన్నుడైయ మహాపాపత్తాలే. వల్వినై
యెనిఱుట - ఇహోత్తు భక్తయైయత్తే. ఉద్దేశ్యవిరోధ పాపమా
మిత్తనైయత్తే.

(కారార్ మణినిఱముమ్ కైవళ్ళై యుమ్ కాణ్ణేనాన్) అవనోడు
కలన్దు పెన్ద్రునిఱముమ్ అత్తాలేధరిత్త వన్దుకళుమ్ కణ్ణిలేన్. కారార్
మణినిఱముమ్ - కణ్ణిలోడే కలన్దు పెన్ద్రునిఱముమ్ అత్తాలేధరిత్త వన్దుకళుమ్
కణ్ణిలేన్. తన్నిఱు తైత్తాన్, “కారార్ మణినిఱముమ్” ఎన్వల్వైన్వెన్వినై; “నీల
మణిపోలే ఒరుపడివిరుక్కుమ్మడియే!” ఎన్వల్వై అవనై వాయ్పులత్త క్కేట్ట
వాన్వనై యాలే కారార్ మణినిఱముమ్” ఎన్వల్వైన్వెన్వినై. (నాన్ - కాణ్ణేన్)

అరు.— “వారాయో” ఓవన్వల్వైత్తై అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (హితమౌల్లు
వారోడు) ఇత్యాది. కాణ్ణాలే కెట్టాయితే ఎన్వల్వడి.

“ఓ” ఎన్వల్వైత్తై అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కణ్ణిలేన్) ఇత్యాది. నిఱము
కడుక క్కడియేత్తెన్ అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కారార్ మణినిఱముమ్) ఇత్యాది.

* కణ్ణిలేన్ ఎన్నుమళివుక్కుమ్ నిఱముమితే ఎన్వల్వై పాపాన్తరమ్.

మూ. — ఆరానుమ్ శొల్లిల్ దుమ్ శొళ్ళేన్, — అఱివట్టిన్దు

తీరావుడ మ్మొడు వేతులు వేక కణ్ణిరజ్జే, (౧౫)

అన్య — ఆరానుమ్, శొల్లిల్ దుమ్, శొళ్ళేన్, అఱివు, అఱిన్దు, (గీ) తీరా, ఉపమొడు, వేతులు వేన్, కణ్ణు, ఇరజ్జే, (౧౬)

అర్థము — ఎవరైనను, చెప్పినమాటలనను, అట్టికరింపనిదానవెరిసి; బుద్ధి, నశించి, (గీ) నశింపని, శరీరముతోఁగూడ భ్రమించిననన్ను, చూచి, దయచేసి, (౧౭)

వ్యా — ఎతిర్ తలై యై ఇక్కాట్టి కాణ క్కడవనాన్, అత్తలైయి తలై యాయ్, నాన్ కాణేన్, () బలినై యుమ్ మూని అయుమ్ శొణ్డార్ "ఎన్దు ఎప్పొత్తుమ్ అన్కవిరుమ్మిక్కొళ్ళ తివై యితే.

(ఆరానుమ్ శొల్లిల్ దుమ్ శొళ్ళేన్) ప్రియమైన శొల్లువారుమ్ హితమ్ శొల్లువారున్ శొల్లుమ్ వాడై కళుమ్ కొళ్ళేన్. అతావతు - పరివాద్ ద్రా మైక్కు ఆశ్వాస హేతు వాన్ సృత్త కీర్తనమ్ పణ్ణి ధరిక్కు క్కడవతితే. శ్రీ జనక రాజన్దిరుమకళ్, ఏకాక్షి ఏకకర్ణి కళుక్కు అకప్పట్టవన్దు "పన్నిరణ్డాణ్డు నానుమ్ పెరుమాళుమ్ ఎజ్జళ్ మామనార్ ముళికై యిలే రసిత్తోణ్డాణ్డొళ్ళో" "ఎన్దు, తన్నాద్ ద్రా మైయాలే రాక్షసిక కళుక్కు చొల్లి ధరిత్తాళితే; అప్పడి నాన్ శొల్లమాట్టా విట్టాల్ బంధుక్కుళ్ళ శొల్లిల్ దుమ్ క్కొట్టా లామితే; అతువుమ్ మాట్టిల్ ద్రితే.

అతుక్కు నిబన్ధనమెన్నెన్దిల్; (అఱివట్టిన్దు) కేప్రొక్కు పరికర మిల్లా మైయాలే. (తీరావుడ మ్మొడు) ఇప్పడియూద్ ద్రా మైమిక్కాల్ (౨) "అచ్చేన్దుమ్, అదాహ్యమ్" ఎన్నుమ్ ఆత్మవన్దు వైప్పో లేయాక వేణుమో? అఱియిక్కడవతాన ఉడన్ను. (వేతులు వేక కణ్ణిరజ్జే) ఇప్పడి గూద్ ద్రా మైయాలే ఆట్రు కెట్టుక్కిడక్కణ్ణ వెన్నై క్కణ్ణిరజ్జే. ఆశ్రయ త్రిల్ ఇర క్కణ్ణో కుడిపుకురామల్ హై శొల్లిలితే ఇవళో కిద్రుతు. అవళుమ్

అను - "ఆరానుమ్ శొల్లిల్ దుమ్ శొళ్ళేన్" అవళో శొల్లుమ్ వారైయే తెన్న అమలిచ్చెయ్ కిటార్ (అతావతు పరివాద్ ద్రా మైక్కు) ఇత్యాది. సృత్త కీర్తనమ్ పణ్ణి ధరిత్త పేర్ణుణ్డో వెన్న (శ్రీజనక రాజన్) ఇత్యాది. "ఇరజ్జే" హితపరయన ఇవళిరబ్బుక్కుడు మో వెన్న అమలిచ్చెయ్ కిటార్ (ఆశ్రయ త్రిల్) ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే. మున్ను హితపరయ కైగూలే ఇరక్కమ్ కుడిపుకురామల్ వెన్దియ వారై శొల్లిలితే తాయరుమిరణ్ణు

మూ.—ఏరార్ కిల్కిళవియెమ్మనై తాన్ వడెన్నై,

చీరార్ శెఱ్ఱుమ్ పుళుతిక్కాప్పిట్టు,—శెఱ్ఱు టిళ్ళి (౧౬)

త్రొరార్ నలుమాలై శా త్తఱ్ఱు,

అన్య.—కిలి, ఏరార్, కిళవి, ఎమ్మనై, తాన్, (౫) వన్య, ఎన్నై, శీరార్, శెఱ్ఱుమ్, పుళుతి, (౧౦) కాప్పిట్టు, పిన్నమ్, శెమ్మటిళ్ళి, త్రొరార్, నలుమాలై, (౧౫) శా త్తఱ్ఱు.

అర్థము.—చిలకలకై క్రికంటె, అందములైన, మాటలుగల, నాతల్లి, తానే, (౫) పచ్చి, నాకు, (భాగవతపాదస్వర్ణమనెడు) సంపత్తుగల, సుందరమైన, (క్రిపాద) భూలిని, (౧౦) రక్షగాఁబూసి, దానిపైన, సమృద్ధమైన పర్వతపార్వతములందున్న, (తిరుత్తుఱాయెక్క) దళములచేఁగట్టఁబడిన, పరిమళించుచున్న, మలను, (౧౫) సమర్పించుకొనిన సర్వేశ్వరునివిషయమందు,

వ్యా.—త్రాన్యమాక వాడైళ్ళొల్లగ్గల్ గ్రాల్ కాణుమ్, ఎడకావిపాకమిరున్దపడి, (ఏరార్ కిల్కిళవి) “కిలియిన్ పేచ్చుప్పేయ్ ప్పాట్టు” ఎన్నున్బడికాణుమ్ ఇవళ్ పేచ్చినినిపై. (ఎమ్మనై) ఇఱుక్కు నిబన్దసమెన్నెన్నిల్; పెల్లెతాయాకై యాలే. అతావతు—అతిమాత్ర ప్రావణ్యమాకాతు” ఎమ్మ సిమ్మేదిక్కుమత్తుక్కు మేత్పడ ఎన్ సత్తైయె యథ్రియవిడాల్లితే. (తాన్ వడెన్నై) ఎన్నాల్ గ్రామై కణ్డపడియాలే తానేవన్దు. (శీరార్ శెఱ్ఱుమ్ పుళుతిక్కాప్పిట్టు) (౧) “మూయ్ తమరడినీఱుకొణ్డణియ ముయిలిల్ మల్లెల్లై కణ్డరివ్వుణ్డొక్కు” ఎన్దిరుక్కుమ్ వైష్ణవసన్తానమాకై యాలే, తాన్ పాదరేణువై వాణ్ణి రత్తైయాక ఇట్టాల్. (శెమ్మటిళ్ళి) ఎన్నాల్ గ్రామై కలకత్తాలే, తాన్ పాదరేణువై ఎనక్కు రత్తైయాక ఇట్టవళిల్ పర్యవసియామైయాలే దేవతాన్తరగ్గళెన్టల్ అరువరుక్కుమ్ కుడియాయరున్దవైన్దు దేవతాన్తరగ్గళి కాలిలేపిఱుమ్మడియాయ్ త్రిక్కాణుమ్. (శెమ్మటిళ్ళి త్రొరార్ నలుమాలై శా త్తఱ్ఱు) బరుతిరుత్తుఱాయ్ పరిమాతాత దేవతైయాక వేణుమోళిపెన్నె.

అరు.—మ్మడియాయ్ మి ఇప్పొడివళ్ దశైయెన్ద పడి. “ శా త్తఱ్ఱు ” కాసావెన్దు అయ్యన్. పాటి.

మూ.—

తాన్ పిన్నుమ్,

నేరాతనవొస్తు నేర్ న్దాల్, — అతనాలుమ్ (౧౭)

తీరా త్తె శిదై నోయ్ తీరా త్తెన్ పేతుఱవు,

వారాతుమామై అతుకణ్ణుమన్ ధ్రాళ్లే, (౧౮)

ఆరానుమూతటియును మునై మూర్ శొల్లువార్,

అన్ద—పిన్నుమ్-తాన్, నేరాతన, ఒస్తు, నేర్ న్దాల్, (౫) అతనాలుమ్, ఎన్ శిదై నోయ్,

తీరాతు, ఎన్ పేతుఱవు, తీరాతు, (౧౮) మామై, వారాతు, అతుకణ్ణు, మన్ ధ్రాళ్లే,

(౧౯) ఆరానుమ్, మూతటియుమ్, అన్దు నైమూర్, శొల్లువార్,

అర్థము.—మరియు తాను, (అజలిచేసినయెడల నదిసాధనా స్తరమనునోయనిశంకించి) చేయ

రానిఒక దానిని, (ప్రణామమును), (దేవతా స్తరవిషయమగు) చేసెను. (అర్థా స్తరము-కుటి

ష్టియను తీగయొక్క పుష్పములచే గట్టఁబడిన మాలగల దేవతా స్తరమునకు, చేయరాని

ప్రణామమును చేసెనని). (౫) దానిచేతను, నామనోవ్యాధి, తీరలేదు; నాభ్యాన్నితీరలేదు;

(౧౦) (పోయిన) రూపము, రాలేదు; దానినిజూచి, వేఱు, అచ్చటనున్న, ఎవరో కొందఱు

(౧౫) ఆనాహూతులై, ప్రాసాదించితిమని తెలిగెడు, స్త్రీలు, చెప్పుదురు, (అదేమన్న),

వ్యా—(తాన్ పిన్నుమ్ నేరాతనవొస్తు నేర్ న్దాల్) తాన్ పిన్నుమ్ తిరిగి

యత్తిలే ఓరజ్జలిపణ్ణినాల్ “అతుసాధన త్తిల్ అన్దయిక్కిల్ శెయ్ వత్తె?”

ఎన్దిరుక్కుక్కడవతాన్ ఓరజ్జలియుమకప్పడప్పణ్ణినాల్ పోలే కాణమ్.

(అతనాలుమ్ తీరా త్తె శిదై నోయ్) పణ్ణుమకు వరుకిఱనోవు దేవ

తా స్తరస్పర్శ త్తాల్ ఆఱుమిక్కుతు (తీరా త్తెన్ పేతుఱవు) అతివు కుడిపుకున్ద

తిల్లై. (వారాతుమామై) నిఱమ్ వరుమెన్దై కు హేతువిన్దిక్కే యిరుక్కు

చ్చెయ్ తే నిఱమ్ వన్దతిల్లై యెన్దితాళితే. “ఎన్నాన్ ధ్రామైకణ్ణాల్ నిఱమ్

తా నేవరవేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుతాల్ కాణమ్.

(అతుకణ్ణుమన్ ధ్రాళ్లే యారానుమూతటియు మునైమూర్ శొల్లు

వార్) తగ్గివై యైయారిరుక్కుచ్చెయ్ తేమూతటి పాట్టిక ఛానవర్ కల్.

అరు.— “మామై” విల్లేపదకైయిలే నిఱమ్ వరుమెన్దై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్

(నిఱమ్ వరుమెన్దై) ఇత్యాది. నిఱమ్ వరుమెన్దై హేతు అవన్ వరుమెన్దై పడి.

మూ.— పారోర్ శొలప్పడుమ్ కట్టుప్పడు త్తిరేల్, (౧౯)

ఆరానుమ్ మెయ్ ప్పడువ నెన్టార్, — అతు కేట్టు

అన్వ.— పారోర్, శొలప్పడుమ్, కట్టుప్పడు త్తిరేల్, ఆరానుమ్, మెయ్ ప్పడువన్, (గి) ఎన్టార్, అతు కేట్టు,

అర్థము.— లోకులు, చెప్పమన్న (చికిత్సలను), చేసితిరేని, (దీనిని మోహ పెట్టినవాడు) ఎవడైయున్నను, వెలపడున (గి) అని చెప్పితిరి; దానిని విని,

వ్యా.— శొల్లుకి తారొకిల్ (మూతటియుమ్ మనెమార్) ఇన్ద్రా పడికిలిరు క్కుమ్బడియే? ” ఎన్టుబరు త్తి బరు త్తియై కేట్టు, “తొణ్ణూన్ శొట్టిన్ద్రా” దికలై నేవిల్లే, ఇన్ద్రా పడికిల్లి తాయ్, వేణుమాకిల్ శొల్లుకిల్లే ” ఎన్టాళితే, అప్పడియే పత్తై యరాయ్ నోయ్ క భుమతిన్దు నోయ్ క్కునిదాన ముమటిన్దు రిహారముమ్ కణ్ణునిర్తుప్పోరుమ్ మూతటి శొట్టికిల్ శొల్లుకి తారొకిల్. (పారోర్ శొలప్పడుమ్ కట్టుప్పడు త్తిరేల్) భూమియిల్ అతి వారుమ్ అతియా తారు మొక్క, కట్టుప్పడు త్తక్కాల్ నోయ్ క్కునిదానమ్ తెరియుమ్ ” ఎన్టు శొల్లునిట్టుకిల్, అన్దైచ్చెయ్యున్దో శొన్న, అశుక్కు పయో జనమె న్నెన్నిల్ ; (ఆరానుమ్ మెయ్ ప్పడువ నెన్టార్) పెన్దొలై త్తియు బ్బు శెయ్ శు ముకణ్ణాట్టా తేయిరుక్కుమ్ కృష్ణ నేమాకిలుమ్ వెళిప్పడు మెన్టార్ కిల్.

(అతు కేట్టు) “కట్టుప్పడు శ్లోల్ ” ఎన్టార్ కిల్ మూతటివాట్టికిల్, ఇ పర్ కి భుమ్ కట్టుప్పడు ప్పా రాక విన్దెన్దార్ కిల్ ; అవ్వళినిలేతనై ఎయ్ తై యాళిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇవర్ కిల్ ఇశ్శెన్దై కేట్టు త్తా సేనన్దుపుకున్దాల్ కట్టువిచ్చి. భగవద్విషయ జ్ఞులై కేట్టైక్కు రుచి మున్దెన్ద టియుమ్ త్త నై యితే వేణ్డూతు. ఆచార్యర్ కిల్ తాజ్జళేనన్దు శొల్లువర్ కిలితే. ము న్బునై ఆచార్యర్ కిల్ భగవద్విషయమ్ శొల్లు మ్పొతు నాలిరణ్ణుపేరు క్కాయిన్ద్రా చ్చొల్లువతు: అతు తానుమ్ అవర్ కిల్ పడియన్దిన్దాల్ శొల్లు వతు ; అజ్జనన్ది కేట్టు, “ రుచియుడై యార్ ” ఎన్టు తొల్ శ్రినవళినిలే శొల్లువర్ ఎమ్మెరుమానార్ ; అప్పడికానుమ్ ఇక్కట్టు విచ్చియుమ్.

మూ.— కార్తా కుమ్రల్ కొడై కట్టు విచ్చి కట్టేటి,

౨౦

శీరార్ శుళకిల్ శిలనల్ పిడి త్రైటియా,

వేరా వితిర్వితిరా మెయ్ శిలిరా

అన్య.— కార్తర్, కుమ్రల్ కొడై, కట్టు విచ్చి, కట్టేటి, శీరార్, (౫) శుళకిల్, శిలనల్, పిడిత్తు, ఎటియా, వేరా, (౧౦) వితిర్వితిరా, మెయ్ శిలిరా,

అర్థము.— నల్లనివర్ణముగల, కొప్పలుగల, ఎఱుకలసాని, దైవావిష్టురాలై, (సారాసార విశేషచనునెను) గుణముగల, (౫) చాటయందు, కొన్ని వడ్లను, (ముప్పిచ్చే) తీసి, జల్లి, చమటపట్టి, (౧౦) అంగ శైశల్యమునొంది, శరీరమంతటా మాంచమునొంది,

వ్యా.— (కార్తా కుమ్రల్ కొడై) కట్టుప్పడు త్రినవళి శొల్లమ్ వాడై యలు జ్ఞాట్టిల్ ఇవళి మురుడియే భోగ్యమాయరుక్మి అపడి. ఆచార్యర్క భుజైయ ఆత్త గుణభిలుజ్ఞాట్టిల్ దేహగుణమే యుద్దేశ్యమాయరుక్మి అపడి. (కట్టు విచ్చి కట్టేటి) దైవావిష్టైయానాళి. అతావతు - కొట్టావి కొళ్ళా తే మూరినిమిరా తే శెయ్ తపడి. (శీరార్ శుళకిల్) శుళకుక్కుచ్చి రైయావతు. పతరలుత్తు, మణియుమ్ మణియాక్కి, పతరుమ్ పతరాక్కు మతితే; ఇచ్చుళకుమ్, దేవతా స్తరభభాకి అకాళ ప్పైయుమ్ పతరైయు మలుత్తు (౧) 'మణియే మణిమాణిక్య మే' ఎన్ని అమణియై క్కాట్టిప్పకు కి అ శుళకితే; ఆకై యాలే శీరార్ శుళకు. (శిలనల్ పిడి త్రైటియా) "అవై యుమ్ శిలనల్లే!" ఎన్నితాళి. (వేరా వితిర్ వితిరా మెయ్ శిలిరా) భగవద్విషయమ్ శొల్ల ప్పక్కు, తాడై కులై పట్టపడి. (౨) "మెయ్ త్తు క్కణ్ ఉనిశోర మెయ్ కళి శిలిర్ న్న" ఎన్న క్కడవతితే. (౩) "మునేవత్తై మ్యహంబుద్ధ్వా జ్ఞాతుమే సంవిధంసరమ్" ఎన్దు ప్రశ్నమ్ పణ్ణిన శ్రీవాల్మీకి భగవానుక్కు శ్రీనారద భగవాన్ "అనవాతే శొల్లకి తేన్" ఎన్దా. అతుక్కు క్కరు త్తేన్ న్నిల్; అసస్య పరనాయ ప్రికృతిస్థ నానవాతే శొల్లకితే న్నానితే. పదార్థజ్ఞై యుళుపడియ తిద్దిరుక్కి అపణ్

అరు.— వితిర్ వితిర్ కై— శిథిలమాకై. భగవద్విషయమ్ శొల్ల ప్పక్కులాన స్థబాష్పదికలుజ్ఞామావెన్న (మునేవత్తై మి) ఇత్యాది.

(౧) తిరుమొళి-౧౧-౮-౮.

(౨) తెరుమాళి తిరు-౨౯.

(౩) శ్రీరామా-బాల-౧-౭.

మూ.—

కై మోవా

(౨౧)

వే గాయరముడై యా నెన్టాల్,—

అన్య.— కై మోవా, ఆయిరమ్ పేరుడైయాన్, ఎన్టాల్,

అర్థము.— (తన) చేతులనాఘా)జించి, (తనమనస్సులొకజెప్పుకొనినదేనున్న). (దీనిని మోహింపించినవాడు) వేయితిరునామములుకలవాడు, అన్నది ;

వ్యా.— ఇది ప్రకృతిస్థనానవాతే శొల్లుకితేనెన్టతు-ప్రశ్న రూపత్తాలే రావ నుగ్గళై స్తరిత్తు నెన్టాయుడై కులై యప్పణ్ణినానాయీదు; తెలిన్దు నాఁ ప్రకృతిస్థనానవాతే శొల్లుకితేనెన్టానామి త్తనై యితే (౧) “నినై తొఱుమ్ శొల్లున్దొఱుమ్ నెళ్ళిడిన్దుకుమ్” ఎన్ను మాహాతే.

(౨) [కణ్డవణ్ణినార్ క్కె త్యాది] [కానునుడల్ శొన్డతవత్తాఱు. తన్నై యునుభిమతవిషయ త్తెయుమ్ శేర్ త్తతు వేకున్ ద్రమాక కామనై దహి త్త అగ్ని పర్వ నానవనితే రుద్రా; అవనుక్కు. [ఉమైయుణార్ త్త విత్త్యాది] ప్రశ్న రూపత్తాలే “ఇప్పడిప్పట్ట తిరునామద్దళై యుడై యా నార్? ఎన్టు ఉమై కేటక్కు, శిష్యాచార్యక్రమమతీయాత తాణ, శెన్వలువ్ శిఱుతులియుమ్ పట్టాత్పొలే, అవణ, అవళై తిరునామద్దళై చొప్పలిపట్ట త్తాణ కేట్టిరున్దానాయీదు. [అజ్గారలద్దలానై మూలాయన్దు] కేట్టుక్కు యజీయాతే యిరున్దానో వెన్నిల్ ; ముడియున్డమూలై పోలే యొశి రున్దాణ. తిరునామప్రసద్దత్తాలే. వ న్నెళ్ళినానరుద్రా పట్టపడికణ్డాల్; [కణ్డ వణ్ణినార్ క్కెన్నాజొల్] సామోత్కరిత్తారణపడుకితార్ కళో?

(కై మోవా) భావనాప్రకర్షత్తాలే (౩) “నిరై కుళువునఱుమతు వమ్ మెయ్ నిన్టుక ముళుమ్” ఎన్టిఱపడియే కై తిరుత్తుళాయ్ నాఱ మితే, (వేరాయరముడైయా నెన్టాల్) (౪) * నానువ్ పలవుముడై నమి యితే, ఇప్పడిపణ్ణినానుమ్. (వేరాయరముడై యా నెన్టాల్) బన్దుతి ద్దేన్దీదు, ఇరణ్దుతోద్దేన్దీదు, నొలుతోద్దేన్దీదు, పత్తుతోద్దేన్దీదు

అరు.— (ముడియున్డ) కూడిన. “మోవా” కట్టురెప్పార్ కైయమూక్కిలేనై మోప్పర్ కళో, అప్పడియే ఇవళిమ్ మోన్దుపార్ క్కెత్తాశ్చెప్పడి.

(౧) తిరువాయ్-౯-౬-౨. (౨) నాన్దుకణ్డ తిరు-౭౮.
(౩) తిరువాయ్-౧౦-౬-౭. (౪) తిరుమొళి-౧౦-౮-౪.

మూ.—

పేర్ త్రేయుమ్

కారార్ తిరుమేనికాట్టినాళ్, కైయతువుమ్

(౨౨)

శీరార్ వలమ్బురియేయెన్టాళ్,-

అన్వ.—పేర్ త్రేయుమ్, కార్ ఆర్, తిరుమేని, కాట్టినాళ్, కైయతువుమ్, (౫) ఆర్ శీర్, వలమ్బురియేయెన్టాళ్.

అర్థము.—దానిపైన, నల్లనివర్ణముగల, విగ్రహముగలవానిని, చూపించినది; (వాని) శ్రీహస్తమందు, (౫) పూర్ణగుణములుగల, పాంచజన్యమున్నదన్నది.

వ్యా.—నూలుతో దీర్చితిమి, ఆయిరమ్మేర్ తోన్టానిన్ట తీయెన్టాళ్. (పేర్ త్రేయుమ్ కారార్ తిరుమేనికాట్టినాళ్) శ్రమహరమాన మేఘమైక్కాట్టావడివై కాట్టినాళ్. (౧) * కారార్ తిరుమేని కణ్డతువే కారణమాక వితే ఇవళ్ ఇప్పడిప్పట్టు.

(కైయతువుమ్ శీరార్ వలమ్బురియేయెన్టాళ్) ఒరుకైయిలే శ్రీపాళ్ళుజన్మజ్జెయుడై యవనెన్టాళ్ (౨) [ఉబ్బతుకొల్లిలిత్యాది] ఇరులిలే చన్దోదయమోల్ (౩) * ఇరుళన్న మా మేనిక్కు-పరభాగమాన శ్రీపాళ్ళు జన్మజ్జెచ్చొన్నాళ్. వలమ్బురిక్కుచ్చిరైయావతు- [ఉబ్బతుకొల్లిల్ ఉలకళన్దాక వాయముతమ్] ఉణ్ణమ్బడికొల్లిల్ అవక వాయాలే యూట్ట వుట్టు. [కణ్డైకొల్లిల్ కడల్వణ్ణా కైత్తలత్తై] అవకవడివై క్కడై క్కణ్డెత్తుకొణ్ణు తిరుక్కయిలే యాయిత్రు ఇడమ్ వలమ్ కొళ్ళెత్తు. ప్రసాదత్తైచ్చూడి, కైప్పడైయిలేడిప్పారై పోలే. [పెణ్ణడై యారున్నేల్ పెరుమ్బాళల్ శాద్రుకిన్టార్] ఇవక వాగమృతమ్ పెణ్ణ భుక్కుత్తుత్తై యాయరుక్కుమ్. శ్రీమధురై యిలుమ్ తిరునాయప్పడియిలుముళ్ళ పెణ్ణాళ్ కైయెడుత్తుక్కుప్పిడానిన్టార్ కళ్. [పణ్ పలశెయ్ కిన్టాయ్] భగవద్విషయ త్తిలే ప్రత్యాసన్న కశెయ్ వతుమ్ శెయ్ కిన్టై ;

అరు.—“పేర్ త్రేయుమ్”- తిరియట్టుమ్. పాళ్ళుజన్మ - పాళ్ళుజననెన్టి అను రకవయిత్రీలే పిఠన్దతు.

(౧) శతీయతిరుమడల్-౫౫:

(౨) నాయచ్చియార్ తిరు-౭-౮.

(౩) పేరియతిరువనాది-౨౬.

మూ.—

తిరుత్తుఱాయ్

త్తారార్ నలుమాలై కట్టురై త్తాళ్ కట్టురైయా, (౨౩)
నీరేతుమజ్జేల్ మిన్ నుమ్మకలై నోయ్ శెయ్ తాన్,
ఆరానుమల్లన్

అన్వ.—తిరుత్తుఱాయ్, తార్ ఆర్, నలుమాలై, కట్టురై త్తాళ్, (గి) కట్టురైయా, నీర్, ఏతుమ్, అజ్జేల్ మిన్, నుమ్మకలై, (౧౦) నోయ్ శెయ్ తాన్, ఆరానుమల్లన్,

అర్థము.—తిరుత్తుఱాయ్ యొక్క, దశముల చేసిడిన, పరిమళముగల, మాల(పక్షులమందున్నది), అని చెప్పినది. (గి) (ఇట్లు మనస్సులో) చెప్పుకొని, (ఇంక పాద నోటితోఁ జెప్పుచున్నది), మీరు, కొంచెమును, భయపడవలగు; మీకొమార్తెకు, (౧౦) (మనో) వ్యాధిని గలుగఁజేసినవాఁడు, వేఱొకఁడుకాఁడు ;

వ్యా.—అవర్ కళ్ తనియే యనుభవియార్ కలితే. [పాజ్జశన్నియమే] నీవన్దు శేర్ న్దవిడత్తుక్కు త్తకాతుడొగుణమ్, ఉన్ పిఱప్పక్కు చేరుమి త్తనై. * పాజ్జశన్నియమిత్రే.

(తిరుత్తుఱాయ్ త్తారార్ నలుమాలై కట్టురై త్తాళ్) ఉభయవిభూతినాథనాక ఇట్టతనిమాలై యైచ్చొన్నాళ్. (౧) * తామత్తుళపనీన్బుడిమాయన్ద నక్కిణ్డై యివళ్ మడలెడుక్కిఱతు.

కీర్తించొన్నవైయడైయ స్వగతమాకచ్చొన్నాళ్. (కట్టురైయా) అవడై త్తన్ని లే శొన్న పనన్దరమ్. (నీరేతుమజ్జేల్ మిన్) నీబ్బళ్ ఏతేనుమ్ శిలవెన్దు భయప్పడాతే కొళ్ళుజ్జోళ్. దేవతాన్దర స్వర్కమిలై, నీబ్బళ్ జ్జాతే కొళ్ళుజ్జోళ్ళున్దితాళ్. (నుమ్మకలై నోయ్ శెయ్ తా నారానుమల్లన్) ఇవళ్ నోవుపదుక్కాట్టిల్ శిబ్బలై యమ్ మఱక్క వేణుమో?, ఉబ్బళ్ వయ్ద్రులేపిఱన్దారై అవగదేవతై కళాల్ నోవప్పార్ క్కవొణుమో?. (ఆరానుమల్లన్) నాయ్ తిణ్డిత్తల్లై.

అరు.—“కట్టురైయా”-కట్టురైత్తు. ల్భవన్దమ్.

(౧) తిరుమొళి-౬-౫-౧౦.

నూ.—

అటిన్దేనవనైనా,

(౨౪)

కూరారేక్కణ్ణీరుమక్కటియక్కూలుకేనో,

ఆరాలివైయమడియళప్పణ్ణతుతా,

(౨౫)

అ.—అవనై, నాన్, అటిన్దేన్, కూరార్, వేల్, (గి) కణ్ణీర్, ఉమక్కు, అటియక్కూలుకేన్, ఆరార్, ఇవైయమ్, (౧౦) అడియళప్పణ్ణతు,

అర్థము.—వానిని, కేను, తెలిసికొంటిని; వాడిమిగల, ఈ తెలతోఁబోలిన, (గి) నేత్రములుగలవారా! మీకు తెలియఁజేప్పెదను (వినుఁడు). ఎవనిచేత, ఈభూమి, (౧౦) కొలవఁబడినదో?

వ్యా.—(అటిన్దేనవనైనా) స్వయత్న త్తాలేకాణవ్వుక్కు (౧) “య తోవాచోనివర్తతే”. ఎన్ఱుమీన్దావేదమ్బాలన్ఱియే అవ్వాకాట్టిన వెళిచ్చెటిప్పాలే అవనై క్కణ్ణనా అటిన్దే. (కూరార్ వేక్కణ్ణీర్) అటినా భాకిల్ ఇవళ్ ఆరెన్ఱు తలై క్కట్టప్పకుటాళెన్ఱుశొల్లి ఎల్లారు మొక్కి తనై కూర్కప్పార్ ముక్కొణ్ణ సన్ఱవర్కతై సమ్బాధిక్కితాళ్. (ఉమక్కుటియక్కూలుకేనో) ఇవళుడై య నోయ్కుడవతా నరణ్ణళి కాళిలేమిరుమ్బడి కలన్ఱేయియక్కమ్ నీజ్ఞభుమ్ కూడ వణియుమ్బడి వారైశొల్లవో? (ఆరాలివైయమడియళప్పణ్ణతుతా) భూమిప్పరప్పై యడైకాట్టి ధేయిట్టుక్కొణ్ణవరార్? ఆరాలెనైయాలే (౨) “ఈపావమ్ శెయ్తు అరుళాలిప్పారార్” ఎన్ఱాల్ “అవ్వా” ఎన్ఱ వేణ్ణమ్ ప్రసిద్ధియైయుపజీవిత్తునిన్ఱు శొల్లకీతాళ్.

(ఇవైయమ్) (౩) మణ్ణైరున్ఱుత్తుథా వివామన్ మణ్ణితు వెన్ఱుమ్]

భూమిప్పరప్పై యడై యత్తుథావియరున్ఱు అవ్వా అడిచ్చుపడుమోన్ఱు వరైప్పాలే శొల్లమ్. విశ్వామిత్రమహర్షి యాగమ్ కాక్క పెరుమాళెన్ఱున్ఱుభుకీటపాతు. “ఋషియే! ఇక్షోగ్రుకీట ఆశ్రమమ్ ఏత్తు?” ఎన్ఱు కేట్టరుళ; “శ్రీవామన నెన్ఱున్ఱురుళియరున్ఱు తపస్సు పణ్ణిన సిద్ధాశ్రమమ్,

అరు.—“ఆరాలివైయమ్.” ఆరార్ ఎన్ఱు - ప్రశ్నమున్ఱు, అవనైయోయ ఉణ్ణో వెణ్ణిప్రసిద్ధియై పుల్ మచ్చొల్లకీటతెన్ఱుపడి.

(౧) తెత్తిరి-అవ-౯.

(౨) తిరువాయ్-౨-౨-౨.

(౩) తిరువాయ్-౪-౪-౧.

మూ. — ఆరాలిలక్తై పాడిపాడియావీథ్ న్దతు, మన్

ద్రారాలేకన్దారికా త్తతుత్తాన్,

అన్వ. — ఆరాల, ఇలక్తై, పాడిపాడియా, వీథ్ న్దతు, మన్ ద్రు, (గి) ఆరాలే, కల్ మారి, కాత్తతుత్తాన్,

అర్థము. — ఎవనిచేత, లబ్ధు, చూర్ణమై, నశించినదో? దానిపైన, (గి) ఎవనిచేత, తాళివస్త మందు, (గోకులము) రక్షింపబడినదో?

వ్యా. — అవనెల్లునరులియిరున్దు పోనవిడ మెన్దు ఇమ్మణ్ణై మోన్దు కొడుకిడ ప్పున్ పన్నానితే. అప్పడియే ఇవ్వైయ మెన్దు - అడిచ్చునడుతోన్ దుకిఱపడి. (ఆరాలివైయ మడి మళప్పణ్ణు తాన్) + (ఇత్తాల్) - గొఱువనియెల్లామ్ నీరేద్రుళననెడియ పిరా నరుళావిడుమే” ఎన్ను మాపోలే తన్నుడై మైయైయిరన్దు వెఱుమవనన్? ఇవళై నిట్టువెక్కు మో? వెన్టపడి. మణ్ణైయళన్దుకొళ్ళుమనన్ పెణ్ణై నోఱు పడవిట్టువెక్కు మో? వెన్టపడి.

(ఆరాలిలక్తై పాడిపాడియావీథ్ న్దతు) వరబలభుజబలబలభాలే మిక్క ఇలక్తై యారాలేతుకళాయిన్ ద్రు. (ఆరాలే) తగ్గళ తరమణి యాతే వరణ్ణై కొడుత్తు అవనాలే కుడియరుప్పిల్లన్దు క్కుత్తుమ్ కప్ప డముమాయ్ క్కుప్పిట్టుత్తిరిన్ద బ్రహ్మాదికళాలేయో? ఘ్రుక్కుప్పిడాక్తై యాలే శయవతణియాతే శయవతడి. ఇత్తాల్ - ఒరుత్తిక్కాక (అ)* ఉణ్ణాళుఱ్ణాతొలికడలై యూడఱుత్తు, ఇప్పడి యరియనశయేతు కై కొళ్ళుమనన్ ఇవళై నోఱుపట్టిరుక్కవిడానెన్టపడి.

(మన్ ద్రారాలేకన్ దారికా త్తతుత్తాన్) పళిక్కొపత్తాలే ఇన్ద్రాన్ వరిక్క, అవ్వర్ మ్ నోక్క ప్పట్టణ్ణారాలే? అన్నన్దై త్తిలేయక ప్పట్ట ఇడైయరాలుమ్ పశుక్కళాలుమో? ఇత్తాల్ - తన్నాల్ వన్దనలి వుమ్ తానేపరిహరిక్కు మెన్టపడి.

అరు. — “ఇవ్వైయమ్” ఇరన్దుమ్ † పరన్దుమ్ చాటు. పరన్దు - వళర్ నైన్దమ్. మన్ ద్రైయతుధ్వసి. కడైన్ద - † ఉఱ్ఱ - సారమ్.

‡ కుడ్డిలితపడమననితమ్. (గ) తిరువిరు-౬౯. (అ) నాయచ్చియార్ తిరు-౧౧-౭.

† ఇవిరన్దుపడఱ్ఱుమ్ వ్యాఖ్యాన కోశద్వితీ కాణిర్.

మూ.---

ఆట్లీసి

(౨౬.)

రారాల్ కడైన్దిడప్పట్టు, అవన్ కాన్డిన్

ఊరానిరై మేయ్ తు

అన్యో.— ఆట్లీసిర్, ఆరాల, కడైన్దిడప్పట్టు, అవన్ కాన్డిన్, ఊర్, (గి) ఆనిరై, మేయ్ తు,

అర్థము.— సముద్రజలము, ఎవనిచే, చిలకబడినదో? వాడేనుమీ (ఘాపిల్లనుబాధించువాడు); ఊరులొనున్న, (౫) గోసమూహములను, మేపి,

వ్యా.— (ఆట్లీసి రారాల్ కడైన్దిడప్పట్టు) (౧) [అప్రమేయోమహోదధిర్] బరువరాలుమ్ పరిచ్చేదిక్కివాణ్ణాతపడి పేరార్లు త్రైయుడైత్రాయరుక్కిఱ సముద్రతైక్కడైన్దు, (౨) కడైన్దు కలకుఱుత్తుడలుట్టుకున్దునిన్దుడలఱు త్తవర్ త్తవర్ ఎన్నిఱపడియే అతిల్ నట్టి వనమాననమృత తైక్కొణ్డారార్? కడలై క్కడై యెన్దుఉపకమిత్తు కై వాజ్జీనదేవర్ కళాలుమ్ అసురర్ కళాలుమ్ అత్తై. (౩) అన్దు తేవర శురర్ వాజ్జి ఇత్తైదియిత్తే. దేవర్ కళుమ్ అసురర్ కళుమ్ తై వాజ్జీనపిన్దిత్తే కడలై క్కడై యెప్పక్కతు. ఇత్తైల్ - కలవడివైక్కొణ్డు ఉడమ్మనోప్రయోజనాన్తర పరర్ క్కు మకిప్పడ కార్యమ్ శెయ్యుమవన్, (౪) అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముత్తై నోవు పడ వైక్కుమో? పెన్దు పడి. (౫) విణ్ణపరముతుణ పముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణ ముతుణ్ణవనిత్తే.

(అవన్ కాన్డిన్) ఇవ్వపదానజ్జ శ్చెల్లమ్ శెయ్ తవనుక్కు ఉజ్జల్ మకిల్ నోవుపడుమిత్తై యెల్లఱు, వేఱుదేవతాన్తరజ్జళుక్కు నోవు పడుమో? (ఊరానిరై మేయ్ తు) తజ్జళుక్కు ప్పళుక్కుళళవుపట్టు ఊరా నిరై మేయ్ క్కితాన్న్ది తే. (గి) ఉజ్జల్ తమానిరై యెల్లమ్ వన్దువుకుతరు మ్పొతు ఎన్దు, కణ్ణెచ్చిలామ్మడియిత్తే యివర్ కళో? గోసమృద్ధియరు ప్పొతు. అప్పడి యరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్ గోరక్షణత్తిలే అన్యయిత్తవ నాకై మాలే, బరువన్ బరురక్షణత్తిలే ఉద్యుక్తనానాల్ రక్ష్యవర్గమ్

(౧) శ్రీరామా-యుద్ధ-౧౯-౩౧. (౨) నాయ్చ్చియార్ తిరు. ౧-౯

(౩) తిరువాయ్. ౭-౧-౭. (౪) తరుమొట్టి-౬-౧-౨.

(గి) తిరుమొట్టి-౧౦-౪-౮.

సూ.—

ఉల కెల్లాముణ్డమిల్న్ ద్దమ్,

(92)

ఆ రాతతనైయనాయ్

శబ్దము.—ఉలకుల్లామ్, ఉణ్డు, ఉమిల్న్ ద్దమ్, ఆరాత, తనైయనాయ్, (92)

అర్థము.—లోకములనన్నింటిని, (ప్రళయకాలమందు) ఆరగించి, (సృష్టికాలమందు) యలుపఱచియు, (ఇట్లురక్షించినను) తృప్తిలేని, స్వభావముకలవాడైయుండు, (92)

వ్యా.—పెగ్గెరతల్ పర్యాప్తనాకానితే; అప్పడియేఁడోరానిరైయైయెల్లామ్ మేయ్ కుమ్. (ఉల కెల్లాముణ్డమిల్న్ ద్దమ్) ప్రళయ త్తి లకి ప్పట్ట లోన్ తైయెల్లామ్ తిరువయిల్ ద్దీలే నోవుపడామేవైత్తు అజ్జే నెరుక్కుణ్ణాతపడి వెళినాడు కాణవుమిల్ ద్దమ్. ఊ రానిరై మేయ్ తుల కెల్లాముణ్డమిల్ ద్దైన్దు - ఊరానిరై మేయ్ త్తత్తోడు ఉల కెల్లాముణ్డమిల్ ద్దత్తోడు వాళియిన్ది యేయరుక్కిఱతు కాణమివర్ కుమ్.

(ఆ రాతతనైయనాయ్) రక్ష్యవర్గతైయెల్లామ్ రక్షిత్తులుమ్

తానొట్టుమ్ శెయ్యాతానాయ్ రుక్కిఱపడి. అతావతు—తనై విశ్వసిత్తు † ఉడన్ కిడన్దారై మడితడవినో మెన్దు నెట్టాఱల్ పడుమాపో లేమాయ్ గ్గెరు రక్ష్యవర్గతై నోవుపడక్కొడుత్తు నోక్కుతైయావతెన్న న్నుతు. ఎన్దు అనక పుణ్ పట్టిరుక్కుమ్మడి. శ్రీదండకారణ్య తిల్ ఋషికిల్ రాక్షసరా లే నోవుపట్టశరీరగ్దలై (౧) పహిపశ్యశరీరాణి ” ఎన్దుకాట్టి ఆన్యాయప్పడ, ఒరురక్షకనుభ నెన్దుశొల్లిప్పటనో వాల్ వన్దలజ్జెయితెయుగ్దళుక్కు; ౨: గర్భ భూతాస్తపోధనా ” ఎన్దు ఉగ్గళోకైయిలే ఉగ్గళై రక్షిత్తుక్కొళుమ్ కైమ్మతలుణ్డా యిరుక్కుచ్చెయ్ తే గర్భభూతరైప్పలే ఉగ్గళుచ్చెయ రక్షణ్దుక్కు నీగ్గళోకడవికోళన్దియిలే యిరుక్కిఱ ఉగ్గళుక్కు వన్ద లజ్జై సహిక్కలామ్; నోవుపడువికోళున్ నీగ్గళేయాయ్ వన్దటి విప్పుతకోళున్

అను.—“ఆరాతతనైయనాయ్” అప్పడిపిత్తుక్కు ప్పణ్ పట్టిరుక్కుమోమెన్దు (శ్రీదండకారణ్యతిల్) ఇత్యాది.

† (పా) ఉడన్ కిడన్దవనై మడితడవినన్,

(౧) శ్రీరామా-అరణ్య-౬-౧౬.

(౨) శ్రీరామా-అరణ్య-౧-౨౧.

మూ.— అజ్గరునాళాయ్ ప్పాడి,
చ్చీరార్ కలై యల్ కుల్ శీరడి

అన్వ.—అజ్గు, ఒరునాళ్, ఆయ్ ప్పాడి, శీర్ ఆర్, కలై, (గీ) అల్ కుల్, శీర్ అడి,
అథ్మ.— ఆ (రక్షకులులేని) లోకమందు, ఒకప్పుడు, గోకులమందు, (భగవత్స
మృత్యువు నెడు) గుణముగల, వస్త్రమును,(గీ)నితంబును,(కృష్ణుడుకట్టుకొనఁదగిన)
శ్లాఘ్యతగలపాదములను,

వ్యా.—నీజ్గళేయామ్మిడి పితాడ రానో మెన్బ తాయ్ కొణ్డలజ్జెనమ్మల్
పాటుక్కవొణ్ణా తెన్టానితే. అప్పడియే ఇజ్గుమారాతతనైయనాయ్.

(అజ్గు) రక్షణమిల్లాత దేశ త్రిలేపిఱక్కుమ్ పరిమాత్తుమ్. (ఒరు
నాళ్) కాలక్రమతపరిణామముశ్చ దేశ త్రిలేపిఱన్దపడి కేట్టలాకాతో? (ఆయ్
ప్పాడి) పరమపద మోలె కాణుమ్ తరువాయ్ ప్పాడియుమ్. అవర్ కళుక్కు
జన్మవృత్తమిల్లాతావోలే ఇవర్ కళుక్కుమ్ జన్మవృత్తమిల్లాతపడి.
(శీరార్ కలై యల్ కుల్) యశోతైప్పి రాట్టిశా త్రినపరియట్టత్తుక్కు సమ్మ
తైజ్జ సేవన్ద తెన్నిర్; పితై శ్శీతామైక్కాక *అయ్కుక్కళిత్తు ఒప్పిత్తి
రుక్కుమ్ ఇననుడై యపత్తుమజ్జుళుమ్ కణ్ణుమ్ మైయుమాయిరుక్కు
మలక్కార్మ్. అల్ కులక్కుచ్చిరై యావతు-(౧) “ఎడుత్తుక్కొళ్ళిల్
మరుడైయిలు త్తిడుమ్” ఎన్దిఱపడియే కృష్ణుడై యెడుత్తు ఒశిన్దవిడై.

ముత్కొల త్రిలే పరియతిరునాళ్ సేవి త్తముతలికిళ్ “తిరునాళ్ సేవి త్త
† ఇరటై” ఎన్దుమేలై తిరునాళ్ పరుమళవుమ్ అవ్విరటైయై మడిత్తు
కొడియిలేయిట్టువై త్తుపార్ త్తు ప్పార్ త్తు కొణ్డరుప్పర్ కళ్. (శీరడి)
మడియి లేయిరున్ద ఇవన్ తిమ్బు శెయ్ తాల్ తళ్ళుమి తేయ్బియ; తళ్ళినాల్

అరు.— మేలుక్కపతార్ కై (రక్షణమిల్లాత) ఇత్యాది. ఇబ్బళ్ళు ప్రళయాపత్తు
క్కళ్ పరమపదన్దుక్కిల్లామెయాలే (రక్షణమిల్లాతదేశ త్రిలే) ఎన్దిఱతు. “శీరార్ కలై”
(శీతామైక్కాక) అనుక్తామైక్కాక. భగవత్స వస్త్రతై వస్త్రువట్టి ఉద్దేశ్యమాయ
రుక్కుమోవెన్దు (ముత్కొల త్రిల్) ఇత్యాది. (ఇరటై) పచ్చెవడమ్.

* (పా) అజ్గీ త్తజ్జీత్తు.

(౧) పెరియాళ్వార్ తిరు-౧-౨-౯.

† (పా) వుడైజ్.

మూ.—

చెప్పవర్ వాయ్,

(౨౮)

వారార్ వనములై యాళ్ మత్తారప్పల్ శ్రీకొండ్లు,

ఏరారిడై నోవ

అన్వ.— శెమ్ తువర్, వాయ్, వార్ ఆర్, వనములైయాళ్, మత్త, (౫) ఆర్, పల్ శ్రీకొండ్లు, ఏర్ ఆర్, ఇడై, నోవ, (౧౦)

అర్థము.— మిక్కిలియెఱ్ఱిని, అగరమును, ఆవిక చేనమరియున్న, సుందర స్తనములను గల మహాదేవత, కవులును, (౫) దృఢముగా పట్టుకొని, అందమైన, నడుము, నొచ్చునట్లు, (౧౦)

వ్యా.— ఇవన్ కట్టికొంఱుమ్ కాలే; (౧), అశిసత్తాల్లిన్ఱ తాయకన్ శ్రీడినుమ్ మల్ మనళ్ తనరుళ్ ని నై నేయ్ ముక్కుళివి” ఎన్న క్కడవళితే.

(శెప్పవర్ వాయ్) కాలై క్కట్టికొండ్లువాతే ఇవళ్ ఉతటుమే; ఉతటఉతట ఇవన్ కట్టికొంఱుమ్మితే; కట్టికొండ్లువాతే స్థితమపణ్ణుమ్ వాయ్. (వారార్ వనములై యాళ్) స్థితమపణ్ణునవాతే కోఁమ్ మాటినా శెప్పములై యిలే ఆపేత్తైపణ్ణుమితే. ఇళల్ కళ్ అలై యామైక్కు బేష ధమిట్టువైప్పారైప్పోలే కచ్చెయిట్టుఆర్ తువైక్కుమితే. “వలైయా కిల్ విడువిత్తుకొంఱుమ్ కాలే” ఎన్నుమ్ ముత్తై. (మత్తారప్పల్ శ్రీకొండ్లు) ఇననోడు అలై పారుతు కాలమ్ పొక్కవొణ్ణాతే గార్హస్థ్యధర్మమనుష్టి క్కవేణుమితే. గార్హస్థ్యధర్మమివళితానే యనుష్టిక్కుమ్బడి అళవు పట్టిరుక్కుమోనెన్నిల్; ఇవన్ అముతుశెయ్యుమ్ ద్రవ్యమానపడియాలే తానే కై తొట్టుక్కడై య పేడ్చియిరుక్కుమ్. జాత్యుచితధర్మమాకై యా లుమ్ తానే శెయ్యు వేల్చియిరుక్కుమ్; విశ్వరముడైన్దాల్ సన్యాసద్దనాది కళుక్కు అలిదువారిలైయితే.

(మత్తారప్పల్ శ్రీకొండ్లు) తయిర్ తాళియిలే మత్తైనాట్టి ఇరణ్డి ముప్పిముత్తవాతే ఇత్తై తు సాకుమార్యతాలే తన్నాలే కడై యవొణ్ణామే విడిత్తుకొండ్లునిట్టుమ్నిలై. (ఏరారిడై నోవ) ఇవళిడైక్కమకు - కృష్ణ

(౧) పెరుమాళ్ తిరు-౫-౧.

సూ.— వెత్తనై యోర్ పోతుమాయ్, (౨౯)
 చీరార్ తయిర్ కడైన్దు వెణ్ణైయ్ తిరణ్డతనై,
 వేరార్ నుతల్ మడ వాళ్ వేటోర్ కలత్తిట్టు, (30)
 నారారుటియేబ్ శ్రీ

అన్వ.— ఎత్తనైయోర్ పోతుమాయ్, శీర్ ఆర్, తయిర్, కడైన్దు, తిరణ్డ, (౫) వెణ్ణైయ్ తనై, వేర్ ఆర్, నుతల్, మడ వాళ్, వేటోర్, (౧౦) కలత్తు, ఇట్టు, వార్ ఆర్, ఉటి, ఏబ్ బి, (౧౫)

అర్థము.— బహుకాలముగ, (కృష్ణసంబంధమనెడు) మహిమగల, పెరుగును, చిరికి, చేరివచ్చిన, (౫) వెన్నును, చెమటనీగుగల, ముఖమును, శైఖిల్యమునుగలయశోచ, వేటోర్ (వెన్నయించని), (౧౦) పాత్రమందు ఉంచి, వారతోగట్టిన, ఉట్టిలో, ఎక్కించి, (౧౫)

వ్యా.— నెప్పోతుమిరుక్కు మిడైయెన్ది తే. (ఎత్తనై యోర్ పోతుమాయ్) క్కిక్కు వెళుత్త వాతేతయిర్ కడైయ వెన్దుపుక్కు అస్తమిత్తాలుమ్ తనై క్కట్టాతు కాణుమ్ ఇవళ్ సాకుమార్గమ్. (శీరార్ తయిర్ కడైన్దు) తయిగుక్కు చీరైయెన్నెన్నిల్ ; కడై వతుక్కుమున్నె ఇవ నెచ్చిల్ పట్టు, కడై కిటపోతు ఇవ నెచ్చిల్ పట్టు, కడైన్దు శ్మెన్దాల్ ఇవ నెచ్చిల్ పడుమతితే. (వెణ్ణైయ్ తిరణ్డతనై) కడైన్దుతాకిల్ వెణ్ణైయ్ తిరణ్డతనై యెన్న వేణుమా? ఆయిరుక్కు చ్చెయ్ తే, తిరణ్డతనై యెన్ను మోతు- దై వయోగత్తాలే ఇవకనినైవై ప్పార్తు త్తానే తిరణ్డతుపోలే. (౧)* ఈట్టియ వెణ్ణైయుణ్డా నితే యివన్దా.

(వేరార్ నుతల్ మడ వాళ్) కడై క్కడైయ వెన్దు ఉపక్రమిత్తు దేవర్ కళ్ ఇళై తిరున్దాట్పోలే కాణుమ్ ఇవళ్ ఆమాసత్తాలే వేర్ తనెబ్బియుమ్ తానుమాయిరున్దపడి. శొల్లి చ్చొల్లాత ఆత్మగుణభళాల్ కుతైవబ్బిరుక్కిజపడి. (వేటోర్ కలత్తిట్టు) వెణ్ణైయ్ పరిమాణుమ్ కలత్తిలే ఇట్టువెక్కిల్ నాబ్బ మేకుటియాక అటియుమెన్దు ద్రవ్యాన్తగ్గళ్ పరిమాణుమ్ కలత్తిలే ఇట్టువైత్తాళ్ కాణుమ్. (నారారుటియేబ్ శ్రీ)

మూ.—

నన్దమైయవై త్తతనై,

పోరార్ వేల్కణ్డవాల్ పోన్దనై యుమ్ పాయ్యుఱక్కమ్, (30)

ఓరాతననోలుఱజ్జేయటివున్దు,

అన్య.—నన్ద, ఆమైయ, వై త్తతనై, పోరార్, వేల్, (31) కణ్, మడవాల్, పోన్దనై యుమ్, ఓరాతననోలుల్, పాయ్ ఉఱక్కమ్ ఉఱజ్జే, (30) అతివుఱన్దు,

అర్థము.—చక్కగా, అమరునట్లు, ఉంచిన యా వెన్నును, యుద్ధమండమరియున్న (అడుగు డుగున మాచుచున్న), ఈ టెవంటి, (31) సేత్రములుగల, అత్తగుణసంపన్నురాలైనయశోద, (అవతల) పొయ్యేవఱకు, (ఏమియు) ఎఱుగనివానివలె, కపటనిద్రను జేసి, (30) మేలుకొని,

వ్యా.—విరలై నుటైక్కి వొణ్ణాత ఉఱియిఱు. (వన్ద్రీ) ముకవన్దైక్కి త్తేన్దు వారై పోలే యరుమ్మప్ప త్తేన్ద్రీనపడి. (నన్దమైయవై త్తతనై) వెణ్ణైయై వైత్తుక్కళ్ళక్కయిద్రై యరువి చేమప్పడవై త్తపడి. అఱికియ తాకి చేమప్పడవై త్తాళిఱయెన్దు తేవిక్కితాల్ కట్టువిచ్చి.

(పోరార్ వేల్ కణ్డవాల్ పోన్దనై యుమ్ పాయ్యుఱక్కమ్)

ఎజ్జేనుమ్ వైక్కిఱపోరు ఇవళకాణ్ణితానెన్దు పరకుపరకెన్దు ఇవళ్ పోర్ కుమ్మడి; (పోన్దనై యుమ్) ఇవనుక్కు ౧ * జివపకలాయర మూర్తీ యాయరుక్కిఱపడి. నెణ్ణైయిల్ చావలమిల్లామల్ కిడక్కితానల్ల, కళవిళమిగుతియా లే ఆఱిక్కిడక్కిఱపడి. (పాయ్యుఱక్కమ్) అవనుఱ జ్జేనానెన్దిఱే యివళిరుప్పరు; యోగనిన్ద్రైపోలే. (ఓరాతననోలుఱజ్జే) ఇవనుక్కు వేటొరునివైవిలై, ఉఱిక్కిమేయోనెన్దు తోన్దైక్కిడవన్దపడి. (అతివున్దు) శిలవచిత్పదార్థజున్దు అతివుకుడిపుకున్దాత్పోలే యిరుక్క, ఉఱిజ్జే ఉఱిగొన్దానాక మిన్దపడి. అవళ్ పోనవాఱే ఉఱిజ్జే యుణ ర్వార్ ఉఱిరుమాపోలే యుణార్ న్దపడి. నడువేవన్దు అవళ్ పుకున్దాళేయా కిలుమ్, ఉఱిజ్జేనపళ ఉఱిగొన్దానెన్దు అవళుక్కుమ్తోద్రొక్కిడన్దానెన్దపడి.

అరు.—“పోరార్ కణ్” కణ్ణళ్ యుద్ధోష్ఠభునాయరు క్కైయావతు. పరకు పర కెన్దై. ఆఱిక్కిడక్కి. పోరుపోకక్కిడక్కి.

మూ.— తారార్ తడన్దోళ్ క భుళుళవుమ్ కై నీట్టి, (3-౨)
ఆరాతవెణ్ణయ్ విల్లు, — ఆరుకిరున్ద
మోరార్ కుడమురుట్టి

అన్వ.— తార్ ఆర్, తడమ్, నోళ్ కళ్, ఉళుళవుమ్, కై నీట్టి, (గ) ఆరాత, వెణ్ణయ్, విల్లు, ఆరుకరున్ద, మోరార్, (౧౦) కుడమ్, ఉరుట్టి.

అర్థము.—మాలలుగల, విశాలములైన, భుజములు, సాత్రణాపల (అడుగు) వలకు (పోవునట్లు), చేతుల నీటి, (గ) తృప్తిపుట్టని (భోగ్యమైన), వెన్నను, ఆరగించి, దగ్గఱనున్న, చల్లచేసిండిన, (౧౦) కుడము, దొర్లించి,

వ్యా. అతిపుకుడిపుకుడుమూరినిమిత్ పతుకొట్టావికొళ్ళ తాయుణార్ న్దపడి

(తారార్ తడన్దోళ్ కళ్) మాలై మోడేకూడ వెణ్ణయ్ కుడ
త్తిలేకై యైయిట్టా. (తారార్ తడన్దోళ్ కళ్) ౧*వై కలుమ్ వెణ్ణయ్
కై కలన్దణ్ణా. (ఉళుళవుమ్ కై నీట్టి) వెణ్ణయిలాళి కైయిట్టతనైయుమ్
చయిటు నితైయుమెన్దిరుక్కి తాన్దాణమ్ మూగ్గిత్తి మికుతియాలే.
“తారార్ తడన్దోళ్ క భుళుళవుమ్ కై నీట్టినాక ఎన్దు ఇవళుత్తిన్దపడి
యెజ్జనే” ఎన్దు జియర్ భట్టరై కేట్రు. “కోయిత్తాన్దై కుడత్తి విలి
మ్మిలే కణ్ణాళో పోలే కాణమ్” ఎనార్. (ఆరాతవెణ్ణయ్) మన్దు అముతు
శెయ్ త వెణ్ణయ్ పిన్దు అముతు శెయ్యుమ్ వెణ్ణయ్ కు క్కణ్ణిరనూయ్
కాణమిరుప్పతు.

(విల్లు) వెణ్ణయిని శ్లేషమాక నముతు శెయ్ కు. (అరుకిరున్ద మో
రార్ కుడమురుట్టి) ౨* వెణ్ణయ్ విల్లు వెణ్ణుల్ల పై వెణ్ణిడైయిట్టి తేపోవతు.
భాగవతరరు కేకన్దనిమిణ్ణిరున్దాల్ అనవ్యసూయిరుక్కు మాపోలే వెణ్ణయ్
కుడత్తిరుకే మోరార్ కుడమిరున్దతు ఇనను క్కనవ్యసూయిరుక్కు
యాలే ఉరుట్టినపడి. భట్టర్, ఆర్ త్త వార్ కళ్ తిరుమణ్ణప త్తిలేయిరున్దు తిరు

అం.— “నోళ్ కళ్ ” ఎన్దైప్పదీ అరుళిచ్చెయ్ కేతార (వై కలుమ్)
ఇత్యాది. కై కలన్దణ్ణా - ఇరన్దైయైయిట్టా. “వెణ్ణయ్” (కణ్ణిరమ్) - దీపనాపదమ్.
“ఉరుట్టి” - (కర్మనిమిణ్ణర్) కృతఘ్నర్. అట్టి క్క (3) “బాప్తానానాంధనం

మూ.—

మున్ కిడన్ద తాన త్రే,

(33)

ఓరాతవన్బోల్ కిడన్దానైక్కణ్ణవళుమ్,

వారాత్తొవై త్తతుకాణాల్,—

అ.పు.—మున్ కిడన్ద, తాన త్రే, ఓరాతవన్బోల్, కిడన్దానై, కణ్ణ, (గి) ఆవళుమ్, వారా, తాన్, వై త్తతు కాణాల్, (౧౦)

అర్థము.— (తిరిగియు) మనువుపవ్వళించిన, స్థానముచే, ఏమియుఁజెలియనివానివలె, పవ్వళించినవానిని, చూచి, (గి) ఆయనోదయు, వచ్చిననోడనే, తాను ఉందినవెన్నను కాననిదై, (౧౦)

వ్యా.—మడలరుళిచ్చెయ్యనిఅక్కచ్చెయ్ తే ఇవిడన్దై, “బ్రాహ్మణార్థనగ్నైయల్లామ్ పాత్తేపోక్కినాన్” ఎన్నరుళిచ్చెయ్ తార్. (మున్ కిడన్ద తాన త్రే) ఆరే నుమ్ కాణ్ణితార్ కళెన్దు, ఇనన్ పతటివియ్దన్దాన్, దై వయోగత్తాలే అతుపత్తై యస్థానమాయిల్ త్రే నై.

(మున్ కిడన్ద తాన త్రే) కళవుకణ్ణానెన్దుళొల్లులుమ్ “పడుక్కైయో డేయో ఎయ్దురున్దు కళవుకణ్ణతు” ఎన్నుమ్మడి కాలే పోట్ట విడన్దే కాలే పోట్టు కై పోట్ట విడన్దే వై పోట్టుక్కిడన్దపడి. (ఓరాతవన్బోల్ కిడన్దానై) “వెణ్ణైయ్ ప్రసజ్గమ్ ఇనన్ నినై విలుమిడై యా!” ఎన్నుమ్మడి ఇవ్వర్థమ్ ముతలిలే యటియాతానాయ్ క్కిడన్దపడి. తానురుట్టిన మోర్ పడుక్కైయిలేనన్దు తొజ్జచ్చెయ్ తేయుమ్ అటియాతవనాయ్ క్కిడన్దపడి. (కణ్ణవళుమ్) ౧ * ఇననై పెన్ద్రన్ నళితే యవళుమ్; ఇనన్ కిడన్దకిడై యిలే యివనై యే శక్కిత్తాల్.

(వారాత్తొవై త్తతుకాణాల్) వన్దతుమ్ వారాతతుమాక ఉటి యిలే నైయైయ్టాల్; యాతొరుపడివైత్తాల్, అక్కుఱిప్పడియేకణ్ణిలల్.

అరు.— వేఱ: ” ఎన్నెయారే సారతిమమాన వేదన్దైగ్రహిత్తు ఆల్వసారమానమల్ తై వేదన్దైత్తళివాళ్ళోరే సారమానవెన్దైయైగ్రహిత్తు మోరైయరుట్టి నాన్” ఎన్నుభట్టర్.

“మున్ కిడన్ద తాన త్రే” తానమ్ - ఇదమారల్, అక్షణమారల్, ఇప్పడికిడన్దవనై ఇవళిన్దపడియెన్నెన్న (ఇననై పెన్ద్రన్ నళితే ఆవళుమ్) ఎన్దు.

మూ.—

వయిఱడిత్తి

(34)

క్లార్ పుకుతువారై యరివరల్లల్,

నీరామితు శెయ్తీరెన్దో నెడుమ్కయిన్ద్రాల్,

(35)

అన్బ—వయిఱడిత్తు, ఇల్లు, వియర్, ఇవర్ అల్లార్, ఆరార్ పుకుతువార్, (x) ఇరు, శెయ్తీర్, నీరామ్, ఎన్బ, ఓర్, (౧౦) నెడుమ్కయిన్ద్రాల్,

అర్థము.—(ఇతనికి వెన్న జీర్ణము కావని భయపడి) కడుపునొప్పి కలిగి, ఇచ్చట, పెద్దలైన (కపటియైన), వీరినిదప్ప, ఎవరు ప్రవేశించుదురు? (గ) ఈనవనీతచార్యమును, చేసినవారు, మీరే, అనిచెప్పి, ఒక, పెద్ద (చిన్న) త్రాటిచే,

వ్యా.—(వయిఱడిత్తు) “వెణ్ణెయిన్ద్రాన్దే” ఎన్బ వయిఱడిక్కిఱాళ్ళనిఱే; ఇరు ఇవనుక్కు సహాయాత్మకీఱిలో? ఎన్నుమ్ వయిఱెరిత్తలాలే యాతల్; ఇన్బ వెణ్ణెయాకిఱు, నాఱై పెన్ద్రాళాకిఱు; ఇరు ఎన్నాయ్ముడికిఱిలో? ఎన్ద్రాతల్. (ఇక్లార్ పుకుతువార్) లక్ష్మీహారేయిఱే వెణ్ణెయైయరన్ శెయ్తునై త్తపడి. (వియరివరల్లల్) ముతలియారేయిఱే యిరు శెయ్ వార్. (నీరామితు శెయ్తీరెన్ద్ర) ఉమ్మడైయ కై వర్గయేహాన విత్తనై యిఱేవెణ్ణెయ్, వేఱుశిలరున్దో వెన్బ కైదైప్పిడిత్తు ఉఱిఱుకిఱవనై త్తాక్కి యెడుత్తు. (ఓర్ నెడుమ్కయిన్ద్రాల్) వెణ్ణెయ్ కళవుకాణ్బానాకవుమ్, లాన్ ఇవనై అడిప్పాళాకవుమ్ మున్నేకయిఱుత్తడినై త్తిలళిఱే; కైక్కి ట్టిన్ద్రారు కయిన్ద్రాల్.

(నెడుమ్కయిన్ద్రాల్) వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుమవర్కిల్ (౧) “కణ్ణిక్కుఱుజ్జయిఱు” ఎన్ద్రాకళిఱే. నెడుమై - వివరితలక్షణై. అన్బయే, ఇవన్ తిరుమేనియోత్తెస్సర్కత్తాలే “నెడుజ్జయిఱు” ఎన్ద్రాళాతల్. (౨) “తిరుమేని నీతిన్ద్రాన్ద్రా- మాలుమ్ కరుజ్జడలేయన్ద్రాన్ద్రాయ్” ఎన్నక్కడవతిఱే.

అరు.—“కయిన్ద్రాల్” వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకై - ఇవ్వపదానతై అన్ద్రాకర్ శిరియాకవరుళిచ్చెయ్తై.

మూ.— ఊరార్ కళెలారుమ్ కాణపురలోడే,
 తీరా వెకుళియళాయ్ చ్చిక్కెనవార్ త్తడిప్ప, (3౬)
 ఆరావయిన్ శ్రీనోడార్ శ్రాతాన్, అన్నియుమ్,

అన్బ — ఊరార్ కళే ఎల్లారుమ్, కాణ, తీరా, వెకుళియళాయ్, ఉరలోడే, (౫)
 శిక్కెన, ఆర్ త్తు, అడిప్ప. ఆరా, నయి శ్రీనోడు, (౧౦) ఆర్ శ్రాతాన్, అన్నియుమ్,
 అర్థము.— ఊరులోనున్న వారందఱు, చూచునట్లు, శమింపని, కోపముకలదై, తోలు
 తోఁ (జేర్చి) (౫) దృఢముగా, ఇఱికికట్టి, కొట్టగా, (వెన్నచే) నిండునికడుపుతోఁగూ
 డివఁడై, (౧౦) (వెన్ననువదలి) ఆఱియుండులేనివాఁడును, దానిపైన,

వ్యా.— (ఊరార్ కళెలారుమ్ కాణ) వెణ్ణైయకళవుకొడుత్తారుమ్ పెన్ కళవు
 కొడుత్తారుమ్ కాణ, ఎల్లారుమ్ కాణమడ లేడుక్కువిరున్దాళివళ్, నాన్ అతుడప
 దేశిక్కువిరున్దే. ఎక్కుళై యెఱ్ఱియ అడైయ సర్వస్వదాన త్తే అకప్పట్టతు
 కాణమ్. అతావతు - కాణలుమాయ్ త్తవిరలుమాయిరుక్కుమ్ మని
 చ్చర్ కాణమ్ కణ్డతు, కాణమళివుమ్ మడ లేడు త్తల్లతు ధరిక్కిమాట్టాల
 నాజళ్ కాణప్పేన్ శ్రీలోమ్,

(ఉరలోడే) ఇననిరున్దవిడ త్తే యుర తై యురుట్టాతే ఉరలిరున్దవిడ
 త్తీలే యిఱ్ఱుత్తుక్కొణ్ణుపోనాళ్. (తీరా వెకుళియళాయ్) ఇవన్ పక్కల్
 ప్రేమత్తుక్క-వధియున్దాకిలెఱి శీర్ శ్రుత్తుక్క-వధియున్దావతు. (శిక్కెన ఆర్
 త్తడిప్ప) శిక్కెనక్క-ట్టువతుమ్ శెయ్ తాళ్, శిక్కెన పడిప్పతుమ్ శెయ్ తాళ్.
 (ఆరావయిన్ శ్రీనోడార్ శ్రాతాన్) ఇవన్ శెయ్ తతెన్నెన్నిల్; పెరియ
 తిరునాళితే శిత్తైప్పట్టిరుప్పాల్లై పోలే వెణ్ణైయుమ్ పెణ్ణుమ్ ఆర్ త్తమాళై
 యాయ్ చెప్పల్లకె అమళియిలే, నామ్ పురున్దిరుప్ప తే! ఎన్నిరున్దాన్. (ఆర్
 శ్రాతాన్) ఆర్ శ్రుమాట్టాతేయిరున్దాన్. ఎన్నియ వెన్నిల్; ఎక్కుళై వెణ్ణైయైయు
 ళిక్కితార్ కళే, ఎక్కుళై వెణ్ణైయై యిళిక్కితార్ కళెన్దు.

(అన్నియుమ్) అతుక్కు-మేలేపిఅన్ద తోర పాయమ్ కేట్కలూకాతో

అను — “అడిప్ప” అడిప్పతుమ్ శెయ్ తాళే! ఎన్దుకట్టాళివ్వుతు. “ఆరా.
 వయిలు” అఱిమాధై - ఆరవారమ్.

మూ.—నీరార్ నెడుజయ తైచ్చెన్తలై క్కనిన్దురప్పి,
ఓరాయిరమ్ పణమ్

(32)

అన్వ.— నీర్ ఆర్, నెడుమ్, కయత్తై, శెన్దు, అలైక్క, (గి) నిన్దు, ఉరప్పి, ఓర్, అయిరమ్ పణమ్,

అర్థము.— సీశునిండిన, పెద్దతటాకమును గూర్చి, పోయి, (అతటాకము) అలలుకొట్టు నట్లు, (గి) స్థిరముగ నుండి, కలువపటచి, ఒక (అతికూర మైన), వేయిపణములు కలదియు, వ్యా - స్నేహినియానయశో తైప్పిరాట్టికై యీ లేకట్టుణ్ణు అడియుణ్ణు పడియితే కీర్తీ చొల్లిల్లీదు, ప్రతికూలనానకాళియనా లేకట్టుణ్ణు పడిశోట్లు కిటతుమేల్. నియామకై యుమాయ్ స్నేహినియుమాన అవళోకై యీ లేకట్టుణ్ణు పాడాల్లీదు అమితే. కాళియన్ శెయ్ త శెయ్ లై క్కేళీర్; (నీరార్ నెడుమ్ కయత్తై) (౧)* ఇట్టమాన పశుక్కై యినితుమత్తత్తు నీరూట్టి, తనక్కొ తుణ్ణు నిల్లాలాయుక్కిట పశుక్కళుక్కు నీరూట్ట వేణ్ణుమ్ జలనమృద్ధియై యుడై య పాయ్ కై యెదూషి త్తానాయ్ ద్దు కాళియన్. తన్ కరత్తున్ వర్గ త్తినుడై యరత్తుణ్ణు తుక్కు క్కుత్తెవట వేణ్ణుమ్ జలనమృద్ధి కాళియనా లే దూషితమాయ్ ద్దు.

(శెన్తలై క్కనిన్దురప్పి) (౨)* తన్నేరాయిరమ్ పిత్తై కళుమ్ తాను మాయ్ ప్పొయ్ కై యెక్కాలాలే యుక్కుక్కువతు, కలై విచ్చెటివతాయ్ ఆర్ త్తుక్కొళ్వతాన్. నాల్వాయుమ్ కరై క్కుమేలే నీర్వళియుమ్ పుడి నిన్దు ఉరప్పినానాయ్ ద్దు. లక్షై యెయడై మతిట్టుడు త్తిరాత్తున ర్ తాణ్ణ శే పుటప్పడుమ్ పుడి పణ్ణినా త్తోలే. ఇతుక్కుమున్ పణ్ణినమాగ్ధ్యమే పొన్దిరుక్కు అతుక్కుమేలే పణ్ణినమాగ్ధ్యతై క్కేట్టలాలా కాత్తో? (ఓరాయిరమ్ పణమ్)

అర్థము.— “నెడుమకయమ్” (తనక్కొ తుణ్ణు నిల్లాలే) - పశుమేయ్ కిటవ్యాజ తైలే అప్పటియే పెద్దలై యుద్దై పుతు, అవదీ తై మణ్ణున్దుకళిలే విట్టు పెద్దరుమ్ తానుమాయ్ క్రీడిపుతు, ఇవదీదుక్కు హేతువాకై యీలే పశుక్కళివనుక్కొ తుణ్ణు నిల్లై వడదీ. “ఉరప్పి” - మలక్కి.

మూ.—

వెళ్ళోవియనాకత్తై,

వారాయెనక్కెన్ఱుమల్ తనమ్ త్తకత్తు,

(3౮)

చ్చీరార్ తిరువడియాల పాయ్దాన్,—తళ్ళితైక్కు.

అప్య.— వెమ్కో, ఇయల్, నాకత్తై, ఎనక్కు, వారాయ్, (గి) ఎన్ఱు, మల్ ౫, అతన్ మత్తకత్తు, శీర్ ఆర్, తిరువడియాల, (౧౦) పాయ్దాన్, తన్ శీతైక్కు,

అర్థము.—త్రూరస్వభావముగలయమునియొక్క, స్వభావముకలదియైన, (కాళియొడసేసు) సర్వమునుగుఱించి, నాకడులుగా, రమ్మ, (గి) అని చెప్పి, దానిపైన, ఆకాళియని శిరస్సులనిఁచ, అందముగల, శ్రీపాదములచే, (౧౦) దుముకినవాడును, తనకుఁబ్రియతముగాలైన సీతాపిరాట్టికి,

వ్యా.—(౧) “నీఱ్ఱుడియైదిలుమ్ నిన్ఱునడమ్ శెయ్ తు” ఎన్న చెప్పియే తే, “అయిరమ్” ఎన్ని తెన్నెన్నిల్; ముగ్ధునాన నవన్దేలే కాళియొవన్దా నెన్నుజ్జొట్టిల్ ఇవళుక్కయిరమాయ్ త్తోన్ శ్రీనపడి.

(వెమ్కోవియల్ నాకత్తై) ఇంద్రయమనుక్కు. వెన్నైయైయాట్టిన్ తాకిడిర్. (వెమ్కోఇయల్) వెన్ఱియానొరు యమనుడై య స్వభావజ్ఞైయుడై యనాకత్తై. (వారాయెనక్కెన్ఱు) ముతలికిల్ లజ్జైయై “ఎనక్కు-ఎనక్కు” ఎన్ఱాత్తో లేకిడిర్, (౨) *తన్నే రాయిరమ్ పిన్దేళ్ళుమ్, కాళియనై “ఎనక్కు-ఎనక్కు” ఎన్ఱునిన పడి; అనర్కిల్ నడువే యెనక్కు-వారాయెన్దాన్. (మల్ తనమ్ త్తకత్తు) అక్కాళియన్ ఘటైలే. (చ్చీరార్ తిరువడియాల పాయ్దాన్) పిరాట్టితిరుములై తడగళిలే వైత్తుక్కొళ్ళుమ్మా తుమ్ కూశ వేణ్ఱుమ్మడి యిరుక్కియై తిరువడికి తైక్కొణ్ణు విషదృష్టియాన ఘటైలే పాయ్దాన్. (౩) * ఎడివిణ్ఱై యిల్లామలర్ త్తకల్ మల్ శ్రునిలమకిల్ పిడిక్కుమ్ మెల్లడియితే.

(తళ్ళితైక్కు సేరానని త్తొది) పిరాట్టియోడు సా మ్రైయా వేనెన్ఱు వన్దశూర్వళైయై విరూపై యాక్కివిడ, అనల్ పోయ్ భిరన్ కాళిలేవిమ్,

(౧) పెరియాళ్వార్ తిరు-౩-౯-౭. (౨) పెరియాళ్వార్ తిరు-౩-౧-౧.

(౩) తిరువాయ్-౯-౨-౧౦.

మూ. — నేరావనెన్టోర్ నిశాశరితావన్దాళై, (3౯)

అన్వ. — నేరావన్ ఎన్టు, వన్దాళో, ఓర్ నిశాశరియై,

అర్థము. — (నేను) సమామరాలగుదుననితలచి, వచ్చిన, ఒక (శూర్పణఖయను) రాక్షసిని,

వ్యా. — సపరికరనాయ వన్దఖరన్దై నిరసి త్తవడియై చొప్పి క్కటతు. (తక్షశీతై)

(౧) [రాఘవోర్ధ్వ తిన్దై దేహీమ్] తమక్కు ఉయరమ్ శొల్లి యిమ్ అవళై చొప్పి

ల్లి త్తమ్మై చొప్పి న్దేణ్ణమ్మడి మురుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కు, కాణుమ్ నదప్పళై యా

నే నన్టువన్దతు. (నేరావనెన్టు) సర్వలక్షణతాలుమ్ విలక్షణై యాన పిరాట్టి

క్కు విరూపై యాయురుక్కి తా కాణుమ్ ఒప్పా వనన్టువన్దాళో. (ఓర్ నిశా

శరి) “పెన్ద్రతా యోడే “శేటు పాతెన్టువన్దవళో” ఎన్టు పిణ్ణిన్ని ఎన్గితాళో

కాణుమివళో. (తా) పెరునూళుక్కు మేలాన పిరాట్టిక్కు పెరుమా

ళోడు మొవ్వాత తాన్ కాణు ముప్పా వనెన్టువన్దాళో.

(వన్దాళై) పెరుమాళో పాడేవన్ద వాతే, “నాన్ ఏక దార వ్రతనాయరు

ప్పన్, అక్పత వివాహరాయరుక్కి ఇళై య పెరుమాళో పాడేపో” ఎన్న,

అక్షే శేన్ద వాతే, అనర్, † (తక్షశీతై క్కు నేరావనెన్టోర్ నిశాశరితా

వన్దాళై) (౨) “నై” హక్య రాజ్యం సకలం సీతాయానా ప్పు యాత్కిలామ్”

ఎన్టు పెరుమాళో, తాముమ్ తమ్ విభూతియుమ్ ఒరుతట్టుక్కు జ్ఞాడ ప్పొ

రాతిరుక్కు కాణుమ్ తా నేరావనెన్టువన్దతు. “నాన్ దాసనాయరు

ప్పన్, ఎనక్కు నీకడ వై యానాల్ సియుమ్ దానియాయన్వయిక్కు మ

త్తనై యన్టో; పెరుమాళో పాడే శేన్టాలన్టో ఉనక్కు ప్పట్టజ్జిటి పీకిసింహాస

న త్రిలేయరుక్కులావళు” ఎన్న; అక్షే పోనతు ఇక్షే వరువతాయ్ త్రివిదవాతే

“ఇవళేన్టో ఇతెల్లా మొట్టాతో ఛ్చికితాళో” ఎన్టు పిరాట్టియుడై య పాడేవన్దు

“ఉనై ఎత్తిన్నుమి త్తనై” ఎన్టువీధి.

(కూరార్ న్దహాళాలి త్యాది) తమ్ముడై య కై యాలేయి తే

దణ్డిప్పళు; (౩) [రామస్యదక్షిణో బాహుః] తమ్ముడై య తోళాయిరుక్కి అ

(౧) శ్రీరామా-సున్ద-౧౬-౫. (౨) శ్రీరామా-సున్ద-౧౬-౧౪.

† “తన్ శీతైక్కు” ఇత్యాది, “నేరావనెన్టువన్దతు” ఇత్యైవమ్. “వన్దాళై” ఎన్దు

ప్రతీకర్తుక్కు మున్ను మనుసన్నిపము. (౩) శ్రీరామా-యన్ద-౨౦-౨౫.

మూ.—కూరార్ న్దవాళాల్ కొడిమూక్కుమ్ కాతిరణ్డమ్,

ఈ రావిడు త్తవట్టుమూత్తోనై,—

అన్వ.—కూరార్ న్ద, వాళాల్, కొడి, మూక్కుమ్, ఇరణ్డకాతుమ్, (గి) ఈరా,

విడుత్తు, అవట్టుమూత్తోనై,

అర్థము.—తైత్త్యముగల, కత్తివేత, తీగనంటి, ముక్కును, రెండుచెవులను, (గి) కోసి,

చానిచ్చి, దానికన్నయైనఖరుని,

వ్యా.—ఇత్తై య పెరుమాళై యిడువిత్తుదణ్డిప్పిత్తార్. (కూరార్ న్దవా
ళాల్) కూర్చై మిక్కిరుక్కిఱవాళాలే. మురట్టుడమ్మిలే వ్యాపరియా

నిన్జాల్ రక్తస్పర్శమిల్లాతపడివ్యాపరిక్కలామ్ వాళి. (కొడిమూక్కుమ్
కాతిరణ్డమ్ రావిడుత్తు) పిరాట్టియోడొప్పొక్కి అణ్ణవిశేషబ్బతై ప్పే
ణివర, అవత్తైప్పొక్కివిట్టార్.

(ఈ రావిడుత్తు) వాళికూర్చై శొల్లుకై కాక కూరార్ న్దవా
ళై న్నతు అణ్ణ; ఈర్ న్దై న్దై యాలే - ఈరుకై క్కరితాన ఉడమ్మిన్ తిత్తై
శొల్లిన్ బ్బిణ్ణు. (ఈ రావిడుత్తు) పిఱన్డక త్తిల్ నిన్జుమ్ పుక్క కత్తిఱ్కు
వన్దాత్తోలన్దియే, పుక్క కత్తిల్ నిన్జుమ్ పిఱన్డకత్తుక్కుప్పొమ్మాతు, ఓరా
ధిక్కిమ్ పణ్ణివిడ వేణుమితే. పెరుమాళై ఆళైప్పడచ్చయ్ తేయుమ్ పిరా
ట్టిపక్కల్ అపరాధమ్ పణ్ణకై యాలే విరూపై యానాళితే. ఆకై యాలే,
ఇవ్విషయ త్తిలే ఆళై యున్దానాలుమ్ తడియార్ పక్కలిలే అపరాధము
న్దానాల్ ఇలిక్కుమ్ ఫలమ్ శూర్పణై ఫలమెన్దై. ఇవళాళై ప్పట్టవిషయ
మేయితే చిన్దయున్దియుమాళై ప్పట్టతు. ఇప్పడి అపరాధమిల్లామై
యాలే అవళి పెత్తై యిప్పొనాళితే. (విడుత్తు) (గి) “తరుణౌ రాప సమ్మ
న్న” ఎన్దుఖరక కాలిలే విఱుమ్మడి పణ్ణి.

(అవట్టుమూత్తోనై) అనుకూల రానార్ పక్కల్ సమ్మన్ది
సమ్మన్దికళశవుమ్ గాగమ్ ఫలిక్కు మాపోలే కాణుమ్, ప్రతికూల రానార్

అరు.—“ఈ రావిడుత్తు” ఈర్ త్తు, అఱుత్తెన పడి. “విడుత్తు” విట్టెన్దాయ్,
పోక విట్టు.

నూ. —

వెన్నరకమ్,

(౪౦)

శేరావకై యేశెల్లెకునిత్తా,

అన్య. — వెన్నరకమ్, శేరావకై, శిల్లె, కునిత్తాన్.

అర్థము. — క్రూర మైననరకమును, పొందకుండునట్లు (ఈచిత్రపథమునకంటె వేఱునరకము లేదనునట్లు), ధనుస్సును, వంచినవాడును.

వ్యా. — పక్కలో నమ్మనినమ్మనికళళవుమ్ ద్వేషమఫలిక్కుమ్మడి. (వెన్నరకమ్ శేరావకై యేశెల్లె కునిత్తా) వత్తెన్దవిల్లుమ్ కైయుమాయ్ ముప్పియిలేనిన్ద పెరుమాళ్ళై క్కణ్డఖరక, “మేలేపోయ్ ఒనునరకానుభవమ్ పణ్ణివేణ్డా” ఎన్నుమ్మడి వయి తెరి త్తలోడే ఎల్లావనుభవముమ్ ఇక్కేయనుభవిక్కుమ్మడిపణ్ణినాన్. పూర్వశ్రమత్తిలే నజ్జోయ్ రెల్లున్దరుళియిరుక్కుచ్చెయ్తే, భట్టర్ తిరుమడలరుళిచ్చెయ్కీఱిపోతు. “భట్టర్ ఇవ్విడత్తుక్కు ఇవ్వారైయగుళిచ్చెయ్తార్” ఎన్దుకొల్ల, “ఇవ్వారైయరుళిచ్చెయ్తవరై క్కాణవేణుమ్” ఎన్దుకాణుమ్ భట్టర్ శ్రీపాదత్తిలే నజ్జోయ్ రాశ్రయిత్తు.

(శెన్దనర్ వాయుత్తాని) ఖరవధత్తిసన్దు, పోయ్ వొల్లుకైక్కాళిల్లాతపడి అకమ్మననారువనుమ్తప్పి పెన్ణుడై యుడుత్తుప్పోయ్ రావణనుక్కు, ప్పిఱన్దవృత్తాన్దత్తెయ్తేవిక్కు, అవకమారీచనై యుమ్ కూట్టికొన్డవన్దు పిరాట్టియైయుమ్ పెరుమాళ్ళైయుమ్ కడలుక్కు అక్కరై యుమ్ ఇక్కరై యుమాక ఉడలై గుమ్ ఉయిరై యుమ్ పిరిల్లా అప్పోలే పిరిక్కు, అత్తువేహేతువాక రావణున్ద నిరసిత్తపడి కొల్లుకి అత్తుమేల్.

అరు. — “వెన్నరకమ్ శేరావకైయ్” “రామబాణత్తాలపట్ట పథవుక్కుమేల్ నరకమిల్లామైయాలే విల్లుమ్ కైయుమాయ్ నిన్దనిల్లెయ్కణ్డకాట్టియిలే నరకానుభవమ్ పణ్ణినాన్” ఎన్దుభట్టర్. ఇవ్వుర్భత్తై పూర్వశ్రమత్తిలే రామాయణప్రసంగమ్ పణ్ణికొన్డిరుక్కుచ్చెయ్తేకట్టు ఇప్పడిప్పట్టవరై క్కాణవేణుమ్మెన్దు అత్తెనడవానిఱ్కు, భట్టరెల్లున్దరుళి కృపైపణ్ణినార్నపడి.

మూ. —

శెన్దువర్ వాయ్

వారార్ వనములై యాళ్ వై తేవికారణమా,

(౪౧)

ఏరార్ తడన్దోలిరావణనై, — ఈరైన్దు

శీరార్ శిరమఱుత్తు

అన్య — శెమ్తువర్, వాయ్, వార్ ఆర్, వనములై యాళ్, వై తేవికారణమా, (గీ) ఏర్ ఆర్, తడవ్, యోళ్, ఇరావణనై, శీర్ ఆర్, (౧౦) ఈర్ విన్దు, శిరమ్, అఱుత్తు,

అర్థము. — మిక్కిలియెఱ్ఱనైన, అధరమును, తెవికారణ, సుందర స్తనములను గల, సీతాపిరాట్టినమిత్రముగ, (గీ) అందములై, విశాలములైన, భుజములుగల, రావణాసురుని, (రామవీర్యశాఘను నెడు) సంపత్తుగల, (౧౦) రెండు అయిదులైన, సిరంబులను, ఛేదించి,

వ్యా — (శెన్దువర్ వాయ్) (౧) [జగత్సశైలంపరివర్తయామి] నాట్టుక్కుత్తణ్ణీర్ స్పన్దల్ పోలే రత్తక రాకక్కణ్ణ పెరుమాళ్, “నాట్టైయిళిప్పన్” ఎన్న ప్పణ్ణినములునలితే (౧) [పురేవమే చారుదతీమనిన్దితామ్] మానై క్కణ్ణపోతు, పెరుమాలై, “ఇమ్మానై ప్పిడిత్తు త్తర వేణున్” ఎన్దు ఇరప్పోడే కూడిన ములువలో డేకేట్టాళాకిల్, లోక త్తైయెల్లామ్ కూట్టిక్కులై యాక వఱుత్తుప్పోక విడువనెన్టారితే. (వారార్ వనములై యాళ్) (౨) “మలరాళ్ తనత్తుళ్ళాన్” ఎన్దు పెరుమాళ్ కిడక్కుమిడమితే. (వై తేవి) (౩) “విదేహసుతామ్” ఎన్దు పెరుమాళ్ వాయ్ పులర్ త్తామ్ కుడిప్పిటప్పితే. (కారణమా) అవళ్ హేతువాక.

(ఏరార్ తడన్దోలిరావణనై) ఒన్దుక్కుమ్ కిక్కలనాకాత తిరువడియుమ్, (౪) “అహోయావమహాదైర్యమ్” ఎన్దు వికృతనామ్బడి వడిపు పడై త్తవనితేరావణన్. (ఈరైన్దు శీరార్ శిరమఱుత్తు) పత్తుత్తలైయైయుమ్ ఒరుకాలేయతాతేవైయెన్దాక వఱుత్తు లీలై కొణ్డాడినపడి. (శీరార్ శిరమఱుత్తు) అఱున్దున్దువిఱుకఱుత్తలైక భుమ్, (గీ) “రెఱ్ఱనీయ స్యవిక్రమైః”

అరు — “శెమ్తువర్ వాయ్” “దత్తివ్” - దస్తపక్తియైయుడైయవళ్.

“శీరార్ శిరమ్” శిరత్తుక్కుచ్చీర్ మైయావతు-వీరత్తెక్కొణ్డాడిక్కొణ్ణు విఱుకై

(౧) శ్రీరామా-ఆర-౬౪-౭౫

(౨) మూర్తావతిరు-౩.

(౩)

(౪) శ్రీరామా-సున్ద-౪౬-౧౭.

(౫) శ్రీరామా-యుధ్ధ-౧౦౬-౬.

మూ.— చెన్నై నైదువేలోన్ (౪౨)
పోరార్ నెడువేలోన్

అన్బ— శెన్ద్రు, ఉకన్ద, శెమ్కన్, మల్, పోర్ ఆర్, (గి) నెడు, వేలోన్,
అర్థము.— చుప్పి, సంతోషించిన, ఎట్టునిశేత్రములుకలవాడును, (ఆశ్రిత) వ్యామోహముగలవాడును, యుద్ధమందమరియన్న, (గి) పొడుదైన, ఈటెగల,

వ్యా— ఎన్బ పెరుమాళ్ వీరప్పాట్టైక్కణ్ణు శిరిత్తుక్కొణ్ణువిఘ్నకటడి.
అటుప్పణ్ణువిఘ్నదత్తలై కలైక్కణ్ణుకుమ్ పరున్దుమ్ ఇళిక్కణ్ణు, నిట్కి అతలై కళి, “ నామ్ముత్పాడరాకప్పెన్ద్రులోమ్ ” ఎన్బ ఆశైప్పి డుకిటపడి.

(శెన్ద్రు) వన్దవనై యోరమ్బులేకొల్లా శే, చతురజ్జబలత్తై కొన్బు, కుతిరై కలై కొన్బు, సారథియై కొన్బు, తేరై యభీత్తు, కొండి యెయలుత్తు, త్తలైయెచ్చిరైత్తు, త్తోళి కలైత్తుణిత్తు, త్తలై కలై యలుత్తు, ఇవన్దైయెల్లామ్ కణ్ణు అవన్ నజ్జాటల్ పడుమ్బుడిపణ్ణి ప్పిన్నెయ వనై కొన్బునడి. (ఉకన్దశెజ్జన్ద్రు) (ఉకన్ద) “ ఋషికళుక్కు క్కలై యలుక్కుప్పెన్ద్రులోమ్ ” ఎన్బు, “ శ్రీవిభీషణార్ వాన్ తలైయిలే అభిషేకమ్ పణ్ణప్పెన్ద్రులోమ్ ” ఎన్బుమ్ ఉకన్ద. (శెజ్జన్ద్రు), ఆశ్రితవిరోధి కలైప్పొక్కి అవర్ కళుక్కు ఉకప్పాకప్పెన్ద్రులోమ్ ” ఎన్బు, వ్యామోహముమ్ వాత్సల్యముమ్ తిరుక్కణ్ణిలేతోన్ద్రునడి.

(పోరార్ నెడువేలోనిత్యాది) పిరాట్టిక్కాక అమ్మేన్ద్రుపడిశొల్లిన్ద్రు క్కీర్న్; అప్పడిక్రమమ్ శెయ్యవొణ్ణాతపడి ఆశ్రితరుడై యద్రుజ్జా సమకాలత్తిలే తోన్ద్రువేణ్ణి అతుక్కు ఉతవత్తోన్ద్రున ఇరణ్ణుపడివై యొన్బాక తైత్తుక్కొడుపుటప్పట్టు అవన్ విరోధియైప్పొక్కినపడి శొల్లుకిటటు మేల్. (పోరార్) ఎతిరికళి శరీరజ్జలిలే వ్యాపరిత్తు త్తిరియుమ్ త్తనై పొక్కి ఓరిడ త్తిలేయరుక్కు అవసరమిల్లై. † నిజముమ్ * శత్రైయుమ్

అరు.— యాతల్, ఇళిక్కణ్ణు భయప్పదామర్ “ నామ్ముత్పాడప్పెన్ద్రులోమ్ ” ఎన్బి తలైకణ్ణుడైయ శౌర్యమాతల్.

మూ. —

పాన్ పెయరోనాక తై,

కూరార్ న్దవభుకిరల్ కీణ్డు, — కుడల్ మాలై (౪౩)

శీరార్ తిరుమాక్ విన్దేల్ కట్టి,

అన్య. — పాన్ పెయరోన్, ఆక తై, కూర్ ఆరన్ద, వల్, ఉకిరల్, (గి) కీణ్డు, కుడల్, శీర ఆర్, తిరుమార్వన్ మేల్, (౧౦) మాలై, కట్టి,

అర్థము — హిరణ్యాసురునియొక్క, శరీరమును, వాడిమిగల, చేయున్న, నఖముల చేత, (గి) చీల్చి, పేగులను, (లక్ష్మీసంబంధము నెడు) సంపత్తుగల, పిరాట్టికి వాసస్థానమైన, వత్తుష్టలముమీఁద, (౧౦) మాలగా, కట్టి,

వ్యా. — కుడలుమ్ ↓ శూర్ధన్దు క్కుళుమ్ పరున్దుమ్ పేయుమ్ సేవిక్కిత్తిరియును త్తనైపోలే కాణుమ్. (నెడు వేల్) (౧) “అవష్టభ్యమహద్దనుః” ఎన్నుమాపోలే ఇవనాల్ అడక్కియాళవొణ్ణా తాయరుక్కిఱుపడి.

(వేల్) పట్టుక్కిడక్కుమ్బాత్తుమ్ నిడి త్తవేల్ విడా తే ఇతువే తనక్కు నిరూపకమాయరుక్కుమ్మై. (పాన్ పెయరోన్) హిరణ్య నెన్దితే పెయర్. (ఆక తై) తిరువుక్కిరై పోరుమ్మడి, కాట్టిల్ పన్దిక శై యూట్టియిట్టు వళర్ ప్పారై ప్పేలే బ్రహ్మాదికల్ వరజ్జళాలే పూణ్ణట్టిన మార్వితే. (కూరార్ న్దవభుకిరల్) కూర్మిక్కుమ్మచ్చెన్దవుకిర్.

పిరాట్టిమారోడే పరిమాలుమ్బాత్తు అవర్ కళుమ్ కూశుమ్మడియాన సాకుమార్వత్తైయుమ్, శత్రుక్కుళోడే పరిమాలుమ్బాత్తు అవర్ కళై యభియచ్చెయ్య వేణ్డుమ్ తిచ్చై యైయుముడై యనా యిరుక్కుమాపోలే, ఇవన్దుక్కుమిరజ్జుపుడై యుణ్డుపోలే కాణుమ్. (కీణ్డు) నరసింహాత్మిక తోన్ద్రురవిలే శీన్ద్రుత్తైక్కిణ్డు పైయల్, ఉడమ్బు వెతుమ్బి, పాశుక్కిన పన్దిపోలేవతమ్ శెయ్య అనాయా సేనక్కి త్తపడి.

(కుడల్ మాలై శీరార్ తిరుమార్వన్దేల్ కట్టి) శీన్ద్రుత్తైమికుతి యాలే కుడలై ప్పణిత్తుత్తిరుమార్వలే కట్టిక్కుణ్డానాయ్దరు. అతా వతు - విజయశ్రీవిభక్తుకిఱ తిరుమార్వలే అతుక్కుమాలై యిట్టపడి.

అరు. — “శీరార్ తిరుమార్వ” విజయశ్రీయాతల్, పిరాట్టియాతల్,

సూ.—

శెబురుతి

శోరాక్కిడన్దానై క్కుజ్జుమత్తోళ్ కొట్టి,

(౪౪)

ఆరావెల్పున్దానరియురువాయ్,

అన్వ — శెమ్, కురుతి, శోరా, కిడన్దానై, కుజ్జుమత్తోళ్, (౫) కొట్టి, అరియురువాయ్, ఆరా, ఎల్పున్దాన్,

అర్థము. — ఎఱ్ఱని, నెత్తురు, కారునట్లు, పడియున్న (అ) హిరణ్యని (ఎత్తి), కుజ్జుమముచే నలజ్జురింపఁబడిన భుజములమీఁద, (౫) కొట్టి కొని, నరసింహ వేషముగఁబాడెడి, అట్టహాసముచేసి, (౧౦) పెరిగినవాఁడును,

వ్యా.—పిరాట్టియిరుక్కిఱ తిరుచూర్వితే కాణుమ్ కట్టిగఱు అనాశ్రితవిషయత్తిల్ ఇత్తనై శీఢ్ద మివనుక్కిలై యాకిల్ అవల్ అకై యాళితే. (శెమ్కురుతిశోరాక్కిడన్దానై క్కుజ్జుమత్తోళ్ కొట్టి) రక్తవెళ్ళమ్ కొఱి క్కు-వ్వుడికిఱ్ఱిత్తు, అవనై, పిరాట్టిమారోడేకలక్కైక్కు అలక్కరిత్త తిరుత్తోళిన్దే తేశీఢ్ద త్తిన్ది కుతియా లేయెదుత్తు అత్తెన్దు కొణ్డానాయిల్దు. [శెమ్కురుతిశోరాక్కిడన్దానై - కూరార్ న్దవళ్ళుకిరాల కీణ్డు కుడన్దానై శీరార్ తిరుమార్ విన్దే అక్కిట్టి-కుజ్జుమత్తోళ్ కొట్టి ఆరావెల్పున్దాన్] ఎన్దన్వయమ్. ఆర్ ప్పతుమ్ శెయ్ తాఁ; కిళరువతుమ్ శెయ్ తాఁ.

(ఆరావెల్పున్దానరియురువాయ్)(౧) 'అవాక్యనాదరః' ఎన్దు ఎతిర్ త్తలైయిల్లా మెయా లేవా నైళోల్లా నెన్దు ప్రసిద్ధనాయిరుక్కిఱ తాఁ, అశ్రిత విరోధియై ప్పొక్క ప్పెత్తే మెన్నుమ్ హర్షతాలే ఆర్ త్తుకొణ్డాఁ.

(అన్తియుమి త్యాది) ఇప్పడియత్తియ చెయ్యి నేణుమ్ ప్రాతికూల్య మేయన్తియే, ఆరుకూల్యలవముడై యవనాయిరుక్కు మితేమహాబలి, అతావతు - బౌదార్యగుణమెచ్చతోన్దుడై యనాకై యాల్; అవనై చ్చడక్కెన అభీయచెయ్యి వొణ్డామెయాలున్, దేవర్ కిళక్కాక అననై యభీయ

అరు.— కీర్తనెన్దు శిశియోళోడే యత్తెయ వేణ్డవా నెన్నెన్దు. ఆరుళి చెయ్యకొణ్డార్ (అనాశ్రితవిషయత్తిల్) ఇత్యాది. ఆర్ ప్పతు - కొక్కరిప్పుకు.

(౧) ఛాన్దో-౩-౧౪.

మూ.—

అన్ని యుమ్

పేర్ వామననాకియ కాలత్తు, మూవడిమణ్ (౪౫)

తారాయెనక్కెన్ఱు వేణ్డిచ్చల త్తినాల్,

నీరేద్రుల కెల్లామ్ నిన్ఱ శన్దామా వలియై, (౪౬)

అన్వ.— అన్ని యుమ్, పేర్, వామననాకియ, కాలత్తు, మావలియై, (౫) మూవడిమణ్, ఎనక్కు, తారాయ్, ఎన్ఱు, వేణ్డి, (౧౦) నీరేద్రులు, శల త్తినాల్, నిన్ఱ, ఉలకుఎల్లామ్, ఆశన్దాన్, (౧౫)

అర్థము.— అంతయేగాక, గొప్ప, వామనావతారమెత్తిన, కాలమందు, మహాబలిని, (౫) మూడడుగులు భూమిని, నాకు, ఇప్పు, అని, యాచించి, (౧౦) (వాడు విడిచిన దాన) జలమును బట్టి, కపటముచేత, ఉండి, లోకములనున్నింటిని, కొలిచినవాడును, (౧౫)

వ్యా.— చెప్పెయ్య వేణ్డి కెయాలమ్ “అవణ్ కొడుక్క పుకప్పన్” ఎన్నుమ్ తైని వైత్తు త్తనై యిరప్పా శనాక్కి అవన్ పక్కలిలేశెన్ఱు నీరేద్రులు భూమి వాణ్డి ఇన్ఱినుక్కుక్కొడు త్తపడి శొల్లకిఱతు.

(అన్ని యుమ్ పేర్ వామననాకియ కాలత్తు) నాట్టిల్ వామనజ్జళెల్లామ్ వళర్ నద్దళిన విడమెన్నిలామ్బడి శిలు త్తిరుక్కు మెన్నుతల్. వడివేయన్ఱి యేపేరుమ్ వామననాకియ కాలమ్. (మూవడిమణ్ తారాయ్) “మహాబలీ! ఎనక్కు మూవడిమణ్ తర వేణుమ్” ఎన్ఱాన్; అవనుమ్ “తరుకిఱోమ్” ఎన్ఱాన్. అజ్జనాకవొణ్ణాతు (తారాయ్) ఎన్ఱాన్ వళైప్పా రైప్పోలే. (ఎనక్కెన్ఱు) ఒన్ఱైయుమ్ “ఎనక్కు” ఎన్నాతవన్ కాణుమ్ “ఎనక్కు” ఎన్ఱాన్ పరార్థమూ కెయాలే. (వేణ్డిచ్చల త్తినాల్ నీరేద్రుల కెల్లామ్ నిన్ఱ శన్దామా వలియై) వేణ్డిక్కెయిలే నీర్ విల్లున్దవాత్తే శిలు కాళైక్కాట్టిప్పెరియ కాలాలే, లోకమదైయవళన్దకొణ్ణాన్. [మావలియై మూవడిమణ్ తారాయెనక్కెన్ఱు వేణ్డిచ్చల త్తినాల్ నీరేద్రుల కెల్లామ్ నిన్ఱ శన్దా] ఎన్ఱు అన్వయమ్.

అను.— “పేర్ వామనన్” పోయవామననెన్నుతల్, తిరునామముమ్ వామననెన్నుతల్, “శల త్తినాల్” శలమ్ - ఛలమాయ్, కపటమెన్ఱ పడి.

మూ.—ఆరాతపోరిలశురర్ కళుమ్ తానుమాయ్,

క్కారార్ వరై నట్టునాకమ్ కయితాక,

(౪౭)

న్వ.—పోరిల్, ఆరాత, అశురర్ కళుమ్, తానుమాయ్, కార్ ఆర్, (గి) వరై, నట్టు, నాకమ్, కయితాక,

శ్లోము.—యన్ధమందు, తృప్తిపుట్టని, అనురులును, తానును, మేఘములచేనిండిన, (గి) పందరపర్వతమును, (కవ్వముగా) నిలిపి, (వాసుకి)సర్పమును, తాడుగా (చుట్టి), ౧౦)

వ్యా.—(ఆరాతపోరిలి త్యాది) దేవర్ కళుమ్ అనురర్ కళుమాయ్ క్కడలై క్కడై యప్పక్కు, మాట్టామెయాలే తాకడలై క్కడై న్దపడి శొల్లుకిఱు. (ఆరాతపోరిల్) ఇవర్ కళుక్కారా తే యరుక్కుమెన్ను తల్, తనక్కారా తేయరుక్కుమెన్ను తల్. (అశురర్ కళుమ్ తానుమాయ్) దేవర్ కళుమ్ అనురర్ కళుమాయ్ ఎన్న వేణ్ణియరుక్కు, ఎతిర్ తలైయాన అనురర్ కలై చొచ్చి, పిన్నై తలై చొచ్చిల్లువానెన్నెన్నిల్; అనుకూల్యవముడై యార్ “తాక” ఎన్నుమ్ శొల్లుక్కుళ్ళే యడక్కుకై యాలే తలై చొచ్చిల్లు. (కారార్ వరై నట్టు) మనర త్రిల్ పడిన్ద మేఘమ్ అలకాతపడికొడువన్దనాట్టిన నాయ్ ప్పమరున్దపడి. (నాకమ్ కయితాక) చేతననితే, మలైయిలేశున్దరి క్కడైయానిన్దాల్ తనక్కు అతు వ్యసన మాయిరాతే, ఇవకరస్పర్శతా లేవన్దసుఖత్తుక్కు అన్దవ్యాపారతాలే పొక్కువిట్టినాకిల్ అననాటిను ఉణ్ణుక్కువొణ్ణాతపడియరుక్కుమితే. (పేరామల్ తాజ్జిక్ కడన్దై) కీక్కుడైయామే, మేల్ కొన్దలియామే,

అరు.—“ఆరాతపోరిల్” ఆరితిల్ - క్కడైయాలయ్, ఆరాత - శమైయూత, అనురర్ క్కు కార్యకరమాకాత, పోరిలే - కడైకిఱవ్యాపారత్తిలే ఎన్నుతల్, చొచ్చిలే ఆరాత అనురరెన్దాయ్, యన్ధత్తిలే తృప్తిపిటవతి అనురరెన్దరానరమకట్టుకొల్వకు. ఇవర్ కళుక్కారాతే ఇవర్ కళుక్కు కార్యకరమాకా నాయ్ ప్పమనామర్థము. చేతననితే, నోకాతోవెన్ద శక్కువాక్యమ్.

మూ.— పేరామల్ తాజ్జేక్కడైన్దాన్,—తిరుత్తుఱాయ్

త్రారార్ న్దమార్ వన్ తడమాల్వరైహాలుమ్, (౪౮)

హోరానై హాయ్ కై వాయ్ కోట్టట్టునిన్దలటి,

అ.వ్య.—తిరుత్తుఱాయ్, తారార్ న్ద, మార్వన్, పేరామల్, తాజ్జి, (౫) కడైన్దాన్, తడమ్, మల్, వరై హాలుమ్, హోర, (౧౦) ఆనై హాయ్ కై వాయ్, కోల్ పట్టు, నిన్ద, అలటి, (౧౫) అథము —తిరుత్తుఱాయ్ మొక్క, మాలతోడేరిన, వక్షస్థలముకలనాడై, (ఆపర్వతము, మై) ఎగఱునుండ, ధరించుకొని, (౫) (క్షీరాబ్ధి) చిలకినవాడును, విశాలమై, ఉన్న తమెన, పర్వతమువలెనున్న, హారుమన్న, గజేంద్రాధిపతి, మనుగునందు, (మొసలిచేత) బద్ధపడి, ఉండి, భూషించి, (౧౫)

వ్యా.— పక్కత్తిల్ శాయ్ మేకడైన్దపడి. (తిరుత్తుఱాయ్ త్రారార్ న్ద మార్వన్) కడలై క్కడై కీటపోతు కోళుమ్ కోళి మాలై యుమాయ్ నిన్దుకడైన్దపడి.

(తడమాల్వరైయి త్యాడి) ప్రయోజనా నరపరర్ కార్యమ్ శెయ్ తపడి శొల్లిల్ మొక్కిళ్ళు ; అనన్య ప్రయోజననాన (శ్రీగజేంద్రా) ధ్రువాణ ముతలై య్ కై యిలేయకప్పడ, అనకప్పట్టమడువిణ్ కరై యిలే అరై కులై య్ తైలై కులై య్ పన్దువిల్లును అవణ్ విరోధియై హొక్కీ అనభిమతిమ్ శెయ్ తుకొడు త్తపడి శొల్లికీటఱుమేల్. (తడమాల్వరై హాలుమ్) తడమెన్నుమ్, మాలెన్దుమ్ శొల్లికైయాలే - పరుత్తు ఉయర్ న్ద మలై హోలేయి మొక్కిటవణ్. ఇప్పెరుమై శొల్లికీటతిగ్గెన్నెన్నిల్ ; పెరియతు నోవు పట్టాలాన్ ద్రమాట్టాడై కాక. (హోరానై) యుద్ధోన్ముఖ నాయ్ త్తిరికిటాన్ద్రితే ; శెరుక్కాలేమలై కిలోడ హారుతుతిరికిటపడి. (హాయ్ కై వాయ్) వెళినిలమాకల్ ఎతిరికలై ప్పుణిక్కుమితే, తన్నిలమల్లాత సిర్ నిల త్తిలే. (కోట్టట్టు) శత్రువానముతలై య్ కై యిలే అకప్పట్టు. (నిన్దు) అవణ్ సీగుక్కియుక్కు, ఇవన్ కరైక్కియుక్కు, శిల నాశెల్లామ్ శెన్దు ముతలై య్ వ్యాపారమేయాయ్, తణ్ వ్యాపార

అరు.—“కోట్టట్టు” - శత్రుత్వము.

మూ.—నీరార్ మలర్ క్కమలమ్ కొణ్డోర్ నెడుజై యాల్, (౪౯)

నారాయణావో మణివణ్ణా నాక జై యాయ్,

వారాయెన్నా రిడరై నీక్కాయ్,—ఎన వెకుణ్ణు (౫౦)

అన్య.—నీర్ ఆర్, మలర్, కమలమ్, ఓర్, నెడుమ్, (౫౧) కై యాల్, కొణ్డు, ఓ! నారాయణా! మణివణ్ణా! నాక జైయాయ్, (౫౦) వారాయ్, ఎన్, ఆర్ ఇడరై, నీక్కాయ్, ఎన, వెకుణ్ణు, (౫౧)

అర్ము.—జలములాముణిగి, వికసించిన, తామరసపుష్పమును, ఒక, దీర్ఘమైన, (౫) శొంఠముచేత, ఎత్తికొని, ఓ! సర్వస్వామీ! నీలమణివంటి తిరుమేనుగలవాడా! అనన్త శయనుడా! (౫౦) వేంచేయవలెను, నాయెక్క, గొప్పదుఃఖమును, పోగొట్టవలెను, అనిఘోషింప, (౫౧) (దానినివిని) కోరిగించి,

వ్యా.—నుద్ర్ ముసన్తపడి. (నీరార్ మలర్ క్కమలమ్ కొణ్డోర్ నెడుజై యాల్, శెవ్విమాటాతి తామరై పూవై ప్పడి త్తై యై త్తనై యు మొట్టియ, నీరిలేయున్దునినానాయ్, ను. (నారాయణావో) † సర్వస్వామియానవనే! ఎన్తపడి.

(మణివణ్ణా) విడాయ్ త్రార్ క్కు త్తణ్ణోర్ వార్ క్కు మువనన్టో?సి. ఇప్పడివై ఆశైప్పట్టార్ క్కు కొట్టు మువనన్టో?సి యెన్టీ. (నాక జై యాయ్) ఉన్నుడమై బయ్యానై ప్పట్టార్ క్కు కొడుక్కు మువనన్టై యో నీయెన్టా. (వారాయ్) ఎన్నుడై యఆర్ తిరుమ్బడి అఘోరియవడివై ప్పారిత్తుకొణ్డు ఇజ్జనే యెఱున్దు శివేణుమ్, (ఎన్ ఆరిడరై నీక్కాయ్) ఇప్పోతు ఇవ్ ఆరిడరై అఱు - దుగ్గినివృత్తియై ప్పణ్ణాయ్ ఎన్టా నల్ల; ఇప్పు, శెవ్విమాటాట్టో తిరువడికళితే యిడువిత్తుకొళాయెన్తపడి.

(ఎన) ఎన్టు ఇప్ప)కారత్తాల్ యివ్ శొల్ల. (ఎనవెకుణ్ణు) సర్వేశ్వర. ఇవ్వారై శెవిప్పట్టవాతె కోపితరుళిన్.

(తీరంతశీద్రత్తాల్) ముతలై యిన్తై యిలే యకప్పడకొడుత్తు,

† ఎనాయ్! ఎన్టాన్ ఎన్టు కృచిదధికపాఠము.

మూ.—తీరాతశీర్ శ్లోకాల్ శెన్దిరణ్ణకూతాక,

ఈరావతనై యిడర్ కడిన్దా నెప్పగుమా,

(౫౧)

పేరాయిరముడైయా పేయ్ పెట్టేర్

అన్య.— తీరాత, శీర్ శ్లోకాల్, శెన్ది, ఇరణ్ణకూతాక, ఈరా, (౫) అతనై, ఇడర్, కడిన్దాన్, ఎప్పగుమాన్, ఆయిరమ్ పేర్ ఉడైయాన్, (౧౦) పేయ్, పెట్టేర్,

శ్లోకము.—ముగియని, (ఆ) కోపముచేత, (కోపపరవశుడై) వెళ్ళి, (మొసలిని) రెండుతుంఘగా, చీల్చి, (౪) ఆయేనుగుయొక్క, దుఃఖమును, పోగొట్టి నవాడును, నా స్వామియు, వేయి తిరునామములను గలవాడుడైన సర్వేశ్వరుడు, (౧౦) బుద్ధిహీనురాలైన, ప! స్త్రీలారా!

వ్యా.—“అకప్పట్టవన్ నోవుపట్టతుక్కుప్పిన్ను అవనైరక్షిత్తు ఎన్ శెయిలోమానోమ్” ఎన్ను ఇన్నుమ్ తీరాతేడక్కిటతే. (శీర్ శ్లోకాల్ శెన్ది) వాహనత్తిన్నై లన్దుపోలేకాణుమ్ శెన్దుళు, కోపత్తిన్ మీలేకాణుమ్; కోపమ్ పట్టికాట్టచ్చెన్దానిత్తనై. తానతిన్దు శెన్దానన్దు కాణుమ్. (ఇరణ్ణకూతాక ఈరా) అనైక్కుమ్ నోవు వారామల్ ముతైయుమ్ ఇరుపిళవామ్బడి తిరువాళ్ళియాలే పిళన్దుళినపడి.

(అతనై యిడర్ కడిన్దాన్) అప్పడినోవుపట్టరుక్కిణ శ్రీగజేన్ద్రాగ్ధ్రానై అమ్ముతలై విడిత్తి శ్రీపాదత్తైత్తై తిరుక్కైకళాతేయొత్తువతు, రుప్పవళత్తాలేయూతువతు, తిరుప్పరిచట్టత్తలైయా లేయొత్తువతానాన్. ఎప్పగుమాన్) శ్రీగజేన్ద్రాగ్ధ్రావాసుక్కున్దిక్కే, ఇవళ తాన్ పెన్ద్రామామ్బడి తోగ్గొ ఇక్కట్టువిచ్చి ఎన్నాయనే! ఎన్దితాల్. (పేరాయిరముడైయాన్) ఇప్పడి ఆశ్రితరక్షణమొక్కాక చెయ్యిత అపదానక్కుళు వాచకమాన తిరునామక్కుళు ఎణ్ణిఅన్దవన్దై యుడైయవన్. ఆశ్రిత్ ఇవ్విషయత్తిలిట్టికైక్కు పులతుత్తై యున్దానాత్తోలే అవర్కళోచునన్దిక్కుమ్ పలతిరునామక్కుళై యుడైయవన్.

(పేయ్ పెట్టేర్) సర్వేశ్వరనడియాక వన్దుతుఇన్నో యెన్దాలుమ్ వతాన్దరస్పర్శముడైన్దు అతిశక్తై పణ్ణకిణ అతిపుకేడికళిన్దే నీన్దల్.

మూ.—

నుమ్మకళై,

తీరానోయ్ శెయ్ తానెనవురై త్తాళ్, — శిక్కెనమల్ (౫౨)

గ్రారానుమల్లామై కేటైజళమ్మనై యుమ్,

అన్య.—నుమ్మకళై, తీరా, నోయ్, శెయ్ తాన్, ఎన, (౫) ఉరైత్తాళ్, మల్లు, ఆరానుమ్, అల్లామై, శిక్కెన, (౧౦) కేట్టు, ఎజ్జళ్, అమ్మనైయుమ్, అర్థము.—మీ పిల్లకు, తెగని, బాధను, కలుగజేసెను, అని, (౫) చెప్పినది. (ఈ బాధకు మూలము) వేలు, ఎవడును, కానివిధమును, దృఢముగ (అడుగడుగున), (౧౦) విని, మాయొక్క, తల్లియు,

వ్యా.—(నుమ్మకళై) ఉజ్జళ్ వయిల్ శ్రీలేపి అన్నవళై. ఉజ్జళ్ వయిల్ శ్రీలేపి అన్నవళై పరదేవతైక్కు నోవుపడుమి త్తనైయల్లతు అవరదేవతైక్కు నోవు పడుమో? (తీరానోయ్ శెయ్ తానెనవురై త్తాళ్) ఇన్నోయ్ తీరుమ్మడి ఎన్నెన్ఱు విచారిక్కి-అవర్ కళుక్కి థై, “తీరానోయ్ శెయ్ తాన్” ఎన్ని అతు. “ఇవళుక్కున ర్వేళ్వరనడియాక వన్దనో యాకి అతు తీరి త్తెచ్చును వ తెన్?” ఎన్ఱు అవర్ కళో భయప్పడుకితార్ కళా కక్కరుతి “తీరానోయ్” ఎన్ని తాళ్ కాణుమ్. ఇప్పోతు, తీరానోయ్ ఎన్ని అతు - భక్తియైతే; యావదా త్తభావియాన నోయి థే; వ్రాత్తిదనై యిలు మనునర్ త్తిక్కుమతి తే.

(ఎనవురై త్తాళ్) జెన్ఱలుమ్ శిలుతులియుమ్ పట్టాత్పోలే యిరుక్కి అతు కాణుమ్ తనక్కిని తానపడి. (ఉరైత్తాళ్) ఎన్ఱు మిన్నోయ్ కొణ్డాలాకాతో? ఇవళో పుకున్దిప్పడి పరిహారమ్ శొల్లెప్పెటిల్.

కట్టువిచ్చి అప్పడిశొన్నా భాకిల్ ఉజ్జళ్ తాయ్ మార్ శెయ్ తతె న్నెన్ఱు; శొల్లెకితాళ్ మేల్. (శిక్కెనమల్ గ్రారానుమల్లామై కేటైజళమ్మనైయుమ్) “ఇన్నోవు *వేరాయ్ రమ్మడైయానడియాక వన్దతు” ఎన్ఱు శొన్నాళ్ కట్టువిచ్చి; ఎన్నెన్ఱు పెల్లెల్ తాయారుమ్ “దేవతా స్తరస్పర్శ మిలైయి తే” ఎన్ఱు పలకాణుమ్ కేట్టు.

అరు.—“ఎనఉరై త్తాళ్” కట్టువిచ్చి వానైయై యనుపదిక్కయాలే అతుతన క్కు మినితానపడి.

౧.—పోరార్ పేళ్ళిన్దీరవనాకిల్పాన్దుధాయ్, (౫౩)

తారాతోళియుమేతన్నడిచ్చియల్లశే, మద
ధారానుమల్లనేయెన్తోన్దో, —నానవనై (౫౪)

ప్ర.—పోర్ ఆర్, పేర్, కళ్ళీర్, అవనాకిల్, పూమతుకాయ్, (౫) తారాతోళి
యమే, తన్, ఆడిచ్చియల్లశే, మదదు, ఆరానుమల్లనే, (౧౦) ఎన్దు, ఒట్టిన్దో,
న్, అవనై,

ప్రము —యన్దోన్దుఖములైన, ఈపెరివంటి. నేత్రములుగల పఖియలారా! ఆసర్వే
రుడయినయెడల, సుండరమైన నిరుత్తుకాయని, (౫) ఇవ్వకఁబోవునా? (ఈపె)
నకు, దాసురాలుకాదా? (పేడు) వేలు, ఎవఁడోకాడు, (౧౦) అనిచెప్పి, నివృత్తురాల
ననది. నేను, వానియొక్క,

వ్యా.—(పోరార్ పేళ్ళిన్దీర్ అవనాకిల్ పూన్దుధాయ్ తారాతోళి
యుమే) పెట్టిన్దొకల్ పతముకిటపతదత్తైన్దు, నోవుక్కుసిదానమ్
సర్వేశ్వరనానపిన్పునీగ్గిప్పడిప్పళి అవేణుమో? (పునయెల్లామ్ నీరే
కల్లశన్ద నెడియపిరానరుళావిడుమే) ఎన్నుమాళాలే, అవనాకై యుమ్,
మన్దైయ అపేక్షితమ్ శెయ్యానెన్దై యుమ్, * అగ్నినాసిఞ్చేత్ పోలే
సగ్గతమన్? ౨ “కామోద్విర్నాభిభావతే” ఇతివత్. (తన్నడిచ్చి
యల్లశే) అపేక్షితమానవై తానాఁ చెయ్యాతోళిన్దొలుమ్ కాలై
క్కట్టి నూకిలుమ్ శె నువిత్తుక్కొళ్ళ ప్పొత్తియిన్దైయో? వెన్దు ఇప్పడి
తోళీనూర్ కుచ్చొల్లి. (మదధారానుమల్లనేయెన్దు) దేవతానర
మాన నోయ్ తిణ్దీన్దొల్లైయియై యెన్దు నేశెళిన్దు నిర్భరైయనాళి.
“ఎమ్మెరునూనోడే సమ్బన్ధముడైయ వింభుక్కు నాన్ కరైయవేణు
మో? ఎన్దు తిళిప్పమదధైశెన్దు, అవళి శెయ్త శెన్నెన్నిలే; (ఒట్టి
న్దో) ఒట్టిన్దో.

(నాన్) ఎవనన్దాడలిలే అవనైక్కె యుమ్ మడలుమాకక్కా
క్కడం తాకి ఉద్యోగిన్దుప్పటప్పట్టు అవకకుడక్కుత్తిలేతోదధనాన్.
అ(వనై) తేకవడివత్తైక్కట్టి యెన్నైయనన్యావైయాక్కినవనై.

ఆరు —“పోరార్ పేళ్ళిన్దీర్” పెళ్ళిన్దొకల్) -తోళిమార్. యన్దోన్దుఖమా
నకల్లశెన్నెయాలే పరపరప్పాలేపతిదత్తమతోదధమేటరు.

మూ.—కార్తా తిరుమేనికణ్డతువేకారణమా,

ప్పేరాప్పితఱ్ఱా త్తిరితరువన్,—పిన్నైయుమ్ (౫౫)

మీరాప్పకుతలుమివ్వుడలై త్తణ్ వాడై,

అన్వ.—కార్తర్, తిరుమేని, కణ్డతువే, కారణమా. పేరా, (౫) పితఱ్ఱా, తిరితరువన్, పిన్నైయుమ్, తణ్, వాడై, (౧౦) ఇవ్వుడలై, ఈరా, పుకుతలుమ్,

అర్థము.—శ్యామమైన, తిరుమేనును, చూచినదే, నిమిత్తముగ, స్వరూపముచెడి, (౫) జల్పించుచు, తిరుగుచున్నాను. దానిపైన, చల్లని, గాలి, (౧౦) ఈ శరీరమును, చీల్చి లోపల ప్రవేశించి,

వ్యా.—(కార్తా తిరుమేనికణ్డతువేకారణమా) అవనుడైయశ్రమ హరమాన తిరుమేనియైకణ్డతువేహేతువాక. ఋషికల్లైయుమ్ ఆఱ్ వార్కల్లైయుమ్బాలే యాయీర్లు తిరుత్తాయారు మివళుమ్. ఇవళ స్వరూపగుణజ్ఞాన మాయీర్లు ఋషికళుక్కు; దివ్యవిగ్రహత్తిలుమ్ విగ్రహగుణత్తిలుమాయీర్లు ఆఱ్ వార్కళుక్కు. గుణజ్ఞానత్తిలకప్పట్టార్క్కు అద్రులామితే; వడివట్టకలకప్పట్టార్క్కు అద్రువాణ్ణాతితే. అప్పడిగుణజ్ఞాన ముడైయవళాయీర్లు తిరుత్తాయార్; ఆకైయాలే ధరిత్తిరున్దాల్. అవ్వుడివఱ్కిలే యకప్పట్టవర్కళుక్కు ప్పెర్మల్లఱ్ఱు ధరిక్కువాణ్ణాతితే. (పేరా) ఆణ్ పెణ్ణానపడి. (పితఱ్ఱా) పెణ్ణాన తన్నైయైత్తానుమ్మిన్దపడి. (తిరితరువన్ పిన్నైయుమ్) పిన్నైయుమ్ అడక్కుమ్కుడిహానాల్ నశిక్కువితేకణ్డతు. అప్పడిశెయ్యాలే యాతనాశరీర మ్బాలే పిన్నైయుమ్తిరిన్దే. (ఈరాప్పకుతలుమ్) పుకున్ద ఈరుఱ్ఱి తిలై; ఈర్న్దొణ్ణుపుకురానిన్దతు. (ఇవ్వుడలై) పణ్డే తొట్టార్మేలే దోషమామ్బుడి విరహకృపైయాన ఉడలైయెన్నుతల్; తిరుక్కుచ్చి తై యాత ఉడమ్పెన్నుతల్. (త్తణ్ వాడై) నజ్జూట్టిన ఆయుధమ్బాలే

అను —“నానవనై” అవళోధరిక్కుక్కుమ్ ఇవళోత్వరిక్కుక్కుమ్ హేతువేత్తెన్ అరుళిచ్చయ్కితార్ (ఋషికల్లైయుమ్) ఇత్యాది. “పేరా”—పేర్న్దెన్దాయ్, నిన్దనిలై ట్టుప్పేరుకై, ఆణాకారమ్సోయ్ పెణ్ణాకారమాకై.

మూ.—శోరామఱుక్కుమ్ వక్తై యటియేన్, —శూర్త్తులూ (౫౬)

రాగా నుమేళువ రెన్ను మతిన్ పట్టియై,

వారామల్ కాప్పతఱుక్కు వాళానిరున్దొట్టిన్దేన్, (౫౭)

అన్య. — శోరా, మఱుక్కుమ్, వక్తై యటియేన్, శూర్త్తులూర్, ఆరానుమ్, (౫) ఏళువర్, ఎన్నుమతిన్, పట్టియై, వారామల్, కాప్పతఱుక్కు, (౧౦) వాళా, ఇరున్దొట్టిన్దేన్,

అర్థము.—మోహింపఁజేసి, బాధించుచున్నది. (దానిని) ఈవిధమని తెలిసికొనలేను. నిండిన కేళములుగల స్త్రీలు, ఎవరైనను, (౫) నిండింతురు, అనెడు దానివలనఁ గలిగెడు, అపవాదమును, రాకుండునట్లు, రక్షించుటకుఁగాను, (౧౦) (మునుపు) నిరుద్యమరాలై, ఉంటిని.

వ్యా.—కుళిర్ త్తియై యుచ్చైత్తాన వాచ్చై. (శోరామఱుక్కుమ్) శోరవుమ్ పణ్ణానిష్టతు ; మఱుక్కువుమ్ పణ్ణానిష్టతు. (వక్తై యటియేన్) తిరళ శోరపణ్ణానిష్టతెన్దు శొల్లుకుచ్చైన్దె యొచ్చియు, శెయ్కెటవక్త కళ పేచ్చుక్కునిలముల్.

(శూర్త్తులూర్) వాడై ఉడమ్మిలేపట్టాలుమ్ మయిర్దుడి సుమ్ అక్కుకుమ్ కులైయాఁజే యిగుక్కుమవరకల్. (ఆరానుమ్) ఎన్ శెయల్ పొల్లాతెన్దు ఇరుక్కుక్కడవారిల్లై; ఎళ్లేనుమ్ శిలవరెన్దై. ఆవ్వు త్పన్నరుమాయ్ అన్యపదేశ్యగుమాయిరుప్పార్ శిలరెన్దై. (ఏళువరెన్ను మతిన్ పట్టియై) అనరకల్ అలర్ తూర్త్తు అత్తాల్ వరుమ్ పట్టియై. ఇరళాత్తూమైక్కు అనమతేవినపడి పొల్లాతెన్ను తల్; అన్కపిరివిరున్దొల్ ఇరళాటియు రాతేర్తిజ్జ సేపడుకొని పొన్నెన్ను తల్ శెయ్వరకళిత్తే. (వారామల్ కాప్పతఱుక్కు) అన్క స్వరూపత్తుక్కున్ నమ్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ నిట క్కేడు వారామైక్కు. (వాళానిరున్దొట్టిన్దేన్) కునియక్కు టుణిపత్తు టుణి కాలత్తిలే, ఇరణ్ణుమగుణుమ్ మనిశర్ కాణ మడలై కొణ్ణు పుట

అయి — “శోరామఱుక్కుమ్” శోరవుమ్-మోహిక్క-వుమ్, మఱుక్కువుమ్-విరళాగ్నియాలే తిసిక్క-వుమ్. (కునియక్కు-టుణి) అనతిరక్తు సర్వర్క్కుమ్ సులభనాయ్ కుడక్కుత్తాడుకొనినయత్తిలే.

మూ.—వారాయ్ మడ నెళ్ళో వన్దు, మణివణ్ణ

శీరార్ తిరుత్తుథాయ్ మాలై నమక్కరుళి

(౫౮)

త్రారాన్ తరుమెన్దిరణ్ణ త్రిలాన్తతనై,

ఆరాను మొన్ట్రా తార్ కేళామేళొన్నక్కార్,

(౫౯)

అన్బ.—మడమ్, నెళ్ళో, వారాయ్, వన్దు, మణివణ్ణన్, (౫) శీర్ ఆర్, తిరుత్తుథాయ్ మాలై, ఆరుళి, నమక్క, తరుమ్, (౧౦) తారాన్, ఎన్దు, ఇరణ్ణత్తిల్, ఒన్తత్తిసై, ఒన్ట్రా తార్, (౧౫) ఆరానుమ్, కేళామే, శొన్నక్కార్,

అర్థము.—ముగ్ధమైన, ఓ! నునసా! లేము. పోయి, నీలమణివంటి విగ్రహముగలవాడు, (౫) సుందరమయిన, తిరుత్తుథాయని, కృపణేశి, మనకు, ఇచ్చిన, (౧౦) ఇవ్వఁడు, అనియఁడు, రెండుమాటలలో, ఒకమాటను (వాడుచెప్పనట్లు నేను చెప్పఁడుమాటను), (వానితో) చేరి తన శిష్యులు, (౧౫) ఎవ్వరును, పిననట్లు, చెప్పితినని,

వ్యా.—పడ ప్పెటాతే తరుమన్దికాలన్దైప్పాథైపోక్కి నే.

(వారాయ్) ఎల్లున్దిరాయ్. (మడనెళ్ళో) ఇప్పోతు, భవ్యమాన నెళ్ళో యెన్దిరితన్దు; అతీపుమాణ్ణుకిడక్కి అనెళ్ళోయెన్దుపడి. అవనైనొక్క యెల్లాముణ్ణాయ్ శ్రీతే, ఎల్లున్దిరాయ్. (వన్దు) శెన్దెన్దుపడి. వరపుశెల వైక్కాట్టుమితే. అవన్దుక్కలిలేశెన్దు.

(మణివణ్ణ) తన్నైప్పిరిన్దార్ మడలేసుక్కున్బుడి వణ్ణవల్లవడిపు పడైత్తనా. (శీరార్ తిరుత్తుథాయ్ మాలై నమక్కరుళి) అనన్యప్రయోజనరిట్టమాలై. (౧) 'నమక్క శీర్ తొన్డార్'. ప్రయోజనాన్తరపరిట్టతాకిల్ అవర్ కళ నెళ్ళో అభిసన్నియా లేసురుళి నాఱుమన్దై. (నమక్కరుళి) ప్రణయిత్యమ్ పోయి శ్రీతే నమ్మార్ ముక్కుతల తపోతే, ఇని కృపె పణ్ణియణ్డైత్తనై యితే. (ఆరాన్ తరుమెన్దిరణ్ణ త్రిలాన్తతనై) తలలు మామ్; తాగాతోక్కియలుమామ్, ఇరణ్ణిలాన్దు అన్దుయిమ్ నమక్క, అతావతు-తనానాకిల్ అత్తలే ధరిక్కితోమ్, ఇల్లైయాకిల్ ముడిన్దు పిల్లైక్కితోమ్. (ఆరాను మొన్ట్రా తార్ కేళామేళొన్నక్కార్) అవగృహణైయభిక్కివిరుప్పరుణ్ణు, అవర్ కళ కేళామేళెవియలే యవనుక్కు

మూ.—ఆరాయు మేలుమ్ పణి కేట్టత నైనిలుమ్,

పోరాతోట్టియా లేపోన్దిడునీయె న్నేఱ్ఱు,

(౬౦)

అన్వ.—కేట్టు, ఆరాయు మేలుమ్, పణి. అతు అత్తైనిలుమ్, పోరాతోట్టియా లే, (౫) నీ, పోన్దిడు, ఎన్నేఱ్ఱు,

అర్థము.— (దానిని) విని, (చేయవలసినదానిని) విచారించినయెడల, (దానిని నాతోపచ్చి) చెప్పుము; అది చేయదగినదికాదన్నను, (సరియైన ప్రత్యుత్తరము తీసికొనిపోవలయునని యొచించి) రాకుండ (అచ్చటనే) ఉండకుండ, (౫) నీవు, రమ్మ, అని చెప్పిననాకు (యాతగా),

వ్యా.—చొచ్చెల్లు, అవనై యట్టిత్తు ఇనల్ మడలెడుత్తుప్పక్కపడి; అవనై యుకి వాతార్ కేళామేయెన్గితాళిణ్. (ఆరాయు మేలుమ్ పణి కేట్టు) ఉన్నై క్కణ్డపోతే “అవళెన్బట్టాల్? అవళుళే? అవ్వాశ్రయమిన్ను మనమక్కు క్కిడైక్కు మో?” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమానా నేయాకిలుమ్. (అత్తైనిలుమ్) అజ్జ నన్దియే దుప్యన్దనైప్పోలే, నామ్ అజ్జనైక్కొప్పొళిరుత్తియై అఱి యోమేయెన్ఱానాకిలుమ్.

(పోరాతోట్టియా లే) అఱిన్దిలేనన్టాల్ అవళ తిరువుళ్ళత్తు క్కేఱవఱివిత్తు మఱుమాన్ త్తజ్జొణ్డపోర వేణుమెన్ఱున్గితే. (పోన్దిడునీ) ఎన్నాన్ త్త మై క్కణ్డమ్ మఱన్దవనైప్పోలన్ఱైయే, నీపోన్దిడు. (పోరాతోట్టి యా లే పోన్దిడునీయెన్ఱై) నాన్తా నేకిడిర్ ఇన్నెజ్జుత్తనై యగ్గేతజ్జ ప్పణ్ణినే. అతావతెన్నెన్నిల్: పెరుబుడి, పురుక్కుడిమకనై ప్పట్టైయ పైయలైప్పోలే పరమ్పిలుమ్ వాయక్కాలిలుమ్ శూడుపాకడాతేకొళో ఎన్ను మతువేయడియాక, అన్విడదగ్గళాకాతే కళపుక్కుస్థానమెన్ఱు

అను, —“కేళామే” సవరూపత్రైయిక్కిన్ఱు మడలెడుక్క ఉద్యోగిత్తవళో ఇప్పొకు కేళామే ఎన్నానెన్నెన్ఱు, (అవనై యట్టిత్తు) ఇత్యాది. ఎన్దవపన్థెలుమ్ అత్తైయిల్ పరివిరుక్కిఱపడి పోర్ ఎన్ఱు వ్యాఖ్యాతా ఈడుపాడు. “పణి కేట్టాగాయు మేలుమ్”- ఎన్ వానెయైక్కేట్టు విచారిత్రా నేయాకిలు మెన్ఱ పడి. “పణి” అత్తైన్దన్ఱుల్లు.

“పోరాతోట్టియా లే” ఎన్ఱు, నాన్ శొన్నతుతానే నెన్ఱొక్కు మేళువాయిల్ త్తొ న్ను మతుక్కు సంపాద మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పెరుబుడి) ఇత్యాది.

మూ.—క్కారార్ కడల్ వణ్ణాపిన్నన నెళ్ళముమ్,
 వారా తేయనై ముఱున్దతు తాన్,— పల్వినై యేన్ (౬౧)
 ఊరారుకప్ప తేయాయి నేన్, మల్ శ్రనక్కి
 జ్జారాయ్ వారిల్లె

అన్వ.—కార్ ఆర్, కడల్ వణ్ణన్, పిన్ పోన, నెళ్ళముమ్, వారా తే, (గి) ఎన్నై, మఱు
 న్దతు తాన్, పల్ విన్నైయేన్, ఊరార్, ఊకప్ప తేయాయి నేన్, (౧౦) ఎనక్కు, ఇళ్ళు,
 మల్ శ్రు, ఆరాయ్ వారిల్లె,

ఆరము.—శ్యామవర్ణముగల, సముద్రమువంటితిరు మేనుగలవానియొక్క, వెంబడివెళ్ళిన,
 మనస్సును, తిరిగిరాక, (గి) నన్ను, మఱిచినది. క్రూరపాపముగల నేను, (అభిమతిమును
 లభింపక) ఊరువారు, సంశోషి (పరిహసి) మునశ్చే యయితిని. (౧౦) నాకు, ఈవిష
 యమందు, వేఱు, విచారించువారు (సహాయభూతులు), లేరు.

వ్యా.—శియ్యానిఱ్ఱుమ్. , పోరా తొల్లియాతే పోన్దిడునీ' ఎన్దేనాన్.
 అన్విషయ తైక్కణ్డాల పోరా తొల్లియ వాకా తేయడుప్ప తెన్దు అతు అక్కై
 నిన్దతు.

(కారార్ కడల్ వణ్ణా పిన్నన నెళ్ళముమ్ వారా తే ఎన్నై ముఱున్దతు)
 ఎన్నుల్ శ్రామైకణ్ణు, కణ్ణామ్ కణ్ణేరుమాయ పోన్ నెళ్ళు అనై క్కణ్డ
 వాతే అవణ్ అడివల్ కలేతువక్కుణ్ణు ఎన్నై ముఱున్దతు. (కడల్ వణ్ణా పిన్
 పోన నెళ్ళముమ్ వారా తేయెన్నై ముఱున్దతు) (౧) “రామం మేసుగ తాదృష్టిః”
 ఇత్యాదివత్. (పల్వినై యేన్) ఎన్నెళ్ళుమ్ ఎనక్కుతి వాతపడియాన మహా
 పాప తైప్పణ్ణేనన్. (ఊరారుకప్ప తేయాయి నేన్) తల్లశభిమతేసిద్ధి, సాధ
 నానుష్ఠానతాలే యెన్దిరుక్కుమవర్క కై పోలే, ఎన్నుభిమతిత్తుక్కుమ్
 నాను త్సహాక్కుమ్ పుడియా నేన్. ఊరార్ వారై—“అవనాలే వేఱు” ఎన్ది
 రున్దవివళి కణ్డాయేయున్దపడి. ఇవలై పోలే యున్దుము త్తనై అవన్ కై
 వార్ తిరున్దవర్కళి” ఎన్పర్కళే యవర్కళి.

ఇప్పడి ఆల్ శ్రామైమిక్కాల్ శిలపేరోడేయు శావిధరిక్క వేణ్ణావో
 నెన్నిల్; (మల్ శ్రనక్కి జ్జారాయ్ వారిల్లె) ఎన్నెళ్ళ మెనక్కుత వాతిరుక్క,

ఆరు.—(ఊరార్) సాధనాన్తరనిష్ఠర్.

(౧) శ్రీరామా-అయో-౪౨-౩౪.

మూ. — యల్లూయ్ మెల్లకుపోల్, (౬౨)

నీరాయురుకు మెన్నావి, — నెడుజ్జుణ్ణ
ఘారారుజ్జిలుమ్ తానుజ్జా, ఉత్తమన్ తన్, (౬౩)

పేరాయి నవేతిల్ ద్రువన్, —

అన్వ. — ఎన్ ఆవి, అల్లల్ వాయ్, మెల్లకుపోల్, నీరాయ్ ఉరుకుమ్, ఊరార్, (గి) ఊజ్జిలుమ్, నెడుమ్, కణ్ణల్ తాన్, ఉజ్జా, ఉత్తమన్ తన్, (గ౦) పేరాయి నవే, పిత్తల్ ద్రువన్,

అర్థము. — నాయత్త, అగ్ని సమాపమందున్న, మైనమువలె, నీరై కరుగుచున్నది. ఊరు వాయ, (గి) నిద్రించినను, దీర్ఘములైన, (నాయుక్క) సేత్రములు, నిద్రింపవు, శ్రేష్ఠుడైన సత్వస్వరునియొక్క, (గ౦) తిరు నామముల నే, జల్పించెను.

వ్యా. — వేతెనక్కు ఉశాత్తుడై యుణ్ణో? “మొదల్ దీల్లై” ఎన్నెయాలే, ఇన్న ముమ్ అవనేవన్దు ఆరాయిల్ ఆరాయుమ్ తనై యెన్దై. (౧) “అవ్వరుళల్లనవరుళు మల్ల” ఎన్దుమ్, (౨) “వైయకత్తుప్పల్లారరుళుమ్ పల్లుతు ” ఎన్దు మితే యివక్ శో తాళ్ళుఱుతియిట్టిరుప్పతు. (అల్లూయ్ మెల్లకుపోల్ నీరాయురుకు మెన్నావి) నెళ్ళు ఉతవాతు ఎన్నలామో? నెళ్ళై ప్పిడిత్తు ధరిత్తిరుక్క వేణ్ణాలో వెన్నిల్; అగ్ని సకాశ త్తిలే మెల్లకుపోల్ ఇద్రు హ్వాకానిట్టు ఎన్నుడై య ఆత్మవన్దు.

(నెడుజ్జుణ్ణఘారారుజ్జిలుమ్ తానుజ్జా) ఇప్పడి ఆద్ర్దామైవి తైస్తతాకిల్ నిద్రైయాలే అణ్ణెహ్వాక్కి నాలో వెన్నిల్; (౩) “ఆయుమమరు లకుమ్ పుళ్ళులుమ్ ” ఎన్దిఅపడియే ఎల్లారుముజ్జిలుమ్ ఎకకణ్ణుఱుజ్జుకిఱ తిల్దై. (నెడుమ్ కణ్ణల్) కణ్ణల్ పర పెల్లామ్ తలై చ్చుమైయాయ్ ద్దు. (౪) *అ సితేత్తుడై యితే. (ఊరారుజ్జిలుమ్ తానుజ్జా) (గి) “ఊరుమ్ నాడుముల కముమ్ తనై హ్వాల్ ” ఎన్దు ఇనో పిఱన్దఊరిలే యుజ్జియటివారు మిల్తై యితే. ఇప్పడి యిరుక్కఱ అవర కళుజ్జిలుమ్ ఎకకణ్ణుఱుజ్జా వెన్దితాల్.

(ఉత్తమన్) ఉఱక్క మఱున్దుడితల్ తాల్ చ్చియై కాట్టియకప్ప డుత్తి న మేన్దైయై యుడై యవన్. (పేరాయి నవేతిల్ ద్రువన్) ఇప్పడి అభిమత

(౧) తిరువాయ్-F-F-E. (౨) ముతల్ తిరు-౧౫. (౩) తిరువాయ్-౨-౧-౧.

(౪) శ్రీరామా-సున-౧౬. (గి) తిరువాయ్-౬-౭-౨

మూ.—

పిన్నైయుమ్

కారార్ కడల్ పోలుమ్ కామ త్తరాయినార్, (౬౪)

ఆరే పొల్లా మైయటి వారతునిక్క,

ఆరానుమాతానుమల్లళ్ వళ్ కాణీర్, (౬౫)

వారార్ వనములై వాశవత తైయెన్దు,

అన్వ.—పిన్నైయుమ్, కార్ ఆర్, కడల్ పోలుమ్, కామ త్తర్ ఆయినార్, ఆరే, (౫) పొల్లా మై, అతివార్, ఆశునిక్క, వాశవత తైయెన్దు, ఆరానుమాతానుమల్లళ్, (౧౦) వార్ ఆర్, వనములై, అవళ్,

అర్థము—ఆదిగాక, సీళ్ళునిండిన (అగాధ మైన), సముద్రమువంటి, కామముకల వారు, ఎవరు, (౫) లో కామవాదమును, విచారించుచు? అదియుట్లుండ, వాసవ త్తయని చెప్పబడుచున్నది, ఏదోయొక తెకాచు (భానహీనురాలుకాదు). (౧౦) అతివచేగట్ట బడిన, సుందర స్తనములుగల, ఆవావద త్త,

వ్యా.—కాలత్తిర్ ఉతవత్తోన్దొల్ అననై నిన్నై యాతిరుక్కవిడే యడు ప్పతు, అతుమాట్టాతే అనత్తిరునామడ్గళ్ యడై పుక్కడచ్చొల్లానిట్టా. (పిన్నైయుమ్) అతుక్కు మేలేయుమ్ శిలహితమ్ శొల్.

(కారార్ కడల్ పోలుమ్ కామ త్తరాయినార్ ఆరే పొల్లా మైయటి వార్) ఇజ్జణ్ శొల్లలామో? పత్తుమానమాటియరున్దిలళో? శ్రీజనకరా జన్మిరుమకళ్; అప్పడియిరావిడిల్ పొల్లాతాకాతో? నెన్నిల్; పేరాళుమాన కడల్ పోలే ఆడై కరై పురణ్డుపోరానిక్క, పొల్లాజ్జుశొల్లవర్ కళెన్దు ఆటి యిరుక్కప్పోమో? ఆటియిరున్దవర్ కళుక్కు ఆడై యళపుపట్టతామి త్త నై యితే. స్వరూపజ్ఞానత్తాలే ఆత్మలాలామో? అప్పడివై క్కాణ వేణు మెన్ను మూడై కరై పురణ్దుప్పార్ కుక్కు. స్వరూపజ్ఞానత్తాలే ఆత్మ శ్రీనారు జ్ఞాకిల్ అవరాడై మట్టనూమి త్తనై యితే.

(అతునిక్క) ఇనిత్తుణిన్దు అమైయుమి త్తనై యెన్న వేణ్ణా; ఇతుక్కు శిష్టాచారము జ్ఞెన్దె. పత్తై యరుమాయ్ విలక్షణమూయిరుప్పార్ అను ప్పిత్తార్ కళెన్దె. (ఆరానుమాతానుమల్లళ్) చై తన్యమ్ కుత్తై న్దవళుమల్లళ్;

మూ.—ఆరానుమ్ శొల్లప్పడువాళ్, —అవళున్దణ్ (౬౬)

పేరాయమెల్లమొయియి పెరుత్తెరువే,

తారార్ తడన్దోళ్ తళైక్కాలన్ పిన్ పోనాళ్, (౬౭)

అన్య.—ఆరానుమ్, శొల్లప్పడువాళ్ కాణీర్, అవళుమ్, తన్, పేర్ ఆయమ్ ప్లమ్, (గి) ఒజ్జియ, పెరుమ్ తెరువే, తార్ ఆర్, తడమ్ తోళ్, తళై, (౧౦) కాలన్ పిన్, పోనాళ్,

అర్థము.—ఎల్లఱచేతను, కొనియాడఁదగినదనుమి. అవాసవదత్తయు, తనయొక్క, పెద్ద (అనేమలైన) కళియలందఱను, (గి) వదలి, పెద్దవీధిలో, మాలుగుల, వికాలము వైనభుజములుగలవాఁడై, సంకల్పచేబంధింపఁబడిన, (౧౦) కాళ్ళుగలవత్సరాయని వెనుక, వెళ్ళెను.

వ్యా.—అచిత్కల్తై యుమల్లళ్. (అవళో కాణీర్) అవళై క్కేళుజ్జళ్. (వారార్ వనములై) తన్నాల్ ధరిత్తు త్తాడవొణ్ణాతములై యెన్ఱు పరువమ్మి. క్కిరుక్కి-అపడి శొల్లఱిఱు. కాన్దణ్-తాఱుతల్; అతు పెతాత పోతు వారాలే ధరిత్తల్ శెన్ఱుమి త్తనై. (వాశవతత్తైయెన్ఱు ఆరానుమ్ శొల్లప్పడువాళ్) ప్రసిద్దైయన్ఱు? విలక్షణరెల్లామ్ కొణ్ణాడప్పట్టవళన్ఱు? శ్రీజనకరాజుని గుమకళ్ ఓలక్కత్తిలుమ్ “కుత్తవన్ద్రాళోరు త్తి” ఎన్ఱు కొణ్ణాడప్పడుమవళన్ఱు?.

(అవళుమ్) ఇత్తుణివుతుణిన్దేన్ నానేయల్దే, అవళుమ్ తుణిన్దా శెన్దై. (తళై పేరాయమెల్లమొయియి) ఉజ్జలై ఇళై విత్తైక్కాక ఇత్తనై వాడై శొన్నేన్ నాన్; తోళ్ళిమూరుడైయ పెరియతిరళై క్కడుకవిట్టు నిన్ఱాళి త్తనైయన్ఱు? నెరుప్పిల్ కాలిడవొణ్ణాతాప్పోలే తోళ్ళిమూర్ తిరళిల్ కాలో సాదున్ద్రాళో? అవళుక్కు.

(పెరుమ్ తెరువే) తోళ్ళిమూరై విట్టు ఒరుమ్మూలై యిలేయిరున్దాళో? పెరున్దెరువేయన్ఱు పోనతెన్దై. (తారార్ తడమ్ తోళ్ తళైక్కాలన్ పిన్ పోనాళ్) విలక్కిట్టిరుక్కి-అ వత్సరాయన్ పిన్నే పోకిఱవివళ్ తోళుమ్ తోళో నూలై

అరు.—“వాశవతత్తై” వాసవదత్తై యెన్ఱు పెయర్, వాసవదత్తైయాన రాజపుత్రి వత్సరాయనెన్ఱానోడేసఱమాక, అవనెరాజాశిత్తైయిలేవైక్క, అవనైయుమ్ కూటికొట్టు ఆవన్ పిన్నే పోనా శెన్దెఱకడై.

మూ.—ఊరారికట్టన్దిడప్పట్టాళే, —మల్ శైనక్కి

క్కారానుమ్ కట్టిప్పార్ నాయకిరే, నానవనై (౬౮)

క్కారార్ తిరుమేనికాణమళవుమ్ పోయ్,

అన్య.—ఊరార్, ఇకట్టన్దిడప్పట్టాళే, ఎనక్కు, ఇళై, ఆగానుమ్, (౫) మల్ శై, కట్టిప్పార్, నాయకిరే, నాన్, అవనై, (౧౦) కార్ ఆర్, తిరుమేని, కాణమళవుమ్, పోయ్,

అర్థము.—(ఆది) గామిమఘలచే, నిస్తింపఁబడినదా? నాకు, క్కారానుమ్ విషయమందు, ఎవరైనను, (౫) వేఱువిధముగ, ఉపదేశించువాడు, నాయకులగుదురా? నేను, వానియొక్క, (౧౦) శ్యామమైన, విగ్రహమును, సాక్షాత్కరించునటను, (పైచెప్పఁబడుచున్నదివ్యదేశములకు) వెళ్ళి,

వ్యా.—యుమ్ కణ్ణు అవనై యాళైప్పట్టాప్పానాత్పొలే యన్తా పోనతు. (ఊరారికట్టన్దిడప్పట్టాళే) అప్పడి అనిన్ పిన్నై పోనవనై ఊరార్ కొణ్ణాడినవి తనై యల్లఱై అవనై ప్పట్టాకొన్నా రుణ్ణో?.

(మల్ శైనక్కి క్కారానుమ్ కట్టిప్పార్ నాయకిరే) ఇత్తుణివుక్కు ప్పఱిమ్బానవా రైశొల్లి క్కట్టిప్పార్ నాయకరల్లర్. (౧) “పయిలుమ్ తిరువుడైయార్ యరేలుమపర్ కణ్ణిర్ పయిలుమ్ పిఱిప్పిడై తో తెన్నెయాళుమ్ పరమర్” ఎన్దిరుక్కుమ్ నిలై తివిరే. ఇత్తుణివుక్కు డన్ పట్టార్ ఎనక్కు నాయకర్ ; క్రిమప్రాప్తి పాఱుక్క వేణు మెన్దిరుప్పార్ ఎనక్కు నాయకరల్లర్. (౨) “అన్నైయై శెయ్యులై ఊరై శొల్లిలై”.

(నాన్) ఇత్తుణివుక్కు ప్పఱిమ్బానా రెల్లారై యుమ్ విట్టిరుక్కిఱి నాన్. (అవనై) స్వవ్యతిరిక్త రెల్లారై యుమ్ విడువి త్తవనై. (నానవనై) పన్దడిక్క వెన్దువుఱప్పట్టానాన్, కుడక్కు త్తాడప్పఱప్పట్టవనై యెన్దుమామ్. వర్తపటిక్కప్పఱప్పట్టా ఎర్తిపటియుణ్ణేనెన్దపడి. (క్కారార్ తిరుమేని కాణమళవుమ్ పోయ్) * కారార్ తిరుమేనికణ్ణువే కారణమాకవిటే ఇప్పడిప్పట్టతు. ఇత్తుణివు ఎవ్వళవుమ్ శెల్లక్క డవలెన్నిల్; * కారార్ తిరు

మూ.—చ్చీరార్ తిరువేళ్ళడమేతిరుక్కోవ (౬౯)
లూరే, మతిట్కుచ్చియూరకమే

అన్వ.—శీర్ ఆర్, తిరువేళ్ళడమ్, తిరుక్కోవలూర్, మతిళ్, కచ్చి, (౫) ఊరకమ్,
అర్థము.—(అవియేవియన్న) శ్వాఘృతగల, తిరుపతి, తిరుక్కోవలూరు, ప్రాకారముల
చేజుట్టబడిన, కాంచీనగరమందున్న, (౫) తిరుఊరకము,

వ్యా.—మేని కణ్ణతువే కారణమాక ప్పిటన్దతుణివు, *కారార్ తిరుమేని
కాణమళవుమ్ శెల్లక్కడవతితే. ఇవళుడైయ వుద్యోగ తైక్కణ్ణతోళి,
అవనోడు సంశ్లేషిక క్కడవైయేయన్న; పణ్ణకణ్ణమాత్రత్తిలే యా
యిల్లు ఇప్పాడుపట్టతు, ఇప్పోతుమ్కణ్ణవిడుమా త్తనై.

నీకాణమృడియెన్నెన్నిల్ ; (శీరార్ తిరువేళ్ళడమే) అవన్ గు
ణజ్జో కొణ్ణడియిరుక్కుమ్ దేశమెక్కుమ్పుక్కు ఎన్ వడివై కాట్టియన్
గుణత్తైయత్తై ప్పెటక్కడవే. (శీరార్ తిరువేళ్ళడమే) నిత్యసూరిక
ళుక్కుమ్ సంసారికళుక్కుమ్ ఒక్కముకజ్జోడుత్తుక్కొణ్ణ నిట్కిట
నిలై యాలుళ్ళ వేల్ త్తముణ్ణితే తిరుమలై క్కు; అజ్జేశెన్దు ఎన్ వడివై
కాట్టి అన్ ఉభయవిభూతిక్కు మాళాకాతపడి పణ్ణకిఱ్ఱే.

(తిరుక్కోవలూరే) “అశ్రితిరిరణ్ణమాన్దు పేర్ నిన్దమణ్” ఎన్దు
అన్దణ్ణెయకన్దు, (౧) “న శల్ కడై కళియూ ఉట్టుకా కామర్ పూజ్గో
వలిచై కళియేపన్ద్రీ” ఎన్దు నిట్కిటానా; ప్రసిద్ధమితే; అజ్జేశెన్దు అశ్రి
తైయాన నెన్దైకై విట్టవడి పారుణ్ణోళ్ ఎన్దు ఎన్ వడివై కాట్టు
కిఱ్ఱే.

(మతిట్కుచ్చియూరకమే) ఉభ్యక్కిడక్కిటవన్దువిన్ శీరైక్కు
ప్పోరుమ్మడియాన మశిలై నుడైయ తిరుక్కచ్చియిల్ తిరువూరకత్తిలే
యెల్లారోడుమ్ వరై యాతే పారున్దుమ్ స్వభావ నెన్దు తెరియుమ్మడితిరు
వుల శనదుళినవ్యాజ్జతై ప్రకాశిన్దునిట్కిటానితే; అజ్జేశెన్దు ఎన్ వడి
వై కాట్టి ఎన్దై వరై వడి పారుణ్ణోళ్ నిఱ్ఱే.

మూ.—

పేరకమే,

పేరామరుతిటుత్తా వెళ్ళత్తయే వెంకావే,

(20)

అన్య.—పేరకమ్, పేరా, మరుతు, ఇటుత్తాన్, వెళ్ళత్తై, వెంకా, (౫) పేర్, అలి, అర్థము.—అప్పక్కడత్తాను, చలింపని, మద్దివృక్షములను, విడిచినవాడు (నివసించుచున్న), తిరువెళ్ళత్తై, తిరువెంకా, (౫) పెద్ద (విశాలమైన), తిరువాలి,

వ్యా.—(పేరకమే)మతిభుమిష్టియే ఆశ్చర్యజలైయిలే తిరుప్పేరిలే వభిప్పోనారుమ్ తన్నైక్కాణుమ్బడి తిలన్దవాళలాయ్, తన్నై సర్వస్వదానమ్ పణ్ణుక్కిడక్కితా నెన్దుప్రసిద్ధమితే; అగ్గేశెన్దు ఎవడివైక్కాట్టి అంక సర్వస్వదానమ్ పణ్ణుక్కిడపడి పారుజ్గోళిన్దితే.

(పేరామరుతిటుత్తా వెళ్ళత్తయే) పేరామరుతెన్దుతు - అను రావేశత్తాలే పేరా తేన్దిన్దు తెన్నుతల్; తళిర్ నడైయిడమరుతిటుత్తా నెన్నుతల్. ప్థావరజ్జలిళిమకప్పడ అనురావేశమున్దాయిరానిన్దుతు, అను రావేశమిల్లాతపడి పరివరుళ్ళుతిరువెళ్ళత్తయిలేన్దిన్దానాయరుక్కితానితే; అగ్గేశెన్దు ఎవడివైక్కాట్టిప్పరివైయానవెనక్కు ముకిమ్తన్దపడి పారుజ్గోళి ఎన్దితే.

(వెంకావే) ఆశ్చిత్యం †“పోకితే” ఎన్న, “పడుక్కై శురుట్టి కొండ్లు అపకపిన్నే పోకక్కడవే” ఎన్దుపోయ్, “కిడ” ఎన్న కాట్టై త్తలై మూడాకక్కిడన్దానాక “ఆశ్చిత్యం శొన్న పడిశెయ్ తా” ఎన్దు ప్రసిద్ధమితే, నాళొన్న పడిశెయ్ తానో, ఇన్దై యోవెన్దు ఎవడివైక్కాట్టుకితే.

(పేరాలి) పిలన్దవూరుమాయ్ త్తిరుప్పతియుమాయ్ ఎనక్కు తన్నై ముత్తుల్ ముట్టాక్కుకితా నెన్దితే ప్రసిద్ధి; అగ్గేశెన్దు ఎనక్కుముత్తుల్ ముట్టాక ఇవక ఉడచ్చుకొడు త్తపడి ఎన్నుడమ్మిలే పారుజ్గోళి ఎన్దితే. ఏన్దుకే! ఇవళి తిరువాలియిలే యన్దో విరుక్కిటతు. తిరువాలి

అయ.—“పేరా”- పేర్న్దు, మరుతిటుత్తా నెన్దు అననుక్కు విశేషమాతల్.

†(పా) పా.

మూ.—పేరాలితగ్గల్ నత్తెయూర్ తిరుప్పలియూర్,

ఆరామమ్ శూన్దవరజమ్,—కణమక్టై (౭౧)

అన్వ.—తిణ్ కాల్, నత్తెయూర్, తిరుప్పలియూర్, ఆరామమ్ శూన్ద, అరజమ్,

(౫) కణమక్టై,

అర్థము —తిరుత్తణ్ కాల్, తిరునత్తెయూరు, తిరుప్పలియూరు, ఉద్యానవనములచేఱు

ట్రవడిన, శ్రీరజము, (౫) తిరుక్కణ్ణమక్టై,

వ్యా.—యిలేశెన్రు ప్పళియిడువేనెన్నుమతు కూడుమోవెన్నిల్; అతువు
మసత్కల్పమాయ్ క్కిడక్కిఅతు కాణమివళుక్కు.

(తణ్ కాల్) కుళిర్ న్దకాన్ ముప్పోలే ఆశ్రితరుడైయ శ్రమమ్ తీర
ఉతవుమ్ స్వభావనెన్రు తే “తణ్ కాల్” ఎన్రు పేరాయిన్రు; అజ్గేశెన్రు ఎన్
శ్రమమ్ తీర ఉతివినపడి పారుజ్గల్ ఎన్రు ఎన్ వడివై క్కాట్టికితేన్.

(నత్తెయూర్) తణ్ స్వాతన్త్ర్యమెల్లామ్ శెల్లామేపిరాట్టి స్వాత
న్త్ర్యమేయాకెవెన్ణి, అవళుక్కు- భవ్యనాయరుక్కితా నెన్రు ప్రసిద్ధమితే,
అజ్గేశెన్రు ఇవన్ పిరాట్టిక్కు భవ్యనానపడి ఎన్ వడివిలే పార్ త్తుక్కొళ్ళు
జ్గోళ్ ఎన్రుతేన్.

(తిరుప్పలియూర్) (౧) * మెల్లలై చెల్వవల్ కొడిప్పలోకవి
జీశన్దాట్కముకితే. అవన్ నిన్డొరిల్ స్థావరజ్గళుముట్పడ పరస్పరమ్
మిథునమాయ్ చేర్చిర్ న్ద వర్ త్తిక్కు మెన్రు తే ప్రసిద్ధి, అజ్గేశెన్రు ఎన్నోడు
శేర్ న్దపడి పారుజ్గోళ్ళెన్రుతేన్.

(ఆరామమ్ శూన్దవరజమ్) ఉకన్దరుళిన దేశజ్గళెల్లామ్ షకలిగు
త్తైయాయ్, ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కే కాన్తన్తలమెన్రుకొయిలే నిత్యవాసమ్
పణ్ణుకితానా యరుక్కిఅతు, (౨) “వన్ పెరువానకముయ్య” ఇత్యాది
యిల్ శొల్లుకిటపడియే, అజ్గేశెన్రు, ఎన్ వడివై క్కాట్టి ఎన్నుడైయ రక్ష
ణమ్ పణ్ణినపడి పారుజ్గోళ్ ఎన్రుతేన్.

(కణమక్టై) (౩) “కణ్ణభారళవుమ్ నిన్రుకణ్ణుగొణ్డేన్” ఎన్రు నాన్

(౧) తిరువాయ్-౨-౯-౭

(౨) పెరుమాళ్-౧-౧౦.

(౩) తిరుమొట్టి-౭-౧౦-౯.

మూ.—కార్తామణినిఱక్కణ్ణనూర్ విణ్ణకరమ్,

శీరార్ కణపురమ్ శేతై తిరువఱ్ఱునూర్, (2౨)

అన్య.—కార్తర్, మణి, నిఱమ్, కణ్ణనూర్, విణ్ణకరమ్, (గ) శీరార్, కణపురమ్, శేతై, తిరువఱ్ఱునూర్,

అర్థము.—శ్యామమైన, రత్నమువంటి, తిరుమేనుగల, కృష్ణనియొక్క వివృదేశమైన, తిరువిణ్ణకరము, (గ) సౌందర్యముగల, తిరుక్కణపురము, తిరుచ్చేతై, తిరువఱ్ఱునూరు,

వ్యా.—శొన్ననితే, అజ్జశొన్నతు అవనై ప్పేణినేన త్తనై, నాకణ్ణ రక్కణ్డేనో విలై యోవెన్ఱు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(కార్తామణినిఱక్కణ్ణనూర్ విణ్ణకరమ్) పరమపద త్తైవిట్టు, కు త్తై వాళర్ కుక్కు ముకమ్ కొడుక్కు త్తిరువిణ్ణకరి లేవన్దాన్, (౧) “తన్నొ ప్పొరిల్లన్ఱ తన్దనన్ తనతాళన్ఱిల్” ఎన్ఱు ప్రసిద్ధమితే; కుత్తై వాట్టి యాయగుక్కిఱ వెనక్కు ముకమ్ తన్దానోవిలై యోవెన్ఱు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(శీరార్ కణపురమ్) (౨) “కణ్ణపురమ్మెన్ఱు జైయానుక్కడియేన్ ఒరువర్ కుక్కురియేనో” ఎన్ఱు నాన్ తనక్కు ఆనన్యాన్ఱైయాక త్తాలికట్టి యురక్కు, అజ్జేశెన్ఱు ఎన్ఱై త్తనక్కు-ప్పొవన్ బుక్కి-నపడి పారుళ్ళో శెన్ఱు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(శేతై) (3) “మణ్ శేరములై యున్దామామతలాయ్ ” ఎన్ఱు తాయ్ ములైక్కుమ్ వేన్ఱు ములైక్కుమ్ వాళియటియ తముగ్గ నన్ఱు ప్రసిద్ధమితే, అజ్జేశెన్ఱు ఎవడివై యుమ్ ములైయై యుమ్ కాట్టిస్పర్కితా నో విలై యో వెన్ఱిఱ్ఱే.

(తిరువఱ్ఱునూర్) “తిరువాయ్ ప్పొడియిల్ ఆళిత్తర్ కరస్పర్కమ్ వట్ట ద్రవ్యత్తాలల్లతు తనక్కు చ్చెల్లైతు” ఎన్ఱు మిడమ్ ప్రకాశిక్కి నిట్కిఱ విడమితే. అజ్జేశెన్ఱు ఆళితిస్పర్కమే యివనుక్కు ధారక మాయరుక్కిఱ అపడి పార్ క్కలా కాతోవెన్ఱు ఎవడివై క్కాట్టుకిఱ్ఱే.

(౧) తిరువాయ్-౬-3-౯.

(౨) తిరుమొళి-౮-౯-3.

(3) తిరుమొళి-౭-౪-౧.

మూ.—కాగార్ కుడన్దై కడిన్దై కడన్దై,

ఏరార్ పొట్టిల్ శూభిడవెన్దై నీర్ మలై,

(23).

అన్య.—కార్ ఆర్, కుడన్దై, కడిన్దై, కడల్ మలై, ఏర్ ఆర్, (౫) పొట్టిల్, శూభి, ఇడవెన్దై, నీర్ మలై,

అర్థము.—జలసమృద్ధిగల, తిరుక్కుడన్దై, తిరుక్కడిన్దై, తిరుక్కడల్ మలై, అందములైన (౫) తోటలచే, చుట్టబడిన, తిరువిడవెన్దై, తిరునీర్ మలై,

వ్యా.—(కాగార్ కుడన్దై) శ్రమహరనూనతిరుక్కుడన్దై యిల్, (౧) “కుడన్దైయ్ కోవల్” ఎన్దు ఆశ్రితభవ్యనానకృష్ణావన్దు కన్యశర్ న్దరుభు కితా నెన్దు ప్రసిద్ధమితే, అశ్లేశెన్దు ఎవడివై క్కాట్టి ఇవన్ ఆశ్రితభవ్యనో, అభవ్యనో వెన్ను మిడమ్ సాధిక్కి తేన్.

(కడిన్దై) (౨) “కడిన్దై త్తడజ్జులిన్దై శై యిరున్దవక్క-రక్కని” ఎన్దు ప్రసిద్ధమితే, అశ్లేశెన్దు, తన్ను డైయరస్యతై ఆరుక్కుక్కణ్డై త్తెన్దై తేన్.

(కడల్ మలై) తిరుక్కడల్ మలై యిల్ తిరువనన్దాల్ వానై యుమ్ విట్టు ఆశ్రితనుక్కా-క త్తరైక్కిడై కిడక్కి తానాయితే కిడక్కి అత్త; అశ్లే శెన్దు ఇవనో, నానో, తరైక్కి-డై కిడక్కి తారార్ ఎన్దు ఎవడివై క్కాట్టు కేతేన్,

(ఏరార్ పొట్టిల్ శూభిడవెన్దై) జాత్యుచితమానశెరుక్కుక్కుప్పొక్కు వీడాక చోప్పలై కళై యుడై త్తాన తిరువిడవెన్దై యిల్ శ్రీభూమిప్పిరా ట్టిపక్కల్ తనక్కుణ్డాన వ్యామోహమ్, (3) “పార్వణ్ణమడమక్లై పత్తర్” ఎన్నుమ్మడి వడివిలేతో ద్దనిటికా తానితే, అన్తరిపురపరికరమాన ఎన్దై పుడున్దై పాట్టై క్కాట్టి, అవభుక్కు వ్యాముగ్ధనానపడి ఇతు వోవెన్దు త్తవ్యామోహ త్తెయ్లామ్ నిలై నియత్తు కేతేన్.

(నీర్ మలై) (౪) “నీర్వణ్ణా నీర్ మలై క్కే. పోవేన్” ఎన్నుమ్మడి అడక్కుమ్ కుడిపోనార్ క్కు శ్లేశమ్ తిరుమ్మడి బిత్తుజ్జనిత్తులాయరుక్కుమ్ తిరునీర్ మలై యెన్ది తే ప్రసిద్ధి, అడక్కుమ్ కుడిపోన వెనక్కు అదేశ త్తిలే పుకవొణ్ణా తపడి యిరుక్కి-అపడియై ఎవడివిలే పారుజ్జో శ్చెన్దేన్.

(౧) తిరువాయ్-౧౦-౯-౭.

(౨) తిరుమొట్టి-౮-౯-౪.

(3) తిరునెడు-౧౮.

(౪) తిరునెడు-౧౮.

మూ.—శీరారుమ్ మాలిరుమ్ శోలై తిరుమోహూర్,—

పారోర్ పుకఱుమ్ వతరివడమతురై, (౭౪)

అన్వ.—శీర్ ఆరుమ్, మాలిరుమ్ శోలై, తిరుమోహూర్, పారోర్, పుకఱుమ్, (౫) వతరి, వడమతురై,

అర్థము.—గుణపూర్తిగల, తిరుమాలిరుమ్ శోలై, తిరుమోహూరు, లోకులు, శానియాడల దగిన, (౫) గదరికాశ్రమము, ఉత్తరమధుర,

వ్యా—(శీరారుమ్ మాలిరుమ్ శోలై) ఆర్యకోకల్ ఇకఱ్ఱన్ద తెలుగు తిక్కిలే, అట్టుతై ప్థావరఱ్ఱోడుమ్ తన్నోడుమ్ వాళియ అనిన్దు, మ్లేచ్చర్క్కకప్పడ ముమ్మొడుక్కుమ్ నీర్చైయైయైయనా యిరుక్కితానితే; అక్షేశెన్దు ఎన్వడివైక్కాట్టి ఎనక్కు ముమ్మొడుక్కుమ్ పడియెల్లాహ్ నిలై నిలుత్తుకేన్.

(తిరుమోహూర్) (౧) “తిరుమోహూర్ త్తా” ఎన్దు ఆశ్రితరోడు అవిభాగరసమనుభవిక్కితానాయితే యిరుక్కితతు.

(పారోర్ పుకఱుమ్ వతరి) ఎన్ పేర్ ముక్కుత్తానో నానో, తపస్సు పణ్ణినారా రెన్దు ఎన్ వడివైక్కాట్టుకేన్.

(వడమతురై) సిద్ధాశ్రమసూయ శ్రీవామన నెల్లున్దరుళియిరున్దు తపస్సుపణ్ణి, లవణాదమపణ్ణి శ్రీశత్రుఘ్నార్వాపడైవీడు శేయ్ తిరున్దు రాజ్యమబ్బణ్ణి, సర్వేశ్వరక తావన్దు తిరువవతరిత్తు ఇప్పడి యిరుక్కైయాలే భావతప్పన్దు మాతాత దేశమితే శ్రీమధురై; నాతోన్ద్రీ అత్తైయుమ్ కై విట్టపడి పారుళ్లోన్దేన్.

అరు — “తిరుమోహూర్” అమృతమధనమయత్తిలే అనాశ్రితరాన ఆసురర్ మువిభాగరసనాయ, ఆశ్రితరాన దేవర్ కుక్కు అవిభాగరసనాయుడైనెన్ద్రీ తేప్రసిద్ధి, అక్షేశెన్దు అవిభాగరసమిరుక్కిత పడియెన్ద్రై ఎన్ వడివైక్కాట్టుకేన్ నెన్దు కణ్డొళురు.

మూ.—ఊరాయ వెల్లా మొత్తీయామేనానవనై,

ఓరానై కొమ్మొశిత్తోరానై కోల్విడుత్త (24)

శీరానై, చెప్పజ్జెడియా.

అన్వ.—ఊరాయ వెల్లామ్, ఒత్తీయామే, నాన్, అననై, ఓరానై, (గీ) కొమ్మొ, ఒశిన్తు, ఓర అనై, కోల్ విడుత్త, శీరానై, (౧౦) శెమ్కణ్, నెడియానై,

అర్థము,—(ఇవియేగాక ఇంకయు వాడు వేంచేయున్న) దివ్యదేశములన్నింటికిని, ఒకటియు తప్పకుండ, (వెళ్ళి) నేను, అట్లు ప్రసిద్ధుడై, (కువలయాపీడమునెడు) ఒక యేనుగుయొక్క, (గీ) దంతములను, విఠిచి, ఒకయేనుగుయొక్క, (గజేంద్రావ్రాహ్మ యొక్క), దుఃఖమునుబోగొట్టిన, గుణవంతుడును, (౧౦) ఎఱ్ఱనిశేత్రములుకలవాడును, దూరస్తుడును,

వ్యా.—(ఊరాయ వెల్లా మొత్తీయామే) ఓరిడ తైయిరున్ద్రుఁడరణ్డూరు కాటొచ్చి విడుకితేనో? శొల్లియొల్లాత ఊరెల్లామ్ పుకక్కడ వేళ; వేణు మాకిల్ ఎకవిన్నెవన్తు పట్టోలైయెఱ్ఱుతిక్కొళ్ళుబ్బళ్ (నాన్) అనన్ పుక్కవిడమ్ పుక్కు అట్టిక్క క్కడననాన్. (అననై) ఎన్నెయుమిప్పాడుపడుత్త అర్చకపరాధీననెన్తు కాపాళిమ్ పిడి తిరుక్కిటవనై.

ఇని అటుమిడ తైయెల్లామ్ శొల్లియటవేణుమితే. (ఓరానై కొమ్మొశిత్తోరానై కోల్విడుత్త శీరానై) అనై యాన ఏకజాతిత్వమ్ పొరున్ది యిరుక్క చెప్పయితే, ఓరానైయైక్కొల్లుకై యావ తేన్? ఓరానైయైరక్షి కైయావ తేన్? ఇతిలేశ్టెలితే, ఇవన్, ఒరుములై పాలుమ్, ఒరుములై శీయుమాయ్ పొరుమ్ పక్ష పాలియెన్ను మిడమ్. (శీరానై) ఇప్పడి, పారిపుటమ్ తడవిరక్షిక్క. ఆ గుణజులై యుడై యెన్నెవెలియిడవితే పుకు కితేన్.

(శెజ్జెడియానై) అకవాయిల్ వాత్సల్యము కైల్లామ్ ప్రకాశక

అం — అర్చనతారమ్ శొల్లియిరుక్క అవతారత్తిలే పోవానెన్నెన్న (ఇనియ అటుమిడ తై) ఇత్యాది.

† ఇరణ్డ ఎనిఱపదమ్ క్యాచిత్కమ్.

మూ.—

తేనత్తుథాయ్

తారానై, తామరై పోల్ కణ్ణానై, — ఎణ్ణరుమ్ శీర్

పేరాయరముమ్ పిత్రుడై, — పెరు న్దెరు వే

యూరారికట్టిలమూ రాతొటియేన్ నాన్,

అన్య.— తేన్, తుథాయ్, తారానై, తామరై పోల్, కణ్ణానై, (గి) ఎణ్ ఆరుమ్, శీర్, పేర్ ఆయరముమ్, పిత్రుడై, ఊరార్, (గం) ఇకట్టిలమ్, నాన్, పెరుమ్ తెరువే,

ఆర్థము.— తేనెగల, తిరుత్తుథాయ్ చేగట్టబడిన, మాలకలవాడును, తామరస పుష్పము లవంటి, నేత్రములు కలవాడునైన నానియొక్క, (గి) అసత్వేయములైన, కల్యాణగుణములకు వాచకములైన, తిరునామములు వేయించిన, జల్పించి, (దానిపైన) ఊరువాగు, (గం) నిద్రించినను, నేను, పెద్దవీధిలో,

వ్యా.— చూస తిరుక్కణ్ణలై కొణ్ణు ఎనక్కెట్టా తే యిరుక్కిటవనై. శేర్ త్తుక్కుళిర్ న్దవణ్ణై విడాయర్ కెట్టామల్ వైచ్చురై పోల్లే.

(తేనత్తుథాయ్ తారానై) ఆ శైప్పట్టారై ప్పిరిన్దు తనియిరుక్కు వమైయుక్లాణుమ్ మార్పిల్ మాళై మధుస్సన్దియాకైక్కు.

(తామరై పోల్ కణ్ణానై) ఆ శైప్పట్టారై ప్పిరిన్దవన్దుములల్, నాళో తోటుమ్ శెచ్చిపిటక్కుమ్ తిరుక్కణ్ణలైయుడై యవనై. (ఎణ్ణరుమ్ శీర్ పేరాయరముమ్ పిత్రుడై) గుణకథనమ్ పణ్ణుకై కొరు శ్రీసహస్రనామ ముణ్డితే, అప్పడిగుణహానిక్కుమ్ ఒరుశ్రీసహస్రనామమ్ పణ్ణుకేతేన్.

నీశొల్లప్పకుకిట సహస్రనామన్దనై ఎచ్చొల్లి కొణాయెన్న, నాల్వరిరువర్క్కుచ్చొల్లి విడువేనో? ఒరుమూలైయలిరన్దు ఇళై యాకిల్ ఎణ్ శెయ్ వాయెన్న, (పెరుమ్ తెరువే) నిడుత్తిరువీధియిలే పుటస్పడ క్కడ వేనెన్దితాళో. (ఊరారికట్టిలమ్) (గ), ఊరారికట్టన్దిడప్పట్టాళే? ఎన్దు అవళై ఊరార్ కొణ్ణాడినాత్పోలే ఎనై యుమ్ తళైయాలే శమప్పర్కళో శమవాతే యిక్కన్దార్ కళే యాకిలుమ్, (ఊరాతొటి యేన్ నాన్) ఇ ర్ కళో కొణ్ణాడాతేపజీశొన్నార్ కళే యాకిలుమ్ నాన్

ఆరు.— (శేర్ త్తుక్కుళిర్ న్దు) సంస్కారమాకిట ఏలాదికళోడే శేర్ త్తెన్దు.

ఆరుమ్మరిమ్ ముద్ర్ ము.

ఆప్పి శైవోరువడిక శే శరణమ్.

(గ) శిశియతిరుమడల్ - ౬౮.

మూ.—వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్.

(22)

తిరుమడైయార్ వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అన్య.—వార్ ఆర్, పూ, పెణ్ణెమడల్, ఊరాతోయ్.

అర్థము.—పొడువై, అందమైన, తాటికొవ్వును(కట్టుకొని)నడవకతప్పను.

వ్యా.—మడలూరుకై తవిరేన్ (ఊరాతోయ్ నాన్) అవన్టాన్ మనడువే
యన్టాక్కిలుమ్నాన్ మడలూరుకై తవిరేన్. (వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్)
కైయిలే బ్రహ్మ స్త్రీమిరుక్కుచ్చెయ్ లే ఎతిరికళ్ కైయిలే ఎలివరవుపడు
వారైప్పోలే, ఎన్ కైయిలే మడలీరుక్కు ఆభిమతిమ్ కిడైయాలిరుక్కు
వేణుమోవెనక్కు. (వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్) ఒట్టుక నీణ్ణు దర్శనీ
యమాన పనై మడలిరుక్కుఱపడి కణ్ణటితియే. బ్రహ్మ స్త్రీమిరుక్కుఱపడి
కణ్ణటితియే.

శిశియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రశ్రీధరు.

పెరియ వాచ్చాన్ ప్పిళై తిరువడిక శేశరణమ్.

* ఊరాతోయ్ నులకటియవొణ్ణుతలీర్,

శీరార్ ములై త్తడబ్బళ్ శేరళవుమ్, — పారెల్లా

మన్మోజ్జినిస్త శ్శన్దాన్ నిస్త తిరునరైయూర్,

మన్మోజ్జ పూర్వనడల్.

శిశియతిరుమడల్ ముద్రశ్రీధరు.

అన్య.—ఒళ్, నుతలీర్! ఉలకు, అతియ, ఊరాతోయ్, (గి) శీర్ ఆర్,
తడమ్, ములైకళ్, శేరళవుమ్, అష్ట. (౧౦) ఒళ్ళినిష్ట, పారెల్లామ్, అశ్శన్దాన్, నిస్త,
తిరునరైయూర్, (౧౧) మన్మ, ఒజ్జ మడల్, ఊర్వన్.

అర్థము.—అందములైన, ముఖములకలవారా! లోకులు, ఎఱుగునట్లు, మడ
లెత్తకతప్పను; (గి) సుందరములై, విశాలములైన, (నా) స్తనములను, (వాడువచ్చి)
సంశ్లేషించువఱకు, ఆకాలమందు, (౧౦) పెరిగియుండి, భూమినన్నింటిని, కొలిచిన
సర్వేశ్వరుడు, వేంచేయున్న, తిరునరైయూరులూ, (౧౧) చత్వరములూ, ప్రసిద్ధ
మగునట్లు, తాటికొవ్వు (కట్టుకొని) నడిచెదను.

శ్రీ.

గ్రామిణీరామానుజాయనమః

ఇ య త్పా

తిరుమణై గూర్వారయ్య చెప్పే త

పె రి యి తి య మ డ ల్.

ఇతఱు

అట్లయ మణనాళ్ పెరుగూళ్ నయనా రయ్య చెప్పయిత

వ్యాఖ్యానముమ్,

గ్రామ, శిష్య పెరుగూళ్ నోవిత్

మాడభూషి-ర మానుజాచార్యరా లెఱుతప్పట్ట

అట్లయ మణ, తిరుత్తీర్థరాన

గ్రామ-శిష్య పెరుగూళ్ నోవిత్

మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాలుమ్,

గ్రామ-ర రాంపా-ఆరె వ్వియ్య అమ కళాలుమ్,

ర - ముగ్గురైన్దనాయుమ్ అవర్ కళాలుమ్,

నానాడ-నానా శిష్యుడైన్ నవాయ్ నో

అవర్ కళాలుమ్

శ్రీరైన్ద్రవగ్గెయ్యద్రాపకసై యారాల్

గ్రామ-కళితమవతారంబ గెలంగె-వతు సంవత్సరమాన

గ్రామ సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

శ్రీరై తనముద్రాక్షరశాస్త్రయిల్

అచ్చిట్టు ప్రమరన్ కయ్యప్పర

మాయ క్ మ

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథముద్రాపక సభ (లిమిటెడు)

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు

	రు.	అ.	పై.
తనిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	3	౪ ౦
భారతాదితనిశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫ ౦
రామచరమశ్లోకమ్ ,, ,,	...	౦	3 ౦
దుష్కరశ్లోకటిప్పణి ,, ,,	...	౦	౫ ౦
మతల్ తిరువద్దాతి ,, ఆరుమ్మద ప్రతిపదసహితము	...	౧	3 ౦
ఇరణ్డామ్ తిరువద్దాతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
మూన్డామ్ తిరువద్దాతి ,, ,,	...	౦	౧౨ ౦
నాన్దుకన్ తిరువద్దాతి ,, ,,	...	౦	౧౪ ౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉపై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౪	౮ ౦
తిరువాళియమ్ సవ్యాఖ్యానము ఆరుమ్మదసహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬ ౦
పెరియతిరువద్దాతి ,, ప్రతిపదసహితము	...	౦	౧౪ ౦
తిరువెళ్ళి మాన్ ధీరుక్కై ,, ,,	...	౦	౪ ౦
శిఠియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౯ ౦
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౧౫ ౦
కాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨ ౦
యమకరత్నాకరము (అచ్చగుచున్నది)			

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆభ్యారయ్య,

కార్యదర్శి, ధనాధికారి,

నెం. 3౧ వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పెరియతిరుమడల్

వీల్వైలొకిమ్జేయరరుళిచ్చెయ్త

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికె.

(సాన్సులకిల్ వానవరుమ్) ఇత్తనియన్ ఆధ్వారభిప్రాయమాయి చుక్కిఱుతు. సర్వైస్తుత్యనాన పరిపూర్ణన్, ఇవిభూతియిల్ తన్ కృషి ఫలమాన పరభక్త్యాది వైభవజ్ఞులైక్కిణ్ణు దయోపజ్ఞాతిరుప్పనాకిల్ అనన్యోపాయమ్ కులైయుమ్మడియాన అతిప్రావణ్యతై ఆవిష్కరిప్ప నెన్దిఱుతు. (ఎన్నిలైమై ఇత్యాది) [నల్ సుతలీర్ - నత్తైయూరర్ - నమ్మి - ఎన్నిలై మైకణ్ణు మిరణ్ణారేయానూకిల్ మన్నుమడలూర్వన్ వస్తు] నల్ సుతలీర్ - నల్లనుతలైయుడై యవకకళే! (౧) “వాణ్ణుకత్తీర్” ఎన్నుమాఘోలే సగోత్రికలై సమ్బాధిక్కిఱుతు.

పీళ్ళై తిరునత్తై యూరరై య రదులిచ్చెయ్ త తనియన్.

పొన్నులకిల్ వానవరుమ్ పూమకళుమ్ పోల్ శ్రీశైయుమ్,
నన్నుతలీర్ నమ్మినత్తై యూరర్, — మన్నులకిల్
ఎన్నిలై మై కణ్ణు మిరజ్గారే యామాకిల్,
మన్ను మడలూర్వన్ వస్తు.

అన్వ.—నల్, సుతలీర్, పొన్ ఉలకిల్, వానవరుమ్, పూమకళుమ్, (గి) పోల్ శ్రీశైయుమ్, నన్నుతలీర్ నమ్మినత్తై యూరర్, — మన్నులకిల్
ఎన్నిలై మై కణ్ణు మిరజ్గారే యామాకిల్, మన్నుమ్, (గి) వస్తు, మడల్ ఊర్వన్.

అర్థము.—సుందరములైన, ముఖములుకల వారా! స్వప్నహణీయమైన లోక
(పరమపద) మందున్న, దేవతలును, పుష్ప పుత్రికయైన పిరాట్టియూ, (గి) స్తోత్రముఁ
జేయుమిన్న, తిరునత్తైయూరులో జేంచేసియున్న, నమ్మిగారు, (ప్రవాహతః) నిత్య
మైన, లోకమందు, (గం) నాయొక్క, స్థితిని, చూచియు, దయచేయక పోయెదరేని, ఉన్న
వజ్రము, (గి) (పీడిలో) వచ్చి, తాటికొమ్మచే జేయబడిన గుఱ్ఱముమీఁద సచ్చరింతును.

వ్యా.—(పొన్నులకిల్ వానవరుమ్) పరమపదవాసికళాన నిత్య
సూరికళుమ్. (పూమకళుమ్) పెరియపిరాట్టియూరుమ్. (పోల్ శ్రీశైయు
మ్) మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణుమ్. (గ) “ పరతనుమ్ తమ్మి శత్తురుక్కను
మిలక్కుమనోడు మైతిలియుమ్ ఇరవునన్ పకలుము తుతిశెయ్యునిన్ ” ఎన్ను
మాపోలే ఇవర్కళి పోల్ శ్రీశైయుమ్ నత్తైయూర్ నమ్మియెన్నుతల్;
అన్నిక్కే - పొన్నులకిల్ వానవరాయ్ - స్వర్గవాసికళాన దేవర్కళుమ్,
“ పూమకళుమ్ ” ఎన్ఱు పాఠమానపోతు - పుష్పజనాన బ్రహ్మపుమ్
పోల్ శ్రీశైయుమెన్ఱుమామ్. పోల్ శ్రీశైయ్ కైక్కాకివితే (౨) * మున్నమ్
తిశైముకనై త్తాన్ పడై త్తతు. (నమ్మినత్తై యూరర్) నత్తైయూరరాన
నమ్మి; తిరునత్తై యూర్ నమ్మి. ఇజ్జునన్ఱు ఎల్లాగుణజళుమ్ పుష్కలమాక
ఉడైయవర్. (మన్నులకిలెన్నిలై మైకణ్ణుమ్, తాళపడై త్తడయే ఎన్

పడియొక్కణ్ణమ్. (౧) “మత్తేల్ పెరున్దవత్తల్” ఎన్నుమ్మడియితే ఇవళ్ పడి. సత్యమాయ పోగుకిఱభూమియిలే ఎన్దయనీయదకైయై క్కణ్ణమ్. (౨) తాతాడువనమాలై తారానోవెన్వెన్వే తళర్దాల్” ఎన్వితే ఇవర్ నిల్వైమైరుప్పతు. (ఇరక్కారేయామాకిల్) ఇర్దకైయి లుమ్ (3) * వణ్ణతివళుమ్ తణ్ణన్దురాయ్కోడాతే (౪) * ఇరక్క మెరైతిరుప్పరాకిల్. (మన్నుమడలూర్గన్వన్దు) తామిరుక్కు మళవుమ్ మడలుమ్ కైయుమాయవన్దు త్తగుణపూర్తియై య్భిప్పన్. ఇత్తాల్-అవన్ ఆశువాక అక్కిరిక్కుమ్బడి అతిప్రావణ్యతై ఆవిష్కరిప్ప నెన్వరా యిల్లు. ఇత్తలైయాల్ వరుమతు చైతన్యకార్యమ్; అత్తలైయాల్ వరుమతు సాధనమ్.

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రణ్.

పిళ్ళైలోకిమ్జేయర్ తిరువడికళ్ శరణమ్.

(౧) తిరుకెడు-౨౦.

(౨) తిరుమొట్టి-౧-౧.

(౩) తిరునాయ్-౨-౪-౧.

(౪) నాయ్చ్చియార్ తిరు-౨-౨.

శ్రీః.

ఆధ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అమృతమణవాళప్పెరుమాళ్ నయనా రఘుచ్చెయిత

పెరియ తిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.

(౧) “భార్యాపుత్రశ్చదాసశ్చత్రయవవాఽధనాస్త్వతాః।యత్యై
సమధిగచ్ఛన్తి యనై యతేతిస్యతద్ధనమ్ ” శీలవయోవృత్తాదికల్ తుల్య
మాయురుప్సన విరణ్ణమ్ తప్పిల్ విషయమాయ్, ఇరువర్క్కుమ్ యాదృ
చ్చికమాక సంక్షేషమ్ ప్రవృత్తమాన్బుడియ్ విక్షేషముమ్ యాదృచ్చిక
మాకొక్కణ్ణు ప్రవృత్తిమాయ్, అనస్తరమ్ ఇరణ్ణుతలైక్కుమ్ అభినివే
శమ్ కరై పురణ్ణు పొఱుక్కవరితాయుర్క్కు, విఱురటియవన్దకలవి యల్లామై
యాలే కడలేటిసడిన్దాఱ్ఱో లేయిరుక్కిఱవడివిలేయుళ్ళ వేఱుపాటైక్కిణ్ణు
బన్ధుక్కిఱానవర్కళి, ప్రవృత్తమాన ప్రకారజ్జలై యటిన్దు ఇజ్జనేపిఱక్కు
లాకాతెన్దునిరోధి త్తతాలుమ్ అభిమతవిక్షేష త్తాలుమ్ ఆఱ్ఱామైలఱక్కై
విజ్ఞానాల్ బన్ధుక్కిళ్ నళైయఱ్ఱా, ఇత్తలైయిల్ స్త్రీత్వాది గుణజ్జలై
యుమ్విట్టు ఎతిర్ త్తలైక్కు గుణహనియైయుమ్ విత్తైప్పిత్తు ఇప్పడిజగ
దుపసంహారమ్ పణ్ణియాకిలుమ్ ముకి త్తేవిత్తి త్తలైతు మీళువత్తిలై ఎన్ను
మ్మడియాన ఆఱ్ఱామై కై విజ్ఞానాల్ పణ్ణువతోరు సాహసప్రవృత్తి విశే
షమాయుర్క్కుమ్ మడలావతు.

(౧) భారతమ్-శ్లోక - “త్రయవవాధనాలాకేభార్యాదాసప్రభానుతః” ఎన్దు
భారతకోశజ్ఞులిల్ పాఠమ్.

ఇతుతానిరుక్కుమ్బడి యెన్నెన్నిల్; అభిమతవిషయతై ఒరుపడ
త్తిలేయెట్టుతి వై త్తకణ్ వాణ్ణా తే అత్తైప్పార్ త్తుక్కొణ్ణు తనై ప్పేణా తే
ఊణుఱక్కముమఱ్ఱు త్తిరియానిన్ఱ ఇన్ఱర్ హానియైక్కణ్ణు, రాజాక్కల్
కూట్టుతల్; దైవమ్ కూట్టుతల్; ఇరణ్ణుమిల్లెయాకిల్ ముడిన్ఱుప్పిత్తు ప్పొతల్
శేయ్యుమి త్తనై యాతల్.

ఇతుక్కుభిప్రాయమిరువాకిల్ (౧) * వళవేళులకిఱ్ఱడియే స్వపి
నాశతై యగ్గీకిరిత్తు అత్తలైక్కవద్యమ్ వారతపడిపరిహరిక్క ప్రాప్త
మాయిరుక్క, అత్తలైక్కవద్యతై విళైత్తు సిన్ఱై త్తతు తలైక్కట్టిక్కొ
ళ్ళినిన్ఱైక్కిఱుపితు శేరుమోవెన్నిల్; నిరూపిత్తాల్ అజ్జన్ నిన్ఱైక్కిఱ
వతువుమ్ అత్తలైక్కవద్యపరిహారమ్ పణ్ణి త్తలైక్కిట్టుమతువే.

ఆనాల్ ఇవై కూడినపడి యెజ్జనేయెన్నిల్; (౧) * వళవేళుల
కిల్ తమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తాలే ఇఱ్ఱాయ్క్కప్పార్ త్తారాయ్; ఇజ్జు, ఈశ్వరస్వ
రూపజ్ఞానత్తాలే మేల్వ్విప్పార్ క్కిఱార్. అవనుక్కు గుణహానియైప్పణ్ణి
వొణ్ణా తెన్ఱు తమ్మైక్కొణ్ణిఱాయ్ త్తార్, అవనుక్కు స్వరూపహానియైవిళై
క్కవొణ్ణా తెన్ఱు మేల్వ్విప్పార్ క్కిఱార్. “అనన్ రక్షకన్” ఎన్ఱిఱ జ్ఞాన
మాత్రమేయాయ్, “పెఱ్ఱపోతు పెఱుకిఱోమ్” ఎన్ఱిరుక్కిల్ అవనుడైయ
వై లక్షణ్యజ్ఞానమ్ పిఱన్ఱత్తిల్లెయాయ్. అప్పడి (౧) * వళవేళులకిల్
అకన్ఱవరితే, (౨) * మాశఱుళోతియిలే మడలెడుక్కు తొరుప్పట్టార్.
(౩) “మయర్వఱ మతిన్లమరుళిన్” ఎన్ఱు భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానమితే
ఇవర్ పెఱ్ఱతు, అవ్విరణ్ణినుడైయ కార్యముమ్ పిఱన్ఱల్లతునిల్లాతే. ఋషి
కళిఱ్ఱాట్టిల్ భగవత్ప్రసాదలబ్ధమానజ్ఞానానన్దజ్జళై యుడైయ ఆఱ్ వార్
కల్ వాళియిరుక్కుమ్బడియితేయితు, అజ్ఞుత్తా (౧) “చాపమానయ”

ఎఱ్ఱ విల్లెక్కాట్టిప్పకట్టినాఱ్వులే మడలై కాట్టి ప్పకట్టి ముకత్తిలేవ్విక్క
క్క ప్పార్క్కిఱవిత్తనైయితే; అల్లతు, శెయ్తు తలైక్కట్టక్కడవతాః
చ్చొల్లుకిఱత్తే. మడలెడుక్కయాకిఱతు. ఎతిర్ తలైక్కు గుణహానియై
విలైక్కైయితే. గుణహానియై విలైక్కవే గుణాధికవిషయమాకై యాలే
గుణతైయొళియ జీవీక్కిమాట్టానితే. గుణమేధారకమాక నినైత్తిరుప్పార్
క్కు గుణతై యళిక్కైయాకిఱతు. గుణియై యళిక్కక్కడవతితే. తన
క్కు గుణహానియై విలైక్కైయావతు - తనై యళిక్కై. ఆకై యాలే
తనై యళిక్కమాట్టామే ఇవళ్ మడలూర ఒరుప్పట్టపోతే, అవళ్,
ఇవళ్ సన్నిధియలేవన్దు మేల్విఱుమే; అవనుక్కు స్వరూపహాని వారా
మే తన్నభిమతముమ్ పెర్నై తలైక్కట్టలామాకిల్ ఇతుక్కు మేఱ్వుట్ట
వాఁప్పిల్లైయితే. ఇని, మడలెడా తొళిన్దపోతు అత్తలై క్కవద్యతై
ప్పణ్ణిన్ద్రామిత్తనైయితే.

సర్వేశ్వర స్వప్రస్తుభినాయక్ కొణ్ణ కణ్ణళర్ న్దరుళ, సృష్టికా
లమానవాతే తిరునాఱ్ఱియిలే యెరుతామరై పూత్తతు ; అతిలేచతుర్కు
ఖివన్దు తొన్జినానాయ్, అవనై కొణ్ణ ఇవ్వరుకుణ్ణాన కార్యవర్గతైయై
ణ్ణాక్కచ్చొల్లి, అవనుక్కు కైవిళక్కాక నాలువకైప్పట్ట వేదజ్గలై
యుమ్ ఓతువిత్తానాయ్, అన్దవేదజ్గళ తన్నిలే పురుషార్థనూః చొచ్చొల్లి
ప్పడుకిఱ ధర్మార్థకామమోక్షమెఱ్ఱ శొల్లప్పడుకిఱతునాలు. ధర్మముమ్-
కామశేషమ్; అప్పడియే, అర్థముమ్-కామశేషమ్. కామపురుషార్థమే
ప్రధానమ్. ఇని, “ భగవత్పురుషార్థ మేన్దొన్దుణ్ణ ” ఎన్దుశొల్లువర్కళి;
అతు పెఱుకై దుర్లభమ్. పెర్నైతీవారిల్లై; ఆకై యాలే, ఇట్టెణ్ణప్పడువ
తొన్దను. పురుషార్థజ్గళిల్ కామమేయితే పురుషార్థమ్; అల్లాతవై ఇతు
క్కజమితే.

(౧) [కర్మజ్యేవాధికార స్తేమాఫలేషుకదాచన] కామ్యరూప
నూన కర్మజ్యులీలే ఉనక్కాధికారమ్, ఇతిలీతలై యడియిల్ శొల్లుకిఱి ఫల
జ్యులీలే యుణ్ణాన అభిసన్నియై ప్పణ్ణాతోడ్రి ఎత్త వాఱు. [మాకర్మఫలహేతు
రూఢి] కర్మమ్ ఫల హేతువాకామేకోళి; అతాకిఱితు-సకర్మకమాక
అనుష్ఠియాతే. [మాతే సక్తోఽస్త్వకర్తణి] ఫలత్యాగతై ప్పణ్ణానిన్ఱతా
కిల్, అకర్మకమాక అనుష్ఠిక్కవేణుమాకిల్, ఇతుతాన్ నమక్కెన్
శెయ్యు వెన్ఱుకొణ్ణు అననుష్ఠానమ్ వారాతపడి పరిహరియెన్ఱుకొణ్ణు ఇజ్జనే
కామ్యరూపకర్మన్దై ౨యే భగవత్స్త్రిక్కు సాధనమాక అరులిచ్చె
య్ తానితే. ఇప్పడియే ఇన్దకామముమ్ బాహ్యవిషయజ్గళ్ళై ప్పన్ శ్రియిరు
క్కుమన్ఱితే ఇతు త్యాజ్యమావతు; వకు త్రివిషయజ్గళ్ళై ప్పన్ నరుమన్ఱు
ఉద్దేశ్యమాక క్కడవతు. అప్రాప్తవిషయజ్గళ్ళిల్ కామవైనిషేధిత్తు, వకు
త్రివిషయజ్గిల్ కామజ్జై విధిత్తు, (౨) “నిదిభ్యాసితన్యసి” ఎన్ఱుకొణ్ణు
విధిరూపమాయ్ వరుకిఱి కామమూయిన్ఱు అతు; ఇజ్జుక్కా-మమాక
చ్చొల్లుకిఱితుతాన్ భగవద్భక్తియే.

ఇన్దభక్తితాన్ ఉపాసనభక్తియాయ్ నరుమత్తల్ల. భగవత్ప్రసాద
మడియాక కైజ్కర్మత్తుక్కు పూర్వకాలీనమాయ్ కొణ్ణునరుమ్ భక్తి
యాయ్. కర్మజ్ఞానసహకృతమాయ్ వరక్కడవ భక్తియాయ్. వేదాన్తజ్యులీలే శొల్లుకిఱి సాధనభక్తియావతు; ఇతుక్కు అన్దకర్మజ్ఞానజ్యులీ
నుడైయ స్థానజ్యులీలే భగవత్ప్రసాదమాయ్, అతడియాక పరభక్తి పర
జ్ఞానపరమభక్తియాయ్. పేన్ గుక్కు కైమ్మత్తలాక (౧) “మయ
ర్వతి మతిసలమరుళినన్” ఎన్ఱుకొల్లి, అవ్వగుళడియాక (౨) * శూన్ర విశు
మ్బణిముకిలుక్కి-వ్వరు కెల్లామ్ పరభక్తిపిఱిన్దపడియాయ్, (౩) * శూన్ర
విశుమ్బణిముకిల్ తన్ని లేపరజ్ఞానమ్ పిఱిన్దపడియాయ్, (౪) * మునియేనాన్ఱు

(౧) గీతె-౨-౪౭

(౨) బృహదా-౪-౪-౫.

(౩) తిరువాయ్-౧-౧-౧.

(౪) తిరువాయ్-౧౦-౯.

(౫) తిరువాయ్-౧౦-౧౦,

కనిలే పరమభక్తిపిఱన్దపడియాయ్, అనన్తరమ్ పెన్ద్రు తలైక్కట్టి
నారాయరుళిచ్చెయ్ తారితే.

ఉపాసకనుక్కుతన్నుడై యభక్తిసాధనత్తుక్కుడలాయరుక్కుమ్;
ప్రపన్ననుక్కు కైజ్జర్యత్తుక్కు పూర్వక్షణవృత్తియాయ్ ప్రాప్త్యా
న్తరతమాయరుక్కుమ్. ఇత్రాల్ - ప్రాప్త్యరుచియైచ్చొన్న పడియితే. ఏవం
విభమానతు కామపురుషార్థమ్. అజ్ఞనన్దియై ఇతుక్కు మాషణమ్ శొల్లవర్
కల్ అవస్తుక్కల్; అవర్కళై నామ్ శిలరాన్ ఆదరియోమ్. ఇతిలుమ్
పత్తై యతాయ్ ప్పొరుకిఱ వత్తియిలే నిన్ద్రమ్ నామ్. అప్పడిశెయ్ తోమ్
నామేయల్లామ్; వివక్షితరాయ్ అతివుడై యరాయరుప్పార్ పలరుమి
త్తైయే యాదరిత్తార్ కల్ ఎన్ను విడత్తుక్కు ప్రమాణముమ్ కాట్టి, ఇప్పు
రుషార్థత్తైయే ఆదరిత్తు, ఇత్తైయొట్టిన్దవన్ద్రై యడైయ క్కాఱుడై
క్కొణ్ణు, ఇక్కామన్దనక్కు విషయమాకనినై క్కిఱతు గుణాధిక్యవిషయ
త్తైయాయ్ ద్దై. పరప్ర్యాహ విభవజ్గళిన్ద్రై, గుణాధిక్యముశ్శతు ఉకన్దరు
ళిన నిలజ్గళిలే యాకై యాల్, ఇజ్జునిట్కిఱ నిలైక్కడియాన గుణజ్గళిలే
న్ద్రై తైయడైయ అట్టిత్తల్, పెఱుతల్ శెయ్ తాలల్లతు మీళువత్తిల్లై
యెన్దు ఒరుప్పట్టత్వరై యిన్ద్ర ఊన్ద్రత్తైచ్చొల్లి, అతుక్కాక మడలెడుప్ప
తాక అధ్వవసిత్త ఊన్ద్రత్తైచ్చొల్లి తలైక్కట్టుకిఱతు.

శిఱియలిరుమడలిల్ కృష్ణావతారత్తిలే మడలెడుత్తు పెన్ద్రునినై
త్తార్. అన్యవతారమ్ పరత్వత్తోడొక్క చొల్లలామ్మడియాయ్ ద్దై.
సిరైక్కు ఎల్లెనిలమునూయ్, అతుపోలే కాలాన్తరభావియాకాతే నినై
త్తపోతే మడలెడు త్తత్తిక్కలామ్మడి సన్నిహితమునూయరుక్కిఱతాయి
ద్దై ఉకన్దరుళిన నిలజ్గళిలే మడలెడుత్తు పెన్ద్రు నినై క్కిఱవితు. కృష్ణనాకి
తాన్ నిర్లజ్జనాకై యాలే తానుమ్ ఒక్కమడలెడుక్కుమ్; మడలుక్కు
ఇతాయ్ ప్పొనొరువన్ద్రై. గుణాభిమానమ్ పణ్ణి యరుక్కు మిడత్తే గుణజ్గ
ళై యత్తిక్కైయాకిఱతు కడుకప్పెఱుకై క్కుఱుప్పొయరుక్కుమ్.

మూ.—మన్నియల్ పాటి

అన్య.— మన్నియ, పల్, పాటి,

అర్థము.— మజ్జిముకలుగుగాక. అనేకములైన, మచ్చలు,

వ్యా.—(మన్నియ) మడలెడుత్తు అవనై అభిప్రతాక బరు ప్పట్టతల్ తుణివినూత్తై అనుసనిత్తు, ఎన్నోరుప్పాడు శాలప్పొల్లా తాయిరున్దతు, అనల్ వరపుతాత్తై ఎక్కైయిలేతాల్ అభియాతే, నామడలెడుప్పొల్లు మున్నేవన్దు ముక్కాట్టి అవనుజ్జివిత్తిడుక.మడలెడుక్కయ్యాకిఱతు-ఎలిల్ తలైక్కు గుణహానియై విళైక్కై.గుణమే ధారకమాక నిన్నైత్తిరుక్కుమ్ విషయమాకైయాలే గుణహానియై విళైక్కైయాకిఱతు - వస్తువినుడైయ స్వరూపత్తై యభిక్కైయితే. నిరూపకత్తైయొభియ నిరూప్యసిద్ధికిడైయాతే. నాగుణహానియైవిళైత్తు తన్నైయభియామే అతుక్కుమున్నేవన్దు ముక్కాట్టి యుజ్జివిత్తిడువాల్.అప్పుపాయగ్గొణ్ణ కాణుమ్మడలూర్న్దు అవనై యభిత్తుప్పెరిప్పార్ క్కిఱతు.మడలెడుత్తువ్యాపరిక్కుమతుక్కు అజ్జుకై యన్తిక్కే, మడలెడుప్పతాక ఉద్యోగి తమాత్రత్తిలే అజ్జుకిఱవివల్ ఎజ్జనే మడలెడుత్తు అవనైప్పెరి నిన్నైత్తిరుక్కిఱపడి. “వాభి” ఎన్నిఱవోపాతి మజ్జళవాచకమా యిరుక్కుమ్, వాభియెన్దతు - వాభిన్దిడుక వెన్దపడియితే. అప్పడియే ఇన్దుమ్, మన్నియ వెన్దతు - నిత్యమా యుజ్జివిత్తిడుక వెన్దపడి. అభిక్కు వారుప్పట్టార్ క్కుమ్, నిన్నైతాల్ మజ్జళా శాసనమ్పణ్ణ వేణ్ణమ్బడియాయ్ కాణుమ్ విషయ వైలక్షణ్య మిరుక్కుమ్బడి. అథవా, (మన్నియ) ఇక్కామపురుషార్థమ్ నిలైనిన్దిడుక వెన్దుమామ్.

ఇని,తిరువనన్దార్ వానుడై య పడివై చొల్లుకిఱతు.(పల్ పాటి)
పలవాయిరున్దళ్ళ పాటికల్ల యుడైయనాయ్ ఆయిరమ్ ఫణ్ణకల్ల యు
ముడైయనా యిరుక్కుమాకిల్ పరస్పరమ్ శేరాతే వైరూప్యావహనా

మూ.—శే రాయరవాయ్ వాళరవిన్,

అన్వ.— శేర్, ఆయిరవవాయ్, వాల్, ఆరవిన్,

అర్థము.—ఆమరియున్న, వేయినోలులును, తేజస్సునుగల, (అది శేషుడనడి) సర్వముయొక్క,

యిరుక్కుమోవెన్నిల్; (శేర్) ఇవై యడై యత్తకుళియా యిరుక్కుమ్; సరత్వసింహత్వజ్ఞో శేర్ న్దాత్వోతే.

(ఆయిరవాయ్) సర్వేశ్వర శాయ్ న్దరుళినాల్ అత్తాల్ వన్ద హర్వత్తుక్కు ప్పోక్కు విట్టేత్తుక్కు క్కై పలవాయ్. వెళ్ళిమీమికుత్తాల్ పోక్కు వీడాక ప్పలవాయ్ తలై యుణ్డామాపోలే ఆయిరమ్ వాయ్ యై యనా యిరుక్కుమ్. ఇచ్చేతనన్ ఇశ్శిరీరమ్ విట్టాల్ కొళ్ళుమ్ నానా భోగత్తుక్కుమ్ నానా భవనత్తుక్కుమ్ సూచకమాయిరుక్కి అశు. (౧) “సపనా బ్రహ్మగమయతి” (౨) “సపకథాభవతి” (౩) “సర్వేషు లోకేషు కామచారోభవతి” ఎన్నక్కడవతితే. అనేక శిరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణిక్కొట్టు నిట్టు అడిమై శెయ్య వేణ్ణుమ్బడియాయ్ న్దు కై జగద్యత్తి రుచియుమ్ భోగ్యత్రయమిరుక్కుమ్బడి.

(వాళరవిన్) ఆరవు - అది శేషన్; వాల్ - ఒలి. ఇత్తాల్ శోల్లిన్దు - స్వేతరనమస్త చిదచిద్వస్తుక్కు భుక్కుమ్ నిరుపాధిక శేషియాక్కై యాలే శేషిత్వ సూచకమాన పుకర్ అవనుక్కు క్కుత్తై వన్ద శ్శిరుక్కుమాపోలే, అవన్ తిరువడికలిలే సర్వవిధదాన్యత్రైయుమ్ పణ్ణిక్కడవనాన వివనుడై య శేషత్వత్తాల్ వన్ద పుకరిరుక్కి అపడి. పరమ సామ్యుపత్తి యుణ్డాయితే యిరుప్పతు. (౪) “యథోచితమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (౫) “శేష ఇతీరితే జనైః” ఎట్టు అతు ఉళ్ళవర్ ఎన్నక్కడవతితే. (౬) “పెరుమక్కళుళ్ళవర్” ఎట్టి షోల్లువతు.

(౧) ఛా-ఉ-౪-౫-౬.

(౨) ఛా-ఉ-౭-౨౬.

(౩)

(౪) స్తోత్రర.

(౫) తిరువాయ్.

వస్తునద్భావమ్ నిత్యమాయరుక్కచ్చెయ్తే, మున్నుళిలనాల్
[ప్రకృతి వశ్యరాయ్కోణ్ణు సంసరిత్తు, అత్తాలే(౧)“ అసన్నేవ” ఎన్న
లామ్బడియాయ్, పిన్ను ఏతేను మొరుసుకృతవిశేషత్తాలే భగవత్క
టాడుమీపిఱన్దు అవ్వరుకుపట్టు,(౧)“సన్తమేనన్తతోవిదు!” ఎన్నుమ్బడి
యాకై యన్తిక్కే, నిత్యమానశేషత్వ స్వరూపసిద్ధియుడైయరాయ్,
తాజ్గళ్ అవనైనిత్యానుభవమ్పణ్ణి ప్పొరచ్చెయ్తేయుమ్ తాజ్గళ్ ఇవ
నుడైయ పేర్తై యనుసన్నిత్తు,“అవను మొరువనే! అవనుడైయ పరి
మాన్మము మొరుపరిమాన్మమే!” ఎన్దు ఎప్పోతు మొక్కొక్కొడ్డా
డా నిఱ్ఱుర్కళ్.

(౨) [శెన్ద్రాల్ కుడై యామ్](౩)“యథోచితమ్” ఎన్ఱిఱపడియే
“నాన్ ఇన్ద్రేకుడై యాయ్నిన్దేన్, ఇన్ద్రేపోరు” ఎన్నా తే, సర్వేశ్వరనుక్కుబరు
పోతు అపేత్తైయానాల్ అప్పోతుకుడై యాయ్నిఱ్ఱుమ్. శ్రీమధురై
యిల్ నిన్దుమ్ అవన్ద్రాతిరు వాయ్ ప్పాడియి లేపోకిఱపోవునర్దమ్ అవన్తిరు
మేనియిల్ పడాతపడి తన్ ఫణ్ణజ్గళాలే మత్తైత్తుక్కొణ్ణు పోనానితో.
[ఇరున్ద్రాల్ శిన్ద్రాశనమామ్]“నాన్ ఇన్ద్ర నేసింహాసనమాయ్ క్కిడక్కి-తేన్,
నీయిన్ద్ర నేపోన్దిరు” ఎన్దైయన్తిక్కే, సర్వేశ్వరనుక్కు దుర్యోధనాదికళ్
పాయ్యాసనమిట్టపోతు,“సింహాసనమాక” ఎన్దునిన్దైత్తపోతు సింహాసన
మాయరుక్కుమ్.

[నిన్ద్రాల్ మరవడియామ్] సళ్ళూర మపేక్షితమానపోతు సింహాసన
మాన్ క్కిడక్క వొణ్ణాతే; అప్పోతు పాదుకనూమ్. (౪) “మరవడియై
త్తమ్మిక్కు వాన్ పడై యమ్వైత్తుపోయ్” ఇత్యాది. [నీళ్ కడలుళ్
ఎన్దుమ్ పుడైమ్] పరప్పడైత్తాన కడలిలే, (౫)* శమనిలాత-తన్ తా
భుమ్ శోభుమ్ ముడికభుమ్ - పలవరప్పి క్కణ్ణుళోన్దరుభు మ్బొతు,
(౬) “పెల్లై పువెళ్ళత్తిన్దేలొరుపామైబు మైయై కవిరిత్తు” ఎన్ఱిఱపడియే

(౧) వైత్తి-ఆన-౨-౬.

(౩) పోత్రు.

(౫) తిరువాయ్-౮-౧౦.

(౨) ౧-తిరువ-౫౨.

(౪) పెరియా-తిరు-౪-౯-౧.

(౬) పెరియా-తిరు-౫-౧-౭.

తిరుప్పళ్ళిమె తైయా యిరుక్కుమ్. [అణివిళక్కామ్] తిరుమేనియిన్ నిఱత్రాలుమ్ తత్సామ్యమాన తిరుక్కుళిల్ నిఱత్రాలుమ్ వన్ద ఇరుట్టి యైప్పొక్కుకై క్కు. ప్రకాశావహమాన మద్దళదీపమామ్.

[పూమ్ పట్టామ్] సర్వేశ్వరన్ తిరుమేనిక్కు త్తకుతియానఅమ్ కీయ తిరుప్పరిపట్టమామ్. పరిపట్టమావతు-పుంస్తా వ్రహమా యిరుక్కు-మతితే. [పుల్ కుమనైయామ్] తిరువడికలై నీట్టుతల్, తిరుక్కైకలై ప్పొకడుతల్ శెయ్య వేణ్డినపోతైక్కు, (౧)“ ఎఱుమ్ పక్కనోక్కటి యా” ఎన్నిఱపడియే పిరాట్టియైయమ్ పురిన్దుపార్క్క-వాణ్ణాతపడి పర్యగన్ధమాన త్తమవనై యాయిరుక్కుమ్. ఆర్ళ్ళుత్తా నెన్నిల్; [తరుమా ట్టు] ఉత్తరఖణ్ణప్రక్రియైయాలే విశిష్ట వేషత్తిలే యాయిదు. ఇప్పడి యిరుక్కిఱ వివన్డానా రెన్నిల్; [ఆరపు] ఉడైయవర్క్కు అట్టిత్తు వేణ్డు మాభరణమ్ పణ్ణలామ్మడియాన కట్టిప్పొన్నోలే.

(౨)[యదాయదాహి త్యది] నీయుమ్ నానుమ్ శేర్న్ద శేర్ త్తి యిలేనినై త్త కార్యమెల్లామ్ కొళ్ళలామ్మడి కై వన్దిరుక్కు-మవళోమకనై, కెడువాయ్! “నీకాట్టిలేపో” ఎనైక్కు ఒరుప్పడుకిఱతే? ఎనై కాక చొచ్చులుకిఱా.

[యదాయదాహి] ఇరువరుమాన శేర్ త్తిక్కులుప్పొక త్తనై చ్చుమై త్తిరుక్కు మితుక్కుమేఱ్వుడ త్తనక్కాయిరుక్కు మాకారమిత్తై యెనై. [కొసల్యాదాసీవత్] సమ్మాడొక్క ప్పట్టణ్ణట్టప్పవమ్ ప్రధా సమహిషియానవళో, నామిరువరుమ్ శేర్న్ద శేర్ త్తియిలే, “ఇత్తై ప్పొక్కు, ఇత్తై వరువై” ఎన్నలామ్మడి తనై త్తమవిడుమవళో. [సఖివచ్చ] ఇప్పడి తాళనిన్దు పరిమాఱినవళోడు నెఱ్జిఱ్జిడన్దు శొల్లవాణ్ణాతి రుక్కుమోవెన్నిల్; ఇరువరుమ్ శేర్న్ద శేర్ త్తియల్ పిఱన్ద వీదన్ త్తామ్మకళో శొల్లుకైక్కు త్తోఱియాయిరుక్కుమ్. [భార్యావత్] పిఱరోడు కలన్దపోతు నెఱ్జిల్ కిడన్దై వాయ్ విట్టుచొచ్చుకైయావతు-

మూ.—శెన్ని మణిక్కుడుమి

అన్వ.— శెన్ని, మణి, కుడుమి,

అర్థము.— శిరస్సులలోనున్న, రత్నములయొక్క, శిఖరములందలి,

ఇత్తలైయిల్ భోగస్సపైయై యలుత్తతాయరుక్కుమే. అజ్జనేయి
రుక్కచ్చెయ్తే, భోగస్సపై పిఱన్దతాకిల్ అవ్వళినిలుమ్ భారై
యా యిరుక్కుమ్; పారతన్ద్ర్యత్తి నెల్లైయిరుక్కుమ్బడి. నిలైనిన్ద భార్యా
త్తముమ్ అల్లాతవద్దోపాతి, వన్దకళీయుమవై యాయురుక్కి ఆపడి. [భగి
నీవచ్చ] పిఱరోడు పరిమాటుమిడత్తిల్ భోగత్తై నెజ్జాలుమ్ కణిశి
యాతిరుక్కుమ్. ఇత్తైయలుక్కునినైల్లాల్ అఱుక్కుచ్చొల్లుమ్ పాశుర
మితిత్తే. కూశు ముత్తైయాయ్క్కడక్కనిఱుక్కు మనళన్దిక్కే ఇవన్దానుమ్
చ్చోకత్తిష్టతే] ఉఱవద్దుక్కుడక్కనిఱుక్కు మనళన్దిక్కే ఇవన్దానుమ్
తనక్కు వేణ్ణి నానుమాయ్ పరిమాటుమిడత్తిల్, ఇవనుక్కు వేణ్ణుమ్ ఉపక
రణజ్జలై యుమ్ తేడిక్కిడుత్తు ఇవనుక్కుప్పిఱుక్కుమ్ ప్రీతియుమ్ తాపే
తాకవుకక్కుమ్ మాతావాయిరుక్కుమ్. పకుత్తశేషభూతా స్వరూ
పానురూపమాక ప్పరిమాటుమ్ పరిమాద్దువై శేషిత్వమాపాధిక
మాన విడత్తిలేయుమ్ శిలర్ ఇప్పడి పరిమాఱుక్కుణ్డోమిత్తే.

(అరభు) తన్నేలేశాయ్కిఱ సర్వేశ్వరనుక్కు నిత్యస్సహణీయ
మాన నాద్దుమ్, కులిర్త్తి, మనైయెన్దానోలే శొల్లుకిఱవివద్దైయు
డైల్లా యిరుక్కై. ఇప్పడిప్పట్టవన్దుడైయ. (శెన్ని) శెన్ని యుణ్ణు-శిఖ
రమ్. (మణిక్కుడుమి త్తైయ్ వచ్చుడర్ నడువుల్) అతిలేయన్దాన, మణి
యుణ్ణు-రత్నమ్, ప్రధాననాగజ్జభుక్కుత్తలైయిలే మహర్ణు మాయిసప్ప
తొరు రత్నముణ్డాకచ్చొల్కడవతు. అన్దమణియినుడైయ, కుడుమి
యుణ్ణు-శిఖై, అతిలుణ్డాన, తెయ్ వచ్చుడర్ నడువుల్-అప్రాకృతమాన
తేజస్సినుళ్ళే. వాళెన్దు, కీడే - ఒలియైచ్చొల్లిద్రు, ఇఱు, తెయ్ వచ్చు
డరెన్దు-తేజస్సై చొల్లానిన్దతు. ఇవద్దుక్కు వాళియెన్నెన్నిల్,

మూ.— తైయవచ్చుడర్ నడువుల్ || (౧)

మన్నియనాక త్తణై మేలోర్ మామలై పోల్,

అన్య.— తెయ్యమ్, శుడర్, నడువుల్, మన్నియ, నాకత్తు, (గి) అణైమేల్, ఓర్, మా, మలైపోల్,

అర్థము.— అప్రాకృతమైన, తేజస్సుయొక్క, మధ్యములో, అమరియున్న, అదిశేషుడనెడి, (గి) పడకమీద, ఒక, నీలవర్ణముగల, పర్వతమువలె,

సర్వజాతికర్త మామప్పడి అవన్ ప్రకృతియిలుళు తేజనై చ్చొల్లి
దీర్తిరు, ఇరు, అవనై యనుభవిక్తైయాలేవన్ద తేజనై చ్చొల్లికిఱు.
(తైయవచ్చుడర్) నాట్టిలే తేజఃపదార్థజులినుడైయ తేజస్సుక్కల్
పోలుమన్టిక్కే, ఈశ్వరనుడైయ తేజస్సుపోలుమన్టిక్కే, అవనై
నిత్యానుభవమ్ పణ్ణి అవనోట్టైస్సర్వత్తై ఇవనుక్కు వన్దతేజస్సు, అవ
నుక్కుజూడ ఇలై యాయ్ మ్మి “తాకిడన్దు” ఎన్ఱిఱవిడన్దు ఇతుక్కు
న్వయమ్. గర్భాతరజమధ్యే కుడియిరుప్పాలైప్పోలే తిరువనన్దార్
నానుడైయ తేజస్తరజమధ్యేయాయ్ మ్మి సర్వేశ్వరక క్కణ్ణళర్ న్దరుళు
కిఱు. (౧) “ఫణామణివాతమయూఖమణ్ణల ప్రకాశమానోదరదివ్య
ధామని” ఎన్నక్కడవతితే.

(మన్నియనాక త్తణై మేలోర్ మామలై పోల్) ఇత్తనై యుమ్
దృష్టాన్తమ్. (మన్నియనాక త్తణై) పడుక్తై ఆళుమ్; ఒరుకాల్ ఉత
టిప్పడుక్క వేణ్ణాతే, ఇతిల్ శాయుమవనుక్కు నినై త్తపోతెల్లామ్
పుతుమైమాతాతేయిరుక్తై. (ఓర్ మామలై పోల్) ఇప్పడివృట్టిపడుక్తై
యిలే శాయ్ న్దతోరు నీలగిరిపోలే యాయ్ మ్మి తిరువనన్దార్ వాన్ఱేలే
సర్వేశ్వరక శాయ్ న్దరుళినాలిరుక్కువ్బడి. ఇతుతా అభూతోపమై.
మా వెన్ఱు-కలుప్పాయ్, నీలగిరియెన్ఱ పడి. (౨) “నీల త్తడవరై మామణి”
ఇత్యాది. [నీల త్తడవరై - కిడన్దతుపోల్ - మామణితిక్కు - అరవణై వేలై త్త
లై క్కిడన్దాయ్] శ్రీకాస్తుభమాకిఱ ఆభరణమ్ తన్నక్కలిలే ఉజ్జ్వల

మూ.— మిన్ను మణిమకరకుణ్డలబ్ధిల్ విల్ వీశ, (౨)
 త్తున్నియతారకై య్ క పేరొళి శేరా కాశమ్,
 ఎన్నుమ్ వితాన త్తి కీథాల్,— ఇరుళుడరై (3)

అన్వ.— మిన్నుమ్, మణి, మకరకుణ్డలబ్ధిల్, విల్ వీశ, తున్నియ, (గీ) తారకైయన్,
 పేర్ ఒళి, శేర్, ఆకాశమ్ ఎన్నుమ్, వితానత్తిన్ కీథాల్, (౧౦) ఇరుళుడరై,
 అర్థము.— ఉజ్జ్వలములైన, రత్నములు చెక్కిన, మకరంకారములైన కుణ్డలములయొక్క,
 తేజస్సువ్యాపింప, నిబిడమైయున్న, (గీ) నక్షత్రములయొక్క, గొప్పకాంతిలో, కూడి
 యున్న, ఆకాశమనెడు, వితానముయొక్క క్రింద, (౧౦) (చంద్ర)సూర్యులనెడు) రెండు
 తేజస్సులను,

మామృడితిరువనందాల్ వాన్దే లే తిరుప్పాట్రుడలి లేకాయ్ న్దరుళినపోతు
 ఒరునీలగిరి శాయ్ న్దాత్పోలే యాయ్ న్ద్రురప్పతు.

(మిన్ను మణిమకరకుణ్డలబ్ధిల్ విల్ వీశ) ఒళియెయుడైతాయరు
 న్దళ్ళరత్నబ్ధిల్ శమైక్కప్పట్టి మకరకుణ్డలబ్ధిలుణ్డాన తేజస్సుపరప్ప.
 వీశ—పరప్ప—తిరుమేనియ్ నిటత్రాల్వన ఇరుట్టియై త్తిర్ కుమ్ మకర
 కుణ్డలబ్ధిల్ ప్రభైయానతు శితటవడిత్తుక్కణ్డు త్కపరప్పాయ్ నిఱుమ్.

(తున్నియతారకై య్ త్యాది) నెరుజ్జీయరున్దుళ్ళ నక్షత్రతారా
 గణభుజైయ మిక్కవొళి శేర్ న్దిరున్దుళ్ళ ఆకాశమెన్దు శొల్లప్పడుకిఱ
 వితానమెన్ను తల్; ఆకాశమ్ పోలేయరున్దుళ్ళ వితానమెన్ను తల్. ఇతువా
 య్ బుక్కణ్డళర్ న్దిరుళుకిఱవిడ త్తిల్ తిరుమేఱుట్టి. (విల్ వీశత్తున్నియ
 విత్కాది) తిరుమకరకుణ్డలబ్ధిల్ తేజస్సు ఎఱుమొక్కప్పరప్పిన
 పడియా లే తేజఃపవారభాన నక్షత్రతారాగణభల్ ఓరిడ త్తిలేపోయ్

త్తిరణ్డాత్పోలే; తన్నిల్ తేజఃపదార్థ మొక్కిలుమ్ తన్నిల్ విజ్జినతేజస్సు
 వందాల్ పోయ్ ఒత్తుక్కిడవతా యరుకుమ్. పూజ్యరాయరుప్పారై
 క్కణ్డాల్ గుణభూతరానవర్ కిళ్ పుడై వైయై యొతుక్కిడక
 ప్పొ యొతుక్కిడవరితే. కీథాల్-కీథ్.

(ఇరుళుడరై మన్నుమ్ విళక్కాక పేల్ శ్రీ) తన్నుడైయ ఉజ్జ్వల

మూ.—మన్నుమ్ విళక్కాక వేద్రీ,

అన్వ.—మన్నుమ్, విళక్కాక, వేద్రీ,

అర్థము.—అఖిణ్డమైన, దీపములుగ, వెలిగించి,

మాన కిరణజ్జలాలే సర్వవస్తుక్కలై యుమ్ తిప్పిక్కక్కడవనా యిరు
న్దళ్ళ ఆదిత్యనై యుమ్, తన్నుడై య అమృతమాన కిరణజ్జలాలే సర్వ
వస్తుక్కలై యుమ్ శ్రమహరమామ్మడి పణ్ణక్కడవనాన చన్ద్రనై యుమ్
నిలై విళక్కాక వేద్రీ. సృష్ట్యన్దుళినాయ్ కొణ్ణు కణ్ణళర్ న్దరుళుకిఱవి
డతై ఇప్పడిళ్ళొక్కై కుక్క, సృష్టిక్కుమున్ను ఆకాశముమ్ నత్తుత్రతార్కా
గణజ్జలం చన్ద్రాదిత్యర్కళు ముడ్డోవెన్నిర్: ఇక్కట్టలై యెల్లముడ్డా
మ్మడిక్కిడాక క్కణ్ణళర్ న్దరుళినా నెన్నుతల్; అన్తిక్కే, ఇట్టుతైప్పడి
అప్రాకృతమాయ్ కొణ్ణు అక్లైయుడ్డాయరుక్కుమితే; అప్పడికళిలొ
న్దుమ్ కుత్తెయమల్ కణ్ణళర్ న్దరుళినా నెన్నుతల్; అజ్జనుమ్మిక్కే,
కార్యరూపమాన కట్టలై సూర్యరూపేణ ఆవరణలోకజ్జలం మెల్లమ్మడిన్డా
యరుక్కుమితే. ఆక్లైయాలే యెల్లముడ్డెన్దిఱ భగవత్సజ్కల్పమాన
సమూహత్తొచ్చొల్లుతల్. సర్వావస్థైయిలుమ్ తత్త్వత్రయముమ్ కూడి
యితే యరుప్పతు; అతు కార్యవస్థైయిల్ విస్తృతమాయ్ కొణ్ణు ప్రకా
శిక్కుమ్, కారణావస్థైయిల్ నామరూపవిభాగానర్న మూక్లైయాలే
సూర్యచిదచిద్విశిష్టరూపేణ కొళుమి త్తనై పోక్కి. ప్రకాశిమాతు. ఆక్లై
యాలే కార్యవస్థైయిలుళ్ళతు కారణావస్థైయిలు ముడ్డెన్నుమిడ తైప్ప
ద్రొచ్చొల్లిద్రొక్కితరు, ఆకచ్చొల్లిద్రొక్కయిద్రొక్కతు - కార్యరూపమా
య్ కొణ్ణు ఇవై యెల్లముప్పడియోక నెన్నుతల్. అప్రాకృతమెన్న్
పోడెక్కు, ఇరుళుడ రెన్న్. ఇంకళో పడియై యాడైయరా యరుక్కిఱ
తిరువాళియై యుమ్ శ్రీపాశ్చజన్యత్రైయుమ్ విళక్కాక వేద్రీయెన్న్ పడి.
నిలై విళక్కు-నిత్యరితే. (విళక్కాక) (౧) ‘‘అణివిళక్కామ్’’ ఎన్నక్క
డవతితే. (౨) ‘‘శెన్డాల్కుడై యామ్.’’

మూ.—

మఱికడలుమ్

పన్ను తిరైక్కవరివీశ, — నిలమజ్జై

(౪)

తన్నై ముననాళళవిట్ట తామరై పోల్,

అన్య.—మఱి, కడలుమ్, పన్ను, తిరై, కవరి, (౫) వీశ, నిలమజ్జై నై, ముననాళ్,

అళవిట్ట, తామరై పోల్, (౧౦)

అర్థము.—ఘోషించుచున్న, సముద్రమును, (తనయొక్క) వ్యాపించుచున్న, అలల నెడు, చామరములను, (౫) వీచుచుండ, భూమిపిరాట్టిని, పూర్వము, కొలిచిన, తామరసపువ్వుములతో బోలిన, (౧౦)

(మఱికడలుమిత్యాది) సర్వేశ్వరక, మేలేళాయప్పెల్ల మార్ ప్రకర్షతైలే కీర్తమణ్ కొణ్డుమేల్ మణ్ణెటికిఱ కడలుమ్ ఇప్పడియరున్దళ్ళ తన్నుడైయ తిరై కళాకియకవరిమైవీశ. సర్వేశ్వరనోట్టై ప్రత్యాసత్తి మూల్ వన్దకిళర్ త్తి. (౧) “ఎన్ఱుమ్ తిరుమేని నీత్తిడై పెల్లము- మాలుమ్ కరుణడలే యెన్నోల్ న్ద్రాయ్” ఎన్నక్కడవతిత్తే. ఉన్నై అవళవిడామైన్దు కోల్లనోనైబ్బ చొప్పివలైయే, నానుమిన్వాడైయైవిట్ట నోన్సునోన్కుమ్బడి. (పన్ను తిరైక్కవరివీశ) తిరుమేనియిళపరప్పక్కల్లామ్ శిశిరో పచారమ్ పణ్ణవేణ్ణుమ్బడి పరప్పడై త్తాయరుక్కిఱ తిరైయాకిఱ కవరియైవీశ.

(నిలమజ్జైతన్నై) తనక్కు స్పృహణీయైయాయరుక్కిఱ శ్రీభూమిపిరాట్టిక్కు ప్రకారమానవిభూతియై మహాబలియసహరిక్కు, ఇన్ద్రుక్కుక, అవన్బక్కల్ నిన్ఱుమ్ ఇరన్దుకొణ్డానాయ్లు. (తన్నై) తాళల్లామ్ పడవేణ్ణుమ్బడియాన అవళుడై యవై లక్షణ్యమ్తోన్ద్రయిరుక్కిఱతు. (ముననాళ్) అనుభూతకాలమాయ్ క్కళిన్దుపాకచ్చెయ్తే ముమ్ సమకాలమ్బాలే యెరుపోకియాక త్తోన్ద్రుకిఱతు కాణుమివొక్కు. (౨) “ఎన్ఱుకడల్ కడైన్దతు ఎన్ఱులకమ్నీరేల్లతు” ఎన్నక్కడవతిత్తే. ఇన్నుమ్, కడైన్దకడల్ నురైయుమ్ మాటిన్ద్రొల్లైయిత్తే. అళన్దు నూమిక్కుత్తిరువడికళిన్ద్రుక్కుతైలే వన్దగన్దమ్ మాటిన్ద్రొల్లై. (అళవిట్ట

మూ.—మన్నియశేవడియై

అన్వ.—మన్నియ, శే, అడియై,

అర్థము.—(వికాసపరిమళాదులతో నిత్యముగ) ఆమరియున్న, సుందరములైన, శ్రీపాదములను,

తామరైపోల్) కాడుమ్మలైయుమాన భూమియైయళన్దుకొణ్ణతు ఒరు శెవ్విత్తామరై ప్పూవైయిట్టాయిద్రు.

(మన్నియశేవడియై) వికాసమ్, శెవ్వి, కుళిర్ త్తి, పరిమళభుక్తు తామరై యొప్పా యిరుక్కయాలే దృష్టాంతమాక చొల్లిద్రు తిరియ అత్తైక్కిడన్దు శిక్షిక్కిఱు, తామరైయుమ్ అనన్తరక్షణత్తి శెవ్విమాటిప్పొక్కై యాలే. ఇతు శెవ్విమాటాతే యిరుక్కుమిటే. కాడ మేడైయుమ్ ముసనాళళన్దు వరుత్తమ్ ప్రళయత్తిలేవన్దు ఇల్లైప్పాడి వేణుప్పొడి యాయిద్రుద్రుప్పతు. “మన్నియశేవడియై—మటికడలువ్ పన్నుతిరై క్కవరివీశ” ఎన్దు అగ్గే అన్వయమ్. అతిసుకుమారమానతిర వడికల్లై కొణ్ణ కాడుమేడుమాన భూమియై. అళన్దుకొణ్ణపోవై ఆయాసత్తుక్కు ప్పరిహారమాక క్కడవ త్తైత్తైకళాలే శిశిరోహచా తైప్పణ్ణ. అన్వవతారత్తై యసుసన్దిత్తల్ ఇన్నా రెన్దిన్దిక్కే ఎల్లార్ క్క మొక్కప్పరియ వేణుప్పొడికాణు మిరుప్పతు.

(౧) [గొడియార్ మాడమిత్యది] ఇప్పాట్టుక్కు “భట్టరరుళిచ్చేయ్యక్కేట్టే” ఎన్దుపిల్వైయరుళిచ్చెయ్ తార్;—నిత్యసూరికళో పరిన్ది కొణ్ణాడపరమపద త్తిలేయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వర సాంసారికభుజైయ రక్షణనిమిత్తమాక ఇగ్గేసన్నిధిపణ్ణ వేడ్డినాల్ తిరువాయ్ప్పాడియి మద్రొన్ది లేమత్తైయవళిర్ న్దాత్పోలే ఉకవాతారణియాతపడి మ్మైయచ్చాయన్దురుళినా లాకాతో?

[గొడియార్ మాడమ్] శత్రుక్కుళణియుప్పొడి కొడికట్టిక్కొల్ల కిడక్క వేణుమో? [కోళూరకత్తుమ్ పుళిణ్ణడియుమ్] ఓరిడత్తిలేయ్ క్కే పలవిడత్తిలే పడుక్కైపడుక్కిఱు, అప్పొత్తై ఆయాసత్తికపె మైయిటే. [మడియాతు] శోమ్బాతే; ఇడమ్వలమ్కొళ్ళాతేయన్న;

మామ్. ఏకరూపమాకక్కణ్ణళర్ న్దగుభుకిఱతు ఇవర్ కళుక్కు వయిఱు
పిడిక్కైక్కుడలాకిఱతు. [ఇన్నే] కణ్ణళర్ న్దగుభుకిఱపోతై యధు
కుక్కుప్పాళురమిట్టు చొల్లలావతోష్టుమిత్తై; ఇప్పడి యెన్నుమి త్తనై
[నీతుయిల్ మేవిమక్కిన్దతుతాన్] తిరుమేని ఏకరూపమాయ్. [తుయి,
ల్ మేవి] శ్రమత్తోడె యుఱఱుకిఱవర్ కళుక్కు అవ్వుఱక్కత్తాలే ముక
త్తిలేపిఱప్పతోరు తెలివుణ్ణితే; ఇప్పోతు ముకత్తిల్ తెలివైక్కొణ్ణ
మున్నున్దై శ్రొన్దియైక్కల్పిత్తు అతుక్కు వయితెరికితార్.

[అడియార్ త్యాది] అతుక్కుడి ఉన్దిరువడికలిలే న్దస్తభరరాయ్
ఁజ్జికై పార్ తిరుక్కిఱప్రపన్నర్ కాకవన్దితే; దేవర్ కళుక్కుమ్ముమి
కళుక్కుమ్ విరోధికళాన అసురరాక్షసర్ కత్తై నిరసిక్కువన్ద ఆయాస
మో? [అన్దేలిత్యాది] అన్దిక్కే, ఉన్దై ఇరప్పాళనాక్కి ఇన్ద్రను
కాక, భూమిప్పరప్పైయెల్లామ్ అళన్దకొణ్ణ ఆయాసమో? తోళి
నొన్దుకిఱక్కితాయో? భూమియెల్లామళన్దతాళి నొన్దుకిఱక్కితాయో?
ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్ అతుక్కుక్కరుత్తు; - అరుళిచ్చెయ్యుమ్మొత్తై
స్వరగీసాదన్దొణ్ణ అతుక్కుత్తక్క శిశిరోసచారమ్ వణ్ణప్పార్ క్కితార్.

(౧) “నడన్దకాల్ కళి నొన్దనో” (౨) “తాళాలులకమ్” ఇత్యాది, అవ
శ్యమ్ భూమిప్పరప్పైయళక్క వేణ్డనాల్ తిరుక్కైకళాలళన్దాలాకాతో?
తన్నుడై యజీవన తైయళిక్కవిన్దెయూరిఱ్ఱెయివర్. (౩) “వడివిన్దై యిల్లా
నులర్కకళి మల్ల నిలమకళి పిడిక్కుమ్ మెల్లడి” ఎన్నక్కడఁగితే.
వడివడ్డుకుక్కు ఇన్దైయిల్దైయాయ్, ఇవళుడైయవడివుక్కు అవనుమ్
సర్వధా సామ్యమాకమాట్టాన్. తన్ సాకుమార్కత్తుక్కు అనురూప
మావ్బడి యిరుక్కిఱ శ్రీభూమిప్పిరాట్టి. [నులర్కకళి పిడిక్కుమ్ మెల్లడి
యై] ఇతువాయ్ సాకుమార్కత్తుక్కైయిరుక్కుమ్మడి. ఇవర్ కళి
తిరువడికల్దై వరుడప్పక్కాల్ పూవైత్తోట్టాత్తోలే కూళిత్తోడ వేణ్ణుమ్మ
డియాయ్ సాకుమార్కళితయమిరుప్పతు.

(౧) తిరుప్పవ్వి-౧౧.

(౨) ౪-తిరు-౩౫.

(౩) తిరువాయ్-౯-౨-౧౦. † అవసాదమ్.

మూ.—

వానియఱ్ఱు తారకైమీన్,

(౫)

ఎన్నుమ్మలర్ ప్పిణ్ణైయ లేయ్నడ, — మఱ్ఱై కూన్దల్

అన్య.— వాన్, ఇయఱ్ఱు, తారకై, మీన్, ఎన్నుమ్, (౫) మలర్, పిణ్ణైయల్, ఏయ్, మఱ్ఱై, కూన్దల్, (౧౧)

అర్థము.— ఆకాశమందు, సుచరించుచున్న, (అశ్వినాది) నక్షత్రములు, (బృహత్యాది) నక్షత్రములు, అనిచెప్పబడుచున్న, (౫) పుష్పములచేఁగట్టబడిన, మాలతో, చేరి మేఘములనెడు, కేశములుగలదియు, (౧౦)

[వాళాకిడనరుళుమ్ వాయ్ తిఱవాణ] ఇవర్ కల్ శెన్టల్ తుఱక్కెన్టెన్దరు తల్, కుళిరకటాక్షీ తల్, (౧) “మామనూరేతివక్ష్యతి ఎన్టాత్పిలే, “అత్తీర్! వన్దతెన్?” ఎన్టాత్పిలే విసవులర్ ఒన్టక్ శెయ్ కిటిల్. అతుక్కుమేలే నీర్ వాయ్ ప్పణ్ణేడిపడుక్కై పడానిన్టాన్ “నీర్ తానుమ్ ఉటుత్తుమ్” ఎన్ట పార్ తు అతిన్తేలే మెల్లియత్తై త్తే ప్పడానిన్టాన్. సాధనసాధ్యఱ్ఱ భిరణ్ణుమ్ ఇణ్ణేయాకైయా లే మున్దుఱ భూమియై నిరూపిక్కిఱతు. ఆవశెన్నెన్నిల్; ఆవనుకన్దరుళిన దేశ భిణ్ణేయాకైయా లే.

(వానియఱ్ఱు తారకైమీ నెన్నుమ్ మలర్ ప్పిణ్ణైయ లేయ్నడమఱ్ఱై కూన్దల్) ఆకాశ త్రిలేసఱ్ఱురియానిన్టుళ్ళ నక్షత్ర తారాగణఱ్ఱ శెన్టుళ్ళెల్ల ప్పడుకిఱ పూక్కళా లే తోడుక్క ప్పట్ట మాలై యోడేకూడినకుళిర్ మయిర్నడియై యుడై యళుమాయ్, “వాన్” ఎన్దై యాలే-ఉచ్చనూఱ్ఱాన త్రిలేఎన్నుమిడమ్తోన్ ద్రికిఱతు. “ఇయఱ్ఱు” ఎన్దై యాలే-అతినుకై య అనై వుతోన్ ద్రికిఱతు. “తారకైమీ నెన్నుమ్ మలర్ ప్పిణ్ణైయ లేయ్నడ ఎన్దై యాల. ఒరుపూవాలన్ది క్కే, కలమ్మకన్తాలై యెన్నుమిడమ్ తోన్ ద్రికిఱతు. “పిణ్ణైయ లేయ్నడ మఱ్ఱై కూన్దల్” ఎన్దై యాలే-ఒరుకొమ్మి పిఱన్దుమన్ ద్రిలేకొడుపొన్దు శేర్ క్కైయాకిఱకాలవిళమ్మ త్తాల వరుమ్ శెప్పిమాతాతేయిరుక్కై. మాలై యాయ్ కొణ్ణు మయి

తెన్న నుయర్ పొరుప్పమ్ తెయ్ పవడమలై యుమ్,

(౬)

ఎన్ను మివైయే ములై యావడివమైన్ద,

అన్వ.— తెన్నన్, ఉయర్, పొరుప్పమ్, తెయ్ పవమ్, పడమలై యుమ్, ఎన్నుమ్, (౫) ఇవైయే, ములైయా, వడివుళమైన్ద,

అర్థము.— దక్షిణదేశరాజులకభిమానవిషయమై, ఉన్నతమైన, (తిరుమాలిరుళ్ళోలయ నెడు) పర్వతమును, నిత్యసూరలభిమానించిన, ఉత్తరదిక్కునందున్న (తిరుపతియనెడు) పర్వతమును, (౫) అనిచెప్పబడుచున్న, పీనినే, స్త్రీములుగాఁగలదియు, విగ్రహసౌష్ఠ్య పముకలదియు,

రిల్ పూత్తాత్పొలిరుక్కై. మక్కున్దల్ - ఇత్తై యనుభవిక్కి శ్రమ హరమాయురుక్కై. ముత్తైపోలే కుళిర్ న్ద కూన్దలెన్నుతల్ ; మేఘుల్ల ఖాకిట మయిర్దుడియెన్నుతల్ ; స్త్రీకళుక్కు ప్రధానావయవమ్ తలై యుమ్ ములై గురుమాయ్దు.

అతిల్ తలైయిరుక్కుమ్బడిశొల్లి, ములైయిరుక్కుమ్బడి శొల్లు కిటతుమేల్. (తెన్నెన్దుతుడగ్గి) (౧) “తెన్నకొణ్ణాడుమ్” ఎన్కిటపడియే తెన్న సతానతిరుమలై యుమ్. (ఉయర్ పొరుప్ప) (౨) “నీన్డమలై” ఎన్దుమ్, (౩) “మళ్ళయర్ మామతిత్తిన్డనీణమాలిరుళ్ళోలై” ఎన్కిట ఉయర్ తై చొల్లుకిటతు. (తెయ్ పవడమలై యుమ్) నిత్యసూరికళతాన పడక్కుత్తిరుమలై యుమ్. (ఎన్ను మివైయేములైయా) ఎన్దు శొల్లిప్పడుకిట తిరుమలై కళిరణ్ణమ్ ములైయాక, ఇన్దభూమియిలుళ్ళారై యుమ్ విడమాట్టాతనీరైయి నేర్దుమ్ శొల్లుమ్ తిరుమలై యుమ్. అతివుడై యార్ విరుమ్బుమీతిరుమలై యుమ్. మేరుమన్దరాదికలై చొల్లాతే తిరుమలై కలై చొల్లువా నెన్నెన్నిల్ ; ములై కిళాకిటన - కాన్దా విరుమ్బివిడాతే పడు కాడు కిడక్కుమవై యాయ్దు. సర్వేశ్వరకవిగుమ్మి నిత్యవాసమ్ పణ్ణమిడగ్గితే ఇరణ్ణుతిరుమలై కళుమ్. (౪) “గిరి రాజోపమోగిరిః” ఎన్దు తిరుచ్చిత్తిరకూడత్తుక్కుమ్ ఒప్పాక చొల్లిల్దు తిరుమలై కలై యిటే.

(పడినమైన్ద) మయిర్దుడియుమ్ ములై కళుమిరున్ద పడిశొల్లిల్ న్నిటే; ఇని, వడివిల్వాన్దుమ్ పార్క్క వేణ్ణుపత్తిలైయే; ఇప్పడి (పడినమైన్ద) పడి

(౧) పెరియా-తిరు-౪-౨-౨.

(౨) పెరియా-తిరు-౪-౩-౫.

(౩) తిరుమొళి-౯-౨-౨.

(౪) శ్రీరామా-అయో-౧౦౮-౧౨.

మూ.—అన్ననడై యవణజే, —అడియిడై యై

(2)

తన్నుడై యవణైకళాల్ తాతడవ

అన్వ.—అన్ననడైయ, అణ్ణు, తాన్, అడియిడైయై, తన్నుడైయ, (గి) అమ్, కైకళాల్, తడవ,

అర్థము.—హంసమువంటిగమనముకలదియైనన, భూదేవి, స్వయము, శ్రీపాదములను, తనయొక్క, అందములైన, (గి) శ్రీహస్తములచేత, స్పృశింపగా,

పుక్కు అజ్జనొప్పచ్చొల్లలావతోస్తుమిత్తై. (అన్ననడైయ) నడైయ్తుకై క్కణ్డొల్ పిన్నైయమ్, మయిర్ మడికళిలుమ్ములైకళిలుమ్ నెణ్ణుపోకాత పడిపణ్ణుమ్. కాలత త్త్యసుళ్యతనై యుమ్నడైయ్తుకోడేపణిపోరుమ్బడియా యిదు నడైయిరుప్పతు. నాయకనుక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్ణుకైయావ తు-మున్నే నాలడినడకై. అన్నత్తోడొ త్తనడైయై యుడై యభిమాయ్ అణ్ణైయేయ్ నిరుప్పాభిమానవళి. అప్రాకృత స్వభావైయానవళి. (౧) [త్రయాణాంభరతాదీనాం భౌత్యాణాం దేవతాచయా] పితౄకళిమూ వర్కుక్కు మొక్కుమాయిదు నేవత్తైయామిడత్తిల్. పెరుమాభిక్కు వాళియెన్నెన్నిల్ ; మనగ్గికాన్దైయా యిరుక్కుమ్. ఆశ్రయణీయైయెన్దు తోదొదుమ్బడియా యిరుక్కై. (౨) “శూరుమణ్ణుమ్ తెయ్ పప్పెణ్”, ఎన్నక్కడవతితే.

(అడియిడైయై తన్నుడైయ అణ్ణైకళాల్ తాతడవ) అవణ, తన్నుడైయై తడవవేణ్ణుమ్బడియాన ఏదొ ప్పైయుడైయతా, తన్నుడైయ అట్టెను కైకళాలేతడవ అణ్ణెన్నెయాలే - ఆశ్రయణీయైతై తోదొదుమ్బడు. ఇప్పడియేదొముడైయనలై అవణొణ్ణాడవేణ్ణుమ్బడి యిరుక్కు, ఆతుతవిర్దు, తా అవనై ఆదిరియానిఱుమ్, పిరాట్టి యాయిరుక్కుచ్చెయ్తే, అడియిడైయై యెన్నెయాలే, తోదొదుమ్బడి తోదొదుమ్బడియిరుక్కు. తన్నుడైయ వెన్నెయాలే - అవణొణ్ణాడవేణ్ణుమ్బడియాన ప్రాథాన్యమేదొదుమ్బడు. అణ్ణైకళాల్ తాతడవ వెన్నె

మూ — త్తాళిడన్దు, ఓర్

ఉన్నియయోకత్తుటక్కమ్

అన్వ.— తాన్, కిడన్దు, ఓర్, ఉన్నియ, యోకత్తు ఉటక్కమ్, (గ)

అ.ము.— తాను, పవ్వళించి, అద్వితీయమై, అమరియున్న, యోగనిద్ర, (గ)

యాలే - స్వమార్దవ నిరీక్షణత్వమైయల్లామైతోబుడికెత్తు. ఇవల్ ఒరు కాల త్తాతిరుక్కైకళాలే అవణ్ తిరువడికత్తై త్తడవినాల్ అవనుక్కు జగద్వ్యాపారాదికళాల్ వరుమాయాసమెల్లామాటుమ్మోలేకాణుమ్. (త్తాళిడన్దు) ఇరుగుణమెన్దు శెయ్కైయనిక్కే అభినివిష్టయాయ్ చెయ్కై.

(త్తాళిడన్దు) (గ) “త్తనికిడన్దు రశుశెయ్యుమ్” ఎన్నిటపడియే త్తాళిడన్దు, (౨) “అనైయిల్ కిడన్దు కిడన్దు” ఎన్నిటపడియే ఒరు మదహస్తిశాయ్న్దొత్పల్లెళిశాయ్న్దు. ఉలావుమ్మోతై అళుకుక్కుమేలే శాయ్న్దపాతైయళుకు ఉత్తై తిరుక్కిటతాయ్బు.

(ఒరున్నియయోకత్తిత్యాది) ఓరుటక్కమెన్నుతల్; ఒరుప్పడు వతాన ఉటక్కమెన్నుతల్; ఉన్నియవెన్దుకిడన్దుయాలే-ఒరుమైప్పడవేణ్ణా, అద్వితీయమాన నిద్రైయెన్దు పడి. నిద్రైక్కు అద్వితీయత్వమ్ - జగద్రక్షణచిన్తైయొళియ, తనైయనుసన్దిత్తల్, పరమపదత్తైయనుసన్దిత్తల్, శెయ్యుమత్తిన్దిక్కే యిరుక్కై. (ఉన్నియ) ధీవర్ కళుచైయ ఆనన్ద్యత్తుక్కు ఎల్లెయిల్లెయే. ఒరువనే అనేకరుడైయ రక్షణచిన్తై పణ్ణప్పక్కాల్ అతిలే శిఱితు కుత్తైయుణ్డాయ్ త్తోబుక్కైయన్దిక్కే, ఒరు వనుడైయ రక్షణచిన్తై పణ్ణమాపోలే యిరుక్కిట జ్ఞానవైశద్యతైప్పబ్బొచ్చెట్టుకొనుట.

(యోకత్తుటక్కమ్) తమోగుణాభిభూతమాయ్ అస్థిరమాయరుప్పత్తొన్దనే. నమ్మడైయ క్రియాభావత్తాలేయాతల్, ముద్రారుహేతువాలేయాతల్ వరక్కడవతాన నిద్రై అవర్ కళుక్కిల్లై. ఇని నిద్రై

మూ.—

తలైక్కొణ్ణి

(౮)

పిన్నై, తన్నాపివలయత్తుప్పేరొళిశేర్,

మన్నియ తామరై.మామలర్ పూత్తు,

అన్వ.— తలైక్కొణ్ణిపిన్నై, తన్ నాపివలయత్తు, పేర్, ఒళి, శేర్, (౫)మన్నియ, మా, తామరైమలర్, పూత్తు,

అర్థము.— అతిశయించినతరువాత, తనయొక్క నాభిమండలమందు, గొప్ప, తేజస్సు లో, చేరియున్న, (౫)ఏకరూపమైయున్న, క్లాఘ్యమైన, తామరసపుష్పమును, పుష్పించు జేసి,

యుళ్ళుతు(౧) “ఉలక్కెల్లామ్ సన్గొడుజ్జయోకడై వాణ్” ఎన్నికపడియే సర్వ రుమ్ సర్వభిహాయక్కరై మరమ్ శేరుమ్ విరకే నెన్ఱు పార్ తు పరహిత చిన్నైవణ్ణిక్కొణ్ణి కణ్ణిశర్ న్దరుళుకిఱపడి. (౨) “ఆత్తానంవానుదేవాఖ్యం చిస్తయణ్” ఎన్నికనతువుమిన్ని క్కే యిరుక్కై. (ఉఱక్కమ్ తలైక్కొణ్ణిపిన్నై) ఇని “అనన్దరమ్ సృష్టిప్రాప్తమ్” ఎన్నుమ్మడి నిదై గ్రియై ప్రాప్తనా య్, పకలెల్లామ్ అలమర్ న్ద, పిన్నై “మురుడుకొళున్దిశ్శు” ఎన్ను మాపోలన్తి క్కే, నిదై యినుడైయ కుళిర్ త్రియై చొన్ఱుకిఱతు. అనన్ద రమ్ వరక్కడవ బ్రహ్మవినుడైయ ఉత్పత్తిక్కు కార్తరణమాయిరుక్కై.

(తన్నాపివలయత్తు ప్పేరొళిశేర్ మన్నియ తామరై మామలర్ పూత్తు) సర్వస్రపావాస తన్నుడైయ నాభియాకిఱ శూలిలే మిక్క వొళి శేర్ న్దిరుప్పతాయ్ ఏకరూపమాయ్ పెరుత్తిరున్దుళ్ళ తామరై యాకిఱ పూవై పూప్పిత్తు. తన్నెన్దయాలే - జగత్కారణభూత నెన్ను మిడమ్ తోడ్పడిఱతు. నాపివలయమెన్దయాలే - కార్యరూపప్రపంచ్చిత్తి నుడైయ అకలత్తుక్కెల్లామ్ పోరుమ్బడియాక కారణభూతమాన అతి నుడైయ అకలత్తెచ్చొన్ఱుకిఱతు. పేరొళిశేరెన్దయాలే - స్వేతరసమన్త వస్తువుక్కుమ్ ఇతుకారణమెన్దాల అప్పడిక్కుప్పోరుమ్బడి కారణత్వ ప్రయుక్తమాన తేజస్సిలొన్ఱుమ్ కుత్తెయాతిరుక్కై. మన్నియ తామరై

మూ. —

అమలరైల్

(౯)

మున్నుమిలిశై ముకనైత్తా పడైక్క, మద్రవనుమ్

మున్నుమపడై త్తనానాన్మత్తైళ్, —

అన్య — అమలరై మేల్, మున్నుమ్, తిక్కముకనై, తాన్, పడైక్క, (౫) మద్రవు, అవనుమ్, మున్నుమ్, నాల్మత్తైళ్, పడైత్తనన్, (౧౦)

అర్థము. — ఆపుష్పముమీద, మందఱి, చతుర్ముఖుని, తాను, సృజింపగా, (౫) దానిపైన, ఆచతుర్ముఖుడును, మొదట, చతుర్వేదములను, సృజించెను; (౧౦)

యెన్నెమూలే - అహోతుణ్డానననైయై చొచ్చిల్లుకఱితు. అన్నిక్కే, ఇక్కట్టలై తాన్ ప్రవాహరూపేణ నిత్యమాయ్ వొరుమితే; అత్తైప్పదమొచ్చిల్లుకఱితు. (మూమలర్) నానావాన దేవాదికార్యజ్ఞభుక్కెల్లామ్ ఇతు కారణమెట్టాల్ పోరుమ్బడియాన పెరుమైయైయుడై త్తాయరుక్కె. పూత్తు ఎత్తుతు. పూప్పిత్తెన్దపడి. “మూమలర్ పూత్తు-తాన్కిడన్దు” ఎన్దుక్కిఱ్ఱోడే అన్యనుమ్.

(అమలరిత్యాది)† అన్దప్పువిలేనాలుపూపూత్తాత్పోలిరుక్కె. (మున్నుమ్) బ్రహ్మసృష్టిక్కు మున్నుభృవెల్లామ్ తానేకై తొట్టుచ్చెయ్ కై యూలే, నమ్మాత్తెప్పరిమాద్రముమికూడి ప్పొత్తాతిపడియాన సోకు మూర్యపైయుడై యవనుక్కు, ఓర్పిత్తెక్కొన్దు కార్యమకొభ్యుక్తయమ్ మికైయాయరుక్క, ఇవనై ప్పడైక్కిఱితు ఏతుక్కెన్దు అవర్కళినినై త్తిరుక్క, అవనుక్కివ్వగుకుణ్డానవద్రై ఇవనైక్కొణ్డాకిలుమ్ కొళోమెచ్చు మున్దఱిమున్నుమ్ చతుర్ముఖునై సృష్టిత్తా. (౧) “ప్రథమజ్జ” ఎన్నుక్కడవతతే. (తాన్ పడైక్క) అవ్యవధానేన తానే యుణ్డాక్కినాన్.

(మద్రవనుమ్) సృష్టిత్తువిట్టనన న్దరమ్, “ఇవనో ఈశ్వరన్” ఎన్దు శొల్లలామ్బడి పెరుత్త అన్దచతుర్ముఖనుమ్.

(మున్నుమపడై త్తనానాన్మత్తైళ్) తనక్కుప్పితావాన సర్వేశ్వరస్వక్కల్ ఇవన్ పెద్రు ప్పడై త్తతు నాలువకై ప్పట్టవేదజ్ఞో. పితా

మూ.—

అమృతైతాన్

(౧౦)

మన్నుమఱ మొగు భిన్నమ్ వీడె స్తులకిల్,

అన్య.—అమృతైతాన్, మన్నుమ్, అఱమ్, పారుల్, ఇచ్చమ్, (గి)వీడు, ఎఱ్ఱు, ఉలకిల్,
అర్థము.—అవేదములలోఁ జెప్పబడుమన్ను పురుషార్థములు, స్థిరమైన, ధర్మము,
అర్థము, కామము, (గి) మోక్షము, అని, లోకమందు,

విస్మక్కుల్ పెఱ్ఱు పరిపాలిత్తుతు ఇన్న తెన్నక్కడవతీతే; అల్లతుపోక్కి
వేదజ్ఞుకు ఇన్ సప్తావల్గ. సప్తావాకామైక్కు సర్వేశ్వరస్తాను
మొక్కుమితే ఆనుపూర్వయై స్మరిత్తుచ్చొల్లుమతుక్కుమేప్పడ సప్తా
వల్లమైక్కు జీవసృష్టియోపాతియితే వేదసృష్టియుమ్. ఆనాల్ ఇవన్
తైయుఱ్ఱాక్కు కైయావ తెన్నెన్నిల్; సుప్తప్రబుద్ధన్యాయత్రాలేశక్ర
ష్టైబైపోలే అవన్ పక్కలిల్ లయిత్తుక్కడక్కుమతై సృష్టికాలమ్
వస్తవాతే స్మరిత్తుచ్చొల్లుమత్తనైయితే. పూర్వపూర్వోచ్చారణతైప్ప
ఱ్ఱు ఉత్తరోత్తరోచ్చారణ మాకైయాలే ఆనుపూర్వికమతై స్మరిత్తు
చ్చొల్లుమిత్తనై.

(అమృతైతాన్) అన్తవేదజ్ఞుల్ తాన్. పురుషార్థమాకచ్చొల్లుకిఱతు,
(మన్నుమఱమ్ పారుల్ ఇన్నమ్ వీడెఱ్ఱు) ఇజ్జనేనన్తాన పురుషార్థజ్ఞుల్
నాలన్టో? జీవభేదజ్ఞుల్ తోఱుమ్ ఒవ్వారు పురుషార్థజ్ఞుడాయ్ అవైము
న్దఱమున్నమ్ ఎదుత్తుక్కట్టిక్క వేడ్డువతిల్లెయ్. అఱమ్-ధర్మమ్. పారు
ల్ - అర్థమ్. ఇన్నమ్-స్వప్రయోజనమాన కామమ్. వీడు - మోక్షమ్.
మన్నుకై - సాధ్యసాధనరూపత్రాలే నిలైఁక్కుఁగూకారముణ్డతే, అతై
ప్పఱ్ఱు అట్టిక్కే, అల్లాత అర్థకామమోక్షజ్ఞుల్ ఇతిలేపిఱన్దత్రాకైయా
లే అతైప్పఱ్ఱు మన్ను మెన్ద తాకిపుమామ్. అట్టిక్కే; ఇమ్మన్నుకై తానుమ్
మఱ్ఱుముళ్ళవన్ద్రులేయుమ్ ఏఱ్ఱుచ్చొల్లపుమామ్. ఇతు ఇవరుడైయ
అభిప్రాయత్రాలల్ల. వాది ప్రతివాదికభుడైయ బుద్ధిభేదత్రాలే ఏవంచి
ధమాన ధర్మముమ్-కామశేషమ్, మఱ్ఱైయ అర్థముమ్-కామశేషమ్,

సూ.—నన్నెటి మేమ్బట్టన నాన్దణ్ణే,—నాన్నిలిమ్ (౧౧)
పిన్నెయతుపిన్నె పెయర్ తరుమెన్బతు, ఓర్
తోన్నెటియై వేణ్ణువార్

౧వ.—నల్ సెటి, మేమ్బట్టన, నాన్దణ్ణే, నాన్నిలిమ్, పిన్నెయతు, (౧) పిన్నె, పెయర్ తరుమ్, ఎన్బతు, ఓర్, తోన్, (౧౦) నెటియై, వేణ్ణువార్.

౨వ.—మంచిమార్గము చేఱొందఁదగిన, జ్ఞాఘ్నుమునైన, నాన్దవిధములేకదా! (అ) నాల్లిం క్కొను, కడపట చెప్పఁబడినమాక్షము, (౧) శరీరావనానానస్తరము, పునఃపార్థము చ్చును, అని చెప్పఁడుమన్న, అద్వితీయమై, ప్రాచీనమైన, (౧౦) ప్రాప్యమును, అశఁడినవారు,

నామమేపురుషార్థమ్; ఇనిభగవద్గురుషార్థమ్ ఒనుఁజెచ్చు శొల్లువర్కళ్. నన్నెటిమేమ్బట్టన నాన్దణ్ణే ఎన్టు - ఇజ్జనెలోకత్తిలే నన్తానవచ్చియాలే గారుదప్పట్ట పురుషార్థజ్ఞో నాలన్తో?

(నాన్నిలిమ్) అన్నా లిలుమ్. (పిన్నెయతుపిన్నె) అతు పిన్నెయమాయిరుక్కుమ్. “అహ్వాతు ఇహ్వాతు” ఎన్టు శొల్లిహ్వారు యత్తనైయల్లతు పెత్తణ్ణివారిల్లె. పిన్నెయమ్ అతు నానావిధమాక శొల్లిపట్ట పురుషార్థమ్. (పెయర్ తరుమ్) పేత్తణ్ణిలే తరుమెన్బర్కళ్, న్దపకృతిసమనస్తరమ్ కాణప్పెయవతు ఎన్బర్కళ్. అథవా, (పిన్నెయతుపిన్నె) పిన్నెయతు-కడైవ్వుశొన్న మోక్షమానతు, పిన్నె-గాలాస్తరే దేహాస్తరే దేశాస్తరే, పెయర్ తరుమ్ - పేత్తణ్ణిలే తరుమ్, ఎన్బతు - ఎన్టు శొల్లుకీతార్కళ్ ఎన్నపుమామ్.

(ఓర్ తోన్నెటియై వేణ్ణువార్) ఇప్పడి శొల్లిప్పడుకీటనవాయ్, అద్వితీయమాయ్ స్వత్తైయ తాయరుక్కిట ప్రాప్యతైవేణ్ణువార్. అర్చి నాదిమార్గతై వేణ్ణువారెన్నపుమామ్. జ్ఞానమ్ పిత్తవనస్తామ్, గతి పిన్నెయోడువచ్చియిల్ పోక్కోడు దేశవిశేషప్రాప్తియోడు వాశియట గానఫలమాయ్ వరుకీట తాకైయాలే ప్రాప్యస్తరతమాక క్కిడవతు.

మూ. — వీధ్ కనియుమూళిలై యుమ్, (౧౨)

ఎన్ను మివై యేనుకర్ న్దడలమ్ తామ్ వరున్ది,

తున్ను మిలై క్కుర మైబ్బ త్తుళ్ళియుమ్, —

అన్య — వీధ్, కనియుమ్, ఊద్ర్, ఇలైయుమ్, ఎన్నుమ్, (౫) ఇవైయే, నకర్ న్ద, తామ్, ఉడలమ్, వరున్ది, (౧౦) తున్నుమ్, ఇలై, కుర మై, తుళ్ళియుమ్,

అర్థము. — (క్రిందఁబడియున్న, ఫలములును, చిరకాలికమైన (ఎండిపోయిన), ఆకులును, అని చెప్పఁబడుచున్న, (౫) వీనినే, భక్షించి, తామే, శరీరమును, కష్టపఱచి, (౧౦) నిబిడమైన, ఆకులచే జేయఁబడిన, కుటీరమందు, నిద్రించియు,

ఇతైయుమ్ బరుపురుషార్థమాక నిలై త్తుప్పెట వేణ్డి యిరుప్పార్ క్కుమ్.

ఇత్రాల్ - స్వాభిమతమత్తెన్ను మిడమ్ ఇంగ్ గ్రుకిఱు.

ఇప్పేటువెట వేణుమెట్టిరుప్పార్ పణ్ణమ్ సాధనానుష్ఠాన త్తినుడై య అరు మైయిరు క్కున్నుడియై చొప్పట్టుకిఱుతుమేల్. (వీధ్ కనియుమూళిలై యుమ్ ఎన్ను మివై యే) ఇనియు ఎన్నువై భుజిక్రై క్కు ఇట్టుప్పిఱునదవివ్ భుజిక్రై డ్రవ్యభుడై య అసార మైనినై త్తు ఇవన్ తై త్తామ్ వాయ్ నిట్టు చొప్పల్లమాట్టామే ఇప్పడై యిలే (ఎన్ను మివై యే) ఎన్గిఱార్. (నుకర్ న్ద) ఇవన్ తై భుజిక్కు మోబుతు అమృత పానమ్ పణ్ణవారై పోలే భోగ్యబుద్ధి కొట్టుభుజిక్కు వేణుమ్, ఇతినుడై య హేయతై నెళ్ళిలే పడిల్ పురుషార్థసిద్ధి యిడై. (ఉడలమ్ తామ్ వరున్ది) “స్థూలోహమ్ కృశోహమ్” ఎన్గిఱుపడియే “నాక పరు త్తే, నానిలై త్తే” ఎన్నలావ్బడి తానాక అభిమాని త్తశరీర తైయై టుత్తు. † (అభిమతవిషయ తైయ నుభవిక్రై క్కు ప్పరికరమాన శరీర తైయై టుత్తు). అభిమతవిషయ తైయ నుభవిక్రై క్కు ప్పరికరమాన శరీర తైయై టుత్తు బుఱుప్పత్తు. (తామ్ వరున్ది) తామ్ పణ్ణి నకర్ త్తమాతల్, కర్త ఫలమాతల్, ఈశ్వర నాతలన్దియే తామే వరున్ది. (౧) “వీడా క్కుమ్” ఇత్యాది. (తున్ను మిలై క్కుర మైబ్బ త్తుళ్ళియుమ్) నెరుజ్జత్తుడు త

మూ.—

వెళ్ళుడరోళ్

(౧౩)

మన్ను ముల్ నుకర్ న్దుమ్ వణ్ణడ త్రినుట్కిడన్దుమ్,

ఇన్న తోర్ తన్నెయరాయ్ న్గుడలమ్ విట్టెయ్దు, (౧౪)

అన్బొ—వెళ్ళుడరోళ్, మన్నుమ్, అల్లల్, నుకర్ న్దుమ్, వణ్, (౫) తడత్తిమల్, కిడన్దుమ్, ఇన్న తోర్ తన్నెయరాయ్, ఈజ్జు, ఉడలమ్ విట్టు, (౧౦) ఎట్టున్దు,

అన్బొ—ఉష్ణకిరణం దైనసూర్యునియొక్క, దట్టమైయున్న, వేడిమిని, పానము చేసి యు, సుందరంబులైన, (౫) తటాకములలో పల, (ముణిగి) ఉండియు, ఇటువంటి స్వ భావము కలవారై, (తపస్సు చేసి, తరువాత), ఈలోకమందు, శరీరమును వదిలి, (౧౦) లేచిపోయి,

పర్ణశాలై కళితే నిదై ప్పణ్ణియుమ్. నిదై క్కుమ్ వినాశత్తుక్కుమ్ సా ధారణశబ్దమాన గీతుళ్ళు తలైచ్చొల్లు కిటరు-నిదై) మరణకల్పమాకై యాలే.

(వెళ్ళుడరోళ్ మన్ను ముల్ నుకర్ న్దుమ్) సర్వ పదార్థజ్ఞతై యుమ్ తపిప్పిక్కుమ్ ఉష్ణకిరణనాన ఆదిత్యనుడై యపారున్ది నఉష్ణ తైభుజిత్తుమ్. పదార్థజ్ఞభువ్యవిదమెద్దుమ్ పుక్కువ్యాపిక్కుక్కడవతాయ్ పుటప్పట్టపో తోడు ఉళ్ళేపోయ్ పుక్కుపోతోడు వాళియట శుడక్కుడవతాయి రుక్మిణ అల్లలై నుకర్ న్దుమ్. సన్ధ్యాకాలత్రిల్ ఆదిత్యకిరణజ్ఞతేయాయి ర్దు భుజిప్పతు. దాహాకిమానకిరణజ్ఞతై భోగ్యభూతమాయరుప్పతోరు ఫలమొబ్బలే భుజిత్తు.

(వణ్ తడత్తిమల్ కిడన్దుమ్) అభిమతై కళానస్తీ కళుక్కుమ్ నిదై త్తపడి జలక్రిడాదికల్ పణ్ణి అనుభవితైక్కు యోగ్యమాన అహియత కాక త్రిలే అఘర్నణమ్ పణ్ణియుమ్. (ఉట్కిడన్దుమ్) మే లేకిళమ్బుతల్, కళ్ళేవ ర్రిక్కిణ జరచరస త్తెబ్బలిల్ కణ్ వై త్తల్ శెయ్యవొణ్ణాశు. (కిడ న్దుమ్) అనేకమాయరమ్ వత్సరమ్ కిడక్కుమాయ్దు. (ఇన్న తోర్ తన్నెయరాయ్) ఏవంవిధ స్వభావ జ్ఞేయుడై యరాయ్. (ఈజ్జు) ఇజ్జి క్కుమ్ నాళ్. (ఉడలమ్ విట్టెయ్దు) అనన్తరమ్ తానాకి వభిమాని త్త

మూ.—తో న్నేటిక్కళ్ళెన్టారెనప్పడుమ్ శొల్లల్లో,

ఇన్నతోర్ కాల త్తినైయారితు పెన్ద్రార్, (౧౫)

ఎన్నవుమ్ కేట్టటివత్తిల్లె,—ఉళతెన్నిల్

మన్ను జ్జుడుజ్జతిరోళ్ మణ్డల త్తినన్నడువుల్. (౧౬)

అన్య — తోల్, వెటిక్కణ్, శెన్దార్, ఎనప్పడుమ్, శొల్లల్లో, (౧) ఇన్నతోర్ కాలత్తు, ఇనైయార్, ఇనుపేన్ద్రార్, ఎన్నవుమ్, కేట్టటివత్తిల్లె, (౧౦) ఉళతువన్నిల్, మన్నుమ్, కడుమ్కతిరోన్, శల్, మణ్డల త్తినన్ దువుల్, (౧౫)

అర్థము — అనాదియై, ప్రాప్యమామియైనమోక్షమును, పొందిరి, అనిచెప్పబడుచున్న, ఉత్తమ, (౧); ఇటువంటి (పలాని) కాలమందు, ఇటువంటి (పలాని) వారు, ఈ మోక్షమును లభించిరి, అని (దానినిచూచి యనుభవించినన్ని) చెప్పెడుమాటను, విననులేదు. (౧౦) (ఆమోక్షము) ఉన్నదని యొప్పుకున్నను, కత్యపై, అతిగూరమై యున్న కిరణములుగల సూర్యునియొక్క, విలక్షణమైన, మణ్డలముయొక్క మధ్యమందున్న, (౧౫)

శరీర ప్రైప్పొక్కట దేశాంతరేక్షకక్షియప్పయ్. (తో న్నేటిక్కణ్ శెన్దార్ నప్పడుమ్ శొల్లల్లో) పక్షి యతానమోక్ష త్తేటప్పొనార్ కళెన్టు శొల్లప్పడుమ్ శొల్లల్లోయున్నాడు. (శొల్లల్లో) ఉక్తిమాన్రమే యొక్కయక్కణ్డెటివారిల్లె. (ఇన్నతోర్ కాల త్తినైయారితు పెన్ద్రార్ నెన్నవుమ్ కేట్టటివత్తిల్లె) ఇన్నతోర్ కాల త్తిలే ఏవంవిధస్వభావరాయరువ్వార్ ఇప్పేలుపెన్ద్రార్ కళెన్టు శొల్లక్కేట్టటివత్తిల్లె, మోక్ష త్తేటప్పొనార్ కళెన్టుశాస్త్ర) జరిలే “ శురోముక్తోవామదేవోముక్తిః ” ఎన్టు శొల్లక్కేట్టిరుక్కుమత్తనై. వచనమ్ పఠిత్తుప్పొగుమి త్తనై. “ నాకణ్డే, నా పోనే ” ఎన్నారిల్లె. ఆ స్తిక్యతాలేశిలశొల్లుమ త్తనై.

(ఉళతెన్నిల్) ఉణ్డెన్తుశొల్లిల్. అతుక్కుప్పొమ్ పక్షియిన్ అరుమైయైక్కేటలూకాతో? (మన్నుమిత్తాది) నిలై నిన్తుకొడియకిరణజ్జైయుడై య ఆదిత్యమణ్డల త్తిన్ నడువిట్టుప్పొక నేణుమ్. ఇల్లెనిన్టుఆదిత్యనై కాగనొణ్ణాతే వెటియోడుమ్బుడికొడితాన ఆదిత్యమడై య

మూ,—అన్నతోరిల్లి యినుమాడుపోయ్,—వీ చెన్నుమ్

తోన్నెత్కిక్కెప్పెన్దారై వొచ్చిల్లుమిన్గళ్ శొల్లాతే, (౧౭)

అన్నతేవేళుమటివిల్ శిఱుమనత్తు, ఆ

జన్నవరై క్కట్టిప్పోమ్మయామే,—అతునిఱ్ఱ (౧౮)

మున్ననాశొన్నఁజిత్తి వత్తిమ్మయన్ద,

అన్య.—అన్నకుబర్, ఇల్లియన్, ఉఱ్ఱు, పోయ్, వీడు, (౫) ఎన్నుమ్, తోల్, శతీక్కణ్, శెన్దారై, శొల్లుమిన్గళ్, (౧౦) శొల్లాతే, అన్నతేవేళుమ్, అఱ్ఱు, అఱివుఱల్, శిఱుమనత్తు, (౧౫) అన్నవరై, యామే, కట్టిప్పోమ్, అతునిఱ్ఱ, నాన్, మున్నమ్, (౨౦) శొన్న, అఱిత్తిన్ వత్తి, ముయన్ద,

అర్థము.—అటువంటియొక, చిన్న ద్వారముయొక్క, మధ్యమునుండి, పోయి, మోక్షము (౫) అని చెప్పబడుచున్న, అనాదియై, ప్రాప్తమైనదేశముందు, వెళ్ళినవారిని, చెప్పబడు, (౧౦) (అని యడిగినవానికి సరియైనకాత్తిరిము) చెప్పక, (శాస్త్ర)మందు చెప్పియున్నది అనెడు) అనాటవే చెప్పమిన్నవారై, ఆవిషయమందు, జ్ఞానములేనివారై, (జ్ఞానము పుట్టుటకు దగిన వైశాల్యములేని, చిన్నమనస్సుగలవారైన, (౧౫) అటువంటివారికి, మనమే, చెప్పించెదము. అదియుండుగా, నేను, (౨౦) ముందజ, చెప్పిన, ధర్మమార్గమందు, ప్రయత్నముగల,

అప్పడిప్పట్ట అతిసూక్ష్మమైన వర్తయపోయ్, మోక్షమెన్ను శొల్లప్పడుమ్ పత్తియై తన ప్రాప్త్యైతే లభిత్తివరకల్ ఇన్నొరెనుశొల్లుశొల్లుకెట్టాల్ శొల్లాతే ఇత్తుకుత్తిరిమాకి మున్నుశొన్నతైయే శొల్లానిఱ్ఱు రొకళ్. అతుక్కడి - అఱివు కడరాకై. (శిఱుమనత్తు) మేల్ అఱివు ఉణ్ణాక్కిక్కొళ్ళు మొణ్ణాతిపడి అల్పమనాక్కళ్. (అఱ్ఱు) అవిడ త్తల్. (అన్నవరై) అప్పడిప్పట్టుళ్ళరై. (కట్టిప్పోమ్మయామే) అఱిప్పోమ్ నామే. ఉకన్దపిషయ త్తల్ మడలెడుత్తుప్పజలాల కాల త్తిలే పిఱరొక్క టిపికై నమక్కుప్పణియో. కైయుమమడిలుమాయ నాడతయై త్తిరియానిన్దాల్ ఇత్తువో పురుమార్థమెన్ద జీయుమ్బడి నాట్టిలయులావా నిఱ్ఱ ఒరిడ త్తిలేయరున్ద ఉపదేశికై నమక్కుప్పణియో?

(అతునిఱ్ఱ) అతుకిడక్కిడిర్. అతోరు పురుమార్థమెన్ను నిన్దెత్తిరుప్పార్ కన్దో అతువేణ్ణవ తెన్దు అత్తెయువేషిక్కితార్. (మున్నమ్

మూ.—అన్నవర్ తామకణ్డీర్ కళాయరక్కణ్

అన్య.—అన్నవర్ తామకణ్డీర్ కళ, అయరక్కణ్,

అర్థము.—అటువంటివారును, వేయినేత్రములుగలవాడై,

నాళశోన్నవజ్జిత్తివళిముయస్తవన్నవర్ తామకణ్డీర్ కళ) (౧) [వ్యవసాయాత్మికాబుద్ధిరేకేహ] అధ్యవసాయాత్మికైయానబుద్ధియైయుడైయవసుక్కుసాధనసాధ్యజ్గల్ బన్తాయరుక్కుమ్; (౧) [బహుళాఖ్యానన్తాశ్చబుద్ధరు ౭వ్యవసాయినామ్] ఎన్గిటపడియే అవ్యవసాయకభుడైయబుద్ధి, బహుళాఖైయాయరుక్కుమ్; పలతలైయాయరుక్కుమ్. సాధనజ్గభుమనేకమాయ్ సాధ్యజ్గభుమనేకమాయరుక్కుమ్.

అప్పడిను, కామ్యరూపమానకర్తనన్తైయే (౨) 'కర్తజ్యేవాధికారస్తే' ఎన్గిటపడియే అకర్తృకమాక ఫలాభిసన్ధిరహితైయాన అనుష్ఠానజే అనుష్ఠితై మోక్షసాధనమాకక్కడవతు ఎన్గిట న్యాయతై ప్పవ్వు భగవత్పురుషార్థత్తుక్కు సాధనమాకచ్చొన్నముఖతైలే దూషితైతుకీడ్: అన్దకర్తనన్దనక్కు-స్వర్గభోగతైప్పురుషార్థమాకప్రతిపత్తిపణ్ణి, అతుక్కు సాధనమా మాకారతైలే కామ్యాన్ధప్రచురమాయరుక్కు మెన్నుమిడతై క్కాట్టకీటతు. కీడ్ నాళశోన్న ధర్మమార్గత్తిలే ఉత్సాహితైవర్ కళ కిడక్కిడికోళ; అన్నవరెన్గిటతు- నేరువ తెల్లామ్ సేర్ న్దుపడువ తెల్లామ్ పడచ్చెయ్ తే అప్పమేయాయరుక్కిట స్వర్గపురుషార్థతై ఫలమాకక్కొళ్ళుకీట హేయరై యనాదరిక్కితార్.

అవర్ కళ ఫలమిరుక్కుప్పడియెచ్చొల్లుకీటమేల్. (అయిరక్కణ్) ఇప్పడినేరువ తెల్లామ్ సేర్ న్దపణ్, విషయదర్శనత్తుక్కు అయిరమ్ కణ్ణుడైయవణ్. (౩) 'విడత్తవాయెరాయరమ్ ఇరాయరమ్ కణ్' ఎన్తుఅవనుక్కుప్పలకణ్ణుణ్డేతేభగవదనుభవత్తుక్కు. (౪) 'పుణ్డరికమేవమక్షిణీ' ఎన్తుమ్, (౫) 'తామరై క్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరపుమేతలై మకనై' ఎన్తుమ్,

(౧) గీతె-౨-౪౧.

(౨) గీతె-౨-౪౭.

(౩) తి-చ-వి-౧౮.

(౪) ఛా-శ్-౧-౭-౭.

(౫) తిరునాయ్-౨-౭-౭.

పొన్నకరమ్ పుక్కమరర్ పోద్రీశెప్ప, — ప్పొత్తోళిశేర్

— వాసవర్ కోన్, పొన్ నకరమ్, పుక్క, అమరర్, పోద్రీశేప్ప, (౫) పొత్తోళిశేర్,

౫. — దేవతలకధిపతియైన యింద్రునియొక్క, సుందరమైననగరమును, ప్రవేశించి, (౬) దేవతల, స్తుతింప (౭) వర్ణించునను, కాన్తిలో, కూడియున్నదై,

పుడై యార్ తోద్రు అడై పుకెడ సిన్దేత్తుమ్బడినూన కణ్ణిక్కై యు మవన్తుక త్తిలేపోయ్ విట్టిక్కిఱతన్దే; వీటిసశీలై పోలే కణ్డవిడ మెజుమ్ ? యామ్బడి యిరుక్కిఱవన్తుక త్తిలే యితే విట్టిప్ప తెన్దు, విషయప్ర రిల్ నేత్రభూతనై యిజ్జ సేయితే యివర్ కళో శోల్లువతు. (వాసవర్) * ఆయర్వలు మమరర్ కళితిఘతియో వెన్నర్ కళో. మనుష్య గ్నాట్టిల్ నాలునాళ్ ఎల్లవిరున్దు శామ్, ఇవ్వళవై కొణ్ణు పోరప్ప ప్పొత్తోళి యుమ్ అవర్ కళాకలభిమాని త్తిరుక్కుమ్ ఆక్కరాన అమ కళుక్కు నిర్వాహక నానవన్తుక త్తిలే యాయ్ ద్రువిట్టిప్పతు.

(పొన్నకరమ్) (౧) “తికల్ పొన్నులకాళ్వార్” ఎనిఱదేశత్తిలే -? సరకాడికళిల్ వ్యాప్తుత్తి. అల్పనూనదేశ త్తిలేయన్తో పుకుఱిఱతు. క్కు) పుకుకై తానేయుద్దేశ్యమాయ్, అర్చి గాదిమార్గత్రాణేవఱ్ఱియిలు క్కర్ సత్కరిత్తు కొణ్ణాడప్పొకిఱతో? (అమరర్ పోద్రీశెప్ప) (౨) డియుడై వాసవర్ ముత్తెముత్తై యితిర్ కొళ్ళప్పకుకిఱతో? (౩) “అమ గాయ్ త్తిరికిన్టార్ కళో” ఎన్దు ఆక్కరాన దేవతైకళో, “సంసారభూమియి మురున్దు స్వర్గానుభవ త్తిలే శ్రద్ధెపిఱన్దు, ఇతుక్కులుప్పాక సాధనా నానమ్ పణ్ణి ఇన్వళపువరువా నొరువనై క్కిడైక్కుమే! ఇవను మొరు ఎన్దుకొణ్ణాడానిఱ్చర్ కళో.

ఇళిశేర్) † సిమ్మసనత్తిఱిల్ వకుమ్మై క్కణ్ణుకొణ్ణిరుక్కుమ్బై శేర్ నిర్దుప్ప తాయ్. (౪) “కోప్పడైయ” (కొన్న విలుమ్) కిట్టి

మూ. — కొన్న విలుమ్ కోళరిమాత్తా శుమన్ద కోలమ్ శేర్, (౨౦)

మన్నియ శిక్కాశన త్రిక మేల్, — వాళ్ నెడుద్దణ్

కన్నియ రాలిట్టక పరిప్పాతియ విత్తన్దు,

అన్య. — కొల్ నవిలుమ్, కోళ్, ఆరిమా, తాన్ శుమన్ద, కోలమ్ శేర్, (౫) మన్నియ, శిక్కాశన త్రిక మేల్, వాళ్, నెడుమ్, కణ్, (౧౦) కన్నియరల్, ఇట్ట, కివరి, పాతిఅవిత్తన్దు, అర్థము. — హింసను చెప్పుచున్న (ఇదిచంపుననిలా'కులచే జేయుచున్న), పలముగల, సింహము, తానే పహించుచున్నదై, ఆందముతో నుడినదై, (౫) చిరకాలస్థాయయైన, సింహాసనముమీద, కాంతిగల, పాడువైన, నేత్రములుగల, (౧౦) (దేవు) కన్యకలచే వీచబడుచున్న, చామరములు, శిథిలబంధమై,

నవప్పోతే ముడిక్కుమెన్దు కొలైయైన్యవహరియానిత్ప తాయ్. (కోళరిమాత్తా శుమన్ద) వివాశకిరై ప్పొధరిక్కైక్కు, మిడుక్కైయుడైతాయ్. ప్పొత్తొరు సిప్పుమానతు తానే శుమన్దునిట్కి ఆతో? వెన్దు శజ్జిక్కుప్పడి. (కోలమ్ శేర్) నాట్టలుళ్ళతో ట్టిలెల్లామ్ ఇతిలేయో వెన్నుప్పడి అత్తుకు శేర్ నిరుప్ప తాయ్.

(మన్నియ శిక్కాశన త్రిన్దేల్) సాంసారికి మానభోగ త్రిత్తాట్టిల్ నాలునాళ్ ఎళ విరున్దుపాకట్టు ప్పొకిటవర్ కిలై ప్పొల్న్దియే, పరువార్ కెల్లామ్ తానేయొప్పడి యరుక్కైయాలే, మన్నియ వెన్కిటతు. ఆరిమా - సింహమ్, 'పాయమా, కైచ్చా' ఎన్నుమాపోలే. కోళ్ - మిడుక్కు. (తా శుమన్ద) శిలర్ శుమత్తచ్చుమక్కైయన్దిక్కే ఆదరత్తోడే తానే శుమక్కై. (వాళ్ నెడుద్దణ్) ఓరాళు మొరునొక్కుమ్ నెప్పడియాన కూర్చైయెయైతాయ్ భుజిక్కిటవనళవన్దిక్కే విజ్జియగ్యై యెయైతానకణ్ణిక్కైయుడైయ. (కిన్నియరాలిట్ట) మెల్లామ్ భుజియానిన్దులుమ్ పిన్నెయుమ్ పుతుమై వక్కిట స్త్రీకళాల్ ఇడప్పట్ట, (కివరిప్పాతియవిత్తన్దు) వాతే కిట్టవిత్తన్దు ఎల్లామ్ కూడ త్తళ్ళక్కడవతు, ఆ

† హరిక్కైక్కు ఎన్నియక్కులామా.

మూ. —

ఆ

(౨౧)

జీన్ని శమ్బా నెన్దలియన్దు — మరుగ్గీరున్ద

మిన్ననై యనుణ్ మరుజుల్ మెల్లియలార్

అవ్వ — ఆజు, ఇన్, పూ, ఇళిమ్ తెన్దల్, ఇయన్దు, (౫) మరుజు ఇరున్దమిన్ అనైయ, నుణ్ మరుజుల్, మెల్ ఇయలార్,

అర్థము. — ఆయవస్థయందు, సుఖకరమై, పరిమళితమైన, మద్దమానుతము, సంచరింప, (౫) ప్రక్కనున్న, మెలుపువలె, సూక్ష్మమైన నడుమును, మృదువైనస్పృశావమునుగల స్త్రీలు,

వాణే విడక్కడవతు. ఆ తైప్పొత్తికై యుమ్ విఱ్ఱుకై యుమాక చొప్పలై తిరుము.

(ఆజు) అవ్వవ్దైయిల్. (ఇన్ని శమ్ పూమ్ తెన్దల్ ఇయన్దు) అచ్చామరమ్ వీశుకై యినాల్ ఇరుతాయ్ ఇళై యతాయ్ నన్దాన తెన్దల్ వన్దు సళ్ళుగిక్కవెన్నుతల్. అన్తి క్కే మన్దచూరుతమాయ్, నానావిధ మాన పూక్కలిలేపోయ్ ప్రవేశిక్కుమిడత్తు ఆవియెఱ్ఱున్దువెక్కై తట్టి యిరుక్కిఱపడి. వీశుకివరుకై యన్తి క్కే, శెన్దిప్పరిమళ తై కొయ్ తు కొడువన్దు, తెన్దలానతు ఇయన్దువెన్దు శెన్దల్ తానాకవుమామ్; ఒరు చేతనక పుకున్దానాయ్ సమ్బాగత్తుక్కు త్తుణుక్కుప్పిఱక్కుమ్బడి యిరుక్కై యన్తి క్కే, సమ్బాగవర్ధకిముమాయ్ స్పర్శవేద్యముమాయురుక్కై, కవరియానపోతు, తన్ పక్కల్ నిన్దుమ్ వేటొన్దిల్ పోకాతపడి నుమ్మెన్ ఇనియతాయ్ ఉడమ్బిలే పట్టవాణే తుణుక్కుప్పిఱక్కుమ్బడి వనే!"

(పొగుగ్గీరున్దు) భావైకళాన స్త్రీకడై యెఱ్ఱియ ధరిక్కుమాట్టా డికిళన్దవొలి క్కవైత్తుక్కొణ్డిరుప్పర్కిల్. అతిల్ మున్నే యిరుక్కిఱ

(౧) తిరుప్పావే ఎతిర్ చెప్పే క్కవొణ్ణాతపడి అర్థమొలాయ్, అరుకే
(౩) తిరువాయ్, పర్కల్. మిన్ననై యవిత్యాది) భోక్తావాసవసుక్కుమ్,

మూ. —

వెణ్ ములువల్,

మున్న మ్ముక్కిత్త త్తముక్కిత్త నిలావనరుమ్మ,

అన్న వర్తమానోక్కముణ్ణాజ్జణిమలర్ శేర్,

(౨౩)

పొన్నియల్ కట్టక త్తిన్

అన్వ. — మున్నమ్, ముక్కిత్త త్త, వెణ్ ములువల్, ముక్కిత్త నిలా, వన్, (౫) ఆరుమ్మ, అన్న వర్తమ్, మాన్ నోక్కమ్, ఉణ్ణ, అణ్ణ, (౧౦) ఆణి, మలర్, శేర్, పొన్ ఇయర్, కట్టక త్తిన్, (౧౫)

అర్థము. — (తమ) అభిప్రాయమును, నూచింపించుచున్న స్వచ్ఛములైన దస్తములయొక్క వికసించుచున్న వెన్నెల, వచ్చి, (౫) మొగ్గులువిడువగా (వ్యాపింప), అటునంటిస్త్రీలయొక్క, శేడినంటి, చూపులను, అనుభవించి, ఆయవస్థలో, (౧౦) అలక్కొరములైన, పుష్పములతో, కూడియున్న, స్వర్ణము చేతేయబడిన, కల్పవృక్షములయొక్క, (౧౫)

“ఇవల్ ఇన్విడైయైక్కొణ్ణ ఎజ్జినే తాన్ ధరిక్కుమ్మడి!” ఎను కణ్ణపోతైలామ్ తుణుక్కెన్న వేణ్ణమ్మడి (౧) * మిన్నొ త్తనుణ్ణియ ఇడైయైయుడైయ రాకై యాలే కలక్క పుమ్పోతాతేకై వాజ్ఞియిరుక్కువుమ్ పొతాతమార్ద వతైయుడైయ రాన స్త్రీ) కళుడైయ, వెణ్ణులువలుణ్ణ - దస్తప జ్జీ, అతినుడైయ. (మున్న మ్ముక్కిత్త త్త ముక్కిత్త నిలావనరుమ్మ) మున్న మెన్గిఱు - అభిప్రాయమ్, అన్ద అభిప్రాయమానతు పోయ్ పక్వమాయ్ ఆరమ్మి తా త్పోలే యిరుక్కిఱ ఇళినిలావానను వనరుమ్మ.

(అన్న వర్తమ్ మాన్ నోక్కమ్) ఇన్న విడ త్తపోయ్ విళైయూడక్క డవో మెన్గిఱునివైవై నోక్కాలే స్తరిప్పిప్పాళాయిల్లు (ఉణ్ణ) అప్పడిప్పట్టమ్మదువాన నోక్కైయుడైయ అవర్ కళో నోక్కైప్పరుకి. ఇతడు కాణుమ్ ఇవర్ కుజీవనమ్. ఇవన్ ఒన్మాకిస్తరిత్తు అత్తైయైణ్ణుక్కమాట్టాతే కిడనలై యానిఱ్కు అతుక్కుమేలే కుళిరనోక్కువర్ కళో. (అణ్ణ) అస్వళవిలే.

ఇవర్ కళో లీలారస మనుభవిక్కుమ్మడి శొలుకిఱతుమేల్. (అణిమలర్ శేర్ పొన్నియల్ కట్టక త్తిన్ కాడుడు త్తమాడైలామ్) శెటియప్పు త్తపూక్కళో పరప్పమాటియిరుప్ప తాయ్ ప్పొన్నాలే శెయ్యప్పట్ట

మూ.—

కాడుడు త్రమాడెల్లామ్,

మన్నియమదారమ్ పూత్తమతు త్రివలై, (౨౩)

ఇన్నిశై వణ్ణమరుమ్ శోలై వాయ్ మాలై శేర్,

మన్నియమామయిల్ పోటూన్దల్, — ముత్తై త్తడజ్జల్ (౨౪)

అన్య.— కాడుడు త్త, మాడువల్లామ్, మన్నియమదారమ్, పూత్త, మతు, (౫) త్రివలై, ఇన్ ఇశై, వణ్ణ అమరుమ్, శోలై వాయ్, మాలై, (౧౦) శేర్, మన్నియ, మా, మయిల్ పోల్, కూన్దల్, (౧౫) ముత్తై, తడజ్, కజ్,

ఆర్థము.—వనముచే జాట్లఁబడిన, పక్కప్రదేశములగుత, నిబిడమైయున్న మదారవృక్షములు, పుష్పించియున్నదై, (ఆపువ్వుములయొక్క) తేనెయొక్క, (౫) బిందువులలో, భోగ్యమైనవృక్షముగల, తుమ్మెదలుఅమరియున్నదై, తోపులలో (బుట్టిన), (పుష్ప) మాలికల, (౧౦) కూడియున్నదై, (నాయకునిశ్రమపరిహారమందు) సుస్థిరమై, పెద్ద, నెవరివంటిదైన, కేశపాశములను, (౧౫) చల్లనివై, విశాలములైన, నేత్రములను,

తాయ్ క్కట్టుక క్కాడాయ్ త్తరి పుకిడక్కుమిడ మెల్లామ్, మాడెల్లామ్ ఇవర్ కలిరుక్కిఁజ పరిసరమెల్లామ్. (మన్నియ) ఉణ్ణాయళ్ళ, (మదారమ్ పూత్త) పూవాయ్ క్కిడక్కుమ్. (మతు త్రివలై) ఆప్పువిలుణ్ణా మధువెళ్ళ త్రినుడైయ త్రివలైయిలే. (ఇన్నిశై వణ్ణ) అత్తైపా నమ్ పణ్ణకైక్కాక వణ్ణుకల్ పడిస్తుకిడక్కుమ్. అవన్దుల్ వణ్ణుఉణ్ణెన్ద వతు, అవన్దుల్ ఇన్నిశై కేట్టవాణ్ణేయాయ్ వదు. (అమరుమ్ శోలై వాయ్) పరిమళమోబ్బలే పడిస్తుకిడక్కు-మాయ్ వదు శోలైయిల త్తిలే. (మాలై శేరి త్తాడి) ఒరుకొప్పిల్ నిన్దుమ్ పటిత్తుప్పొన్దుమ్మా యొక్కిచ్చేర్ క్కిఁజ విళప్పత్తాలే పరుమ్ శెవ్వియళియుమత్తి క్కే క్కులిలే మాలైయాయ్ పూత్తాత్తోలే యిరుప్పతాయ్, నాయకన్ మునే మయిరై యిరుకాల్ కుత్తైత్తాల్ అవనుక్కు సకలతాపజ్జళుమాఁ మ్బడియాయ్, పెరియమయిల్ తోకై పిరిత్తాత్తోలే యిరుక్కిఁజ ఆ కభారత్తైయుడై యరునూయ్, కాలత త్తవ్వుముళ్ళతనై గుమ్ తువక్కు కైక్కుమ్ మయిర్దుడియే పొన్దిగుక్క, అతుక్కుమేలేకణ్ణాలే ఒరుకా కటాక్షిత్తాల్ ఒరుపాట్టమ్ ప్పిత్తాత్తోలే యిరుక్కుమ్బడి కులిర్

మూ. — మిన్నిడై యారోడుమ్ విలై యాడివేణ్డెత్తు,
 మన్నుమణి త్తలత్తు మాణిక్కమణ్ణరియిన్, (౨౬)
 మిన్నినొలిశేర్ పళిఙ్గువిలిమ్బుడు త్త,
 మన్నుమ్ పవళక్కాల్ శెమ్మోన్ శెయ్మణ్ణపత్తుల్, (౨౭)

అ.వ్య. — మిన్, ఇడైయారోడుమ్, వేణ్డెత్తు, విలైయాడి, మణి, (గి) మన్ను, తలత్తు, మాణిక్కమణ్ణరియిన్, మిన్నిన్ ఒలి, శేర్, (౧౦) పళిఙ్గు, విలిమ్బు, అడుత్త, మన్నుమ్, పవళమ్కాల్, (౧౫) శెమ్మోన్ శెయ్, మణ్ణపత్తుల్,

అర్థము. — మెఱుపువంటి. నడుమునుగలవాడైన స్త్రీలతో, ఇట్లమైన స్థలములలో, విహరించి, రత్నములు, (గి) అమరియున్న, ప్రదేశములకలదై, మాణిక్యమయమైన పుష్పగుచ్ఛములుగలదై, మెఱుపుయొక్క కాన్తివంటి కాన్తితో, కూడియున్న, (౧౦) స్ఫటికములను, పక్కలో, వేయబడినదై, దృఢమైన, పగడములచే జేయబడిన స్తంభములుగలదై, (౧౫) జ్ఞాఘ్యమైన స్వర్ణముచే జేయబడినదైన, మణ్ణపవంగు,

కణ్ణలై యుడై యరుమాయరున్దుళ్ళస్త్రీకళోడే భోగోపోద్ధాత త్రిలే కాలక్షేప జైప్పణి. వేణ్డెత్తు. విలై యాడియెన్ను తల్; వేణ్డెత్తు మన్నుమ్ మణి త్తలత్తు ఎన్దుమే లేకూట్టుతల్. నడు మోట్టు విలై యాడి ఆ మాన్తి కైయాలుణ్డాన శ్రమమ్, ఓరిడ త్తేయరున్దు ఆఱ వేణ్డియరుక్కు మిఱ్ఱే, ఇవననడైయ పుణ్యఫలమ్ పకవ్వుమాయరుక్కైయాలే ఇవనిరుక్క అపేషితమాన విడ త్తే అప్పోతే అఱుపుణ్డాయరుక్కున్.

(మన్నుమణి త్తలత్తు) ఉణ్డాన నీలరత్నజలాలే శేర్ త్తుచ్చమైక్క ప్పట్టిగున్దుళ్ళనిల త్తిలే. (మాణిక్కమణ్ణరియిన్) మాణిక్కకొత్తుక్కలై ఇడైయిడై యేయఱుత్తు వర్కల్. ఒరు ప్రదేశ త్తిలే, పోరితాయరుక్కుమాపోలే, అఱుజైయార్ కు ఆశ్చర్యమాయరుత్తు పళిణ్డాయ్మ. (మిన్నినొలిశేర్ పళిఙ్గువిలిమ్బుడు త్త) మిన్నినొలిపోలేయరుక్కిఱివొలియై యుడై త్తన పళిడై కొణ్ణువన్దు విలిమ్బులే కుఱుడుకట్టువార్కల్. (మన్నుమ్ పవళక్కాల్ శెమ్మోన్ శెయ్మణ్ణపత్తుల్) కాయ్మన్దు నిఱ్ఱిఱ స్త్రీకళుక్కు ఓరిడిపోకోల్ ధరిక్కవరితామ్బడియాన పవళత్తుడై

మూ.—అన్ననడై యవరమ్బైయర్ తమ్ కై వళర్ త్త,
 ఇన్నినై యాత్ పాడల్ కేట్టిన్బుల్, ఇరువిశుమ్బిల్ (అం)
 మన్నుమ్మై తమ్ముమ్ వాణిలానీళ్ళ తిలోయ్,
 మిన్ని నొళి శేర్

అన్య.— అన్ననడైయ, అరమ్బైయర్, తమ్ కై వళర్ త్త, ఇన్ ఇన్దై, యాత్, (౫) పాడ
 ల్ కేట్టు, ఇన్బుల్, ఇరువిశుమ్బిల్, మన్ను, మమ్మై, (౧౦) తమ్ముమ్, వాళినిలానీళ్
 మతి, తోయ్, మిన్నిన్ ఒళి, (౧౫) శేర్,

అర్థము.— హంసగమనముగల, దేవస్త్రీలు, తమహస్తములచే పృథ్విచేయబడిన, శ్రావ్య
 మైనగ్వనిగల, వీణయొక్క, (౫) గానమునువిని, సుఖముననుభవించి, విశాలమైన ఆకా
 శమందు, దట్టమైన, మేఘములు, (౧౦) సంచరించుచున్నదై, కాన్తిగల వెన్నెలగల,
 ఉన్నతమందున్నచంద్రుడు, ఆమరియన్నదై, మెలుపుయొక్కకాన్తితో, (౧౫) కూడి
 నడైన;

యుడైతాయ్ మాల్ మన్ద్ర శెమ్బొన్నా త్తెయ్యప్పట్ట మణ్ణవత్తిలే.
 (అన్ననడై య వరమ్బైయర్ తమ్) అన్నతోడో త్త నడైయొయుడై య
 రాయరుక్మిణ అప్పరస్సుక్కుళుడైయ. (క్రైవళర్ త్త ఇన్నినై యాత్ పా
 డల్ కేట్టు) నీర్వార్ త్తు వళర్ ప్పారై వ్పొ లేఇవర్ కళుడై య కరస్సర్కమే
 నీరాకవళర్ న్ద ఇనియ ఇళైయై యుడై త్తాన యాత్తేలుణ్ణాన పాట్టెచ్చెవియా
 లేయనుభవిత్రు. సామగ్రియాల్ కుత్తెవన్ద్రురుక్మిణ యాత్తై త్తట్టి పినై
 అతుపన్ వట్టవాతే మిడన్ద్రులేనూన్ద్రు ప్పాడ అత్తై కేట్టు. (ఇన్బు
 డిల్) అనన్దనిర్భరనాయ్.

ఇనిఒరు వెళియోలక్కముమ్, సమ్మి గాథమా యిరుప్పత్తురు
 ఇరుప్పమ్, ఒరు శెన్టలు మపేక్షితమా యిరుక్కుమితే, అత్తైచ్చొల్లకి
 అతు. (ఇరువిశుమ్బిల్) పరప్పడై త్తాన ఆకాశ త్తిలే. (మన్నుమ్మై త
 వ్వుమ్) గళై కడక్కి అసాతు ఒరుమత్తై యుమ్, తుళియుమ్, మిన్నుమ్
 ఉతవి నాత్పొలే, భోగ త్తిలే అన్యయి త్తపోతు ఒరు ఇరుట్టియుమ్ ప్ర
 కాశముమ్ అపేక్షితమాయరుక్కుమితే. (వాణిలానీళ్ మతితోయ్

మూ.— విశుమ్బూరుమ్ మాళికై మేల్, (౨౯)
 మన్నుమణివిళక్కైమాట్టి, ముత్తైక్కణ్ణార్
 పన్నువిళి త్తిరమాప్పాప్పడు త్తపళ్ళిమేల్, (30)
 తున్నియ శాలేకమ్ శూన్ర కతవమ్ తాళ తిఱప్ప,

అన్య.— విశుమ్బు, ఊరుమ్, మాళికైమేల్, మన్ను, మణివిళక్కై, (౨) మాట్టి, ముత్తైక్కణ్ణార్, పన్ను, విళిత్తిరమా, పా, (౧౦) పడుత్త, పళ్ళిమేల్, తున్నియ, శాలేకమ్ శూన్ర, (౧౫) కతవమ్, తాళ తిఱప్ప,

అర్థము.— ఆకాశమందు, సంచరించుచున్న, విమానములమీఁద, స్థిరమైయున్న, రత్నవయదీపములను, (౫)తగిలించి, చల్లనిచూపులుగలస్త్రీలచే, కొనియాడఁదగినదై, విచిత్రమై విశాలమై, (౧౦) వేముఁడైనశయనముమీఁద (సంది) (అచ్చట), నివివమైయున్న కిటికలు, చుట్టునున్న, తలుపులను, (౧౫) తాళముతీయ,

మిన్నినొలిశేర్ విశుమ్బూరుమ్ మాళికై మేల్ మన్నుమణివిళక్కైమాట్టి, ఆకాశత్తిలే సచ్చరిక్కిఱమాళికై కళిలే పెరువిలై యనాన రత్నబిల్లై, అపిట్టు ఏద్రన్ నేణ్ణాతపడి, విళక్కాక వేద్రన్. ప్రకాశావేత్తై యిల్లామై యాలే మద్యళదీపమా యిరుక్కుమ త్తనై యితే.

(ముత్తైక్కణ్ణార్) పడుక్కై పడుప్పారెన్టు శిలపెణ్ణిభుణ్ణు;- అవర్ కళ పడుక్కైయైక్కణ్ణాలే కుళిరప్పార్ త్తాల్ చేతనసమాధియాలే పడుక్కై యాయురుక్కుమ త్తనై. (పన్నువిళిత్తిరమాప్పాప్పడు త్తపళ్ళిమేల్) పడుక్కైయిలేపోమ్ ఇనన్బాయ్ న్దాల్ “పడుక్కై వాయ్ ప్పిరున్దపడియే!” ఎన్టు వాయ్ పులర్ త్తుమ్బడియాయ్, నానావర్ణ మాయ్, ముడిబ్బలన్ దుప్పడు క్కప్పట్ట పడుక్కైయిలే యాయ్ ద్దు శాయ్ వతు. అప్పోతు, కాద్రదు అపేక్షితమాయురుక్కుమితే. (తున్నియ శాలేకమ్) అప్పిడన్దాన్ శుద్రుమ్ జాలకముమా యిరుక్కుమితే. వేణ్డినపోతు వేణ్డినవడివుకొళ్ళ లాయురుక్కుమితే. (శూన్ర కతవమ్ తాళ తిఱప్ప) విరల్ నుత్తై యాతిపడి యాయ్ కాద్రదుక్కు చ్చిరై వడియిట్టు ప్పకుర వేణ్ణుమ్బడి నెరుగ్గియిరున్దుళ్ళ జాలకబ్బళిల్ శుద్రుముణ్ణాన కతవుకళ తాళ నీర్. తాళ తిఱప్ప

అన్నముక్కునెరిన్దుక్కవాణీల, (3౧)

చ్చిన్ననఱున్తాతు శూడి—ఓర్ మన్దారమ్

తున్నునఱుమలరాల్ తోళ్ కొట్టి, కఱ్ఱకత్తిన్ (3౨)

మన్నుమలర్ వాయ్ మణివణ్ణు పిన్ తొడర,

అన్వ.—అన్నమ్, ఉక్కు, నెరిన్దు, ఉక్కు, వాళ్, (౫)నీలమ్, శిన్న, నఱుమ్ తు, శూడి, ఓర్ మన్దారమ్, (౧౦)గున్ను, నఱుమలరాల్, తోళ్ కొట్టి, కఱ్ఱకత్తిన్, మన్ను, (౧౫) మలర్ వాయ్, మణివణ్ణు, పిన్ తొడర,

అర్థము.—హంసములు, తొక్కుగా, నలిగి, చూర్ణమై, కాన్తీగలదైన, (౫)నీలపుష్ప మలయొక్క, చిన్నదై, పరిమళించుచున్న కింజల్కములన, ముగుచుకొని, అద్వితీయము నమందారవృక్షములయొక్క, (౧౦) నిబిడమైయున్న పరిమళితమైన, పుష్పములచేత, పంజములనలంకరించుకొని, కల్పవృక్షములలో, ఆమరియున్న, (౧౫) పుష్పములలో నున్న), క్లాఘ్యములైన తుమ్మెదలు, అనుసరింప,

తెట్టల్ పుకున్దు. కృతనిజ్జేతికల్ కతవుతిఱుక్కుమాపోలే, పుణ్యమడి నూక వరుకిఱ తాకై యాలే శిలర్ అడైక్కవున్ తిఱుక్కువున్ వేణ్డొ ఱ్ఱే. (అన్నముక్కు) అప్పోతు పుకురుమ్ కాన్తీరుక్కుమ్బడిశొల్లుకి శుమ్. (౧) “పెడై యోడు శెణ్ణావన్న మేతుకైప్ప” ఎన్ను మాపోలే, అన్న హునతు మిథున సమ్మాగార్థమాకవుమ్ మధుపానార్థమాకవుమ్ శెన్టిట్టి ముమ్; ఇవై సళ్ళురిక్కై యాలే పూవుమ్, తాతువుమ్, తేనుమ్, శుణ్ణు ముమ్ ఒన్టాకక్కుమ్బుమ్. † (నెరిన్దుక్క వాణీల చ్చిన్ననఱుమ్ తాతుశూ !) పిన్నైప్పోయ్ నెరిన్దు ఉకున్దు ఒలియెయుడై తామ్, ఇవై తుకైక్కై మాలే ముకవేకరుకి చ్చితటి పరిమళమతిశయమాయరున్దుళ్ళ తాలై మ్పూడి. ఇ తైయాయ్ద్రు వళై యనూకవైప్పతు.

† (ఓర్ మన్దారమ్ తున్నునఱుమలరాల్ తోళ్ కొట్టి) ఒరుమన్దార నరత్తినుడై ను నెరుజ్జప్పుత్తుప్పరిమళప్రచురమాయరుక్కి అపూక్కులై కార్వతా లే తోలిలే కొట్టికొట్టా. (కఱ్ఱకత్తిన్ సమన్నుమలరాయ్ మణి వణ్ణు పిన్ తొడర). ఒరు కాలువ్ పిరియక్క డవోమల్లోచి” ఎన్దు శూన్త్రు

ఇన్నిళమ్ పూవైన్దల్ పుకున్దిళ్ళములై మేల్, (33)

నన్నటుమ్ శస్తనచ్చేటుల్ పులర్ తై, — తాజరుమ్ శీర్

మిన్నిదై మేల్ కై వై త్తిరుద్దేన్దిళములై మేల్, (34)

అన్వ.—ఇన్ పూ, ఇళిమ్ తైన్దల్, పుకున్దు, ఈజ్జు, ఇళిములై మేల్, (గి)నల్, నటుమ్, శస్తనమ్ శేటు, ఉళి పులర్ తై, తాజ్జు అరుమ్, (౧౦) మిన్, శీర్, ఇదై మేల్, కై వై త్తిరున్దు, ఏన్దు ఇళిములై మేల్, (౧౧)

అర్థము.—సుఖకరమైన పరిమళితమైన, మన్దమారుతము, ప్రవేశించి, ఈయవస్థలో, చిన్న స్తనములమీద (పూయఁబడిన), (గి) విలక్షణమై, వాసనగలదైన, చందనపంకమును, లోపల నెండింప, (స్తనభారమును) వహించుటకసమర్థమై, (౧౦) మెఱుపువలెనతిసూక్ష్మమై, సుందరమైన, నడుముమీద, చేతులనుంచుకొనియుండి, పైకెత్తఁబడిన ముగ్ధములైన స్తనములమీద, (౧౧)

కొఱుగొత్తు, ఒరువిషయ త్తిలే తుడర్ న్దుపోవారై ప్పొలే, కల్పకతరు విల్ ఏకరూపమా యిరున్దుళ్ళ పుష్పత్తిలే మదు నానత్తాల్ము పరస్పర సున్దేశత్తాలుమ్ నరై, తిరై, మూప్ప అత్తొరై క్కిఱ వణ్ణుకళాననై పిన్ తొడర. ఇక్కాల్ తై క్కణ్ణ నాణే “ఇతుక్కుమున్ను ఇక్కాల్ తై క్కణ్ణటి యోమీ!” ఎన్దుత్తన్నై యనాడరిత్తుప్పొకచ్చెయ్ తేయుమ్ ఒరుతలైక్కా మనూకత్తానే కాల్ తై ప్పిన్ తొడరానిఱ్కుమ్. ఇతుపిన్ తొడర వేణ్ణుమ్బడి. (ఇన్నిళమ్ పూవైన్దల్ పుకున్దు) ఇని తాయ్ ఇళై య తాయ్ పరిమళితమా యిరున్దుళ్ళ శైవలానతు భోగవర్ధః మూయ్ కొణ్ణుపుకున్దు. * (ఈణ్దిళ్ళములై మేల్ నన్నటుమ్ శస్తనచ్చేటు) ఇన్వళవిలే, ఎప్పొతు మొక్క పోడశ వాన్ని కై కళా యిరుక్కై యాలే ములై యుమ్ ఇళై య తాయ్ రుక్కుమితే. అతిన్నే లేభోగయోగ్యనూక అలఱ్కరిక్కప్పట్టిరున్దుళ్ళ, నన్దాయ్ పరిమళ ప్రచురమాన చన్దనక్కుళమై. (ఉళి పులర్ తై) మేల్ కై వచ్చియిలే అన్దు ప్పణ్ణిక్కు క్కడవార్ శిత్తొలవట్టిన్దొత్తొత్తునూపోలే పులర్ తై.

భోక్తాప్రమ్ ఈదుపశుమ్బడి నూన వై దగ్ధ్యమ్ శ్లోఽఱు, (తాజరుమ్ శీర్ తాజ్జి). ఇన్దైదుజ్జ నే తాకొణ్ణు ధరిక్కుమ్బడియెన్దు కూశ వేణ్ణు

పొన్నరుమ్బరమ్పులమ్మ, — అకమ్మకైన్దొ
జీన్నపురువిలిమైయా తడబణ్ణార్,

(34)

అన్వ. — పొన్. అరుమ్మ, అరమ్, పులమ్మ, అట్టు, (౫) అకమ్మకైన్దొ, ఇన్ను ఉరువిల్, ఇమైయా, తడబణ్ణార్,

అర్థము. — స్పృహణీయమై, మొగ్గులు విడిచినట్లున్న, హరములు, చంచలముగ నుండు, ఆయవయవములతో, (౧౦) మనశ్శైలిలమునొంది, ఇటువంటిరూపముకలవారై, నిమేషములేని, వికాలములైన నేత్రములుగలవారైన,

మృడియానాత్మకైయుడైతాయ్. (తాజ్జరుమ్ శీర్ మిన్నిడై మేల్ కైవై త్తిరున్దు) ములైయై తాజ్జవరితాయ్ † అత్తకియ మిన్నోలేయిరున్దుళ్ళ ఇడై యిన్దేలే కైయైవైత్తొక్కొడిరున్దు. (ఏనిళములై మేల్ పొన్నరుమ్బరమ్పులమ్మ) ఏన్దప్పట్లుచ్చమైయవళిర్ నిరున్దుళ్ళ ములై మేలిల్, సమ్మోగ సమయత్తిలుమ్ కిత్త శ్రీపూజేష్టాతపడి సహజమాయరుక్మిణి ముత్తొక్కళుమ్ పొన్నుమాయరుమ్మిరురుక్మిణి ఉట్టుముత్తారమ్, సమ్మోగ త్తిలుణ్ణాన వ్యాకులత్తైయాలే అణ్డైయిణ్డైయళ. “ఇవళుక్కునామాధరణమాకప్పట్టా?” ఎన్దుకూప్పిడుకీతాహ్వోలే యాయిన్దోళిరుప్పతు. త్రిసరమ్, షళ్చసరమ్, తనియారమ్, ఇవై తన్నిలే అలళినవోళైయై చొల్లకిణితు పులమ్మిగ్గోళాక. ఇతాయ్దొ ప్పళి ముప్పపగళిపడి.

(అకమ్మకైన్దొ) అకవాయిలాట్టమ్ పేచ్చుక్కునిలమల్లవే. ములై మేల్ పొన్నరుమ్బరమ్మెన్దు-అరమ్పూణ్డతాయరుక్కైయన్దొ, ములైతాన్ అరమామ్కొణ్డు అరుమ్మినాత్పోలేయాయిన్దు అరమ్పూణ్డిరుక్కు మృడియెన్దుమామ్. (అట్టు) హృదయమశ్చన్దవన్దవన్దైయిలే. (ఇన్ను ఉరువిల్) ఏవంవిధమాన స్వరూపవైలక్షణ్యస్తైయుడైయరాయ్. (ఇమైయా) కణ్ ఇమైయోడు ఇమైపొరున్దిల్ జగదుపసవ్వారమామెన్ను మృడియిన్దు కైయాలే ఇమైయోడు ఇమైపొరున్దాణే. ఇమైయావెన్దు-స్వరూపమన్దు, విషయదర్శనతాల్ ఇమైయామై. (తడబణ్ణార్) కణ్ణి పర్తి డల్లు మిమైయామైక్కులుప్ప.

* ప్రశ్నికొపాదానమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

† “అత్తకియ” ఎన్దవిత్తిల్ “శీర్” - అత్తకు ఎన్దు పాతాన్దరమ్.

అన్న వర్ తమానోక్కముణ్డాబ్బణిములువల్,
 ఇన్న ముతమాన్దియిరుప్పర్,—ఇతువన్టే (3౬)
 అన్న వఱి త్రిపయనావతు, ఒణ్బారుళు
 మన్న తిఱ త్తతేయాతలాల్,—

అన్వ.—అన్న వర్ తమ్, మాన్ నోక్కమ్, ఉణ్డా, అబ్బు, అణిములువల్, (౧) ఇన్ అము
 తమ్, మాన్దియిరుప్పర్, అన్న అఱిత్రిపయనావతు, ఇతువన్టే, ఒణ్ పారుళుమ్, (౧౧)
 అన్న తిఱ త్తలే, అతలాల్,

అర్థము.—అటువంటిస్త్రీలయొక్క, లేడివంటిచూపును, అనుభవించి, ఆయవస్థలో,
 సుందరమందహాసముతోఁగూడిన, (౧) (అధర) అమృతమును, పానముఁజేసియుందురు.
 అటువంటిధర్మముయొక్కఫలము, ఇదికదా; అందమైనఅర్థపురుషార్థమును, (౧౦) ఆవిధ
 మైనదే; గనుక,

(అన్న వర్ తమానోక్కముణ్డా) అప్పడిప్పట్టవరుడై య విల
 ఙ్గణమాననోక్తైయాయ్ ముభుజిప్పతు. (అబ్బణిములువల్* ఇన్న ముతమ్
 మాన్దియిరుప్పర్) అన్నోక్తైప్పరుకి అతుసాత్తియూనిన్ట వా తే ములు
 వల్ పణ్ణ, అత్తాలే అఱ్ఱకితానములులలోడే కూడిన అధర మృతలైప్పా
 నమ్పణ్ణ, అతినాలే తద్దలై యభిన్దిరుప్పర్ కళ. ౩ (ఇతువన్టే అన్న వఱి త్రి
 పయనావతు) ఇతువితే అప్పడిప్పట్ట ధర్మత్తినుడైయ ప్రయోజనమా
 యిల్లు. అక్తయాలే ధర్మముమ్ కామశేషమ్. మోక్షమ్, తానే తభృ
 ఙ్గతు. ఇనిశేషి త్తతు అర్థమితే.

(ఒణ్ పారుళుమన్న తిఱ త్తతే) శిఱియార్ పెరియార్ ఇన్నా రెన్ఱు
 వాశియిన్ఱిక్కేల్లారు మొక్క “నన్ఱునన్ఱు” ఎన్ఱువిరుమ్బుకిఱ అర్థముమ్
 కామశేషమ్.

౩ (అతలాల్ కామ త్రిమన్నుమ్ ప్పక్కిముత్తైయే నిల్ మునామ్)
 అతలాల్ అర్థస్థితి ఇప్పడియే యిరుక్తైయాలే, ప్రథానపురుషార్థమాన
 కామత్తినుడైయ నిలై నిన్ఱువళ్ళియిలే ముత్తై కడాలపడి నిన్ఱోమ్నామ్.

మూ.—

కామత్తిర్

(32)

మన్నుమ్ పభిముత్తై యేనిద్రునామ్, మానోక్కి

లన్ననడైయారలరేశవాడవర్ మేల్,

(3౩)

మన్నుమడలూరారెన్నతోర్ వాళకముమ్,

తెన్నురై యల్ కేట్టటివతుణ్ణు—అతనై యామ్ తెళియోమ్

అన్వ.—కామత్తిల్, మన్నుమ్, పభీ, ముత్తయే, నాన్, (గి) నిద్రుమ్, మాన్ నోక్కిల్, అన్ననడైయార్, అలర్ వళ, అడవర్ మేల్, (౧౦) మన్ను, మడల్, ఊరార్, ఎన్నతుటర్ వాళకముమ్, తెన్ ఉరైయల్, (౧౧) కేట్టటివతుణ్ణు, అతనై, యామ్, తెళియోమ్,

అర్థము.—కామపురుషార్థమందు, స్థిరమైన, మార్గమందు (భగవత్కామమందు), క్రమము తప్పకుండా, మనము, (గి) నిలిచెదము. లేడియొక్క చూపును, హంసమువంటిగ మనమును గలస్త్రీలు, (లోకులు) నిందించునట్లు, భర్తమీఁద, (౧౦) ప్రాణమును గరింపించుచున్న, తాటికొమ్మను గుఱుముగాఁ జేసికొని నడుచుటయును వ్యాపారమును, ఆచరింపరు, అనెడు ఒక మాటయు, ద్రవిడశాస్త్రమందు, (౧౧) విడుటకద్దు దానిని, మేము, విశ్వసించుము.

ఇప్పడి యొట్టియ అభిమతము పయ్యత్తెప్పరిన్ద అమ్మామైక్కరై పురళచ్చయ్ తే యుమ్ ఎత్తిర్ తల్లై వరక్కణ్డెరుక్కైక్కు మేత్తుడత్తొన్దామ్ అర్చిక్కక్కడ వత్తల్ల వెన్టువివక్షితరల్లా తార్ శొల్లవతోరు పాశురముణ్ణు; అతుకాస్త్రై మే యాకిలుమ్ నమక్కతు పక్షిమల్ల.

* (మానోక్కిల్ అన్ననడైయార్ అలరేశ) అభిమతవిషయత్తిల్ కణ్ణిలుమ్ మాగ్ధ్యత్తిలుమ్ కుటియభియాతే, నడైయలుమ్ తోద్రుతో ల్వియిన్తి క్కే యిరుక్కు మవరక్కో, ఇరణ్ణుమరుక్కుమిరున్దు పభిశొల్లా నిఱ్ఱు.* (అడవర్ మేల్ మన్నుమ్ మడలూరార్ ఎన్నతోర్ వాళకముమ్ తెన్నురైయల్ కేట్టటివతుణ్ణు) అభిమతమెల్లామ్ పెద్రుల్లతు మీళాత పడియాన మడలూరక్కడవరల్ల రెన్టుకొణ్ణు ఇజ్జనేశొల్లికొణ్ణు పోరువ తోరు నిరర్థకశబ్దముణ్ణు.

(అతనై యామ్ తెళియోమ్) అప్పడిప్పట్టవతుతనై నాజ్గళిక

మన్ను మ్మవడ నెటియే వేడ్డినోమ్, వేడ్డాతార్

తెన్నన్ పొతియిల్ శెఱ్ఱుమ్ శన్దనక్కుఱ్ఱుమ్మిన్,

(౪౦)

అన్నతోర్ తన్నెయటియాతార్, — ఆయన్వేయ్

ఇన్నిశై యొశైక్కిరణ్ణాతార్, —

(౪౧)

అన్వ. — మన్నుమ్, వడ నెటియే, వేడ్డినోమ్, వేడ్డాతార్, తెన్నన్, (౪) పొతియిల్, శెఱ్ఱుమ్, శన్దనక్కుఱ్ఱుమ్మిన్, అన్న తుఱ్ఱ తన్నె, అటియాతార్, (౧౦) ఆయన్, వేయ్, ఇన్ ఇన్దై, ఓశైక్కు, ఇరణ్ణాతార్, (౧౫)

అర్థము. — అనాదిసద్ధమైన, సంస్కృతశాస్త్రమందుఁజెప్పఁబడినవ్యాయమునే, ఆదరించి తిమి. (దానిని) ఆదరింపనివారు, దక్షిణదేశరాజుయొక్క, (౫) మలయపర్వతమందున్న, (గుణ) సమృద్ధమైన, చందనపద్మముయొక్క, అటువంటిఅనిర్వాచ్యమైన స్వభావమును, ఎఱుఁగనివారు; (౧౦) గోవుని, పిల్లన గోవిలోఁగలిగిన, శ్రావ్యమైన గానముయొక్క, స్వరమునకు, శిథిలము కానివారు; (౧౫)

ప్రస్తుతమేచ్ఛజాతికలిలే అబ్బొచ్చెయిలే కేట్టుప్పోరువతుణ్డ, అత్తై అభిమతివిషయ తైప్పిల్లలతు ధరియాతనామ్ అనుష్ఠేయమాక తైటోమ్, (మన్ను మ్మవడ నెటియే వేడ్డినోమ్) నాజ్గళాదరిత్తపక్షిమ్ శొల్ల క్కేట్కిల్ నిలై నిస్తతాయ్ ఆచార్యర్ కళ పరిగ్రహిత్తుప్పోరుకట సంస్కృతమాన వైదికమార్గ త్తిలే నిన్దోమ్.

(వేడ్డాతార్, ఇతైయాదరియాతవర్ కళ. ఆదరిత్త అభిమతివిషయ విశ్లేష త్తిల్ నోవుపడానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ భోగోప కరణజ్జళ కొణ్ణు కాలక్షేపమ్ పణ్డియిరుక్కవల్ల సాహసికర్ కళ. (తెన్నన్ ఇత్యాది) * (పొతియిల్ శెఱ్ఱుమ్ శన్దనక్కుఱ్ఱుమ్మిన్ అన్నతోర్ తన్నెయటియాతార్) అవర్ కళ తెఱ్ఱుత్తిక్కుఱ్ఱునిర్వాహకనానరాజావై యుమ్ అవక్ చన్దనగిరియై త్తిలేపడక్కడవతాయ్ వెళిఱుక్కున్ద చన్దనతైయుమ్ అతినుడై యక్కు మైప్పుళినిల్ అమ్మలక్కడవతానవ్యసనతైయుమటియాతవర్ కళ.

(ఆయన్ * వేయిన్నిశై యొశైక్కిరణ్ణాతార్) అతుక్కుమేలే బ్రాహ్మణ్ కుఱ్ఱులూత కేట్టాల్ స్వరవచనవ్యక్తికలై యారాయ్దు లత్తు

మూ.—

మూర్విడైయిక్

మన్ను మణిపులమ్మ వాడాతార్,— పెణ్ణేమేల్

పిన్ను మవ్వన్దిల్ పేడై వాయ్ చ్చిటుకురలుక్కు, (౪౨)

ఉన్ని యుడలురుకినై యాతార్,—

అవ్వ.—మూల్ విడైయిక్, మణి, మన్ను, పులమ్మ, వాడాతార్, (౫) పెణ్ణేమేల్, అవ్వన్దిల్ పేడై, పిన్ను మవాయ్, శిటుకురలుక్కు, ఉన్ని, (౧౦) ఉడల్ ఉరుకి, నైయాతార్, అర్థము.—(ఆపులమీద) వ్యామోహముగల వ్యసభములయొక్క, ఘంటలు, నిరస్తరముగా, శబ్దంప, (దానినివిని) శ్రేణిల్యమునొందనివారు; (౫) తాటి చెట్టుమీద, అటువంటి పెన్నడపక్షి స్త్రీయొక్క, (తనమొగపక్షియొక్కముఖముతో) కలిసియున్న నోటిటాంగలిగిన, చిన్న కూతని (విని), (తనభర్తతో సంక్షేపమును) తలచి, (౧౦) శరీరముకరిగి, శిథిలులు కానివారు;

ణమ్ కొణ్ణాడియరుక్కు మాపోలే ఇడై యనుడై యుక్కులిలుణ్ణాన ఇని తానకుట్టల్ ధన్వనియై క్కేట్టు వ్యసనప్పడాతే ధరిత్తిరుక్కువల్లవర్ కళ్.

(మూర్విడైయిక్ *మన్ను మణిపులమ్మ వాడాతార్) నాకిన్నేలే పిచ్చాయ్ తుడర్ న్నువరుకిట ఋషభ త్రికక్కుత్తిలే కయిట్టిట్టుక్కుట్టువారిల్లామెయాలే ఏకరూపమాయ్, అణియరానవర్ కళ్ ఇన్దర్నహనియై యనుసన్నితుక్కుయెడుత్తుక్కుప్పిడుమాపోలేధన్విక్కు, అట్టై క్కేట్టు సత్తైయత్తివత్తిలికపోలే శిరుకాయ్ ప్పొకాతార్.

(పెణ్ణేమేల్ *పిన్నుమ్ అవ్వన్దిల్ పేడై వాయ్ చ్చిటుకురలుక్కు ఉన్ని ఉడలురుకినై యాతార్) పనైయిన్దేలే పరస్పరమ్ వాయలకైక్కుడుత్తుక్కుణ్ణు ఉఱిగ్గినవన్దిలినుడైయ పిరివుక్కుప్పాడానై వల్ల శేవలుడైయ ధన్విక్కున్దిక్కే, పిరివుపాటుక్కుమాట్టాతమార్దవత్తోడే కూడిన పేడైయినుడైయ అతిదారుణమాన శిటుకురలుక్కు ఒరుకాల్ తొడగ్గిన వాడైయై త్తైక్కుట్టుమ్బాతు, నడునేపత్తిన్దల్ ఇళై ప్పొట వేణ్ణున్నుడి అత్తన్తమా ర్తమానశబ్దమ్, అట్టై క్కేట్టు. తాణ్ణో శేరవిరున్దాల్ భోగమధ్యే పిఱక్కుమ్ శబ్దజళై అనుసన్నిత్తవన్తరమ్, కిణ్ణక ప్పెరుక్కానతు కరై కరై

మూ.—

ఉమ్బర్ వాయ్

త్తున్ను మతియుకు త్తతూనిలానీణెరుప్పిల్, (౪౩)

తమ్ముడలమ్ వేవ త్తళరా తార్, — కామవేళీ

మన్నుమ్ శిలై వాయ్ మలర్ వాళికోత్తైయ్య, (౪౪)

అన్య.—ఉమ్బర్ వాయ్, మతి, ఉకుత్త, తున్ను, తూనిలా, (౫) నీళ్ నెరుప్పిల్, తమ్ముడలమ్ వేవ, తళరా తార్, వేళీ కామన్, శిలై వాయ్, (౧౦) మన్నుమ్, మలర్ వాళి, కోత్తైయ్య.

అర్థము.—ఆకాశమందు, చంద్రుడు, వేసిన, నిబిడమై, స్వచ్ఛమైనవెన్నెలయనెడు, (౫) పెద్దనిప్పులో, తమశరీరముదగ్గరునుచుండ, శిథిలులుకానివారు; బలిష్ఠులైనవన్నఘండు, ధనుస్సునుదు, (౧౦), దృఢమైన, పుష్పబాణములను, సంధింపించి కొట్టగా,

చెప్పుకు తిక్కరైత్తుప్పొకడుమాపోలే, శరీరమానతు కట్టకొద్దు, పిన్నై ఓరవయవియాక క్కాణవొణ్ణాతపడిశిథిలరాయ్ ప్పోకా తార్.

(ఉమ్బర్ వాయ్ *త్తున్ను మతియుకు త్తతూనిలానీణెరుప్పిల్ తమ్ముడలమ్ వేవ త్తళరా తార్, మేలే నెరుప్పి నకిరణ్ణళై యుడైయ చ్చన్ద్రానాన వణ్, త్తైయిల్ నెరుప్పై ప్పిఱర్ కైయిల్ పొకడుమాపోలే పొకట్ట మఱువనీనిలా వాఁత పెరు నెరుప్పిల్; దాహ్యమ్ వేఱ్ఱేయాయ్, తాదా హాకమాయిరుక్కైయన్దిక్కే, ఇరణ్ణమ్ తా నేయాయరుక్కిఱ నెరుప్ప ప్పడచ్చెయ్ తే శరీరమానతు దగ్ధమాకానిఱ్కు, అతుక్కు ఈడుపడా తార్, †(అల్పకలహస్తన్ని లేయుమ్ న్దాల్ ‘సృష్టత్వమ్’ ఎన్దిఱభోగ త్తిలేమిక్కు నెరుప్ప ణ్ణాకల్ అప్పడిప్పణ్ణువతిలై యాకిల్ తేడికొణ్ణువన్దు శైయ్యేవ్వివత్తిలై. ఇత్తాల్ - అదాహ్యవస్తువడకిఱపడి. నీర్ శుట్టాల్ ఆర్ న్దలావత్తిలైయే.)

(కామవేళీ *మన్నుమ్ శిలై వాయ్ మలర్ వాళికోత్తైయ్య ప్పొన్నెడు వీతిపుకాతార్) కామనాకిఱదేవన్దై, శితితు పోతు విల్ కొణ్ణు వ్యాపరిత్తు, ప్పిన్నై నెరుప్పచ్చట్టనెన్దు పొకడుకైయన్దిక్కే, కైయిలే కొణ్ణిరుక్కువ్విడి; వేటొన్దువేణ్ణాతివిల్లిలే పుష్ప బాణ్ణళై తొడత్తువిడ,

మూ.—ప్పొన్నెడువీతిపుకాతార్,—తమ్పూవణై మేల్

శిన్నమలర్ కుక్కులుమల్ కులుమెన్నులై యుమ్, (౪౫)

ఇన్నిళ వాడై తడవత్తామ్ కణ్ణయిలుమ్,

అన్య.—పాన్ నెడువీతి, పుకాతార్; తమ్పూవణై మేల్, శిన్నమలర్ కుక్కులుమ్, అల్ కులుమ్, (౫) మేన్ములైయుమ్, ఇన్ ఇళవాడై, తడవ, తామ్, కణ్ణయిలుమ్, (౧౦)

అర్థము.—సుందర మైన పెద్దవీధిలో, (మడలెత్తి) ప్రవేశింపనివారు; తమయొక్క పుష్ప శయనముమీఁద, అష్టాశువికసింపచున్న పుష్పములుగలకొప్పలను, నితంబములను, (౫) మృదువైన స్తనములను, సుఖస్పర్శముగల మందనూతనము, స్పృశింప, తాము, నిద్రించుచున్న, (౧౦)

అతుక్కిడుపట్టుక్కైయుమ్ మడలుమా యొక్కొణ్ణ శౌఖ్యమాయ్ పెరు త్తిరుక్కిఱ వీధియి లే పుఱప్పడా తార్. నెడువీతి-ఇరణ్డరుకుమ్ అఱతైయ లార్ పట్టితూన్దుమ్మడి పెరు త్తిరుక్కై. తిరునతైయూర్ తిరువీధియి లే కైయుమ్ మడలుమాయ్ పోకాతార్. తిరునతైయూరి లే పుక్కారడల్లులుమ్ తమ్మెప్పోలే మడలెడుక్క వేణుమెన్దిరుక్కతార్. (౧) “నీణిలా మున్దత్తునినివళి నోక్కినాళి.”

(తమ్పూవణై మేల్) ఇరువర్ కుక్కుప్పడు త్త పడుక్కైయి లే తని యే పూవుమ్ తాతుమ్ శుణ్ణముహాకప్పరప్పిక్కొణ్ణ. (శిన్నమలర్ *కుక్కులుమ్) పరువమ్ శేయ్ కిఱపూవై యుడై యక్కులుమ్. శిన్నమ్-విరికై. ముడి నెక్కిన్దక్కులెన్ను పునూమ్. (అల్ కులుమ్) † (మెన్నులై యుమ్) విర హాసహమల్లాత ములై మేలుమ్. తెన్దల్ పడ మాన్దుమ్ములై. (ఇన్నిళ వాడై తడవ) కా న్దెనుడై యకరస్సర్పత్తుక్కు యోగ్యమానవిడల్లి లే తెన్దల్ వన్దుతడవ (౨) “కున్మాడుపాట్లో నుక్కిన్దు” ఇత్యాది. అతుక్కితాయ్ త్తుక్కిణ్ణఱిన్దల్ల సాహసికర్ కిళి. ఇనితాయ్ ఇళై యతాన వాడై యా నతు కా న్దెనుడై యసమాధియి లేవన్దుస్పర్శిక్క. ‡ (తామ్ కణ్ణయిలుమ్)

(౧) తి-మొ-౨-౨-౨.

(౨) పెరి-తి-౪-౨-౯.

† ఇత్యాది.

‡ కుణ్డలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

మూ.—పొన్న నై యార్ పిన్నుమ్ తిరువులుక,—

అన్య.—పాన్ ఆ నైయార్, పిన్నుమ్, తిరుఉలుక,

అర్థము.—స్వర్ణముతోఁబోలినస్త్రీలు, మతీయు, (ఆ) సంపత్తును పొందుదురుగాక.

కెట్టే, ఇరవల్ కణ్ణో ఇవర్ కళుక్కు. (పొన్న నై యార్ పిన్నుమ్ తిరువులుక) పొన్నానతు నెరుప్పిలే ఇడ ధర్తి లోపమటలక్కున్ మునిఱమ్ వెలుమాపోలే, విరహాసమయ త్తిల్, సంశ్లేషసమయ త్తిల్ అనుకూల మానవదార్థజ్జీముక జ్ఞాట్ట, అవల్ శ్రీక సన్నిధియ లేముడియా. తులవల్ శ్రీ కొణ్ణుపోతుపోక్కి స్వరూప త్తైప్పెల్ శ్రీరుక్కి అవర్ కళ్. “మడ లేడు క్కుమ్ నమ్మోల్వానై పోల్ ప్పే” ఎన్దు అవర్ క తై నిన్దిత్తు, తగ్గళుక్కు మేల్ వరక్కడవతాన సమ్మైయనుభవక్క విరుక్కి అవర్ కళ్ అజ్జ సేయిరుద్దిడుక వెన్దితాళ్.

అవర్ కళ్ పడి కిడక్కిడీర్. నమ్మడియుడె యార్ పడి కేట్కులా కాతో?—సర్వజ్ఞుల త్తిలేపిఱన్దవళితే యిప్పడియ సుష్టిక్కి తాళ్. తాన్ మడలూరవిత్తే యెరుప్పట్టతు, అతుక్కుశిష్టాచారమాక ఆచరిత్రాక్ పడిశొల్లప్పక్కు, మున్దుఱప్పిరిట్టియైచ్చొల్లకితాళ్. ఆచార త్తిల్ వద్దాల్ ముతలేలే ఎన్దొప్పట్టవళితే; జనకకుల త్తిలేపిఱన్దవళితే. (౧) “కిర్క్తై వహిసంసిద్ధి మాస్థితాజన కాదయః” ఎన్దిఱపడియే జ్ఞానప్రాధాన్యమ్ కిడక్కచ్చెయ్తే కర్క్తయోగత్రాలల్లతు అభిమతసిద్ధి యిల్లాతానై పోలే అత్తైఆదరిత్తుఅనుష్ఠితైకొణ్ణుపోరువర్ కళ్ భగవదాజ్ఞానురూపమాక.

ఇవిడ త్తైసజ్జోయర్, భట్టర్ శ్రీపాద త్తైయాశ్రయి త్త వన న్దరమ్ “ప్రపన్న నుక్కు ఇవై అనుష్ఠేయ మో, అన్దో” ఎన్న; “అనుష్ఠిక్కువుమామ్, తవిరవుమామ్” ఎన్న; “ఇవ్వాశెయ్యుమాకిల్ తవిరవొణ్ణాతు, తవిరు మాకిల్ శెయ్యుప్పడాతు, ఇరున్దపడియె?” ఎన్న; “నమ్ముడైయత్రి యాభాగ త్తిలేయాతల్, నమ్ముడైయసినై వాలేయాతల్ వరక్కడవత స్తే; అవ్వానినై వేయితే ఎల్లావల్ ముక్కుమ్ కారణమ్” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ తాల్.

మూ.—

పోర్వేంద్

(౪౬)

తన్నుడైయతాతై పణిమాలరశోభ్రీన్దు,

అన్వ.—పోర్ వేంద్, తన్నుడైయతాతైపణిమాల, అరకుఁబ్రీన్దు,

అర్థము.—రణపీరులైన చక్రవర్తిత్తిరుమకవారు, తనతండ్రియొక్క మాటచే, రాజ్యమునువదలి,

ఇని, పెరుమాళ్ విన్నేపోనపిరాట్టిపడియైచ్చొల్లప్పకు, అతుక్కులుప్పాక పెరుమాళ్ వైరపేక్ష్యున్ శొల్లుకిఱు. (పోర్ వేంద్) చక్రవర్తి పెరుమాళ్ “కాట్టేఱప్పో” ఎన్న; ఇవ్వారైశెవిప్పట్టవన న్దరమ్ కడుకప్పఱప్పట్టుక్కొడునిన్ద విన్దనైరపేక్ష్యుత్తైచ్చొల్లుకిఱు. పిరాట్టిపడియైచ్చొల్లప్పకు, పెరుమాళ్ పడియైప్రసంగ్గిచ్చానెన్నెన్నిల్; అతుత్తిలేకాల్ తాభ్రీన్దు అతుత్తన్నైయే ముడియనడత్తుకిఱు. (తన్నుడైయతాతై) “పెరుమాళ్కిఱార్ నమక్కిప్పవినియోగార్వారన్దో; ఆనపిన్బునామ్ శొల్లిన్దుచ్చెయవర్” ఎన్దు అపక సజ్జిలేపదుమ్మడి అవన్దక్కల్ ప్రవణరాయరుక్కై. (౧) “తయరతఱుమక” ఎన్నక్కడవతిఱే. (పణిమాల) అవనుడైయ నినై వళవుమ్ పోయిన్ద్రీలర్. “ఇవర్ కాట్టేఱప్పోకాడే, నన్దైక్కాళిలుమ్ కడ్డుత్తిలు మిట్టాకిలుమ్ రాజ్యమ్ పణినాకాకిలో” ఎన్దై తే అవనుక్కునినైవు. (అరశోభ్రీన్దు) “నాన్దైవిట్టుక్కాట్టేఱప్పో” ఎన్దిఱపోతు “ఇన్దైవిడుకిఱోమే” ఎన్దు పిన్నాట్టాతే (౨) “వనవాసోమ పేరదయః” ఎన్దు వనవాసముఖనాయరుక్కై. (౩) “అభిషేకాత్పరంప్రియమ్” ఎన్నక్కడవతిఱే. ఇవర్, ముడిసూడ వొరుప్పట్టపోతు ఇవర్ ముఖత్తిలే వికాసమిరున్దపడి అచ్చియే తాక క్కణ్డోమిఱే; ఇవర్, ఇన్దైవిట్టుక్కాట్టేఱప్పోకడుప్పట్టపోతు ముఖత్తిలున్దాన వైశ్వర్యమ్ ఒరుకాలుమ్ కణ్డిలోమెన్దొర్ కలిఱే. చక్రవర్తి, “కాట్టేఱప్పోయవారి” ఎన్దవన న్దరమ్. “సావతస్త్రిహేతువాన ఇన్దరాజ్యత్తైత్తవిరప్పొన్దోమిఱే” ఎన్దు తలైచ్చుమైయైప్పొట్టుప్పోవారైప్పోలే పొకట్టుప్పోనార్. శ్రీభరతాభ్రీవాన్,

మూ.—పొన్నకరమ్ పిన్నే పులమ్మ వలమ్మొణ్ణు,

(౪౭)

అన్య.—పొన్ నకరమ్, పిన్నే, పులమ్మ, వలమ్మొణ్ణు,

అర్థము.—నుండర మైన ఆయోధ్యానగరవాసులు, వెనుక(వచ్చి), ప్రలాపింప, (అప్రలాపమునకు స్వాధీనము కాని) బలమునంగీకరించి,

“పోరవేణుమ్” ఎన్టుకాలై కట్టినిర్బన్ధిక్క, అహోతుమ్, ఒరు శెవ్విమూలైయై చూచ్చడి శెవ్విక్కిన్దవా తే పొకట్టుప్పొవై ప్పోలేయాయ్ మ్మప్పొన పడి. (పొన్నకరమ్) అద్దేశత్తుక్కు ప్పోలియాయ్ మ్మప్పొరు దేశముడై, అతువు మొరు దేశమే!

(పొన్నకరమ్ పిన్నే పులమ్మ) ఓరూరాక, “కాట్టేటప్పొకిల్ పిట్టెయోమ్” ఎన్టుపిన్నే కూప్పిడ. (౧) “ఇహావనిధనమ్” ఇత్యాది. ఉయ్యై ప్పోకట్టు కేవలశరీర జ్ఞానాన్ని ధరిత్తిరుక్కవెన్టాల్ ఎజ్జనేయరు క్కుప్పడి యెన్టార్ కళితే.

(౨) “రామమేహను*పశ్యధ్యమత్రుతింవాపిగచ్ఛత” ఎన్టు పెరుమాళై చ్చిటితిడమ్ పిన్నే తుడర్ న్నపోక, అవర్ వళిమూత్ ప్పోనవాతే, మీణ్ణువన్దు తన్దామ్ గృహజలిలేపుకురప్పక్కవాతే ఇవర్ కళై ప్పార్ త్తు “పెరుమాళై కాట్టేటప్పొకట్టుపిన్నై యుమ్ ఇరున్దవర్ కళో స్త్రీకళో” ఎన్టు ఎజ్జళుక్కు ఒరు పళివారా తే అవరై మీట్టుక్కొణ్ణువరుతల్; అన్బియే, అన్బియేపోయ్ ఉజ్జళో పేరుమ్ కేళా తొళియమ్బడియాతల్ శెయ్యుజ్జోళన్తు ముఖ త్రిలేతల్కిక్కతవచ్చెత్తార్ కళితే. (౩) “పుత్రంప్రథమజంభద్రద్వైజననీనాభ్యనన్దత” ఎన్టు-మున్దుటప్పిన్దవనన్దో, ఇవనుమ్ కాడేటప్పొమ్ ఎన్నుమ్ నిన్దై వాతే ప్రథమజనానపుత్రవైక్కణ్ణాతాయ్ ఉకన్దిలలో ఎన్టు ఇజ్జనే శొల్లువారుముణ్ణు “పెరుమాళో కాట్టేటప్పొనార్, ఇని ఆర్ మడియలేన్దైత్తు ఉకక్కప్పిన్దాయ్” ఎన్టు తన్దామ్ పిల్లైకళై ఉకన్దిలకళో” ఎన్టు జీయరరులిచ్చెయ్ వర్.

(వలమ్మొణ్ణు) ఇవర్ కళో ఇప్పడికూక్కి ప్పిట్టుత్తుడ రానిట్టుచ్చెయ్

(౧) రా. ఆ. ౪౭-౭.

(౨) రా. ఆ. ౪౮-౨౭.

* గచ్ఛధ్యమ్.

(౩). రా. ఆ. ౪౮-౧.

§ (పా) లభ్యా.

మూ.—మన్ను మ్మవళనాడుకై విట్టు,—మాతిరజ్జల్

మిన్నురువిల్ విణ్డేర్ తిరిన్దు వెళిప్పట్టు, (౪౮).

క్కల్ నిరైన్దు తీయన్దు కట్టై యుడైన్దు కాల శుక్రున్దు,

సిన్నుమ్మిరై వయిన్దు ప్పేయేతిరిన్దులవా, (౪౯)

అన్య.—మన్నుమ్, వళిమ్నాడు, కైవిట్టు, మాతిరజ్జల్, మిన్ ఉరువిల్, (౫) విణ్ తేర్, తిరిన్దు, వెళిప్పట్టు, కల్ నిరైన్దు, కట్టై, (౧౦) తీయన్దు, ఉడైన్దు, కాల శుక్రున్దు, సిన్నుమ్, తిరైవయిలు, (౧౫) పేయే, తిరిన్దు, ఉలవా,

అర్థము.—కులక్రమాగతమై, సమృద్ధమైన దేశమును, వదలి, (నలు) దిక్కుల, మెలుపు వలె తళితళియనుచున్న, (౫) ఎండమావులనే, నిండియు, ఎడారిగానుండునదియు, రాళ్ళచేవ్యాపనమైనదియు, వెదుళ్ళు, (౧౦) (కాటుచుచ్చుచే) కాలి, చీలియుండునదియు, నుడిగాలి కొట్టుచున్నదియు, మఱియు, కృశించినకడుపుగల, (౧౫) పికాచములే, సంపరించుచుండునదియు,

తేముమ్ అత్తొక్కట్టు ఇరక్కాతే పోనమిడుక్కు. (మన్నుమ్ (వళనాడుకై విట్టు)) క్రమాగతమూకైయాలే స్వప్నాపణ్ణక్కడవతాయిరిక్కి అనాట్టై విట్టు. నిత్యవిభూతియైవిట్టువొందాటోలేయో ఇతైవిట్టాల్ పోయ్ పుకుకిదేశన్దా. ఇత్తొడుపోలియాయిరప్పతోరు దేశమాకప్పేక్కోత్తో?

(మాతిరజ్జల్ * మిన్నురువిల్ విణ్డేర్ తిరిన్దు) నిక్కువిదిక్కుక్కళి డైయమిన్నొళిమిడొత్తబళియైయుడై త్తాయ్ ప్పేయ్ త్తరేయాయ్ క్కిడక్కుమ్.

(వెళిప్పట్టు) * పేయ్ త్తేర్ సచ్చారిక్కు మళవన్తి క్కే, కణ్ణుక్కు విషయమాన్ ఓరిడ త్తిల్ ఒత్తుజ్జబరుశిలుతూలుమిన్తి క్కే, కణ్ణవిడమె జ్జుమ్ వెళినిలమాయ్. (కల్ నిరైన్దు) అన్యళవన్తి క్కే, కఱ్ఱుళాలే నెరు జ్జి అవై తాళకరునిలమ్నాలే ఓరోరిడజ్జళితేవన్దుతరళుమ్బడి. (తీయన్దు కట్టైయుడైన్దు) అజ్గుళ్ళుడన్దు త్తాలేపవైయ్ మూర్గిల్ కళి నెడి త్తెరియ. (కాల శుక్రున్దు) అడ్కి అతు శుక్రుల్ కాన్దేయాయ్. (౧) 'రజారణే'. (సిన్నుమ్ తిరై వయిన్దు ప్పేయేతిరిన్దులవా) అజ్గుసచ్చారిక్కుమ్ పేయ్ కళానవై నివై త్తవడిజివిక్కుప్పెత్తామైయాలే నరమ్ముపుడైత్తు అవై తాళ తన్నిలే

(౧)

* కానల్ ఎండమావు.

† కుజ్జలితమ్కావిత్తమ్.

* ఇత్యాది.

మూ.—కొన్న విలుమ్ వెళ్ళానత్తాడు,—కొడుక్కతిరోన్,

తున్ను వెయిల్ వలు త్తవెమ్ పరల్ మేల్ పళ్ళాడియాల్, (౫౦)

మన్న నిరామన్బివై తేవియెన్తురైక్కుమ్,

అన్న నడై యవణజునడన్దిలశే,

(౫౧)

అన్య.—కొల్ నవిలుమ్, వెమ్ కానత్తాడు, మన్నన్ ఇరామన్ పిన్, కొడుమ్కతిరోన్, తున్ను, (౫) వెయిల్, వలు త్త, వెమ్, పరల్ మేల్, పళ్ళాడియాల్, (౧౦) వై తేవి ఎన్తురైక్కుమ్, అన్న నడైయ, అణజునడన్దిలశే,

అర్థము.—హింసావాక్యములు కలదియు, భయంకరమైనదియునైన, అరణ్యమందు, రాతైన చక్రవర్తి తిరుమక నాగువెనుక ఉగ్రుడైన సూర్యునియొక్క, దట్టమైన, (౫) కిరణములను, తపింపించుచున్న, కాలెడి, రప్పలమీఁద, దూదివలె నశివృద్ధుడైన శ్రీపాదముల చేత, (౧౦) వైతేవియాని చెప్పించుచున్న, హంసగమనముగల, దేవతయైన పింట్టి, వెళ్ళలేదా?

పిన్ని, పశ్చెల్లుమట్టుచు తిరై న్దుకిడక్కుమాయిర్లు (పేయే)* (తిరిన్దు) మనుష్యగుమ్ కలన్దు సళ్ళురిక్కుమత్తి క్కే. ఇప్పడిపట్ట పేయ్ కి శేసళ్ళురిక్కుమత్తనై. (ఉలవా) శిశిని కట్టిలేయో, అప్పగుమాళుమ్ పెరుళ్ళాట్టిలే పోయ్ ప్పకారెన్ను వృడి. (కొల్ నవిలుమ్) అతుక్కుమేలే “అవర్ సట్టార్, ఇవర్ పట్టార్” ఎన్తుకొలై శొల్లుకిఱసూప్పీడేయాయరు క్కై. (వెమ్ కానత్తాడు) వెవ్వియ కాట్టూడే. [వెళ్ళానత్తాడు నడన్దిలశే] ఎన్ నన్యమ్.

(కొడుమ్కతిరోన్ తున్ను వెయిల్ వలు త్త) ఉన్దు కిరణనాన అని త్యనుడై యెరుజ్జినకిరణజ్జలై వలుక్కుమాయిర్లు. (వెమ్ పరల్ మేల్) అణుణ్ణాన చెవ్వియ పరట్కాట్కళిమేలే. (పళ్ళాడియాల్) అశిసుకుమారమాన తిరువడికళా లే. (మన్న నిరామన్ బివై) ఇక్కాలై కొణ్ణుపోమ్మడియానమతిన్దై యుమ్ అక్కికె నుముడై యవనుడై యపిన్నే. (వై తేవియెన్తురైక్కుమ్) విదేహరాజనుడై యెణ్ణేళ్ళై యెన్తు శొల్లుచ్చడియరు క్కిఱ. (అన్న నడైయ) (౧) “ఆగ్రత స్తేగమిష్యామి” ఎన్తుమున్నే యిట్లు పోననాలడియుమ్ అవర్ క్కిరున్దపడి. (అణజు) (౨) “దేవతాభిస్సమా” (౩) “త్రయాణాంభరతాదీనాంభ్రాత్యేణాం దేవతావయా” ఎన్గిఱ శిశుజ్జలితప్రతీక భాగమ్ ప్రక్షిప్తమ్. (౧) రా-౨-౩౧-౨౩. (౨) (౩) రా-౨-౩ “కాదుతనక్కు ఒరుముదేవుకాణవొణ్ణాతపడి “శేవ పేనవనంగత్వ” ఎన్నక్కడవత్తే” ఇతిక్యవిదధికపాళా.

మూ.—పిన్నుమ్ కరు నెడుజుణ్ శెవ్వాయ్ ప్పిణై నోక్కిల్,

మిన్ననై యనుణ్ మరుజుల్ వేకవతియెన్దురైక్కుమ్ (౫౨)

అన్వ.—పిన్నుమ్, కరు నెడుమకణ్, శెవ్వాయ్, ప్పిణై నోక్కిల్, మిన్ అనైయ, (౫) నుణ్ మరుజుల్, వేకవతియెన్దురైక్కుమ్,

ఆర్థము.—మఱియు, నల్లనివై పొడవైన నేత్రములను, ఎఱ్ఱనియగురములను, లేడివంటిచూపులను, మెఱుపువలె, (౫) సూక్ష్మమైననడుమునుగల, వేగవతియని చెప్పబడుచున్న,

పడియే పిణై క్కళే నాల్వార్ కు మొక్కుమ్ దేవప్రేయాయరుక్కుమిరుప్ప, అతిల్ మనఃకా నైయాయరుక్కుమతు పెరుమాళుక్కేయాయ్ ము. (నడన్దిల శే) అవల్ పోక్కు-అడిక్క-ఱ్ఱిణ్ణానై మ్మతిళై యో?.

(పిన్నుమిత్త్యాది) ఒరుగన్ధర్వస్త్రీయై ఒరుగన్ధర్వ వివిహమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణుపోక, అవళుడై యభ్రాతావన్దు యుద్ధమ్ పణ్ణిమీట్కుప్పార్ క్క, అవనుక్కుమీళాతే అన్దగన్ధర్వనోడేపోయ్ త్తానుమ్ అవనుకూక అనుభ విత్తా శెన్దు మహాభారత త్తిలే ఒరుకిత్తై యుణ్ణు; అచ్చెచ్చొల్లుకిఱ్ఱు (పిన్నుమిత్త్యాది). ముతలిల్ పిరాట్టియైచ్చొన్నాల్, ప్పిన్నుచ్చొల్లువాగ్నిక్కేయరుక్కు, అనన్దరమ్, శొల్లలాన్బుడియానక్కిరియై యుడైయాళొరుత్తి యాయ్ మ్మివళి. (కరు నెడుజుణ్) * (౧) అసిలేత్తడై యెన్దిత్తై పిరాట్టితిరుక్కుణ్ణుక్కేమమ్. అవళిల్ ఇవళుక్కుక్కణ్ణిల్ పరప్పవ్మమ్మాయరుక్కుమ్. (శెవ్వాయ్) రక్షకనైయమ్ కూడ (౨) ‘జగత్సశై లంపరివర్తయా మ్యహమ్’ ఎన్న ప్పణ్ణినన్ది తత్తుక్కు పోలియాయరుక్కు. (ప్పిణై నోక్కిల్) అరైక్షణమ్ పేరనిట్కిల్ (౩) ‘నజీవేయంతనమస’ ఎన్న ప్పణ్ణమ్ నోక్కుక్కు పోలియాయరుక్కు. (మిన్ననైయ) (నుణ్ మరుజుల్)) నాయకనుక్కు ఎప్పోతుమ్ తుణుక్కుత్తుణుక్కెన్దుతిన్నోడే వేళిప్పొరుమ్బడియాయరుక్కు. (౪) ‘సుమధ్యమా’ ఎన్నిఱువళుక్కు పోలియాయరుక్కు. (వేకవతియెన్దురైక్కుమ్) వేగవతియెన్దు శొల్లుకిఱ్ఱ. శ్రీరామానుజమాక ప్పిరాట్టి

(౧) రా-సు.

(౨) రా-ఆ-౬౪-౭౬.

(౩) రా-సు-౯౬-౧౦.

(౪) రా-ఆ

శ్రీ కుణ్డలితభాగవత్ ప్రశ్నమ్.

మూ.—కిన్ని, తన్ని న్ను యిరామ్ కాతలనైక్కాణాతు,

తన్నుడైయమున్ తోన్ఱల్ కొణ్ణేక త్తాశెన్ఱు, అ (౫౩)

ఇన్నవనైన్ తొక్కతల్లిత్తురప్పి, —వాళమరుళో

కన్నవిల్ తోళోకాళైయై

అన్వ.—కిన్ని, తన్ ఇన్ ఉయిరామ్, కాతలనై, కాణాతు, తాన్ శెన్ఱు, (౫) అన్ఱు, తన్నుడైయమున్ తోన్ఱల్, కొణ్ణేక, అన్నవనై, తొక్కాతు, (౧౦) అట్టిత్తు, ఉరప్పి, వాళోఅమరుళో, కల్నవిల్, తోళోకాళైయై, (౧౫)

అర్థము.—కన్యక, తనయొక్కప్రియమైన ప్రాణభూతుడైన, నాయకుని, చూడనిదై, (వాడున్నచోటికి) తానువెళ్ళి, (౫) ఆక్కడ, తన ఆగ్రజాడు, (పోనిప్పుక) తీసికొని వెళ్ళి, అటువంటివానిని, మదింపక, (౧౦) భంగపఱచి, వ్యాకులపఱచి, రేగుచున్న యుద్ధమరుదు (వెళ్ళి), రా(యో)యని చెప్పబడుచున్న (వృథమైన), భుజములుగల యావపంతుడైన నాయకుని, (౧౫)

వృత్తాంతమే శోన్నాత్పీలే, మహాభారతమాక త్తెన్నై చొచ్చిల్లుమ్మడియరు న్దవళో. (కిన్ని) (౧) “సమాద్వాదశతత్రాహమ్” ఎన్ను పన్నిరణ్ణాణ్ణు కలన్దవళో అక్కాల త్రిక్ శువడటిన్ఱు పిత్తుడర్ న్దు పోనసోక్కై ముతలిలే పుటప్పట్టుప్పోనవళో. (తత్ ఇన్ను యిరామ్ కాతలనైక్కాణాతు) కా త్తెప్పిడిత్తు త్తెయళపుమిశెల్లక్కాతలై యిట్టుసరూపిక్కి వేణ్ణుమ్మడి యి రుక్మిణివనైక్కాణామెయాలే. (తన్నుడైయమున్ తోన్ఱల్ కొణ్ణేక) తత్ పిత్ పిఱన్దవనైనియమిత్తాళుమిన్ఱిక్కే, తనక్కుమున్నే పిఱన్దవనాయ్, తన్నైనియమిక్కపురియనానవ కొణ్ణుపోక. (తాశెన్ఱు) తాపోయ్. (అడుఅన్నివనై) తా పోకిఱవళో ఎనక్కిటివియాతే పోవతే! యెన్ఱు మీళప్పక్క సేహత్తైయుడైయ తమయనై. (నోక్కాతు) తమయ నెన్ఱు పారాతే. (అట్టిత్తు) (౨) “ఇత్యుక్తావరుషంవాక్యమ్” ఎన్నిఱ పడియేయట్టిత్తు. (ఉరప్పి) వేటోరాశ్రయత్తుక్కా కాతపడివణ్ణి. స్వయం పరమ్ పుటప్పట్టుక్కే ఎన్నక్కలిలేయాయ్ న్నతోవెన్ఱు. (వాళమరుళో) మతిప్పుడై త్తానపూశలిలే. (కల్నవిల్ తోళోకాళైయై) కల్లెన్ఱుశొల్లప్ప డానిన్ఱు తిన్ఱేయతోళై యుడైయనాయ్ మేల్విఱ్ఱున్దలఱైక్క వేణ్ణుమ్మడి

మూ.— కైప్పిడిత్తుమీణ్ణమ్పోయ్, (౫౪)
 ప్పొన్న విలుమాక మ్మిళుగర్ నిలలే,—పూమ్కళ్ళై

అన్య.—కైప్పిడిత్తు, మీణ్ణమ్, పోయ్, పాన్ నవిల మ్, ఆక మ్, (౫) పుణర్ నిలలే, పూమ్కళ్ళై
 అర్థము.— పాణిగ్రహణము (జేసి, తిరిగి, (స్వస్థానమునకు) వెళ్ళి, స్వర్ణమని చెప్పఁజడు
 చున్న (స్పృహణీయమైన), (వాని) శరీరమును, (౫) కాగిలిండుకొనలేదా? సుందర
 మైన గణ్ణానదియొక్క,

యాన పరువ తైయుడై యనానవనై. (కైప్పిడిత్తు) తన కాక పూశలిలే
 గీలవ్బడు తననై కైప్పిడిత్తు యాలే శెన్టుపిడిత్తు. (మీణ్ణమ్పోయ్) మీణ్ణుతల్ ఇరు
 ప్పిలేపోయ్. (పాణనవిలుమ్ ఆక మ్మిళుగర్ నిలలే) (౧) “భర్తారంపరిష
 స్వజే” ఎగ్గిటపడియే స్పృహణీయమాన మార్విలే అజైత్తాళిజైయో?

(పూమ్కళ్ళై) నాగకన్నికై యానవల్ అర్జుననై ఆశైప్పట్టుమడ
 లెడుత్తు అవనై అనుభవితా శెన్టు శొల్లుకిట మహాభారతమ్ కేట్టటియార్
 కళోవెన్టితాల్. (పూమ్కళ్ళై) ఇప్పడిసరిధనాయుచున్నానొరువనుక్కో
 ఇవల్ మడలేడు త్రతు. ఇరణ్డరుకుమపూత్రశొలై యాయ్, పూక్కల్
 ఉతిర్ న్దుకిడకై యాలే వన్ అత్తుకై చొచ్చిల్లుతల్; అన్టి కే, (౨) “నలమ్
 తిక్కళిడై యూ” ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిటపడియే రుద్రణ్ జటైయిలు
 జ్ఞానకొనైమలరుమ్, సర్వేశ్వరన్మిరువడికలి లుణ్ణాన తిరుత్తుమోయుమ్
 కలన్దువరుకిట జల తైయుడైత్తైయై యాలే వన్ద్రుభావ తైచ్చొల్లుతల్.
 చతుర్ముఖ, నినై విన్టి కేయిరుక్కుచ్చెయ్ లే తిరువడిశెన్టు కిట్టినవాతేపా
 ర్ త్తా; ధర్మ తత్త్వ మరుగీరాయినన్దత్తు, అత్తాలే తిరువడికలై విళక్కు
 కై యాలే ఉణ్ణాయ్; సర్వేశ్వరణ్ తిరువడికలిలేపిటన్దు రుద్రనుడైయజటై
 యిలే తజీవన్ద్రతాయ్. (౩) [కళైకళైయెన్డు] (౪) “గణ్ణాగ
 జ్జేతి” ఎగ్గిట ఉక్తిమాత్రత్తాలే (౫) “అవశ్యమునుభాక్తవ్యమ్” ఎగ్గిట
 పడియే అనుభవవినిశ్యమానకర్జజ్జిలై యడైయప్పొక్కానిల్లుమ్. అత్తాలే
 వన్ద్రుత్తై చొచ్చిల్లుతల్. (౬) “అన్బుతముడైయ విరావతమత

§ (పా) అమ్మేర్ మవనై

(౧) రా. ఆ-౩౦-౩౯.

(౩) పెరియా-తిరు-౪-౭-౧.

(౫)

† ఇత్యాది

(౨) పెరియా-తిరు-౪-౭-౨.

(౪)

(౬) పెరియా-తి ౪-౭-౩.

మూ.—మున్నమ్ పునల్ పరక్కుమ్ నన్నాడన్, మిన్నాడుమ్ (౫౫)

కొన్నవిలుమ్ నీల్ వేల్ కురుక్కల్ కులమతలై,

తన్ని కర్పొల్లాత వెన్తి తనజ్జయనై, (౫౬)

అన్య.—పునల్, మున్నమ్ పరక్కుమ్, నల్ నాడన్, మిన్ అడుమ్, కొల్ నవిలుమ్, (౫)

నీల్ వేల్, కురుక్కల్, కులమతలై, తన్ నికర్ ఒట్టు ఇల్లాత, వెన్తి, (౧౦) తనజ్జయనై,

అర్థము.—జలము, మందరపారుచున్న, విలక్షణమైన దేశము కలవాడును, మెలుపువలె చలించుచున్నదై, చంపునని (లోతులచే) చెప్పబడుచున్నదై, (౫) పొడవైన ఈ పెలుగుల, కురురాజులకు, ప్రధానుడును, తనతో సమానమైన వేటొకరు లేనివాడును, జయశీలుడునైన, (౧౦) అరుదుని (ఆశపడి),

ముమ్ అవరివుమ్ పడియర్ ఒణ్ శాన్దమ్ కట్టుకమలరుమ్ కల్నిట్టికడై”

(౧) “కరై మరమ్ శాడి” (౧) “వడతిశై మతురై” (౨) “శతుముక్క

కై యిల్ శితుప్పయ్ తాళిల్” (౩) “కాన్డమ్ పాళ్ళల్ శూళ్”

(౩) “మూన్దెట్టుత్తు”. (మున్నమ్ పునల్ పరక్కుమ్) సహ్యాత్తిలే అల్పజల

ముగ్ధానాలుమ్ మున్దుఱప్పరమ్బునతు ఇళ్ళేయాయ్ యి. (నన్నాడన్)

నాట్టినుచైయవ్వుకు. అతావతు - నీర్ నాయ్ ప్పణ్డాయ్ కియ తాయి

రుక్కై. ఇతు, నాడిరున్దపడి. ఇనియవ్ తవ్ పడిశొల్లుకిటతు. (మిన్

ఆడమ్ కొల్ నవిలుమ్ నీల్ వేల్) మిన్నోలేయశైన్దు వారా నిట్టుతాయ్

కొలై యెచ్చొల్లానిట్టుతాయ్, (౪) “అవప్టధ్యమపాద్దనుః” ఎన్నిటపడి

యే అడక్కియాళి వల్లారరి తాయిరుక్కిటవేలై యుడైయ. (కురుక్కల్ కు

లమతలై) ఇతు ఎల్లాక్కురుక్కళుక్కు ముపలక్షణమ్. లోకత్తుక్కాక

ఇవర్ కళి కురుక్కళాయ్ త్తిరివర్ కళి. అవర్ కళిల్ వైత్తుకొణ్డు

(౫) “ఇత్వాకునాధన్” ఎన్నిటపడియే అవర్ కళి కులత్తుక్కు ప్రధాననాయ్

త్తిరియుమవన్. (తన్ని కర్పొల్లాత) తనకొప్పా రొరువరుమిల్లాత.

మనుష్యత్వే పరత్వమ్ కూడినపోతు ఒప్పాకిల్ ఒప్పామిత్తనై. శీ (వెన్తి త

నజ్జయనై) కృష్ణనుమ్, వెన్తి యిల్ తనకొప్పిల్లాత ధనజ్జయనై

(౧) పెరియ-తిరు-౪-౭-౯.

(౨) పెరియ-తిరు-౪-౭-౩.

(౩) పెరియ-తిరు-౪-౭-౧౦.

† ఇత్యాది. క్వాచిత్యమ్.

(౪)

(౫) రామా.

మూ.—పన్నాకరాయణమడప్పావై,—పావైతణ్

మన్నియనాణచ్చమ్మడమెన్నివైయకల, (౫౭)

తన్నుడైయగొడైముకనెరియ,—తానవన్తణ్

పాన్వరైయాకమ్ తట్టిక్కొణ్ణుపోయ్, తనతు (౫౮)

నన్నకరమ్పుక్కు

అన్య—మడమపావై, పన్నాకరాయన్ పావై, తన్, మన్నియ, నాణ్, (౫) అచ్చమ్, మడమ్, ఎన్ఱుణ్ణవై, అకల, తన్నుడైయగొడైముకమ్, (౧౦) నెరియ, అవన్తణ్, పాన్వరైయాకమ్, తాన్, తట్టిక్కొణ్ణు, (౧౫) పోయ్, తనతు, నల్నకరమ్పుక్కు,

అర్థము.—స్వతస్సిద్ధమైనస్త్రీత్వముగల, నాగరాజకన్యక, తనయందు, అమరియున్న, లజ్జ, (౫) భయము, భవ్యత, అనియెడియివి, వదలిపోవునట్లును, తన స్వములందలిచూచు కములు, (౧౦) నలుగునట్లును, వానియొక్క, సుందరమై పర్యతమువలెగంభీరమైన పక్షస్థలమును, తాను, అలింగనముచేసికొని, (౧౫) వెళ్ళి, తనయొక్క, సుందరమైనపట్టణమును బ్రవేశించి,

(పన్నాకరాయణ) “ పన్నకరాయణ ” ఎన్ఱులైనీటి, “పన్నాకరాయణ ” ఎన్ఱుకిడక్కటతు. పన్నగరాజమడైయవెణ్పిల్లై. (మడప్పావై) నిరుపాధిక స్త్రీత్వజైయడైయవన్. †(పావైతణ్ మన్నియనాణ్ అచ్చమ్ మడమెన్నివైయకల) పిఱవ్డపిన్ఱు ఉణ్ణానత్తెన్ఱిక్కే, ధర్మి ప్రయుక్తమూ యిరున్దుళ్ళలజ్జై తుడక్కమానవన్తై సన్యసిత్తుప్పొక. (తన్నుడైయగొడై *ముకనెరియ) తన్నుడైయ ములైముకమ్ నెరియుమ్మడి తానొరుతలై క్కామమాక. (తానవన్తణ్ పాన్వరైయాకమ్ తట్టిక్కొణ్ణుపోయ్) అవనుడైయపానోబ్బే శ్లాఘ్యమాన మారైన్వత్తాన్ తఱువిక్కొణ్ణుపోయ్. నాట్టార్ ఊర్వశీసాలోక్యత్తుక్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణువర్కళాకిల్, అవన్తణ్ పాన్వరైయాకమ్ పణ్ణుమ్మడియాన మార్వితేయిననతు. (తనతునన్నకరమ్) తన్నుడైయ నల్లనగరమ్. ఇవూరుక్కు ప్రత్యాసక్తిదైయడైయవూర్లతు. మడలెడుప్పారై విలక్కువారుమిన్ఱిక్కే, మడలెడుత్తుత్తుడర్దునవరువార్ తిరల్కణు ఉక

మూ,—

నయన్దినితువాళ్న్దతువుమ్,

మున్నురైయిల్ కేట్టటివతిల్లైయే,—శూళ్ కడలుల్ (౫౯)

పొన్నకరమ్ శెడ్రు పురన్దరనోడేరొక్కుమ్,

మన్నవన్ వాణనపుణర్క్కువాళ్ వేన్దన్ (౬౦)

తన్నుడైయపావైయులకత్తుత్తన్నొక్కుమ్,

కన్నియరైయిల్లాతకాట్టియాళ్,

అన్య— నయన్ద, ఇనితువాళ్న్దతువుమ్, మన్ ఉరైయిల్, కేట్టటివతిల్లైయే, శూళ్ కడలుల్, (౫) పొన్ నకరమ్, శెడ్రు, పురన్దరనోడు, వీర ఒక్కుమ్, మన్నవన్, (౧౦) అపుణర్క్కు, వాళ్ వేన్దన్, వాణనతిన్నుడైయ, పావై, ఉలకత్తు, (౧౫) తన్ ఒక్కుమ్, కన్నియరైయిల్లాత, కాట్టియాళ్,

అర్థము.— నిరన్దరసంక్లేషమునుజేసి, సుఖముగ జీవించినచానిని, ఇతిహాసమైనమహాభారతములూ, వినియెఱుంగలేదా? (భూమిని) చుట్టుకొనియున్న సముద్రములూనున్న, (౫) హిరణ్యనగరమును, నశింపజేసిన, ఇచ్చ్రానితో, ఒప్పియున్న నాడును, రాజైనవాడును, (౧౦) ఆసురులకు, అద్వితీయనిర్వాహకుడునైన, బాహును వియొక్కు, కన్యకయై, లోకమందు, (౧౫) తనతోసమానరాలైన, (వేటొక) కన్యకలేనిదియునై, మహిమకలదియునైనఉప,

క్కుమూర్. (నయన్ద) నిరవధికసంక్లేషతైప్పణి. (ఇనితువాళ్న్దతువుమ్) పట్టిజొల్లువార్, పుకల్లువారాకచ్చేర, తానుమవనుమాయనుభవిత్రతువుమ్. (మున్నురైయిల్ కేట్టటివతిల్లైయే) (౧) “నకామతస్త్రే తవబుద్ధిరస్తి” ఎఱ్ఱ కామతస్త్రే మత్తిన్దిలికోళాకిల్ తవిరుకటికోళ్. పాపమ్ పోకైక్కు ప్పావనమెన్డాకిలుమ్ మహాభారతమ్ కేట్టటియిల్ కళో?.

(శూళ్ కడలిత్యాది) కడలుక్కు శ్శేయానహిరణ్యపురవాసికళాన ఆసురవర్గజ్జళై అభీయచ్చెయ్ త ఇచ్చివోడొప్పానాయ్, త్తా రాజా వానపేర్ కిడక్కు అజ్జవేణ్ణుమ్బడి యిరుప్పానాయ్, ఆసురవర్గత్తుక్కు నిర్వాహకనుమాయ్. లోకత్తిల్ తన్ పరువత్తిల్ పెణ్ణిల్ తనకొప్పా

మూ.—

తన్నుడైయ

ఇన్నుయిర్ త్రోళియా లేమ్మెరుమానీన్ తుథాయ్, (౬౧)

మన్నుమణివరైత్తోల్ మాయవ్, — పావియే (౬౨)

నెన్నైయిరువిల్లై త్తవీరిరణ్ణమాల్యరైత్తోల్,

అన్వ.— తన్నుడైయ, ఇన్ తుయిర్ త్రోళియాల్, ఎమ్మెరుమాన్, ఈన్ తుథాయ్ మన్ను, మణివరైత్తోల్, (౫) మాయవ్, పావియేన్ ఎన్నై, ఇరువిల్లై, తుల్ వరై, ఈర్ ఇరణ్ణత్తోల్, (౧౦)

అర్థము.— తనయొక్క, ప్రియమైన ప్రాణసఖిచేత, నాస్వామియై, భోగ్యమైనతిరుక్కుటాయ్ అమరియున్న, రత్న పర్యతమున లెప్పు హణీయములై గంభీరములైయున్న భుజములుగల (౫) ఆశ్చర్యభూతుఁడును, భగవదనుభవప్రతిబంధకమైన పాపముగల నాకు, ఈయవస్తును గలుగఁజేసినవాఁడును, గొప్ప పర్యతములవంటి, రెండు రెండ (నాల్గు) భుజములుకలవాఁడును (౧౦)

రిల్లాత దర్శనీయవిషయమ్. (తన్నుడైయ ఇన్నుయిర్ త్రోళియాల్) “తత్కైయాల్” ఎన్ను మాపోలే తనక్కు నట్టివనానవళాల్. (ఎమ్మెరుమాన్ ఈన్ తుథాయ్) “నిర్గుణవస్తు” ఎన్ఱు వర్కభుక్కు, “సగుణమ్” ఎన్ఱు శొల్లివిడుకై యన్ఱిక్కే, గుణజలిలే కాల్ తాట్క ప్పార్ కుక్కుమ్ భాష్యకారరైప్పోలే పోనపడిశొల్ల వెన్ఱుపుక్కు చొల్లపుమ్ విడపుమ్ మాట్టామైయాల్ అక్లై ఆత్మజ్ఞాల్ వడుకితాల్. (ఎమ్మెరుమాన్ † (ఈన్ తుథాయ్ మన్ను మణివరైత్తోల్ మాయవ్)) కై యుమ్ మడలు మాయ్ కొణ్ణుపుటప్పడుమ్బడి, ఎన్నై అనన్యార్తైయాక్కి నవనుడైయ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరుత్తుథాయ్ పొరున్దిరుప్పణాయ్, రత్న పర్యతమ్బాల్ యిరుక్కిట తోళుకై యుడైయ ఆశ్చర్యభూతవ్. (పావియే) అవభుమెరుతోళియైప్పడైత్తోల్, నాను మెరు తోళియైప్పడైత్తిరుక్కిటే; కొడువన్ఱు శేర్ కుక్కుమ్ తోళియాయరున్దాళవళ్. విలక్కుమవర్కళాయరున్దార్ కళివర్కళ్. (ఎన్నైయిరువిల్లై) ఇప్పడి కై యుమ్ మడలుమాయ్ పుటప్పడుమ్బడియైన్ఱై ప్పణ్ణిస. (ఈరిరణ్ణ

పరియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్.

మూ — మన్న వన్త కాతలనై మాయత్తాల్ కొణ్ణుపోయ్, (౬౩)
 క్కన్ని తన్నాల్ వైక్క మద్ర్ వనోచ్చెత్తనై యోర్,
 మన్నియ పేరిన్మ మెయ్ తినాళ్, — మద్ర్ వై తా (౬౪)
 నెన్నా లేకేట్టేరే

అన్య — మన్న వన్తన్, కాతలనై, మాయత్తాల్, కొణ్ణుపోయ్, కన్ని తన్నాల్ వైక్క,
 (౫) మద్ర్, అవనోడు, ఎత్తనైయోర్, మన్నియ, పేర్ ఇన్మకు, (౧౦) ఎయ్ తినాళ్,
 మద్ర్, ఇచ్చెతాన్, ఎన్నా లేకేట్టేరే,

అర్థము. — రాజునైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ప్రీతివిషయముడై (మనముడై)న అనిరుద్ధుని,
 తపోహమీమచేత, తీసికొనిపోయి, కన్యకయైన తనప్రక్కనుంచుకొని, (౫) దానిపైన,
 వానితోగూడ, అనన్తములై, అమరియున్న, గొప్పసుఖములను, (౧౦) అనుభవించినది
 ఇంకను, ఇవన్నిని, నాచేతనేవింటిరా;

†(మూల్ వరైత్తోళ్) ఇత్తలైమడిలెడుక్కప్పక్క. పిన్బు అత్తలై *పల్కిన
 పడి. (మన్న వన్త కాతలనై) పుత్రనితాట్టలుమ్ పౌత్రస్వక్కలిలేన్నే
 హమిరట్టిత్తిరుక్కుమిణ్ణే. (మాయత్తాల్ †(కొణ్ణుపోయ్ క్కన్ని తన్నాల్
 వైక్క)) నాట్టిల్ ఒరువరై యొడ్రియామే యెరుతిక్కాట్ట. “ఇతువన్తు,
 ఇతువన్తు” ఎన్తుపోన్దు, కృష్ణస్వక్కలిలేవన్దవాతో “ఇవనారుపారై
 యాయరున్దాన్” ఎన్తు, పిన్బు అనిరుద్ధనై క్కణ్ణవాతో ఇవనితేయెన్న;
 “ఇవనాకిల్ అరియనో?” ఎన్తు అప్పోతే యోగబలత్తా లేపోయ్ ప్పడుక్కు
 యోడే వీడ్కున్దాక ఎడత్తుక్కొణ్ణావన్దు వైత్తాళ్. (మద్ర్ వనోడు)
 ఇవళుక్కు స్వప్నత్తిల్ కణ్ణ పిఱన్దన్నే హమెల్లామ్ అవనుక్కు ఇవత్తై
 క్కణ్ణవాతో పిఱన్దతు. (ఎత్తనై †(యోర్ మన్నియ పేరిన్మ మెయ్ తినాళ్))
 ఇరువర్ కాలిలుమ్ విలగ్గేట్టువైక్కపుమ్ అనుభవిక్క పెన్ద్ర్ శ్రిలర్ కళో?

(మద్ర్ వై తా) మడబూర వెన్తు ఒరుప్పట్ట అతుతానుమ్ మా
 ట్టాతపడి దుర్బలైయాయరుక్కిటవెన్నై గొణ్ణు ఇవై కేట్టు విరుక్కిటి

మూ.—

ఏత్తైకాళెన్నురై క్కేళ,

మన్నుమలైయరైయ్ పొత్పావై,—వాణిలా (౬౫)

మిన్నుమణిముఱువల్ శెవ్వాయ్

అవ్య.— ఏత్తైకాళ్, ఎన్ ఉరైక్కేన్! మన్నుమలైయరైయన్, పొన్ పావై, వాళ్ నిలా (౫) మిన్నుమ్, అణిముఱువల్, శెవ్వాయ్,

అర్థము.— ఓ! మద్దమతులారా! ఏమనిచెప్పెదను? (అయినను చెప్పెదను వినుడు). సిగ్గిములైనపర్యటములకురా జైనహిమవంతునియొక్క, సుందరమైనకూతురై, కాన్తిగల వెన్నెలవలె, (౫) వెలుగుచున్న, అందమైన దత్తపట్టులను, ఎట్టినియధరమునుగల,

కోళితే.* (ఏత్తైకాళ్) ఉద్దళితేవు కేడిరున్దపడియె!*(ఎన్నురై క్కేళ) నాన్ వరున్దిప్పా శురమిట్టుచ్చొల్ల వొరుప్పట్టేనెన్దు పాశురమిట్టుచ్చొల్లుకి తాళ్. అవ్మకళన్, వడివిలైయో వెన్దితాళ్. లోకత్తిల్ మడలూ ర్దన్దార్ ఆర్ ఎన్టార్ అవర్ కళ్ ఇన్నా రెన్దు నిర్రేశిక్కలామ్బడి పిత్తై పెన్దుత్తన్ద శ్రీమూకడిడీర్.

(మన్నుమలై (యరైయ్ పొత్పావై)) అడియిల్లా తాళొరుత్తి యో? మడలూర్ ద్దాళ్, అవ్మకళన్, పెరియాళొరుత్తియన్? (అరైయ్ పొత్పావై) ఒరునిర్వాహక పెణ్బిత్తైయన్? (పొత్పావై) అతిక్లాఘ్నేయాయ్ నిరుపాధికి స్త్రీత్వత్రైయుడైయవళ్. (వాణిలా మిన్నుమణిముఱువల్) వెలుమ్ పొత్పేయాయ్ వడివట్టుకు తానిన్దిక్కేయి రుక్మిణితో? ఒళియైయుడై త్తాననిలావై ప్పొణప్పడ విడానిన్పుతాయ్, అళికియతాయరున్దుళ్ళ దన్దపత్తీయై యుడైయళాయ్, నిలాప్పోలే మిన్నానిన్దుముఱువలెన్నువుమామ్. నిలాప్పోలేయమ్ మిన్బోలేయమ్ ఎన్నువుమామ్. (ముఱువల్) ఇవళుడైయ మన్దస్సిత్తుక్కు ఇలక్కానార్ భిక్షుకనుడైయ దారిద్ర్యమ్ పొమ్బడియా యిరుక్కై. (శెవ్వాయ్) ఇవ్వెణ్డైక్కు పరభాగమాన అధరత్తిల్ ప్పొన్దైయై యుడైయ

మూ.—

ఉమైయెన్నుమ్,

అన్ననడైయవణ్ణు నుడణ్ణిడైశేర్, (౬౬)

పొన్నుడమ్మప్పాడప్పలనైన్దుమ్నొన్దకల,

తన్నుడైయకూడైచ్చడాపారమ్తా తరిత్తు, (౬౭)

అన్య — ఉమైయెన్నుమ్, అన్ననడైయ, అణ్ణు, నుడణ్ణు ఇడైశేర్, పొన్ ఉడమ్మ, (౫) వాడ, పులన్ విన్దుమ్, నొన్దుఅకల, తన్నుడైయకూడై, తాన్, (౧౦) శడాపారమ్ తరిత్తు, అర్థము. — పార్వతియని చెప్పబడుచున్నదై, హంసగమనముకలదైన, జీవకన్యక, వణుకు చున్న, నడుముతోఁగూడిన, సుందరశరీరము, (౫) వాడిపోవునట్లును, పంచేన్దియము లును, కష్టపడితొలఁగునట్లును, తనయొక్క సుందరమైనకేశములను, తానే, (౧౦) పెద్దజటగాఁగఁగిరించి,

ళాయరుక్కై. (ఉమైయెన్నుమ్) ఇప్పడి ప్రసిద్ధియాయరుప్పళాయ్.

(అన్ననడైయ) మున్నేనాలడినడన్దు కాట్టిచాల్ కాన్తనుడైయ సకల తాపజ్గళుమ్ ఆఱుమ్బడియాయరుక్కై. (అణ్ణు) దేవతైయాకప్రసిద్ధై.

(నుడణ్ణిడైశేర్) భోక్తావుక్కుమ్ తుణుక్కుత్తుణుక్కు ఎన్నుమ్బడి యాన ఇడైయైయుమ్ అమ్మకైయుముడైయళాయ్. (పొన్నుడమ్మప్ప వాడ) అవనుక్కుళ్ళొప్పుమాన ఉడమ్బనతు ఆశ్రయతైయిన్దు తళిర్ పోలేవాడ. (౧) 'వాడినే' ఎన్దుస్వరూపానురూపమాన వాట్టమస్తే; ఇరణ్ణుమ్ విషయాలాభత్తాలేయితే. ఒన్దుప్రాకృతమ్; ఒన్దుఅప్రాకృతమ్. (పులన్ విన్దుమ్నొన్దకల) ఇన్దియన్దైన్దుమ్ నొన్దుమీణ్ణు నామ్ పట్టతో వెన్దుపోక. నాట్టిల్ తపస్సుపణ్ణువారెల్లామ్ శరీరధారణార్థమాక శరుకు ఇలైయైభక్షిత్తాయీల్ తపస్సుపణ్ణువతు; వేణ్ణావే ఇవళ పూర్ణైయాకై యాలే; ఇవళ తైయుమ్ తవిరుకైయాలే ఇన్దియన్దళానవై పోరనొన్దు కూప్పిట్టు ఇని ఇవిడమ్ సమక్కాశ్రయమల్ల వెన్దు అకల. (తన్నుడైయ *కూడైచ్చడాపారమ్ తా తరిత్తు) భోక్తావాసవనుడైయమున్నే ఒరు

మూ.—

ఆ

గిన్న వరున్దవ త్రినూడుపోయ్,—ఆయిరవోల్
మన్ను కరతలగ్గల్ మట్టిత్తు, మాలిరగ్గల్ (౬౮)

అన్వ— ఆడు, అన్న అరుమ్తవత్తిన్ ఊడుపోయ్, ఆయిరవోల్, మన్ను, కరతల
గ్గల్, (౫) మట్టిత్తు, మాలిరగ్గల్,
అర్థము.—ఆయవన్దలో, అటువంటి క్రూరతపస్సుయొక్కనడుమన (కడవటకు) వెళ్ళిన
దై, వేయిభుజములతో, చేయున్న, చేతులు, (౫) దిక్కులయందు వ్యాపించియు,
దిక్కులు,

కాల్ కుళులై యలై త్తాల్ అవనుడై య సకలశ్లేశగ్గళుమ్ తీరుమ్మడియా
యిరుక్కి ఆ మయిరై జటైయాక త్తా నేధరిత్తు. (తాళతరిత్తు) వేటుశిలర
న్దిక్కే తానేధరిత్తు. (అన్న అరుమ్తవ త్రినూడుపోయ్, అప్పడిప్పట్ట తప
స్సెన్ను మతుక్కు మేట్టుడ వేలు మాల్గ మిన్ది క్కేయిరుక్క ప్పినై ఎ
యుమ్ “అరుమ్తవమ్” ఎన్దితాళియే. (ఊడుపోయ్) అన్దతపస్సతన్ని
లుమ్ ఉపక్రమి త్తతాయ్ నిన్దమాత్రమో? అతినుడై య ముడివళవుమ్
పోయ్. కైయుమ్ మడలుమాయ్ పోకానిన్దాల్ అనా ఎతిరేవన్దాలుమ్
“నా తుడగ్గేనతు తలై క్కట్టియల్లతు విడువతిలై” ఎన్దు ఎలైయళవుమ్
పోయ్. శెన్దాగ్గెన్దిలశే ఎన్దన్దయమ్. ఇవో ఇప్పడి అభినిపిచ్చెయాయ్
మడలెడుత్తుక్కొన్దు పుటప్పడానిన్దాళాకిల్, కాన్దనానవ (౧) “నైవ
దంశా నమశ్శా” ఎన్దిరున్దపడియెజ్జనే! (ఆయిరవోల్) మహిషి
ఇప్పడినోవుపడానిన్దాల్ తానుమ్ ఆకైప్పాడనాయ్ నోవుపడుకైయ
న్దిక్కే “నమ్మెచ్చిలర్ ఆకైప్పడప్పేగ్గోమ్” ఎన్దుతోళకళో పణైయా
నిఱుమ్. తా ఆకైప్పడానిన్దాల్ అవనుమాకైప్పట్టు మేల్వ్వివే
ణ్డానో? ఇప్పడినొన్దాల్ తా అవనుడమ్మె యణ్డైయ పెగ్గోగతో?
(మన్ను కరతలగ్గల్ మట్టిత్తు) ఇవ్వాడుకిఱపోతు తోళకళాయర
ముమ్ దిక్కుక్కలిలేశెన్దు ఆటైయుమ్. (మాలిరగ్గల్ మిన్నియెరివీశ)

మూ.—మిన్ని యెరివీశమేలెడు త్తశూత్త క్కళత్తాల్,

పొన్నులక మేల్ముమ్ కడన్దమ్బుర్ మేల్ శిలుమ్బు. (౬౯)

మన్ను కులవరై యుమ్ మారుతముమ్ తారకై యుమ్,

తన్ని నుడ నేళ్ళులచ్చున్దాడుమ్, (౭౦)

అన్య.— మిన్ని, ఎరివీశ, మేల్ ఎడుత్త, శూత్త క్కళత్తాల్, కార్, (౫) పొన్ కులకమ్
ఏల్ముమ్, కడన్ద, ఉమ్బుర్, మేల్, శిలుమ్బు, (౧౬) మన్ను కులవరై యుమ్, మారుతముమ్,
తారకై యుమ్, తన్ని నుడ నేళ్ళుల, శుక్రమ్, ఆడుమ్, (౧౫)

అర్థము.— వెలుగుచు, నిప్పులను విసులుచుండగా, వైకత్తబడిన, చుట్టుకొనియున్న వీరక
డియములుగల, కార్కు, (౫) అందములైన సప్తలోకములను, ఆక్రమించియు, దేవతలు,
ఆకాశమందు, (భయపడి) భూషించునట్లును, (౧౦) స్థిరములైన, కులపర్యతములును,
వాయువును, నక్షత్రములును, తనలో గూడలిరుగుచుండునట్లును, చుట్టుతిరిగిన రత్నముల
శేయుచున్నవాడును, (౧౫)

అప్పొత్తు అన్దదిక్కుక్కల్ పాటియుమ్ పుకై యుమ్బున్దు నెరుపై ఎ
ప్పొత్త ప్పడవిడానియుమ్. (మేలెడు త్త † (ఇత్యాది)) అడకిటపోతుమేలే
యెసుత్త వీరక్కులాలే శూత్త ప్పట్టకాల్, దిక్కుక్కళైబుమ్ వ్యాపరి
యానియుమ్. మహిషియానవల్ తన్నై యాళై ప్పట్ట నోవుపడా
నిట్ట, తాకా లేపిడిత్తు త్తలై యళవుమ్ శెల్ల ఆభరణమణియుమ్. (శూత్త
క్కళత్తాల్ కాల్) శున్దైన కాలెన్న వుమామ్. (పొన్నులక మిత్త్యాది) శౌఘ్య
మానభోగ భూమికళేటై యుమ్ కడన్దు. (ఉన్నుర్ మేల్ శిలుమ్బు) మేలుళ్ళ
దేవజాతి ఎన్నాయ్ విళై టిత్తో? ఎన్దు అళ్ళుమ్బుడి. (మన్ను కులవరై
యుమ్) భూమిక్కు ఆణియడిత్తాత్తో లేని క్కీట కులపర్యతజ్జళుమ్.
(మారుతముమ్) ప్రళై కలిరున్దవిడతై తాక శెన్దు నోక్కుమ్ పితావై
ప్పోలే సర్వప్రాణిప్రాణన హేతుభూతమానకాలుమ్. (తారకై యుమ్)
మనుష్యురచై య సన్దేతీమైకలై అటివియానిట్ట తాన సక్షత్ర తారాగణ
జ్జళుమ్. (తన్ని నుడ నే) ఇవనోడుకిటపోతై వేగత్తాలే ఇవై యచైయ
ప్పొత్తాత్తో లే శుక్రన్దు వరుమాయిన్దు. పురిన్దవిడ త్తలే యొక్క ప్ప

మూ.— కొన్న విలుమ్మూవిలై వేల్ కూ త్తా పాడియాడి,

అన్న వస్త్రా పాన్న కలమ్ శెన్దా జ్జెన్దిల శే,

(౭౧)

అన్వ. — కొల్ నిలుమ్, మూ ఇలై వేల్, కూ త్తన్, పాడియాడి, అన్న వన్ తన్, (౧) పాన్
ఆకలమ్, ఆన్లు, శెన్దు, అన్దెన్దిల శే,

అర్థము — చంపునని (లోకులచే) చెప్పబడుచున్న, మూడుఅడుగులకలాలాయుధమును
గలవాఁడును, నర్తనప్రియుఁడును, భిక్షధారి యు నైన, అటువంటిరుఁడునియొక్క, (౧)
సుందరశరీరమును, వాఁడున్నచోటికి, వెళ్ళి, కాఁగిలించుకొనలేవా ?

రియుమాయిన్దు. (కొన్న విలుమి త్యాది) కీ(మూవిలై వేల్) - అవ
ధరిక్కుమా-యుధమ్. (౧) “ కరుప్పురమ్ నాలు మోకిమలప్పునా
లు మో ” ఎన్దు కేట్కలాయిరుక్కిఱతో? (౨) “ అరుభాన్ తిరుచ్చ
క్కరమ్ ” ఎన్దుమ్, (౩) “ అఱముయలాత్త ” ఎన్దుమ్ ఎప్పుతు మొక్కవృద్ధ
మన్ది క్కైప్పలే, అఱత్తిలే ముయలచ్చొల్లకిఱ తిరువార్తీయనై;
“ సర్వకాలముమ్ కొలై యిలే నిలివేణుమ్ ” ఎన్దు ఎప్పుతుమ్ శొల్లా
నిత్తితాయ్ అవనుక్కు శ్లాఘుమా సతయుధమితే. (కూ త్తన్, (౪) “ తూ
యనడమ్ పయిలుమ్ ” ఎన్దు ఇనితాయిరుక్కిఱతో?. (పాడియాడి) అవ
నుడైయ అజ్జరాగ మిరున్దపడి. (అన్న వన్) ఇప్పుడై కిలిలే “ ఊమడై,
ఎరుక్కు, ఆన్ఱి ” ఎన్దాత్పోలే, ఇవన్దులే అలజ్జతనాయిరుక్కిఱ
ఇరువైయనుసస్థిన్దు, అత్తై త్తా వాయులే శొల్లమాట్టామైయాలే
(అన్న వన్) ఎన్దితాల్. (౫) “ వెన్దారెన్దుమ్ ” (౬) “ అఱుమ్ పత్తై యుమ్ ”
(౭) “ అక్కుమ్ పులియినతళుమ్ ” (౮) “ పాడి శేరనఱ్కై ” (౯) “ నిన్దున్ ”
ఎన్దు అవన్ పడికళి శొల్లిన్దుతే. (పాన్న కలమ్) తమక్కు త్యాజ్యమా
యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అవళుక్కు స్పృహణీయమూ యిరుక్కిఱవా
కారత్తాలే శొల్లకిఱతు. అవన్ మేల్వొత్తా నిరున్దాళోవెన్నల్; (పాన్న
కలమ్ కీ(శెన్దా జ్జెన్దిల శే)) బరుతలై క్కామమాయ్, తా నెశెన్దు అర్దజై

(౧) వా-తి-౭-౧.

(౨) తి-వి-౩౩.

(౩) తిరువాయ్-౨-౧౦-౫.

(౪) పెరి-తి-౧-౬-౬.

(౫) తిరుమొ-౧-౫-౮.

(౬) తి-మొ-౬-౭-౯.

(౭) తి-మొ-౯-౬-౧.

(౮) ౧-తి-౯౭.

(౯) ౧-తి-౭౪.

శ్రీ కుష్ణలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్.

మూ.—పన్నియురై కుక్కజ్జాల్ పారతమామ్, —పావియే

త్తొన్నుఱునోయ్ యానురైప్పక్కేణ్డిన్,

అన్య.— పన్ని, ఉరైక్కుజ్జాల్, పావియేఱు, పారతిమామ్, ఎన్ ఉఱునోయ్, (౫) యాన్ ఉరైప్ప కేణ్డిన్,

అర్థము,— విస్తారముగా, చెప్పినయెడల, (ఇష్ట సిద్ధికివిరోధియైన) పాపముగల నాకు, భారతముగానుండును. నాకు సంభవించిన బాధను, (౫) నేను చెప్పఁగా వినుడు;

యిలేసంశ్లేషి త్తిలళో! తాన్ ఇప్పడి అవన్నక్కలిలేయభినివివై యాకై
†(యతుక్కున్నవికారి); అవనై యొట్టియచ్చెయ్ తాళెన్టు పేరాక వేణుమెన్ఱున్
తానే శెన్ఱున్దెన్దతు. (పన్ని శీఁఁత్యాది) ఇవన్ద్రై ప్పరక్కవిరున్దు ఉపపా
దిక్కప్పక్కార్ ఒరళివితలైక్కట్టువతోన్ఱున్. (పన్నియురై కుక్కజ్జాల్)
పరక్కచ్చొల్లప్పక్కార్. (పారతమామ్) మహాభారతమ్బాలే సపాద
లక్ష్యగ్రన్థతుక్కు పోరుమ్.

(పావియేఱు) పావియే, కిడక్కిఱ ఇవర్ కళుక్కు ప్పరక్క
చ్చొల్లలామ్బడి ఇట్టుప్పిఱన్దిలే; పరక్కచ్చొల్లుమతు కేట్టువేణ్డిల్
అవ్వాసాదికళో పక్కలిలే శెన్ఱు కేట్టుక్కొళ్ళున్.

నాట్టార్ పడికొణ్ణు కార్యమే? ఎనక్కు; (ఎన్నుఱునోయ్ యాను
రైప్పక్కేణ్డిన్) నాన్ పట్టపాడు శొల్ల వేణుమాకిల్ కేళున్దోళెన్ఱిటాల్. ఎన్న
భిమతవిషయతైయణ్ణై తలతు ధరిక్కమాట్టాత నాన్ కొణ్ణనోవై నిగ్గళుమ్
కేళున్దోళో. (ఎన్ ఉఱునోయ్) మఱుపాడురువక్కొణ్ణనోయ్. (యానురై
ప్పక్కేణ్డిన్) నోయ్ కొణ్ణనాన్ శొల్లక్కేళున్దోళో. వేఱురువర్ కుక్కు నిల
మల్లవెన్నోయ్. ఇతికతలైయొప్పన్ద్రీయలై యు మతిలుమ్ ఇన్నోయ్
తానే ఉద్దేశ్యమాయరుకై. (యానురైప్ప) నోయ్ కొణ్ణారిరుక్కు
వేతే శిలర్ శొల్లప్పక్కార్ పట్టతెల్లామ్ తెరియామెయాలే ఉళ్ళతెల్లామ్
శొల్లప్పక్కాతితే. ఇవళోనోయెన్ఱుల్ చాతుర్థిమాయరాతితే, శ్రీభర
తాన్ద్రై వాన్ నోయ్ పాలే. (కేణ్డిన్) శివిపడై త్తప్రయోజన మ్పెఱక్కేళు
న్దోళో. పరత్వజ్ఞానతాలే భగవత్తత్వతైయిఱ్ఱివర్ కళన్దో కామస్తాప్తియ

మూ.— ఇరు మ్మోళిల్ శూత్ (౭౨)

మన్ను మత్తెయోర్ తిరునత్తెయూర్ మామలై పోల్,
 పొన్నియలుమాడ క్కవాడమ్ కడన్దుపుక్కు, (౭౩)
 ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్పనోక్కినేన్,

అన్వ.— ఇరుమ్మోళిల్ శూత్, మత్తెయోర్ మన్ను, తిరునత్తెయూర్, మా మలై పోల్, పొన్ ఇయల్, (౫) మాడమ్, కవాడమ్, కడన్దు, పుక్కు, ఎన్నుడైయ కణ్ కళిప్ప, (౧౦) నోక్కినేన్,

అర్థము.— గొప్పతోటలచేతఁజూట్టబడినదియు, వేదాధ్యయనపరులు నిత్యవాసముఁజేయుచున్నదియైన, తిరునత్తెయూరిలో, గొప్పపర్యతమునలెనున్న, స్పృహణీయమైన స్వభావముగల, (౫) మండపముయొక్క, కవాటములను, దాటి, (లోపల) ప్రవేశించి, నానేత్రము లానందింపఁబట్టు, (౧౦) చూచితని;

తీర్థు ఆటియిరుప్పార్; ఉత్తరపున నిలఁగఁగిలేపుక్కు క్కిణ్ణారక్కిణ్ణ అను భవిక్కప్పెల్లన్దనా ఆటియిరుప్పనో?.

(ఇరుమ్మోళిల్ శూత్) పరప్పైయడైతైన త్లాఘ్యమాన పొళిలాలే శూత్తుప్పట్టిరుప్పతాయ్, ఎఱ్ఱుమొక్క, శోలైయుమ్ పత్తైయుమాయ్ క్కిడక్కుమిత్తనైయితే. (మన్ను మత్తెయోర్ తిరునత్తెయూర్) మత్తెయోర్ - మన్నుమ్ - తిరునత్తెయూర్; - వేదవాక్యజ్ఞైల్లామ్ ఉపాసనత్తేయే విధిక్కిఱత్తెన్దు అఱుతియిట్టిరుక్కిఱవర్ కళవర్తియానిట్టిఱతిరునత్తెయూర్. “మడలెడుకై నియతక్రవ్యమ్” ఎన్దిరుక్కిఱవర్ కళ నిత్యవాసమ్పఱ్ఱుమూర్ - (౧), “నిదిధ్యానితవ్యః” ఎన్దిఱవాక్యత్తేయేపల్లీయిరుప్పార్ వర్తిక్కుమ్ దేశమ్.

(మామలై పోల్) మలైయైక్కొడునన్దు నెరుఱ్ఱవై తాత్తోలేయాయ్. (పో ఇయలుమ్మాడమ్) అతిత్లాఘ్యమాయ్ స్పృహణీయమానమాడఱ్ఱిలుణ్ణాన. (కవాడమ్ కడన్దుపుక్కు ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్పనోక్కినేన్) (౨) “కణ్ణారళవుమ్” ఎన్నుమాపోలే బడగాముఖాగ్ని తెకుట్టి నాత్తోలే విడయ్ త్తకణ్ణో కుళిరుప్పడి నోక్కినేన్. అతారుప్రతాప

మూ. —

నోక్కుతలుమ్

మన్నన్ తిరుమార్ పుమ్ వాయుమడియై యుమ్,

(28)

పన్నుకరతలముమ్ కణ్ణుమ్, —

అన్య — నోక్కుతలుమ్, అన్నన్, తిరుమార్పుమ్, వాయుమ్, ఇడైఅడియుమ్, పన్ను, (౫) కరతలముమ్, కణ్ణుమ్,

అర్థము — చూడఁగా, స్వామియొక్క, పిరాట్టి నిత్యవాసముఁజేయుచున్న వక్షస్థలమును, అధరమును, చేరియున్న శ్రీపాదములును, (౫) క్లాఘ్యములైన, శ్రీహస్తములును, శేత్రములును,

ముమ్. (నోక్కుతలుమ్ మన్నన్) (౧) “దృష్టపవహీనశ్శోకమపనేష్యతి రాఘవః” ఎన్నుమ్బడియేనోక్కినవన న్తరమ్, “మమేదమ్” ఎన్నిట ప్రతిబన్ధకమ డగ్గప్పాయ్ అవ్విషయ తైలనుభవిక్కిప్పెన్ద్రోలే. * మమేదమడగ్గలుమ్ పోయిన్దు; అనుభవమ్ మడలేయాయ్ విట్టతు.

(మన్నన్ తిరుమార్ పుమ్) పన్ద్రాశానపిరాట్టిక్కుఱ్ఱపిడనూన తిరుమార్పుమ్. అవళో సమ్మన్దోణ్ణితే రాజావావతు. (౨) “తిరుక్కణ్ణే” ఎన్నితే కణ్ణవరకళో శోల్లువతున్. (౩) “మాత్మ దేవోభవ” - ముల్పడ క్కణ్ణతు తిరుమార్వాయ్. (వాయుమ్) అవళో మున్నాకప్పన్ద్రో నారై (౪) “మాశుచరి” ఎన్నుమ్ తిరుకస్యముమ్. (అడియై యుమ్) అమ్మార్వుక్కుమ్ స్త్రితత్తుక్కుమ్ తోన్ద్రూర్ విఱ్ఱువనవానతిరువడికళుమ్. (పన్నుకరతలముమ్) తిరువడికళితే విఱ్ఱున్దారై యెడు త్తణై త్తూల్ “ఇతొ రుస్సర్కసాఖ్యమే!” ఎన్దుఱ్ఱై విడతే కూప్పిడప్పణ్ణమ్బడియాయరుక్కిట తిరుక్కైకళుమ్; పన్నుతల్-ఇవనై యెడు త్తణై క్కెయాలే (౫) “తోళో కళాయరత్తాయ్” ఎన్నిటపడియే పణై త్తెన్దుమామ్. (౬) “సోప్పేనం ధ్వజవజ్రాబ్జకృతచిహ్నేనపాణినా । సంస్పృశ్యాకృతృపృచప్రీత్యాసుగాఢం పరిషస్వజే”. (కణ్ణుమ్) స్పర్శత్తుక్కుత్తోన్ద్రూరైక్కుళిరనోక్కుకిట తిరుక్కణ్ణుమ్. (౭) * ఉయిర్ క్కెల్లామ్ తాయాయళిక్కిన్దు తణ్ణామ రై క్కణ్ణళితే.

(౧) రామా-

(౨) ౩-౭-౧.

(౩) తై-ఉ-శి-౧-౧.

(౪) గీతై-౧౮-౬.

(౫) తిరువాయ్-౮-౧-౧౦.

(౬) వి-పు-౫-౧౮-౨.

(౭) తి-మొ-౭-౧-౯.

మూ.—

పజయ త్రిక

పొన్నియల్ కాడోర్ మణివరై మేల్ పూ త్తళుపాల్, (24)

మిన్నియొలిపడై ప్పవీణాణమ్ తోళ్ వళై యుమ్,

మన్నియకుణ్డలముమారముమ్ నీణ్బడియుమ్, (25)

అన్య.—పాళ ఇయల్, పజయ త్రిక ఓర్ కాడు, మణివరై మేల్, పూత్తళుపాల్, వీధ్ నాణమ్, (24) తోళ్ వళైయుమ్, మన్నియకుణ్డలముమ్, ఆరముమ్, నీళ్ ముడియుమ్, మిన్ని, (25) ఒలిపడైప్ప,

అర్థము.—స్వర్ణ వర్ణములైన, తామరస పుష్పములయొక్క ఒకవనము, నీలమణిమయమైన పర్వతము మీద, పుష్పించినట్లు, (ప్రకాశంప) మొలనూలును, (24) భుజకీర్తలును, ఆమరియున్న కుండలములును, హారమును, పాడవైన కిరీటమును, మెరిసి, (25) కాస్తలను వ్యాపింపజేయ,

(పజయమిత్యాది) ఒరుపాల్ నామరై కాడు నీలగిరియిలే పర ప్పమాఅప్పుత్రాత్తోలేయాయిల్ దివ్యాభరణోళై యుమ్ తిరుమేని యుమ్ పొన్నియరుక్కుప్పడి. కీర్తల్ దివ్యావయవజ్జుకు దృష్టాంతమా కవుమామ్. (మిన్నియొలిపడైప్ప) (1) “మిన్ శెయ్ పూణ్ మార్విన్” ఎన్ని ఆపడియే మిన్నినొలి తిరువాభరణ మాయిల్లో వెన్నువ్బడి యాయిరు క్కిఱ. (వీధ్ నాణమ్) పెరియవీరాట్టియారుక్కు హిరణ్య ప్రాకారమాక త్తాద్రిరుక్కిఱవిశునాణమ్. (తోళ్ వళై యుమ్) తోళై ముట్టాక్కిట్టా త్తోలిరుక్కిఱ తోళ్ వళై యుమ్.

(మన్నియకుణ్డలముమ్) ఒరునాళ్ వరైయిలే శాత్రిన్ నాయరు క్కైయన్దిక్కే సహజమాయ్ త్తిరుక్కాతుకల్ పూత్రాత్తోలిరుక్కిఱ (2) *మిన్నుమణిమకరకుణ్డలజ్జుమ్. (ఆరముమ్) (3) “పెరియవరై మార్విల్ పేరారమ్ పూణ్ణ” ఎన్ని ఆపడియే తిరుమార్వి లేయిరుమడియట్టుచ్చాత్త వేణ్ణువ్బడి యిరుక్కిఱ తిరువారముమ్. (నీణ్బడియుమ్) ఇవన్ శై యెల్లమ్

(1) తిరువాయ్-4-200.

(2) 2.

(3) 3-2-24.

మూ.—తున్న వెయిల్ విరి త్తనూడామణియిమైప్ప,

మన్ను మరతకక్కున్న్ఱి మరుళ్ళే—ఓర్

(22)

ఇన్నిళవజ్జిక్కిడియొన్ఱునిన్ఱ తుతాన్,

అన్న మాయ్ మానాయణిమయిలాయాళ్ళిడై యే,

(2౩)

అన్య.—తున్న, వెయిల్, విరి త్త, నూడామణి, ఇమైప్ప, (గి) మన్ను, మరతకక్కున్న్ఱి మరుళ్ళు, ఓర్, ఇన్, ఇళవజ్జిక్కిడిమైప్ప, (౧౦) నిన్ఱ తుతాన్, అన్న మాయ్, మానాయ్, అణిమయిలాయ్, ఆన్ఱు, (౧౧) ఇడై,

అర్థము.—నిబిడములైన, కాన్తులను, వ్యాపింపజేయుచున్న, కిరీటరత్నములు, ప్రకాశింప, (గి) స్థిరమైన, (సర్వేశ్వరుడనెడి) మరతకమణిమయపర్వతసమీపమందు, అద్వితీయమై, భోగ్యమైన, (పిరాట్టియనెడు) బాలవంజీలత యొకటి, (౧౦) నిలిచియుండెను. (గమనమందు) హంసమై, (వీక్షణమందు) లేడియై, (కేశములందు) అందమైన నెనులియై, ఆ విగ్రహములో, (౧౧) మధ్యన,

తన్నుకాలే ముట్టాక్కిడానిన్ఱుతాయ్, (౧) “విణ్ ముతల్ నాయకన్ నీణ్బడి” ఎన్ఱు అధిరాజ్యసూచకమాయురుక్కిఱు తిరువభిషేకముమ్

(తున్న వెయిల్ విరి త్తనూడామణియిమైప్ప) నెరుక్కినకిరణజ్జుళై ప్పఱుప్పడవిడానిన్ఱుళ్ళ మాడారత్తు నూనతు త్తనూకరాలే యెల్లావన్ శై యుమ్ ముట్టాక్కిడవన్ శ్రాయ్. (మన్ను మ్మరత కక్కున్న్ఱి మరుళ్ళే) నిత్యమాయురుప్పతొరు మరతకగిరియి నరుకే. (మరుళ్ళే) శేరనిన్ఱ్కిల్ ఆర్జులాలామ్ ఎన్ఱు అరుకే. కిణ్ణక ప్పెరుక్కై ఎతిర్ శెఱిక్కవొన్ఱాతాప్సలే, ఎతిర్ నిన్ఱ్కవొన్ఱామే కరైయరుక్కై ప్పన్ శ్రీ యాయిన్ శ్రీరుప్పతు. (ఓరిన్నిళవజ్జిక్కిడియొన్ఱునిన్ఱ తుతాన్) అద్వితీయమాయ్, కణ్ణార్ కణ్ణుక్కు ఇనితాయ్ ఇళై యతాయురుప్పతొరు వజ్జిక్కిడినిన్ఱతు. “కొమ్ము” ఎన్ఱు శొల్లిన్ శ్రీవై, అన్ఱాఱుమెన్ను మ తైప్పన్ శ్రు. (తాన్) అతు ఇరున్ఱ పడితాన్.

(అన్న మాయ్) నడైయ్క్కుకుక్కు. (మానాయ్) నోక్కిలున్ఱాన మాగ్గత్తుక్కు. (అణిమయిలాయ్) అళకభారత్తుక్కు. అణి - ఛాయై. (ఆన్ఱు) ఇవళనాలడి నడక్కు మ్పొతాక నాయకనుక్కు “తుణుక్కు-

మూ.—మిన్నాయళవేయిరణ్ణాయిణైచ్చెప్పాయ్,
మున్నాయతోణ్ణైయాయ్ కెణ్ణైక్కులమిరణ్ణాయ్, (2౯)
అన్నతిరువురువమ్నిన్ఱ తఱియాతే,

అన్వ — మిన్నాయ్, ఇరణ్ణుఇళవేయాయ్, ఇణ్ణైశెప్పాయ్, మున్నాయ, తోణ్ణైయాయ్, (గీ) ఇరణ్ణుకెణ్ణైక్కులమాయ్, అన్నతిరువురువమ్, నిన్ఱతు, అఱియాతే,

అర్థము.—(నడుమ నెడు) మెఱువై, (భుజముల నెడు) రెండులేతవెదురులై, (స్తనముల నెడు) రెండుకలశములై, ముందు కనుబడుదున్న, (అధరమ నెడు) దొండపండ్లై, (గీ) (నేత్రముల నెడు) రెండుమత్స్యకూటియై ఉన్న, ఆటువంటి దివ్యరూపము, నిలిచియు న్నదానిని ఎఱుంగక,

త్తుణుక్కు” ఎన్నప్పడియిరుక్కై. (ఇళవేయిరణ్ణాయ్) శుద్ధుడై మైక్కుమ్ పశుమైక్కుమ్ శెవ్వైక్కుమ్ ఒఱుకునీట్టిక్కుమ్ మూక్కిల్ దృష్టాన్తమాక చ్చొల్లకడవతితే. (ఇళవేయ్) తోళుక్కు. (ఇణ్ణైచ్చెప్పాయ్) నమ్మియైచ్చేమిత్తువైక్కైక్కు. (ఇణ్ణైచ్చెప్పాయ్) తిరుములై కళుక్కు.

(మున్నాయతోణ్ణైయాయ్) దివ్యావయవభిల్ అఱుకుకళిల్ మిత్తైయాయ్ వన్దుపర్థిగ్రానియ్, మున్నొడివరుకిఱతు తిరువధరత్తి పుకరానిగ్గు. (౧) “వాలియతోర్ కనికొల్” ఇత్యాది. (కెణ్ణైక్కుల మిరణ్ణాయ్) కణ్ణై ఒఱుకునీట్టిక్కుమ్ అఱుకుక్కుమ్. (అన్నతిరువురువమ్నిన్ఱ తఱియాతే) శిలశొన్నోమానోమిత్తనైయల్లతు ఎన్నాల్ ముడియప్పేళిత్తలై కట్టప్పోకాతే; అప్పడిప్పట్టతిరువురువై. “అన్నతిరువురువమ్” ఎన్నలాయ్, ఇత్తనైయితే శొల్లలావతు. (అన్నతిరువురువమ్) మరుగ్గేనిన్ఱ తఱియాతే. అఱిప్పేనాకిల్ కాలవాగ్గిప్పియైక్కులాగ్గిడిర్. అఱియాయ్ మైయాతే ఇఱిన్ఱుకీడిర్ నా ఇప్పడిప్పట్టతు.

మూ.—ఎన్నుడై యనెఞ్జు మఱివుమినవలై యుమ్, (౮౦
 పొన్నియలుమేకలైయు మొజ్జోఱ్ఱియప్పొన్దేఱ్ఱు,
 మన్ను మఱికడలుమూర్క్కుమ్,—మతియుకు త్త (౮౧
 ఇన్నిలావి కతిరుమెన్టనక్కే వెయ్ తాకుమ్,

అన్వ. — ఆఙ్గ, ఎన్నుడైయనెఞ్జుమ్, అఱివుమ్, వలై ఇనముమ్, పొన్ ఇయలుమ్, (౮౦) మేకలైయుమ్, ఒఱ్ఱియప్పొన్దేఱ్ఱు, మన్ను, మఱికడలుమ్, ఆర్ కుమ్, (౮౧) మతి
 కుత్త, ఇన్ నిలావి కతిరుమ్, ఎన్టనక్కే, వెయ్ తాకుమ్,

అర్థము.—అచ్చట, (వెళ్ళి యారూపమునుజూచి, దానిని యథావత్తుగ ననుభవింప నా
 కడి దానినిలభింపక) నామశస్సును, బుద్ధిని, గాజాల సమూహములను, బంగారముచే
 జేయబడిన, (గి) మొలనూలును, పొంగొట్టుకొనిననాకు (బాధకముగా), స్థిరమై, అ
 లుకొట్టుచున్న సముద్రమును, ఘోషించుచున్నది. (౮౦) చంద్రుడు విసుటుచున్న
 సుందరమైన వెన్నెలయొక్క కాంతియు, నాకే, అట్లున్దముగానున్నది.

(ఎన్నుడై యనెఞ్జుమ్) ఒన్దుక్కు మ్మయాతే యిరుక్కక్కడః
 వెన్నుడై య నెఞ్జుకిడీర్. అఱివై ఇట్టు వైక్కెక్కుక్కలమాన వెన్నెఞ్జు
 మ్. (ఇనవలై యుమ్) ఆభరణమానవలై యుమ్. (పొన్ ఇయలుమ్) మేక
 లై యుమ్) శ్లాఘ్యమాన పరివట్టముమ్. (ఒజ్జోఱ్ఱియప్పొన్దేఱ్ఱుమన్ను
 మఱికడలుమూర్క్కుమ్) నొన్దారైక్కణ్డాలే “ఐయో!” ఎన్నప్రాప్తమాయ
 రుక్క, అజ్జన శైయ్యాతే, సర్వేశ్వర ఇజ్జగత్తుక్కు రక్షకమాక కల్పిత
 వైత్తికడలుమ్ శబ్దియానిష్ఠతు, † (మతియుకు త్త ఇన్ నిలావి కతిరుమ్
 ఎన్టనక్కే వెయ్ తాకుమ్) ఎన్నళవిలేవన్దవాతే కళ్ళరైక్కొట్టి కొండు
 ప్పొరైప్పొలే, చన్ద్రా తన్నాశ్రయజ్ఞేణ్ణ పొటుక్కునూట్టామైయాలే
 పొకట్ట ఇనియనిలావెన్నుడై య కిరణమ్ ఎనక్కే శుడానిష్ఠతు. నాట్టార్,
 వైత్తికడ వాఙ్గాతే కణ్ణుకొణ్ణిరుక్కిరి చన్ద్రనుమ్ ఎనక్కే బాధకనాకాని
 స్త్రా, “నిలా” ఎన్నానిట్ట, “కతిర్” ఎన్నిటతు ఎత్తైప్పమ్మ వెన్నిల్;
 ద్రవ్యమాయరుక్కుమితే, అతిగుణతైప్పమ్మ, ఆకై యాలే-కతిరెన్నిటతు.

పరియతిమదర్ వ్యాఖ్యానమ్.

౭౫

యూ.—తన్నుడై యతన్తెతవిరత్తానెన్దొలో, (౮౨)

తెన్నెపాతియిల్ తెన్నుమ్మశన్దిన్ తాతల్లెన్దు,
మన్నివ్వలకై మనజ్జిప్పవన్దియజ్జుమ్, (౮౩)

ఇన్నిశమ్పూనెన్దెలుమ్ వీశుమెరియెనక్కే,
మున్నియ పెన్దెమేల్,

అన్య.—తన్నుడైయ తన్తె, తవిరత్తా, ఎన్దొల్, తెన్నెపాతియిల్, తెన్నుమ్, (౫)
నిన్దొ, తాతు, అల్లెన్దు, మన్ను, ఇవ్వలకు, (౧౦) మనమకలిప్ప, వన్దు, ఇయజ్జుమ్,
ఇకపూ, ఇశమ్తెన్దెలుమ్, (౧౫) ఎనక్కే, ఎరివీశుమ్, మున్నియ పెన్దెమేల్,

అర్థము — (ఇది) తనస్వభావము, మాటునట్లు, ఎవడైనను సజ్జల్పించెనా? దక్షిణమందు
న్న మలయపర్వతమందలి, (తైత్తియదిగుణ) సమృద్ధములైన (గి) చంద్రవృక్షముల (పువ్వు
ముల) యొక్క, కిష్కల్కములను, స్పృశించి, (ప్రవాహతః) నిత్యమైన, ఈలోకము,
(౧౦) మనస్సునోషమునుబొందునట్లు, వచ్చి, సంచరించుచున్న, భోగ్యమై పరిమళము
గలదైన, మందమారుతమును, (౧౫) నాకే, నిష్పవలెఁగొట్టుచున్నది. ముందటనున్న తా
కి చెట్టుమీఁద, .

(తన్నుడై యతన్తెతవిర) పదార్థస్వభావజ్ఞతడఱ్ఱలుమ్ వేటుపడా
నిన్దెతు. తైత్తియమితే యివద్యుక్కుస్వభావమ్. (తానెన్దొలో) పదార్థస్వ
భావజ్ఞల్ అన్యచూక అనుభవితవాతే అతిశక్తైవన్దె వేణ్ణియరుక్కు
మితే. ఇతై. (౧) “శీతోభవ” ఎన్దొత్తోలే “ఉష్ణోభవ” ఎన్దొరున్దొ? (ఇన్ని
లా) ఇన్దెనిలావెన్దు ప్రత్యక్షమాకిపుమామ్. (తెన్ననిత్యాది) తెన్ననతాన
పాతియమలైయిలేయాయ్ అఱ్ఱకియతాయరుక్కిట చన్దనతై క్కన్దల్
కట్టిత్తు, తా తీర నైయన్దెన్దు, ప్రవాహరూపేణ నిత్యమాన ఇన్దొలోకమా
నతు తృప్తమామ్బడి పుణ్యమ్పణ్ణినారిరన్దవిడల్లిలే ఎజ్జుమొక్క వన్దు
సచ్చరియానిన్కిట ఇనియతాయ్ ఇతైయతాయ్ పరిమళ ప్రచురమాన
తెన్దెలానతు, ఎన్నుడై య విరహగ్ని, త్తమేలే పడాతపడి కడక్కనిన్దు
నెరుపై ఎఱ్ఱునిన్దెతు.

(మున్నియ పెన్దెమేల్) మున్నేనిన్కిట పెన్దెయిన్దెలున్దాన.

మూ.- ముళో ముళరిక్కుట్టకత్తు, (౮౪)

ప్పిన్ను మవ్వన్దిల్ పేడై వాయ్ చ్చిఱుకురలుమ్,
ఎన్నుడై యనెఱ్ఱుక్కోరీర్ వాళామె శెయ్ కేళ, (౮౫)

కన్న విల్ తోళో కామణ్ కరుప్పచ్చిలై వలైయ,
కొన్న విలుమ్ పూజ్జణై కళో కోత్తు,

అన్వ.- ముళో, ముళరి, కూట్టకత్తు, పిన్నుమ్, అవ్వన్దిల్ పేడై, (గి) వాయ్, శిఱుకురలుమ్, ఎన్నుడైయ నెఱ్ఱుక్కు, ఈర్ ఓర్ వాళామ్, ఎణ్ శెయ్ కేళ, (౧౦) కల్ నవిల్ తోళో, కామణ్, కరుప్పచ్చిలై, వలైయ, కొల్ నవిలుమ్, (౧౧) పూజ్జణై కళో, కోత్తు, అర్థము.- ముళుగల తామర పువ్వుమలచే జేయబడిన గుటిలో, (మొగపక్షి యొక్క నోటిలో) కలిసియున్న. అటువంటి అడు పెన్నడపక్షి యొక్క (గి) నోటిలో (౧) లిగిన చిన్న ధ్వనియు, నామంసుకు, బద్దలు చేయుచున్న ఒక రంపముగా నున్నది. ఏమి చేసెదను! (౧౦) రాయవలె నున్నదని చెప్పబడుచున్న భుజములుగల, మన్నఘండు, (తన) ఇత్తుచాపమును, వంచి, హింసావాక్యములుగల, (౧౧) పువ్వుతాణములను సంధింపించి,

(ముళో ముళరి కూట్టకత్తు) తామరై వలైయ త్తాలుణ్డాన కూట్టిలే. ముళో ముళరియెత్తు - బాధకత్వ త్తినుత్తై ప్పేప్పవ్ మచ్చొల్లుతల్; అన్ది కేళ, ముళుగ్గాయిరుక్కు మితే; అత్తైప్పవ్ మచ్చొల్లుతల్. (పిన్నుమ్) అతుక్కు మేలేయెన్ను తల్, నెరుజ్జత్తొడు త్త వాయలకై యుడై త్తానవన్ది లెన్ను తల్. (పేడై వాయ్ త్యాది) కొత్త వాయలకై యుడై త్తాన అన్దిలుడై యపేడై వాయ్ చ్చిఱుకురలుణ్డా - ఒరుకాల్ శొల్లప్పక్కాల్ పత్తిన్గాల్ పట్టెప్పొత్తిశోఱు అవిర్ క్కవేణ్ణుమ్బియానధ్వని; అతు. (ఎన్నుడైయ) మున్నే అశ్రిన్దిరు క్కిఱువెన్నుడైయ. (నెఱ్ఱుక్కు + ఓర్ ఈర్ వాళామ్) పేచ్చుక్కుమున్నే ఎన్నుడైయ నెఱ్ఱుక్కు ఓర్ ఈర్ వాళాకానిత్తు. (ఎణ్ శెయ్ కేళ) ఓర బలై ఇత్తుక్కు. పరిహారమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళవో?.

(కల్ నవిల్ తోళో కామణ్) కల్ నెన్దుశొల్లప్పడానిన్దుళ్ళతోలై యుడైయ కామనుడైయ. (కరుప్పచ్చిలై వలైయ) కణ్ణుక్కు అశ్చర్యమాయురు న్దుమ్ బాధకత్వముత్తై త్తిరుక్కిఱుపడి. (కొల్ నవిలుమ్ పూమ్ కిజై కళో కోత్తు)

మూ.—

పొతవడైన్దు,

(౮౬)

తన్నుడైయతోళ్ కట్టియ వాణ్ణి.—తమియేమేల్

ఎన్నుడైయ నెళ్ళేయిలక్కాక వెయ్కిన్టా,

(౮౭)

పిన్నితనైక్కాప్పీర్ తానిలైయే,—పేతైయే

కన్నవిలుమ్ కాట్టకత్తు

అన్వ.— పొతవడైన్దు, తన్నుడైయతోళ్ కట్టియ వాణ్ణి, ఎన్నుడైయ నెళ్ళే ఇలక్కాక, తమియేమేల్, ఎయ్కిన్టా, (గి)పి, ఇతనై, కాప్పీర్ తాన్ ఇలైయే, పేతైయే,

కల్ నవిలుమ్, (౧౦) కాట్టకత్తు,

అర్థము.— (నాశరీరములలోపల) దూఱునట్లు వంచి, తనభుజముపటకనీడ్చి, నామనస్సు నేలక్ష్యముగాఁజేసి, ఆనహయముగానున్న నామింద, కొట్టుచున్నాడు. (గి)మఱియు, దీనిని(తిప్పించి), రక్షించేవారులేదుకదా? (నేను)చపలురాలైనది; తాళ్యమయిమని ప్రసిద్ధమైన (౧౦) ఆరణ్యమందు,

ఇతొక్కలక్కానవర్కిళ్ ముడిన్దొర్కిళ్ళెన్దు శొల్లుకిఱ పుష్పబాణజ్జులై త్తోడుత్తు. (పొతవడైన్దు) తొడ్రుఱవడై నెన్నుతల్ ; మఱుపాదురు పుమ్మడియడైన్దునిన్దెన్నుతల్. (తన్నుడైయతోళ్ కట్టియవాణ్ణి) మారైన్దునిరమ్మనలిత్తు. (తమియేమేల్) తనియేనా యిరుక్కిఱవెన్నేలే. (ఎన్నుడైయ నెళ్ళేయిలక్కాకఎయ్కిన్టా) వర్తమానత్తాలే - ఒరు కాలుమ్ ఎయ్తుకై వాణ్ణికిఱిల్. (పిన్నితనైక్కాప్పీర్ తానిలైయే) రక్షకనానవ. (౧) “జగత్సలై లంపరివర్తయామ్యహమ్” ఎన్న; “నాట్టుక్కుత్తణ్ణలిపణ్ణినోక్కవల్లవో ఉజ్జళ్ తమప్పనార్ ఉప్పైప్పెల్లతు, సీర్ నాట్టైయట్టిక్కక్కడవీరో?” ఎన్దు ఇళైయ పెరుమాళ్ కాలైక్కిట్టినా తోస్లే, ఇళుమ్, ఇక్కామనైక్కాట్టైక్కిట్టినోక్కవల్లారిలైయో? వెనితాళ్.

(పేతైయే) పిరిన్దు ఆడ్రమాట్టాతనమయ తిల్ ముడిన్దుపిళై త్తైతేట్రమాయిరుక్క, ఇన్న మెరుకాల్ కాణలామ్మడి యిరుక్కుమాకిల్ దీవిత్తుక్కిడన్దా లాకాతోవెన్దిరుక్కుమ్మడి అతిచపలైయాన నాన్.

(కన్నవిలుమ్ కాట్టకత్తు) కల్లు నెరుగ్గిన పెరుమ్ కాట్టుక్కుళ్ళే.

మూ.— ఓర్ వల్లిక్కడిమలరిన్, (౮౮)

నన్నఱువాళముల్ మ్రొక్కరాసుమెయ్ తామే,

మన్నుమ్ వలునిలత్తు వాళాడుకు త్తతుపోల్, (౮౯)

ఎన్నుడై య పెచ్చై యుమెన్నలనుమెన్నులై యుమ్,

అన్య.— ఓర్ వల్లి, కడిమలరిన్, నల్ నలు వాళకు, అట్లు, మల్ మ్రొక్కరాసుమ్, (౫) ఎయ్

తామే, మన్నుమ్, వలునిలత్తు, వాళాడుకు త్తతుపోల్, ఎన్నుడై య పెచ్చై యుమ్, (౧౦)

ఎన్ నలనుకు, ఎన్ ములై యుమ్,

అర్థము.— ఓకటిగ, (తనయొక్క) అప్పుడువికసించిన పువ్వునుందలి, అతిశ్లాఘ్యమైన పరిమళమును, అచ్చట, మఱియేవరును, (౫) పొందకుండ, ఎప్పుడును, ఎడారిగానున్న భూమిలో, వ్యర్థముగా విశించివట్టు, వాస్త్రీత్వమును, (౧౦) నా (లజ్జాది) గుణములును, నా సనములును,

(౧) “ పెరుమ్తూతాయ్ ” ఎన్నిటపడియే సంసారమాకట పెరుమ్ తూటిత్తే ఒరుకాడావతు. (ఓర్ వల్లిక్కడిమలరిన్) అనుక్కుళ్ళే ఒరుకొడియావతు ; అనుతా ముట్టప్పుత్త తావతు ; అతుతా కడి మలరై యుడై తాయరుప్పతోరువల్లియావతు. సంసార విభూతియిల్ ఇజ్జన్ త్రవాలు అనుమైయుళ్ళను ఇవరోరువర్ క్కుమేయిత్తే. ఓర్ వల్లిక్కడిమలరినుడై య. (నన్నఱువాళమ్) నన్నఱువాళముణ్ణు. అత్త న్తనిలక్షణమాయ్ చెన్వియభీయాతపరిమళమ్. (మల్ మ్రొక్కరాసుమెయ్ తామే) తనక్కాకక్కణ్ణనన్తిక్కే, పిఱర్క్కాకక్కణ్ణవస్తు, పిఱర్క్కాక ప్పెతాతే తానేనిస్తు. (వలునిలత్తు) (వాళాడుకు త్తతుపోల్) వెలు నిలత్తిలే నిప్పమోజనమాక ప్పొడుమాపోలే. విఱువ్తరైతన్ని లే వినియోగమ్ కొభుక్తక్కు యోగ్యమాయరుప్పతోరువస్తువుమిన్తిక్కే పాఠేపాకట్టాత్పోలే నన్నఱువాళన్దొనిరుక్కుటపడి. (ఎన్నుడై యవి త్యాది) ఎన్నుడై య స్త్రీత్వముమ్ ఎన్నుడై యనచ్చై యుమ్ ఎన్ను డై య అవయవద్దభుమ్. పెచ్చై - పారతన్యమ్. నల్-అత్తగుణమ్.

మూ.—మన్ను మలర్ మక్తై మైన్దన్, — కణపురత్తు (౧౦)

ప్పొన్న్దలై పోల్ నిన్దవన్దాపొన్న కలమ్ తోయావేల్,
ఎన్నివై తాన్వాళావెనక్కేపొత్తాయాకి, (౬౧)

అన్య.—మలర్ మన్ను మక్తై మైన్దన్, పోన్ మలైపోల్ కణపురత్తునిన్దవన్ తన్, పాన్ అక
లమ్, తోయావేల్, ఇవై, (౫) వాళా, ఎన్ తాన్, ఎనక్కేపొత్తాయాకి,

అర్థము.— కమలకుసుమమందునిత్యవాసముజేయుదున్నపిరాట్టితోగూడి యావనపం
తుడై, బంగారుకొండవలె తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న వానియొక్క, సుందరవ
క్షుప్థలమును, చేరనియెడల, ఇవి. (౫) వ్యర్థమై (యుండి), ఏమియుపయోగము! (ఈ
స్తనములు) నాకేభారమై,

ములై - భక్తి. (మన్ను మలర్ మక్తై మైన్దన్) (౧) * మలరాళ్ తన
త్తుళ్ళానానవవన్నడైయ మార్వోడై అలైయావాకిల్. పెరియపిరాట్టి
యార్ నిత్యవాసమపణ్ణకై యాలే, (౨) “యువాకుమారః” ఎన్దు నిత్య
మానయావనత్తైయుడైయవన్. (కణపురత్తుప్పొన్న్దలై (పోల్ నిన్దవన్దన్))
తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే శ్లాఘ్యమానవడివోడై కాల వాఙ్గాతే నిక్కీటవను
డైయ. మఘరైయిల్ పుఱిచ్చొలైయిలే ఎఱుత్తువిట్టిరున్దాత్వోలే
యాయ్ మ్మి తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే వన్దున్దనిలై. మహామేరుపోలే అను
పయుక్తమన్దిక్కే సర్వోపజీవ్యమాయురుప్పొరుమలై. (పొల్ అకలమ్
తోయావేల్) అవనుడైయ అల్లకియతిరుమార్వోలే అలైత్తు విడాయా
తావాకిల్. తోయ్తై-మఱుననైకై. (౩) “మెల్లియల్ తోళ్ తోయ్
న్దాయ్” ఎన్దు అవన్ ఇవళ్ తోలిలేతోయుమ్; ఇవళ్ అవన్ మార్వోలే
తోయుమ్. పొన్న కలమ్మకై యాలే ఇవళ్ పిరహగ్నికట్టు నీరాము
రుకుమ్, అప్పొత్తు తోయల మెన్దిరుక్కితాళ్. ఇవళుమ్ (౪) * పిరణ్ణ
వన్దైయిత్తే. (ఎన్నివై తాన్వాళా) వకు త్తవిషయత్తొడు అలైయప్పే
తాతాకిల్ వ్యర్థమేయిరాతట్టే. (ఎనక్కేపొత్తాయాకి) భోగోపకరణ
మానాల్ ఇరువరుమ్ కూడచ్చుమకై యన్దిక్కే, ఎనక్కేతలైచ్చుమై

(౧) ౩-౨-౩. (౨)

§ క్వాచిత్కమ్.

(౩) తిరునామ-౧౩.

(౪) శ్రీనాకమ్.

మూ.—మున్నిరున్దు మూక్కిన్దు మూవామైక్కాప్పతోర్,
 మన్ను మరున్దటివీరిలైయే,—మాల్విడైయిన్ (౯౨)
 తున్ను పిడరెరుత్తుత్తూక్కుణ్ణు, వన్తుడరాల్
 కన్నియర్ కణ్ మిలిరక్కట్టుణ్ణు,—మాలైవాయ్ (౯౩)

అన్వ.—మున్నిరున్దు, మూక్కిన్దు, మూవామై, కాప్పతుమన్ను ఓర్ మరున్దు, అటివీరి
 లైయే, (౯౨) మాల్ విడైయిన్, తున్ను ఎరుత్తుపిడర్, తూక్కుణ్ణు, కన్నియర్ కణ్ మిలిర,
 వన్తుడరాల్, (౯౩) కట్టుణ్ణు, మాలైవాయ్,

అర్థము.—(నా) మందఱనుండి, బాధించుచున్నవి; (అట్లు) బాధింపకుండ, రక్షింపఁ
 దగినఁక మందును, ఎఱిగినవారులేరా? (౯౨) (పశువులమీఁద) వ్యామోహముగలవృషముల
 యొక్క, దట్టములైయున్న మూపురములగలకంఠములలో, ఎత్తితూచఁబడి, బాలికలనే
 త్రములు (భయముచే) తెఱచిచూచునట్లు, దృఢములైన సంకల్పచేత, (౯౩) కట్టఁబడి,
 రాత్రిలో,

యాకిల్ ఎజ్జనెధరిక్కుమ్బడి. (మున్నిరున్దు మూక్కిన్దు (మూవామై
 కాప్పతోర్)) ఇవైయున్దాకై తవిరావాకిల్, ముతుకిలే యానాలా
 కాతో? మున్నెయిరున్దు కాణక్కాణ చెప్పియభ్రీయ వేణుమో?
 (౧) “వయోస్యాహ్యతీవ ర్తతే” ఎన్నుమాపోలే. (మన్నుమ్మరున్దు) -
 తప్పాతమరున్దు. (అటివీరిలైయే) అటివారిలైయో? “ఇతుభట్టరరులి
 చెప్పియ నా కేట్టే” ఎన్దు పిల్లైయరులిచ్చియవర్.—“జగత్తి
 లే ఓరానైరాళికినై క్కిడైయాతో?” ఎన్దు. ఇన్వరుకుణ్ణాన పేటుకళి
 అల్పమాయ్ అస్థిరచూయిరుక్కైయాలే పరిహారజ్ఞభుమ్ అవ్వళవేయా
 యిరుక్కుమితే; ఇతు అజ్జనన్దు కే, యావదాత్త భావియాన పేటాకై
 యాలే పరిహారముమ్ నిలైనిన్దు పరిహారచూయిరుక్కుమితే.

(మాల్విడైయి త్యాది) “మరున్దటివీరిలైయే” ఎన్దు వాయోడే,
 ‘ఉణ్ణుఉణ్ణు’ ఎన్దుప్పోలెయిరుక్కు, శేక్కిలికక్కుత్తిలేమణియోశైయా
 నతు శెవిప్పట్టుతు. (మాల్ విడై) నాకిన్దేలే పిచ్చేటివరుకిత వృషభత్తి
 నుడైయ నెరుక్కిన కకుత్తోడే శేర్న్దక్కుత్తిలే తూక్కప్పట్టు వలియళిజ్జీ
 లియాలే నాల్ దప్పట్టు. (కన్నియర్ (కణ్ మిలిరక్కట్టుణ్ణు)) అబ్బలైకళి
 వెరువివిక్కిక్కుమ్బడి క్కిడాకక్కట్టుణ్ణు. (మాలైవాయ్) (౨) “యానిశా

మా.— తన్నుడై యనామోళియాతాడుమ్ తనిమణియిన్,

ఇన్నిశై యోశై యుమ్ వన్దె శెవితనక్కే, (౯౪)

కొన్నవిలుమెంకిల్ కొడితాయ్ నెడితాకుమ్,

ఎన్నితనై కాక్కుమా శొల్లీర్,—

అన్వ.— తన్నుడై యనా, ఒట్టియాతు, ఆడుమ్, తనిమణియిన్, ఇన్ ఇశై యోశై యుమ్ వన్దె, (౯౪) ఎన్ శెవితనక్కే, కొల్ వవిలుమ్, ఎంకిల్, కొడితాయ్, నెడితాకుమ్, (౧౦) ఇతనై కాక్కుమా, ఎన్, శొల్లీర్,

అర్థము — తననాలి, కడతెగక, ఆడుచున్న, అద్వితీయములైన ఘంటలయొక్క, అతి శాస్త్ర్యములైన శబ్దములునువచ్చి, (౯౪) నాచెవ్వులకే, హింసయందు బ్రసిద్ధమైన, కూలమునంబై, కూరమై, చిరకాలము బాధించుచున్నది. (౧౦) వీనిని (నిరసించి) రక్షించుటకుపాయము, ఏమి, చెప్పడు.

పరభూతానాం తస్యాంజాగర్తినయమీ” ఎన్నిటపడియే కణ్ణుటక్కుమ్ తేట్టమానరాత్రియిలే. (తన్నుడై యవిత్యాది) నాకానతు వెరువియిరుక్కు అతుతనై యుమ్, తకననై యాలే విడమాట్టాతే తుడరుకై యాలే మాతాతేధ్వనిక్కిట తనిమణియినుడై య ఇనియ ఇశైయోయుడై త్తాన స్వనియుమ్. (వన్దె శెవితనక్కే) నాట్టార్కు ఇతినుడై యధ్వనిశెవి ప్పడానిక్కు చెప్పయేతేయుమ్ జీవియానిట్టర్ కళితే; ఇవిరహమ్ వేటొ సనర్క్కిలైయే. అకై యాలే బాధకత్వమ్ ఇవళుక్కేయితేయుళుతు. కొన్నవిలుమ్ ఎంకిల్ కొడితాయ్) అజ్జనన్తిక్కే, ఎనక్కొరుత్తిక్కుమే గొల్లెయైచ్చొల్లానిట్టళ్ళ వేలిలుమ్ కాట్టిల్ దుస్సహమాకు, (నెడితాకుమ్) వేలిలుమ్ కాట్టిల్ మికవుమ్ కొడితాకానిష్టతు; అతుపోలే కడుకముడిత్తు నిడుకై యన్తిక్కే, ఇతు ఉరువనలియానిష్టతు. (ఎన్ని తనై కాక్కుమా శొల్లీర్, ఓరబలై యాలే ఇత్తైప్పరిహరిత్తుక్కొళ్ళలామా? ఇధ్వనిశెవి ప్పడ చెప్పయేతేయుమ్ ధరిత్తిరుక్కువల్ల ఉక్కుళుక్కు ప్పరిహరమ్ తెరి మామైయిలై యితే, ఇత్తైప్పరిహరిక్కుమ్మడి శొల్ల వల్లీర్ కళో? ఇతుక్కొ స పరిహరమిలై యెన్నా నామీళువనో?

మడలెడుత్తు అవనై ప్పట్టిత్తాటుమ్ పెటత్తిరేళ్ ఎన్నిటతు

మూ. —

ఇతువితై త్త

(౯౫)

మన్నన్ నటున్దుథాయ్ వాళ్ మార్ పణ్, మామతికోళ్

మున్నమ్ విడు త్తముకిల్ వణ్ణన్, — కాయావిన్

(౯౬)

శిన్న నటుమ్ పూన్దికట్ వణ్ణన్,

అన్య. — ఇతువితై త్త, మన్నన్, నటున్దుథాయ్ వాళ్ మార్ పణ్, మామతికోళ్, మున్నమ్ విడు త్త, (౫) ముకిల్ వణ్ణన్, శిన్న మనటుమ్ కాయావిన్ పూ, తికట్ వణ్ణన్, అర్థము. — (నాకు) ఈ బాధను గలుగజేసిన, స్వామియు, పరిమళముగల తిరుత్తుథాయ్ చేత విలసిల్లుచున్న పక్షి స్థలము కలవాడును, (విరహివధమందు) శ్రేష్ఠుడైన చంద్రునియొక్క దుఃఖమును, మునుపు విడిపించిన, (౫) మేళమువంటి (ఉదార) స్వభావము కలవాడును, పరాగములను సాంద్ర్యముగల అతీతమును మమవలె, విలసిల్లుచున్న కాన్తిగలవాడును,

మేల్. (ఇతువితై త్త మన్నన్) నాన్ ఇప్పడి, కై యున్ మడలుమావ్బడి పణ్ణినవీరన్. కణ్డవర్ కళై మడలెడుప్పిక్కై కుముడిశూడినపణ్. (నటున్దుథాయ్ వాళ్ మార్ పణ్) తిరుత్తుథాయ్ మాలై శాత్తినాల్ తన్నోత్తై స్పర్శతై శెవ్వి పెన్దువా గానిన్దుళ్ళ తిరుమాల్వై యుడై యవణ్. తోళుమతోళ్ మాలై యుమ్ కణ్డల్ మడలెడతొళ్ళియువ్బడి యెజ్జనే! ఇత్తలై మడలెడు త్తపిన్బు వెన్ద్రోత్తోన్దు మాలై యిట్టవనెన్దు మామ్. ఇవళుక్కుక్కై యుమ్ మడలుమ్ పోలే అపనుక్కు ముడియుమ్ మాలై యుమ్.

(మామతికోళ్ మున్నమ్ విడు త్త) ఇప్పోతుకిడీర్ అవణ్ ఆపన్న రానారై నోక్కత్తవిర్ న్దతు. (మామతి) అబలై కళై నలియుమిడత్తిల్ సంహారకలై వేణ్ణాతపడి యిరుక్కి అవణ్. † (మామతికోళ్ మున్నమ్ విడు త్తముకిల్ వణ్ణన్) చంద్రుక్కు రాహువాల్ వన్దఇడరై ఒక్కవే పోక్కిన పరమోదారన్. (మున్నమ్) మున్నోరుకాలత్తిలే యెన్దుమామ్.

(కాయావిన్ శిన్న నటుమ్ పూన్దికట్ వణ్ణన్) కాయావినుడై య శుణ్ణైయుమ్ శెవ్వియైయుముడై త్తొన పూప్పోలే తికథానిన్దుళ్ళ

మూ.—

వణ్ణమోబ్బ

లన్నకడలై మలైయిట్టణై కట్టి,

(౯౭)

మన్ననిరావణనై మామణ్ణువెళ్ళమత్తు,

ప్పొన్నుడికిళ్ళ పత్తుమ్ పురళచ్చరన్దురన్దు,

(౯౮)

అన్బ.—వణ్ణమ్ పోలన్నకడలై, మలైయిట్టు, అణైకట్టి, మన్నన్ ఇరావణనై, మామణ్ణు,

(౯౭) వెమళమత్తు, పాన్ పత్తుముడికిళుమ్, పురళ, శరమ్ తురన్దు,

అర్థము.—(తృ) పర్ణమువంటి(నీల)పర్ణముగల సముద్రమందు, కొండలను వేసి, నేతువును

కట్టి, రాజైనరావణుని, గుఱ్ఱములునిండియన్న, (౯౭) కూర్చుండునందు, (పాని) క్లాఘ్య

ములైన పదికిరస్సులును, (క్రిందపడి) దొర్లునట్లు, బాణములను బ్రయోగించి,

తిరునిజ త్రైయుడై యవణ. శిన్ననణుమ్ పూ - శిణుత్తు నణునాన్ ద్రై త్రై

యుడై యపూవెన్టుమూమ్. పూవళవల్ల వే మణమ్. శిన్నమ్-శిణుమ్, గుణ

ముమ్ గుణియుమ్ పోలే అవనిభిమాన త్రిలే ఇతువిళిక్కువతు. (వణ్ణణ్)

ఊరాకప్పకై యానాలుమ్ పిడవొణ్ణాలెవడివు.

(వణ్ణమ్ పోల్) జ్ఞానానందజ్యోతోదాక్కుమితే సామ్యాప త్రియిల్.

(౧) “ఉళ్ళెడిలకళవుమ్ ఇ త్త్యది. స్వాధీనపరాధీనమేయితోయుళ్ళతు. ఎదు

క్కత్తన్నోడు సమమాయుళ్ళతోరు పన్నువై చొల్లక్కడవతితే. (అన్న

కడలై) గామ్మిర్యత్తాలుమ్, సకలపదార్థజ్ఞతై యుమ్ తన్నుళ్ళేయిట్టు

కొణ్ణిరుక్కై మూలుమ్, పెరుమెయూలుమ్, నిజత్తాలుమ్ తన్నోడు పో

లియాయరుప్పొణ్ణై పెత్తామెయూలే. (మలైయిట్టణై కట్టి) కణ్ణమలై

కత్తై యెల్లామ్ పిడుజ్జి కొణ్ణువన్దు కడలి నడు నెళ్ళిలేయిట్టు, (౨)* కానవె

ణ్ణుమ్ కురక్కుమ్ పట్టిపోమ్మడి పణ్ణినానాయ్ ద్రై. ఎన్నెయుమ్ అప్పడియే

గామ్మిర్యత్రైయుమ్ త్రిత్తు మడలెడుక్కుచ్చుడి పణ్ణినా నెన్దితాళ్. (మన్న

నిరావణనై మామణ్ణువెమ్ శమత్తు). నాకరాక్షసరాజన్ ఎన్న అభిమా

ని త్తిరుక్కి-ఆ రావణనై యుమ్ అవన్నడై యరథగజతురగపదాతికళాస

చతురజ్జబలత్రైయుముడై త్తాయ్ మికై త్తువరుక్కితయన్ ద్రై. (ప్పొన్నుడికిళ్ళ

(౧) పెరియరువన్దా-౭౬.

(౨) తిరుమొళి-౬-౧౦-౬.

† ఇత్యాది.

మూ.—తెన్నులక మేల్మీరువి త్త శేవక నై,—ఆయిరక్కణ్

మన్నవక వానముమ్ వానవర్తమ్ పాన్ములకుమ్, (౯౯)

తన్నుడై యతోశ్వలియాల్ కైక్కొణ్ణతానవనై,

అన్య.—తన్ ఉలకమ్, ఏల్ మిత్త శేవక నై, ఆయిరమ్కణ్ మన్నవన్, వానముమ్, వాన
వర్తమ్ పాన్ ఉలకుమ్, (గి) తన్నుడై యతోశ్వలియాల్, కైక్కొణ్ణ, తానవనై,

అర్థము — దక్షిణమందున్న (యమ) లోకమును, ఎక్కించిన శూరుఁడును, సవాస్ర సేత్రుఁ
డైన ఇంద్రునియొక్క, స్వర్గమును, (తక్కిన) దేవతలయొక్క జ్ఞాఘ్నములైన లోకము
లను, (గ) తనభుజులముచేతి, స్వాధీనపఱచుకొనిన, హిరణ్యాసురుని,

పత్తుమ్ పురళచ్చరమేతురన్దు తెన్నులక మేల్మీరువి త్త శేవక నై) ఐర
బలభుజులత్త లే పూణ్ణట్టినముడికిళ్ళ పత్తుమ్ భూమియిలే పురభుమ్బడి
యాకి అద్దుయోట్టి, తనకున్న త్తైయిట్టరున్దవనుక్కు, త్తాకుడిమ్
శెయ్యమ్బడిపణ్ణ ఆణ్బైత్త తన తెయ్యుడై యవనై. అన్ద ఆణ్బైత్త
నమెల్లాముడై యవన్ ఎన్కైయిలే పడప్పకుకిఱపడి ఎల్లారుమ్ కాణ
వితే పుకుకిఱతు.

(ఆయిరక్కణ్) తన్నుడై యాలాభ త్తిల్ విళమ్బమ్ పాన్ము త్తిరు
న్దాతోలన్ది క్కే, ఆశ్రితనుక్కు ప్రతిబన్ధకిమ్ పరుకిఱసమయ త్తిలే ఉత
వానిన్దాల్ వరువతోరేల్ మున్దైతే; అన్ద ఏల్ ముఱియ పితే పుకుకిఱతు.
(ఆయిరక్కణ్ మన్నవక వానముమ్) ఆయిరమ్కణ్ణైయుడై యిన్ద) నుమ్.
అన్దక్కణ్ణళాయరత్తాలుమ్ ఉణర్న్దు నోక్కు కిఱలోకజ్జల్ మూన్ముమ్.
(వానవర్తమ్ పాన్ములకుమ్) ఎన్దు ముణ్ణాన ఆవత్త్యరికళ్ళ సన్బరియా
నిన్దుళ్ళ శ్లాఘ్యమానిలోకిజ్జళుమ్. (తన్నుడై యతోశ్వలియాల్) అవన్
తరక్కొళ్ళుతల్; అన్దియిలే ఒరు దేవతై కొడుక్కొక్కొళ్ళుతల్; అన్ది
యిలే త్తతపస్సాల్ కొళ్ళుతల్ శెయ్కైయన్ది క్కే, త్తతోళమిడు
క్క లే కైక్కొణ్ణవ త్తనై మిడుక్కనానవన్ కైక్కొణ్ణపిన్దు నమక్కు
క్కుడియిరుప్పరి తెన్దు తామ్తామే విట్టుపోమ్బడియాకి. (తానవనై)

మూ.—ప్పిన్నోరరియురువమాకియెరివిత్తిత్తు, (౧౦౦)

కొన్నవిలుమ్ వెళ్ళుమత్తుకొల్లాతే,—వల్లాళే

మన్నుమణిక్కుళ్ళోపల్ శ్రీవరవీర్ త్తు, (౧౦౧)

తన్నుడైయతాళోమేల్ కిడాత్తి,—

అన్వ.—౨౯ అరియురువమాకి, ఎరివిత్తిత్తు, పిన్, కొల్ నవిలుమ్, వెళ్ళుమత్తు, (౧)
కొల్లాతే, వల్లాళేన్, మణిమన్ను కుళ్ళోపల్ శ్రీవరవీర్ త్తు, తన్నుడైయతాళోమేల్ కిడాత్తి,
అర్థము.—అద్వితీయసింహస్వరూపియై, నిష్ఠులుకృత్కున్నట్లుచూచి, మతీయ, హింసా
కరమని ప్రసిద్ధమైన, కూరియుద్ధమందు, (౧) చంపక, బలిష్ఠుడైనవానియొక్క, కిరీట
మమరియున్న జాట్టునుబట్టి, దగ్గటవచ్చునట్లొడ్చి, తనకాళ్ళమీదవేసికొని, (౧౦)

అసురస్రక్తియాయుభ్యవనై. (ప్పిన్నోరరియురువమాకి) అన్యశంస్యతైలే
అవనుక్కాకి నెడునాళో పొలుత్తుప్పొన్దై; పిన్బుళిఱుక్కై, “ఇని
తొల్ శ్రీయరుళ వేణుమ్” ఎన్ఱు అవేత్తే త్తవన న్తరమ్, ప్రతిజ్ఞానమకాల
త్తిలే అద్వితీయనరసింహమాయ్, (౧) “నరస్యార్థ తనుంకృత్యా సింహ
స్యార్థతనుంతథా” ఎన్ఱు (౨)*అరియురువుమాళురువునూయ్ అన్వరిత్తి
నుళ వరియల్ అకిప్పడాతతొరువడివైకొల్లు. (ఎరివిత్తిత్తు) (౩)*ఉయి
ర్ కెల్లామ్ తాయాయళిక్కిన తణ్ణామనై క్కల్లాళా లే అల్లులపిట్టై.
(కొల్ నవిలుమ్ వెళ్ళుమత్తుకొల్లాతే) ముడిత్తేవిడక్కిడవతానయుద్ధ
త్తిలే ఇవనైకొల్లుకై యానతు తలైయిలేముడియైవై త్తవాళియితే, (వ
ల్లాళే) వయిల్ శ్రీత్పిఱవనుడై య ఉల్కర్న ముజ్జాడప్పొత్తాత దుప్పి
క్తియాయ్ పెరుమిడుక్కై యుడై యవన్. (మన్ను మణిక్కుళ్ళోపల్ శ్రీ
వరవీర్ త్తు) నెడునాళో రాజ్యమ్ పణ్ణనతాకి ముడికివత్తిరుక్కిఱ కుళ్ళోయై
ప్పల్ శ్రీ అరుకేవరిమిల్తు. (వరవీర్ త్తు, ఇల్ శ్రీ క్కుమున్ను పరిళవప్పట్టటి
యాతవన కై యిల్ పిడిత్తపిడియిలే విణమానాన్. పిన్బువరిమిల్తు
కొల్లువిత్తనై. (తన్నుడైయతాళోమేల్ కిడాత్తి) “ఇతుభట్టరుళిచ్చె
యనాన్ కేట్టై” ఎన్ఱు పిల్లై యరుళిచ్చెయ్ తార్. “ఎనోబ్లానై

మూ.—

అవనుడైయ

పొన్న కలమ్ పళ్ళుకిరాల్ పోళ్ న్దుపుకట్టపడైత్తై, (౧౦౨)

మిన్నిలఱ్ఱుమాటిప్పడై త్తడక్రై పీరనై,

మన్నివ్వుకలిడ వైమాముతునీర్ తాన్ విఱ్ఱుఱ్ఱ,

అన్వ.— అవనుడైయ పొన్ ఆకలమ్, పోళ్ ఉకిరాల్ పోళ్ న్దు, పుకట్టపడైత్తై, మిన్ ఇల
ఱ్ఱుమ్, అట్టిపడై, (౧) తడమ్మై, పీరనై, మన్ను, ఇవ్వుకలిడ వైత్తై, మాముతునీర్, (౧౦)
తాన్, విఱ్ఱుఱ్ఱ,

అర్థము.— వానియొక్క హిరణ్యశరీరమును, తీక్షణమలై నఖములచేతఁజీల్చి, కీర్తి నొందిన,
మెఱుపుపలెఁగకాశించుచున్న, సుపరిపమనెడు దివ్యాయుధమును, (౧) విశాలమైన
శ్రీహస్తమందుఁగల, పీరుఁడును, (ప్రవాహరూపేణ) నిత్యమైన, ఈభూమిని, గొప్ప
దైపురాతనమైన (ప్రళయ) జలము, (౧౦) (రక్షకమైన) తానే, కబళింప,

యితే మడియిలేయమత్తుక్కొళ్ళువడుప్పతు, ఆశ్రితరుక్కు పరమప్రా
ప్యమానతిరువడికలిలే అసురప్రకృతియానవనై ఏఱ్ఱియొక్కొళ్ళువతే!
ఎన్ఱితాళి” ఎన్ఱు. (అవనుడైయ పొన్న కలమ్) హిరణ్యనితే, అవను
డైయ మార్ పత్తై. అసహ్యపచారత్తుక్కు కొళ్ళ కలమానమార్
పితే; అత్తైయితే కుట్టమిట్టెడుత్తెతు. (పళ్ళుకిరాల్ పోళ్ న్దు) అఱ్ఱుకియ
ఉకింలేపోళ్ న్దు. కిఱ్ఱ కాట్టియిలే ఉరుకిప్పతమ్ శెయ్తెతు; పిన్నె ఎ
అనాయాసేనకిట్టెప్పొక్కటా. (పుకట్టపడైత్తై) ఆశ్రితర్ కొక్క తన్నై
యళియమాటి ఉతివినా నెన్ఱువన్ఱ అప్పకల్తై యుడైయ పుణ్ణియనై. హి
రణ్యనుడైయ ఉడల్ తిరువుకిరుక్కు అరై వయితామ్బడియుమ్ పోన్దత్తెన్ఱై
యితే, (మిన్నిలఱ్ఱుమాటిప్పడై త్తడక్రై) పిన్నె యుమ్ పెరియసన్నా
హజ్జళుమ్ పీరవ్వాడుకళుమాయ్ నాక్కెన్ఱిట్టాన్ఱన విషయమ్ పెతా
మైయాలే. (పీరనై) (౧) ‘పీరమ్’ ఎన్ఱిఱమన్ఱ్రిల్లెమ్ తోడ్రచ్చొల్లుకి
తార్. (౨) ‘పోరార్ నెడువేలో’, (౩) ‘కిళిరోళియాల కుజైవిల్లు’,
(౩) ‘వళిరోళియకనలాళి’.

(మన్నివ్వుకలిడమ త్యద) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్ఞో ఉళ్ళవిడత్తై

† ప్రక్షిప్తమ్.

(౧) సృసింహాను.

(౨) శిశి: ౨-౪౩.

(౩) తిరువాయ్-౪-౨-౭.

మూ.—ప్పిన్ను మోరేనమాన్ ప్పక్కవల్లై మరుప్పిల్,

కొన్న విలుమ్ కూర్ నుతిమేల్ వై త్తైదు త్తకూ త్తనై, (౧౦౮).

మన్ను మ్ వడమలై యె

అన్వ.— పిన్నుమ్, ఓర్ వినమాయ్, పుక్కు, పల్లై మరుప్పిల్, కొల్ నవిలుమ్, (౧)
కూర్ నుతి సీల్ వైత్తు, ఎడు త్తకూ త్తనై, మన్నుమ్, వడమలైయై,

అర్థము.—తిరిగియు, అసదృశవరాహమై, (పాతాళమంగు) ప్రవేశించి, వంగియున్న
త్రేస, దస్తమలమొక్క, హింసావాక్యములకల్గి తీక్షణమైన అగ్రమందుమకొని, ఉద్ధ
రించిన ఆశ్చర్యభూతుఁడను, స్థిరమైనదై, ఉత్తరమందున్నదైన, (మందర) పర్వతమును,

ఉతవినవళనన్ది క్కే, పట్టపరిభవముమ్ అట్టివి క్కే యుమిన్ది క్కే, యోగ్య
తైయుమిన్ది క్కే యిరుక్కిఱ ఇవన్ తై “తన్నతు” ఎన్ది ప్రాప్తియైకొం
ణ్ణ తన్నురుక్కెడుత్తు వేద్యురుకొంణ్ణ తొరు నీరైయుణ్ణిఁడై; అతువుమ్
అఱియవితే పుకుకిఱతు. (మన్నివ్విలిడతై) నెడునాల్ సర్వేశ్వరన
తాయ్ అడిపట్టుప్పోరుకిఱ ఇన్దభూమిప్పరన్నై. (మాముతునీర్ తా
విల్లుడ) పాడికాప్పారే కళపుకాణుమాపోలే, భూమిక్కు రక్షకమాన
కడల్ తానే కొల్లై కొళ్ళ. (ప్పిన్ను మోరేనమాన్ ప్పక్కవల్లై మరు
ప్పిల్ (కొన్న విలుమ్ కూర్ నుతిమేల్ వై త్తైదు త్తకూ త్తనై) “ఇతుడరు
మాయ్ న్దుపోమాకిల్ నామ్ వ్యాపరిత్తుప్పోరుమశు తానేతు?” ఎన్దు మీణ్ణు
కై వాణ్ణాతే సీరుక్కుమ్ శేద్యుక్కుమ్ ఇతాయాతే యిరుప్పతొరుమ
హావరాహమాయ్, జలత్తిలేపుక్కు ఇడన్దెడుత్తుకొంణ్ణ అణ్ణై కొం
ప్పిలే ఒరునీలవణియిల్లు తినాత్పోలే యాయ్ న్దు ఎడుత్తువైత్తు
కొంణ్ణనడి. (కొన్న విలుమ్ కూర్ నుతిమేల్) “ఇవన్ రక్షకన్” ఎన్దు
అనుకూలితాల్ పిట్టైత్తు పోమి త్తనై పోక్కి, అవనోడే యెతి రిట్టాల్
ముడిన్దుపోమి త్తనై (కూ త్తనై) ఎన్దు మొక్క భూమియైక్కిఱ్ఱ మో కొంణ్ణ
ప్రళయమ్ కొంణ్ణ పోనాలాకాతో, ఇన్దనోహరిచేప్పి త్తైక్కాణప్పెటిల్.

(మన్ను మ్ వడమలై యె) అప్రతిషేధముల్ళ విడతే ఉతవినవళ

మూ. —

మత్తాకమాశుణత్తాల్,

మిన్ను మిరుశుడరుమ్ విణ్ణుమ్ పిఱిణ్ణోలియుమ్, (౧౦౫)

తన్ని నుడనేశుల్లల మలై తిరిత్తు, ఆ

గ్గిన్న ముతమ్ వానవరై యూట్టి, — అవరుడైయ (౧౦౬)

మన్ను మీతుయర్ కడిన్దవళ్ళలై,

అవ్య — మత్తాక, మాశుణత్తాల్, మిన్నుమ్, మిరుశుడరుమ్, విణ్ణుమ్, (గి) పిఱిణ్ణుంబియుమ్, తన్ని నుడనేశుల్లల, మలై తిరిత్తు, ఆఱు, ఇన్ అముతమ్, (౧౦) వానవరై, డిట్టి, అవరుడైయ, మన్ను మీతుయర్, కడిన్దవళ్ళలై, (౧౫)

అర్థము. — కప్పముగాఁజేసి, (వాసుకీయను) గొప్పసర్పము చేత (జుట్టి), వెలుఁగుచున్న, (చంద్ర) సూర్యుల నెడు) రెండు తేజస్సులును, అకాశమును, (గి) తక్కిన (నక్షత్రా)ది) తేజస్సులును, తననొఁగూడతిరుగునట్లు, (ఆ) పర్వతమును తిప్పి, ఆసముద్రపుండుఁ (బుట్టిన), క్షాఘ్యమైన అమృతమును, (౧౦) దేవతలకు, పానముఁజేయించి, వారియొక్క, చిరకాలికమైన దుఃఖమును, పోగొట్టిన ఉదారుఁడును, (౧౫)

వన్తిక్కే, “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్దు ఇరక్కుమవర్ కళళవిల్ ఆయాసిత్తుక్కార్గమ్ శయితత్తొన్ఱుణ్డితే, అతువుమగ్గీయవిత్తే పుకుకిఱతు. భూమిక్కు అణి అడిత్తాత్తోలే యిరుక్కిఱ మన్దరఘర్వతలై. (మత్తాక * మాశుణత్తాల్) మత్తాకగొండ్లు వాసుకియై క్కయిఱాక గొండ్లు. (మిన్ను మిరుశుడరుమ్ విణ్ణుమ్) దర్శనీయ వేష రాయజగత్తుక్కుదృష్టిభూతరాయురున్దుళ్ళవర్ కళుక్కు ఆ వాసస్థానమాయురున్దుళ్ళ లోకజ్జభుమ్. (పిఱిణ్ణోలియుమ్) మన్ద్రుమ్ ప్రకాశిక్కిఱ తేజగ్గదాధజ్జభాయుళ్ళనత్తు త్రతారాగణజ్జభుమ్. (తన్ని నుడనేశుల్లల) కడైకిఱపోతు ఇవైయడైయ, పూపోలేపఱన్దు మలైయోడొక్కచ్చుళన్దువరుమ్బడి క్కిడాక క్కడైన్దు. నెఱుమ్పోతు తాజ్గల్ కడైన్దు ఇలైత్తు కై వాగ్గేనసమయత్తే. (మలై తిరిత్తాగ్గిన్న ముతమ్ వానవరై యూట్టి) యవరుడైయ మన్నుమ్ తుయర్ కడిన్దవళ్ళలై. ఆయిరమ్ తోళాలే సవ్యసాచియామ్ గొండ్లు తానేకడైన్దవమ్మతలై, అవర్ కళుక్కు శత్రుక్కుళాన అసురర్ కలై

మూ.—

మన్మన్త్రియుమ్

తన్నురువమారుమఱియామల్ తానక్కోర్,

(౧౦౭)

మన్నుమ్ కుఱళురువిల్ మాణియాయ్, — మావలితన్

అన్య.—అన్త్రియుమ్, మన్మన్, తన్ ఉరువమ్, ఆరుమఱియామల్, తాన్, (౧)

అన్య, కుఱళురువిల్ మన్నుమ్, ఓర్ మాణియాయ్, మావలితన్,

అన్యము. — అంతయేగాక, దానిపైన, తనస్వరూపమును, నిష్ఠుగు నెఱుంగుండునట్లు, తాను,

(౧) అప్పుడు, వామనరూపమందమరియున్న, అనదృశ్యబ్రహ్మచారినై, మహాబలియొక్క,

యభీయచ్చెయ్తు, దేవర్ కిళ్ళి భుజిప్పిత్తు, అవర్ కిళ్ళుడై య నిలై నిన్ద

పుణ్ణాల్ వీక్కితైత్తవిర్ తు రక్షిత్తవర్ మోదారవై. (౧) “వెల్ళై వే

లై వెల్పునాట్టి” ఇత్యాది, (౧) “ఎమ్ వళ్ళులార్”.

(మన్మన్త్రియుమ్ త్యాది) ఈశ్వరాభిమానికి భుక్తు కార్మమ్

శెయ్ తానేయాకిలుమ్ తన్నుడై య విశ్వరూప మేన్తైయిల్ ఒన్త్తుమ్

కుత్తైయామల్ శెయ్ తతతయ్తు; ఇతు అజ్జనన్త్రిక్కే, తన్నుడై య

స్వభావ తైత్తవిర్ తు కార్మమ్ శెయ్ తననైయిత్తే. అన్నీళ్ళై యుమ్ అభి

య నిత్తే పుకుకిఱకు. (మన్మన్త్రియుమ్) అతుక్కు మేలే, కణ్డవర్ కిళ్ళో

ఇహమ్ మున్పుళ్ళుజన్మజ్జలిలుమ్ ఇప్పడి ఉళనాయ్ పోన్దనోరువ నెన్ను

మ్బడియాక, (౨) “గోసహస్రదా తారమ్” ఎన్నుమ్ బిలై ఒరువర్ కుక్కు

మ్ తెరియై తపడి. (ఆరుమఱియామల్ (ఇత్యాది)) పిరాట్టిమార్ కుక్కుమక

ప్పడి, “ఇహమ్, ఇప్పడి ఇరప్పాళనాయ్ పోన్దనోరై నైయో?” ఎన్నుమ్

బియాక సర్వరాలుమ్ అభిగమ్యనానర్ పోయ్ ప్పక్కు. (అన్య)

మహాబలియజ్జవాట తిలే. (మన్నుమ్ కుఱళురువిల్) కణ్డ కణ్ కిళ్ళో

వేటొవై కాగప్పొకా తే తన్నక్కలిలే తువక్కుణ్ణుమ్బడి అద్వితియ

మానవేష తైయై య. (మాణియాయ్) “ఉణ్ణు” ఎన్త్తు ఇట్టపోతోడు,

“ఇలై” ఎన్త్తు తల్లిసపోతోడు వాళియఱముకమల్ తు పోకవల్లనా

మ్బడి ఇరప్పిలేతక ణ్ణేన వడివై యుడై యనాయ్, (పోక ఇ టుమ్ వేళ్ళి

(౧) త-చ-వి-౮౮.

(౨) రా-య-౨౧-౭.

* ప్రక్షిప్తమ్.

నూ.—పొన్నియలుమ్ వేళ్ళిక్కణ్ పుక్కిరున్దు, పోర్వేన్దర్ (౧౦౮)

మనై మనక్కోళ్ళవజ్జేత్తు నెజ్జరుక్కి,

ఎన్నుడైయపాతత్తాల్ యానళప్పమూడిమణ్, (౧౦౯)

మన్నా తరుకెన్దువాయ్ తిఱప్ప,—

అన్య.—పొన్ ఇయలుమ్, వేళ్ళిక్కణ్, పుక్కు, ఇరున్దు, పోర్ వేన్దర్ మనై, (౧) మనమొళ్ళ, వజ్జేత్తు, నెజ్జరుక్కి, మన్నా, యాన్, (౧౦) ఎన్నుడైయపాతత్తాల్, అళప్ప, మూపడిమణ్, తరుక, ఎన్దువాయ్ తిఱప్ప, (౧౧)

అర్థము.—శ్లోఘ్యస్యభావముకల యాగముడు, ప్రవేశించి, ఉండి, రణశూరులైన రాజులకురాజై నలిచిప్రక్రమియ్యుకొని, (౧) మనస్సున(శుక్రాదులు) అపహరింప, (వానిని) వంచనచేసి, (వాని) మనస్సునుగరిగించి ఓ! రాజా! నేను, (౧౦) నాపాదము నేత, కొలవ, మూడుదుగులభూమిని, ఇమ్ము, అనిచెప్ప, (౧౧)

క్కణ్) మడలెడున్దు పెరియిరుక్కి అ ఇతుపోల్న్ది క్కే, ఫలత్తోడే వ్యాప్తమానయాగ త్తిలే. అన్ది క్కే, అపేక్షితార్లుడైయ అపేక్షితజ్జెల్లామ్ కొడుత్తు పోరుకై యాలే శ్లోఘ్యమానయాగ మన్న పుమామ్. (పుక్కు) ఇప్పవత్తాలే ఇట్టపడికళితోమ భూమి పెరియుమ్మడిపోయ్ ప్పక్క. (ఇరున్దు) మలై యాళర్ వలై ప్పపోలే, (౧) “కోళ్ షణానా మానలిమూవడి తా” ఎన్దు శ్లోక్కిఱపడియే కొడ్డలతు పోకే నెన్దిరున్దు. (పోర్ వేన్దర్ మనై) మతిప్పడైయ రాజాక్కళుక్కెల్లామ్ ప్రధాననాయురుక్కిఱవనై. (మనమొళ్ళ) “ఇనన్ దేవకార్యమ్ శెయ్యవన్దానల్ల, అర్థియాయ్ పనా” ఎన్దు అవ్ నెజ్జేలేడుమ్మడియాక. (వజ్జేత్తు నెజ్జరుక్కి) అవనుక్కు డైన్దలతునిఱ్ఱు వొణ్ణాతపడి అవనుడైయ నెజ్జే, (౨) “పులకొళో మాణాయ్” ఎన్దిఱపడియే అవనుడైయ ఇన్దియ జలై త్తాన్దిట్టపక్కాక్కి, శుక్రాదికళి వన్దు విలక్కినాలుమ్ అతు కేళా తపడికలైత్తు. మున్దు అవ్ పణ్ణినలిభినన్దియై కులైక్కెక్కు బన్దుమ్, పిన్దు తాళొల్లున తొన్దునూయరుక్తైయొచ్చిన్న పడి. (ఎన్నుడైయ విత్తాడి) “మహాబలీ! ఎకాలాలే మూన్దడిమణ్ తా” ఎన్న; “ఉన్నుడైయ శిలుకాలాలే మూన్దడిమణ్ పోరుమో” ఎన్న; (యానళప్ప) అర్థిత్తార్ అర్థిత్తపడియే కొడుక్కు మత్తనై యనో? (మన్నా తరుకెన్దువాయ్

మూ,—

మన్ద్రవనుమ్

ఎన్నాల్ తరప్పట్టతెప్పలుమే, అత్తుణైక్కణ్ (౧౧౦)

మిన్నార్ మణిముడిపోయ్ విణ్ తడవ, — మేలెడు త్త

పోన్నార్ కవైక్కత్తాల్ లేఱులకుమ్ పోయ్ క్కడన్దు, అ(౧౧౧)

జ్జొన్దావళురర్ తుళజ్జచ్చెలనీట్టి,

అన్వ.—మన్ద్రు, అవనుమ్, ఎన్నాల్ తరప్పట్టను ఎప్పలుమే, అత్తుణైక్కణ్, మిన్ ఆర్, (౧) మణిముడి, పోయ్, విణ్ తడవ, మేలెడు త్త, కవైపోన్ ఆర్ క్కల్ కాల్, (౧౦) పోయ్, ఏఱులకుమ్ కడన్దు, అఱు, ఒన్దావళురర్, తుళజ్జ తెలనీట్టి,

అర్థము.—దానిపైన, అమహులీయు, నాచేత నిన్వహింపబడి అని చెప్పఁగ, అక్షణమందే, కాన్తి చేసింపియున్న, (౧) (తనయొక్క) రత్న మయమైన కిరీటము, వెళ్ళి, ఆకాశమును స్పృశింప, పైకెత్తఁబడిన, శబ్దించుచున్న వీరకడియములగుల సౌందర్యముచేబూర్ణమైన శ్రీపాదము, (౧౦) వెళ్ళి, సప్తలోకములనాక్రమించి, అచ్చట, చేరిన (విశోభులైన) అనుగులను, భయపఱచి మారముగాఁబోవునట్లు విసిరికొట్టి, (౧౧)

తిఱప్ప) రాజావే! మూన్దడిమన్ తరవేణుమ్ ఎన్దుళొల్ల. (మన్ద్రవనుమ్ ఎన్నాల్ తరప్పట్టతెప్పలుమే) (౧) “దత్తమస్య” ఎన్ది అపడియే మున్నే ఎన్నాలే తరప్పట్టతెప్ప? వెన్దాన్. (అత్తుణైక్కణ్) అసురప్రకృతియాన వనామ అమనస్సుపట్టు ఇరణ్డామ్ వా చైశొల్లువతల్లుమున్నే, అప్పోతే. (మిన్నార్ మణిముడిపోయ్ విణ్ తడవ) ఇనక వామననాయ్ నిన్దాన్, తిరు వభిషేకమానతు వళర్ న్దు ఉపరితనలోక్కణైజుమ్ శెన్దు పుక్కు వ్యాపరి త్తను. (మేలెడు త్త) ఎదుళ్ళతిరువడిళ్, తిరువభిషేకత్తోడే ఇళిలి వళర్ న్దుపడి (౨) “ముడిపాతెమెచ్చి” ఎన్దుమ్, (౩) “అత్యతిష్ఠద్దక్కాల్లలమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.* (పొన్నార్ కవైక్కత్తాల్ లేఱులకుమ్ పోయ్ క్కడన్దు) ధ్వనియైయుడై య వీరక్కళైయై డైత్తాయ్ శొప్పు మాన తిరువడిళ్ మేలుణ్డానలోక్కణైజుమ్ క్కళియప్పోయ్. (అజ్జొన్దావళురర్ తుళజ్జచ్చెలనీట్టి) అవ్వళవిలే ఎతిరిట్టునన్ద నముచిఱభృతికలై ఒరువర్ కూతై ఎఱువరుడుక్కు మ్బడిపణ్ణి, అవనై ఆకాశ త్తలే శుక్కుద్రీ

(౧) రా-య-౧౨-౩౪.

(౨) తిరువాయ్-౭-౪-౧.

(౩) పు-నూ-

* ప్రక్షిప్తమ్.

మూ.—మన్ని వ్వుకలిడతైమా వలియైవళ్ళిత్తు, (౧౧.౨)

తన్ను లకమాక్కువి త్తతాళానై,—తామరై మేల్

మిన్నిడైయాల్ నాయకనై విణ్ణకరుల్ పొన్నలైయై, (౧౧.౩)

పొన్నిమణికోళ్ళిక్కుమ్ పూజుడనై

అర్వ.— మహాబలినివంచనచేసి, మన్ ఇవ్వకలిడతై, తన్ను లకమ్ ఆక్కువిత్తతాళానై, తామరైమేల్, మిన్నిడైయాల్ (X) నాయకనై, విణ్ణకరుల్, పొన్ మలైయై, పొన్ని, మణి కోళ్ళిక్కుమ్ పూజుడనై, (౧౦)

అర్థము.— మహాబలినివంచనచేసి, స్థిరమైన ఈ భూమిని, తన లోకముగాఁ జేసికొనిన శ్రీపాదములకలసాఁడును, తామరసపువ్వుముమీఁద నివసించుచున్నదై మెఱుపువలె సూక్ష్మమైన నడుముగలదైన పిరాట్టికి, (X) పల్లభుఁడును, తిరువిణ్ణకరిలో, స్వర్ణపర్యతమవలె పంచేసియున్న వాఁడును, కావేరి, రత్నములను ద్రోయుచున్న, సుందరమైన తిరుక్కుడన్దలో పంచేసియున్న, (౧౦)

యెఱిన్దు, అవ్వళవున్ శెల్లప్పరప్పి. (మన్ని వ్వుకలిడతై) పట్టెయ తామ మహాబలితాన్ అడియట్టుపోన్ద రాజ్యతై, (మహాబలియైవళ్ళిత్తు) శిలుకాలైక్కాట్టి “మూవడిమణ్ తరవేణుమ్” ఎన్దు ఇనన్దు, కైయిలే నీర్ విరుద్దవన న్దరత్తిలే పెరియ అడియాలే అళన్ద వళ్ళియైయై చ్చొల్లుకిఱతు. (తన్ను లకమాక్కువి త్త) మహాబలిపక్కల్ నిన్దుమ్ వాణ్ణిక్కొడు త్తకు ఇన్ద్రునుక్కా యిరుక్కచ్చెయ్ తే, “తన్ను లకమ్” ఎన్ది ఱతు అవివాదలైప్పర్దు. (తాళానై) ఇల్లెల్లామ్ ఇజ్జనే శెయ్ తాళ అవనల్క, తిరువడికళాయ్దు.

(తామరై మేలిత్తాని) ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ ఇప్పడిపణ్ణిల అవ్వపనాన త్తుక్కు నిదానమ్ పిరాట్టియొట్టైచ్చేర్ త్రియితే. (మిన్నిడైయాల్ నాయకనై) ప్రణయినిపక్కలిలే ముకిమ్ పెర్దు మతిప్పనానవనై. (విణ్ణకరుల్ పొన్నలైయై) పిరాట్టియొట్టై సంప్లేషత్తాల్ వన్ద పుకరడబ్బలమ్ వడివిలే తోర్దు మ్మడి తిరువిణ్ణకరిలేవన్దు ఉజ్జ్వలనాన్ నిట్కిఱవనై. (పొన్ని మణికోళ్ళిక్కుమ్ పూమ్ కుడన్ద) కావేరియానకు పెరువలైయనాయకుళ్ళ

మూ. —

పోర్ విడైయై,

తెన్నై కుఱుఱుడియుల్ శెమ్మ పళక్కున్ది నై, (౧౧౪)

మన్నియతణ్ శేతైవళ్ళలై, — మామలర్ మేల్

అన్న మ్మతుయిలుమణిసీర్ వయలాలి, (౧౧౫)

ఎన్నుడై యవిన్నముతై

అవ్య. — పోర్ విడైయై, తెన్నన్, కుఱుఱుడియుల్, శెమ్మ పళక్కున్ది నై. తణ్ శేతై మన్నియవళ్ళలై, (౫) మామలర్ మేల్, అన్న మ్మతుయిలుమ్, అణిసీర్ వయల్ అలి, ఎన్నుడైయ, ఇన్ అముతై, (౧౦)

అర్థము. — రణవీరుఁడును, దక్షిణపురాజయొక్క, తిరుక్కుఱుఱుడిలో, సుందరమైన పగడకొండవలెనున్నవాఁడును, చల్లని తిరుచ్చేఱలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న ఉదారుఁడును, (౫) విశాలములైన (తామరప) పువ్వుమలమీఁద, హంసలు నిద్రించుచున్న, సుందరజలముగల పొలములచేఱుట్టబడిన తిరువాలిలో వేంచేసియున్న, నాకు భోగ్యమైన, అమృతమవంటివాఁడును, (౧౦)

రత్నబిల్వైక్కొట్టిన్దుక్కొట్టవన్దు ఏటిడానిన్దుళ్ళ అక్రకియ తిరుక్కుడన్దై యిలే (పోర్ విడైయై) ప్రతిపక్షనిరసనమ్బణ్ణిన మేనాణిప్పెల్లామ్తోన్ద్రు సన్నిహితనాననై.

(తెన్నై కుఱుఱుడియుల్ శెమ్మ పళక్కున్ది నై) అనశ్యమ్ మడలెడుతాకిలుమ్ పెఱవేణ్ణమ్బడి స్పృహణీయమానవడివోడేకూడి, శెన్ననతాన తిరుక్కుఱుఱుడియిలేవన్దు నిన్దురులిసవనై. (మన్నియ తణ్ శేతైవళ్ళలై) తిరుచ్చేఱయిలేనిత్యవాసమ్ పణ్ణిఱుఱుమో వారనై.

(మామలర్లైల్ అన్న మ్మతుయిలుమ్ అణిసీర్ వయలాలి యెన్నుడై యవిన్నముతై) అన్యోన్యమ్ ప్రణయకోశతైలే ఊడినాల్, ఒరువర్ గొరువర్ కడక్కక్కిడక్కలామ్బడియాన పరవైయుడై త్తాన పూవిన్నేలే, ఒరుమహాభారతత్తుక్కు వేణ్ణమ్బడియాన పరవైప్పా రిత్తుక్కొట్ట ఇట్టిన్దు పడుక్లె వాయ్ప్పా లేకిడన్దుఱిగ్గి, విడిన్ద్రున్దిరక్కు

మూ.—

ఎవ్వళ్ పెరుమలైయై,

కన్ని మతిళ్ శూన్ కణమజ్జైక్కట్టక తై, (౧౧౬)

మిన్నైయిరుశుడరై వెళ్ళత్తైయుళ్ కల్లత్తై మేల్
పొన్నై.

అన్వ.—ఎవ్వళ్ పెరుమలైయై, కన్ని మతిళ్ శూన్, కణమజ్జై, కట్టక తై, మిన్నై,
(గీ) ఇరుశుడరై, వెళ్ళత్తైయుళ్, కల్ అత్తై మేల్ పొన్నై,
అర్థము.—తిరువెవ్వళ్ అనెడు దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న గొప్పపర్యతమువంటి
వాడును, త్రొత్తపాకారములచే నట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణమగ్గయందలి, కల్పవృక్షము
వలెనున్న ఉదారుడును, మెలుపువంటి పిరాట్టినిగలవాడును, (x) (సుదర్శన పాచ్చి
జన్యములనెడు) రెండుతేజస్సులనుగలవాడును, తిరువెళ్ళిటలో, రత్నమయగృహముం
డును, శ్లాఘ్యుడును,

మౌనాక ఎఱుచ్చాతారైక్కోనిత్తుక్కొణ్ణు ఎఱున్దిరుక్కు మాయ్ న్దు
అన్న నూనఱు; ఇప్పడియిరుప్పతాయ్ అఱుకియజలసమృద్ధియైయుండై
త్తనతరువాలియిలే నిరతిశయ భోగ్యతమ నాయ్ కొణ్ణు ఇరుక్కిటపన్నై.
తిరుప్పతియుమాయ్ ప్పిఱన్దవిడను: మాకై యాలే ఇరుతలై వారముమ్
తమ్మ తాయిరుక్కుమితే. (ఎవ్వళ్ పెరుమలైయై) తిరువెవ్వలిలే తన్ను
డైయ భోగ్యతైయై ఒరువర్ కుమ్ అనుభవిక్కవొణ్ణాతపడియాక
భోగ్యతాప్రకర్షతై యుడైయ నాయ్ కొణ్ణు కన్వళర్ న్దరుళినవనై.

(కన్ని మతిళ్ శూన్ కణ మజ్జైక్కట్టక తై) అరణాకప్పొర్న్ది
యిరుక్కుమతాయ్, పుళుమైయభియాత తిరుమతిలై యుడై త్తనతిరు
క్కణ్ణమజ్జైయిలే ఎఱున్దరుళినిఱ్ఱిఱపరమోదారనై. (౧) “కణ్ణళారళ
పుమ్” ఎనిఱపడినై తన్నైక్కొణ్ణారక్కణ్ణు అనుభవిక్కలామ్మడిసర్వస్వ
దానమ్మణ్ణికొణ్ణు కట్టిఱననై. అణ్ణునిఱ్ఱిఱపడి యెజ్జనయెన్నిల్;
(మిన్నైయిరుశుడరై) పెరియపిరాట్టియారోడుమ్ ఇరణ్ణుకుమ్ శేర్న్ద
అఱ్ఱ్ఱ వార్ కళోడు మాయ్ న్దు నిఱ్ఱుతు. (వెళ్ళత్తైయుళ్ కల్లత్తై మేల్
పొన్నై) అజ్గేతోన్దుప్పడప్పక్క వాఱ్ఱో అనుకూలరిజ్జేకొణ్ణు శేమిన్దు

మూ. — మరతక తైప్పట్టుట్టియెమ్పోరేన్దై, (౧౧౭)

మన్నుమరజ్జతైమ్మామణియై, — వల్లవాట్

పిన్నై మణాళనై (౧౧౮)

అన్య — మరతక తై, పుట్టుట్టి ఎమ్పోర్ ఏన్దై, అరజ్జత్తుమన్నుమ్, ఎమ్మామణియై, వల్లవాట్ పిన్నై మణాళనై, (౧)

అర్థము. — మరతకమునంటి స్వభావముగల (పచ్చైవణ్ణును), తిరుప్పట్టుట్టిలో వేంచేయున్నవాడై నన్నువశపఱచుకొనిన రణవిమండైవాయనము, శ్రీరజ్జమందు నిత్యవాసముజేయుచున్న, మాకు గొప్పమణివలె సులభమైనవాడును, తిరువల్లవాట్టిలోననురియున్న, నీచానాయకుడును, (౧)

వైత్తార్కళ్. తిరువెళ్ళత్తెయుళ్ కల్లత్తెయునుళ్ళే శౌఘ్యనానవనై. కల్లత్తె. గూణిక్కఅత్తై. తెన్నరుకే అరజ్జుమ్, వడవరుకే అత్తెయుమాయిరుక్కుమాయిన్దై. (మరతక తైప్పట్టుట్టియెమ్పోరేన్దై) అనునొక్కటపడియే శ్రమహరమానవడివోడే తిరుప్పట్టుట్టియిలే తోన్దై ఎన్నైత్తొత్తైత్తేమేనాణిపోడకూడ నిట్కిఱవనై.

(మన్నుమరజ్జతైమ్మామణియై) తిరునాళ్ సేవిక్కవెన్టువన్డు పిన్ను అత్తుకుమ్, పిఱకువాళియుమ్ అత్తుకుమ్, కొక్కువాయుమ్ కడైప్పణిక్కుట్టము మిరుక్కిఱపడియొక్కణ్ణు తేత్రిసన్యాసమపణ్ణి వత్తిక్కుమ్మడిక్కిడాకవాయిన్దై కోయిలిలే కణ్ణళిరన్దరుళుమ్మడి. పెరువిత్తైయనానరత్నజ్జళై ముడిదాళలాయుక్కుమాపోలే, అత్రితర్క్కు అత్తైన్ద సులభనాయుళ్ళవనై. (మన్నుమరజ్జమ్) తిరునాడు, తిరుప్పాక్కడల్, మాన్దై ముళ్ళి దేశజళిల్ విరుమ్మి యిరుక్కుమ్ దేశమెన్టుమామ్. (౧) “కోయిల్ మణియనార్” ఎన్నక్కడవతితె. (౨) “మణియేమణి మాణిక్కమే” ఎన్టు - రత్నశ్రేష్ఠమిశ్లే. (౩) “పొన్ని - అడివరుడప్పళి కొళ్ళుమ్కరుమణి” ఎన్టుమ్ మణియిరణ్ణితే. (మన్నుమరజ్జమ్) నల్వరక్కుప్పడుమ్తుత్తై.

(వల్లవాట్ పిన్నై మణాళనై) తిరువల్లవాట్టిలే నప్పిన్నైప్పి గాటి

(౧) తిరుమాల్ - ౨౦.

(౨) తి. మొ. ౧౧-౮౫.

(౩) పెరుమాళ్ - తిరు. ౧-౧౦.

‡ ఇత్యాది.

మూ.—

పేరిల్ పిటిప్పిలియై,
 తొన్నీర్ కడల్ కిడన్దతోళామణిచ్చుడరై,
 ఎన్ననఱుమాలై యిడవెన్దైయాళనై, (౧౧౯)
 మన్ను మేకడన్దలైమాయవనై,—వాసవర్ తమ్
 శెన్నిమణిచ్చుడరై

ఆన్య.—పేరిల్ పిటిప్పిలియై, తొల్ నీర్ కడల్ కిడన్ద, తోళామణిచ్చుడరై, ఎన్ మనత్తుమాలై, ఇడవెన్దై ఈశ నై, (౧) కడల్ మల్లై మన్నుమ్ మాయవనై, వాసవర్ తమ్ శెన్ని శుడర్ మణియై,

ఆర్థము.—తిరుప్పేరిలో పేరిచేసియున్న (కర్తాధిని) జన్మములేనివాఁడును, అనాదియైన జలమునిండిన సముద్రములోఁ బవ్వళించిన, చిద్రములేని (అనుభవించని) మణివలె సుజ్జ్వలుఁడును, నామనస్సునందు వ్యామోహముకలవాఁడును, తిరువిడన్దకు స్వామియు, (౧) తిరుక్కడల్ మల్లలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న ఆశ్చర్యభూతుఁడును, నిత్యసారుల శిరస్సుల కలఙ్కారమై శుజ్జ్వలమైన రత్నమువంటివాఁడును,

యోత్తైమణిక్కోలమెల్లామ్ తోల్తల్ నిన్దరుభుకిఱవనై. (పేరిల్ పిటిప్పిలియై) ఆశ్రితార్థమాకలినేకావతారజ్ఞతైప్పణి చెప్పయేతే, పిన్దెయుమ్ ఒన్దుమ్ శెయ్యాతానాయ్, పిటిక్క ఒరుప్పట్టరుక్కిఱవనై. (తొన్నీర్ కడల్ కిడన్దతోళామణిచ్చుడరై ఎన్ మనత్తుమాలై) పగమ పదమేకలవిరుక్కైయాయురుక్కి, అఱ్ఱునిన్దుమ్ పోన్దు తిరుప్పొక్కడలిలే వన్దు ఎన్నక్కలిలే వ్యామోహతైప్పణి అత్తాలే ఆత్మజ్జ్వలనానవనై. ఇతిరుక్కుప్పొన్దైమ్—(ఇడవెన్దై యాళనై) శ్రీభూమిప్పిరిటి పక్కల్ పణ్ణినవ్యామోహాత్తాలే ఆత్మజ్జ్వలనాయురుక్కిఱవనై. (మన్నుమ్ కడల్ మల్లై మాయవనై) తిరుక్కడల్ మల్లైయిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణికి ఆశ్చర్యభూతనై. ఆశ్చర్యదానే తెన్నిల్; తిరువనన్దాల్ వానై యొత్తయి, “ ఆశ్రితనుకన్దవిడమ్ ” ఎన్దుతరైయిలే కణ్ణళర్ న్దరుభుక్తై.

ఇప్పడియిల్ అఱ్ఱువన్దు కణ్ణళర్ న్దరుభుకిఱవన్దు నారెన్నిల్

మూ.— త్తణ్గాల్ తిఱల్ వలియై, (౧౨౦)

తనై ప్పిఱరటియా త్తత్తువ తై ము త్తినై,
అన్నతై మీనై యరియై యరుమత్తయై, (౧౨౧)
మున్నివ్వులకుణ్డమూ ర్తియై,—

అన్య.—తణ్ కాల్ తిఱల్ వలియై, తనై, పిఱల్ అఱియా తత్తువ తై, ము త్తినై, అన్న
తై, (౫) మీనై, అరియై, అరుమత్తయై, మున్, ఇవ్వులకు ఉణ్డమూ ర్తియై, (౧౦)
అర్థము.—తిరు త్తణ్ కాల్ అను దివ్యదేశములో వేంచేసియున్న వాఁడును బలమును సా
మర్థ్యమును గలవాఁడును, తనను, ఇతరులు ఎఱుంగని స్వభావముగల పరతత్వముగాను
న్న వాఁడును, ముత్యమువంటి వాఁడును, హంసముగానవతరించిన వాఁడును, (గ్రామత్యాగ
తారమై త్తిన వాఁడును, నృసింహుండై యావిర్భవించిన వాఁడును, (పరిశీలించుటకు)
దుస్సాధములైన వేదములచే బ్రతిపాదింపఁబడిన వాఁడును, మునుపు (ప్రళయకాలముం
దు), ఈలోకముల నారగించిన విలక్షణుఁడును, (౧౦)

(వానవర్తమ్ శెన్నిమణిచ్చుడరై) నిత్యసూరికిఁ గుక్కు శిరోభూషణ
మానవనై. (౧) అమరర్ శెన్నిప్పూ వాక్తాయా లే వానవర్ కుక్కు “శెన్ని
మణిచ్చుడర్” ఎన్నకుక్కుతైయిలైయితే. (త్తణ్గాల్ తిఱల్ వలియై) తిరు
త్తణ్గాలి లేనిస్థురళి ప్రతిపక్ష తై అడర్ క్కిఱ పరుమిడుక్కునై. వలియై
యుమ్ మిడుక్కుయుమ్ కాణుమ్బడి కణ్ణుక్కుత్తోడల్ల ఒరువడివుకొణ్ణు
నిస్థురళినవనై. (తనై ప్పిఱరటియా త్తత్తువ తై) తానానతనైయై
త్రానే కాట్టిల్ అఱియలామ్, అల్లా తార్ కుక్కు అఱియవొణ్ణాత అర్థ
తత్త్వతై. (౨) “నినై ప్పయావర్ కాణవల్లర్” ఎన్ఱారితే యమత్తై ప్పి
రానుమ్. (ము త్తినై) ఆశ్రితర్ కళ వఱిట్టుక్కొళ్ళలామ్బడి కుళిర్ న్దవడి
వత్తై యుడై యనాయుక్కిఱవనై. (అన్నతై మీనై అరియై) అన్న
ముమ్ మీనుమ్ ఆళరియుమ్ ఎన్ఱు - దివ్యావతారజ్జళై చ్చొల్లుకిఱు.
(అరుమత్తయై) అత్తా లేఫలి త్తఫలమ్. తనై ప్పఱిలుమ్ పెఱివరి తాన
వేదత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనానవనై. (మున్నివ్వులకుణ్డ మూ ర్తియై)

మూ.—

కోవలూర్

మన్ను మిడై కి ధీయెమ్మాయననై, పేయలఱు (౧౨౨)

ప్పిన్నుమ్ములై యుణ్ణపిళ్ళైయై,—అళ్ళల్ వా

యన్న మిరై తేరఱున్దూ రెఱుఱుండరై, (౧౨౩)

తైన్ తిలైచ్చి తిరకూడ త్తై శెల్వనై,—

అన్య.— కోవలూర్ ఇడై కి ధీ, మన్నుమ్ ఎమమాయననై. పిన్నున్, పేయలఱు, మురై ఉణ్ణ పిళ్ళైయై, (౧) అన్నమ్, అళ్ళల్ వాయ్, ఇరై తేర్, అఱున్దూర్ ఎఱుమ్మకుడరై, తేన్ తిలైచ్చి తిరకూడత్తు, (౧౦) ఎన్ శెల్వనై,

అర్థము.—తిరుక్కోవలూరి నవవఱ్, అమరియుండెడి మాయాశ్చర్యభూషణుడును, తరు వార, పిశాచియైన పూతన అఱుమనట్లు, (దాని) స్తనమును బాసముఁజేసిన బాలుఁ డును, (౨) హంసములు, బురదలు, అహారమును వెతికుచున్న, తిరువఱున్దూరిలో వర్ధిల్లుచున్న శుజ్జ వలుఁడును, దక్షిణమందలి తిలై ఛామందున్న చిత్రకూటమందు వేంచేసి యున్న, (౧౦) నాసంపత్తును,

ప్రళయకాల త్తిలై భూమియై యుణ్ణ అత్తాలే విలక్షణ పిగ్రహయుక్త నానవనై.

(కోవలూర్ మన్ను మిడై కి ధీయెమ్మాయననై) “ అశ్రితర్ కు భోగ్యమాన ఇడమే తనక్కుప్పరమభోగ్యమ్ ” ఎన్ఱు అక్లేనిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిఱ సర్వసులభ నానవనై. (పేయలఱుప్పిన్నుమ్ములై యుణ్ణపిళ్ళైయై) కంసనుడై యవృ త్తియూలేపన్ద పేయసుయరై, అవల్ అలఱుమ్బడియాక, (౧) “ ప్రాణసహితంసఖా ” ఎన్ఱిఱపడియే పానమ్ పణ్ణిన బాలనానవనై. మున్నే ఉలకుణ్ణు, పిఱములై యుణ్ణపడి.

(అళ్ళల్ వాయన్న మిరై తేర్ అఱున్దూ రెఱుఱుండరై) శేఱు కణ్ణుఱుఱాయ్ కిక్కడవ అన్నబల్, శేఱ్ శేఱ్ కిక్కుణ్ణ ఇఱాయాతే మేల్ పిఱున్దు సఱ్చురిక్కుమ్బడియాన భోగ్యతైయెయుడై య తిరువఱున్దూ రిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిఱ నిరవధికి తేజోరూపనై. తిరువఱున్దూరిలేము తైత్తి ఆదిత్యనై యెఱుఱుమామ్. (త్తై తిలైచ్చి తిరకూడ త్తై శెల్వనై)

మూ.— మిన్నిమత్తైతవ్వుమ్ వేజ్గడ తైమ్వి త్తకనై, (౧౨౪)
మన్ననై మాలిరుళ్ళొలై మణాళనై,
కొన్నవిలుమాళిప్పడైయానై,—కొట్టియా (౧౨౫)
రన్నవురువిలిరై,

అన్వ.—మత్తై, మిన్ని తవ్వుమ్, వేజ్గడు, ఎమ్ విత్తకనై,మన్ననై, (గీ. మాలిరుళ్ళొలై మణాళనై, కొల్ నవిలుమ్ ఆళివనైయానై, కొట్టియూర్ అన్న శురువిల్ ఆరియై, అర్థము.—మేఘములు, మెటిసి సంచరించుచున్న, వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న మాయొక్క సర్వజ్ఞుడును, రాజై, (గీ.) శురుమాలిరుళ్ళొలయందు వేంచేసియున్న (వా)వల్ల భుండును, (శక్తు) హింసయందు ప్రసిద్ధమైన సుదర్శనము నాయుధముగాగలవాడును, తిరుక్కొట్టియూరిలో వేంచేసియున్న, అటువంటి విగ్రహముగలనరసింహుడును,

అజుత్తైసమృద్ధియరుక్కుమ్మడి వాచామగోచరమ్ (మిన్ని) మత్తైతవ్వుమ్ వేజ్గడ తైమ్వి త్తకనై) తిరుక్కొప్ప కొణ్ణుపోనాలుమ్ కుచ్చి నల్లయే త్త వడివిలిరుట్టిక్కు కైవిళక్కాక మిన్నోడేవుక్కు సచ్చి రిక్కిఱ తిరుమలైయిలే నిన్దురుళినవనై. (౧) “తన్నాక త్తిరుమ శైతజ్జీయ” ఎన్నమ్, (౨) “మిన్నొత్తనుర్దురుళ్ళల్ మెల్లియలై త్తిరుమార్ పిల్ మన్నత్తా వైత్తుకన్దా” ఎన్నమ్, (౩) “అలర్నేల్ మణై యుత్రైమార్ వర్వ” ఎన్నమ్ శొన్నవివత్తుక్కు, మిన్నైయమ్ మేఘశైయుమ్ దృష్టాన్త మాక అరులిచ్చె చ్చెకితార్. (౪) “మిన్నార్ ముకిల్ శేర్ తిరువేజ్గడమ్”, (౫) “మిన్ను మాముకిల్ మేవురణ్ణిరువేజ్గడమ్”.

(మన్ననై మాలిరుళ్ళొలై మణాళనై) ఎనక్కు రాజావాయ్ త్తిరు మలైయిలేవదునిన్దురుళి ఎణ్ వల్లభానానవనై. మన్ననై - మన్ననాకవు నూమ్. (కొన్నవిలుమాళిప్పడైయానై) ప్రతిపక్షునిరసనత్తుక్కిడాన పరికర శైయుడై యవనై. (కొట్టియూరన్నవురువిలిరై) తిరుక్కొట్టి

(౧) నా-తి-౮-౪.

(౨) ది-మొ-౬-౯-౬.

(౩) తిరువాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౪) తి-మొ-౧-౧౦-౬.

(౫) తి-మొ-౨-౧-౧౦.

† ఇత్యాది.

మా.—

తిరుమెయ్య

తిన్నముత వెళ్ళుతైయిన్దళూరన్దణనై, (౧౨౬)

మన్నుమతిట్కచ్చివేళుక్కైయాళరియై,

మన్నియపాడక తై మైన్దనై, — వెంకావి (౧౨౭)

లున్నియయోకత్తుఱక్కటై,

అన్య.—తిరుమెయ్య, ఇన్ ఆముతవెళ్ళుతై, ఇన్దళూర్ అన్దణనై, మన్నుమతిల్ కచ్చి, వేళుక్కై, (గ) ఆళరియై, పాడకత్తుమన్నియ ఎమ్ మైన్దనై, వెంకావిల్, ఉన్నియ, యోకత్తు ఉఱక్కటై, (౧౦)

అర్థము.— తిరుమెయ్యమందలి, భోగ్యమైన అమృత ప్రవాహమువంటివాఁడును, తిరు విన్దళూరిలో వేంచేసియున్న పరిశుద్ధుఁడును, దృఢమైన ప్రాకారములుగల కాళ్ళీనగరములో, వేళుక్కైయను దివ్యదేశమందున్న, (గ) నరసింహుఁడును, తిరుప్పాడకమంద మలియున్న మారూపనవంతుఁడును, తిరు వెంకావిలో, పర్ణిలుచున్న, యోగనివ్రకల వాఁడును, (౧౦)

యూరిలే నరసింహరూపియాయ్ నిన్దరుళినినై, తమ్ముడైయ పేచ్చుక్కు నిలమన్ది క్కేయిరుక్కైయాలే అప్పడిప్పట్ట ఉరు ఎన్నుమ్మడియానవడి వ్వుకై యునైయవనై. (తిరుమెయ్యత్తు ఇన్నముత వెళ్ళుతై) నడువఱ్ఱియిలే విడాయ్ త్తార్ కుక్కు విడాయ్ కెడ ఒరు అమృతసాగరతై త్రేక్కినాత్పలే యిరుక్కిఱవనై. (ఇన్దళూరన్దణనై) తిరువిన్దళూరిలే నిట్కిన్దళరమ పావననై.

(మన్నుమతిట్కచ్చివేళుక్కైయాళరియై) తిరువేళుక్కైయిలే నిత్యవాసమపణ్ణుకిఱ నరసింహ వేషతైయడైయవనై. మన్నుమ్మతిల్ — ప్రళయత్తిలుమ్ అఱియాతమతిల్. (మన్నియపాడక తైమ్మైన్దనై) తిరుప్పాడక త్తిలే యెఱున్దరుళియిరుక్కిఱ నవరూపనస్వభావనై.

(వెంకావిలున్నియయోకత్తుఱక్కటై) తిరువెంకావిలే ఆక్రత సంరక్షణత్తుక్కు ప్పాఱ్డన అనుసన్ధానత్తడే తిరుమఱ్ఱివై ప్పిరానుక్కాక

మూ. —

ఊరకత్తు

శన్నవనై యట్టపుయకర తైమ్మానేర్ శ్తై, (౧౨౮)

ఎన్నై మనజవర్ న్దవీశనై, — వానవర్ తమ్

మున్నవనై మూఱ్ఱిక్కళత్తువిళక్కినై, (౧౨౯)

అన్నవనై యాతనూరాణ్ణళక్కుమైయనై,

అన్య. — ఊరకత్తులో అన్నవనై, అట్టపుయకరత్తు ఎమ్మాన్ ఏర్ శ్తై, ఎన్నై, మనమకవర్ న్ద, ఈశనై, (గీ) వానవర్ తమ్ మున్నవనై, మూఱ్ఱిక్కళత్తువిళక్కినై, అన్నవనై, ఆతనూర్, అణ్ణ అళక్కుమ్ ఐయనై, (౧౦)

అర్థము. — తిరు ఊరకములో వేంచేసియున్న అటువంటి విలక్షణుడును, అప్తభుజమందలి మాస్వామియైన శ్రీఘ్నాడును, నమ్మ, హృదియాపహరముజేసిన, స్వామియు, (గీ) నిత్యనూరుల కగ్రేపరుడును, తిరుమూఱ్ఱిక్కళమందు దీపమువలె వెలుగుచున్న వాడును, అటువంటి వాడై, ఆతనూరిలో వేంచేసియున్న, సంత్సరము (మొదలగుకాలము) ను నిర్వహించుచున్న స్వామియు, (౧౦)

ప్పడుక్కైమాటిప్పడు త్తవనై. (ఊరకత్తుశన్నవనై) తిరువూరకత్తిలే తిరువులకళన్దరుళిన శెవ్వితోర్ శ్తై వన్ద నిట్కిఱునిలై. పేచ్చుక్కునిలమన్ది క్కేనిట్కిఱునిలై య్క్కై యువైయవనై. (అట్టపుయకర తైమ్మానేర్ శ్తై) తిరువట్టపుయకర త్తిలే అనై క్కరుళి శెయ్ త వడివై కాట్టిక్కొణ్ణ పెరియమేనాణిప్పత్తోర్ శ్తై నిట్కిఱువనై. (ఎన్నై మనమకవర్ న్ద ఈశనై) (౧) “యస్య సాజనకాత్మజా” ఎన్నుమాపాలే ఎన్నుడై యనెన్జై యపహరి తతా లేవన్దమేనెతోర్ శ్తై విరుక్కిఱువనై.

(వానవర్ తమ్ మున్నవనై) * అయర్వఱుమమరర్ కళుక్కు ఎల్లావకై యాలుమ్ తన్నై యనుభవిప్పిత్తుక్కొణ్ణ నిట్కిఱువనై. (మూఱ్ఱిక్కళత్తువిళక్కినై) తిరుమూఱ్ఱిక్కళ త్తిలే మికవుమ్ విళక్కి నిన్దుళువనై. “ వళ త్తివై ” ఎన్దుపారమానపాతు - నిన్దుత్తానవనై యెన్దు మామ్. (అన్నవనై ఆతనూరాణ్ణళక్కుమైయనై) తిరువాతనూరిలే ఇప్పడి

మూ.- నెన్నలై ఇన్ఱినై నాళైయై, — నీర్లలై మేల్ (౧౩౦)

మన్నుమటై నాన్ఱుమానానై, ప్పల్లాణి
తెన్నన్ తమిళై వడమొళియై, నాజ్గారిల్ (౧౩౧)
మన్నుమణిమాడక్కొయిల్ మణాళనై,

అన్య - నెన్నలై, ఇన్ఱినై, నాళైయై, నీర్లలై మేల్, మన్నుమటై నాన్ఱుమానానై, (౫)
తెన్నన్ పుల్లాణి, తమిళై, వడమొళియై, నాజ్గారిల్, మణిమాడక్కొయిల్ మన్నుమ
ణాళనై, (౧౦)

అర్థము.- భూతకాలనిర్వాహకుఁడును, వర్తమానకాలనిర్వాహకుఁడును, భవిష్యత్కాల
నిర్వాహకుఁడును, తిరునీర్ మలయందలి, నిత్యములైన నాన్ఱువేదములచేతఁ బ్రతిపాదింపఁ
బడుచున్నవాఁడును, (౫) దక్షిణపురాజయొక్క తిరుప్పల్లాణిలో, ద్రావిడవేద ప్రతి
పాద్యుడై, సంస్కృతవేదప్రతిపాద్యుడై వేంకోసియున్నవాఁడును, తిరునాజ్గారిలో,
తిరుమణిమాడక్కొయిలలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న నాయకుఁడును, (౧౦)

ప్పట్టల్లికైయుడై యనాయ్, కాలత్తుక్కునిర్వాహకనాయ్ కొల్లొన్ఱు నిన్ఱు
రుళినస్వామియై. (నెన్నలై ఇన్ఱినై నాళైయై) అకాలన్దనై ౨ భూత
భవిష్యద్వర్తమాననూకి పరిచ్ఛేదిక్కటామృడి అతుక్కునిర్వాహకనాయ్
నిన్ఱు నన .

(నీర్ మలై మేల్ మన్నుమటై నాన్ఱుమానానై) తిరునీర్ మలై
యిలేవన్ఱు సన్నిహితనాయ్ నిత్యనిర్దోషమాన వేదజ్ఞులై ప్రతిపా
దిక్కప్పట్టరుక్మిణవనై . (పుల్లాణి తెన్నన్ తమిళై వడమొళియై) తెన్నన
తాన తిరుప్పల్లాణియిలే సంస్కృతరూపమాయుమ్ ద్రావిడరూపమా
యుముళ్యవేదమెన్న, వేదన రమానతిరువాయ్ మొళియెన్న, ఇవన్ గుక్కు
నిర్వాహకనాయ్ ఇవన్ గుక్కు ప్రతిపాద్యనాయుళ్యవనై . వడమొళి
యెన్ఱు శ్రీరామాయణత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనెన్ఱువుమామ్. తెన్నన్ తమి
ళైయై - అగస్త్యరుడైయ తమిళుక్కు ప్రతిపాద్యనెన్ఱుమామ్. “ వడ
మొళియైనాజ్గారిల్ ” ఎన్ఱు మేలేకూట్టవుమామ్.

(నాజ్గారిల్ మన్నుమణిమాడక్కొయిల్ మణాళనై) తిరునాజ్గారి

మూ.— నన్నీర్ తలై చ్చుజ్జనాణ్ణుతియై, — నాన్ వణ్ణుమ్ (33-౨)

కణ్ణనై క్కణ్ణపురత్తానై, తైన్నతై యూర్

మన్ను మణిమాడక్కోయిల్ మణాళనై, (౧౩౩)

క్కన్నవిల్ తోళ్ కాళైయై,

అన్య — నల్ సీర్ తలై చ్చుజ్జమ్, నాల్ మతియై, నాన్ వణ్ణుమ్ కణ్ణనై, కణ్ణపురత్తానై, తైన్ నతై యూర్, (౫) మణిమాడక్కోయిల్ మన్ను మణాళనై, కల్ నవిల్ తోళ్, కాళైయై,

అర్థము.— మంచినీళ్లుగల తలై చ్చుజ్జాను అనుదివ్యదేశమందు పూర్ణి మయందు దించిన చంద్రునివలెన్ను వాడును, నేనాశ్రయించుచున్న పృథ్వియై, తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న వాడును, సుందరమైన తిరునతై యూర్కిలో, (౫) మణిమయములైన మణ్ణపములుగల కోయిలలో వేంచేయున్న నాయకుడును, రాయవలె వ్యవహరించు ప్రసిద్ధములైన భుజములుగల, యావనపంతులులైన సర్వేశ్వరుని,

రిల్ తిరుమణిమాడక్కోయిల్ లేవిడాతేనిన్టరుళి అడిమైక్కొణ్ణత్తాలేనాయక నానవనై. (నన్నీర్ తలై చ్చుజ్జనాణ్ణుతియై) నల్లజలనమ్మిద్దియై యుడై త్తాన తలై చ్చుజ్జాట్టిలే, కిడలిలే చ్చన్ద్రునుతిత్తాత్తోలే పరిపూర్ణనాయక్కుళిర్ న్దు నిత్కిఱవనై.

(నాన్ వణ్ణుమ్ కణ్ణనై క్కణ్ణపురత్తానై) (౧) కణ్ణపుర మొస్తుడై యానుక్కడి గోర్ బరువర్ క్కురియేనో” ఎన్ను మ్పడి అనన్యార్తై యాక్కిన వడివై కొణ్ణ నిన్టరుళినవనై. (తైన్ నతై యూర్ క్క మన్ను మణిమాడక్కోయిల్ మణాళనై) ఇవై యెల్లావల్ గుక్కు మడియాక త్తిరునతై యూరిలే వన్దు నిన్టరుళిన వడివన్దు కై కాట్టి ఎత్తై యిలేమడలై కొడుత్తు మణిమయ మానకోయిల్ లే నిరతిశయభోగ్యమాన వడివై కాట్టి ఎన్నై త్తోత్పత్తు అత్తాలేయనక్కు నిర్యాహక నాయ నిన్టరుళినవనై.

(కిల్ నవిల్ తోళ్ కాళైయై) “ఓరబత్తైయై వెన్తోమ్” ఎన్ట తోళ్ నలియైక్కొణ్ణాడి యిరుక్కితానెన్ను తల్. అన్టియే. “బరుస్త్రీయై మడ లెడుప్పిత్తు కొణ్ణామ్” ఎన్ట తల్ పరువనై కొణ్ణాడి యిరుక్కిటవనై.

మూ.— క్కణ్ణాజ్జుక్కై తొఱుతు,
ఎన్నిలై మైయెల్లామటివిత్రైలెమ్మైరుమాన్, (౧౩౪)

అన్య-కణ్ణ, అజ్జు, కైతొఱుతు, ఎన్ నిలై మైయెల్లామ్, అటివిత్రైల్, (౧) ఎమ్మైరు
మాన్,

అర్థము.- నేవించి, అచ్చట, (వానికి) అజ్జలిచేసి, వాస్థితులనన్నిటిని, తెలియపఱచినచో,
(౫) మాన్వామి,

తొలై యుమ్ పరువ త్రైయుమ్ కొణ్ణాడియరుక్కిఅవనై. (కణ్ణ) కాణ

వేణుమెన్ను చూతై కణ్ణల్లతునిఅ-వొట్టాతితే. (౧) “ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్ప

నొక్కి నే” ఎన్ఱుముతల్ నొక్కి లేయితే ఆనై కై వళర్ ప్పణ్ణతు; ఇన్నముమ్

ఇవ్వానై క్కిడాక క్కణ్ణల్లతు మీళే. (అజ్జుక్కై తొఱుతు) కణ్ణవిడ తే

అవర్ కు-చ్చెయ్యక్కడవ తొన్ఱుణ్ణ; తమైయనోవెన్ఱు తొఱుక్కడ వే.

(౨) “నమ్ కణ్ణళా-ణ్ణు తలై యిల్ వణ్ణపుమాన్దొలో” ఎన్ఱు ఉపాధ్యా

యనవనితే. (౩) “కానల్యాలోకిభర్రామ్” ఇత్యాది. (ఎన్నిలై మైయెల్లా

మటివిత్రైల్) ఎన్నుడై య స్త్రీత్వత్రైయుమ్ కులైత్తు మడలూరుకై

తవిరే అన్ఱి అన్నుడై యతుణ్ఱై అటివిత్రైల్. (౪) “ఉనై ఎక్కాణ్

తోరానై యినాల్” ఎన్ఱు (౫) *తాదేత న్దైయి లానై ప్పట్టపడియుమ్, (౬)

“అఱిటుమ్ ఆనై విడాళాల్” ఎన్ఱు. పిఱర్ శొల్లుమ్బడి అవ్వానై ముడియ

నడన్దపడియుమ్, (౭) “*ఎళిన్దనై క్కినియె యామ్బడి *పుకున్ద ఉనై ఎ

హొకలొట్టే” ఎన్ఱు కాలక్కిట్ట, త్తామ్ పోయ్ త్రిరువాలియిలే

తూతువిడ ఇరున్ద పడియుమ్, (౮) “ఆయర్ మాతర్ కొణ్ణై పుల్ కు

శణ్ణై” ఎన్ఱు తమ్మడై య ప్రణయిత్వత్రై అనుసన్ధిత్తువొల్లవెన్ఱు ఒరు

ప్పట్టు మోహన్దతై యాయ్, (౯) *పార్ త్తే పల్లియి లేపరిశిన్దపడియుమ్,

(౧) ౪౪.

(౨) తిరువాయ్-౫-౩-౭.

(౩) రా-సు-౩౮-౫౫.

(౪) తి-మొ-౧-౯-౧.

(౫) తి-మొ-౧-౯.

(౬) తి-మొ-౨-౭-౧.

(౭) తి-మొ-౩-౫-౧.

(౮) తి-మొ-౪-౮-౩.

(౯) తి-మొ-౪-౮.

మూ.— తన్నరుళుమాకముమ్ తారానేల్,

అన్య.— తన్ ఆరుగుమ్, ఆకముమ్, తారానేల్,

అర్థము.— తనకృపను, దివ్యవిగ్రహమును, ఇవ్వకఁబోయినేని,

యుమ్, *తిరువిస్త భూరిలే(౧)*అయలారుమేశ (౧)*ఉమ్మక్కాణు మా
శైయెన్నుమ్ కడలిలే విఱ్ఱున్దటివిత్త పడియుమ్, (౨)*వెరునాతాళిలే,
(౩) “తాతాడువనమూలై తారానా” ఎన్ఱు వాయ్ వెరువి కోయిల్
తిరువాళలిలే ముత్తైయిట్టపడియుమ్, (౪)*శినవిల్ శెఱ్ఱణిలే తిరునత్తై
యూరిలే కనాక్కణ్ణపడియుమ్, (౫)*తన్దై కాలిల్ పెరువిలఱ్ఱిలే తిరుప్పూ
న్దూరిలే (౬)*ఎనై ఎమ్మబలనుమ్ ఎఱ్ఱిలుమ్కొణ్ణ-పొన్నమ్; త్రికిళ్ మెలి
వెయ్ తప్పొనపడియుమ్, (౭)*తెళ్ళియూర్ తేవరిలే(౮)*కణ్ణపుర మెన్ఱు
పేశియరుకివాయ్ పెరువిసపడియుమ్, సలైయిఱ్ఱున్దపడియుమ్, (౯)*కరైయ
డుత్తవిలే(౧౦)*తన్దైకాలిలేనెళ్ళు(౧౧)*తొరినాశైయిల్ పోక్కున్దైయల్
లు(౧౨)*నాఱ్ఱై డొఱ్ఱియిల్ పెరి తానపడియుమ్, (౧౩)*కావార్ మడలిలే
తిరుప్పల్లాణియి లేపాయ్ శొల్లిప్పొనపడియుమ్, (౧౪)*తవళళళమ్పిత్తైయి
లేతరై క్కిడై కిడన్దపడియుమ్, (౧౫)*మూవరిల్ ముమ్ముతల్వని లేతిరుమ
లైయిలేకూడత్తై ప్పట్టుక్కిడైయూమే (౧౬)*తిరుత్తాయ్ శెమ్పొత్తిలే
నిమిత్తమ్ పార్ త్తిరున్దపడియుమ్. (ఎమ్మెరుమాళ్) తన్దైయత్రియమాటి
యుమ్ పెఱవేణ్ణున్బడియన్ఱో అత్తలైయిల్ వైలక్ష్యమ్, అవ్ వరున్ద
నైయుమ్ పార్ త్తిరుక్కలాన్బడియో? వెళ్ దశై యెన్ఱితాళ్.

(తన్నరుళుమాకముమ్ తారానేల్) తన్ పేతాకకృపై పణ్ణిత్త
న్నుడమోబ్బడేవన్ద ఎనై యన్దైయానాకిల్.

(౧) తి-మొ-౪-౯-౩.

(౨) తి-మొ-౫-౫.

(౩) తి-మొ-౫-౫-౬.

(౪) తి-మొ-౭-౩.

(౫) తి-మొ-౭-౫.

(౬) తి-మొ-౭-౫-౯.

(౭) తి-మొ-౮-౨.

(౮) తి-మొ-౮-౨-౩.

(౯) తి-మొ-౮-౩.

(౧౦) తి-మొ-౮-౫.

(౧౧) తి-మొ-౮-౫-౨.

(౧౨) తి-మొ-౮-౫-౬.

(౧౩) తి-మొ-౯-౪.

(౧౪) తి-మొ-౯-౫.

(౧౫) తి-మొ-౯-౯.

(౧౬) తి-మొ-౧౦-౧౦.

మూ.—

తన్నై నాన్

మిన్నిడైయార్ శేరియిలుమ్ వేతియర్ కళ్ వాళ్ళొడత్తుమ్, (౧౩౫)

తన్నడియార్ మున్నుమ్ తరణిముల్లు తాళుమ్,

కొన్న విలుమ్ వేల్వేన్దర్ కూట్టత్తుమ్

అన్య.—తన్నై, నాన్, మిన్ ఇడైయార్ శేరియిలుమ్, వేతియర్ కళ్, వాళ్ళొడత్తుమ్, (౫) తన్ ఆడియార్ మున్నుమ్, తరణిముల్లు తాళుమ్, కొల్ నవిలుమ్ వేల్, వేన్దర్, కూట్టత్తుమ్, (౧౦)

అర్థము — తనస్వరూపమును, నేను, మెఱుపువంటినదుముగల స్త్రీలయెదుటను, వైదికోత్తములు, నివసించుచున్న స్థానములందును, (౫) తనభక్తులముందటను, భూమినంతయు బరిపాలించుచున్న వారై, హింసాకరమని ప్రసిద్ధములైన ఈ పులుగల, రాజుల, సమూహములందును, (౧౦)

(తన్నై ౨) సర్వధామడలెడుత్తాకిలుమ్ పెరి వేణ్డున్బడియాన వై లక్షణ్యతైయై యతన్నై. (నాన్) ఏతేనుమ్ శెయ్ తాకిలుమ్ అపేక్షితమ్ సోత్తలైలు మీళువత్తైయెన్నుమ్ తుణివై యుడైయనాన్. (మిన్నిడైయార్ శేరియిలుమ్) అల్లాతవిడమ్ శెయ్ తపడిశెయ్య, ఎన్నోత్తై సజాతీయర్ కుక్కు మున్దుఱి అఱివిక్కత్తట్టైయితే. తాన్ రసిక నాయ్ ప్రణయిత్యమ్ కొణ్డాడి యిరుప్పతు అవర్ కళ్ వక్కలిలేయితే. మిన్నిడైయార్ రెన్దు - ఆణ్ణాళ్ పోల్వార్ గోష్ఠియిలుమ్ తిరుక్కురవై కోత్తపెణ్ణాళ్ తిఱిఱ్ఱళిలుమ్, ఇతు వేయన్తో అననుడైయ రసికత్వమిరున్దపడియెన్దు ఎన్నుడప్పైక్కాట్టి “ స్త్రీఘాతుకణ్డికోళ్ ” ఎన్నితేన్. (వేతియర్ కళ్ వాళ్ళొడత్తుమ్) ఉవాసకా గ్రేసరరాన వ్యాసాదిగోష్ఠియిలుమ్, వేతియరెన్దు - పెరియాళ్ వార్ వత్తిక్కిఱి దేశిఱ్ఱళిలు మెన్నపుమామ్. (తన్నడియార్ మున్నుమ్) (౧) “గుణైర్దాస్యము పాగతం” ఎన్ఱాత్వోలే గుణజ్ఞానత్తాలే జీవితుక్కిడప్పార్ శిలరుణ్డతే - నమ్మాళ్వార్ పోల్వార్, అవర్ కళ్ సన్నిధియిలుమ్ ; అవర్ కళ్ మున్నే. “ఇతుకిడికోళ్ అవన్ గుణమిరున్దపడి” ఎన్దు ఎన్ వడివైక్కాట్టి, “నృశంసన్” ఎన్నక్కడవేన్. (తరణిముల్లు తాళుమ్ కొల్ నవిలుమ్ వేల్ వేన్దర్

మూ.—

నాట్టకత్తుమ్,

(౧౩౬)

తన్నిలై మైయెల్లా మటివిప్ప, — తాముననాళ్

మిన్నిడై యాయ్ చ్చియర్ తమ్ శేరిక్కళవిన్దన్,

(౧౩౭)

అన్బ. — నాట్టకత్తుమ్, తన్ నిలైమై ఎల్లామ్, అతివిప్పన్, తాన్, ముననాళ్, (౧)

మిన్ ఇడై ఆయ్ చ్చియర్ తమ్ శేరి, కళవిన్ కణ్

అర్థము. — (తక్కిన) దేశములందును, తనస్వభావములనన్నింటిని, తెలియపఱచెదను, తాను, పూర్వకాలమందు, (౫) మెఱుపుపఱచినదుముగల గోపికలపల్లెలలో, (చేసిన) దొంగతనమందు,

కూట్టత్తుమ్) ఒవ్వొరునాడుకళుక్కు క్కడవరాయరుప్పార్ ఇవన్ వీరవాళియెచ్చొల్లి కొణ్ణాడానిఅప్పర్ కళితే; అవిడదగ్గలిలే “ఇతుకిడికోళ్ అవన్ రత్తకనాయరుక్కి అవడి” ఎన్దు అబ్బలెయాన ఎవడివై క్కాట్టుకి తే. (వేల్ వేదర్) శ్రీకులశేఖరప్పరుమాళ్, తొడై మాన్ చ్చక్కి వర్రి పొల్వారిత్. ఇజ్జనెపిరిన్దు చ్చొల్లుకి అతే? (నాట్టకత్తుమ్) లోకమడదగ్గిరిన్దువిడదగ్గలిలే శెన్దు “నెళ్వరమ్ జగన్దు” ఎన్దు భ్రమిత్తిరుక్కి అవర్ కళై “నిరిళ్వరమ్ జగన్దు” ఎన్దు ఇరుక్కుమ్బడి పణ్ణుకి తే. (నాట్టకత్తుమ్) మన్మథుమ్ నిలక్షణర్ వర్తిక్కి అదివ్వుదేశదగ్గలిలుమ్. (తన్ నిలైమైయెల్లా మటివిప్ప) ఇవ్వుడివై క్కాట్టి, అగ్గ్రామైయై విలైత్తు మడలెడుక్కుమ్బడిపణ్ణి “ఎన్నుడై యడడమ్బు కొడుప్పళిలై” ఎన్దురుక్కి అ తాతుణివైయెల్లామ్ అటివిప్ప. నానాకాతెన్దిరుద్దానత్తనై య్ని తాళ్. ఇని అతుక్కు ఉనక్కెన్ ఎన్న ; లోకమడైయై కైవిడుమ్బడియాక ప్పణ్ణుక్కడవే. పారిపుఅమ్ తదవి, తనై “ఈశ్వరన్” ఎన్దురుప్పార్ పక్కల్ అవనిరుక్కుమిరుప్పై నాట్టిలే వెలియిడక్కడవే.

ఇప్పడి ప్రతిక్షై పణ్ణిన గుణహానియై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్.

(తా) ఇతుశెయ్ తానాయ్ మేనాణిత్తిరుక్కి అతా. (ముననాళ్)

శెయ్ తనాళ్ ప్పక్కిన్ శెన్దిరుక్కి తేనో? (మిన్నిడై యాయ్ చ్చియర్ తమ్

శేరిక్కళవిన్ కణ్) అకదగ్గళితోలుమ్ తన్ నియేన్ ద్దకళపు. శేరిక్కళ

వెన్దు. తా ఒరు శేరియాకవన్దో కళపుకణ్ణు. కళపుకణ్ణు ఓడప్పక్కల్

తున్న పడల్ తిఱన్దుపుక్కు, — త్తయిర్ వెణ్ణెయ్

తన్ వయితారవిఱుజ్జ, కొఱుజ్జయఱున్ (౧౩౮)

మన్ను మడవోర్ కళ్ పద్రోయోర్ వాణకయిద్రోల్,

పిన్నుమ్,

అన్య. — తున్న పడల్ తిఱన్దు, పుక్కు, తయిర్, వెణ్ణెయ్, తన్ వయిలు ఆర, (౫) విఱుజ్జ, కొఱుమ్ కయల్ కణ్, మన్ను మడవోర్ కళ్, పద్రో, పిన్నుమ్, (౧౦) ఓర్ వాణకయిద్రోల్,

అర్థము. — దట్టముగ నున్న తడికనుదీసి, (లొపల) ప్రవేశించి, పెరుగును, పాలును, తనకడుపునిండునట్లు, (౫) ఆరంభగా, మదించిన మత్స్యములవలెనున్న శేతములుగల వారై, (వీనినిబట్టుకొనుటయందు) ఏకాగ్రచిత్తులైయున్న స్త్రీలు, పట్టుకొని, దానిపైన, (౧౦) ఒక పెద్ద (చిన్న) త్రాటిచేత,

తుడరుకిఱ పెణ్ణుళుడైయ ఇడైయనుడైయ నుడజుతల్ కాడైక్కాక వన్టో శెయ్ తతు. (తున్న (పడల్ తిఱన్దు పుక్కు త్తయిర్ వెణ్ణెయ్)) నెరుజ్జిసపడలై యిట్టు వాళల్ కలై మర వైయిట్టు తిరుకీ వైప్పర్ కళా యిద్రో, అనద్రై త్తిఱన్దు కొడుపోయ్ ప్పక్కు. తిఱన్దువై త్తార్ కళాకిల్ అడై త్తుకొడుపోయ్ ప్పక్కు. కళవు కాన్బాతు తుచ్చమాన తయిరుమ్ వెణ్ణెయుమన్టో? బొద్దప్రతిమెయో? (తన్ వయితారవిఱుజ్జ) ఏతేను మొరుతిరుమతిళ్ శెయ్ కైక్కాక వో? ఇవణ తీరామాద్రో చ్చెయ్ తు అకప్పడాతేతిరిద ఇళిపుతీర, అకప్పట్టపోతే “నల్ల తామ్” ఎన్దు సీళియ తోరుకయిలుకొడువన్దు కొడుచ్చారిల్లై యితై ఎన్దిఱ అహజ్జారమ్ తోద్రోప్పార్ క్కొఱపోడై కణ్ణిల్ పుకరైయుమ్ ఆశ్చర్యమాయరుక్కిఱ నడివై యుమ్. (మన్ను మడవోర్ కళ్ పద్రో) ఇవణ అకప్పట్టపోతే ఒరుకై కుఱ ఆయిమ్ పెణ్ణళాయ్ వన్దుపిడిత్తు విడాతే నిన్విరోళ్. (ఓర్ వాణకయిద్రోల్) అప్పోసు కై క్కెట్టిద్రోరుకయిలు; నల్ల తామ్బున్టే. (౧) “కణ్ణిక్కుఱుమ్ కయిలు” ఎన్దుమ్, (౨) “కణ్ణియోర్ కుఱుమ్ కయిలు” ఎన్దుమ్, (౩) “కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బు” ఎన్దుమ్, ఇతుతనై శిక్షిత్తు వై

ఉరలోడుకట్టుణ్ణ పెన్ద్రీమైయుమ్, (౧౩౯)
అన్నతోర్ పూతమాయాయర్ విమ్రవిన్దన్,
తున్నుశకడత్తాల్ పుక్క పెరుజ్జోన్ శై, (౧౪౦)
మున్నిరున్దుమున్ద్రత్తా తున్ శియ తెన్ గనవమ్.

అన్వ.—ఉరలోడు కట్టుణ్ణ పెన్ద్రీమైయుమ్, ఆయర్ విమ్రవిన్దన్, తున్ను శకడత్తాల్ పుక్క, పెరుమ్జోన్ శై, అన్నతు ఓర్ పూతమాయ్, (౫) తాన్ మున్నిరున్దు, మున్ద్రు తున్ద్రీయ, తెన్ద్రునవుమ్,

ఆర్థము.—టోటితో (కట్టగా) కట్టుపడిన గొప్పతనమును, గోపలకత్నవమందు, నిబిడ ముల్లెనబండ్లమీదఁ దీసికొనిపోయిన, గొప్ప అన్న సమూహమును, అటువంటి యొక భూతమై, (౫) తాను, (అందఱిఁకండ్ల) ముందఁబనుండి అంతయు, భుజించిన నిర్జలము,

త్తార్కళితే. (పిన్నమ్ ఉరలోడుకట్టుణ్ణ పెన్ద్రీమైయుమ్) కైయాలే విడిత్తు విట్టార్కళో? (పెన్ద్రీమైయుమ్) తమ్ముడై య పెరుమై యితువన్దో, అతుక్కుమేలే శెయ్తలొరు శెయలన్దో వితు.

(అన్నతోరిత్యాది) నిన్నై త్రవాతే శుణుక్కెన్నుమ్బడియానవడి వైయన్దో కొడ్డతు. (పూతమాయ్) భూతవేషతైయుమ్ పరిగ్రహిప్పారున్దో? (ఆయర్ విమ్రవిన్దన్) ఆరేనుమాక, నాభీయరిశి జీవిప్పారై శైడి త్తిరియుమాయిన్ద్రు, అక్కేపుక్కు జీవిక్కెక్కు. ఇడైయగుడైయ ఉత్సవత్తిలే. (తున్నుశకడత్తాల్ పుక్క పెరుమ్జోన్ శై) నావ్విరు వర్ తుమన్దు కొడుపోసజోన్ శై జీవితానో? పెరున్ద్రుశకటగ్గళాలే కొడు పోయ్ పుక్కు మలై పోలే కువి త్తజోన్ శై యన్దో జీవి త్తళు. (౧) *అట్టుక్కువిశోటితేయితు. (మున్నిరున్దు) ఒరుత్తిరైయై వలైత్తుత్తా జీవిక్కుప్పెన్ద్రుతో? (మున్ద్రుత్తా తున్ద్రీయ) అతిలేశితే శోలు వైక్కత్తా పెన్ద్రుతో? (తాత్తున్ద్రు) జీవిక్కుమిడత్తిల్ శిలబద్ధుక్కళోడేతా జీవిక్కుప్పెన్ద్రుతో? (తెన్ద్రునవుమ్) ఇప్పడి శెయ్తోమెన్దు లజ్జక్కత్తా పెన్ద్రుతో?

మన్నర్ పెరుమ్ శవై యుళ్ వాళ్వేన్దర్ తూతనాయ్, (౧౪౧)

తన్నై యికట్టన్దరై స్పత్తాముననాళ్ శెన్దతువుమ్,

మన్ను పత్తైకటిగ్గమన్దై యర్ తమ్ కణ్ణలిప్ప, (౧౪౨)

కొన్న విలుమ్ కూత్తనాయ్ పెయర్ త్తుమ్ కుడమాడి,

అన్వ.—మన్నర్ పెరుమ్ శవైయుళ్, తన్నై, ఇకట్టన్దరైప్ప, వాళ్వేన్దర్ తూతనాయ్, తాన్ముననాళ్, (౧) శెన్దతువుమ్, మన్ను పత్తైకటిగ్గ, మన్దైయర్ తమ్ కణ్ణలిప్ప, కొన్ విలుమ్ కూత్తనాయ్, పెయర్ త్తుమ్, (౧౦) కుడమాడి,

అర్థము.—(దుర్యోధనాది) రాజులయొక్క గొప్పసభలో, తనను, (వారు) నిందించి చెప్పునట్లు, సుఖముగఁజేవింపఁదగిన (పాణ్డవ) రాజులయొక్క దూతయై, తానుమునుపు, (౨) వెళ్ళినదియు, (తననడుమునందు) ఆమరియున్న తప్పటవాయింప, స్త్రీలయొక్క నేత్రము లానన్దింప, (విరహిణీజనుల) బాధయందుఁ బ్రసిద్ధమైన నర్తనమును జేయువాడై, దానివైస, (౧౦) కుప్పపుత్యముఁజేసి,

(మన్నర్ పెరుమ్ శవై యుళ్) రాజులకల్గడై యుల్లిరణ్ణు కిడక్కిరి పేరోలక్కత్తైనడమే. (వాళ్వేన్దర్ తూతనాయ్) తన్నై వాళ్ వాకవుమ్ తున్దై యాకవుమ్ తోన్దనాకవుమ్ దూతనాకవు ముడై యరొయిరుక్కిరి పాణ్డవర్ కళుడై యదూతనాయ్. (తన్నై* (ఇకట్టన్దరైప్ప)) తన్నై క్కణ్డారడై య అనాదరోక్తి పణ్ణమ్మడియన్తో శెయ్తతు. (తా) “ ఇతు శెయ్ తోమ్నామ్ ” ఎన్నిరుక్కిరి తానో? (ముననాళ్ శెన్దతువుమ్) కాలమ్ కిడన్దపొయిల్ దైన్దిరుక్కిరి తానో? నేర్దుచ్చెయ్ తాత్పోలే యన్తో ఇరుక్కిరితతు.

(మన్ను పత్తైకటిగ్గ) ఇవ్వసదస్యప్రవృత్తిక్కు సహకరిప్పారిల్లా మైయాలే తా నేపత్తైయై ఆరై యిలేగోత్తన్తో అడిక్కిరితతు. (మన్దైయర్ తమ్ కణ్ణలిప్ప) ఇతు శెయ్ త తెన్నెన్దల్ “ కణ్డై పెణ్ణళ్ కణ్ణళ్ కళిక్కచ్చెయ్ తోమ్ ” ఎట్టితే ఇవ్వశొల్లువతు. (కొన్న విలుమ్ కూత్తనాయ్) కణ్డార్ కుక్కుప్పిత్తైక్కవరి తాన కూత్తైయుడై యనాయీర్దు. (పెయర్ త్తుమ్ కుడమాడి) అతుక్కుమేలే కుడన్దళైయేన్ది కుడకూక్కుత్తాడి.

ఎన్ని వనెన్న ప్పడుకిన్ఱ వీడఱవుమ్, (౧౪౩)

తెన్ని లజ్జై యాట్టియరక్కర్ కులప్పావై,

మన్న నిరావణన్ తనన్ తిజ్జై, — వాళైయన్ఱు (౧౪౪)

త్తున్ను శుడుశినత్తుచ్చూర్ పణకాచ్చోరైయ్ తి,

అన్య.—ఎన్ ఇవన్ ఎన్న ప్పడుకిన్ఱ ఈడఱవుమ్, తెన్ ఇలజ్జైయాట్టి, అరక్కర్ కులప్పావై, మన్న నిరావణన్ తనన్, నల్ తజ్జై, (గి) వాల్ ఎయిలు, తున్ను, శుడుశినత్తు, శోర్య ఎయ్ తి,

ఆర్థము.—వీడు ఎందుకు (ఇట్లాడుచున్నాడు) అని చెప్పబడుచున్న వైద్యమును, దక్షిణమందున్న లక్కాపురికి స్వామినియు, రాక్షసకులమందుఁబుట్టిన (ప్రభాసురాలైన) శ్రీయు, రాజైరావణునికీ, అనుకూలభగినియు, (గి) రంపమువలెనున్న దంతములను, నిరస్తరమై, (శత్రువులను) బాధించుచున్న కోపమునుగలదియు, (శ్రీరాముని జూచి) మనస్థిశిల్యమునొంది,

(ఎన్ని వనెన్న ప్పడుకిన్ఱ వీడఱవుమ్) ఇహకపడుకిఱపాడుఎన్? నాభీయరిశి జీవిప్పార్కు ఇప్పాడుపడవేణుమోవెట్టు శొల్లకిఱ ఎలివరవైయుమ్.

(తెన్ని లజ్జై యాట్టి) శొల్లీర్ అవళొరు త్తియై. అనళైప్పోలే పిఱన్దారుముణ్డో? ‘రావణన్’ ఎట్టు ఒరు పేర్ మాత్రమాయ్, అవళన్దో అప్పడై పీట్టుక్కు నిర్వాహకై యాయ్ పోన్దాల్, (అరక్కర్ కులప్పావై) (౧) ‘జనకస్యకులేజాతా’ ఎన్ను చూపోలే రాక్షస కులత్తుక్కు నిధిపోలేయుళ్ళాల్. (మన్ననిరావణన్) శొల్లాయ్ రాజరాజనై. అవనైప్పోలే వాల్దన్దారుణ్డో? (తణిల్ తజ్జై) అవనుక్కునల్లజీవన్బోలే నరేతజ్జై. (వాళైయిలు) శొల్లీర్ ఎయిన్ఱి నొలియై. స్త్రీయాకిల్ అజ్జనెయిరుక్క వేణ్డావో తాన్. (తున్ను శుడుశినత్తు) ఎయిన్ఱి నొలిపోలేయో అణవాయల్ ద్వేష వెళ్ళమిరుక్కిఱపడి. (శూర్ ప్పణకా) శూర్పమ్ పోష్ట నఖి తైయుడై యవళి. (శోర్య ఎయ్ తి) పెరుమాళోడు తాన్ నిన్ఱై త్తువన్దపడి పరిమాఱప్పెఱామైయాలే శోర్ న్దభూమియిలేవిల్లి.

ప్పొన్ని అజ్జొణుపులర్ న్దెఱున్దకామత్తాల్, (౧౪౫)

తనై ఎనయన్దాళై త్తాన్మునిన్దమూక్కరిన్ద,

మన్నియత్తిణ్ణనవుమ్ వాయ్ త్తమలై పోలుమ్, (౧౪౬)

తన్ని కరొన్దిల్లాత తాడకైయై, — మామునిక్కా

అన్వ.—పొన్ నిజమకొణ్ణు, పులర్ న్ద ఎఱున్ద, కామత్తాల్, తనై ఎనయన్దాళై, శూర్ ప్ప, ణకావై, (౫) తాన్ మునిన్ద, మూక్కు అరిన్ద, మన్నియత్తిణ్ణనవుమ్, వాయ్ త్త మలై పోలుమ్, తన్ నికర్ ఒన్ద ఇల్లాత, (౧౦) తాడకైయై, మామునిక్కా,

అర్థము.—వివర్ణయై, మిక్కిలి వర్ణిల్లుచున్న, కామముచేత, తననాశపడినదైన, శూర్పణఖను, (౫) తానుకొపగించి, ముక్కుకొని, స్థిరపఱచుకొనిన (తన) దార్ధ్యమును; గొప్పపర్వత మవలెనున్నదియు, తనతోసమానమైన మఱియొక వ్యక్తిలేనిదియునైన, (౧౦) తాడకను, గొప్పతపస్సుగల విశ్వామిత్రునికొఱకై,

(పోలునిజమకొణ్ణు) అభిమతమ్ పెత్తామైయాలే వివర్ణమానడడ మ్మైయుడై యళాయ్. (పులర్ న్దెఱున్దకామత్తాల్) కిళర్ న్దెఱున్దకా మత్తైయుడై యళాయ్. (తనై ఎనయన్దాళై) తనై ఎనయనై ప్పట్ట ఇతన్తో అవళి శెయ్ తద్రోహమ్, తనై ఎనయనై ప్పట్టలై మునియక్కడవతో. (తాన్ మునిన్ద) ఆనై ప్పట్టలై ఒక్క ఆనై ప్పడుమతోభయ, అతఁ శెయ్యొవిట్టాల్ పిన్నై మునియవుమ్ వేణుమో?. (మూక్కరిన్ద) మునిన్ద విట్టువిడప్పెల్లతో? అవళుక్కునై రూప్యత్తైయుమ్ విత్తై త్తువిడవేణుమో? (మన్నియత్తిణ్ణనవుమ్) స్త్రీవధమ్ పణ్ణినాల్ అను తావముమిన్తిక్కే పెయ ఆణ్బిళ్ళై త్తనమ్ శెయ్ తతాక నిన్నై త్తిరుక్కిఱనిలై నిన్దదృఢత్వముమ్.

(వాయ్ త్తమలై పోలుమ్) శొల్లీర్ అవళుడై యవడివి పెరుమైయై (తన్ని కరొన్దిల్లాత తాడకైయై) తనకొప్పొరిన్తిక్కే పెరియమలై పోలే యిరుక్కిఱవడవై యుడై యతాటకైయై. “నీస్త్రీవధమ్ పణ్ణిన్దు” ఎన్ను మ్మడియైకొత్తుప్పిడిత్తు క్కేట్టాల్, “ఒరుపార్ ప్పొ శొల్లచ్చెయ్ తే” ఎన్టాయ్ న్దు చొప్పిల్లవతు. “ఇతుభట్టరరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టేన్” ఎన్దుపిత్తి యరుళిచ్చెయ్ వర్. (మాముని) అవనొరువణపడియరున్దపడియే? శ్రీజనక

తైన్నులక మేల్ మువి త్తెన్దిఱులుమ్, మల్ శనై తా (౧౪౬)

నున్నియులవావులకీయవూర్ వణనాన్,

మున్నిముళై త్తెన్దున్దోళ్ళియొళిపరన్ద, (౧౪౭)

మన్నియపురామ్ పెన్దై మడల్. (౧౪౮)

తిరుమజ్జియాన్ వార్ తిరువడికి శేశరణమ్.

అస్వ - తెన్ ఉలకు ఏల్ మువిత్తై, తిన్ తిఱులుమ్, మల్ శనై తాన్, ఉన్ని, (౧)
ఉలనా, నాన్, మున్ని, ముళైత్తు. ఎళున్ద, (౧౦) ఒళ్ళి, పరన్ద, ఒళి, పూ, మన్నియ, (౧౧)
పెన్దై, మడల్, ఉలకు, అఱియ, ఊర్వన్. (౨౦)

అర్థము. — దక్షిణమందున్న (యమ) లోకమునెక్కంచిన, దృఢపరాక్రమమును, ఇంక
నున్న, ఈచర్యలు, చెప్పి, (౫) ముగియవు. నేను, ముందుగ (నుద్యమించి), మొలిచి,
లేచి, (౧౦) పెరిగి, వ్యాపించియున్న, తెజస్సుగలదై. సుందరమై, స్థిరముగనున్నదైన,
(౧౫) త్రాటి చెట్టుయొక్క, కొమ్మను (సాధనముగాఁజేసికొని), లోకులు, ఎఱుఁగునట్లు,
నడిచెదను. (౨౦)

రాజన్ తిరుమకిళుడై య అన్ద్రొమ్మెక్కుడతనక్కడుకొడు శెన్ద్రవణ,
తైయుమ్ మడలు నూయిగుక్కిఱి ఎన్నాన్ద్రొమ్మెక్కుడతనక్కొడు
వారాత్తోవతే!

పెరియతిరుమడల్ వ్యాఖ్యానమ్ మల్ శనై తా.

అర్థమియమణవాళ పెరుమాళ్ నయనార్ తిరువడికి శేశరణమ్.

ఎన్నిలైమై యెల్లామఱివిత్తాలెమ్పెరుమాన్,

తన్నరుళుమాకి ముమ్తారానేల్, — పిన్నై ప్పొయ్

ఒణ్ణుత్తెనీర్ వేలైయులకీయవూర్వనాన్,

వణ్ణుత్తె పూమ్ పెన్దై మడల్.

అన్య.—ఎన్ నిలై మైఎల్లామ్, అఱివిత్తాల్, ఎమ్ పెరుమాన్, తన్, ఆరు! (౫) ఆకముమ్, తారానే, పిన్నై, పోయ్, వణ్ణు, (౧౦) అత్తై, పూ, మడల్, వాన్, (౧౫) ఒల్. తుత్తై, నీర్, వేలై, ఉలకు (౨౦) అఱియ, ఉర్వ్. (౨౫)

అర్థము.—నాస్థితినంతయు, తెలియపఱచినను, మా స్వామి, తనయొక్క, కృ (౫) తిరుమేనును, ఇన్యకబోయినేని, తరువార, వెళ్ళి, తుమ్మెదలు, (౧౦) శబ్దించుచు సుందరమైన, త్రాటిచెట్టుయొక్క కొమ్మను (గుఱ్ఱముగాఁ జేసికొని), నేను (౧౫) కరములైన, రేవులను, జలమునుగల, సముద్రముచేఁజాట్టబడిన, లోకమందున్నవారు, (౨౦) ఎఱుంగునట్లు, సంచరించెదను. (౨౨)

మణ్ణిత్పొడిప్పుశివణ్ణిరైక్కుమ్ పూచూచ్చడి,

పెణ్ణైమడల్ పిడిత్తుప్పిన్నే,—అణ్ణల్

తిరునత్తైయూర్ నిన్ద పిర్రాణ్ శేర్ పోకుమ్ నీతి,

పోరుమత్తై యాయ్ చెల్వమ్ పోలిన్దు.

పెరియతిరుమడల్ ముదోదోయ

అన్య.—మణ్ణిల్, పొడి, పూశి, వణ్ణు, ఇరైక్కుమ్, (౫) పూ, హుడి, పెణ్ణైడల్, పిడిన్దు, పిన్నే, (౧౦) అణ్ణల్, తిరునత్తైయూర్ నిన్ద, పిర్రాణ్, శేర్, పోకు (౧౫) నీతి, పోరుమ్, తెల్వమ్, పోలిన్దు, అత్తైయాయ్. (౨౦)

అర్థము.—(ఓ! మనసా!) భూమియందున్న, ధూళిని, పూసికొని, తుమ్మెద శబ్దించుచున్న (౫) పుష్పములను, ముడుచుకొని, త్రాటికొమ్మను, పట్టుకొని, తిరువార, (౧౦) స్వామియై, తిరునత్తైయూరిలో శేం చేసియున్న, ఉపకారవిఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క రథము, వెళ్ళుచున్న, (౧౫) వీధిలో, సమృద్ధమైన (భగవత్కారుచు నెడు) సంపత్తి పొంది, ఘోషించుము. (౨౦).

